

MISSALE ROMANUM CUM LECTIIONIBUS

EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM

III

TEMPUS PER ANNUM:
HEBDOMADÆ VI-XXI

EDITIO IUXTA TYPICAM ALTERAM

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
MCMLXXVII

**Revisione rite peracta, concordat
cum originali adprobato.**

E Vicariatu Civitatis Vaticanæ, die 21 novembris 1975.

✠ Petrus Canisius van Lierde, Vic. Gen.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

IANUARIUS

A	Cal.	1	In octava Nativitatis. SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ	Sollemnitas
b	IV	2	Ss. Basili Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum	Memoria
c	III	3		
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	IN EPIPHANIA DOMINI	Sollemnitas
g	VII	7	<i>S. Raimundi de Penyafort, presbyteri *</i>	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	<i>S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	S. Antonii abbatis	Memoria
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	<i>S. Fabiani, papæ et martyris</i> <i>S. Sebastiani, martyris</i>	
g	XII	21	S. Agnetis, virginis et martyris	Memoria
A	XI	22	<i>S. Vincentii, diaconi et martyris</i>	
b	X	23		
c	IX	24	S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	VIII	25	IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI	Festum
e	VII	26	Ss. Timothei et Titi, episcoporum	Memoria
f	VI	27	<i>S. Angelæ Merici, virginis</i>	
g	V	28	S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	S. Ioannis Bosco, presbyteri	Memoria
Dominica post diem 6 ianuarii: IN BAPTISMATE DOMINI				Festum

* Quando non indicatur gradus celebrationis, fit Memoria ad libitum.

FEBRUARIUS

d	Cal.	1		
e	IV	2	IN PRÆSENTATIONE DOMINI	Festum
f	III	3	S. Blasii, episcopi et martyris S. Ansgarii, episcopi	
g	Prid.	4		
A	Non.	5	S. Agathæ, virginis et martyris	Memoria
b	VIII	6	Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum	Memoria
c	VII	7		
d	VI	8	S. Hieronymi Emiliani	
e	V	9		
f	IV	10	S. Scholasticæ, virginis	Memoria
g	III	11	B. Mariæ Virginis de Lourdes	
A	Prid.	12		
b	Idib.	13		
c	XVI	14	Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi	Memoria
d	XV	15		
e	XIV	16		
f	XIII	17	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.	
g	XII	18		
A	XI	19		
b	X	20		
c	IX	21	S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
d	VIII	22	CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI	Festum
e	VII	23	S. Polycarpi, episcopi et martyris	Memoria
f	VI	24		
g	V	25		
A	IV	26		
b	III	27		
c	Prid.	28		

MARTIUS

d	Cal.	1		
e	VI	2		
f	V	3		
g	IV	4	<i>S. Casimiri</i>	
A	III	5		
b	Prid.	6		
c	Non.	7	Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum	Memoria
d	VIII	8	<i>S. Ioannis a Deo, religiosi</i>	
e	VII	9	<i>S. Franciscæ Romanæ, religiosæ</i>	
f	VI	10		
g	V	11		
A	IV	12		
b	III	13		
c	Prid.	14		
d	Idib.	15		
e	XVII	16		
f	XVI	17	<i>S. Patricii, episcopi</i>	
g	XV	18	<i>S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
A	XIV	19	S. IOSEPH, SPONSI B. M. V.	Sollemnitas
b	XIII	20		
c	XII	21		
d	XI	22		
e	X	23	<i>S. Turibii de Mogrovejo, episcopi</i>	
f	IX	24		
g	VIII	25	IN ANNUNTIATIONE DOMINI	Sollemnitas
A	VII	26		
b	VI	27		
c	V	28		
d	IV	29		
e	III	30		
f	Prid.	31		

APRILIS

g	Cal.	1		
A	IV	2	<i>S. Francisci de Paola, eremitæ</i>	
b	III	3		
c	Prid.	4	<i>S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
d	Non.	5	<i>S. Vincentii Ferrer, presbyteri</i>	
e	VIII	6		
f	VII	7	<i>S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri</i>	Memoria
g	VI	8		
A	V	9		
b	IV	10		
c	III	11	<i>S. Stanislai, episcopi et martyris</i>	
d	Prid.	12		
e	Idib.	13	<i>S. Martini I, papæ et martyris</i>	
f	XVIII	14		
g	XVII	15		
A	XVI	16		
b	XV	17		
c	XIV	18		
d	XIII	19		
e	XII	20		
f	XI	21	<i>S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
g	X	22		
A	IX	23	<i>S. Georgii, martyris</i>	
b	VIII	24	<i>S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris</i>	
c	VII	25	S. MARCI, EVANGELISTÆ	Festum
d	VI	26		
e	V	27		
f	IV	28	<i>S. Petri Chanel, presbyteri et martyris</i>	
g	III	29	<i>S. Catharinæ Senensis, virginis et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
A	Prid.	30	<i>S. Pii V, papæ</i>	

MAIUS

b	Cal.	1	<i>S. Ioseph Opificis</i>	
c	VI	2	<i>S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
d	V	3	<i>Ss. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM</i>	Festum
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	<i>Ss. Nerei et Achillei, martyrum</i> <i>S. Pancratii, martyris</i>	
g	III	13		
A	Prid.	14	<i>S. MATTHIÆ, APOSTOLI</i>	Festum
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	<i>S. Ioannis I, papæ et martyris</i>	
f	XIV	19		
g	XIII	20	<i>S. Bernardini Senensis, presbyteri</i>	
A	XII	21		
b	XI	22		
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	<i>S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i> <i>S. Gregorii VII, papæ</i> <i>S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis</i>	
f	VII	26	<i>S. Philippi Neri, presbyteri</i>	Memoria
g	VI	27	<i>S. Augustini Cantuariensis, episcopi</i>	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid.	31	<i>IN VISITATIONE B. MARIÆ VIRGINIS</i>	Festum
Dominica prima post Pentecosten:				
SS.MÆ TRINITATIS				
Sollemnitas				
Feria V post Ss.mam Trinitatem:				
SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI				
Sollemnitas				

IUNIUS

c	Cal.	1	S. Iustini, martyr	Memoria
f	IV	2	Ss. Marcellini et Petri, martyrum	
g	III	3	Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum	Memoria
A	Prid.	4		
b	Non.	5	S. Bonifatii, episcopi et martyr	Memoria
c	VIII	6	S. Norberti, episcopi	
d	VII	7		
e	VI	8		
f	V	9	S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris	
g	IV	10		
A	III	11	S. Barnabæ, apostoli	Memoria
b	Prid.	12		
c	Idib.	13	S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	XVIII	14		
e	XVII	15		
f	XVI	16		
g	XV	17		
A	XIV	18		
b	XIII	19	S. Romualdi, abbatis	
c	XII	20		
d	XI	21	S. Aloisii Gonzaga, religiosi	Memoria
e	X	22	S. Paulini Nolani, episcopi Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum	
f	IX	23		
g	VIII	24	IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ	Sollemnitas
A	VII	25		
b	VI	26		
c	V	27	S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
d	IV	28	S. Irenæi, episcopi et martyr	Memoria
e	III	29	SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM	Sollemnitas
f	Prid.	30	Ss. Protomartyrum S. Romanæ Ecclesiæ	

Feria VI post dominicam secundam post Pentecosten:
SACRATISSIMI CORDIS IESU Sollemnitas

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten:
Immaculati Cordis B. Mariæ Virginis

IULIUS

g	Cal.	1		
A	VI	2		
b	V	3	S. THOMÆ, APOSTOLI	Festum
c	IV	4	S. Elisabeth Lusitaniæ	
d	III	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri	
e	Prid.	6	S. Mariæ Goretti, virginis et martyris	
f	Non.	7		
g	VIII	8		
A	VII	9		
b	VI	10		
c	V	11	S. Benedicti, abbatis	Memoria
d	IV	12		
e	III	13	S. Henrici	
f	Prid.	14	S. Camilli de Lellis, presbyteri	
g	Idib.	15	S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	XVII	16	B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo	
b	XVI	17		
c	XV	18		
d	XIV	19		
e	XIII	20		
f	XII	21	S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	
g	XI	22	S. Mariæ Magdalenæ	Memoria
A	X	23	S. Birgittæ, religiosæ	
b	IX	24		
c	VIII	25	S. IACOBI, APOSTOLI	Festum
d	VII	26	Ss. Ioachim et Annæ, parentum B. M. V.	Memoria
e	VI	27		
f	V	28		
g	IV	29	S. Marthæ	Memoria
A	III	30	S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
b	Prid.	31	S. Ignatii de Loyola, presbyteri	Memoria

AUGUSTUS

c	Cal.	1	S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	IV	2	S. Eusebii Vercellensis, episcopi	
e	III	3		
f	Prid.	4	S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri	Memoria
g	Non.	5	In Dedicatione basilicæ S. Mariæ	
A	VIII	6	IN TRANSFIGURATIONE DOMINI	Festum
b	VII	7	Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum S. Caietani, presbyteri	
c	VI	8	S. Dominici, presbyteri	Memoria
d	V	9		
e	IV	10	S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS	Festum
f	III	11	S. Claræ, virginis	Memoria
g	Prid.	12		
A	Idib.	13	Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum	
b	XIX	14		
c	XVIII	15	IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIR- GINIS	Sollemnitas
d	XVII	16	S. Stephani Hungariæ	
e	XVI	17		
f	XV	18		
g	XIV	19	S. Ioannis Eudes, presbyteri	
A	XIII	20	S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XII	21	S. Pii X, papæ	Memoria
c	XI	22	B. Mariæ Virginis Reginæ	Memoria
d	X	23	S. Rosæ de Lima, virginis	
e	IX	24	S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI	Festum
f	VIII	25	S. Ludovici S. Ioseph de Calasanz, presbyteri	
g	VII	26		
A	VI	27	S. Monicæ	Memoria
b	V	28	S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
c	IV	29	In Passione S. Ioannis Baptistæ, martyris	Memoria
d	III	30		
e	Prid.	31		

SEPTEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	Prid.	4		
c	Non.	5		
d	VIII	6		
e	VII	7		
f	VI	8	IN NATIVITATE B. MARIE VIRGINIS	Festum
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11		
c	Prid.	12		
d	Idib.	13	S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
e	XVIII	14	IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS	Festum
f	XVII	15	B. Mariæ Virginis Perdolentis	Memoria
g	XVI	16	Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum	Memoria
A	XV	17	S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
b	XIV	18		
c	XIII	19	S. Ianuarii, episcopi et martyris	
d	XII	20		
e	XI	21	S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
f	X	22		
g	IX	23		
A	VIII	24		
b	VII	25		
c	VI	26	Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum	
d	V	27	S. Vincentii de Paul, presbyteri	Memoria
e	IV	28	S. Venceslai, martyris	
f	III	29	Ss. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM	Festum
g	Prid.	30	S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria

OCTOBER

A	Cal.	1	S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis	Memoria
b	VI	2	Ss. Angelorum Custodum	Memoria
c	V	3		
d	IV	4	S. Francisci Assisiensis	Memoria
e	III	5		
f	Prid.	6	S. Brunonis, presbyteri	
g	Non.	7	B. Mariæ Virginis a Rosario	Memoria
A	VIII	8		
b	VII	9	Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum S. Ioannis Leonardi, presbyteri	
c	VI	10		
d	V	11		
e	IV	12		
f	III	13		
g	Prid.	14	S. Callisti I, papæ et martyris	
A	Idib.	15	S. Teresiæ de Avila, virginis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XVII	16	S. Hedvigis, religiosæ S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis	
c	XVI	17	S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris	Memoria
d	XV	18	S. LUCÆ, EVANGELISTÆ	Festum
e	XIV	19	Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues, pres- byterorum, et sociorum, martyrum S. Pauli a Cruce, presbyteri	
f	XIII	20		
g	XII	21		
A	XI	22		
b	X	23	S. Ioannis de Capestrano, presbyteri	
c	IX	24	S. Antonii Mariæ Claret, episcopi	
d	VIII	25		
e	VII	26		
f	VI	27		
g	V	28	Ss. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM	Festum
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31		

NOVEMBER

d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM	Sollemnitas
e	IV	2	IN COMMÉMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM	
f	III	3	<i>S. Martini de Porres, religiosi</i>	
g	Prid.	4	S. Caroli Borromeo, episcopi	Memoria
A	Non.	5		
b	VIII	6		
c	VII	7		
d	VI	8		
e	V	9	IN DEDICATIONE BASILICÆ LATERANENSIS	Festum
f	IV	10	S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
g	III	11	S. Martini Turonensis, episcopi	Memoria
A	Prid.	12	S. Iosaphat, episcopi et martyris	Memoria
b	Idib.	13		
c	XVIII	14		
d	XVII	15	<i>S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
e	XVI	16	<i>S. Margaritæ Scotiæ S. Gertrudis, virginis</i>	
f	XV	17	S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ	Memoria
g	XIV	18	<i>In Dedicacione basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum</i>	
A	XIII	19		
b	XII	20		
c	XI	21	In Præsentatione B. Mariæ Virginis	Memoria
d	X	22	S. Cæciliæ, virginis et martyris	Memoria
e	IX	23	<i>S. Clementis I, papæ et martyris S. Columbani, abbatis</i>	
f	VIII	24		
g	VII	25		
A	VI	26		
b	V	27		
c	IV	28		
d	III	29		
e	Prid.	30	S. ANDRÆ, APOSTOLI	Festum

Dominica ultima « per annum »:

D. N. I. C. UNIVERSORUM REGIS Sollemnitas

DECEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Francisci Xavier, presbyteri	Memoria
b	Prid.	4	S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesie doctoris	
c	Non.	5		
d	VIII	6	S. Nicolai, episcopi	
e	VII	7	S. Ambrosii, episcopi et Ecclesie doctoris	Memoria
f	VI	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIE VIRGINIS	Sollemnitas
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11	S. Damasi I, papæ	
c	Prid.	12	S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ	
d	Idib.	13	S. Lucie, virginis et martyris	Memoria
e	XIX	14	S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesie doctoris	Memoria
f	XVIII	15		
g	XVII	16		
A	XVI	17		
b	XV	18		
c	XIV	19		
d	XIII	20		
e	XII	21	S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesie doctoris	
f	XI	22		
g	X	23	S. Ioannis de Kety, presbyteri	
A	IX	24		
b	VIII	25	IN NATIVITATE DOMINI	Sollemnitas
c	VII	26	S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS	Festum
d	VI	27	S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
e	V	28	Ss. INNOCENTIIUM, MARTYRUM	Festum
f	IV	29	S. Thomæ Becket, episcopi et martyris	
g	III	30		
A	Prid.	31	S. Silvestri I, papæ	

Dominica infra octavam Nativitatis, vel, ea deficiente,
die 30 decembris:

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIE ET IOSEPH Festum

**TABULA
OMNIUM DOMINICARUM NECNON
SOLLEMNITATUM ET FESTORUM MOBILIIUM
AB ANNO 1975 USQUE AD ANNUM 1997**

Tabula omnium dominicarum necnon sollempnitatum et

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)
Dom. 2^a p. Nat.	5 Ia.	4 Ia.	2 Ia.	—	—	—
Baptisma Dom. (c)	12 »	11 »	9 »	8 Ia.	7 Ia.	13 Ia.
Feria 4^a cinerum	12 Fe.	8 Mr.	28 Fe.	8 Fe.	28 Fe.	20 Fe.
Dom. 1^a Quadrag.	16 »	7 »	27 »	12 »	4 Mr.	24 »
» 2 ^a »	23 »	14 »	6 Mr.	19 »	11 »	2 Mr.
» 3 ^a »	2 Mr.	21 »	13 »	26 »	18 »	9 »
» 4 ^a »	9 »	28 »	20 »	5 Mr.	25 »	16 »
» 5 ^a »	16 »	4 Ap.	27 »	12 »	1 Ap.	23 »
Dom. in palmis	23 »	11 »	3 Ap.	19 »	8 »	30 »
DOM. RESURR.	30 »	18 »	10 »	26 »	15 »	6 Ap.
Dom. 2^a Paschæ	6 Ap.	25 »	17 »	2 Ap.	22 »	13 »
» 3 ^a »	13 »	2 M.	24 »	9 »	29 »	20 »
» 4 ^a »	20 »	9 »	1 M.	16 »	6 M.	27 »
» 5 ^a »	27 »	16 »	8 »	23 »	13 »	4 M.
» 6 ^a »	4 M.	23 »	15 »	30 »	20 »	11 »
Ascensio Domini	8 »	27 »	19 »	4 M.	24 »	15 »
Dom. 7^a Paschæ	11 »	30 »	22 »	7 »	27 »	18 »
Dom. Pentecostes	18 »	6 I.	29 »	14 »	3 I.	25 »
SS. Trinitatis	25 »	13 »	5 I.	21 »	10 »	1 I.
SS. Corp. et S. Chr.	29 »	17 »	9 »	25 »	14 »	5 »
SS. Cordis Iesu	6 I.	25 »	17 »	2 I.	22 »	13 »
Dom. 2^a per annum	19 Ia.	18 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	14 Ia.	20 Ia.
» 3 ^a »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	27 »
» 4 ^a »	2 Fe.	1 Fe.	30 »	29 »	28 »	3 Fe.
» 5 ^a »	9 »	8 »	6 Fe.	5 Fe.	4 Fe.	10 »
» 6 ^a »	—	15 »	13 »	14 M.	11 »	17 »
» 7 ^a »	18 M.	22 »	20 »	21 »	18 »	—
» 8 ^a »	25 »	29 »	—	28 »	25 »	25 M.
» 9 ^a »	1 I.	—	29 M.	4 I.	3 I.	1 I.

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

istorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (a)

1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
4 Ia.	3 Ia.	2 Ia.	—	—	3 Ia.	—	5 Ia.	—	—
1 »	10 »	9 »	8 Ia.	13 Ia.	10 »	13 Ia.	12 »	8 Ia.	7 Ia.
4 Mr.	24 Fe.	16 Fe.	7 Mr.	20 Fe.	17 Fe.	13 Fe.	4 Mr.	1 Mr.	21 Fe.
8 »	28 »	20 Fe.	11 »	24 »	21 »	17 »	8 »	5 »	25 »
5 »	7 Mr.	27 »	18 »	3 Mr.	28 »	24 »	15 »	12 »	3 Mr.
2 »	14 »	6 Mr.	25 »	10 »	6 Mr.	3 Mr.	22 »	19 »	10 »
9 »	21 »	13 »	1 Ap.	17 »	13 »	10 »	29 »	26 »	17 »
5 Ap.	28 »	20 »	8 »	24 »	20 »	17 »	5 Ap.	2 Ap.	24 »
2 »	4 Ap.	27 »	15 »	31 »	27 »	24 »	12 »	9 »	31 »
9 »	11 »	3 Ap.	22 »	7 Ap.	3 Ap.	31 »	19 »	16 »	7 Ap.
6 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 Ap.	26 »	23 »	14 »
3 M.	25 »	17 »	6 M.	21 »	17 »	14 »	3 M.	30 »	21 »
0 »	2 M.	24 »	13 »	28 »	24 »	21 »	10 »	7 M.	28 »
7 »	9 »	1 M.	20 »	5 M.	1 M.	28 »	17 »	14 »	5 M.
4 »	16 »	8 »	27 »	12 »	8 »	5 M.	24 »	21 »	12 »
8 »	20 »	12 »	31 »	16 »	12 »	9 »	28 »	25 »	16 »
1 »	23 »	15 »	3 I.	19 »	15 »	12 »	31 »	28 »	19 »
7 I.	30 »	22 »	10 »	26 »	22 »	19 »	7 I.	4 I.	26 »
4 »	6 I.	29 »	17 »	2 I.	29 »	26 »	14 »	11 »	2 I.
8 »	10 »	2 I.	21 »	6 »	2 I.	30 »	18 »	15 »	6 »
6 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 I.	26 »	23 »	14 »
8 Ia.	17 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	20 Ia.	17 Ia.	20 Ia.	19 Ia.	15 Ia.	14 Ia.
5 »	24 »	23 »	22 »	27 »	24 »	27 »	26 »	22 »	21 »
1 Fe.	31 »	30 »	29 »	3 Fe.	31 »	3 Fe.	2 Fe.	29 »	28 »
8 »	7 Fe.	6 Fe.	5 Fe.	10 »	7 Fe.	10 »	9 »	5 Fe.	4 Fe.
5 »	14 »	13 »	12 »	17 »	14 »	—	16 »	12 »	11 »
2 »	21 »	—	19 »	—	—	19 M.	23 »	19 »	18 »
1 Mr.	—	22 M.	26 »	26 M.	22 M.	26 »	1 Mr.	26 »	26 M.
—	30 M.	29 »	4 Mr.	2 I.	29 »	2 I.	—	4 I.	2 I.

Annus bissextilis. (c) Hebdomada 1^a per annum.

Tabula omnium dominicarum necnon sollempnitatum et

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)
Dom. 10^a per annum	8 I.	6 I.	5 I.	11 I.	10 I.	8 I.
» 11 ^a »	15 »	13 »	12 »	18 »	17 »	15 »
» 12 ^a »	22 »	20 »	19 »	25 »	24 »	22 »
» 13 ^a »	29 »	27 »	26 »	2 Iu.	1 Iu.	29 »
» 14 ^a »	6 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	9 »	8 »	6 Iu.
» 15 ^a »	13 »	11 »	10 »	16 »	15 »	13 »
» 16 ^a »	20 »	18 »	17 »	23 »	22 »	20 »
» 17 ^a »	27 »	25 »	24 »	30 »	29 »	27 »
» 18 ^a »	3 Ag.	1 Ag.	31 »	6 Ag.	5 Ag.	3 Ag.
» 19 ^a »	10 »	8 »	7 Ag.	13 »	12 »	10 »
» 20 ^a »	17 »	15 »	14 »	20 »	19 »	17 »
» 21 ^a »	24 »	22 »	21 »	27 »	26 »	24 »
» 22 ^a »	31 »	29 »	28 »	3 St.	2 St.	31 »
» 23 ^a »	7 St.	5 St.	4 St.	10 »	9 »	7 St.
» 24 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »
» 25 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »
» 26 ^a »	28 »	26 »	25 »	1 Ot.	30 »	28 »
» 27 ^a »	5 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	8 »	7 Ot.	5 Ot.
» 28 ^a »	12 »	10 »	9 »	15 »	14 »	12 »
» 29 ^a »	19 »	17 »	16 »	22 »	21 »	19 »
» 30 ^a »	26 »	24 »	23 »	29 »	28 »	26 »
» 31 ^a »	2 Nv.	31 »	30 »	5 Nv.	4 Nv.	2 Nv.
» 32 ^a »	9 »	7 Nv.	6 Nv.	12 »	11 »	9 »
» 33 ^a »	16 »	14 »	13 »	19 »	18 »	16 »
D.N.I.C. Regis (c)	23 »	21 »	20 »	26 »	25 »	23 »
Dom. 1^a Adventus	30 »	28 »	27 »	3 Dc.	2 Dc.	30 »
» 2 ^a »	7 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	10 »	9 »	7 Dc.
» 3 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »
» 4 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »
S. Familiae I.M.I.	28 »	26 »	30 »	31 »	30 »	28 »

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

torum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (a)

1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
7 I.	6 I.	5 I.	10 I.	9 I.	5 I.	9 I.	7 I.	11 I.	9 I.
14 »	13 »	12 »	17 »	16 »	12 »	16 »	14 »	18 »	16 »
21 »	20 »	19 »	24 »	23 »	19 »	23 »	21 »	25 »	23 »
28 »	27 »	26 »	1 Iu.	30 »	26 »	30 »	28 »	2 Iu.	30 »
5 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	8 »	7 Iu.	3 Iu.	7 Iu.	5 Iu.	9 »	7 Iu.
12 »	11 »	10 »	15 »	14 »	10 »	14 »	12 »	16 »	14 »
19 »	18 »	17 »	22 »	21 »	17 »	21 »	19 »	23 »	21 »
26 »	25 »	24 »	29 »	28 »	24 »	28 »	26 »	30 »	28 »
2 Ag.	1 Ag.	31 »	5 Ag.	4 Ag.	31 »	4 Ag.	2 Ag.	6 Ag.	4 Ag.
9 »	8 »	7 Ag.	12 »	11 »	7 Ag.	11 »	9 »	13 »	11 »
16 »	15 »	14 »	19 »	18 »	14 »	18 »	16 »	20 »	18 »
23 »	22 »	21 »	26 »	25 »	21 »	25 »	23 »	27 »	25 »
30 »	29 »	28 »	2 St.	1 St.	28 »	1 St.	30 »	3 St.	1 St.
6 St.	5 St.	4 St.	9 »	8 »	4 St.	8 »	6 St.	10 »	8 »
13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
27 »	26 »	25 »	30 »	29 »	25 »	29 »	27 »	1 Oct.	29 »
4 Oct.	3 Oct.	2 Oct.	7 Oct.	6 Oct.	2 Oct.	6 Oct.	4 Oct.	8 »	6 Oct.
11 »	10 »	9 »	14 »	13 »	9 »	13 »	11 »	15 »	13 »
18 »	17 »	16 »	21 »	20 »	16 »	20 »	18 »	22 »	20 »
25 »	24 »	23 »	28 »	27 »	23 »	27 »	25 »	29 »	27 »
1 Nv.	31 »	30 »	4 Nv.	3 Nv.	30 »	3 Nv.	1 Nv.	5 Nv.	3 Nv.
8 »	7 Nv.	6 Nv.	11 »	10 »	6 Nv.	10 »	8 »	12 »	10 »
15 »	14 »	13 »	18 »	17 »	13 »	17 »	15 »	19 »	17 »
22 »	21 »	20 »	25 »	24 »	20 »	24 »	22 »	26 »	24 »
29 »	28 »	27 »	2 Dec.	1 Dec.	27 »	1 Dec.	29 »	3 Dec.	1 Dec.
6 Dec.	5 Dec.	4 Dec.	9 »	8 »	4 Dec.	8 »	6 Dec.	10 »	8 »
13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
27 »	26 »	30 »	30 »	29 »	30 »	29 »	27 »	31 »	29 »

b) Annus bissextilis.

(c) Hebdomada 34^a per annum.

Ordinatio secundæ lectionis in dominicis « per annum »

Dominica	Anno A	Anno B	Anno C
2	1 Ad Corint., 1-4	1 Ad Corint., 6-11	1 Ad Corint., 12-15
3	»	»	»
4	»	»	»
5	»	»	»
6	»	»	»
7	»	2 Ad Corinthios	»
8	»	»	»
9	Ad Romanos	»	Ad Galatas
10	»	»	»
11	»	»	»
12	»	»	»
13	»	»	»
14	»	»	»
15	»	Ad Ephesios	Ad Coloss.
16	»	»	»
17	»	»	»
18	»	»	»
19	»	»	Ad Hebr., 11-12
20	»	»	»
21	»	»	»
22	»	Iacobi	»
23	»	»	Ad Philem.
24	»	»	1 Ad Tim.
25	Ad Philipp.	»	»
26	»	»	»
27	»	Ad Hebræos, 2-10	2 Ad Tim.
28	»	»	»
29	1 Ad Thess.	»	»
30	»	»	»
31	»	»	2 Ad Thess.
32	»	»	»
33	»	»	»

Ordinatio prioris lectionis in feriis « per annum »

Hebdomada	Anno I	Anno II
1	Ad Hebræos	1 Samuelis
2	»	»
3	»	2 Samuelis
4	»	2 Samuelis; 1 Regum, 1-16
5	Genesis, 1-11	1 Regum, 1-16
6	»	Iacobi
7	Siracides (Ecclesiasticus)	»
8	»	1 Petri; Iudas
9	Tobias	2 Petri; 2 Ad Timotheum
10	2 Ad Corinthios	1 Regum, 17-22
11	»	1 Regum, 17-22; 2 Regum
12	Genesis, 12-50	2 Regum; Lamentationes
13	»	Amos
14	»	Osee; Isaias
15	Exodus	Isaias; Michæas
16	»	Michæas; Ieremias
17	Exodus; Leviticus	Ieremias
18	Numeri; Deuteronomium	Ieremias; Nahum; Habacuc
19	Deuteronomium; Iosue	Ezechiel
20	Iudices; Ruth	»
21	1 Ad Thessalonicenses	2 Ad Thessalon.; 1 Ad Corinthios
22	1 Ad Thessalon.; Ad Colossenses	1 Ad Corinthios
23	Ad Colossenses	»
24	1 Ad Timotheum	»
25	1 Ad Timotheum	»
26	Esdras; Aggæus; Zacharias	Proverbia; Qohelet (Ecclesiastes)
27	Zacharias; Nehemias; Baruch	Iob
28	Ionas; Malachias; Ioel	Ad Galatas
29	Ad Romanos	Ad Galatas; Ad Ephesios
30	»	Ad Ephesios
31	»	»
32	Sapientia	Ad Ephesios; Ad Philippenses
33	1 et 2 Macchabæorum	Ad Titum; Ad Phil.;
34	Daniel	2 et 3 Ioannis Apocalypsis
		»

INDEX SIGLORUM

Abd	Liber Abdiæ prophetæ
Act	Actus Apostolorum
Ag	Liber Aggæi prophetæ
Am	Liber Amos prophetæ
Ap	Apocalypsis beati Ioannis apostoli
Bar	Liber Baruch prophetæ
Cant	Canticum canticorum
1 et 2 Chr	Libri I et II Chronicorum (= I et II Paralipomenon)
Col	Epistola beati Pauli apostoli ad Colossenses
1 et 2 Cor	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Corinthios
Dan	Liber Danielis prophetæ
Deut	Liber Deuteronomii
Eph	Epistola beati Pauli apostoli ad Ephesios
Esd	Liber Esdræ (= I Esdræ)
Est	Liber Esther
Ex	Liber Exodus
Ez	Liber Ezechielis prophetæ
Gal	Epistola beati Pauli apostoli ad Galatas
Gen	Liber Genesis.
Hab	Liber Habacuc prophetæ
Hebr	Epistola ad Hebræos
Iac	Epistola beati Iacobi apostoli
Ier	Liber Ieremiæ prophetæ
Io	Evangelium secundum Ioannem
1, 2 et 3 Io	Epistolæ I, II et III beati Ioannis apostoli
Iob	Liber Iob
Ioel	Liber Ioelis prophetæ
Ion	Liber Ionas prophetæ
Ios	Liber Iosue
Is	Liber Isaïæ prophetæ
Iud	Epistola beati Iudæ apostoli

Iudic	Liber Iudicum
Iudt	Liber Iudith
Lam	Lamentationes (= Threni)
Lc	Evangelium secundum Lucam
Lev	Liber Leviticus
1 et 2 Mac	Libri I et II Macchabæorum
Mal	Liber Malachiæ prophetæ
Mc	Evangelium secundum Marcum
Mic	Liber Michææ prophetæ
Mt	Evangelium secundum Matthæum
Nah	Liber Nahum prophetæ
Neh	Liber Nehemiæ (= II Esdræ)
Num	Liber Numeri
Os	Liber Osee prophetæ
1 et 2 Petr	Epistolæ I et II beati Petri apostoli
Phil	Epistola beati Pauli apostoli ad Philippenses
Phm	Epistola beati Pauli apostoli ad Philemon
Prov	Liber Proverbiorum
Ps	Liber Psalmorum
Qoh	Liber Qohelet (= Ecclesiastes)
1 et 2 Reg	Libri I et II Regum (= III et IV Regum)
Rom	Epistola beati Pauli apostoli ad Romanos
Rut	Liber Ruth
1 et 2 Sam	Libri I et II Samuelis (= I et II Regum)
Sap	Liber Sapientiæ
Sir	Liber Siracidæ (Ben Sira = Ecclesiasticus)
Soph	Liber Sophoniæ prophetæ
1 et 2 Th	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Thessa- lonicenses
1 et 2 Tim	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Timo- theum
Tit	Epistola beati Pauli apostoli ad Titum
Tob	Liber Tobie
Zac	Liber Zachariæ prophetæ

PROPRIUM DE TEMPORE

TEMPUS « PER ANNUM »

Tempus « per annum » complectitur 34 vel 33 hebdomadas. Initium sumit feria II, quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem, et pergit usque ad initium Quadragesimæ; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes, et explicit sabato ante dominicam I Adventus.

In Missali proinde exhibentur 34 Missæ pro dominicis et feriis huius temporis, quæ adhibentur hac ratione:

a) In dominicis sumitur de more Missa, quæ respondet numero dominicæ « per annum », nisi occurrat sollemnitatis vel festum, quæ locum teneant dominicæ.

b) In feriis vero quælibet e 34 Missis dici potest, attenta utilitate pastorali fidelium.

Ratio autem computandi dominicas et hebdomadas « per annum » est sequens:

a) Dominica in qua fit festum Baptismatis Domini locum tenet primæ dominicæ « per annum »; hebdomada tamen quæ sequitur computatur prima « per annum ». Reliquæ dominicæ et hebdomadæ ordine progressivo numerantur usque ad initium Quadragesimæ.

b) Post Pentecosten, si hebdomadæ « per annum » sunt 34, resumitur series ab ea hebdomada, quæ immediate sequitur ultimam ante Quadragesimam celebratam, attendendo tamen quod Missæ dominicæ Pentecostes et sollemnitatis Ss.mæ Trinitatis locum tenent Missarum dominicalium. Si vero hebdomadæ « per annum » sunt 33, omittitur prima hebdomada, quæ sumenda esset post Pentecosten.

In dominicis dicitur **Glória in excelsis** et **Credo**; in feriis vero omittitur et hymnus angelicus et symbolum.

Præfatio, in dominicis, dicitur de dominicis per annum, pp. 752-759; in feriis autem dicitur præfatio communis, pp. 773-778.

Ad communionem duplex ponitur antiphona, prior e psalmis, altera plerumque ex Evangelio. Una vel altera seligi potest, iuxta opportunitatem, illam tamen præferendo, quæ cum Evangelio Missæ forte concordet.

HEBDOMADA I « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

In excélsio throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quæsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad implénda quæ viderint convaléscant.
Per Dóminum.

Super oblata

Grata tibi sit, quæsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio,
per quam et sanctificatióem réferat,
et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas.
Per Christum.

DOMINICA II « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde temporibus.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, quásumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiόνis exercétur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídimus caritatí,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatís infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

DOMINICA III « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 95, 1. 6

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
dírige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Fílii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificándo nobis, quæsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
quí séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes,
in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

DOMINICA IV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natió nibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines ratió nábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redempti ó nis efficias. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redempti ó nis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera proficiat. Per Christum.

DOMINICA V « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur,
tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus noster, qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsidiúm condidísti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiae eius,
et mirabilia eius fíliis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
participes esse voluísti, da nobis, quæsumus, ita vívere,
ut, unum in Christo effécti, fructum afferámus
pro mundi salúte gaudéntes. Per Christum.

DOMINICA VI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsistere,
in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet,
atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratiónis ætérnæ. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vivimus, appetámus.
Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 30, 3-4**

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum
et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
quí te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsistere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Consurrexit Cain adversus fratrem suum
Abel, et interfecit eum.*

Léctio libri Génesis**4, 1-15. 25**

Adam cognóvit uxórem suam Evam, quæ concépit
et péperit Cain, dicens: « Possédi hómínem per Deum ». Rursúmque péperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agricola.

Factum est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui et de adípibus eórum. Et respéxit Dóminus ad Abel et ad múnera eius; ad Cain vero et ad múnera illíus non respéxit. Iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus eius.

Dixítque Dóminus ad eum: « Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recipies;

sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus eius, et tu domináberis illíus ».

Dixítque Cain ad Abel fratrem suum: « Egre diámur foras ». Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum.

Et ait Dóminus ad Cain: « Ubi est Abel frater tuus? »

Qui respóndit: « Néscio; num custos fratris mei sum ego? »

Dixítque ad eum: « Quid fecísti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum et suscepit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos; vagus et prófugus eris super terram ».

Dixítque Cain ad Dóminum: « Maior est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éicis me hódie a fácie terræ; et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra; omnis ígitur, qui invénerit me, occídet me ».

Dixítque ei Dóminus: « Nequáquam ita fiet; sed omnis qui occíderit Cain séptuplum puniétur ». Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum.

Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam, et péperit filium, vocavítque nomen eius Seth dicens: « Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 1 et 8. 16 bc-17. 20-21 (R.: 14 a)

R. Immola Deo sacrificium laudis.

Deus deórum Dóminus locútus est,
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.

Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper. R.

- 16 « Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmísis testaméntum meum in os tuum?
- 17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. *R.*
- 20 Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,
et advérsus filium matris tuæ
proferébas oppróbrium.
- 21 Hæc fecísti, et tácui.
Existimásti quod eram tui símilis:
árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam ». *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Probatio fidei vestræ patientiam operatur,
ut sitis perfecti et integri.*

Inítium Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

1, 1-11

Iacóbus, Dei et Dómini Iesu Christi servus, duódecim Tríbubus quæ sunt in dispersióne, salútem.

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatióibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam operáitur; patiéntia autem opus perfectum hábeat, ut sitis perfecti et integri, in nullo deficientes.

Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo qui dat ómnibus affluénter et non impróperat, et dábitur ei. Póstulet autem in fide, nihil hásitans, qui enim hásitat símilis est flúctui maris qui a vento movétur et circumfértur; non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquíd a Dómino, vir duplex ánimo, incónstans in ómnibus viis suis.

Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua, dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos feni

transibit. Exórtus est enim sol cum ardóre et arefécit fenum, et flos eius décidit et decor vultus eius depéiit; ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 67. 68. 71. 72. 75. 76 (R.: 77 a)

R. Véniant mihi miseratiónes tuæ, Dómine, et vivam.

67 Priúsqvam humiliárer ego errávi;
nunc autem elóquium tuum custódiám. R.

68 Bonus es tu et benefáciens,
doce me iustificatiónes tuas. R.

71 Bonum mihi quia humiliátus sum,
ut discam iustificatiónes tuas. R.

72 Bonum mihi lex oris tui,
super mília auri et argénti. R.

75 Cognóvi, Dómine, quia équitas iudícia tua,
et in veritaté humiliásti me. R.

76 Fiat misericórdia tua ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo. R.

Alleluia

Io 14, 6

R. Allelúia. 7. Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus;

nemo venit ad Patrem, nisi per me.

R. Allelúia.

Evangelium

Quid generatio ista quærit signum?

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Marcum 8, 11-13

In illo témpore:

Exiérunt Pharisæi et cœpérunt conquirere cum Iesu, quæréntes ab illo signum de cælo, tentántes eum. Et

ingemiscens spiritu suo ait: « Quid generatio ista querit signum? Amen dico vobis: Non dabitur generationi isti signum ».

Et dimittens eos, iterum ascendens, abiit trans fretum. — Verbum Domini.

Super oblata

Hæc nos oblatio, quæsumus, Domine, mundet et renovet, atque tuam exsequentibus voluntatem fiat causa remunerationis æternæ.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducaverunt, et saturati sunt nimis,
et desiderium eorum attulit eis Dominus;
non sunt fraudati a desiderio suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus dilexit mundum,
ut Filium suum unigenitum daret,
ut omnis qui credit in eum non pereat,
sed habeat vitam æternam.

Post communionem

Cælestibus, Domine, pasti deliciis,
quæsumus, ut semper eadem,
per quæ veraciter vivimus, appetamus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsistere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Delebo hominem quem creavi a facie terræ.

Léctio libri Génesis

6, 5-8; 7, 1-5. 10

Videns Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pænítuit eum quod hóminem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrínsecus: « Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli; pænitet enim me fecisse eos ».

Noe vero invénit grátiam coram Dómino.

Dixítque Dóminus ad eum: « Ingrédere tu et omnis domus tua in arcam; te enim vidi iustum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolle septéna et septéna, másculum et féminam; de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et féminam. Sed et de volatílibus cæli septéna et septéna, másculum et

fémīnam, ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadragīnta díebus et quadragīnta nóctibus, et delébo omnem substántiam, quam feci, de superficie terræ ».

Fecit ergo Noe ómnia quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transissent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 28, 1 a et 2. 3 ac-4. 3 b et 9 b-10 (R.: 11 b)

R. Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

- 1 Afférte Dómino, filii Dei,
 2 afférte Dómino glóriam nóminis eius,
 adoráte Dóminum in splendóre sancto. R.
- 3 Vox Dómini super aquas,
 Dóminus super aquas multas.
 4 Vox Dómini in virtúte,
 vox Dómini in magnificéntia. R.
- 3 Deus maiestátis intónuit;
 9 et in templo eius omnes dicent glóriam.
 10 Dóminus super dilúvium hábitat,
 et sedébit Dóminus rex in ætérnum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Ipse Deus neminem tentat.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

1, 12-18

Caríssimi:

Beátus vir qui suffert tentatiónem, quia cum probátus fúerit accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Nemo cum tentátur dicat: « A Deo tentor »; Deus enim non tentátur malis, ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus; dein concupiscéntia cum concéperit parit peccátum, peccátum vero cum consummátum fúerit génerat mortem.

Nolíte erráre, fratres mei dilectíssimi. Omne datum óptimum et omne donum perféctum de sursum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmútatio nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie génuít nos verbo veritátis, ut simus primitíæ quædam creatúra eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 93, 12-13 a. 14-15. 18-19 (R.: 12 a)

R. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine.

12 Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine,
et de lege tua docúeris eum,

13 ut mítiges ei a diébus malis. R.

14 Quia non repéllet Dóminus plebem suam,
et hereditátem suam non derelínquet.

15 Quia ad iustítiam revertétur iudícium,
et sequéntur illam omnes qui recto sunt corde. R.

18 Si dicébam: « Motus est pes meus »,
misericórdia tua, Dómine, sustentábat me.

19 In multitudíne sollicitúdinum meárum in corde meo,
consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. R.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. Y. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,

et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

Cavete a fermento Phariseorum et Herodis.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 14-21

In illo témpore:

Oblíti sunt discipuli súmerè panes et nisi unum panem non habébant secum in navi. Et præcipiébat eis Iesus dicens: « Vidéte, cavéte a fermento Phariseórum et fermento Heródis ».

Et disputábant ad ínvicem quia panes non habérent.

Quo cógnito ait illis: « Quid disputátis quia panes non habétis? Nondum cognóscitis nec intellégitis? Cæcátum habétis cor vestrum? Oculos habéntes non vidétis, et aures habéntes non audítis? Nec recordámini, quando quinque panes fregi in quinque mília, quot cóphinos fragmentórum plenos sustulístis? »

Dicunt ei: « Duódecim ».

« Quando illos septem in quáttuor mília, quot sportas plenas fragmentórum tulístis? »

Et dicunt ei: « Septem ».

Et dicébat eis: « Nondum intellégitis? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis Dóminus; non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
 ut Fílium suum unigénitum daret,
 ut omnis qui credit in eum non péreat,
 sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
 quæsumus, ut semper éadem,
 per quæ veráciter vívimus, appetámus.
 Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
 ut salvum me fácias.
 Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
 et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
 qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
 da nobis tua grátia tales exsístere,
 in quibus habitáre dignéris.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Aspexit viditque quod siccata esset
 facies terræ.*

Léctio libri Génesis

8, 6-13. 20-22

Cum transissent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum; qui egredie-

bátur et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram.

Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si iam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ, cum non invenísset ubi requiésceret pes eius, revérta est ad eum in arcam, aquæ enim erant super univérsam terram. Extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies, et emísit colúmbam, quæ non est revérta ultra ad eum.

Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram, et apériens Noe tectum arcæ aspéxit, vidítque quod exsiccáta esset superfícies terræ.

Ædificávit autem Noe altáre Dómino; et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait: « Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines; sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adulescéntia sua. Non ígitur ultra percútiám omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscunt ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: 17 a)

R. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis.

vel Allelúia.

- ¹² Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

- 13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. *R.*
- 14 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius.
- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius. *R.*
- 16 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius,
- 19 in átriis domus Dómini,
in médio tui, Ierúsalem. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Estote factores verbi et non auditores tantum.

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

1, 19-27

Scitis, fratres mei dilécti. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram; ira enim viri iustítiam Dei non operá-tur. Propter quod abiciétes omnem immundítiam et abundántiam malítiæ, in mansuetú-dine suscipite ínsi-tum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tan-tum fallétes vosmetípsos. Quia si quis auditor est verbi et non factor, hic comparábitur viro consideránti vul-tum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se et ábiit et statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem per-spéxerit in lege perfécta libertátis et permánserit, non auditor oblivíus factus sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit.

Si quis putat se religiósus esse non freno circumdú-cens linguam suam sed sedúcens cor suum, huius vana est relígio. Relígio munda et immaculáta apud Deum et

Patrem hæc est, visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum, immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 b)

R. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine?

² Qui ingreditur sine mácula, et operatur iustitiam;
³ qui loquitur veritatem in corde suo,
 qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
 et opprobrium non intulit próximo suo.

⁴ Ad nihilum reputatus est in conspectu eius malignus,
 timentes autem Dóminum glorificat. R.

⁵ Qui pecuniam suam non dedit ad usuram,
 et múnera super innocentem non accépit.
 Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

R. Alleluia. V. Pater Dómini nostri Iesu Christi illúminet
 óculos cordis nostri,
 ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ.
 R. Alleluia.

Evangelium

*Restitutus est cæcus,
 et videbat clare omnia.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 22-26

In illo témpore:

Veniunt Iesus et discipuli Bethsáida. Et adducunt ei cæcum et rogant eum ut illum tangat. Et apprehéndens manum cæci eduxit eum extra vicum et éxpuens in

óculos eius, impósitis má nibus ei, interrogábat eum: « Vides áliiquid? » Et aspiciens dicébat: « Vídeo hómines, quia velut árbores vídeo ambulátes ».

Deínde íterum impósuit manus super óculos eius, et cæpít vídere, et restitútus est, et vídebat clare ómnia.

Et misit illum in domum suam dicens: « Nec in vicum introéris ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis ætérnæ.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnám.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Arcum meum ponam in nubibus et erit
signum fæderis inter me et terram.*

Léctio libri Génesis

9, 1-13

Benedíxit Deus Noe et fíliis eius, et dixit ad eos:

« Créscite et multiplicámini et repléte terram. Et ter-
ror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ et
super omnes vólucres cæli, cum univérsis quæ movéntur
super terram; omnes pisces maris mánuí vestræ trádicti
sunt. Et omne, quod movétur et vivit, erit vobis in
cibum: quasi ólera viréntia tráddidi vobis ómnia.

Excépto quod carnem cum ságuine non comedétis.
Ságuinem enim animárum vestrárum requíram de manu
cunctárum bestiárum; et de manu hóminis, de manu
viri et fratris eius requíram ánimam hóminis. Quicúm-
que effúderit humánum ságuinem, fundétur sanguis il-
líus; ad imáginem quippe Dei factus est homo.

Vos autem créscite et multiplicámini, et ingredímini
super terram, et impléte eam ».

Hæc quoque dixit Deus ad Noe et ad fílios eius cum
eo: « Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum
sémíne vestro post vos, et ad omnem ánimam vivéntem,

quæ est vobiscum, tam in volúcribus quam in iumentis et pecúdis terræ cunctis, quæ egressa sunt de arca, et univérsis béstiis terræ. Státuam pactum meum vobiscum, et nequáquam ultra interficiétur omnis caro aquis dilúvii, neque erit deinceps dilúvium díssipans terram ».

Dixítque Deus: « Hoc signum fœderis, quod do inter me et vos et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobiscum in generatiónes sempitérnas: arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 16-18. 19-21. 29 et 22-23 (R.: 20 b)

R. Dóminus de cælo in terram aspéxit.

- 16 Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;
- 17 quia ædificávit Dóminus Sion,
et apparuit in glória sua.
- 18 Respéxit in oratióem ínopum,
et non sprevit precem eórum. R.
- 19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
- 20 Quia prospéxit de excélsio sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
- 21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R.
- 29 Fílii servórum tuórum habitábunt,
et semen eórum in conspéctu tuo firmábitur,
- 22 ut annúntient in Sion nomen Dómini,
et laudem eius in Ierúsalem;
- 23 in conveniéndo pópuli in unum,
et regna, ut sérviant Dómino. R.

Anno secundo

Lectio prior

Nonne Deus elegit pauperes? Vos autem exhonorastis pauperem.

Lectio Epistolæ beāti Iacóbi apóstoli

2, 1-9

Fratres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Iesu Christi glóriæ.

Etenim si introierit in synagógam vestram vir áureum ánulum habens in veste cándida, introierit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum qui indútus est veste præclára, et dixéritis: « Tu sede hic bene », páuperi autem dicátis: « Tu sta illic aut sede sub scabéllo meo », nonne iudicátis apud vosmetípsos et facti estis iúdicés cogitatónum iniquárum?

Audíte, fratres mei dilectíssimi. Nonne Deus elégit qui páuperes sunt mundo dívites in fide et herédes Regni, quod repromísit diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad iudícia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocátum est super vos?

Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúram, « Diliges próximum tuum sicut teípsum », bene fácitis; si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a Lege quasi transgressóres.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 7 a)

R. Pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum.

² Benedicam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudivít me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **R.**

Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivít eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. **R.**

Alleluia

Io 6, 64 b. 69 b

R. Allelúia. **V.** Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ æternæ habes. **R.** Allelúia.

Evangelium

Tu es Christus ... Oportet Filium hominis multa pati.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum **8, 27-33**

In illo témpore:

Egréssus est Iesus et discípuli eius in castélla Cæsa-
réæ Philíppi; et in via interrogábat discípulos suos di-
cens eis: « Quem me dicunt esse hómines? »

Qui responderunt illi dicétes: « Ioánnem Baptí-
stam, álíi Eliám, álíi vero unum de prophétis ».

Et ipse interrogábat eos: « Vos vero quem me dicitis esse? »

Respondens Petrus ait ei: « Tu es Christus ». Et com-
minátus est eis ne cui dicerent de illo.

Et cœpit docére illos: « Opórtet Fílium hómínis
multa pati et reprobári a senióribus et a summis sacer-
dótibus et scribis, et occídi et post tres dies resúrgere »;
et palam verbum loquebátur.

Et apprehéndens eum Petrus cœpit increpáre eum.
Qui convérsus et videns discípulos suos comminátus est

Petro et dicit: « Vade retro me, Sátana, quóniam non sapi quæ Dei sunt sed quæ sunt hóminum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Ferla sexta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
 qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
 da nobis tua grátia tales exsístere,
 in quibus habitáre dignéris.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Descendamus et confundamus linguam eorum.

Léctio libri Génesis

11, 1-9

Erat terra lábii uníus et sermónum eorúndem. Cumque hómines proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciámus láteres et coquámus eos igni ». Habuerúntque láteres pro saxis et bitúmen pro cæménto.

Et dixerunt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim, cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant filii Adam. Et dixit: « Ecce unus est pópulus et unum lábium ómnibus; cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatióibus suis donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui ».

Atque ita divisít eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcírcó vocátum est nomen eius « Babel », quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 32, 10-11. 12-13. 14-15 (R.: 12 b)

**R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.**

- 10 Dóminus díssipat consília géntium,
írritas facit cogitatiónes populórum.**
- 11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem. R.**
- 12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.**
- 13 De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes filios hóminum. R.**
- 14 De loco habitáculi sui respéxit,
super omnes qui hábitant terram,
qui finxit singillátim corda eórum,
qui intéllegit ómnia ópera eórum. R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Sicut corpus sine spiritu emortuum est,
ita et fides sine operibus.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 2, 14-24. 26

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se hábere, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum?

Si frater aut soror nudi sunt et índigent victu cotidiáno, dicat autem áliquis de vobis illis: « Ite in pace, calefacímmini et saturámini », non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córporis, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípasa.

Sed dicet quis: « Tu fidem habes et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus, et ego tibi osténdam ex opéribus meis fidem ». Tu credis quóniam

unus est Deus? Bene facis; et dæmones credunt et contremiscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides sine opéribus otíosa est? Abraham pater noster nonne ex opéribus iustificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus et ex opéribus fides consummáta est, et suppléta est Scriptúra dicens: « Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad iustítiam », et Amícus Dei appellátus est.

Vidétis quóniam ex opéribus iustificátur homo et non ex fide tantum. Sicut enim corpus sine spírítu emórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: cf. 1)

R. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.

vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
- 3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómodat,
dispónet res suas in iudício,
- 6 quía in ætérnum non commovébitur. R.

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Allelúia. 7. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. R. Allelúia.

Evangelium

*Qui perdiderit animam suam propter me
et Evangelium, salvam faciet eam.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 34-39

In illo témpore:

Convocáta Iesus turba cum discipulis suis dixit eis: « Si quis vult post me sequi, déneget se ipsum et tollat crucem suam et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me et Evangélium, salvam eam faciet.

Quid enim prodest hómini si lucrétur mundum totum et detriméntum faciat ánimæ suæ? Quid enim dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Qui enim me confúsus fúerit et mea verba in generatióne ista adúltera et peccatríce, et Fílius hóminis confundétur eum cum vénerit in glória Patris sui cum ángelis sanctis ».

Et dicébat illis: « Amen dico vobis: Sunt quidam de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Regnum Dei venísse in Virtúte ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis ætérnæ.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
 ut Fílium suum unigénitum daret,
 ut omnis qui credit in eum non péreat,
 sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
 quæsumus, ut semper éadem,
 per quæ veráciter vívimus, appetámus.
 Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
 ut salvum me fácias.
 Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
 et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
 qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
 da nobis tua grátia tales exsístere,
 in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Fide intellegimus aptata esse sæcula verbo Dei.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

11, 1-7

Fratres:

Est fides sperandórum substántia, rerum arguméntum
 non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti
 sunt senióres.

Fide intellégimus aptáta esse sácula verbo Dei, ut ex invisibílibus visibília facta sint.

Fide ampliorem hóstiam Abel quam Cain obtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse iustus, testimónium perhibénte munéribus eius Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

Fide Enoch translátus est ne vidéret mortem, et non inveniebátur quia tránstulit illum Deus; ante translationem enim testimónium accépit placuisse Deo, sine fide autem impossíbile placére, crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia est, et inquiréntibus se remunerátor fit.

Fide Noe respónso accépto de his quæ adhuc non videbántur, revéritus aptávit arcam in salútem domus suæ; per quam damnávit mundum, et iustítiæ, quæ secúndum fidem est, heres est institútus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 10-11 (R.: cf. 1 b)

R. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

- 2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáculum et in sáculum sáculi.
- 3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. R.
- 4 Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- 5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. R.
- 10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
- 11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.

Anno secundo

Lectio prior

Linguam nullus hominum domare potest.

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli 3, 1-10

Nolite plures magistri fieri, fratres mei, scientes quoniam maius iudicium accipiemus. In multis enim offendimus omnes.

Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir, potens etiam freno circumducere totum corpus. Si autem equorum frenos in ora mittimus ad obediendum nobis, et omne corpus illorum circumferimus. Ecce et naves, cum tam magnæ sint et a ventis validis minentur, circumferuntur a minimo gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit; ita et lingua modicum quidem membrum est et magna exultat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit; et lingua ignis est, universitas iniquitatis, lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus et inflammat rotam natiuitatis et inflammat a gehenna.

Omnis enim natura et bestiarum et volucrum et serpentium et etiam ceterorum domatur et domita est a natura humana; linguam autem nullus hominum domare potest; inquietum malum, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus Dominum et Patrem, et in ipsa maledicimus homines qui ad similitudinem Dei facti sunt; ex ipso ore procedit benedictio et maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 11, 2-3. 4-5. 7-8 (R.: 8 a)

R. Tu, Domine, servabis nos.

Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus, quoniam deminuti sunt fideles a filiis hominum.

- 3 Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum;
in lábiis dolósis, in dúplici corde locúti sunt. **R.**
- 4 Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa
et linguam magniloquam.
- 5 Qui dixérunt: «Lingua nostra magnificábimur,
lábia nostra a nobis sunt; quis noster dóminus est?» **R.**
- 7 Elóquia Dómini elóquia casta,
argéntum igne examinátum, separátum a terra,
purgátum séptuplum.
- 8 Tu, Dómine, servábis nos et custódies nos,
a generatióne hac in ætérnum. **R.**

Alleluia

Cf. Mc 9, 6

R. Allelúia. **V.** Cæli apérti sunt et vox Patris intónuit:
«Hic est Fílius meus caríssimus: audíte il-
lum». **R.** Allelúia.

Evangelium

Transfiguratus est coram ipsis.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum 9, 2-12

In illo témpore:

Assúmit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem, et ducit illos in montem excélsu seórsum solos. Et transfigurátus est coram ipsis, et vestiménta eius facta sunt splendéntia, cándida nimis quália fullo super terram non potest tam cándida fácere. Et appáruit illis Elías cum Móyse, et erant loquéntes cum Iesu.

Et respóndens Petrus ait Iesu: «Rabbi, bonum est nos hic esse et faciámus tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Elíæ unum». Non enim sciébat quid respondéret, erant enim extérriti.

Et facta est nubes obúmbrans eos, et venit vox de nube: «Hic est Fílius meus diléctus: audíte illum». Et

statim circumspicientes néminem ámplius vidérunt nisi Iesum tantum secum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépit illis ne cui quæ vidissent narrárent, nisi cum Fílius hóminis a mórtuis resurréxerit. Et verbum continuérunt apud se, conquiréntes quid esset illud « a mórtuis resúrgere ».

Et interrogábant eum dicéntes: « Quid ergo dicunt scribæ quia Elíam opórteat veníre primum? »

Qui ait illis: « Elías cum vénerit primo, restituet ómnia, et quómo do scriptum est super Fílio hóminis ut multa patiátur et contemnátur? Sed dico vobis: Et Elías venit, et fecérunt illi quæcúmque volébant, sicut scriptum est de eo ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis ætérnæ. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus. Per Christum.

DOMINICA VII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt placita,
et dictis exsequámur et factis. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Diliges amicum tuum sicut teipsum.

Lectio libri Levítici

19, 1-2. 17-18

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens:

« Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices
ad eos: Sancti estóte, quia ego sanctus sum Dóminus
Deus vester.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice
árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæ-
ras ultiónem, nec memor eris iniúriæ civium tuórum.
Díliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dóminus ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Benedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. **R.**

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióne. **R.**

Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. **R.**

Quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómo do miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus tíméntibus se. **R.**

Lectio secunda

*Omnia vestra sunt, vos autem Christi,
Christus autem Dei.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 16-23

Fratres:

Nescítis quia templum Dei estis et Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei evérterit, evértet illum Deus; templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

Nemo se sedúcat; si quis vidétur sápiens esse inter vos in hoc sáculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Sapiéntia enim huius mundi stultítia est apud Deum; scriptum est enim: « Qui apprehéndit sapiéntes in astútia eórum », et iterum: « Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanæ sunt ».

Itaque nemo gloriétur in homínibus; ómnia enim

vestra sunt, sive Paulus, sive Apóllo, sive Cephas, sive mundus, sive vita sive mors, sive præséntia sive futúra, ómnia enim vestra sunt, vos autem Christi, Christus autem Dei. — Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 2, 5

R. Allelúia. V. Qui servat verbum Christi,
vere in hoc caritas Dei perfécta est.

R. Allelúia.

Evangelium

Diligite inimicos vestros.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 38-48

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Oculum pro óculo et dentem pro dente ”. Ego autem dico vobis: Non resistere malo; sed si quis te percússerit in délixtera maxilla tua, præbe illi et álteram; et ei qui vult tecum iudício conténdere et túnica tuam tóllere, remítte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei, et volénti mutuári a te, ne avertáris.

Audístis quia dictum est: “ Díliges próximum tuum ”, et ódio habébis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Dígite inimicos vestros et oráte pro persecúentibus vos, ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oriri facit super malos et bonos et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos dígunt, quam mercedem habéitis? Nonne et publicáni hoc faciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fá-

citis? Nonne et éthnici hoc faciunt? Estóte ergo vos perfecti sicut Pater vester cælestis perfectus est ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Deleo iniquitates tuas propter me.

Lectio libri Isaíæ prophétæ 43, 18-19. 21-22. 24 b-25

Hæc dicit Dóminus:

« Ne meminéritis priórum, et antiqua ne intueámini. Ecce ego fácio nova, et nunc oriéntur, útique cognoscétis ea. Ponam in desérto viam, et in ínvio flúmina.

Pópulum istum formávi mihi; laudem meam narrábit.

Non me invocásti, Iacob; nec laborásti in me, Israel.

Servíre me fecísti in peccátis tuis, præbuísti mihi labórem in iniquitatibus tuis. Ego sum, ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me; et peccatórum tuórum non recordábor ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 40, 2-3. 4-5. 13-14 (R.: 5 b)

R. Sana ánimam meam, Dómine, quia peccávi tibi.

² Beátus qui intéllegit de egéno,

in die mala liberábit eum Dóminus.

³ Dóminus servábit eum, et vivificábit eum,

et beátum faciet eum in terra,

et non tradet eum in fauces inimicórum eius. R.

⁴ Dóminus opem feret illi super lectum dolóris eius; univérsum stratum eius versábis in infirmitáte eius.

⁵ Ego dixi: « Dómine, miserére mei; sana ánimam meam, quia peccávi tibi ». R.

¹³ Me autem propter innocéntiam suscepísti, et statuísti me in conspéctu tuo in ætérnum.

¹⁴ Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum. Fiat, fiat. R.

Lectio secunda

Iesus non fuit est et non, sed est in illo fuit.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 18-22

Fratres:

Fidélis Deus quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est « est » et « non ». Dei enim Fílius Iesus Christus qui in vobis per nos prædicátus est, per me et Silvánum et Timótheum, non fuit « est » et « non », sed « est » in illo fuit. Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo « est »; ideo et per ipsum « Amen » Deo, ad glóriam per nos.

Qui autem confirmat nos vobiscum in Christum et qui unxit nos Deus, et qui signávit nos et dedit arrabónem Spíritus in córdibus nostris. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 4, 18-19

℞. Allelúia. ʒ. Evangelizáre paupéribus misit me Dóminus,
prædicáre captívis remissionem. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Filius hominis habet potestatem in terra
dimittendi peccata.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 2, 1-12

Post dies intrávit iterum Iesus Caphárnaum, et audítum est quod in domo esset. Et convenérunt multi ita ut non ámplius caperéntur neque ad iánuam, et loquebátur eis verbum.

Et véniunt feréntes ad eum paralyticum, qui a quáttuor portabátur. Et cum non possent offerre eum illi præ turba, nudavérunt tectum ubi erat, et perfodiéntes

summíttunt grabátum in quo paralytícus iacébat. Cum vidísset autem Iesus fidem illórum, ait paralytíco: « Fili, dimittúntur peccáta tua ».

Erant autem illic quidam de scribis sedéntes et cogitántes in córdibus suis: « Quid hic sic lóquitur? Blasphémat, quis potest dimíttere peccáta nisi solus Deus? »

Quo statim cógnito Iesus spírítu suo quia sic cogitárent intra se, dicit illis: « Quid ista cogitátis in córdibus vestris? Quid est facílius dícere paralytíco: “ Dimittúntur peccáta tua ”, an dícere: “ Surge et tolle grabátum tuum et ámbula ”? Ut autem sciátis quia potestátem habet Fílius hóminis in terra dimitténdi peccáta, ait paralytíco: “ Tibi dico: Surge, tolle grabátum tuum et vade in domum tuam ” ».

Et surréxit, et prótinus subláto grabáto ábiit coram ómnibus, ita ut admiraréntur omnes et glorificárent Deum, dicéntes: « Numquam sic vídimus ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Tradidit te Dominus in manum meam,
et nolui extendere manum.*

Léctio libri primi Samuélis 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23

In diébus illis:

Surréxit Saul, et descendit in desértum Ziph, et cum eo tria mília virórum de eléctis Israel, ut quæreret David in desérto Ziph.

Venérunt ergo David et Abísai ad pópulum nocte, et invenérunt Saul iacéntem et dormiéntem in tentório, et hastam fixam in terra ad caput eius, Abner autem et pópulum dormiéntes in circúitu eius. Dixítque Abísai ad David: « Conclúsit Deus inimícum tuum hódie in ma-

nus tuas; nunc ergo perfódiam eum láncea in terra semel, et secúndo opus non erit ». Et dixit David ad Abísai: « Ne interficias eum; quis enim exténdet manum suam in christum Dómini et innocens erit? »

Tulit ígitur David hastam et scyphum aquæ, qui erat ad caput Saul, et abiérunt; et non erat quisquam qui vidéret et intellégeret et evigiláret, sed omnes dormiébant, quia sopor Dómini irrúerat super eos.

Cumque transísset David ex advérso et stetisset in vértice montis de longe, et esset grande intervállum inter eos, David ait: « Ecce hasta regis: tránseat unus de púeris regis et tollat eam. Dóminus autem retribuet unicuíque secúndum iustítiam suam et fidem; trádidit enim te Dóminus hódie in manum meam, et nólui exténdere manum meam in christum Dómini ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (ꝛ.: 8 a)

ꝛ. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. ꝛ.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. ꝛ.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. ꝛ.

Quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
Quomodo miseretur pater filiorum,
misertus est Dominus timéntibus se. *R.*

Lectio secunda

*Sicut portavimus imaginem terreni,
portabimus et imaginem caelestis.*

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios 15, 45-49

Fratres:

Factus est primus homo Adam in animam viventem;
novissimus Adam in Spiritum vivificantem.

Sed non prius quod spiritale est, sed quod animale
est, deinde quod spiritale. Primus homo de terra terré-
nus, secundus homo de caelo. Qualis terrenus, tales et
terréni, et qualis caelestis, tales et caelestes; et sicut por-
tavimus imaginem terréni, portabimus et imaginem cae-
lestis. — Verbum Domini.

Alleluia Io 13, 34

R. Alleluia. *Y.* Mandatum novum do vobis, dicit Domi-
nus,
ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.
R. Alleluia.

Evangelium

*Estote misericordes,
sicut et Pater vester misericors est.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 6, 27-38

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Vobis dico, qui auditis: Diligite inimicos vestros,
bene facite his qui vos oderunt, benedicite maledicentibus

vobis, oráte pro calumniántibus vos. Ei qui te pércutit in maxíllam, præbe et álteram, et ab eo qui aufert tibi vestiméntum, étiam tunicam noli prohibére. Omni peténti te, tríbue, et ab eo qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et prout vultis ut fáciant vobis hómines, fácite illis simíliter.

Et si dilígitis eos qui vos dilígunt, quæ vobis est grátia? Nam et peccatóres dilígentes se dilígunt. Et si bene fecéritis his qui vobis bene fáciunt, quæ vobis est grátia? Síquidem et peccatóres idem fáciunt. Et si mútuum dedéritis his a quibus sperátis recípere, quæ vobis grátia est? Nam et peccatóres peccatóribus fœnerántur ut recípiant æquália.

Verúmtamen dilígite inimícos vestros et bene fácite et mútuum date nihil desperántes; et erit merces vestra multa, et éritis filii Altíssimi, quia ipse benignus est super ingrátos et malos. Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est.

Et nolíte iudicáre, et non iudicabímmini; et nolíte condemnáre, et non condemnabímmini. Dimíttite, et dimittémini; date, et dábitur vobis: mensúram bonam, confértam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in sinum vestrum; eádem quippe mensúra qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplices te rogámus, ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus, nobis proficiat ad salútem. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illius salutis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, semper rationabília meditántes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Prior omnium creata est Sapientia.

Inítium libri Sirácidæ

1, 1-10

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit
semper, et est ante ævum.

Arénam maris et plúviæ guttas et dies sáculi quis dinumerávit? Altitudinem cæli et latitudinem terræ et profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit?

Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudentiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingrèssus illius mandáta æténa.

Radix sapiéntiæ cui reveláta est? et astútias illius quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatióem ingrèssus illius quis intelléxit?

Unus est altíssimus, créator omnípotens, et rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum illius et dóminans, Deus.

Ipsé creávit illam in Spírítu sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum suum, et præbuit illam diligéntibus se.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 92, 1 ab. 1 c-2. 5 (r.: 1 a)

R. Dóminus regnávit, decórem indútus est.

1 Dóminus regnávit, decórem indútus est;
indútus est Dóminus,
fortitúdine præcínxit se. **R.**

Etenim firmávit orbem terræ
qui non commovébitur.

2 Firmáta sedes tua ex tunc,
a sáculo tu es. **R.**

5 Testimónia tua credibília facta sunt nimis;
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine,
in longitudinem diérum. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Si contentiones habetis in cordibus vestris,
nolite gloriari.*

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli 3, 13-18

Carissimi:

Quis sapiens et disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conversatiōne operatiōnem suam in mansuetūdine sapiētiæ. Quod si zelum amarum habētis et contentiōnes in cōrdibus vestris, nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatē; non est ista sapiētia desūrsus descēdens, sed terrēna, animālis, diabōlica; ubi enim zelus et contēntio, ibi inconstāntia et omne opus pravum.

Quæ autem desūrsus est sapiētia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modēsta, suadibilis, plena misericōrdia et fructibus bonis, non iūdicans, sine simulatiōne; fructus autem iustitiæ in pace seminatur faciētibz pacem. — Verbum Dōmini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: 9 a)

R. Iustitiæ Dōmini rectæ, lætificāntes corda.

Lex Dōmini immaculāta, reficiens ānimam,
testimōnium Dōmini fidēle,
sapiēntiam præstans p̄rvulis. R.

Iustitiæ Dōmini rectæ, lætificāntes corda,
præceptum Dōmini lūcidum, illūminans ōculos. R.

Timor Dōmini mundus, p̄rmanens in s̄culum s̄culi,
iudicia Dōmini vera, iusta ōmnia simul. R.

Sint, ut complāceant elōquia oris mei,
et meditatio cordis mei in consp̄ctu tuo.
Dōmine, adiutor meus et redemptor meus. R.

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

℞. Allelúia. √. Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℞. Allelúia.

Evangelium

Credo: adiuva incredulitatem meam.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 14-28

In illo témpore:

Descéndens Iesus de monte et véniens ad discípulos, vidit turbam magnam circa eos, et scribas conquirentes cum illis. Et conféstim omnis pópulus videns eum stupefáctus est, et accurréntes salutábant eum. Et interrogávit eos: « Quid inter vos conquiritis? »

Et respóndit ei unus de turba: « Magíster, áttuli filium meum ad te habéntem spíritum mutum, et ubi-cúmque eum apprehénderit, allídit illum, et spumat et stridet déntibus et aréscit; et dixi discípulis tuis ut eícerent illum, et non potuérunt ».

Qui respóndens eis dicit: « O generátio incrédula, quámdui apud vos ero? Quámdui vos pátiar? Afférte illum ad me ». Et attulérunt illum ad eum. Et cum vidíset illum, spíritus statim conturbávit eum, et cór-ruens in terram volutabátur spumans.

Et interrogávit patrem eius: « Quantum témporis est, ex quo hoc ei áccidit? »

At ille ait: « Ab infántia; et frequénter eum étiam in ignem et in aquas misit ut eum pérderet; sed si quid potes, ádiuva nos, misértus nostri ».

Iesus autem ait illi: « " Si potes! " Omnia possíbilia credénti ».

Et continuo exclamans pater pueri aiebat: « Credo: ádiuva incredulitátem meam ».

Et cum vidéret Iesus concurréntem turbam, comminátus est spíritui immúndo dicens illi: « Mute et surde spíritus, ego tibi præcípío, exi ab eo et ámplius ne intróeas in eum ». Et clamans et multum discérens eum éxiit; et factus est sicut mórtuus, ita ut multi dicerent: « Mórtuus est! » Iesus autem tenens manum eius elevávit illum, et surréxit.

Et cum introísset in domum, discípuli eius secréto interrogábant eum: « Quare nos non potúimus eícere eum? » Et dixit illis: « Hoc genus in nullo potest exíre nisi in oratióne ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
súpplíces te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illíus salútis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accévimus.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabília meditánte,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Præpara animam tuam ad tentationem.***Lectio libri Sirácidæ**

2, 1-13

Fili, accédens ad servitútem Dei, sta in iustítia et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatióem.

Déprime cor tuum et sústine, inclína aurem tuam, et súscipe verba intelléctus, et ne festínes in témpore obductiόνis. Sústine sustentatióes Dei; coniúngere Deo et sústine, ut crescat in novíssimo vita tua.

Omne quod tibi applicítum fúerit áccipe, et in dolore sústine, et in humilitáte tua paciéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum et argéntum, hómines vero receptíbiles in camíno humiliatióis.

Crede Deo, et recuperábit te, et dírige viam tuam, et spera in illum; serva timórem illíus, et in illo veterásce.

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam eius, et non deflectátis ab illo ne cadátis. Qui timétis Dóminum, créдите illi, et non evacuábitur merces vestra.

Qui timétis Dóminum, speráte in illum, et in oblectatióne véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra.

Respícite, filii, natiónes hóminum; et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis eius, et derelíctus est? Aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

Quóniam pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta; et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritate. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 18-19. 27-28. 39-40 (R.: cf. 5)

R. Commítte Dómino viam tuam, et ipse aget.

- 3** Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
- 4** Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. **R.**
- 18** Novit Dóminus dies immaculatórum,
et heréditas eórum in ætérnum erit.
- 19** Non confundéntur in témpore malo,
et in diébus famis saturabúntur. **R.**
- 27** Declína a malo et fac bonum,
et inhabitábis in sáeculum sáeculi.
- 28** Quia Dóminus amat iudícium,
et non derelínquet sanctos suos.
Iniústi in ætérnum disperbunt,
et semen impiórum exterminábitur. **R.**
- 39** Salus autem iustórum a Dómino,
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
- 40** Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos,
quia speravérunt in eo. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Petitis et non accipitis, eo quod male petitis.

Lectio Epistolæ beāti Iacóbi apóstoli

4, 1-10

Caríssimi:

Unde bella et unde lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris quæ militánt in membris vestris? Concupiscitis et non habétis; occíditis et zelátis, et non potéstis adipisci; litigátis et belligerátis. Non habétis propter quod non postulátis; pétitis et non accípitis, eo quod male pétitis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis.

Adúlteri, nescítis quia amicítia huius mundi inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sæculi huius, inimícus Dei constitúitur. Aut putátis quia inániter Scriptúra dicat: « Ad invidiam concupiscit Spíritus qui inhábitat in nobis »? Maiórem autem dat grátiam; propter quod dicit: « Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ».

Subicímuni ígitur Deo; resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis; appropriáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres, et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte et lugéte et ploráte; risus vester in luctum convertátur et gáudium in mærorem. Humiliámuni in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 54, 7-8. 9-10 a. 10 b-11 a. 23 (R.: 23 a)

R. Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet.

⁷ Et dixi: « Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ,
et volábo et requiéscam? »

- 8 Ecce, elongábo fúgiens,
et manébo in solitúdine ». **R.**
- 9 Exspectábo eum qui salvum me fáciat,
a spírítu procéllæ et tempestáte.
- 10 Díssipa, Dómine, dívide linguas eórum. **R.**
Quóniam vidi violéntiam et contentiónem in civitaté.
- 11 Die ac nocte circúmeunt eam super muros eius. **R.**
- 23 Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet;
non dabit in ætérnum fluctuatióem iusto. **R.**

Alleluia**Gal 6, 14**

R. Allelúia. **V.** Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est et ego
mundo. **R.** Allelúia.

Evangelium

*Filius hominis traditur. Si quis vult
primus esse, erit omnium novissimus.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum 9, 30-36

In illo témpore:

Profécti de monte Iesus et discípuli sui peragrábant Galiléam; nec volébat quemquam scire. Docébat enim discípulos suos, et dicébat illis: « Fílius hóminis tráditur in manus hóminum, et occídent eum, et occísus post tres dies resúrget ». At illi ignorábant verbum, et tímébant eum interrogáre.

Et venérunt Caphárnaum. Qui cum domi esset, interrogábat eos: « Quid in via tractabátis? » At illi tacébant. Síquidem inter se in via disputáverant quis esset maior.

Et résidens vocávit Duódecim et ait illis: « Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus et ómnium mínister ».

Et accípiens púerum, státuit eum in médio eórum, quem cum compléxus esset, ait illis: « Quisquis unum ex huiúsmodi púeris recéperit in Nómine meo, me récipit: et quicúmque me suscepérit, non me súscipit, sed eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illius salútis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accévimus.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabilia meditantes,
quæ tibi sunt placita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Eos qui diligunt sapientiam diligit Deus.

Lectio libri Sirácidæ

4, 12-22

Sapiéntia filiis suis vitam inspirat, et súscipit inquirentes se, et præsit in via iustitiæ. Et qui illam diligit, diligit vitam, et qui vigilaverint ad illam, complectentur placórem eius.

Qui tenuerint illam, vitam hereditabunt, et quo introibit, benedicet Deus. Qui serviunt ei, obsequentes erunt Sancto, et eos, qui diligunt illam, diligit Deus. Qui audit illam, iudicabit gentes, et qui intuetur illam, permanebit confidens.

Si crediderit ei, hereditabit illam, et erunt in confirmatione creaturæ illius; quoniam in tentatione ambulat cum eo, et in primis eligit eum. Timorem et metum et probationem inducet super illum, et cruciabit illum in tribulatione doctrinæ suæ, donec tentet eum in cogitationibus suis, et credat animæ illius.

Et firmabit illum, et iter adducet directum ad illum, et lætificabit illum, et denudabit absconsa sua illi, et

thesaurizábit super illum sciéntiam et intelléctum iustítiae. Si autem oberráverit, derelínquet eum et tradet eum in manus inimíci sui. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 165, 168, 171, 172, 174, 175 (R.: 165 a)

R. Pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

165 Pax multa diligéntibus legem tuam,
et non est illis scándalum. R.

168 Servávi mandáta tua et testimónia tua,
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo. R.

171 Eructábunt lábia mea hymnum,
cum docúeris me iustificatiónes tuas. R.

172 Cantet lingua mea elóquium tuum,
quia ómnia præcépta tua iustítia. R.

174 Concupívi salutáre tuum, Dómine,
et lex tua delectátio mea est. R.

175 Vivet ánima mea et laudábit te,
et iudícia tua adiuvábunt me. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Quæ est vita vestra? Dicatis ergo:
Si Dominus voluerit.*

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

4, 13 b-18

Caríssimi:

Age nunc qui dicitis: «Hódie aut crástino íbimus in illam civitátem et faciémus quidem ibi annum et mercábimur et lucrum faciémus»: qui ignorátis quæ erit in crástinum vita vestra. Vapor enim estis ad módicum parens, deinceps exterminátur; pro eo ut dicátis:

« Si Dóminus volúerit, et vivémus et faciémus hoc aut illud ». Nunc autem gloriámini in supérbiis vestris; omnis gloriátio talis málgna est. Sciénti ígitur bonum fácere et non faciénti, peccátum est illi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 48, 2-3. 6-7. 8-10. 11 (R.: Mt 5, 3)

R. Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

2 Audíte hæc, omnes gentes,
áuribus percípíte, omnes qui habitátis orbem.

3 Quique húmiles et viri nóbiles,
simul in unum dives et pauper. R.

6 Cur timébo in diébus malis,
cum iníquitas supplantántium circúmdabit me?

7 Qui confídunt in virtúte sua,
et in multítudine divitiárum suárum gloriántur. R.

8 Etenim seípsum non rédimet homo;
non dabit Deo propitiatióem suam.

9 Nímium est prétium redemptiόνis ánimæ eius:
ad últimum defíciet,

10 ut vivat usque in finem, nec vídeat intéritum. R.

11 Et vidébit sapiéntes moriéntes;
simul insípiens et stultus períbunt,
et relínquent aliénis divítias suas. R.

Alleluia

Io 14, 6

R. Allelúia. Y. Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus;

nemo venit ad Patrem nisi per me.

R. Allelúia.

Evangelium

Qui non est adversum nos, pro nobis est.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 38-39

In illo témpore:

Locútus est Iesu Ioánnes dicens: « Magíster, vídimus quemdam in Nómine tuo eiciéntem dæmónia, et prohibebámus eum, qui non sequebátur nos ».

Iesus autem ait: « Nolíte prohibére eum. Nemo est enim qui fáciat virtútem in Nómine meo et possit cito male loqui de me; qui enim non est advérsus nos, pro nobis est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplices te rogámus, ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus, nobis proficiat ad salútem.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut illius salútis capiámus efféctum, cuius per hæc mystéria pignus accépiimus.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
 Exsultávit cor meum in salutári tuo,
 cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
 ut, semper rationabília meditántes,
 quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Non tardes converti ad Dominum.***Léctio libri Sirácidæ**

5, 1-10

Noli atténdere ad possessióes iníquas, et ne díxeris:
 « Est mihi sufficiens vita »: nihil enim próderit in tẽ-
 pore vindíctæ et obductiónis.

Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cor-
 dis tui, et ne díxeris: « Quómo do pótui? » aut « Quis
 me subíciet propter facta mea? » Deus enim vándicans
 vindicábit.

Ne díxeris: « Peccávi, et quid mihi áccidit triste? »
 Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto pec-
 cáto noli esse sine metu, neque adicias peccátum super
 peccátum.

Et ne dicas: « Miserátio Dómini magna est, multítu-
 dinis peccatórum meórum miserébitur ». Misericórdia
 enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspi-
 cit ira illíus.

Non tardes convérte ad Dóminum, et ne dífferas de

die in diem: súbito enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctæ dispédet te.

Noli ánxius esse in divítiis iniústis; non enim próderunt tibi in die obductiónis et vindíctæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,

et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;

2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum plantátum
secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Merces operariorum, quæ fraudata est, clamat,
et clamores in aures Domini introierunt.*

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

5, 1-6

Age, nunc, dívites, plorate ululátes in misériis quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt, et vestiménta vestra a tinea comésta sunt, aurum et ar-

géntum vestrum æruginávit, et ærúgo eórum in testimoniúm vobis erit et manducábit carnes vestras sicut ignis: thesaurizástis in novíssimis diébus.

Ecce merces operariórum qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat, et clamóres eórum qui messuérunt in aures Dómini Sábaoth introiérunt. Epuláti estis super terram, et in luxúriis fuístis, enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, occidístis iustum. Non resistit vobis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 48, 14-15 ab. 15 cd-16. 17-18. 19-20 (R.: Mt 5, 3)

R. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

14 Hæc via illórum quorum fidúcia in semetipsis,
et finis eórum qui cómplacent in ore suo.

15 Sicut oves in inférno pósito sunt, mors depáscet eos. R.

Descéndent præcípites ad sepúlcrum,
et figúra eórum erit in consumptioném.

16 Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam,
de manu ínferi vere suscípíet me. R.

17 Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo,
et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

18 Quóniam cum interierit, non sumet ómnia,
neque descéndet cum eo glória eius. R.

19 Cum ánimæ suæ in vita ipsíus benedíxerit:

« Laudábunt te, quod benefecísti tibi »;

20 tamen introíbit ad progéníem patrum suórum,
qui in ætérnum non vidébunt lumen. R.

Alleluia

1 Th 2, 13

R. Allelúia. V. Accípíte verbum Dei, non ut verbum hó-
minum,

sed, sicut est vere, verbum Dei. R. Allelúia.

Evangelium

*Bonum est tibi debilem introire in vitam,
quam duas manus habentem ire in gehennam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 41-49

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Quisquis potum déderit vobis cálicem aquæ in Nómine, quia Christi estis, amen dico vobis: Non perdet mercédem suam.

Et quisquis scandalizáverit unum ex his pusillis cre-déntibus in me, bonum est ei magis ut circumdétur mola asinária collo eius, et in mare mittátur.

Et si scandalizáverit te manus tua, abscíde illam: bonum est tibi débilem introire in vitam, quam duas manus habéntem ire in gehénnam, in ignem inexstinguibilem. Et si pes tuus te scandalizat, ámputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam, quam duos pedes habéntem mitti in gehénnam. Et si óculus tuus scandalizat te, éice eum: bonum est tibi luscum introire in Regnum Dei, quam duos óculos habéntem mitti in gehénnam, ubi vermis eórum non móritur et ignis non exstinguitur; omnis enim igne salíetur.

Bonum est sal; quod si sal insúlsum fúerit, in quo illud condiétis?

Habéte in vobis sal, et pacem habéte inter vos ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabilia tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
quí in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut illíus salutis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus. Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabilia meditántes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Amico fideli nulla est comparatio.***Léctio libri Sirácidæ**

6, 5-17

Verbum dulce multiplicat amícos et mítigat inimícos;
et lingua éucharis in bono hómine abúndat. Multi pa-
cífici sint tibi, et consiliárius sit tibi unus de mille.

Si pössides amicum, in tentatióne pösside eum, et ne fáciie credas ei; est enim amicus in die tribulatiónis.

Et est amicus qui convértitur ad inimicitiam, et est amicus qui ódiúm et rixam et convíciá denudábit. Est autem amicus sócius mensæ, et non permanébit in die necessitátis.

Amicus, si permánserit fixus, erit tibi quasi coæquális, et in domésticis tuis fiduciáliter aget. Si humiliáverit se contra te, et a fácie tua absconderit se, unánimem habébis amicitiam bonam.

Ab inimicis tuis separáre, et ab amicis tuis atténde.

Amicus fidélis protéctio fortis; qui autem ínvenit illum, ínvenit thesáurum. Amico fidéli nulla est comparátió, et non est digna ponderátió auri et argénti contra bonitátem fidei illius.

Amicus fidélis medicaméntum vitæ et immortalitátis, et qui métuunt Dóminum invénient illum. Qui timet Deum, æque habébit amicitiam bonam, quóniam secúndum illum erit amicus illius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 12. 16. 18. 27. 34. 35 (R.: 35 a)

R. Deduc me, Dómine, in sémitam præceptórum tuórum.

12 Benedíctus es, Dómine;

doce me iustificatiónes tuas. R.

16 In iustificatióne tuis delectábor,

non oblivíscar sermónem tuum. R.

18 Revéla óculos meos,

et considerábo mirabília de lege tua. R.

27 Viam mandatórum tuórum fac me intellégere,

et exercébor in mirabílibus tuis. R.

34 Da mihi intelléctum, et servábo legem tuam,

et custódiám illam in toto corde meo. R.

- 35 Deduc me in sémitam præceptorum tuorum,
quia ipsam volui. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Ecce Iudex ante ianuam assistit.

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli **5, 9-12**

Nolite ingemiscere, fratres, in alterutrum ut non iudicemini; ecce Iudex ante ianuam assistit.

Exemplum accipite, fratres, laboris et patientiæ Prophetas, qui locuti sunt in Nómine Dómini. Ecce beatificamus eos qui sustinuerunt; sufferéntiam Iob audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam miséricors est Dóminus et miserátor.

Ante ómnia autem, fratres mei, nolite iurare, neque per cælum neque per terram neque áliud quodcúmque iuramentum; sit autem vestrum « est » « est » et « non » « non », uti non sub iudicio decidátis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 **Benedic, ánima mea, Dómino;**
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 **Benedic, ánima mea, Dómino,**
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. **R.**
- 3 **Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,**
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 **qui rédimít de intéritu vitam tuam,**
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. **R.**

- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. **R.**
- 11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
- 12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. **R.**

Alleluia

Io 17, 17 b. a

R. Allelúia. **V.** Sermo tuus, Dómine, véritas est;
sanctifica nos in veritaté. **R.** Allelúia.

Evangelium

Quod Deus coniunxit, homo non separet.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 1-12

In illo témpore:

Exsúrgens Iesus venit in fines Iudææ ultra Iordánem, et convéniunt íterum turbæ ad eum, et sicut consuéverat, íterum docébat illos.

Et accedéntes Pharisæi interrogábant eum si licet viro uxórem dimíttere, tentántes eum.

At ille respóndens dixit eis: « Quid vobis præcépit Móyses? »

Qui dixerunt: « Móyses permísit libéllum repúdií scribere et dimíttere ».

Iesus autem ait eis: « Ad durítiam cordis vestri scripsit vobis præcéptum istud. Ab iníto autem creatúræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc relínquet homo patrem suum et matrem et adhærébit ad uxórem suam, et erunt duo in carne una; itaque iam non sunt duo sed una caro ”. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Et in domo iterum discipuli de hoc interrogabant eum. Et dicit illis: « Quicumque dimiserit uxorem suam et aliam duxerit, adultrium committit in eam, et si ipsa dimiserit virum suum et alii nupsit, moechatur ». Verbum Domini.

Super oblata

Mysteria tua, Domine, debitis servitiis exsequentes, supplices te rogamus, ut, quod ad honorem tuae maiestatis offerimus, nobis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrabo omnia mirabilia tua.
Laetabor et exultabo in te,
psallam nomini tuo, Altissime.

Vel:

Io 11, 27

Domine, ego credidi quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut illius salutis capiamus effectum, cuius per hæc mysteria pignus accepimus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Domine, in tua misericordia speravi.
E. sultavit cor meum in salutari tuo,
cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
 ut, semper rationabilia meditantés,
 quæ tibi sunt placita, et dictis exsequámur et factis.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Secundum imaginem suam fecit Deus hominem.

Léctio libri Sirácidæ**17, 1-13**

Deus creávit de terra hóminem, et secúndum imáginem suam fecit illum; et íterum convértit illum in ipsam et secúndum se vestívit illum virtúte.

Númerum diérum et tempus dedit illi, et dedit illi potestátem eórum, quæ sunt super terram. Pósuit timórem illíus super omnem carnem, et dominátus est bestiárum et volatílium.

Creávit ex ipso adiutórium símile sibi; consílium, et linguam, et óculos, et aures, et cor dedit illis excogítandi, et disciplína intelléctus replévit illos.

Creávit illis sciéntiam spíritus, sensu implévit cor illórum, et mala et bona osténdit illis.

Pósuit óculum suum super corda illórum, osténdere illis magnália óperum suórum, ut nomen sanctificatiónis colláudent, et gloriári in mirabílibus illíus, ut magnália enárrent óperum eius.

Addit illis disciplínam, et legem vitæ hereditávit illos; testaméntum ætérnum constituit cum illis, et iustítiam et iudícia sua osténdit illis.

Et magnália honóris eius vidit óculus illórum, et honórem vocis audierunt aures illórum. Et dixit illis: « Atténdite ab omni iníquo ». Et mandávit illis unicuíque de próximo suo.

Viæ illórum coram ipso sunt semper, non sunt abscónsæ ab óculis ipsíus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 13-14. 15-16. 17-18 a (R.: cf. 17)

R. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.

- 13 Quómo do miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
- 14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.
- 15 Homo sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorébit.
- 16 Spirat ventus in illum, et non subsístet,
et non cognóscet eum ámplius locus eius. R.
- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in filios filiórum;
- 18 in eos qui servant testaméntum eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

Multum valet deprecatio iusti operans.

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

5, 13-20

Caríssimi:

Tristátur áliquis vestrum? Oret; æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Advocet presbýteros Ecclésiæ et orent super eum, unguéntes eum óleo in Nómine Dómini: et orátio fidei salvábit infirmum, et allevábit eum Dóminus; et si peccáta operátus fúerit, dimitténtur ei.

Confitémini ergo altérutrum peccáta et oráte pro invicem, ut sanémini. Multum enim valet deprecatio iusti operans. Elías homo erat símilis nobis passíbilis, et ora-

tiónē orávit ut non plúeret, et non pluit super terram annos tres et menses sex; et rursum orávit, et cælum dedit plúviam et terra germinávit fructum suum.

Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritatē et convérterit quis eum, scire debet quóniam qui convérte fécerit peccatórem ab errore viæ eius salvábit ánimam suam a morte et opériet multitudinem peccatórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 140, 1-2. 3 et 8 (ꝛ.: 2 a)

ꝛ. Dirigátur, Dómine, orátio mea
sicut incénsus in conspéctu tuo.

¹ Dómine, clamávi ad te, ad me festína;
inténde voci meæ, cum clamo ad te.

² Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo,
elevátio mánuum meárum ut sacrificium vespertinum. ꝛ.

³ Pone, Dómine, custódiam ori meo,
et vigílias ad óstium labiórum meórum.

⁸ Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei;
ad te confúgi, non effúndas ánimam meam. ꝛ.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

ꝛ. Allelúia. ꝥ. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et
terræ,

quia mystéria Regni párvulis revelásti.

ꝛ. Allelúia.

Evangelium

*Quisquis non receperit Regnum Dei velut parvulus,
non intrabit in illud.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos ut tängeret illos; discípli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indignè tulit et ait illis: « Sinite párvulos veníre ad me, ne prohibuérítis eos, tálíum est enim Regnum Dei. Amen dico vobis: Quisquis non receperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
 súpplices te rogámus,
 ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
 nobis proficiat ad salútem.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
 Lætábor et exultábo in te,
 psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
 qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
 ut illius salútis capiámus efféctum,
 cuius per hæc mystéria pignus accévimus.
 Per Christum.

DOMINICA VIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protector meus,
et eduxit me in latitudinem,
salvum me fecit, quóniam voluit me.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus
pacífico nobis tuo ordine dirigatur,
et Ecclesia tua tranquilla devotíone lætetur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Ego non obliviscar tui.

Lectio libri Isaíæ prophætæ

49, 14-15

Dixit Sion: « Dereliquit me Dóminus, et Dóminus oblitus est mei. Numquid oblivisci potest mulier infántem suum, ut non misereatur filio úteri sui? Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 61, 2-3. 6-7. 8-9 ab (R.: 2 a)

R. In Deo tantum quiesce, ánima mea.

2 In Deo tantum quiesce, ánima mea;
ab ipso enim salutáre meum.

3 Verúm tamen ipse refúgium meum et salutáre meum,
præsídium meum, non movébor ámplius. R.

In Deo tantum quiesce, ánima mea;
quóniam ab ipso patiéntia mea.
Verúm tamen ipse Deus meus et salutáre meum,
præsídium meum, non movébor. **℞.**

In Deo salutáre meum et glória mea;
Deus fortitúdinis meæ,
et refúgium meum in Deo est.
Speráte in eo, omnis congregátio pópuli,
effúndite coram illo corda vestra. **℞.**

Lectio secunda

Manifestabit Dominus consilia cordium.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 1-5

Fratres:

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic iam quæritur inter dispensatóres ut fidélis quis inveniátur.

Mihi autem pro mínimo est ut a vobis iúdicer aut ab humáno die; sed neque meípsum iú dico; nihil enim mihi cóncius sum sed non in hoc iustificátus sum, qui autem iúdicat me Dóminus est.

Itaque nolíte ante tempus quicquam iudicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscondita tenebrárum et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuique a Deo. — Verbum Dómini.

Alleluia

Hebr 4, 12

℞. Allelúia. **γ.** Vivus est sermo Dei et éfficax,
et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. **℞.** Allelúia.

Evangelium

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

6, 24-34

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nemo potest duóbus dóminis servíre; aut enim unum ódio habébit et álterum díliget, aut unum sustinébit et álterum contémnet; non potéstis Deo servíre et mammónæ.

Ideo dico vobis: Ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini: nonne ánima plus est quam esca, et corpus quam vestiméntum? Respícite volatília cæli, quóniam non serunt neque metunt neque cóngregant in hórrea, et Pater vester cæléstis pascit illa: nonne vos magis pluris estis illis?

Quis autem vestrum cógitans potest adícere ad ætatem suam cúbitum unum?

Et de vestiménto quid sollíciti estis? Consideráte lília agri quómodo crescunt: non labórant neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis. Si autem fenum agri quod hódie est et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit, quanto magis vos, módicæ fídei?

Nolíte ergo sollíciti esse dicéntes: “ Quid manducábimus? ”, aut “ Quid bibémus? ”, aut “ Quo operiemur? ” Hæc enim ómnia gentes inquírun; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus indigétis. Quærite autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolíte ergo esse sollíciti in crástinum, crástinus enim dies sollícitus erit sibi ipse; súfficit diéi malítia sua ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Lectio libri Osée prophætæ 2, 14 b. 15 b. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego ducam eam in solitúdinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventútis suæ, et iuxta dies ascensiónis suæ de terra Ægýpti.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia, et in miseratióibus; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R Miserátor et miséricors Dóminus.

Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.

Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. R.
Quantum distat ortus ab occidénate,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus tíméntibus se. R.

Lectio secunda

*Epistola estis Christi ministrata a nobis.*Lectio Epistolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 1 b-6

Fratres:

Numquid egémus sicut quidam commendatíciis epístolis ad vos aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus; manifestáti quóniam epístola estis Christi ministráta a nobis, scripta non atraménto sed Spírítu Dei vivi non in tábulis lapídeis sed in tábulis cordis carnálibus.

Fidúciam autem talem habémus per Christum ad Deum. Non quod sufficiéntes simus cogitare áliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficiéntia nostra ex Deo est, qui et idóneos nos fecit ministros Novi Testaménti, non lítteræ sed Spírítus: lítteræ enim occídit, Spírítus autem vivíficat. — Verbum Dómini.

Alleluia

Iac 1, 18

℞. Allelúia. γ. Voluntárie génuít nos Pater verbo veritátis,
ut simus inítium áliquod creatúræ eius.

℞. Allelúia.

Evangelium

Sponsus cum illis est.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum 2, 18-22

In illo témpore:

Erant discípuli Ioánnis et Pharisæi ieiunántes. Et véniunt et dicunt Iesu: « Cur discípuli Ioánnis et discípuli Pharisæórum ieiúnant, tui autem discípuli non ieiúnant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convívæ nuptiárum, quámdu sponsum cum illis est, ieiunáre? Quanto témpore habent secum sponsum non possunt ieiunáre; vénient autem dies cum auferétur ab eis sponsum, et tunc ieiunábunt in illa die.

Nemo assuméntum panni rudis ássuit vestiménto véteri alióquin suppleméntum aufert áliquíd ab eo, novum a véteri, et peior scissúra fit. Et nemo mittit vinum novéllum in utres véteres — alióquin dirúmpet vinum utres et vinum perit et utres — sed vinum novum in utres novos ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ante sermonem non laudes virum.

Léctio libri Siráciðæ

27, 5-8

Sicut in percussúra cribri remanébit pulvis, sic apória hóminis in cogitátu illíus.

Vasa fíguli probat fornax, et hómines iustos tentátio tribulatiónis.

Sicut rusticátio de ligno osténdit fructum illíus, sic verbum ex cogitátu cordis hóminis.

Ante sermónem non laudes virum; hæc enim tentátio est hóminum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,

- ³ annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. **℞.**
- ¹³ Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succrésceat.
- ¹⁴ Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. **℞.**
- ¹⁵ Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
- ¹⁶ ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. **℞.**

Lectio secunda

Dedit nobis victoriam per Iesum Christum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 54-58

Fratres:

Cum corruptibile hoc indúerit incorruptélam, et mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: « Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus? » Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti Lex. Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte, inmóviles, abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 2, 15-16

℞. Allelúia. **℣.** Lucétis sicut luminária in mundo,
verbum vitæ continéntes.

℞. Allelúia.

Evangelium*Ex abundantia cordis os loquitur.*✠ **Léctio sancti Evángelii secúndum Lucam 6, 39-45****In illo témpore:**

Dixit Iesus discíplis et similitúdinem: « Numquid potest cæcus cæcum dúcere? Nonne ambo in fóveam cadent? »

Non est discípus super magístrum, perféctus autem omnis erit sicut magíster eius.

Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, trabem autem quæ in óculo tuo est non considéras? Quómodo potes dícere fratri tuo: “ Frater, sine eíciam festúcam quæ est in óculo tuo ”, ipse in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éice primum trabem de óculo tuo, et tunc perspícies ut edúcas festúcam quæ est in óculo fratris tui.

Non est enim arbor bona fáciens fructum malum, neque íterum arbor mala fáciens fructum bonum. Unaquæque enim arbor de fructu suo cognóscitur, neque enim de spinis cólligunt ficus, neque de rubo vindémiant uvam. Bonus homo de bono thesáuro cordis profert bonum, et malus homo de malo profert malum: ex abundántia enim cordis os eius lóquitur ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tribuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascribis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
proficere nobis largiáris ad præmium. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem séculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus effícias. Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum**

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quáesumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquilla devotíone lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Revertere ad Dominum et cognosce iudicia Dei.

Léctio libri Sirácidæ

17, 20-28

Pæniténtibus dedit Deus viam iustítiæ, et confirmávit deficientes sustinére, et destinávit illis sortem veritátis.

Convértere ad Dóminum, et relínque peccáta tua; precáre ante fáciem Dómini, et mínue offendícula. Révértere ad Dóminum, et avértere ab iniustítia tua, et nimis ódito exsecrátióem.

Et cognósce iustítias et iudícia Dei, et sta in sorte propositiÓNis et oratiÓNis Altíssimi Dei. In partes vade sæculi sancti, cum vivis et dántibus confessiÓNem Deo.

Non demoréris in errore impiórum; ante mortem confitére: a mórtuo, quasi nihil, perit conféssio. Confitéberis vivens; vivus et sanus confitéberis; et laudábis Deum, et gloriáberis in miseratiÓNibus illíus.

Quam magna misericórdia Dómini, et propitiátio illíus converténtibus ad se! — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 31, 1-2. 5. 6. 7 (R.: 11 a)

R. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti.

Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spírítu eius dolus. **R.**

Peccátum meum cógnitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondi.

Dixi: « Confitébor advérsum me
iniquitátem meam Dómino ».

Et tu remisísti impietátem peccáti mei. **R.**

Propter hoc orábit ad te omnis sanctus
in témpore oportúno.

Et in dilúvio aquárum multárum
ad eum non approximábunt. **R.**

Tu es refúgium meum,
a tribulatiÓne conservábis me;
exsultatiÓNibus salútis circúmdabis me. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Christum cum non videritis diligitis, credentes autem, exsultatis lætitia inenarrabili.

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis propter vos qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salutem parátam revelári in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristáti in váriis tentationibus, ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi. Quem cum non vidéritis diligitis, in quem nunc non vidéntes, credéntes autem, exsultátis lætitia inenarrabili et gloriificáta, reportántes finem fidei vestræ salutem animárum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 110, 1-2. 5-6. 9 et 10 c (R.: 5 b)

R. Memor erit Dóminus in sæculum testaménti sui.
vel Allelúia.

- 1 Confitébor Dómino in toto corde meo,
in consílio iustórum et congregatióne.
- 2 Magna ópera Dómini,
exquirénda ómnibus qui cúpiunt ea. R.
- 5 Escam dedit timéntibus se;
memor erit in sæculum testaménti sui.
- 6 Virtútem óperum suórum annuntiávit pópulo suo,
ut det illis hereditátem géntium. R.

Redemptionem misit populo suo; .
mandavit in æternum testamentum suum.
Laudatio eius manet in sæculum sæculi. **℞.**

Alleluia

2 Cor 8, 9

℞. Alleluia. **℣.** Iesus Christus egenus factus est, cum esset dives,
ut illius inopia vos divites essetis. **℞.** Alleluia.

Evangelium

Quæcumque habes vende, et sequere me.

✠ Læctio sancti Evangelii secundum Marcum **10, 17-27**

In illo tempore:

Cum egrederetur Iesus in viam, accurrens quidam et genu flexo ante eum rogabat eum: « Magister bone, quid faciam ut vitam æternam percipiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus nisi unus Deus. Præcepta nosti: ne occidas, ne adulteres, ne fureris, ne falsum testimonium dixeris, ne fraudem feceris, honora patrem tuum et matrem ».

Ille autem dixit ei: « Magister, hæc omnia conservavi a iuventute mea ».

Iesus autem intuitus eum dilexit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcumque habes vende et da pauperibus, et habebis thesaurum in cælo, et veni, sequere me ». Qui contristatus in hoc verbo, abiit mærens, erat enim habens possessiones multas.

Et circumspiciens Iesus ait discipulis suis: « Quam difficile qui pecunias habent in Regnum Dei introibunt ». Discipuli autem obstupescabant in verbis eius. At Iesus rursus respondens ait illis: « Filii, quam difficile est in Regnum Dei introire, facilius est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicétes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est sed non apud Deum, ómnia enim possibília sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quásumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraméto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Sacrificium salutare est attendere mandatis.

Lectio libri Sirácidæ**35, 1-15**

Qui consérvat legem multiplicat oblatiõnem: sacrificium salutare est attendere mandátis, et discédere ab omni iniquitatẽ; et propitiatiõnem litare sacrificii super iniustítias, et deprecatio pro peccátis recédere ab iniustítia.

Retribuet grátiam qui offert similáginem, et qui facit misericórdiam offert sacrificium. Beneplácitum est Dómino recédere ab iniquitatẽ, et deprecatio pro peccátis recédere ab iniustítia.

Non apparebis ante conspéctum Dómini vácuus: hæc enim ómnia propter mandátum Dei fiunt. Oblatio iusti impínguat altáre, et odor suavitatís est in conspéctu Altíssimi. Sacrificium iusti accéptum est, et memóriam eius non obliviscétur Dóminus.

Bono ánimo glóriam redde Deo, et non mínuas primitias mánuum tuárum. In omni dato hilarem fac vultum tuum, et in exsultatiõne sanctifica décimas tuas.

Da Altíssimo secúndum datum eius, et in bono óculo adinventiõnem fácito mánuum tuárum; quóniam Dóminus retribuens est et sépties tantum reddet tibi.

Noli offerre múnera prava: non enim suscipiet illa. Et noli inspícere sacrificium iniústum: quóniam Dóminus iudex est, et non est apud illum glória persónæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 5-6. 7-8. 14 et 23 (R.: 23 b)

R. Qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei.

5 « Congregáte mihi sanctos meos,
qui disposuérunt testaméntum meum in sacrificio ».

6 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est. R.

7 « Audi, pópulus meus, et loquar;
Israel, et testificábor advérsum te:
Deus, Deus tuus ego sum.

8 Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper. R

14 Immola Deo sacrificium laudis,
et redde Altíssimo vota tua.

23 Qui immolábit sacrificium laudis,
honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*De futura in vos gratia prophetaverunt,
propter quod, sobrii, perfecte sperate.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 10-16

Caríssimi:

De salúte animárum exquisiérunt atque scrutáti sunt
Prophétæ qui de futúra in vos grátia prophetavérunt,
scrutántes in quod vel quale tempus significáret qui erat
in eis Spíritus Christi, prænúntians eas quæ in Christo
sunt passiónes et posterióres glórias; quibus revelátum

est quia non sibi ipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vos, Spiritu Sancto misso de cælo, in quæ desiderant angeli prospicere.

Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sobrii, perfecte sperate in eam quæ offertur vobis gratiam in revelatione Iesu Christi. Quasi filii obediendi, non configurati prioribus in ignorantia vestra desideriiis, sed secundum eum qui vocavit vos sanctum, et ipsi sancti in omni conversatione sitis, quoniam scriptum est: « Sancti eritis, quia Ego sanctus sum ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4 (R.: 2 a)

R. Notum fecit Dominus salutare suum.

Cantate Domino canticum novum,
quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera eius,
et brachium sanctum eius. R.

Notum fecit Dominus salutare suum,
in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

Recordatus est misericordie sue
et veritatis sue domui Israel. R.

Viderunt omnes termini terre
salutare Dei nostri.

Iubilate Deo, omnis terra,
erumpite, exultate et psallite. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. V. Benedictus es, Pater, Domine cæli et
terre,

quia mysteria Regni parvulis revelasti.

R. Alleluia.

Evangelium

*Accipietis centies tantum
in tempore hoc cum persecutionibus,
et in sæculo futuro vitam æternam.*

✠ Læctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 28-31

In illo témpore:

Cœpit Petrus Iesu dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc domos et fratres et soróres et matres et filios et agros cum persecutióibus, et in sækulo futúro vitam ætérnam.

Multi autem erunt primi novíssimi et novíssimi primi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuís,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbís,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sækuli, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus effícias.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órđine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Cognoscant gentes quia non est Deus nisi tu.

Léctio libri Sirácidæ

36, 1-2 a. 5-6. 13-19

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immítte timórem tuum super gentes, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa et immúta mirabília. Cóngrega omnes tribus Iacob, ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, et enárrent magnália tua; et hereditábis eos sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum, et Israel, quem coæquásti primogénito tuo. Miserére civitatí sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem, civitatí requiúi tuæ. Reple Sion inenarrábilibus verbis tuis, et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophætæ prióres. Da mercédem sustinentibus te, ut prophætæ tui fidéles inveniántur.

Et exáudi oratiónes servórum tuórum, secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, et dirige nos in viam iustitiæ; et sciant omnes, qui hábitant terram, quia tu es Deus conspéctor sæculórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 78, 8. 9. 11. 13 (R.: Sir 36, 1 b)

R. Osténde nobis, Dómine,
lucem miseratiónum tuárum.

- 6 Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum,
cito anticipent nos misericórdiæ tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis. R.
- 9 Adiuva nos, Deus salutáris noster,
propter glóriam nóminis tui, et líbera nos;
et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. R.
- 11 Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;
secúndum magnitúdinem bráccii tui
superstites relínque fílios mortis. R.
- 13 Nos autem, pópulus tuus et oves páscuæ tuæ,
confitébimur tibi in sæculum;
in generatiónem et generatiónem
annuntiábimus laudem tuam. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Redempti estis pretioso sanguine
quasi Agni immaculati Christi.*

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 1, 18-25

Carissimi:

Scitis quod non corruptibilibus argénto vel auro redempti estis de vana vestra conversatióne a pátribus trádita, sed pretioso ságuine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi, præcóginiti quidem ante constitutióne mundi, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos qui per ipsum fidéles estis in Deum, qui suscitávit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum.

Animas vestras castificántes in obcediéntia veritátis, ad fraternitátis amórem non fictum, ex corde ínvicem dilígite attentius, renáti non ex sémine corruptibili sed incorruptibili, per verbum Dei vivum et pérmanens; quia omnis caro ut fenum et omnis glória eius tamquam flos feni; exáruit fenum et flos décidit; verbum autem Dómini manet in ætérnum. Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

¹² Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.

¹³ Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit filiis tuis in te. R.

- 14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
- 15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. **R.**
- 19 Qui annúnciat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
- 20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. **R.**

Alleluia**Mc 10, 45**

R. Allelúia. **V.** Fílius hóminis venit ut ministráret,
et daret ánimam suam redemptiónem pro
multis. **R.** Allelúia.

Evangelium

*Ecce ascendimus in Hierosolymam,
et Filius hominis tradetur.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum **10, 32-45**

In illo témpore:

Erant discipuli in via ascendentes in Hierosólymam, et præcedébat illos Iesus, et stupébant, illi autem sequentes timébant. Et assúmens íterum Duódecim cœpit illis dicere quæ essent ei eventúra:

« Ecce ascéndimus in Hierosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdotum et scribis, et damnábunt eum morte et tradent eum géntibus et illúdent ei et cónspuent eum et flagellábunt eum et interficient eum, et post tres dies resúrget ».

Et accédunt ad eum Iacóbus et Ioánnes filii Zebedæi dicentes ei: « Magíster, vólumus ut quodcúmque petiérimus a te fácias nobis ».

At ille dixit eis: « Quid vultis, ut fáciam vobis? »

Illi autem dixerunt ei: « Da nobis, ut unus ad dexteram tuam et alius ad sinistram sedeamus in gloria tua ».

Jesus autem ait eis: « Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem quem ego bibo, aut baptismum quo ego baptizor baptizari? »

At illi dixerunt ei: « Possumus ».

Jesus autem ait eis: « Calicem quidem quem ego bibo, bibetis, et baptismum quo ego baptizor, baptizabimini, sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare, sed quibus paratum est ».

Et audientes decem cepérunt indignari de Iacobo et Ioanne. Et vocans eos Jesus ait illis: « Scitis quia hi qui videntur principari gentibus, dominantur eis et principes eorum potestatem habent ipsorum. Non ita est autem in vobis: sed quicumque voluerit fieri maior inter vos, erit vester minister, et quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium servus; nam et Filius hominis non venit ut ministraretur ei sed ut ministraret et daret animam suam redemptionem pro multis ».

Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui offerenda tuo nomini tribuis,
et oblata devotio*n*i nostrae servitutis ascribis,
quaesumus clementiam tuam,
ut, quod praestas unde sit meritum,
proficere nobis largiaris ad praemium. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantabo Domino, qui bona tribuit mihi,
et psallam nomini Domini Altissimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus,
usque ad consummationem saeculi, dicit Dominus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
 tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
 ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
 perpétuæ vitæ partícipes benígnus effícias.
 Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
 et edúxit me in latitúdinem,
 salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
 ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órđine dirigátur,
 et Ecclésia tua tranqúilla devotióne lætétur.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Gloria Domini plenum est opus eius.***Léctio libri Sirácidæ**

42, 15-26

Memor ero óperum Dómini et quæ vidi annuntiábo:
 in sermónibus Dómini ópera eius. Sol illúminans per
 ómnia respéxit, et glória Dómini plenum est opus eius.

Nonne Dóminus fecit sanctos enarráre ómnia mi-
 rabília sua, quæ confirmávit Dóminus omnípotens sta-
 bilíri in glória sua? Abýssum et cor hóminum investigá-
 vit, et in astútia eórum excogitávit.

Cognóvit enim Dóminus omnem sciéntiam, et inspé-
 xit in signum ævi, annúntians quæ præteriérunt et quæ

superventúra sunt, revélans vestígia occultórum. Non præterit illum omnis cogitátus, et non abscondit se ab eo ullus sermo.

Magnália sapiéntiæ suæ decorávit, qui est ante sæculum et usque in sæculum, neque adiectum est, neque minúitur, et non eget alicúius consílio.

Quam desiderabilia ómnia ópera eius: et tamquam scintilla quæ est consideráre! Omnia hæc vivunt et manent in sæculum, et in omni necessitáte ómnia obáudiunt ei.

Omnia duplícia unum contra unum; et non fecit quidquam deesse. Uniuscuiúsque confirmávit bona; et quis satiábitur videns glóriam eius? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 32, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 6 a)

R. Verbo Dómini cæli facti sunt.

2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi.

3 Cantáte ei cánticum novum,
bene psállite ei in vociferatióne. R.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

6 Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

7 Cóngregans sicut in utre aquas maris,
ponens in thesáuris abýssos. R.

8 Tímeat Dóminum omnis terra,
a fácie autem eius formídent omnes inhabitántes orbem.

9 Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Vos autem regale sacerdotium, gens sancta,
ut virtutes annuntietis eius qui vos vocavit.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 2, 2-5. 9-12

Caríssimi:

Sicut modo gēniti infāntes rationāle sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescātis in salūtem, si gustāstis quóniam dulcis Dóminus.

Ad quem accedētes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápidēs vivi ædificámini domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offérre spiritalēs hóstias acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdotium, gens sancta, pópulus in acquisitionem, ut virtútes annuntiētis eius qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum; qui aliquāndo non pópulus, nunc autem Pópulus Dei, qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

Caríssimi, óbsecro tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ militánt advérsus ánimam; conversatióne[m] vestram inter gentes habéntes bonam, ut in eo quod detréctant de vobis tamquam de malefactóribus, ex bonis opéribus considerántes gloríficent Deum in die visitatiónis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 c)

R. Introíte in conspéctu Dómini in exsultatióne.

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;

introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. **R.**

Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. **R.**

Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem véritas eius. **R.**

Alleluia

Io 8, 12

R. Allelúia. **V.** Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.

R. Allelúia.

Evangelium

Rabboni, ut videam.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 46-52**

In illo témpore:

Proficiscénte Iesu de Iéricho et discipulis eius et plúrima multítudine, fílius Timæi Bartimæus cæcus sedébat iuxta viam mendicans. Qui cum audísset quia Iesus Nazarénus est, cœpit clamáre et dícere: « Fili David Iesu, miserére mei ». Et comminabántur ei multi ut tacéret; at ille multo magis clamábat: « Fili David, miserére mei ».

Et stans Iesus dixit: « Vocáte illum ». Et vocant cæcum dicétes ei: « Animæquior esto, surge, vocat te ». Qui proiécto vestiméto suo, exsiliens venit ad Iesum. Et respóndens ei Iesus dixit: « Quid vis tibi fáciam? »

Cæcus autem dixit ei: « Rabbóni, ut vídeam ».

Et Iesus ait illi: « Vade, fides tua te salvum fecit ».

Et conféstim vidit, et sequebátur eum in via.

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuís,
 et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
 quæsumus cleméntiam tuam,
 ut, quod præstas unde sit méritum,
 profícere nobis largiáris ad præmium.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
 et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
 usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
 tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
 ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
 perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
 Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
 et edúxit me in latitúdinem,
 salvum me fecit, quóniam voluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
 ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
 et Ecclésia tua tranquilla devotióne lætétur.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Parentes nostri viri misericordiæ sunt,
et nomen eorum vivit
in generationem et generationem.*

Lectio libri Sirácidæ

44, 1. 9-12

Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua.

Sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint; et nati sunt quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericordiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt; cum sémine eórum pérmanent bona.

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum; et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent; semen eórum et glória eórum non derelinquétur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5-6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

Cantáte Dómino cánticum novum;

laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in rege suo. R.

Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salútem. R.

Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis,
exaltatiónes Dei in gútture eórum:
glória hæc est ómnibus sanctis eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

Estote boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 4, 7-13

Caríssimi:

Omniū finis appropinquávit. Estóte itaque prudéntes et vigiláte in oratióibus. Ante ómnia mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia cáritas óperit multitudínem peccatórum; hospitáles ívicem sine murmuratióne; unusquísque sicut accépit donatióem, in altérutrum illam administrántes sicut boni dispensátóres multifórmis grátiae Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus; ut in ómnibus glori ficétur Deus per Iesum Christum: cui est glória et impérium in sácula sæculórum: amen!

Caríssimi, nolíte mirári in fervóre qui ad tentatióem vobis fit, quasi novi áliquíd vobis contíngat, sed quemádmodum comunicátis Christi passióibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsultántes. Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 95, 10. 11-12. 13 (R.: 13 ab)

R. Venit Dóminus iudicáre terram.

- ¹⁰ Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ». Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; iudicábit pópulos in æquitáte. R.
- ¹¹ Læténtur cæli et exsúltet terra, sonet mare et plenitúdo eius;
- ¹² gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt. Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum. R.

- 11 A fácie Dómini, quia venit,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritáte sua. **R.**

Alleluia

Io 15, 16

- R.** Allelúia. **Y.** Ego vos elégi de mundo, ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

*Domus mea domus orationis vocabitur
omnibus gentibus. Habete fidem Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 11, 11-26

Cum acclamátus esset Iesus a turba, introívit Hierosólymam in templum; et circumspéctis ómnibus, cum iam véspera esset hora, exívit in Bethániam cum Duódecim.

Et áltera die cum exírent a Bethánia, esúriit. Cumque vidísset a longe ficum habéntem fólia, venit si quid forte inveníret in ea, et cum venísset ad eam, nihil invenít præter fólia: non enim erat tempus ficórum. Et respóndens dixit ei: «Iam non ámplius in ætérnum quisquam fructum ex te mandúcet». Et audiébant discípuli eius.

Et véniunt Hierosólymam. Et cum introísset in templum, cœpit eícere vendétes et emétes in templo, et mensas nummulariórum et cáthedras vendéntium colúmbas evértit, et non sinébat ut quisquam vas transférret per templum. Et docébat dicens eis: «Non scriptum est: Domus mea domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem fecístis eam spelúncam latrónum ».

Quo audito príncipes sacerdotum et scribæ quærebant quómodo eum pérderent; timébant enim eum, quóniam univérſa turba admirabátur super doctrína eius.

Et, cum véspera facta esset, egrediebántur de civitáte. Et cum mane transírent, vidérunt ficum áridam factam a radícibus. Et recordátus Petrus dicit ei: « Rabbi, ecce ficus cui maledixísti áruit ».

Et respóndens Iesus ait illis: « Habéte fidem Dei; amen dico vobis: Quicúmque díxerit huic monti: " Tóllere et mítttere in mare ", et non hæsitéverit in corde suo sed crediderit quia quod díxerit fiat, fiet ei. Proptérea dico vobis: Omnia quæcúmque orántes pétitis, créдите quia iam accepístis et erunt vobis.

Et cum statis in oratióne, dimíttite si quid habétis advérsus áliquem, ut et Pater vester qui in cælis est dimíttat vobis peccáta vestra ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbuis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,

ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ participes benígnus efficias.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órđine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Danti mihi sapientiam dabo gloriam.

Léctio libri Sirácidæ

51, 17-27

Confitébor et laudem dicam tibi, et benedícam nó-
mini Dómini.

Cum adhuc iúnior essem, priúsqvam oberrárem, quæ-
sívi sapiéntiam palam in oratióne mea; ante templum
postulábam pro illa, et usque in novíssimis inquiram
eam; et efflóruit tamquam præcox uva, lætátum est cor
meum in ea.

Ambulávit pes meus iter rectum; a iuventúte mea
investigábam eam. Inclínávi módice aurem meam, et
excépi illam. Multam invéni in meípso sapiéntiam, et
multum proféci in ea.

Danti mihi sapiéntiam dabo glóriam. Consiliátus sum enim ut fácerem illam, zelátus sum bonum et non confúndar.

Colluctáta est ánima mea in illa, et in faciéndó eam confirmátus sum. Manus meas exténdi in altum, et insipiéntiam eius luxi.

Animam meam diréxi ad illam, et in agnitióné invéni eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 9 a)

R. Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

6 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáeculum sáeculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

11 Desiderábilia super aurum et lápidem pretiósium multum et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Potest Deus conservare vos sine peccato
et constituere
ante conspectum gloriæ suæ immaculatos.*

Lectio Epístolæ beáti Iudæ apóstoli 17. 20-25

Vos, caríssimi, mémores estóte verbórum quæ prædicta sunt ab apóstolis Dómini nostri Iesu Christi.

Superædificántes vosmetípsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu Sancto orántes, ipsos vos in dilectióné Dei serváte, exspectántes misericórdiam Dómini nostri Iesu

Christi in vitam ætérnam. Et his quidem miserémini disputántibus, illos vero salváte de igne, rapiéntes, áliis autem miserémini in timóre, odiéntes et eam quæ carnális est maculátam tunicam.

Ei autem qui potest vos conserváre sine peccáto et constituére ante conspéctum glóriæ suæ immaculátos in exsultatióne, soli Deo Salvatóri nostro per Iesum Christum Dóminum nostrum glória, magnificéntia, impérium et potéstas ante omne sæculum et nunc et in ómnia sæcula. Amen.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 62, 2. 3-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Dómine Deus meus.

Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea,
in terra desérta et árida et inaquósa. R.

Sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. R.

Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repléatur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.

Alleluia

Col 3, 16 a. 17 c

R. Allelúia. V. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter;
grátias ágite Deo et Patri per Christum.
R. Allelúia.

Evangelium

In qua potestate hæc facis?✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 11, 27-33**

In illo témpore:

Véniunt rursus Iesus et discípli Hierosólymam. Et cum ambuláret in templo, accédunt ad eum summi sacerdótes et scribæ et senióres et dicébant illi: « In qua potestáte hæc facis? Vel quis tibi dedit hanc potestátem ut ista fácias? »

Iesus autem ait illis: « Interrogábo vos unum verbum, et respondéte mihi, et dicam vobis in qua potestáte hæc fáciam; baptismum Ioánnis de cælo erat an ex homínibus? Respondéte mihi ».

At illi cogitábant secum dicétes: « Si dixérimus: " De cælo ", dicet: " Quare ergo non credidístis ei? " Si autem dixérimus: " Ex homínibus " » — timébant pópulum, omnes enim habébant Ioánnem quia vere prophéta esset. Et respondétes dicunt Iesu: « Nescímus ».

Et Iesus ait illis: « Neque ego dico vobis in qua potestáte hæc fáciam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuís,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascribís,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 12, 6**

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:**Mt 28, 20**

**Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.**

Post communionem

**Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
Per Christum.**

DOMINICA IX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, cuius providéntia
in sui dispositióne non fállitur,
te súpplīces exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

*En propono in conspectu vestro benedictionem
et maledictionem.*

Léctio libri Deuteronomii

11, 18. 26-28

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Pónite hæc verba mea in córdibus et in ánimis
vestris, et suspéndite ea pro signo in mánibus, et inter
óculos vestros collocáte.

En propóno in conspéctu vestro hódie benedictiónem
et maledictiónem; benedictiónem, si obcædiéritis man-
dátis Dómini Dei vestri, quæ ego hódie præcípīo vo-
bis; maledictiónem, si non obcædiéritis mandátis Dómi-
ni Dei vestri, sed recesséritis de via, quam ego nunc

osténdo vobis, et ambulavéritis post deos aliénos quos ignorátis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2-3 ab. 3 c-4. 17 et 25 (R.: 3 b)

R. Esto mihi, Dómine, in rupem præsidii.

2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.

3 Inclína ad me aurem tuam,
accélera, ut éruas me. R.

Esto mihi in rupem præsidii.

4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.

25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. R.

Lectio secunda

Homo iustificatur per fidem sine operibus Legis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

3, 21-25 a. 28

Fratres:

Nunc sine Lege iustítia Dei manifestáta est, testificáta a Lege et Prophétis, iustítia autem Dei per fidem Iesu Christi, in omnes qui credunt; non enim est distíctio; omnes enim peccavérunt et egent glória Dei, iustificáti gratis per grátiam ipsíus per redemptiónem quæ est in Christo Iesu; quem propósuit Deus propitiatórium per fidem in ságuine ipsíus.

Arbitrámur enim iustificári hómínem per fidem sine opéribus Legis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 5

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum vitis, vos pálmítes, dicit Dóminus.

Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum.

℞. Allelúia.

Evangelium

*Domus supra petram
et domus supra arenam ædificata.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Matthæum

7, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine Dómine ”, intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: “ Dómine Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus, et in tuo nómine dæmónia eiécimus, et in tuo nómine virtútes multas fécimus? ” Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos; discédite a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Memento quod et ipse servieris in Ægypto.

Lectio libri Deuteronomii

5, 12-15

Hæc dicit Dóminus:

« Obsérva diem sábbati ut sanctífices eum, sicut præcépít tibi Dóminus Deus tuus. Sex diébus operáberis et fácies ómnia ópera tua. Séptimus dies sábbati est, id est réquies Dómini Dei tui.

Non fácies in eo quidquam óperis tu, et fílius tuus, et fília, servus, et ancílla, et bos, et ásinus, et omne iumentum tuum, et peregrínus qui est intra portas tuas; ut requiéscat servus tuus et ancílla tua sicut et tu.

Meménto quod et ipse servieris in Ægýpto, et édúxerit te inde Dóminus Deus tuus in manu forti et bráchio exténto. Idcírco præcépít tibi ut observáres diem sábbati ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 3-4. 5-6 ab. 6 c-8 a. 10-11 ab (R.: 2 a)

R. Exsultáte Deo adiutóri nostro.

³ Súmíte psalmum et date týmpanum,
psaltérium iucúndum cum cíthara.

⁴ Eucináte in neoméniá tuba,
in die plenæ lunæ, in sollempnitáte nostra. R.

⁵ Quia præcéptum in Israel est,
et iudícium Deo Iacob.

⁶ Testimónium in Ioseph pósuit illud,
cum exíret de terra Ægýpti. R.

⁷ Sermónem quem non nóveram, audívi.
Divérti ab onéribus dorsum eius,

manus eius a cóphino recessérunt.

8 In tribulatióne invocásti me et liberávi te. *R.*

10 Non erit in te deus aliénus
neque adorábis deum extráneum.

11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus
qui edúxi te de terra Ægýpti. *R.*

Lectio secunda

Vita Iesu in corpore nostro manifestatur.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 6-11

Fratres:

Deus qui dixit: « De ténebris lux splendéscat », ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis; in ómnibus tribulatióne[m] pátimur sed non angustiámur, aporiámur sed non destitúimur, persecutióne[m] pátimur sed non derelinquimur, deicimur sed non perímus, semper mortificatióne[m] Iesu in córpore circumferétes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur.

Semper enim nos qui vívimus in mortem trádimus propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 17, 17 b. a

R. Allelúia. *V.* Sermo tuus, Dómine, véritas est;
sanctífica nos in veritaté.

R. Allelúia.

Evangelium*

Dominus est Filius hominis etiam sabbati.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

2, 23 — 3, 6

Factum est cum Dóminus sábbatis ambuláret per sata, discípuli eius cœpérunt prægredi velléntes spicas. Pharisæi autem dicébant ei: « Ecce, quid fáciunt sábbatis quod non licet? »

Et ait illis: « Numquam legístis quid fécerit David, quando necessitátem hábuit et esúriit ipse et qui cum eo erant? Quómodo introívit in domum Dei sub Abíathar príncipe sacerdotum et panes propositionis manducávit, quos non licet manducáre nisi sacerdotibus, et dedit étiam eis qui cum eo erant? »

Et dicébat eis: « Sábbatum propter hóminem factum est, et non homo propter sábbatum; itaque dóminus est Fílius hóminis étiam sábbati ».

Et introívit íterum in synagógam. Et erat ibi homo habens manum áridam; et observábant eum si sábbatis curáret illum ut accusárent eum.

Et ait hómini habénti manum áridam: « Surge in médium ». Et dicit eis: « Licet sábbatis bene fácere an male? Animam salvam fácere an pérdere? » At illi tacébant. Et circumspíciens eos cum ira, contristátus super cæcitate cordis eórum, dicit hómini: « Exténde manum ». Et exténdit, et restitúta est manus eius.

Et exeúntes Pharisæi statim cum Herodiánis consílium faciébant advérsus eum quómodo eum pérderent.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 2, 23-28

Factum est cum Dóminus sábbatis ambuláret per sata, discípuli eius cœpérunt prægredi velléntes spicas. Pharisæi autem dicébant ei: « Ecce, quid fáciunt sábbatis quod non licet? »

Et ait illis: « Numquam legístis quid fécerit David quando necessitátem hábuit et esúriit ipse et qui cum eo erant? Quómodo introívit in domum Dei sub Abiáthar príncipe sacerdotum et panes propositionis manducávit, quos non licet manducáre nisi sacerdotibus, et dedit étiam eis qui cum eo erant? »

Et dicébat eis: « Sábbatum propter hóminem factum est, et non homo propter sábbatum; itaque dóminus est Fílius hóminis étiam sábbati ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Cum venerit alienigena, exaudies eum.

Lécitio libri primi Regum

8, 41-43

In diébus illis: Orávit Sálomon in templo dicens:

« Alienígena, qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et bráccium tuum exténtum ubíque); cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia pro quibus invocáverit te alienígena; ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc quam ædificávi ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius **Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)**

R. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. **R.**

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. **R.**

Lectio secunda

*Si adhuc hominibus placerem,
Christi servus non essem.*

Inítium Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

1, 1-2. 6-10

Paulus apóstolus, non ab homínibus neque per hóminem, sed per Iesum Christum et Deum Patrem qui suscitávit eum a mórtuis, et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátia.

Miror quod tam cito transferímini ab eo qui vos vocávit in grátia Christi in áliud Evangélium, quod non est áliud; nisi sunt áliqui qui vos contúrbant et volunt convértere Evangélium Christi.

Sed licet nos aut ángelus de cælo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit! Sicut prædíximus, et nunc íterum dico, si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit!

Modo enim homínibus suádeo aut Deo? Aut quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. ⁊. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam. ℞. Allelúia.

Evangelium

Nec in Israel tantam fidem inveni.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Lucam 7, 1-10

In illo témpore:

Cum impléset Iesus ómnia verba sua in aures plebis, intrávit Caphárnaum. Centuriónis autem cuiúsdam servus male habens erat moritúrus, qui illi erat pretiósus. Et cum audísset de Iesu, misit ad eum senióres Iudæórum, rogans eum ut veníret et salváret servum eius.

At illi cum veníssent ad Iesum, rogábant eum sollícite dicétes: « Dignus est ut hoc illi præstes, díligit enim gentem nostram et synagógam ipse ædificávit nobis ».

Iesus autem ibat cum illis. At cum iam non longe esset a domo, misit centúrio amícos dicens ei: « Dómine, noli vexári; non enim dignus sum ut sub tectum meum intres, propter quod et me ipsum non sum dignum arbitrátus ut venírem ad te: sed dic verbo, et sanétur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites; et dico huic: “ Vade ”, et vadit; et alío: “ Veni ”, et venit; et servo meo: “ Fac hoc ”, et facit ».

Quo audíto, Iesus mirátus est eum, et convérsus, sequéntibus se turbis dixit: « Dico vobis, nec in Israel tantam fidem invéni ». Et revérsi qui missi fúerant domum, invenérunt servum sanum. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpoze et Ságuine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritate confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum. Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum**

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur,
te súpplices exorámus,

ut nóxia cuncta submóveas,
 et ómnia nobis profutúra concédas.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Tobias plus timens Deum quam regem.

Inítium libri Tobíæ

1, 1 a. 2; 2, 1-9

Tobías, ex tribu et civitate Néphthali, cum captus esset in diébus Salmánasar, regis Assyriórum, in captivitate tamen pósitus, viam veritátis non deséruit.

Cum vero esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit filio suo: « Vade et adduc áliquos de tribu nostra timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum ». Cumque abiisset, revérsus nuntiávit ei unum ex fíliis Israel iugulátum iacére in platéa. Statímque exsiliens de accúbitu suo, relínquens prándium, ieiúnus pervénit ad corpus. Tollénsque illud portávit ad domum suam occúlte, ut, dum sol occubuisset, caute sepelíret eum. Cumque occultásset corpus, manducávit panem cum luctu et tremóre, mémorans illum sermónem, quem dixit Dóminus per Amos prophétam: « Dies festi vestri converténtur in lamentatiónem et luctum ».

Cum vero sol occubuisset, ábiit et sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi eius, dicéntes: « Iam huius rei causa intérfici iussus es, et vix effugísti mortis impérium; et íterum sépelis mórtuos? » Sed Tobías, plus timens Deum quam regem, rapiébat córpora occisórum, et occultábat in domo sua, et médiis nóctibus sepeliébat ea.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.
vel Allelúia.

Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. **R.**

Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. **R.**

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Pretiosa nobis promissa donata sunt
ut efficiamini divinæ consortes naturæ.*

Inítium Epístolæ secúndæ beáti Petri apóstoli 1, 1-7

Simon Petrus servus et apóstolus Iesu Christi his
qui coæquálem nobis sortíti sunt fidem in iustítia Dei
nostri et Salvatóris Iesu Christi: grátia vobis et pax
multiplicétur in cognitióne Dei et Iesu Dómini nostri.

Quómodo ómnia nobis divinæ virtútis suæ ad vitam
et pietátem donátæ per cognitiónem eius qui vocávit
nos própria glória et virtúte, per quæ pretiósas et máxi-
ma nobis promissa donáta sunt ut per hæc efficiamini
divinæ consórtes naturæ, fugiéntes eam, quæ in mundo
est in concupiscéntia, corruptiÓnem, et propter hoc ip-
sum curam omnem subinferéntes ministráte in fide vestra

virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem continéntiam, in continéntia autem paciéntiam, in paciéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 14-15 ab. 15 c-16 (R.: cf. 2 b)

R. Deus meus, sperábo in te.

- ¹ Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
- ² Dicet Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.
- ¹⁴ Quóniam mihi adhésit, liberábo eum;
suscípiam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
- ¹⁵ Clamábit ad me, et ego exáudiam eum;
cum ipso sum in tribulatióne. R.
- ¹⁶ Eripiam eum et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum,
et osténdam illi salutáre meum. R.

Alleluia

Ap 1, 5 ab

R. Allelúia. V. Iesu Christe, testis es fidéls, Primogénitus mortuórum:
dilexisti nos, et lavásti peccáta nostra in ságuine tuo. R. Allelúia.

Evangelium

*Apprehendentes filium dilectum occiderunt,
et eiecerunt extra vineam.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum 12, 1-12

In illo témpore: Cœpit Iesus summis sacerdotibus et scribis et senióribus in parábolis loqui:

« Vínēam pastinávit homo, et circúmdedit sepem et fodit lacum et ædificávit turrim, et locávit eam agricolis, et péregre proféctus est.

Et misit ad agricolas in témpore servum, ut ab agricolis accíperet de fructu vínēæ; qui apprehénsum eum cecidérunt et dimisérunt vácuum. Et íterum misit ad illos álium servum; et illum in cápite vulneravérunt et contuméliis affecérunt. Et álium misit, et illum occidérunt, et plures álios, quosdam cædéntes, álios vero occidéntes.

Adhuc unum habébat, fílium diléctum: misit illum ad eos novíssimum dicens: " Reverebúntur fílium meum ". Colóni autem illi dixerunt ad ínicem: " Hic est heres: veníte, occidámus eum, et nostra erit heréditas ". Et apprehendéntes eum occidérunt, et eiecérunt extra vínēam.

Quid ergo fáciēt dómīnus vínēæ? Véniet et perdet colónos, et dabit vínēam áliis.

Nec Scriptúram hanc legístis:

" Lápīdem quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli: a Dómīno factum est istud, et est mirábile in óculis nostris " ? »

Et quærébant eum tenére, et timuérunt turbam, cognovérunt enim quóniam ad eos parábolam hanc dixerit. Et relicto eo abiérunt. — Verbum Dómīni.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómīne,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:**Mc 11, 23. 24**

**Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.**

Post communionem

**Rege nos Spíritu tuo, quásumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpoze et Sanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritate confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.**

Feria tertia**Ant. ad introitum****Ps 24, 16. 18**

**Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.**

Collecta

**Deus, cuius providéntia in sui dispositiône non fállitur,
te súpplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.**

Anno primo**Lectio prior**

*Non est contristatus contra Deum,
quod plaga cæcitatís evenerit illi.*

Léctio libri Tobíæ**2, 10-23**

**Cóntigit quadam die ut Tobías fatigátus a sepultúra,
véniens in domum suam, iactásset se iuxta parietem et**

obdormisset; et ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incidèrent super óculos eius, fierétque cæcus.

Hanc autem tentatióem ídeo permísit Dóminus eveníre illi, ut pósteris darétur exéplum patientiæ eius, sicut et sancti Iob. Nam, cum ab infántia sua semper Deum timúerit et mandáta eius custodiérit, non est contristátus contra Deum, quod plaga cæcitatís evénerit ei; sed immóbilis in Dei timóre permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ.

Nam sicut beáto Iob insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti eius irridébant vitam eius, dicéntes: « Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas et sepultúras faciébas? » Tobías vero increpábat eos, dicens: « Nolíte ita loqui; quóniam filii sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo ».

Anna vero, uxor eius, íbat ad opus textrínium cotídie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est ut hædum caprárum accípiens, detulísset domi; cuius cum vocem balántis vir eius audísset dixit: « Vidéte, ne forte furtívus sit: réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid aut contíngere ». Ad hæc uxor eius iráta respóndit: « Maniféste vana facta est spes tua, et eleemósynæ tuæ modo apparuérunt ». Atque his et áliis huiuscémodi verbis exprobrábat ei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 7 c)

R. Parátum cor iusti, sperans in Dómino.

vel Allelúia.

Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

- ² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur. *R.*
- ⁷ Ad auditione mala non timebit.
Paratum cor eius, sperans in Domino,
⁸ confirmatum est cor eius, non timebit,
donec despiciat inimicos suos. *R.*
- ⁹ Distribuit, dedit pauperibus;
iustitia eius manet in saeculum saeculi,
cornu eius exaltabitur in gloria. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Novos caelos et terram novam exspectamus

Lectio Epistolae secundae beati Petri apostoli

3, 12-15 a. 17-18

Carissimi:

Exspectate et properate adventum diei Dei, propter quam caeli ardentes solvantur et elementa ignis ardore tabescent. Novos vero caelos et terram novam secundum promissum ipsius exspectamus, in quibus iustitia habitat.

Propter quod, carissimi, haec exspectantes satagite immaculati et inviolati ei inveniri in pace, et Domini nostri longanimitatem salutem arbitramini.

Vos igitur, fratres, praescientes custodite ne iniquorum errore simul abducti excidatis a propria firmitate, crescite vero in gratia et in cognitione Domini nostri et Salvatoris Iesu Christi. Ipsi gloria et nunc et in diem aeternitatis. Amen! — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 89, 2. 3-4. 10. 14 et 16 (*R.:* 1)

R. Domine, refugium factus es nobis,
a generatione in generationem.

- 2 Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáeculo et usque in sáeculum tu es Deus. **℞.**
- 3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixisti: « Revertímini, filii hóminum ».
- 4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ præteriit,
et custódia in nocte. **℞.**
- 10 Dies annórum nostrórum sunt septuagínta anni,
aut in valéntibus octogínta anni,
et maior pars eórum labor et dolor,
quóniam cito tránseunt, et avolámus. **℞.**
- 14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
- 16 Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eórum. **℞.**

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

- ℞.** Allelúia. **℣.** Pater Dómini nostri Iesu Christi illúminet
óculos cordis nostri,
ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Quæ sunt Cæsaris reddite Cæsari,
et quæ sunt Dei Deo.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 13-17

In illo témpore:

Mittunt ad Iesum quosdam ex Pharisæis et Herodíanis ut eum cáperent in verbo. Qui veniéntes dicunt ei: « Magíster, scimus quia verax es et non curas quemquam, nec enim vides in fáciem hóminum, sed in veri-

táte viam Dei doces. Licet dare tribútum Cæsari an non? Dábimus an non dábimus? »

Qui sciens versútiám eórum ait illis: « Quid me tentátis? Afférte mihi denárium ut vídeam ». At illi attulé-runt. Et ait illis: « Cuius est imágo hæc et inscríptio? »

Illi autem dixerunt ei: « Cæsaris ».

Jesus autem dixit illis: « Quæ sunt Cæsaris réddite Cæsari et quæ sunt Dei Deo ». Et mirabántur super eo. Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpo-re et Sángvine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritáte confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia
in sui dispositióne non fállitur,
te súplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Exauditæ sunt preces amborum
in conspectu gloriæ Summi Dei.*

Lectio libri Tobíæ

3, 1-11. 24-25

In diébus illis:

Ingémuit Tobías, et cœpit oráre cum lácrimis, dicens:
« Iustus es, Dómine, et ómnia iudícia tua iusta sunt,
et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas et iudícium.

Et nunc, Dómine, memor esto mei; et ne vindíctam
sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea
vel paréntum meórum.

Quóniam non obcœdívimus præcéptis tuis, ideo trá-
diti sumus in direptiónem, et captivitátem, et mortem,

et in fábulam, et in impropérium ómnibus natióibus, in quibus dispersísti nos.

Et nunc, Dómine, magna iudícia tua; quia non égimus secúndum præcépta tua, et non ambulávimus sín-céríter coram te.

Et nunc, Dómine, secúndum voluntátem tuam fac mecum, et præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpedít enim mihi mori magis quam vívere ».

Eádem ítaque die cóntigit ut Sara, fília Raguélis, in Rages, civitáte Medórum, et ipsa audíret impropérium ab una ex ancíllis patris sui; quóniam trádita fúerat septem viris, et dæmónium nómine Asmodæus occíderat eos, mox ut ingrési fuíssent ad eam.

Ergo, cum pro culpa sua increpáret puéllam, respóndit ei dicens: « Amplius ex te non videámus fílium aut fíliam super terram, interféctrix virórum tuórum. Numquid et occídere me vis, sicut iam occídísti septem viros? »

Ad hanc vocem perréxit in supérius cubículum domus suæ, et tribus diébus et tribus nóctibus non manducávit neque bibit; sed in oratióne persístens cum lácrimis deprecabátur Deum, ut ab isto impropério liberáret eam.

In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ Summi Dei; et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátæ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 2-3. 4-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

Deus meus, in te confído: non erubéscam.

Neque exsúltent super me inimíci mei,

étenim univérſi qui súſtinent te, non confundéntur.
 Confundántur infidéliter agéntes propter vanitátem. **℞.**

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi,
 et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritaté tua et doce me,
 quia tu es Deus salútis meæ. **℞.**

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine,
 et miſericordiárum tuárum, quóniam a ſáculo ſunt.
 Secúndum miſericórdiam tuam meménto mei tu,
 propter bonitátem tuam, Dómine. **℞.**

Dulcis et rectus Dóminus,
 propter hoc peccatóres viam docébit;
 díriget manuétos in iudício,
 docébit mites vias ſuas. **℞.**

Anno ſecundo

Lectio prior

*Resuscita donationem Dei quæ est in te
 per impositionem manuum mearum.*

Inítium Epístolæ ſecúndæ beáti Pauli apóstoli
 ad Timótheum 1, 1-3. 6-12

Paulus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei
 ſecúndum promiſſiónem vitæ quæ est in Christo Iesu,
 Timótheo caríſſimo filio: grátia, miſericórdia, pax a Deo
 Patre et Christo Iesu Dómino nostro.

Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in
 conſciéntia pura, quod sine intermiſſióné hábeo tui me-
 móriam in oratióibus meis nocte ac die.

Propter quam causam admóneo te ut resúscites do-
 nationem Dei quæ est in te per impositionem mánuum
 meárum; non enim dedit nobis Deus Spíritum timóris,
 sed virtútis et dilectiúnis et sobrietátis.

Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vinctum eius, sed collabora Evangelio secundum virtutem Dei, qui nos salvos fecit et vocavit vocatione sancta, non secundum opera nostra sed secundum propositum suum et gratiam, quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora saecularia,

manifestata autem nunc per illustrationem Salvatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam et incorruptionem per Evangelium, in quo positus sum ego praedicator et apostolus et doctor.

Ob quam causam etiam haec patior, sed non confundor, scio enim cui credidi, et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius **Ps 122, 1-2 a. 2 bcd (r.: 1 a)**

R. Ad te, Domine, levavi oculos meos.

1 Ad te levavi oculos meos,
qui habitas in caelis.

2 Ecce sicut oculi servorum
ad manus dominorum suorum. **R.**

Sicut oculi ancillae ad manus dominae suae,
ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum,
donec misereatur nostri. **R.**

Alleluia

Io 11, 25 a. 26 b.

R. Alleluia. **V.** Ego sum resurrectio et vita,
dicit Dominus;
qui credit in me non morietur in aeternum.
R. Alleluia.

Evangelium

Non est Deus mortuorum sed vivorum.

✠ Lécitio sancti Evangelii secúndum Marcum 12, 18-27

In illo témpore:

Véniunt ad Iesum Sadducéi, qui dicunt resurrectiónem non esse, et interrogábant eum dicéntes: « Magíster, Móyses nobis scripsit, ut “ si cuius frater mórtuus fúerit et relíquerit uxórem et filium non relíquerit, accípiat frater eius uxórem et resúscitet semen fratri suo ”.

Septem fratres erant: et primus accépit uxórem, et móriens non relíquit semen; et secúndus accépit eam et mórtuus est non relicto sémine; et tértius simíliter; et septem non reliquérumt semen. Novíssima ómnium defúncta est et múlter. In resurrectióne, cum resurréxerint, cuius de his erit uxor? Septem enim habuérumt eam uxórem ».

Ait illis Iesus: « Non ídeo errátis, quia non scitis Scriptúras neque virtútem Dei? Cum enim a mórtuis resurréxerint, neque nubent neque nubéntur, sed sunt sicut ángeli in cælis.

De mórtuis autem quod resúrgant, non legístis in libro Móysis super rubum, quómo do díxerit illi Deus ínquiens: “ Ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob? ”

Non est Deus mortuórum sed vivórum: multum errátis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 16, 6**

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:**Mc 11, 23. 24**

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpoze et Sanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritate confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum**Ps 24, 16. 18**

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia
in sui dispositióne non fállitur,
te súplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Ideo fecit vos Dominus venire ad me
ut ista coniungeretur tecum.*

Léctio libri Tobíæ 6, 10-11 a; 7, 1. 9-17; 8, 4-10

In diébus illis:

Dixit Tobías ad Angelum: « Ubi vis ut maneámus? » Respondénsque Angelus ait: « Est hic Ráguel nómine, vir propínquus de tribu tua; et hic habet fíliam, nómine Saram ». Ingréssi sunt autem ad Raguélem, et suscepit eos Ráguel cum gáudio.

Postquam autem locúti sunt, præcépít Ráguel occídi arietem et parári convívium. Cumque hortarétur eos discumbere ad prándium, Tobías dixit: « Hic ego hódie non manducábo neque bibam, nisi prius petitiónem meam confírmes, et promíttas mihi dare Saram, fíliam tuam ».

Quo audíto verbo, Ráguel expávit, sciens quid évenerit illis septem viris, qui ingréssi sunt ad eam; et timére cœpít ne forte et huic simíliter contíngeret.

Et, cum nutáret et non daret peténti ullum respónsum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quóniam huic timénti Deum debétur cóniux fília tua; prop- térea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbíto quod Deus preces et lácrimas meas in conspéctu suo admiserit; et credo quóniam ídeo fecit vos veníre ad me, ut ista coniunge- rétur cognatióni suæ secúndum legem Móysis; et nunc noli dúbium gérere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens dexteram fíliæ dexteræ Tobíæ trádidit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob vobíscum sit; et ipse coniúngat vos impleátque benedictiόnem suam in vobis ». Et accépta charta, fecé-

runt conscriptionem coniugii. Et post hæc epulati sunt, benedicentes Deum.

Tunc hortatus est virginem Tobias dixitque ei: « Sara, exsurge; et deprecemur Deum hodie et cras et secundum cras, quia his tribus noctibus Deo iungimur, tertia autem transacta nocte, in nostro erimus coniugio. Filii quippe sanctorum sumus, et non possumus ita coniungi sicut gentes quæ ignorant Deum ».

Surgentes autem pariter, instanter orabant ambo simul, ut sanitas daretur eis.

Dixitque Tobias: « Domine Deus patrum nostrorum, benedicant te cæli et terræ, maræque et fontes, et flumina, et omnes creaturæ tuæ, quæ in eis sunt. Tu fecisti Adam de limo terræ, dedisti que ei adiutorium Evam.

Et nunc, Domine, tu scis quia non luxuriæ causa accipio sororem meam coniugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in sæcula sæculorum ».

Dixit quoque Sara: « Miserere nobis, Domine, miserere nobis: et consenescamus ambo pariter sani ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: cf. 1 a)

R. Beati omnes qui timent Dominum.

- 1 Beatus omnis qui timet Dominum,
qui ambulat in viis eius.
- 2 Labores manuum tuarum manducabis,
beatus es, et bene tibi erit. R.
- 3 Uxor tua sicut vitis fructifera
in lateribus domus tuæ;
filii tui sicut novellæ olivarum
in circuitu mensæ tuæ. R.

Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. *℞.*

Anno secundo

Lectio prior

*Verbum Dei non est alligatum.
Si commortui sumus, et convivemus.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 8-15

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitátum esse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans, sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur quæ est in Christo Iesu cum glória æténa.

Fidélis sermo: nam si commórtui sumus, et convivémus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet, negáre enim se ipsum non potest.

Hæc cómmone, testíficans coram Deo verbis non conténdere, in nihil útile, ad subversiónem audiéntium. Sollícite cura te ipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, recte tractántem verbum veritátis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 8-9. 10 et 14 (R.: 4 b)

R. Vias tuas, Dómine, demónstra mihi.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. R.10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.14 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

Alleluia

Ps 118, 34

R. Allelúia. γ. Da mihi intelléctum,
et scrutábor legem tuam, Dómine,
et custódiam illam in toto corde meo.
R. Allelúia.

Evangelium

Non es longe a Regno Dei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 28-34

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit
eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dó-
minus Deus noster Dóminus unus est, et díliges Dóminum
Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et

ex tota mente tua et ex tota virtúte tua ". Secúndum est illud: " Diliges próximum tuum tamquam te ipsum ". Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, Magister, in veritaté dixisti: Unus est, et non est álius præter eum; et diligere Eum ex toto corde et ex toto intelléctu et ex tota fortitúdine, et: Diligere próximum tamquam se ipsum, maius est ómnibus holocaustomátibus et sacrificiis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respondísset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ».

Et nemo iam audébat eum interrogáre.

Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpo et Sánguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritaté confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur,
te súplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primò

Lectio prior

*Tu castigasti me et tu salvasti me,
et ecce video filium meum.*

Léctio libri Tobíæ

11, 5-17

In diébus illis:

Sedébat Anna secus viam cotidie in supercílio montis, unde respícere póterat de longínquo. Et, dum ex eódem loco specularétur advéntum eius, vidit a longe, et illico agnóvit veniéntem fílium suum; currénsque nuntiávit viro suo, dicens: « Ecce venit filius tuus ».

Dixítque Ráphael ad Tobíam: « At, ubi introíeris domum tuam, statim adóra Dóminum Deum tuum; et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum et osculáre eum. Statímque lini super óculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum; scias enim quóniam mox aperiéntur óculi eius, et vidébit pater tuus lumen cæli et in aspéctu tuo gaudébit ».

Tunc præcucúrrit canis, qui simul fúerat in via, et quasi nún dius advéniens blandiménto suæ caudæ gaudébat. Et consúrgens cæcus pater eius cœpit offéndens pédibus cúrrere; et data manu púero, occúrrit óbviã filio suo.

Et suscíp iens osculátus est eum cum uxóre sua, et cœpérunt ambo flere præ gáudio. Cumque adorássent Deum et grátias egíssent, consedérunt.

Tunc sumens Tobías de felle piscis, linívit óculos patris sui; et sustínuit quasi dimídiam fere horam, et cœpit albúgo ex óculis eius, quasi membrána ovi, égre di. Quam apprehéndens Tobías traxit ab óculis eius, statímque visum recépit.

Et glorificábant Deum, ipse vidélicet, et uxor eius et omnes qui sciébant eum. Dicebátque Tobías: « Benedíco te, Dómine Deus Israel, quia tu castigásti me, et tu salvásti me; et ecce ego vídeo Tobíã, filium meum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 2 abc. 7. 8-9 a. 9 bc-10 (R.: 2 a)

R. Lauda, ánima mea, Dóminum.

vel Allelúia.

Lauda, ánima mea, Dóminum;
laudábo Dóminum in vita mea,
psallam Deo meo, quám diu fúero. R.

Qui custódit veritátem in sáculum,
facit iudícium opprêssis,
dat escã esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos. R.

Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit deprêssos,
Dóminus díligit iustos,
Dóminus custódit ádvenas. R.

Pupillum et viduam sustentat,
 et viam peccatorum disperdit.
 10 Regnabit Dominus in sæcula,
 Deus tuus, Sion,
 in generationem et generationem. **℞.**

Anno secundo

Lectio prior

*Qui volunt pie vivere in Christo
 persecutionem patientur.*

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
 ad Timotheum

3, 10-17

Carissime:

Assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones, quælia mihi facta sunt Antiochiæ, Iconii, Lystris, quales persecutiones sustinui; et ex omnibus me eripuit Dominus.

Et omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur; mali autem homines et seductores proficient in peius, in errorem mittentes et errantes.

Tu vero permane in his quæ didicisti et credita sunt tibi, sciens a quibus didiceris, et quia ab infanzia Sacras Litteras nosti, quæ te possunt instruere ad salutem per fidem quæ est in Christo Iesu.

Omnis Scriptura divinitus inspirata est et utilis ad docendum, ad arguendum, ad corrigendum, ad erudiendum in iustitia, ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 157. 160. 161. 165. 166. 168 (R.: 165 a)

R. Pax multa diligentibus legem tuam, Dómine.

157 Multi qui persequuntur me et tribulant me;
a testimoniis tuis non declinavi. R.160 Príncipium verborum tuorum veritas,
in ætérnum ómnia iudicia iustitiæ tuæ. R.161 Príncipes persecúti sunt me gratis,
et a verbis tuis formidávit cor meum. R.165 Pax multa diligentibus legem tuam,
et non est illis scándalum. R.166 Expectábam salutáre tuum, Dómine,
et præcépta tua feci. R.168 Servávi mandáta tua et testimónia tua,
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo. R.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. V. Si quis diligit me,
sermónem meum servábit,
dicit Dóminus;
et Pater meus diliget eum,
et ad eum veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

Quomodo dicunt Christum filium esse David?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 35-37

In illo témpore:

Respóndens Iesus dicébat docens in templo: « Quó-
modo dicunt scribæ Christum filium esse David? Ipse
David dixit in Spíritu Sancto:

“ Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos sub pédibus tuis ”.

Ipse David dicit eum “ Dóminum ”, et unde est fílius eius? » Et multa turba eum libénter audiébat.

Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quésumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpo et Sáanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritáte confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositiône non fállitur,
te súpplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Revertor ad eum qui misit me;
vos autem benedicite Deum.*

Léctio libri Tobíæ**12, 1. 5-15. 20****In diébus illis:**

Vocávit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei: « Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? » Et vocántes eum, pater scílicet et fílius, tulérunt eum in partem, et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére.

Tunc dixit eis occúlte: « Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est, ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est.

Bona est orátio cum ieiúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam.

Qui autem faciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ápimæ suæ. Manífesto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem.

Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram, uxórem fílii tui, a dæmónic liberárem.

Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum.

Tempus est ergo ut revértar ad eum qui me misit. Vos autem benedicite Deum et narráte ómnia mirabilia eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius **Tob 13, 2. 6. 7. 8 (R.: 1 b)**

R. Magnus es, Dómine, in ætérnum.

- 2** Quóniam tu flagéllas et salvas,
dedúcis ad íferos et redúcis,
et non est qui effúgiat manum tuam. **R.**
- 6** Aspícite ergo quæ fecit nobíscum,
et cum timóre et tremóre confitémini illi,
Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris. **R.**
- 7** Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi,
quóniam osténdit maiestátem suam
in gentem peccatrícem. **R.**
- 8** Convertímini itaque, peccatóres,
et fácite iustítiam coram Deo,
credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Opus fac evangelistæ. Ego enim iam delibor,
et reddet mihi Dominus coronam iustitiæ.*

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Timotheum

4, 1-8

Carissime:

Testificor coram Deo et Christo Iesu qui iudicaturus est vivos et mortuos, per adventum ipsius et Regnum eius: prædica verbum, insta opportune importune, argue, increpa, obsecra, in omni patientia et doctrina.

Erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinébunt, sed ad sua desideria coacervábunt sibi magistros pruriéntes auribus, et a veritate quidem auditum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evangelistæ, ministérium tuum imple.

Ego enim iam delibor, et tempus meæ resolutionis instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi iustitiæ corona, quam reddet mihi Dóminus in illa die, iustus Iudex, non solum autem mihi sed et ómnibus qui dligunt adventum eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 8-9. 14-15 ab. 16-17. 22 (R.: cf. 15)

R. Os meum annuntiábit salutáre tuum, Dómine.

Repleátur os meum laude tua,
tota die magnitúdine tua.

Ne proicias me in témpore senectútis;
cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me. R.

- 14 Ego autem semper sperábo,
et adíciam super omnem laudem tuam.
- 15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum. *R.*
- 16 Véniam ad poténtias Dómini:
Dómine, memorábor iustítiae tuæ solius.
- 17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. *R.*
- 22 Nam et ego confitébor tibi,
in psaltério veritátem tuam, Deus meus;
psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel. *R.*

Alleluia

Mt 5, 3

R. Allelúia. *Y.* Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

Evangelium

Vidua hæc pauper plus omnibus misit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 38-44

In illo témpore:

Dicébat Iesus turbis in doctrína sua: « Cavéte a scribis qui volunt in stolis ambuláre et salutári in foro et in primis cáthedris sedére in synagógis et primos discúbitus in cenis; qui dévorant domos viduárum et osténtant prolíxas oratiónes, hi accipient ámplius iudícium ».

Et sedens contra gazophylácium aspiciébat quómo-
do turba iactáret æs in gazophylácium; et multi dívites
iactábant multa; et cum venisset una vídua pauper, mi-
sit duo minúta, quod est quadrans.

Et cónvocans discípulos suos ait illis: « Amen dico

vobis: Vídua hæc pauper plus ómnibus misit, qui misérunt in gazophylácium: omnes enim ex eo quod abundábat illis misérunt, hæc vero de penúria sua ómnia quæ hábuit misit, totum victum suum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
incliná aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpo et Sáanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritáte confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

DOMINICA X « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Misericordiam volui, et non sacrificium.

Léctio libri Osée prophétæ

6, 3 b-6

Sciémus sequemúrque ut cognoscámus Dóminum.
Quasi dilúculum præparátus est egressus eius, et véniet
quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Iuda?
Misericórdia vestra quasi nubes matutína, et quasi ros
mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis
oris mei, et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia mi-
sericórdiam vólui, et non sacrificium; et sciéntiam Dei
plus quam holocáusta.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 1 et 8. 12-13. 14-15 (p.: 23 b)

R. Qui immaculátus est in via, osténdam illi salutáre Dei.

- 1 Deus deórum Dóminus locútus est,
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum:
- 8 « Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper. R.
- 12 Si esuriero non dicam tibi;
meus est enim orbis terræ et plenitúdo eius.
- 13 Numquid manducábo carnes taurórum
aut sánguinem hircórum potábo? R.
- 14 Immola Deo sacrificium laudis,
et redde Altíssimo vota tua;
- 15 et ínvoa me in die tribulatiónis:
éruam te, et honorificábis me ». R.

Lectio secunda

Confortatus est fide, dans gloriam Deo.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

4, 18-25

Abraham contra spem in spe crédidit ut fieret pater multárum géntium, secúndum quod dictum est: « Sic erit semen tuum »;

et non infirmátus fide considerávit corpus suum iam emórtuum, cum fere centum annórum esset, et emórtuam vulvam Sarræ, in repromissione autem Dei non hæsítávit diffidéntia sed confortátus est fide, dans glóriam Deo, et pleníssime sciens quia quod promísit potens est et fácere. Ideo et reputátum est illi ad iustítiam.

Non est autem scriptum tantum propter ipsum: «reputatum est illi», sed et propter nos quibus reputabitur, credentibus in eum qui suscitavit Iesum Dominum nostrum a mortuis, qui traditus est propter delicta nostra et suscitatus est propter iustificationem nostram. — Verbum Domini.

Alleluia

Lc 4, 14-19

℞. Allelúia. √. Evangelizare pauperibus misit me Dominus,
 prædicare captivis remissionem. ℞. Allelúia.

Evangelium

Non veni vocare iustos sed peccatores

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

9, 9-13

In illo tempore:

Cum transiret Iesus, vidit hominem sedentem in teloneo, Matthæum nomine, et ait illi: «Séquere me». Et surgens secutus est eum.

Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani et peccatores venientes simul discumbebant cum Iesu et discipulis eius. Et videntes Pharisæi dicebant discipulis eius: «Quare cum publicanis et peccatoribus manducat Magister vester?»

At ille audiens ait: «Non est opus valentibus medico sed male habentibus. Eúntes autem discite quid est: "Misericordiam volo, et non sacrificium". Non enim veni vocare iustos sed peccatores».

Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

*Inimicitias ponam inter semen tuum
et semen mulieris.*

Lectio libri Génesis

3, 9-15

Postquam comédit Adam de ligno, vocávit Dóminus Deus Adam et dixit ei: « Ubi es? »

Qui ait: « Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui eo quod nudus essem, et abscondí me ».

Cui dixit: « Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? »

Dixítque Adam: « Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi ».

Et dixit Dóminus Deus ad mulierem: « Quare hoc fecísti? »

Quæ respóndit: « Serpens decépit me, et comédi ».

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: « Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ; super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ.

Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (R.: 7 bc)

R. Apud Dóminum misericórdia,
et copiósá apud eum redéptio.

De profúndis clamávi ad te, Dómine;

Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes

in vocem deprecatiónis meæ. R.

3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?

4 Quia apud te propitiátio est,
et timébimus te. *R.*

5 Sustínuit árima mea in verbo eius,
6 sperávit ánima mea in Dómino.

7 Magis quam custódes auróram,
speret Israel in Dómino. *R.*

Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéemptio.

8 Et ipse rédimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius. *R.*

Lectio secunda

Credimus, propter quod et loquimur.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 13 — 5, 1

Fratres:

Habéntes eúmdem Spíritum fídei, sicut scriptum est: « Crédidi, propter quod locútus sum », et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum et nos cum Iesu suscitábit et constítuet vobíscum.

Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus, sed licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem.

Id enim quod in præsénti est leve tribulatiónis nostræ supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vi-

déntur sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt, quæ autem non vidéntur ætérna sunt.

Scimus enim quóniam si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatióem ex Deo habémus domum non manufactam, ætérnam in cælis.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 12, 31 b-32

℞. Allelúia. ʒ. Nunc princeps huius mundi eiciétur foras, dicit Dóminus;
et ego, si exaltátus fúero a terra,
ómnia traham ad meípsum. ℞. Allelúia.

Evangelium

Satanas finem habet.

✠ Léctio sancti Evangélij secúndum Marcum 3, 20-35

In illo témpore:

Venit Iesus cum discíplis suis ad domum; et con-
venit iterum turba, ita ut non possent neque panem
manducáre. Et cum audíssent sui, exiérunt tenére eum,
dicébant enim: « In furórem versus est ».

Et scribæ qui ab Hierosólymis descénderant dicé-
bant: « Beélzebul habet », et: « In príncipe dæmonum
éicit dæmónia ».

Et convocátis eis in parábolis dicébat illis: « Quo-
modo potest Sátanas Sátanam eicere? Et si regnum in
se dividátur, non potest stare regnum illud; et si domus
in semetípsum dispertiátur, non póterit domus illa stare.

Et si Sátanas consurréxit in semetípsum et disper-
títus est, non potest stare sed finem habet. Nemo autem
potest in domum fortis ingressus vasa eius dirípere nisi
prius fortem álliget, et tunc domum eius dirípiet.

Amen dico vobis: Omnia dimitténtur filiis hómi-
num, peccáta et blasphemíæ quibus blasphemáverint;

qui autem blasphemáverit in Spíritum Sanctum non habet remissionem in ætérnum, sed reus est ætérni delicti ». Quóniam dicébant: « Spíritum immúndum habet ».

Et venit Mater eius et fratres eius et foris stantes misérunt ad eum vocántes eum. Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce Mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunt te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? » Et circumspiciens eos qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

En vivit filius tuus.

Léctio libri primi Regum

17, 17-24

In diébus illis:

Ægrotávit fílius mulieris matris famílias; et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliám: « Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum? »

Et ait ad eam Eliás: « Da mihi fílium tuum ». Tulítque eum de sinu eius, et portávit in cenáculum, ubi ipse manébat; et pósuit super léctulum suum, et clamávit ad Dóminum, et dixit: « Dómine Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti ut interfíceres fílium eius? »

Et expándit se atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: « Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri huius in víscera eius ».

Et exaudivit Dóminus vocem Eliæ, et revérsa est ánima púeri intra eum, et revixit. Tulítque Eliás púerum, et depósuit eum de cenáculo in inferiorem domum; et trádidit matri suæ, et ait illi: « En vivit filius tuus ».

Dixítque múlier ad Eliám: « Nunc in isto cognóvi quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2-4. 5-6. 11 et 12 a et 13 b (ꝛ.: 2 a)

ꝛ. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.

- ² Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.
- ³ Dómine Deus meus, clamávi ad te, et sanásti me.
- ⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum. ꝛ.
- ⁵ Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
- ⁶ Quóniam ad moméntum indignátio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínium lætítia. ꝛ.
- ¹¹ Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiútor.
- ¹² Convertísti planctum meum in choros mihi.
- ¹³ Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. ꝛ.

Lectio secunda

*Revelavit Filium suum in me
ut evangelizarem illum in gentibus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 1, 11-19

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est a me quia non est secúndum hómínem;

neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Iesu Christi.

Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Iudaísmo, quóniam supra modum persecuébar Ecclésiám Dei et expugnábam illam, et proficiébam in Iudaísmo supra multos coætáneos in génere meo, abundantius æmulátor existens paternárum meárum traditiónum.

Cum autem plácuít Deo qui me segregávit de útero matris meæ et vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me ut evangelizárem illum in géntibus, continuo non cóntuli cum carne et ságuine, neque ascéndi Hierosólymam ad antecessóres meos Apóstolos, sed ábii in Arábiam, et iterum revérsus sum Damáscum.

Deínde post annos tres ascéndi Hierosólymam vidére Cephám, et mansi apud eum diébus quíndecim; alium autem Apostolórum non vidi, nisi Iacóbum fratrem Dómini. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 7, 16

℟. Allelúia. ℣. Prophéta magnus surréxit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam. ℟. Allelúia.

Evangelium

Adulescens, tibi dico: surge.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 11-17

In illo témpore:

Abiit Iesus in civitátem quæ vocátur Naim, et ibant cum illo discípuli eius et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portæ civitátis, et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ, et hæc vídua erat, et turba civitátis multa cum illa.

Quam cum vidisset Dóminus, misericórdia motus super ea dixit illi: « Noli flere ». Et accessit et tétigit loculum, hi autem qui portábant steterunt, et ait: « Adulésens, tibi dico: surge ». Et resédit qui erat mórtuus et cœpit loqui, et dedit illum matri suæ.

Accépit autem omnes timor et magnificábant Deum dicétes: « Prophéta magnus surrexit in nobis », et: « Deus visitávit plebem suam ». Et éxiit hic sermo in univérsam Iudæam de eo et omnem circa regiónem.

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.

Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicinális operátio,
et a nostris perversitatibus cleménter expédiat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.

Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 26, 1-2**

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
 Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
 Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
 tuis largíre supplicibus,
 ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
 et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Consolatur nos Deus, ut possimus et ipsi
 consolari eos qui in pressura sunt.*

**Inítium Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
 ad Corínthios**

1, 1-7

Paulus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei,
 et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corínthi,
 cum sanctis ómnibus qui sunt in univérſa Acháia: grátia
 vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi,
 Pater misericordiárum et Deus totius consolatiónis,
 qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra, ut pos-
 símus et ipsi consolári eos qui in omni pressúra sunt per
 exhortatióem qua exhortámur et ipsi a Deo; quóniam
 sicut abúndant passióes Christi in nobis, ita per Chri-
 stum abúndat et consolátio nostra.

Sive autem tribulámur, pro vestra exhortatióne et
 salúte; sive exhortámur, pro vestra exhortatióne, quæ
 operátur in tolerántia earúndem passiónum quas et nos
 pátimur.

Et spes nostra firma pro vobis, sciéntes quóniam sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

- 2 Benedícám Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéli et læténtur. R.
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. R.
- 8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

Anno secundo

Lectio prior

Elias stat in conspectu Domini Dei Israel.

Léctio libri primi Regum

17, 1-6

In diébus illis:

Dixit Elías Thesbítés de habitatóribus Gálaad ad Achab: « Vivit Dóminus Deus Israel, in cuius conspéctu

sto, si erit annis his ros et plúvia, nisi iuxta oris mei verba ».

Et factum est verbum Dómini ad eum dicens: « Re-céde hinc, et vade contra oriéntem, et abscóndere in torrén-te Carith, qui est contra Iordánem; et ibi de torrén-te bibes, corvísque præcépi ut pascant te ibi ».

Abiit ergo, et fecit iuxta verbum Dómini. Cumque abiisset, sedit in torrén-te Carith, qui est contra Iordánem. Corvi quoque deferébant ei panem et carnes mane, simíliter panem et carnes vésperi: et bibébat de torrén-te. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 120, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (ꝛ.: cf. 2)

ꝛ. Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram.

1 Levábo óculos meos in montes:
unde véniet auxiliium mihi?

2 Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram. ꝛ.

3 Non dabit in commotió-nem pedem tuum,
neque dormitábit qui custódit te.

4 Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israel. ꝛ.

5 Dóminus custódit te,
Dóminus umbráculum tuum,
ad manum dexteram tuam.

6 Per diem sol non percútiet te,
neque luna per noctem. ꝛ.

7 Dóminus custódi-et te ab omni malo;
custódi-et ánimam tuam Dóminus.

8 Dóminus custódi-et intróitum tuum et éxitum tuum,
ex hoc nunc et usque in sáeculum. ꝛ.

Alleluia

Mt 5, 12 a

R. Alleluia. **V.** Gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósá est in cælis.
R. Alleluia.

Evangelium

Beati pauperes spiritu.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius; et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spírítu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sitiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis cum maledíxerint vobis et persecúti vos fuérunt et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me; gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósá est in cælis; sic enim persecúti sunt Prophétas qui fuérunt ante vos ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,

ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus cáritas est, et qui manet in caritáte
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicinális operátio,
et a nostris perversitatibus cleménter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ,
a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procédunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Iesus non fuit est et non sed est in illo fuit.*Lectio Epistolæ secundæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 18-22

Fratres:

Fidélis Deus quia sermo noster qui fit apud vos non est « est » et « non ». Dei enim Filius Iesus Christus qui in vobis per nos prædicátus est, per me et Silvánum et Timótheum, non fuit « est » et « non » sed « est » in illo fuit. Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo « est »; ideo et per ipsum « amen » Deo, ad glóriam per nos.

Qui autem confirmat nos vobiscum in Christum et qui unxit nos Deus, et qui signávit nos et dedit arrabónem Spíritus in córdibus nostris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 129. 130. 131. 132. 133. 135 (R.: 135 a)

R. Fáciem tuam, Dómine, illúmina super servum tuum.

129 Mirábília testimónia tua,
ideo servávit ea ánima mea. R.

130 Declarátio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. R.

131 Os meum apéruí et attráxi spíritum,
quia præcépta tua desiderábam. R.

132 Convértere in me et miserére mei,
secúndum iudícium tuum
cum diligéntibus nomen tuum. R.

133 Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iníquitas. R.

135 Fáciem tuam illúmina super servum tuum,
et doce me iustificatiónes tuas. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Hydria farinæ non defecit iuxta verbum Domini,
quod locutus fuerat per Eliam.*

Lectio libri primi Regum

17, 7-16

In diébus illis:

Siccátus est torrens ubi abscónditus erat Eliás; non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: « Surge, et vade in Saréphtha Sidoniórum, et manébis ibi; præcépi enim ibi mulieri víduæ ut pascat te ». Surréxit, et ábiit in Saréphtha.

Cumque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna; et vocávit eam, dixítque ei: « Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam ». Cumque illa pérgeret ut afférret, clamávit post tergum eius dicens: « Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua ».

Quæ respóndit: « Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farinæ in hýdria et páululum ólei in lécytho. En cólligo duo ligna ut ingrédiam, et fáciam illum mihi et filio meo, ut comedámus et moriámur ».

Ad quam Eliás ait: « Noli timére, sed vade et fac sicut dixísti; verúm tamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me; tibi autem et filio tuo fácies póstea.

Hæc autem dicit Dóminus Deus Israel: “ Hýdria farinæ non deficiet, nec lécythus ólei minuétur usque ad diem in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciam terræ ” ».

Quæ ábiit, et fecit iuxta verbum Eliæ; et comédit ipse et illa et domus eius; et ex illa die, hýdria farinæ

non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, iuxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 4, 2-3. 4-5. 7-8 (R.: 7)

R. Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine.

Invocántem exáudi me, Deus iustítiæ meæ;

in tribulatióne dilatásti mihi;

miserére mei, et exáudi oratiómem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde?

Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium? **R.**

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum;

Dóminus exáudiet, cum clamávero ad eum.

Irascimini et nolíte peccáre;

loquímini in córdibus vestris,

in cubílibus vestris et conquiescite. **R.**

Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine.

Maiórem dedísti lætítiam in corde meo,

quam cum multiplicántur fruméntum et vinum eórum. **R.**

Alleluia

Mt 5, 16

R. Allelúia. **Y.** Sic líceat lux vestra coram homínibus,
ut vídeant ópera vestra bona
et gloríficent Patrem vestrum. **R.** Allelúia.

Evangelium

Vos estis lux mundi.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Matthæum

5, 13-16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo salietur? Ad níhilum valet ultra nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita; neque accendunt lucernam et ponunt eam sub módio sed super candelábrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt.

Sic luceat lux vestra coram homínibus, ut videant vestra bona ópera et glorificent Patrem vestrum qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiutor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitatibus cleménter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largire supplicibus,
ut cogitemus, te inspirante, quæ recta sunt,
et, te gubernante, eadem faciamus.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Fecit nos ministros Novi Testamenti,
non litteræ sed Spiritus.*

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 4-11

Fratres:

Fidúciã talem habémus per Christum ad Deum. Non quod sufficiétes simus cogitare áliquíd a nobis quasi ex nobis, sed sufficiétiã nostra ex Deo est, qui et idóneos nos fecit ministros Novi Testaméti, non litteræ sed Spíritus: littera enim occidit, Spíritus autem vivificat.

Quod si ministrátio mortis litteris deformáta in lapídibus fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in fáciem Móysis propter glóriã vultus eius quæ evacuátur, quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

Nam si ministérium damnatiónis glória est, multo magis abúndat ministérium iustitiæ in glória. Nam nec glorificátum est quod cláruit in hac parte propter excellentem glóriã; si enim quod evacuátur per glóriã est, multo magis quod manet in glória est.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 98, 5. 6. 7. 8. 9 (R.: cf. 9 c)

R. Sanctus es, Dómine Deus noster.

- 5 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad scabéllum pedum eius,
quóniam sanctus est. R.
- 6 Móyses et Aaron in sacerdotibus eius,
et Sámuel inter eos qui ívocant nomen eius.
Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos. R.
- 7 In colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia eius,
et præcéptum quod dedit illis. R.
- 8 Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos;
Deus, tu propítius fuísti eis,
ulciscens autem adinventiónes eórum. R.
- 9 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad montem sanctum eius,
quóniam sanctus Dóminus Deus noster. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Discat populus iste quia tu es Dominus
et convertisti cor eorum.*

Léctio libri primi Regum

18, 20-39

In diébus illis:

Misit Achab rex ad omnes filios Israel, et congregávit prophétas Baal in monte Carméli.

Accédens autem Elías ad omnem pópulum ait:
« Usquequo claudicátis in duas partes? Si Dóminus est
Deus, sequímini eum; si autem Baal, sequímini illum ».
Et non respóndit ei pópulus verbum.

Et ait rursus Elías ad pópulum: « Ego remánsi prophéta Dómini solus; prophétæ autem Baal quadringénti et quinquagínta viri sunt.

Dentur nobis duo boves; et illi éligant sibi bovem unum et in frusta cædéntes ponant super ligna; ignem autem non suppónant. Et ego fáciam bovem álterum, et impónam super ligna; ignem autem non suppónam.

Invocáte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dómini mei; et Deus, qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus ». Respóndens omnis pópulus ait: « Optima propositio ».

Dixit ergo Elías prophétis Baal: « Elígite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis, et invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis ».

Qui, cum tulissent bovem quem déderat eis, fecerunt, et invocábant nomen Baal de mane usque ad merídiem, dicéntes: « Baal, exáudi nos ». Et non erat vox nec qui respondéret. Transiliebantque altáre quod fécerant.

Cumque esset iam merídiem, illudébat illis Elías, dicens: « Clamáte voce maióre: deus enim est, et fórsitan lóquitur, aut in deversório est, aut in itinere, aut certe dormit, ut excitétur ».

Clamábant ergo voce magna, et incidébant se iuxta ritum suum cultris et lancéolis, donec perfunderéntur ságuine.

Postquam autem tránsiit merídiem, et, illis propheántibus, vénerat tempus quo sacrificium offérri solet, nec audiebátur vox nec áliquis respondébat, nec attendébat orántes, dixit Elías omni pópulo: « Veníte ad me ».

Et, accedénte ad se pópulo, curávit altáre Dómini, quod destrúctum fúerat; et tulit duódecim lápides, iuxta

númerum tríbuum filiórum Iacob, ad quem factus est sermo Dómini dicens: « Israel erit nomen tuum ».

Et ædificávit de lapídis altáre in nómine Dómini, fecítque aquædúctum quasi per duas aratiúnculas in circúitu altáris; et compósuit ligna, divisítque per membra bovem, et pósuit super ligna, et ait: « Impléte quáttuor hýdrias aqua, et fúndite super holocáustum et super ligna ».

Rursúmque dixit: « Etiam secúndo hoc fácite ». Qui cum fecíssent secúndo, ait: « Etiam tértio idípsum fácite ». Fecerúntque tértio, et currébant aquæ circum altáre, et fossa aquædúctus repléta est.

Cumque iam tempus esset ut offerrétur holocáustum, accédens Elías prophéta ait: « Dómine, Deus Abraham et Isaac et Israel, osténde hódie quia tu es Deus Israel et ego servus tuus, et iuxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exáudi me, Dómine, exáudi me, ut discat pópulus iste, quia tu es Dóminus Deus, et tu convertísti cor eórum íterum ».

Cécidit autem ignis Dómini, et vorávit holocáustum, et ligna, et lápides, púlverem quoque, et aquam quæ erat in aquædúctu lambens.

Quod cum vidísset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam et ait: « Dóminus ipse est Deus. Dóminus ipse est Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a. 4. 5 et 8. 11 (R.: 1)

R. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.

¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ». R.

⁴ Multiplicántur dolóres eórum,
qui post deos aliénos acceleravérunt.

Non effúndam libatiónes eórum de sanguínibus. R.

- 5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam.
- 6 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. **R.**
- 11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in délixtera tua usque in finem. **R.**

Alleluia

Ps 24, 4 c. 5 a

R. Allelúia. **V.** Sémitas tuas, Deus meus, édoce me,
dírige me in veritaté tua. **R.** Allelúia.

Evangelium

Non veni solvere sed adimplere.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 17-19

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Nólite putáre quóniam veni sólvete Legem aut
Prophétas, non veni sólvete sed adimpléte.

Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et
terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege
donec ómnia fiant.

Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis
et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in Regno
cælórum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus
vocábitur in Regno cælórum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritatís augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum,
et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adiutor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitatibus cleméter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ,
a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procédunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Deus illuxit in cordibus nostris
ad illuminationem scientiæ gloriæ Dei.*

Lectio Epistolæ secundæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 15 — 4, 1. 3-6

Fratres:

Usque in hodiérnum diem cum légitur Móyses velámen est pósito super cor filiórum Israel. Quando autem convérsus fúerit ad Dóminum, aufértur velámen. Dóminus autem Spíritus est: ubi autem Spíritus Dómini, ibi libértas.

Nos vero omnes reveláta fácie glóriam Dómini specularántes, in eámdem imáginem transformámur a glória in glóriam, tamquam a Dómini Spíritu.

Ideo, habéntes hanc ministratiómem, iuxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus. Quod si étiam velátum est Evangélium nostrum, in his qui pér-eunt est velátum, in quibus deus huius sáeculi excacávit mentes infidélium, ut non fúlgeat illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei.

Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum. Quóniam Deus qui dixit: « De ténebris lux splendescat », ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiómem scientiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9ab-10. 11-12. 13-14 (ꝛ.: cf. 10 b)

ꝛ. Inhabitábit glória Dómini in terra nostra.

⁹ Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.

- 10 Verúm tamen prope tímētes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. *R.*
- 11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.
- 12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. *R.*
- 13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- 14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Oravit Elias et cælum dedit pluviam.

Léctio libri primi Regum

18, 41-46

In diébus illis:

Ait Elías ad Achab: « Ascénde, cómede et bibe, quia sonus multæ plúviæ est ». Ascéndit Achab ut coméderet et bíberet. Elías autem ascéndit in vérticem Carméli, et pronus in terram pósuit fáciem suam inter génu sua.

Et dixit ad púerum suum: « Ascénde et prospice contra mare ». Qui cum ascendisset et contemplátus esset, ait: « Non est quidquam ». Et rursus ait illi: « Revértere septem vícibus ».

In séptima autem vice, ecce nubécula parva, quasi vestígium hóminis, ascendébat de mari. Qui ait: « Ascénde et dic Achab: “ Iunge currum tuum et descénde, ne óccupet te plúvia ” ».

Cumque se vérteret huc atque illuc, ecce cæli contenebráti sunt, et nubes et ventus, et facta est plúvia grandis. Ascéndens itaque Achab ábiit in Iézrahel; et

manus Dómini facta est super Eliám, accinctisque lumbis currébat ante Achab, donec veníret in Iézrahel.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 64, 10 abcd. 10 e-11. 12-13 (R.: 2 a)

R. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

¹⁰ Visitásti terram, et inebriásti eam;
multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis;
parásti fruménta illórum. R.

Quóniam ita parásti eam.

¹¹ Sulcos eius irrigans, glebas eius complánans;
ímbribus emóllis eam, benedícis gérmini eius. R.

¹² Coronásti annum benignitáte tua,
et vestigia tua stillábunt pinguédinem.

¹³ Stillábunt páscua desértil,
et exsultatióne colles accingéntur. R.

Alleluia

Io 13, 34

R. Allelúia. Y. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
R. Allelúia.

Evangelium

Omnis qui irascitur fratri, reus erit iudicio.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

5, 20-26

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in Regnum cælórum.
Audístis quia dictum est antíquis: " Non occídes ";

qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: Omnis qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio, qui autem dixerit fratri suo: "Racha", reus erit concilio; qui autem dixerit: "Fátue", reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum.

Esto consétiens adversário tuo cito dum es in via cum eo, ne forte tradat te adversárius iúdice, et iudex tradat te ministéro, et in cárcerem mittáris. Amen dico tibi: Non éxies inde donec reddas novíssimum quadrántem ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitatibus cleménter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.

Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Qui suscitavit Iesum et nos cum Iesu
suscitabit, et constituet vobiscum.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 7-15

Fratres:

Habémus thesáurum istum in vasis fictilibus, ut sub-
límitas sit virtútis Dei, et non ex nobis; in ómnibus
tribulatióne[m] pátimur sed non angustiámur, aporiámur
sed non destitúimur, persecutióne[m] pátimur sed non
derelinquimur, deícimur sed non perímus, semper mor-
tificatióne[m] Iesu in córpore circumferétes, ut et vita
Iesu in córpore nostro manifestétur.

Semper enim nos qui vívimus in mortem trádimur
propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne
nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita au-
tem in vobis.

Habétes autem eúndem Spíritum fídei, sicut scrip-

tum est: « Crédidi, propter quod locútus sum », et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum et nos cum Iesu suscitábit, et constitúet vobíscum.

Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 10-11. 15-16. 17-18 (R.: 17 a)

R. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis.

vel Allelúia.

- ¹⁰ Crédidi, étiam cum locútus sum:
« Ego humiliátus sum nimis ».
- ¹¹ Ego dixi in trepidatióne mea:
« Omnis homo mendax ». R.
- ¹⁵ Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- ¹⁶ O Dómine, ego servus tuus,
ego servus tuus et fílius ancillæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. R.
- ¹⁷ Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- ¹⁸ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 9 a. 11-16

In diébus illis:

Cum venisset Elías ad montem Dei Horeb, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum, et ait ei:

« Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit.

Et spíritus grandis et fortis, subvértens montes, et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum, commótió; non in commotióne Dóminus. Et post commotiónem, ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem, síbilus auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúnçæ; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum; quia dereliquérunt pactum tuum filii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per désertum in Damáscum; cumque pervéneris illuc, unges Házael regem super Sýriam, et Iehu, filium Namsi, unges regem super Israel; Eliséum autem, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 7-8 a. 8 b-9 abc. 13-14 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

7 Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi, miserére mei et exáudi me.

8 De te dixit cor meum: « Exquírite fáciem eius ». R.

Fáciem tuam, Dómine, requíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me, ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus es tu, ne me reicias. R.

11 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

- ¹⁴ Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. **℞.**

Alleluia

Phil 2, 15-16

**℞. Allelúia. ⁊. Lucétis sicut luminária in mundo,
verbum vitæ continéntes. ℞. Allelúia.**

Evangelium

*Omnis qui viderit mulierem
ad concupiscendum eam iam mœchatus est.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 27-32

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Non mœcháberis ”.
Ego autem dico vobis: Omnis qui víderit mulierem ad
concupiscéndum eam iam mœchátus est eam in corde
suo.

Quod si óculus tuus dexter scandalízat te, érue eum
et próice abs te: expedit enim tibi ut péreat unum
membrórum tuórum quam totum corpus tuum mittátur
in gehénnam.

Et si délixtera manus tua scandalízat te, abscíde eam
et próice abs te: expedit enim tibi ut péreat unum mem-
brórum tuorum quam totum corpus tuum ábeat in ge-
hénnam.

Dictum est autem: “ Quicúmque dimíserit uxórem
suam, det illi libéllum repúdií ”. Ego autem dico vobis:
Omnis qui dimíserit uxórem suam, excépta fornicatiónis
causa, facit eam mœchári, et qui dimíssam dúxerit, adúl-
terat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,

ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus cáritas est, et qui manet in caritaté
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicinális operátio,
et a nostris perversitatibus cleméter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ,
a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procédunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Eum qui non noverat peccatum,
pro nobis peccatum fecit.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-21

Fratres:

Cáritas Christi urget nos, æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus. Si quis ergo in Christo, nova creatúra; vétera transiérunt, ecce, facta sunt nova.

Omnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

Benedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. **R.**

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióne. **R.**

Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. **R.**

Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitates nostras. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum

19, 19-21

In diébus illis:

Proféctus Eliás de monte, répperit Eliséum, filium Saphat, arántem in duódecim iugis boum; et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat.

Cumque venisset Eliás ad eum, misit pállium suum super illum. Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Eliám et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ». Dixítque ei: « Vade et re- vérttere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum, et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes; et dedit pópulo, et comedérunt. Consurgénsque ábiit, et secúsus est Eliám, et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».

5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam. R.7 Benedicam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.9 Propter hoc lætátum est cor meum,
et exsultavérunt præcórdia mea;
ínsuper et caro mea requiécet in spe.10 Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno,
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. R.

Alleluia

Ps 118, 36 a. 29 b

R. Allelúia. V. Inclína cor meum, Deus,
in testimónia tua;
et legem tuam largíre mihi. R. Allelúia.

Evangelium

Ego dico vobis: Non iurare omnino.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 33-37

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Iterum audístis quia dictum est antíquis: " Non periurábis, reddes autem Dómino iuraménta tua " .

Ego autem dico vobis: Non iuráre omníno, neque per cælum, quia thronus Dei est, neque per terram, quia scabéllum est pedum eius, neque per Hierosólymam, quia

cívitas est magni Regis; neque per caput tuum iuráveris, quia non potes unum capillum album fácere aut nigrum.

Sit autem sermo vester: " Est, est "; " Non, non ": quod autem his abundántius est a Malo est ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus cáritas est, et qui manet in caritáte
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitatibus cleménter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

DOMINICA XI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiutor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatióibus nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas,
grátiae tuæ præsta semper auxiliúm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiône placeámus.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Eritis mihi in regnum sacerdotale et gens sancta.

Lectio libri Exodi

19, 2-6 a

In diébus illis:

Perveniéntes filii Israel usque in desértum Sínai, castrametáti sunt in eódem loco; ibíque Israel fixit tentória e regióne montis.

Móyses autem ascéndit ad Deum; vocavitque eum Dóminus de monte et ait: « Hæc dices dómui Iacob, et annuntiábis filiis Israel: “ Vos ipsi vidístis quæ fécerim Ægýptiis, quómodo portáverim vos super alas aquilárum, et assúmpserim mihi.

Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum sacerdotále et gens sancta " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 5 (R.: 3 c)

R. Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exultatióne. R.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. R.

Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne et generatióne
véritas eius. R.

Lectio secunda

*Si reconciliati sumus per mortem Filii,
multo magis salvi erimus in vita ipsius.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 6-11

Fratres:

Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est.

Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori; comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam cum adhuc peccatóres essémus Christus pro nobis mórtuus est.

Multo ígitur magis iustificáti nunc in ságuine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim cum inimíci essémus reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii eius, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus: non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliatióne accépimus.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mc 1, 15

℞. Allelúia. ҃. Appropinquávit Regnum Dei: pænitémini et créдите Evangélio.
℞. Allelúia.

Evangelium

Convocatis duodecim discipulis suis, misit eos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

9, 36 — 10, 8

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, misértus est eis quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem. Tunc dicit discipulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci: rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam ».

Et convocáti duódecim discipulis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum ut eícerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt hæc: primus Simon qui dicitur Petrus, et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedæi et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomáeus, Thomas et Mattháeus publicánuS, Iacóbus Alphæi et Thaddæus, Simon Cananéus et Iudas Iscariótes qui et trádidit eum.

Hos Duódecim misit Iesus, præcípiens eis et dicens: « In viam géntium ne abiéritis, et in civitátes Sa-

maritanórum ne intravéritis; sed pótius ite ad oves quæ periérunt domus Israel.

Eúntes autem prædicáte dicétes: " Appropinquávit Regnum cælórum ". Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dáemones eicite; gratis accepístis gratis date ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Exaltavi lignum humile.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

17, 22-24

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Et sumam ego de medúlla cedri sublímis, et ponam de vértice ramórum eius ténerum, distríngam, et plantábo super montem excélsus et eminéntem.

In monte sublími Israel plantábo illud, et erúmpet in germen, et fáciat fructum, et erit in cedrum magnam, et habitábunt sub ea omnes vólucres, et univérsus volátile sub umbra fróndium eius nidificábit.

Et scient ómnia ligna regiónis quia ego Dóminus humiliávi lignum sublíme, et exaltávi lignum húmile, et siccávi lignum víride, et frondére feci lignum áridum. Ego Dóminus locútus sum et feci ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,
annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. R.

- 13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succrésct.
- 14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. **℞.**
- 15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
- 16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. **℞.**

Lectio secunda

*Contendimus sive præsentes, sive absentes,
placere Domino.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 6-10

Fratres:

Audéntes semper, et sciéntes quóniam dum præsén-
tes sumus in córpore peregrinámur a Dómino, per fidem
enim ambulámus et non per spéciem — audémus autem
et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a cór-
pore et præséntes esse ad Dóminum.

Et ídeo conténdimus sive præséntes, sive abséntes,
placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante
tribúnal Christi, ut réferat unusquisque pro eis quæ per
corpus gessit, sive bonum sive malum.

Verbum Dómini.

Alleluia

℞. Allelúia. **γ.** Semen est verbum Dei,
sator autem Christus;
omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Minus erat omnibus seminibus,
et fit maius omnibus holeribus.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 26-34

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis:

« Sic est Regnum Dei, quemádmódum si homo iá-
ciat seméntem in terram et dórmiat et exsúrgat nocte
ac die, et semen gérmínet et incréscat dum nescit ille.
Ultero terra fructíficat, primum herbam, deínde spicam,
deínde plenum fruméntum in spica. Et cum se prodú-
xerit fructus, statim mittit falcem, quóniam adest mes-
sis ».

Et dicébat: « Quómódo assimilábimus Regnum Dei,
aut in qua parábola ponémus illud?

Sicut granum sinápis, quod cum seminátum fúerit in
terra, minus est ómnibus semínibus quæ sunt in terra,
et cum seminátum fúerit, ascéndit et fit maius ómnibus
holéribus et facit ramos magnos, ita ut possint sub
umbra eius aves cæli habitáre ».

Et tálibus multis parábolis loquebátur eis verbum,
prout póterant audíre; sine parábola autem non loque-
bátur eis, seórsum autem discíplis suis disserébat óm-
nia. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Dominus transtulit peccatum tuum:
non morieris.*

Lécitio libri secúndi Samuélis 12, 7-10. 13

In diébus illis:

Dixit Nathan ad David: « Tu es ille vir.

Hæc dicit Dóminus Deus Israel: " Ego unxi te in regem super Israel, et ego éruí te de manu Saul, et dedi tibi domum dómíni tui et uxóres dómíni tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israel et Iuda; et, si parva sunt ista, adíciam tibi multo maióra.

Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hetháeum percussísti gládio, et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

Quamóbrem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me, et túleris uxórem Uríæ Hetháei, ut esset uxor tua " ».

Et dixit David ad Nathan: « Peccávi Dómino ». Dixítque Nathan ad David: « Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriéris ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 31, 1-2. 5. 7. 11 (R.: cf. 5 d)

R. Remítte, Dómine, culpam peccáti mei.

- 1 Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.
- 2 Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spírítu eius dolus. R.
- 5 Peccátum meum cógnitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondí.
Dixi: « Confitébor advérsum me
iniquitátem meam Dómino ».
Et tu remisísti impietátem peccáti mei. R.
- 7 Tu es refúgium meum, a tribulatióne conservábis me;
exultatió nibus salútis circúmdabis me. R.
- 11 Lætámini in Dómino et exultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde. R.

Lectio secunda

Vivo iam non ego, vivit vero in me Christus.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Galatas

2, 16. 19-21

Fratres:

Sciéntes quod non iustificátur homo ex opéribus Legis nisi per fidem Iesu Christi, et nos in Christum Iesum credídimus, ut iustificémur ex fide Christi et non ex opéribus Legis, quóniam ex opéribus Legis non iustificábitur omnis caro.

Ego enim per Legem Legi mórtuus sum ut Deo vivam. Christo confíxus sum cruci: vivo autem iam non ego, vivit vero in me Christus; quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me et trádidit se ipsum pro me.

Non irrítam fácio grátiam Dei; si enim per Legem iustítia, ergo Christus grátis mórtuus est.

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 10 b

℞. Allelúia. ʒ. Deus prior diléxit nos,
et misit Fílium suum propitiatiónem pro
peccátis nostris. ℞. Allelúia.

Evangelium *

*Remissa sunt peccata eius multa,
quoniam dilexit multum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam

7, 36 — 8, 3

In illo témpore:

Rogábat Iesum quidam de Phariséis ut manducáret cum illo; et ingrèssus domum Pharisæi discúbuit.

Et ecce mŭlier quæ erat in civitatē peccātrix, ut cognóvit quod accúbuit in domo Pharisæi, áttulit alabástrum unguénti et stans retro secus pedes eius flens, lácrimis cœpit rigáre pedes eius et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes eius et unguénto ungébat.

Videns autem Pharisæus qui vocáverat eum, ait intra se dicens: « Hic si esset prophéta sciret útique quæ et qualis mŭlier quæ tangit eum, quia peccātrix est ».

Et respóndens Iesus dixit ad illum: « Simon, hábeo tibi áliquíd dícere ».

At ille ait: « Magíster, dic ».

« Duo debitóres erant cuídā fæneratóri; unus debébat denários quingéntos, álius quinquaginta. Non habéntibus illis unde rédderent, donávit utrísque. Quis ergo eórum plus díliget eum? »

Respóndens Simon dixit: « Æstimo quia is cui plus donávit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicásti ».

Et convérsus ad mulierem, dixit Simóni: « Vides hanc mulierem? Intrávi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedísti: hæc autem lácrimis rigávit pedes meos et capíllis suis tersit.

Osculum mihi non dedísti: hæc autem ex quo intrávi non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxísti: hæc autem unguénto unxit pedes meos.

Propter quod dico tibi: Remíssa sunt peccáta eius multa, quóniam diléxit multum; cui autem minus dimíttitur, minus díligit ».

Dixit autem ad illam: « Remíssa sunt peccáta tua ». Et cœpérunt qui simul accumbébant dícere intra se: « Quis est hic, qui étiam peccáta dimíttit? »

Dixit autem ad mulierem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ».

Et factum est deinceps et ipse iter faciēbat per civitatem et castellum prædicans et evangelizans Regnum Dei, et Duodecim cum illo, et mulieres aliquæ, quæ erant curatæ a spirítibus malignis et infirmitatibus, María quæ vocátur Magdaléne, de qua dæmónia septem exierant, et Ioánna uxor Chuza, procuratoris Heródis, et Susánna et aliæ multæ, quæ ministrábant eis de facultatibus suis. — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 36-50

In illo témpore:

Rogábat Iesum quidam de Pharisæis ut manducáret cum illo; et ingressus domum Pharisæi discúbuit.

Et ecce múlier quæ erat in civitate peccátrix, ut cognóvit quod accúbuit in domo Pharisæi, áttulit alabástrum unguénti et stans retro secus pedes eius flens, lácrimis cœpit rigáre pedes eius et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes eius et unguénto ungébat.

Videns autem Pharisæus qui vocáverat eum, ait intra se dicens: « Hic si esset prophéta sciret útique quæ et qualis múlier quæ tangit eum, quia peccátrix est ».

Et respóndens Iesus dixit ad illum: « Simon, hábeo tibi áliquid dícere ».

At ille ait: « Magíster, dic ».

« Duo debitóres erant cúidam fæneratóri; unus débēbat denários quingéntos, álius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent, donávit utrisque. Quis ergo eórum plus díliget eum? »

Respondens Simon dixit: « Æstimo quia is cui plus donavit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicasti ».

Et conversus ad mulierem, dixit Simóni: « Vides hanc mulierem? Intrávi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lácrimis rigávit pedes meos et capillis suis tersit.

Osculum mihi non dedisti: hæc autem ex quo intrávi non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxisti: hæc autem unguénto unxit pedes meos.

Propter quod dico tibi: Remíssa sunt peccáta eius multa, quóniam diléxit multum; cui autem minus dimíttitur, minus diligit ».

Dixit autem ad illam: « Remíssa sunt peccáta tua ». Et cœpérunt qui simul accumbébant dicere intra se: « Quis est hic, qui étiam peccáta dimíttit? »

Dixit autem ad mulierem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
 præsentium múnere et aliménto végetas
 et rénovas sacraménto,
 tríbe, quæsumus,
 ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit
 et méntibus.

Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum p̄t̄ii a D̄omino, hoc requir̄am,
ut inh̄abitem in domo D̄omini
om̄nibus dīebus vit̄æ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in n̄omine tuo,
quos dedisti mihi,
ut sint unum sicut et nos,
dicit D̄ominus.

Post communionem

Hæc tua, D̄omine, sumpta sacra comm̄nio,
sicut fid̄elium in te unīonem pr̄æsignat,
sic in Eccl̄esia tua unit̄atis oper̄etur eff̄ectum.
Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum**

Ps 26, 7. 9

Exaudi, D̄omine, vocem meam, qua clamavi ad te.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me,
neque despicias me, Deus salutaris meus.

Collecta

Deus, in te sperantium fortitudo,
invocationibus nostris adesto propitius,
et, quia sine te nihil potest mortalis infirmitas,
gratiae tuæ præsta semper auxilium,
ut, in exsequendis mandatis tuis,
et voluntate tibi et actione placeamus.
Per D̄ominum.

Anno primo

Lectio prior

*Exhibentes nos sicut Dei ministros.*Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

6, 1-10

Fratres:

Adiuvantes, et exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis — ait enim: « Tempore accepto, exaudi vi te et in die salutis adiuvi te ». Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis —,

nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium, sed in omnibus exhibentes nosmetipsos sicut Dei ministros,

in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditiombus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei:

per arma iustitiæ a dextris et sinistris, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam:

ut seductores et veraces, sicut qui ignoti et cogniti, quasi morientes et ecce vivimus, ut castigati et non mortificati, quasi tristes, semper autem gaudentes, sicut egenes, multos autem locupletantes, tamquam nihil habentes et omnia possidentes. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (R.: 2 a)

R. Notum fecit Dominus salutare suum.

1 Cantate Domino canticum novum
quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera eius,
et brachium sanctum eius. R.

Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. **R.**

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Lapidatus est Naboth et mortuus est.

Léctio libri primi Regum

21, 1-16

Témpore illo, vínea erat Naboth Iezrahelítæ, quæ
erat in Iézrahel iuxta palátium Achab, regis Samaríæ.

Locútus est ergo Achab ad Naboth, dicens: « Da
mihi víneam tuam, ut fáciam mihi hortum ólerum, quia
vicína est et prope domum meam; dabóque tibi pro ea ví-
neam meliórem, aut, si commódus tibi putas, argénti
prétium, quanto digna est ».

Cui respóndit Naboth: « Propítius sit mihi Dómi-
nus, ne dem hereditátem patrum meórum tibi ».

Venit ergo Achab in domum suam, indignans et
frendens super verbo, quod locútus fúerat ad eum Na-
both Iezrahelítes, dicens: « Non dabo tibi hereditátem
patrum meórum ». Et proiciens se in léctulum suum
avértit fáciem suam ad parietem, et non comédit panem.

Ingréssa est autem ad eum Iézabel uxor sua dixít-
que ei: « Quid est hoc unde ánima tua contristáta est?
et quare non cómedis panem? »

Qui respóndit ei: « Locútus sum Naboth Iezrahelítæ,
et dixi ei: Da mihi víneam tuam, accépta pecúnia; aut,

si tibi placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea; et ille ait: "Non dabo tibi vineam meam".

Dixit ergo ad eum Iézabel, uxor eius: « Grandis auctoritatis es, et bene regis regnum Israel. Surge, et cómede panem, et æquo ánimo esto; ego dabo tibi vineam Naboth Iezrahelítæ ».

Scripsit itaque litteras ex nómine Achab, et signávit eas ánulo eius; et misit ad maióres natu et optimátes, qui erant in civitáte eius, et habitábant cum Naboth.

Litterárum autem hæc erat senténtia: « Prædicáte ieiúnium, et sedére fácite Naboth inter primos pópuli; et submíttite duos viros filios Bélial contra eum, et falsum testimónium dicant: "Benedíxit Deum et regem"; et edúcite eum et lapidáte, sicque moriátur ».

Fecérunt ergo cives eius maióres natu et optimátes, qui habitábant cum eo in urbe, sicut præcéperat eis Iézabel et sicut scriptum erat in litteris, quas miserat ad eos.

Prædicavérunt ieiúnium, et sedére fecérunt Naboth inter primos pópuli; et, addúctis duóbus viris filiis diaboli, fecérunt eos sedére contra eum.

At illi, scilicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum testimónium coram multitúdine: « Benedíxit Naboth Deum et regem ». Quamóbrem eduxérunt eum extra civitátem, et lapídibus interfecérunt. Miserúntque ad Iézabel, dicéntes: « Lapidátus est Naboth et mórtuus est ».

Factum est autem, cum audísset Iézabel lapidátum Naboth et mórtuum, locúta est ad Achab: « Surge, et pósside vineam Naboth Iezrahelítæ, qui nóluit tibi acquiescere et dare eam, accépta pecúnia; non enim vivit Naboth, sed mórtuus est ».

Quod cum audísset Achab, mórtuum vidélicet Naboth, surréxit, et descendébat in vineam Naboth Iezrahelítæ, ut possidéret eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius **Ps 5, 2-3. 5-6. 7 (R.: 2 b)**

R. Intéllege gémitum meum, Dómine.

2 Verba mea áuribus pécipe, Dómine;
intéllege gémitum meum.

3 Inténde voci clamóris mei,
rex meus et Deus meus. **R.**

5 Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es;
neque habitábit iuxta te malignus,

6 neque permanébunt iniústi ante óculos tuos. **R.**

7 Odísti omnes qui operántur iniquitátem,
perdes omnes qui loquúntur mendácium;
virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. **R.**

Alleluia

Ps 118, 105

R. Allelúia. **V.** Lucérna pédibus meis verbum tuum,
et lumen sémitis meis. **R.** Allelúia.

Evangelium

Ego dico vobis: Non resistere malo.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

5, 38-42

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Oculum pro óculo et dentem pro dente ”.

Ego autem dico vobis: Non resistere malo; sed si quis te percússerit in délixtera maxílla tua, præbe illi et álteram; et ei qui vult tecum iudício conténdere et túnica tuam tóllere, remítte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei, et volénti mutuári a te, ne avertáris ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
 præsentium múnere et aliménto végetas
 et rénovas sacraménto,
 tríbe, quæsumus,
 ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit
 et méntibus.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
 ut inhábitem in domo Dómini
 ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
 ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
 sicut fidélium in te uniónem præsignat,
 sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
 Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
 Adiutor meus esto, ne derelínquas me,
 neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
 invocatióne nostris adésto propítius,
 et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas,

grátiae tuæ præsta semper auxiliùm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actióne placeámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Christus propter vos egenus factus est.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Coríntios

8, 1-9

Notam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei quæ data est in Ecclésiis Macedóniæ, quod in multo experiménto tribulatiónis abundántia gáudii ipsórum et altíssima paupértas eórum abundávit in divítias simplicitátis eórum; quia secúndum virtútem, testimónium reddo, et supra virtútem, voluntárii fuérunt cum multa exhortatióne obsecrántes nos grátiam et communicatiónem ministérii quod fit in sanctos

— et non sicut sperávimus, sed semetípsos dedérunt primum Dómino, deínde nobis per voluntátem Dei, ita ut rogarémus Titum ut quemádmódum cœpit ita et perficiat in vos étiam grátiam istam.

Sed sicut in ómnibus abundátis, fide et sermóne et sciéntia et omni sollicitúdinè et caritáte ex nobis in vobis, ut et in hac grátia abundétis.

Non quasi ímperans dico, sed per aliórum sollicitúdinem étiam vestræ caritátis ingénitum bonum cómprobans; scitis enim grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 2 bc. 5-6. 7. 8-9 a (R.: 2 a)

R. Lauda, ánima mea, Dóminum.

vel Allelúia.

- 2 Laudábo Dóminum in vita mea,
psallam Deo meo, quámdu fúero. R.
- 5 Beátus cuius Deus Iacob est adiutor,
cuius spes in Dómino Deo suo.
- 6 Qui fecit cælum et terram,
mare et ómnia quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sáeculum. R.
- 7 Facit iudícium opprèssis,
dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compeditos. R.
- 8 Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit depréssos,
Dóminus díligit iustos,
- 9 Dóminus custódit ádvenas. R.

Anno secundo

Lectio prior

Peccare fecisti Israel.

Léctio libri primi Regum

21, 17-29

Postquam mórtuus est Naboth, factus est sermo Dómini ad Eliám Thesbítén, dicens: « Surge, et descénde in occúrsum Achab regis Israel, qui est in Samaría; ecce ad vineam Naboth descéndit ut possídeat eam.

Et loquéris ad eum dicens: “ Hæc dicit Dóminus: Occidísti, ínsuper et possedísti ”. Et post hæc addes: “ Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo linxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum ” ».

Et ait Achab ad Eliám: « Num invenísti me inimí- cum tibi? »

Qui dixit: « Inveni, eo quod venúndatus sis ut fá- ceres malum in conspéctu Dómini. Ecce ego indúcam super te malum, et démetam posterióra tua; et interfí- ciam de Achab mingéntem ad paríetem, et clausum et últimum in Israel.

Et dabo domum tuam sicut domum Ieróboam, filii Nabat, et sicut domum Báasa, filii Ahía, quia egísti ut me ad iracúndiam provocáres, et peccáre fecísti Israel.

Sed et de Iézabel locútus est Dóminus, dicens: “ Canes cómedent Iézabel in agro Iézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitaté, cómedent eum canes; si autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cæli ” ».

Igitur non fuit alter talis sicut Achab, qui venúnda- tus est ut fáceret malum in conspéctu Dómini; concitávit enim eum Iézabel uxor sua, et abominábilis factus est, in tantum ut sequerétur idóla, quæ fécerant Amor- rhæi, quos consúmpsit Dóminus a fácie filiórum Israel.

Itaque, cum audísset Achab sermónes istos, scidit vestiménta sua, et opéruit cilício carnem suam; ieiuna- vítque, et dormívit in sacco, et ambulávit demísso cápite.

Et factus est sermo Dómini ad Eliám Thesbíten, dicens: « Nonne vidísti humiliátum Achab coram me? Quia igitur humiliátus est mei causa, non indúcam ma- lum in diébus eius, sed in diébus filii sui ínferam ma- lum dómui eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 11 et 16 (R.: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multítudinem miseratiónum tuárum

dele iniquitátem meam.

- 4 Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. **R.**
- 5 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco,
et peccátum meum contra me est semper.
- 6 Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. **R.**
- 11 Avérte faciem tuam a peccátis meis,
et omnes iniquitátes meas dele.
- 16 Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ,
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam. **R.**

Alleluia

Io 13, 34

R. Allelúia. **Y.** Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
R. Allelúia.

Evangelium

Diligite inimicos vestros.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

5, 43-48

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Dílignes próximum tuum
et ódio habébis inimicum tuum ”.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros et
oráte pro persecúentibus vos, ut sitis filii Patris vestri
qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super ma-
los et bonos et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos dilígunt, quam mer-
cedem habébis? Nonne et publicáni hoc faciunt? Et si
salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fá-
citis? Nonne et éthnici hoc faciunt?

Estóte ergo perfecti sicut Pater vester cælestis perfectus est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnere et aliménto végetas
et rénovas sacraménto,
tribue, quæsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsignat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiútor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatióne nostris adésto propítius,

et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas,
grátiae tuæ præsta semper auxiliúm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actióne placeámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Hilarem datorem diligit Deus.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

9, 6-11

Fratres:

Qui parce séminat parce et metet, et qui séminat
in benedictionibus in benedictionibus et metet. Unus-
quisque prout destinávit corde suo, non ex tristítia aut
ex necessitáte, hilarem enim datórem díligit Deus.

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre
fácere in vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficién-
tiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut
scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius
manet in ætérnum ».

Qui autem administrat semen seminánti, et panem
ad manducándum præstábit et multiplicábit semen ve-
strum et augébit increméta frugum iustítiae vestræ. In
ómnibus locupletáti in omnem simplicitátem, quæ ope-
rátur per nos gratiárum actiónem Deo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur. **℞.**

Glória et divitiæ in domo eius,
et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis,
misericors et miserator et iustus. **℞.**

Distribuit, dedit pauperibus;
iustitia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltabitur in glória. **℞.**

Anno secundo

Lectio prior

Ecce currus igneus, et ascendit Elias in cælum.

Lectio libri secúndi Regum

2, 1. 6-14

Cum levare vellet Dóminus Elíam per túrbínem in cælum, ibant Elías et Eliséus de Gálgalis. Cumque venissent Iéricho dixit Elías ad Eliséum: « Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Iordánem ». Qui ait: « Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelinquam te ».

Iérunt igitur ambo páriter. Et quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt eos, qui et steterunt e contra longe; illi autem ambo stabant super Iordánem.

Tulitque Elías pállium suum, et involvit illud, et percussit aquas, quæ divisæ sunt in utrámque partem; et transierunt ambo per siccum.

Cumque transisset, Elías dixit ad Eliséum; « Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te ». Dixitque Eliséus: « Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus ». Qui respóndit: « Rem difícillem postulásti; áttamen si videris me, quando tollar a te, erit tibi quod petísti; si autem non videris, non erit ».

Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque; et ascéndit Elías per túrbinem in cælum.

Eliséus autem vidébat et clamábat: « Pater mi! Pater mi! Currus Israel et auríga eius! » Et non vidit eum ámplius. Apprehendítque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei.

Reversúsque stetit super ripam Iordánis. Et pállio Elíæ, quod cecíderat ei, percússit aquas, et non sunt divisæ; et dixit: « Ubi est Deus Elíæ étiam nunc? » Percussítque aquas, et divisæ sunt huc atque illuc, et tránsiit Eliséus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 30, 20. 21. 24 (R.: 25)

R. Confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino.

20 Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis qui sperant in te,
in conspéctu filiórum hóminum. R.

21 Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ
a conturbatióne hóminum;

próteges eos in tabernáculo
a contradicióne linguárum. R.

24 Dilígite Dóminum, omnes sancti eius:

fidéles consérvat Dóminus,
et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam. R.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. γ. Si quis díligit me, sermónem meum
servábit, dicit Dóminus;

et Pater meus díliget eum, et ad eum
veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

6, 1-6. 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Atténdite ne iustítiam vestram faciátis coram homínibus ut videámini ab eis; alióquin mercédem non habébis apud Patrem vestrum qui in cælis est.

Cum ergo fácies eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ faciunt in synagógis et in vicis ut honorificéntur ab homínibus; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam.

Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinístra tua quid fáciat délixtera tua, ut sit eleemósyna tua in abscondito, et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi.

Et cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre ut videántur ab homínibus; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam.

Tu autem cum orábis, intra in cubículum tuum et clauso óstio tuo ora Patrem tuum qui est in abscondito; et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi.

Cum autem ieiunátis, nolíte féri sicut hypócritæ tristes, demoliúntur enim fácies suas ut páreant homínibus ieiunántes; amen dico vobis: recepérunt mercédem suam.

Tu autem cum ieiúnas, unge caput tuum et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus ieiúnans sed Patri tuo qui est in abscondito; et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam præsentium múnere et aliménto végetas

et rénovas sacraménto,
 tribue, quæsumus,
 ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit
 et méntibus.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
 ut inhábitem in domo Dómini
 ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
 ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
 sicut fidélium in te uniónem præsignat,
 sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
 Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
 Adiútor meus esto, ne derelínquas me,
 neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
 invocatióne nostris adésto propítius,
 et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas,
 grátiae tuæ præsta semper auxiliúm,
 ut, in exsequéndis mandátis tuis,
 et voluntáte tibi et actiône placeámus.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Gratis Evangelium Dei evangelizavi vobis.

Lectio Epistolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

11, 1-11

Fratres:

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ; sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatióne, despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo; tímeo autem ne, sicut serpens Evam sedúxit astútia sua, ita corrumpántur sensus vestri a simplicitáte et castitáte quæ est in Christum.

Nam si is qui venit álium Christum prædicat quem non prædicávimus, aut álium Spíritum accípitis quem non accepístis, aut áliud Evangélium quod non recepístis, recte paterémini.

Existimo enim nihil me minus fecísse magnis apóstolis; nam etsi imperítus sermóne, sed non sciéntia, in omni autem manifestántes in ómnibus ad vos.

Aut numquid peccátum feci me ipsum humílians ut vos exaltémini, quóniam gratis Evangélium Dei evangelizávi vobis?

Alias Eccléas exspoliávi accípiens stipéndium ad ministérium vestrum, et cum essem apud vos et egérem nulli onerósus fui; nam quod mihi déerat supplevérunt fratres qui venérunt a Macedónia; et in ómnibus sine ónere me vobis servávi et servábo.

Est véritas Christi in me quóniam hæc glória non infringétur in me in regiónibus Acháiæ. Quare? Quia non díligo vos? Deus scit! — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 110, 1-2. 3-4. 7-8 (R.: 7 a)

R. Opera mánuum tuárum, Dómine, véritas et iudícium.
vel Allelúia.

- 1** Confitébor Dómino in toto corde meo,
in consilio iustórum et congregatióne.
- 2** Magna ópera Dómini,
exquirénda ómnibus qui cúpiunt ea. **R.**
- 3** Decor et magnificéntia opus eius,
et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.
- 4** Memóriam fecit mirabílium suórum,
miséricors et miserátor Dóminus. **R.**
- 7** Opera mánuum eius véritas et iudícium.
Fidélia ómnia mandáta eius,
- 8** confirmáta in sáeculum sáeculi,
facta in veritáte et æquitáte. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Elias in turbine tectus est,
et in Eliseo completus est spiritus eius.*

Léctio libri Sirácidæ

48, 1-15

Surréxit Elías prophéta quasi ignis, et verbum ipsius quasi fácula ardébat.

Qui indúxit in illos famem, et irritátes illum invidía sua pauci facti sunt; non enim póterant sustinére præcépta Dómini. Verbo Dómini contínuit cælum, et deiécit de cælo ignem ter.

Sic amplificátus est Elías in mirabílibus suis. Et quis potest simíliter sic gloriári tibi?

Qui sustulísti mórtuum ab ínferis, de sorte mortis in verbo Dómini Dei; qui deiécísti reges ad pernícem,

et confregisti fácite poténtiam ipsórum, et gloriósos de lecto suo.

Qui audis in Sina iudícium, et in Horeb iudícia defénsiónis; qui ungis reges ad pæniténtiam, et prophétas facis successóres post te.

Qui recéptus es in túrbine ignis, in curru equórum igneórum; qui scriptus es in iudíciis témporum, lenire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, et restituere tribus Iacob?

Beáti sunt qui te vidérunt, et in amicítia tua deco-ráti sunt! Nam nos vita vívimus tantum; post mortem autem non erit tale nomen nostrum.

Elías quidem in túrbine tectus est, et in Eliséo complétus est spíritus eius. In diébus suis non pertímuit príncipem, et poténtia nemo vicit illum.

Nec superávit illum verbum áliquod, et mórtuum prophetávit corpus eius. In vita sua fecit monstra et in morte mirabília operátus est. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 96, 1-2. 3-4. 5-6. 7 (R.: 12 a)

R. Lætámini, iusti, in Dómino.

Dóminus regnávit, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et caligo in circúitu eius,
iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius. **R.**

Ignis ante ipsum præcédet,
et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illustrárunť fúlgura eius orbem terræ:
vidit et contrémuit terra. **R.**

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini,
a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius. **R.**

7 Confundántur omnes qui adórant sculptília,
et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes dii. **℞.**

Alleluia

Rom 8, 15

℞. Allelúia. **℣.** Accepístis Spíritum adoptiónis filiórum;
in eo clamámus: Abba, Pater. **℞.** Allelúia.

Evangelium

Sic ergo vos orabitis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

6, 7-15

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Orántes autem nolíte multum loqui sicut éthnici,
putant enim quia in multilóquio suo exaudiántur. No-
líte ergo assimilári eis, scit enim Pater vester quibus
opus sit vobis ante quam petátis eum. Sic ergo vos
orábitis:

Pater noster qui es in cælis, sanctificétur Nomen
tuum, advéniat Regnum tuum, fiat volúntas tua sicut in
cælo et in terra. Panem nostrum supersubstantiálem da
nobis hódie; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos
dimíttimus debitóribus nostris; et ne indúcas nos in
tentatiónem, sed líbera nos a Malo.

Si enim dimiseritis homínibus peccáta eórum, dimít-
tet et vobis Pater vester cæléstis; si autem non dimi-
seritis homínibus, nec Pater vester dimíttet peccáta
vestra ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnere et aliménto végetas
et rénovas sacraménto,

tribue, quæsumus,
ut eorum et corporibus nostris subsidium non desit
et mentibus. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum petii a Domino, hoc requiram,
ut inhabitem in domo Domini
omnibus diebus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dominus.

Post communionem

Hæc tua, Domine, sumpta sacra communitio,
sicut fidelium in te unionem præsignat,
sic in Ecclesia tua unitatis operetur effectum.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me,
neque despicias me, Deus salutaris meus.

Collecta

Deus, in te sperantium fortitudo,
invocationibus nostris adesto propitius,
et, quia sine te nihil potest mortalis infirmitas,
gratiæ tuæ præsta semper auxilium,
ut, in exsequendis mandatis tuis,
et voluntate tibi et actione placeamus.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

*Præter illa quæ extrinsecus sunt instantia mea,
sollicitudo omnium Ecclesiarum*

Lectio Epistolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli

ad Corínthios

11, 18. 21 b-30

Fratres:

Quóniam multi gloriántur secúndum carnem, et ego gloriábor. In quo quis audet, in insipiéntia dico, áudeo et ego.

Hebræi sunt? Et ego. Israelítæ sunt? Et ego. Semen Abrahæ sunt? Et ego. Ministri Christi sunt? Minus sapiens dico, plus ego:

in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus frequénter; a Iudæis quínquies quadragénas una minus accépi, ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui;

in itinéribus sæpe, perículis flúminum, perículis latrónum, perículis ex génere, perículis ex géntibus, perículis in civitáte, perículis in solitúdine, perículis in mari, perículis in falsis frátribus, in labóre et ærúmna, in vigíliis sæpe, in fame et siti, in ieiúniis frequénter, in frígore et nuditáte;

præter illa quæ extrínsecus sunt instántia mea cotidiána, sollicitúdo ómnium Ecclesiárum. Quis infirmátur et non infirmor? Quis scandalizátur et ego non uror? Si gloriári opórtet, quæ infirmitátis meæ sunt gloriábor.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: cf. 18 b)

R. Ex ómnibus tribulatióibus eórum
Deus líberat iustos.

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Unxerunt Ioas et dixerunt: Vivat rex!

Lectio libri secúndi Regum

11, 1-4. 9-18. 20

In diébus illis:

Athalía, mater Ochoziæ, videns mórtuum fílium
suum, surréxit et interfécit omne semen régium.

Tollens autem Iósaba, filia regis Ioram, soror Ocho-
ziæ, Ioas, fílium Ochoziæ, furáta est eum de médio fi-
liórum regis, qui interfíciebántur, et nutrícem eius de
triclínio; et abscondit eum a fácie Athaliæ, ut non in-
terficerétur.

Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini;
porro Athalía regnávit super terram.

Anno autem séptimo, misit Ióíada, et assúmens centuriónes et mílites introduxit ad se in templum Dómini, pepigitque cum eis fœdus; et adiúrans eos in domo Dómini, osténdit eis fílium regis.

Et fecerunt centuriónes iuxta ómnia quæ præcéperat eis Ióíada sacérdos; et assuméntes sínguli viros suos qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sabbato, venérunt ad Ióíadam sacerdotem; qui dedit eis hastas et arma regis David, quæ erant in domo Dómini.

Et stetérunt sínguli habéntes arma in manu sua, a parte templi délixtera usque ad partem sinístram altáris et ædis circum regem.

Produxítque fílium regis, et pósuit super eum diadéma et testimónium; fecerúntque eum regem, et unxérunt, et plaudéntes manu dixerunt: « Vivat rex! »

Audívit autem Athalía vocem pópuli curréntis, et ingrèssa ad turbas in templum Dómini, vidit regem stantem super tribúnal iuxta morem, et cantóres et tubas prope eum, omnémque pópulum terræ lætántem et canéntem tubis; et scidit vestiménta sua, clamavítque: « Coniurátio! Coniurátio! »

Præcépit autem Ióíada centuriónibus, qui erant super exercítum, et ait eis: « Edúcite eam extra sæpta templi, et quicumque eam secúsus fúerit feríatur gládio ». Dixerat enim sacérdos: « Non occidátur in templo Dómini ».

Imposuerúntque ei manus, et impegérunt eam per viam intróitus equórum iuxta palátium, et interfécta est ibi.

Pépigit ergo Ióíada fœdus inter Dóminum et inter regem et inter pópulum, ut esset pópulus Dómini; et inter regem et pópulum.

Ingressúsque est omnis pópulus terræ templum

Baal; et destruxerunt aras eius, et imágines contriverunt válide; Mathan quoque, sacerdotem Baal, occiderunt coram altári. Et pósuit sacerdos custódias in domo Dómini.

Lætátusque est omnis pópulus terræ, et civitas conquiévit; Athalía autem occisa est gládio in domo regis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 131, 11. 12. 13-14. 17-18 (R.: 13)

R. Elégit Dóminus Sion in habitatiónem sibi.

Iurávit Dóminus David,
véritas est, et non recédet ab ea:
« De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam. R.

Si custodierint filii tui testaméntum meum,
et testimónia mea quæ docébo eos,
filii eórum usque in sáeculum
sedébunt super sedem tuam ». R.

Quóniam elégit Dóminus Sion,
desiderávit eam in habitatiónem sibi:
« Hæc réquies mea in sáeculum sáeculi;
hic habitábo, quóniam desiderávi eam. R.

Illic germináre fáciem cornu David,
parábo lucérnam christo meo.
Inimicos eius induam confusióne,
super ipsum autem efflorébit diadéma eius ». R.

Alleluia

Mt 5, 3

R. Allelúia. V. Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

Evangelium

Ubi est thesaurus tuus, ibi erit et cor tuum.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum**

6, 19-23

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nólite thesaurizáre vobis thesáuros in terra, ubi ærúgo et tínea demolítur, et ubi fures effódiunt et furántur; thesaurizáte autem vobis thesáuros in cælo, ubi neque ærúgo neque tínea demolítur, et ubi fures non effódiunt nec furántur; ubi enim est thesáurus tuus, ibi erit et cor tuum.

Lucérna córporis est óculus. Si ergo fúerit óculus tuus simplex, totum corpus tuum lúcidum erit; si autem óculus tuus nequam fúerit, totum corpus tuum tenebrósum erit. Si ergo lumen quod in te est ténebræ sunt, ténebræ quantæ erunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnere et aliménto végetas
et rénovas sacraménto,
tribue, quæsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsignat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiútor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatió nibus nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas,
grátia e tuæ præsta semper auxiliúm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et acti óne placeámus. Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Libentissime potius gloriabor in infirmitatibus meis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 1-10

Fratres:

Gloriári opórtet; non éxpedit quidem, véniam au-
tem ad visi ónes et revelati ónes Dómini.

Scio hóminem in Christo ante annos quattuórdecim
— sive in córpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus
scit — raptum eiúsmodi usque ad tértium cælum.

Et scio huiúsmodi hóminem — sive in córpore sive
extra corpus nescio, Deus scit — quóniam raptus est

in paradísium et audívit arcána verba quæ non licet hómini loqui.

Pro eíusmodi gloriábor, pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens, veritátem enim dicam; parco autem, ne quis in me exístimet supra id quod videt me aut audit ex me, et ex magnitúdine revelatiónum.

Propter quod, ne extóllar, datus est mihi stímulus carni, ángelus Sátanæ, ut me colaphízet, ne extóllar. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me; et dixit mihi: « Súfficit tibi grátia mea, nam virtus in infirmitáte perfícitur ».

Libentíssime ígitur pótius gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutió nibus et in angúst iis, pro Christo: cum enim infirmor, tunc potens sum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 8-9. 10-11. 12-13 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum, et erípiet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; beátus vir qui sperat in eo. R.

10 Timéte Dóminum, sancti eius, quóniam non est inópia timéntibus eum.

11 Dívites eguérunt et esuriérunt, inquirentes autem Dóminum non deficient omni bono. R.

12 Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.

13 Quis est homo qui vult vitam, díligit dies ut vídeat bonum? R.

Anno secundo

Lectio prior

Zacharias quem occidistis inter templum et altare.

Lectio libri secúndi Chronicórum 24, 17-25

Postquam óbiit Ióiada, ingrési sunt príncipes Iuda et adoravérunt regem, qui delínitus obséquiis eórum acquiévít eis.

Et dereliquerunt templum Dómini Dei patrum suórum, servierúntque lucis et sculptílibus; et facta est ira contra Iudam et Ierúsalem propter hoc peccátum. Mittebátque eis prophétas ut reverteréntur ad Dóminum; quos protestántes illi audíre nolébant.

Spirítus itaque Dei índuit Zachariám, fílium Ióiadæ, sacerdotem; et stetit in conspéctu pópuli, et dixit eis: « Hæc dicit Dóminus Deus: Quare transgredímíni præcéptum Dómini, quod vobis non próderit, et dereliquístis Dóminum, ut derelínqueret vos? »

Qui congregáti advérsus eum miserunt lápidés iuxta regis impérium in átrio domus Dómini. Et non est recordátus Ioas rex misericórdiæ quam fécerat Ióiada, pater illíus, secum, sed interfécit fílium eius. Qui, cum morerétur, ait: « Vídeat Dóminus, et requírat ».

Cumque evolútus esset annus, ascéndit contra eum exércitus Síriæ; venítque in Iudam et Ierúsalem, et interfécit cunctos príncipes pópuli, atque univérsam prædam miserunt regi in Damáscum.

Et certe, cum permódicus venísset númerus Syrórum, trádidit Dóminus in mánibus eórum infínitam multitudínem, eo quod dereliquíssent Dóminum Deum patrum suórum; in Ioas quoque ignomíníosa exercuére iudícia. Et abeúntes dimiserunt eum in languóribus magnis.

Surrexerunt autem contra eum servi sui in ultionem sanguinis filii Ioiadæ sacerdotis, et occiderunt eum in lectulo suo, et mortuus est. Sepelieruntque eum in civitate David, sed non in sepulcris regum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 29-30. 31-32. 33-34 (R.: 29 a)

R. In ætérnum servábo illi misericórdiam meam.

- 4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
- 5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam ». R.
- 29 « In ætérnum servábo illi misericórdiam meam,
et testaméntum meum fidéle ipsi.
- 30 Et ponam in sáeculum sáeculi semen eius,
et thronum eius sicut dies cæli. R.
- 31 Si autem dereliquerint filii eius legem meam,
et in iudiciis meis non ambuláverint;
- 32 si iustificatióes meas profanáverint,
et mandáta mea non custodierint. R.
- 33 Visitábo in virga delíctum eórum,
et in verbéribus iniquitátem eórum.
- 34 Misericórdiam autem meam non avértam ab eo,
neque méntiar in veritaté mea ». R.

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Allelúia. γ. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
R. Allelúia.

Evangelium

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

6, 24-34

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Nemo potest duóbus dóminis servíre; aut enim unum ódio habébit et álterum díliget, aut unum sustinébit et álterum contémnet; non potéstis Deo servíre et mammónæ.

Ideo dico vobis: Ne solliciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini: nonne ánima plus est quam esca, et corpus quam vestiméntum?

Respícite volatília cæli, quóniam non serunt neque metunt neque cóngregant in hórrea, et Pater vester cæléstis pascit illa: nonne vos magis pluris estis illis?

Quis autem vestrum cógitans potest adícere ad ætátem suam cúbitum unum?

Et de vestiménto quid solliciti estis? Consideráte lília agri quómo do crescunt: non labórant neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis.

Si autem fenum agri quod hódie est et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit, quanto magis vos, módicæ fidei?

« Nolíte ergo solliciti esse dicétes: “ Quid manducábimus? ”, aut: “ Quid bibémus? ”, aut: “ Quo operiémur? ” Hæc enim ómnia gentes inquírunt; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus indigétis.

Quærite autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolite ergo esse solliciti in crástinum, crástinus enim dies sollicitus erit sibi ipse; súfficit diéi malítia sua ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnere et aliménto végetas
et rénovas sacraménto,
tribue, quæsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, conserva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te unióne præsígnat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

DOMINICA XII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáeculum.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiόνis instítuis.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Liberavit animam pauperis de manu malorum.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

20, 10-13

Dixit Ieremías:

« Audívi contumélias multórum et terrórem in circúitu: " Persequímini, et persecuámur eum ", ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum: " Si quómodo decipiátur, et prævaleámus advérsus eum, et consequuámur uliónem ex eo ".

Dóminus autem mecum est, quasi bellátor fortis; idcirco qui persecuúntur me cadent et infirmi erunt; confundéntur veheménter, quia non intellexérunt oppróbrium sempitérnum, quod numquam delébitur.

Et tu, Dómine exercítuum, probátor iusti, qui vides renes et cor, vídeam, quæso, ultiónem tuam ex eis; tibi enim revelávi causam meam.

Cantáte Dómino, laudáte Dóminum, quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 8-10. 14 et 17. 33-35 (R.: 14 c)

R. In multítudine misericórdiæ tuæ
exáudi me, Dómine.

8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opérui confúsió faciem meam;

9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus filiis matris meæ.

10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi
cecidérunt super me. R.

14 Ego vero oratióem meam ad te, Dómine;
in témpore benepláciti, Deus.
In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritáte salútis tuæ.

17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multítudinem miseratiónum tuárum
réspice in me. R.

33 Vídeant húmiles et læténtur;
quærite Deum, et vivet cor vestrum.

34 Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit.

35 Laudent illum cæli et terra,
mária et ómnia reptília in eis. R.

Lectio secunda

Non sicut delictum, ita et donum.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

5, 12-15

Fratres:

Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit et per peccatum mors, et ita in omnes homines mors pertransiit, eo quod omnes peccaverunt

— usque ad Legem enim peccatum erat in mundo, peccatum autem non imputatur cum Lex non est; sed regnavit mors ab Adam usque ad Moysen etiam in eos qui non peccaverunt, in similitudine prævaricationis Adæ qui est figura futuri.

Sed non sicut delictum, ita et donum; si enim unius delicto multi mortui sunt, multo magis gratia Dei et donum in gratia unius hominis Iesu Christi in plures abundavit. — Verbum Domini.

Alleluia

Io 15, 26 b. 27 a

℞. Alleluia. ✕. Spiritus veritatis testimonium perhibebit de me, dicit Dominus; et vos testimonium perhibebitis.

℞. Alleluia.

Evangelium

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✝ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

10, 26-33

In illo tempore: Dixit Iesus Apostolis suis:

« Ne timueritis homines: nihil enim est opertum quod non revelabitur; et occultum quod non sciatur.

Quod dico vobis in ténébris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére; multis passéribus melióres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo qui est in cælis; qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Hic confringes tumentes fluctus tuos.

Lectio libri Iob

38, 1. 8-11

Respóndens Dóminus Iob de túrbine dixit:

« Quis conclusit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens, cum pónerem nubem vestiméntum eius, et calígine illud, quasi pannis infántiæ, obvólverem?

Circúmdedi illud términis meis, et pósui vectem et óstia, et dixi: “ Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confringes tuméntes fluctus tuos ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 23-24. 25-26. 28-29. 30-31 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 23 Qui descéndunt mare in náuibus,
faciéntes operatióem in aquis multis.
- 24 Ipsi vidérunt ópera Dómini,
et mirábilia eius in profúndo. R.
- 25 Dixit et excitávit spíritum procéllæ,
et exaltáti sunt fluctus eius.
- 26 Ascéndunt usque ad cælos,
et descéndunt usque ad abýssos;
ánima eórum in malis tabescébat. R.
- 28 Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur,
et de necessitátibus eórum edúxit eos.
- 29 Et státuit procéllam eius in auram,
et tacuérunt fluctus eius. R.
- 30 Et lætáti sunt, quia siluérunt,
et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
- 31 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius,
et mirábilia eius in filios hóminum. R.

Lectio secunda

Vetera transierunt, ecce, facta sunt nova.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-17

Fratres:

Cáritas Christi urget nos, æstimántes hoc, quóniam
si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui
sunt; et pro ómnibus mórtuus est ut et qui vivunt iam

non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus. Si quis ergo in Christo, nova creatúra; vétera transiérunt, ecce, facta sunt nova.

Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 7, 16

℟. Allelúia. ҆. Prophéta magnus surréxit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam. ℟. Allelúia.

Evangelium

*Quis est iste, quia et ventus et mare
obcædiunt ei?*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Marcum 4, 35-40

Ait Iesus discíplis suis illa die, cum sero esset factum: « Transeámus contra ». Et dimitténtes turbam, assúmnt eum ut erat in navi, et áliæ naves erant cum illo.

Et exóritur procélla magna venti, et fluctus se mitébant in navem, ita ut iam implerétur navis. Et erat ipse in puppi supra cervícal dórmíens; et éxcitant eum et dicunt ei: « Magíster, non ad te pértinet quia perímus? »

Et exsúrgens comminátus est vento, et dixit mari: « Tace, obmutésce ». Et cessávit ventus, et facta est tranqúillitas magna.

Et ait illis: « Quid tímidi estis? Necdum habétis fidem? » Et timuérun magno timóre, et dicébant ad altérutrum: « Quis putas est iste, quia et ventus et mare obcædiunt ei? » — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Videbunt in quem transfixerunt.

Lectio libri Zachariæ prophætæ

12, 10-11

Hæc dicit Dóminus:

« Effúndam super domum David et super habitatóres Ierúsalem spíritum grátiae et precum: et aspicient ad me quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.

In die illa, magnus erit planctus in Ierúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2 abc. 2d-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Dómine, Deus meus.

Deus, Deus meus es tu,
ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea. R.

In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. R.

Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repléatur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.

- 8 Quia fuísti adiutor meus,
 et in velamento alarum tuarum exsultábo.
 9 Adhæsít ánima mea post te,
 me suscepit dextera tua. **Ps.**

Lectio secunda

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Gálatas

3, 26-29

Fratres:

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis; non est Iudæus neque Græcus, non est servus neque liber, non est masculus et femina: omnes enim vos unus estis in Christo Iesu.

Si autem vos Christi, ergo Abrahæ semen estis, secundum promissionem heredes. — Verbum Domini.

Alleluia

Io 10, 27

- Ps.** Alleluia. **Ps.** Oves meæ vocem meam audiunt,
 dicit Dominus;
 et ego cognosco eas, et sequuntur me.
Ps. Alleluia.

Evangelium

Tu es Christus Dei ...

Oportet Filium hominis multa pati.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 9, 18-24

In illo tempore:

Factum est cum solus esset Iesus orans, erant cum illo discipuli, et interrogavit illos dicens: « Quem me dicunt esse turbæ? »

At illi responderunt et dixerunt: « Ioannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Propheta unus de prioribus surrexit ».

Dixit autem illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respondens Petrus dixit: « Christum Dei ».

At ille increpans illos, praecipit ne cui dicerent hoc, dicens: « Opórtet Filium hominis multa pati et reprobari a senioribus et principibus sacerdotum et scribis et occidi et tertia die resurgere ».

Dicebat autem ad omnes: « Si quis vult post me venire, abneget se ipsum et tollat crucem suam cotidie, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet illam; qui autem perdidit animam suam propter me, hic salvam faciet illam ».

Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placationis et laudis,
et praesta, ut, huius operatione mundati,
beneplacitum tibi nostrae mentis offeramus affectum.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in tempore opportuno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et animam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti, quásumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, quod gérimus devotióne frequénti, certa redemptióne capiámus. Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum**

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bédedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiúnis instítuis. Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Egressus est Abram, sicut præceperat ei Dominus.

Léctio libri Génesis

12, 1-9

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui; et veni in terram quam monstrábo tibi.

Faciámque te in gentem magnam, et bédedicam tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque bédictus. Bédedicam bédicéntibus tibi, et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te bédicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annorum erat Abram, cum egrederetur de Haran.

Tulítque Sárai, uxórem suam, et Lot, fílium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran; et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem Illústrem. Chananéus autem tunc erat in terra.

Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei: « Sémmini tuo dabo terram hanc ». Qui ædificávit ibi altáre Dómino qui apparúerat ei.

Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum ab occidénte habens Bethel et ab oriénte Hai; ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen eius.

Perrexítque Abram vadens et ultra progrédiens ad merídiem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12-13. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

¹³ De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hóminum. R.

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. R.

- 20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
- 22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. **℞.**

Anno secundo

Lectio prior

*Abstulit Dominus Israel a conspectu suo
et remansit tantum tribus Iuda.*

Lectio libri secúndi Regum 17, 5-8. 13-15 a. 18

In diébus illis:

Pervagátus est Salmánasar rex Assyriórum omnem terram, et ascéndens Samariám obsédit eam tribus annis. Anno autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samariám; et tránstulit Israel in Assýrios, posuítque eos in Hala et in Habor, iuxta flúvium Gozan, in civitatibus Medórum.

Factum est enim, cum peccássent ffilii Israel Dómino Deo suo, qui edúxerat eos de terra Ægýpti, de manu Pharaónis, regis Ægýpti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt iuxta ritum géntium, quas consúmpserat Dóminus in conspéctu filiórum Israel et regum Israel, quia simíliter fécerant.

Et testificátus est Dóminus in Israel et in Iuda, per manum ómniú prophetárum et vidéntium, dicens: « Revertímini a viis vestris péssimis, et custodíte præcépta mea et cæremónias, iuxta omnem legem, quam præcépi pátribus vestris, et sicut misi ad vos in manu servórum meórum prophetárum ».

Qui non audierunt, sed induravérunt cervicem suam iuxta cervicem patrum suórum, qui noluerunt obcedere Dómino Deo suo. Et abiecérunt legítima eius et

pactum, quod pépigit cum pátribus eórum, et testifica-
tiones, quibus contestátus est eos.

Iratúsque est Dóminus veheméner Israéli, et ábs-
tulit eos a conspéctu suo; et non remánsit nisi tribus
Iuda tantúmmodo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 59, 3. 4-5. 12-13 (R.: 7 b)

R. Salvos fac dextera tua, Dómine, et exáudi nos.

³ Deus, repulísti nos, destruxísti nos;
irátus es: convértere ad nos. R.

⁴ Concussísti terram, confregísti eam,
sana contritiónes eius, quia commóta est.

⁵ Ostendísti pópulo tuo dura,
potásti nos víno vertígini. R.

¹² Nonne tu, Deus, qui repulísti nos,
et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?
Da nobis auxiliúm de tribulatióne,
quia vana salus hóminis.

¹³ In Deo faciémus virtútem,
et ipse conculcábit tribulánte nos. R.

Alleluia

Hebr 4, 12 a. c

R. Allelúia. V. Vivus est sermo Dei et éfficax,
et discrétor cogitatiónum et intentiónum
cordis. R. Allelúia.

Evangelium

Eice primum trabem de oculo tuo.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthéum 7, 1-5

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nolíte iudicáre, ut non iudicémini; in quo enim iu-
dicio iudicavéritis, iudicabímini, et in qua mensúra
mensi fuéritis, metiétur vobis.

Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, et trabem in óculo tuo non vides? Aut quómodo dices fratri tuo: “ Sine, eíciam festúcam de óculo tuo ”, et ecce trabes est in óculo tuo?

Hypócrita, eíce primum trabem de óculo tuo, et tunc vidébis eícere festúcam de óculo fratris tui ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sanguinis pretiósí alimónia renováti, quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, quod gérimus devotióne frequénti, certa redemptiόne capiámus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bédedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáeculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditaté tuæ dilectiόνis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Ne sit iurgium inter me et te:
fratres enim sumus.*

Léctio libri Génesis**13, 2. 5-18**

Erat Abram dives valde in possessióne auri et argénti. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium et arménta et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, et nequíbant habitáre commúniter.

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherézæus habitábant in terra illa.

Dixit ergo Abram ad Lot: « Ne, quæso, sit iúrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est. Recéde a me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego délixteram tenébo; si tu délixteram elégeris, ego ad sinístram pergam ».

Elevátis itaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónerem Iordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódoram et Gomórrham, sicut paradísus Dómini et sicut Ægýptus veniéntibus in Segor.

Elegítque sibi Lot regiónerem circa Iordánerem, et recéssit ab oriénte; divisíque sunt altérustrum a fratre suo.

Abram habitávit in terra Chánaan; Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Iordánem, et habitávit in Sódomis.

Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis.

Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divisus est ab eo Lot: «Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad aquilónem et merídiem, ad oriéntem et occidentem. Omnem terram, quam cóspicis, tibi dabo et sémini tuo usque in sempitérnum.

Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ: si quis potest hóminum numeráre púlverem terræ, semen quoque tuum numeráre póterit. Surge et perámbula terram in longitúdine et in latitúdine sua; quia tibi datúrus sum eam ».

Movens ígitur tabernáculum suum, Abram venit, et habitávit iuxta convállem Mambre, quæ est in Hebron; ædificavítque ibi altáre Dómino.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 a. 3 bc-4 ab. 5 (ꝛ.: 1 a)

ꝛ. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

- 2 Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
 3 qui lóquitur veritátem in corde suo,
 qui non egit dolum in lingua sua. ꝛ.

Nec fecit próximo suo malum,
 et oppróbrium non íntulit próximo suo.

- 4 Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malignus,
 tíméntes autem Dóminum gloríficat. ꝛ.

- 5 Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
 et múnera super innocéntem non accépit.
 Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. ꝛ.

Anno secundo**Lectio prior**

*Protegam urbem hanc et salvabo eam
propter me et David.*

Lectio libri secúndi Regum

19, 9 b-11. 14-21. 31-35 a. 36

In diébus illis:

Misit Sennácherib, rex Assyriórum, núntios ad Ezechíam, dicens: « Hæc dícite Ezechíæ, regi Iuda: Non te sedúcat Deus tuus, in quo habes fidúciam, neque dicas: “ Non tradétur Ierúsalem in manus regis Assyriórum ” .

Tu enim ipse audísti quæ fecérunt reges Assyriórum univérsis terris, quómo do vastavérunt eas. Num ergo solus póteris liberári? »

Itaque, cum accepisset Ezechías lítteras de manu nuntiórum et legisset eas, ascéndit in domum Dómini, et expándit eas coram Dómino. Et orávit in conspéctu eius dicens:

« Dómine, Deus Israel, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ, tu fecísti cælum et terram. Inclína aurem tuam, et audi; áperi, Dómine, óculos tuos, et vide; audi ómnia verba Sennácherib, qui misit ut exprobráret nobis Deum vivéntem.

Vere, Dómine, dissipavérunt reges Assyriórum gentes et terras ómnium, et misérunt deos eórum in ignem; non enim erant dii, sed ópera mánuum hóminum ex ligno et lápide; et perdidérunt eos.

Nunc ígitur, Dómine Deus noster, salvos nos fac de manu eius, ut sciant ómnia regna terræ quia tu es Dóminus Deus solus » .

Misit autem Isaías, fílius Amos, ad Ezechíam, dicens: « Hæc dicit Dóminus Deus Israel: “ Quæ depre-

cátus es me super Sennácherib, rege Assyriórum, aúdivi ”.

Iste est sermo, quem locútus est Dóminus de eo: “ Sprevit te, et subsannávit te, virgo filia Sion; post tergum tuum caput movit filia Ierúsalem. De Ierúsalem quippe egrediéntur reliquiæ, et quod salvétur de monte Sion. Zelus Dómini exercítuum fáciat hoc ”.

Quamóbrem hæc dicit Dóminus de rege Assyriórum: “ Non ingrediétur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupábit eam clipeus, nec circúmdabit eam munitio. Per viam qua venit revertétur, et civitátem hanc non ingrediétur, dicit Dóminus. Protegámque urbem hanc, et salvábo eam propter me et propter David, servum meum ” ».

Factum est ígitur in nocte illa, venit Angelus Dómini, et percússit in castris Assyriórum centum octogínta quinque mília. Cumque dilúculo surrexisset, vidit ómnia córpora mortuórum; et recédens ábiit, et reversus est Sennácherib, rex Assyriórum, et mansit in Nínive. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 47, 2-3 b. 3 c-4. 10-11 (R.: cf. 9 d)

R. Deus fundávit civitátem suam in ætérnum.

² Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
in civitáte Dei nostri.

³ Mons sanctus eius collis speciósus,
exsultátio univérsæ terræ. R.

Mons Sion, extrémá aquilónis,
cívitas regis magni.

⁴ Deus in dómibus eius notus
factus est ut refúgium. R.

¹⁰ Recogitámus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
sic et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua. **R.**

Alleluia

Io 8, 12

R. Allelúia. **V.** Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.
R. Allelúia.

Evangelium

*Quæcumque vultis ut faciant vobis homines,
facite eis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthéum

7, 6. 12-14

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Nólite dare Sanctum cánibus, neque mittátis margarítas vestras ante porcos, ne forte concúlcent eas pédibus suis et convérsi dirúmpant vos.

Omnia ergo quæcúmque vultis ut fáciant vobis hómines, ita et vos fácite eis: hæc est enim Lex et Prophétæ.

Intráte per angústam portam; quia lata porta et spatiósa via quæ ducit ad perditiónem, et multi sunt qui intrant per eam; quam angústa porta et arcta via quæ ducit ad vitam, et pauci sunt qui invéniunt eam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 144, 15**

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:**Io 10, 11. 15**

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósi alimónia renováti,
quásumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequéti,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum**Ps 27, 8-9**

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ,
et rege eos usque in sáeculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem
fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiόνis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Credidit Abram Deo, et reputatum est illi ad iustitiam;
et pepigit Dominus fœdus cum eo.*

Lectio libri Génesis

15, 1-12. 17-18

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad Abram per visiónem dicens: « Noli timére, Abram: Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis ».

Dixítque Abram: « Dómine Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque líberis, et fílius procuratóris domus meæ iste Damáscus Eliézer ». Addidítque Abram: « Mihi autem non dedísti semen; et ecce vernáculus meus heres meus erit ».

Statímque sermo Dómini factus est ad eum dicens: « Non erit hic heres tuus, sed qui egrediétur de útero tuo, ipsum habébis herédem ».

Eduxítque eum foras, et ait illi: « Súspice cælum et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit semen tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

Dixítque ad eum: « Ego Dóminus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum, ut darem tibi terram istam, et possidères eam ».

At ille ait: « Dómine Deus, unde scire possum quod possessúrus sim eam? »

Et respóndens Dóminus: « Sume, inquit, mihi vaccam triénnem, et capram trimam, et arietem annórum trium, túrturem quoque et colúmbam ».

Qui tollens univérsa hæc, divisit ea per médium, et utrásque partes contra se altrínsecus pósuit; aves au-

tem non divisit. Descenderúntque vólucres super cadávera, et abigébat eas Abram.

Cumque sol occúberet, sopor írruit super Abram, et horror magnus et tenebrósus invásit eum.

Cum ergo occubúisset sol, facta est calígo tenebrósa, et appáruit clíbanus fumans, et lampas ignis tránsiens inter divisiónes illas.

In illo die pépigit Dóminus fœdus cum Abram, dicens: « Sémini tuo dabo terram hanc, a flúvio Ægýpti usque ad flúvium magnum Euphráten ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (R.: 8 a)

R. Memor fuit Dóminus in sœculum testaméti sui.

vel Allelúia.

1 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
annuntiáte inter gentes ópera eius.

2 Cantáte ei et psállite ei,
meditámini in ómnibus mirabílibus eius. R.

3 Laudámini in nómine sancto eius,
lætétur cor quæréntium Dóminum.

4 Quæríte Dóminum et poténtiam eius,
quæríte fáciem eius semper. R.

6 Semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.

7 Ipse Dóminus Deus noster;
in univérsa terra iudícia eius. R.

8 Memor fuit in sœculum testaméti sui,
verbi quod mandávit in mille generatiónes,
9 quod dispósuit cum Abraham,
et iuraméti sui ad Isaac. R.

Anno secundo

Lectio prior

Legit rex populo verba libri fœderis, qui inventus est in domo Domini, et fœdus percussit coram Domino.

Lectio libri secúndi Regum 22, 8-13; 23, 1-3

In diébus illis:

Dixit Helcías póntifex ad Saphan scribam: « Librum Legis réperi in domo Dómini ». Deditque Helcías volúmen Saphan, qui et legit illud.

Venit quoque Saphan scriba ad regem Iosíam, et renuntiávit ei quod præcéperat, et ait: « Conflavérunt servi tui pecúniám, quæ repérta est in domo Dómini, et dedérunt ut distribuerétur fabris a præféctis óperum templi Dómini ».

Narrávit quoque Saphan scriba regi, dicens: « Librum dedit mihi Helcías sacerdos ». Quem cum legisset Saphan coram rege, et audisset rex verba libri Legis Dómini, scidit vestiménta sua.

Et præcépit Helcíæ sacerdoti, et Ahícam fílio Saphan, et Achobor fílio Micha, et Saphan scribæ, et Asaíæ servo regis, dicens:

« Ite et consúlite Dóminum super me, et super pópulo, et super omni Iuda, de verbis volúminis istíus, quod invéntum est. Magna enim ira Dómini succénsa est contra nos, quia non audiérunt patres nostri verba libri huius, ut fácerent omne quod scriptum est nobis ».

Et renuntiavérunt regi quod díxerat. Qui misit, et congregáti sunt ad eum omnes senes Iuda et Ierúsalem.

Ascendítque rex templum Dómini, et omnes viri Iuda, universíque qui habitábant in Ierúsalem cum eo, sacerdótes et prophétæ, et omnis pópulus a parvo usque ad magnum.

Legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui invéntus est in domo Dómini.

Stetitque rex super gradum, et fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum et custodírent præcépta eius et testimónia et cæremónias in omni corde et in tota ánima, et suscitárent verba fœderis huius, quæ scripta erant in libro illo.

Acquievítque pópulus pacto.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 33. 34. 35. 36. 37. 40 (R.: 33 a)

R. Pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum.

33 Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum, et servábo eam semper. R.

34 Da mihi intelléctum, et servábo legem tuam, et custódiam illam in toto corde meo. R.

35 Deduc me in sémitam præceptórum tuórum, quia ipsam vólui. R.

36 Inclína cor meum in testimónia tua, et non in avarítiam. R.

37 Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. R.

40 Ecce concupívi mandáta tua; in iustítia tua vivífica me. R.

Alleluia

Io 15, 4. 5 b

R. Allelúia. γ. Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.

Qui manet in me fert fructum multum.

R. Allelúia.

Evangelium

Ex fructibus eorum cognoscetis eos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 15-20

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. A frúctibus eórum cognoscétis eos: numquid cólligunt de spinis uvas aut de tríbulis ficus?

Sic omnis arbor bona fructus bonos facit, mala autem arbor fructus malos facit: non potest arbor bona fructus malos fácere, neque arbor mala fructus bonos fácere.

Omnis arbor quæ non facit fructum bonum excidétur et in ignem míttitur. Igitur ex frúctibus eórum cognoscétis eos ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguinis pretiósí alimónia renováti,
quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,

ut, quod gérimus devotióne fréquenti,
certa redemptiÓne capiámus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bédedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáeculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatiÓne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiÓnis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior *

*Peperit Agar Abrahæ filium, qui vocavit
nomen eius Ismael.*

Léctio libri Génesis

16, 1-12. 15-16

In diébus illis:

Sárai, uxor Abram, non genúerat líberos; sed habens ancíllam Ægýptiam, nómine Agar, dixit maríto suo: «Ecce conclúsit me Dóminus, ne párerem; ingrédere ad ancíllam meam, si forte saltem ex illa suscípiam filios».

Cumque ille acquiésceret deprecánti, tulit Agar Ægýptiam, ancíllam suam, post annos decem quam habitáre cóeperant in terra Chanaan, et dedit eam viro

suo uxórem. Qui ingressus est ad eam. At illa concepisse se videns, despexit dominam suam.

Dixitque Sarai ad Abram: « Inique agis contra me; ego dedi ancillam meam in sinum tuum, quæ videns quod conciperit despexit me habet. Iudicet Dominus inter me et te ». Cui respondens Abram: « Ecce, ait, ancilla tua in manu tua est; utere ea ut libet ».

Affligente igitur eam Sarai, fugam iniit.

Cumque invenisset eam Angelus Domini iuxta fontem aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto, dixit ad illam: « Agar, ancilla Sarai, unde venis et quo vadis? » Quæ respondit: « A facie Sarai, dominæ meæ, ego fugio ».

Dixitque ei Angelus Domini: « Revertere ad dominam tuam, et humiliare sub manu illius ».

Et rursum: « Multiplicans, inquit, multiplicabo semen tuum, et non numerabitur præ multitudinem ».

Ac deinceps: « Ecce, ait, concepisti, et paries filium, vocabisque nomen eius Ismael, eo quod audierit Dominus afflictionem tuam. Hic erit ferus homo: manus eius contra omnes, et manus omnium contra eum; et e regione universorum fratrum suorum figet tabernacula ».

Peperitque Agar Abrahæ filium, qui vocavit nomen eius Ismael. Octoginta et sex annorum erat Abram, quando peperit ei Agar Ismaelem. — Verbum Domini.

vel brevior

Lectio libri Génesis

16, 6 b-12. 15-16

In diebus illis:

Affligente Agar Sarai, fugam iniit. Cumque invenisset eam Angelus Domini iuxta fontem aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto, dixit ad illam:

clusóres mille, omnes viros fortes et bellatóres, duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem.

Et constitúit Matthaníam, pátruum eius, pro eo; imposúitque nomen ei Sedeciám.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 78, 1-2. 3-5. 8. 9 (R.: 9 b)

R. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

- 1 Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam,
polluérunt templum sanctum tuum,
posuérunt Ierúsalem in ruínas.
- 2 Dedérunt morticína servórum tuórum
escas volatílibus cæli,
carnes sanctórum tuórum béstiis terræ. R.
- 3 Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam
in circúitu Ierúsalem, et non erat qui sepelíret.
- 4 Facti sumus oppróbrium vicínis nostris,
subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.
- 5 Usquequo, Dómine? Irascéris in finem?
Accendétur velut ignis zelus tuus? R.
- 6 Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum,
cito antícipent nos misericórdiæ tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis. R.
- 7 Adiuva nos, Deus salutáris noster,
propter glóriam nóminis tui, et líbera nos;
et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. R.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. V. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

Domus supra petram et domus supra arenam ædificata.

✠ Læctio sancti Evangelii secúndum Matthæum

7, 21-29

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine Dómine ”, intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est:

Multi dicent mihi in illa die: “ Dómine Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus, et in tuo nómine dæmónia eiécimus, et in tuo nómine virtútes multas fécimus? ”

Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos; discedite a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirábantur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti,
quásumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequéti,
certa redemptiόne capiámus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bédedic hereditáti tuæ,
et rege eos usque in sáculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem
fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiόnis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Circumcidetur omne masculinum in signum foederis.
Sara pariet tibi filium.*

Lectio libri Génesis

17, 1. 9-10. 15-22

Postquam Abram nonaginta et novem annorum esse cœperat, apparuit ei Dóminus, dixitque ad eum: « Ego Deus omnipotens. Ambula coram me, et esto perfectus ».

Dixit iterum Deus ad Abraham: « Et tu ergo custodies pactum meum, et semen tuum post te in generationibus suis. Hoc est pactum meum, quod observabitis inter me et vos et semen tuum post te: circumcidetur ex vobis omne masculinum ».

Dixit quoque Deus ad Abraham: « Sárai, uxorem tuam, non vocabis Sárai, sed Saram. Et benedicam ei, et ex illa dabo tibi filium, cui benedicturus sum. Erítque in nationes, et reges populorum orientur ex eo ».

Cecidit Abraham in faciem suam, et risit dicens in corde suo: « Putásne centenário nascetur filius? et Sara nonagenaria pariet? » Dixitque ad Deum: « Utinam Ismael vivat coram te! »

Et ait Deus ad Abraham: « Sara, uxor tua, pariet tibi filium, vocabisque nomen eius Isaac; et constituam pactum meum illi in foedus sempiternum, et sémini eius post eum.

Super Ismael quoque exaudivi te: ecce benedicam ei, et augébo et multiplicábo eum valde; duódecim duces generábit, et faciam illum in gentem magnam.

Pactum vero meum státuam ad Isaac, quem pariet tibi Sara témpore isto in anno áltero ».

Cumque finitus esset sermo loquentis cum eo, ascendit Deus ab Abraham. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. **R.**

3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. **R.**

4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Translatus est Iuda de terra sua.

Léctio libri secúndi Regum 25, 1-12

Factum est anno nono regni Sedeciæ, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, ipse et omnis exércitus eius in Ierúsalem; et circumdedérunt eam, et extruxérunt in circúitu eius munitiões.

Et clausa est civitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedeciæ, nona die mensis; prævaluitque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

Et interrúpta est civitas, et omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis. Porro Chaldæi obsidébant in

circúitu civitátem. Fugit itaque Sedecías per viam, quæ ducit ad campéstria solitúdinis.

Et persecútus est exercitus Chaldæórum regem, comprehenditque eum in planitie Iéricho; et omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquérunť eum.

Apprehénsurú ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha, qui locútus est cum eo iudícium. Fílios autem Sedeciæ occídít coram eo, et óculos eius efódít; vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

Mense quinto, séptima die mensis (ipse est annus nonus décimus regis Babylónis), venit Nabuzárdan, princeps exercitus, servus regis Babylónis, in Ierúsalem; et succéndit domum Dómini, et domum regis, et domos Ierúsalem, omnémque domum combússit igni.

Et muros Ierúsalem in circúitu destrúxit omnis exercitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum.

Réliquam autem pópuli partem, quæ remánserat in civitáte, et pérfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, et réliquum vulgus tránstulit Nabuzárdan, princeps militiæ; et de paupéribus terræ reliquit vinitóres et agrícolas. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 136, 1-2. 3. 4-5. 6 (R.: 6 ab)

R. Adháreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui.

Super flúmina Babylónis,
illic sédimus et flévimus,
cum recordarémur Sion.

In salícibus in médio eius
suspendimus cítharas nostras. R.

Quia illic rogavérunt nos,
qui captívos duxérunt nos,
verba cantiónum,

et qui affligébant nos, lætítiam:

« Cantáte nobis de cánticis Sion ». **R.**

4 Quómo do cantábimus cánticum Dómini
in terra aliéna?

5 Si oblítus fúero tui, Ierúsalem,
obliviscátur sui délixtera mea. **R.**

6 Adháreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui,
si non præposúero Ierúsalem
in cápíte lætítiae meæ. **R.**

Alleluia

Mt 8, 17

R. Allelúia. **V.** Ipse infirmitátes nostras accépit,
et ægrotatiónes nostras portávit. **R.** Allelúia.

Evangelium

Si vis potes me mundare.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

In illo témpore:

8, 1-4

Cum descendísset Iesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ. Et ecce leprósus véniens adorábat eum dicens: « Dómine, si vis potes me mundáre ». Et exténdens manum, tétigit eum dicens: « Volo, mundáre ». Et conféstim mundáta est lepra eius.

Et ait illi Iesus: « Vide, némini díxeris, sed vade, osténde te sacerdoti, et offer munus quod præcépit Móyses, in testimónium illis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 144, 15**

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:**Io 10, 11. 15**

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti,
quásumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum**Ps 27, 8-9**

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ,
et rege eos usque in séculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem
fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiόνis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Numquid Deo quidquam est difficile? Revertar ad te, et habebit Sara filium.

Léctio libri Génesis

18, 1-15

In diébus illis:

Appáruit Abrahæ Dóminus in conválle Mambre, sedénti in óstio tabernáculi sui, in ipso fervóre diéi. Cumque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stantes prope eum. Quos cum vidísset, cucúrrit in occúrsum eórum de óstio tabernáculi, et adorávit in terram.

Et dixit: « Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum; sed áfferam pauxillum aquæ, et laváte pedes vestros et requiésците sub árbore. Ponámque buccéllam panis, et confortáte cor vestrum; póstea transíbitis: idcírco enim declinástis ad servum vestrum ».

Qui dixérunt: « Fac ut locútus es ».

Festinávit Abraham in tabernáculum ad Saram, dixítque ei: « Accélera, tria sata símilæ commisce, et fac subcinericios panes ».

Ipse vero ad arméntum cucúrrit, et tulit inde vítulum tenérrimum et óptimum, dedítque púero, qui festinávit et coxit illum. Tulit quoque butýrum et lac, et vítulum, quem cóxerat, et pósuit coram eis; ipse vero stabat iuxta eos sub árbore.

Cumque comedísset, dixérunt ad eum: « Ubi est Sara, uxor tua? »

Ille respóndit: « Ecce in tabernáculo est ».

Cui dixit: « Revértens véniam ad te témpore isto, vita cómite, et habébit filium Sara uxor tua ».

Quo audíto, Sara risit post óstium tabernáculi. Erant

autem ambo senes provec̄tæque ætâtis, et desierant Sara fieri muliebria. Quæ risit occulte, dicens: « Postquam consenui, et dñus meus vêtulus est, voluptati operam dabo? »

Dixit autem Dñus ad Abraham: « Quare risit Sara, dicens: “ Num vere paritura sum anus? ” Numquid Deo quidquam est difficile? Iuxta condictum revertar ad te hoc eodem tempore, vita comite, et habebit Sara filium ».

Negavit Sara, dicens: « Non risi », timore perterrita. Dñus autem: « Non est, inquit, ita, sed risisti ». — Verbum Dñi.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50 et 53. 54-55 (R.: 54 a)

R. Recordatus est Dñus misericordiæ suæ.

46 Magnificat ánima mea Dñum,
47 et exultavit sp̄ritus meus
in Deo salutári meo. R.

48 Quia respexit humilitatem ancillæ suæ;
ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes.

49 Quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius. R.

50 Et misericordia eius a progénie in progénies
timéntibus eum.

51 Esuriéntes implévit bonis,
et dívites dimísit inánes. R.

54 Suscépit Israel púerum suum
recordatus misericordiæ suæ,
55 sicut locúsus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sæcula. R.

Anno secundo

Lectio prior

Clamaverunt ad Dominum super muros filiae Sion.

Lectio libri Lamentationum 2, 2. 10-14. 18-19

Præcipitávit Dóminus, nec pepércit ómnia speciósa Iacob; destrúxit in furóre suo munitiões vírginis Iuda et deiécit in terram; pólluit regnum et príncipes eius.

Sedérunt in terra, conticuérunt senes filiae Sion; conspersérunt cinere cápita sua, accínti sunt cilíciis; abiecérunt in terram cápita sua vírgines Ierúsalem.

Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea; effúsum est in terra iecur meum super contritiõe filiae pópuli mei, cum defíceret párvulus et lactens in platéis óppidi.

Mátribus suis dixerunt: « Ubi est tríticum et vinum? », cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis, cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Cui comparábo te vel cui assimilábo te, filia Ierúsalem? Cui exæquábo te et consolábor te, virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua; quis medébitur tui?

Prophétæ tui vidérunt tibi falsa et stulta; nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pæniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiões falsas et eiec-tiões.

Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filiae Sion; deduc quasi torrémentem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

Consúrge, lauda in nocte in princípio vigiliárum; effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini;

leva ad eum manus tuas pro ánima parvulórum tuórum, qui defecérunt in fame in cápite ómnium compitórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 73, 1-2. 3-4. 5-7. 20-21 (R.: 19 b)

R. Animas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

- 1** Ut quid, Deus, repulísti in finem,
irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
- 2** Memor esto congregatiónis tuæ,
quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hereditátis tuæ,
mons Sion in quo habitásti. **R.**
- 3** Leva gressus tuos in ruínas sempitérnas:
ómnia vastávit inimícus in sancto.
- 4** Rugiérunt qui odérunt te
in médio congregatiónis tuæ.
Posuérunt signa sua in signa. **R.**
- 5** Visi sunt quasi in altum secúrim vibrántes
in silva condénsa.
- 6** Excidérunt iánuas eius in idípsum;
in secúri et áscia deiecérunt.
- 7** Incendérunt igni sanctuárium tuum,
in terram polluérunt tabernáculum nóminis tui. **R.**
- 20** Réspice in testaméntum,
quia repléta sunt latíbula terræ tentóriis violéntiæ.
- 21** Ne revertátur húmilis factus confúsus;
pauper et inops laudábunt nomen tuum. **R.**

Alleluia

Mt 8, 17

- R.** Allelúia. **V.** Ipse infirmitates nostras accépit,
et ægotatiónes nostras portávit. **R.** Allelúia.

Evangelium

*Multi ab oriente et occidente venient et recumbent
cum Abraham et Isaac et Iacob.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

8, 5-17

In illo témpore:

Cum introisset Iesus Caphárnaum, accessit ad eum centúrio rogans eum et dicens: « Dómine, puer meus iacet in domo paralyticus et male torquetur ». Et ait illi: « Ego véniam, et curábo eum ».

Et respóndens centúrio ait: « Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte, habens sub me mílites, et dico huic: “ Vade ”, et vadit, et álio: “ Veni ”, et venit, et servo meo: “ Fac hoc ”, et facit ».

Audiens autem Iesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: « Amen dico vobis: Apud nullum invéni tantam fidem in Israel.

Dico autem vobis quod multi ab oriénte et occidénte vénient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in Regno cælórum; filii autem Regni eiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium ».

Et dixit Iesus centurióni: « Vade, sicut credidisti fiat tibi ». Et sanátus est puer in hora illa.

Et cum venisset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacéntem et febricitántem; et tétigit manum eius, et dimísit eam febris; et surréxit et ministrábat ei.

Véspere autem facto, obtulérunt ei multos dæmónia habéntes; et eiciébat spíritus verbo, et omnes male habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per Isaíam prophétam dicéntem: « Ipse infirmitátes nostras accépit et ægrotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 144, 15**

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:**Io 10, 11. 15**

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti,
quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptiόne capiámus.
Per Christum.

Evangelium

*Multi ab oriente et occidente venient et recumbent
cum Abraham et Isaac et Iacob.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

8, 5-17

In illo témpore:

Cum introisset Iesus Caphárnaum, accessit ad eum centúrio rogans eum et dicens: « Dómine, puer meus iacet in domo paralyticus et male torquétur ». Et ait illi: « Ego véniam, et curábo eum ».

Et respóndens centúrio ait: « Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte, habens sub me mílites, et dico huic: “ Vade ”, et vadit, et álio: “ Veni ”, et venit, et servo meo: “ Fac hoc ”, et facit ».

Audiens autem Iesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: « Amen dico vobis: Apud nullum invéni tantam fidem in Israel.

Dico autem vobis quod multi ab oriénte et occidénte vénient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in Regno cælórum; filii autem Regni eiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium ».

Et dixit Iesus centurióni: « Vade, sicut credidisti fiat tibi ». Et sanátus est puer in hora illa.

Et cum venisset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacéntem et febricitántem; et tétigit manum eius, et dimísit eam febris; et surréxit et ministrábat ei.

Véspere autem facto, obtulérunt ei multos dæmónia habéntes; et eiciébat spíritus verbo, et omnes male habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per Isaiám prophétam dicéntem: « Ipse infirmitátes nostras accépit et ægrotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 144, 15**

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:**Io 10, 11. 15**

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti,
quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptiόne capiámus.
Per Christum.

DOMINICA XIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiόνem grátiae,
lucis nos esse filios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténébris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspicui.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Vir Dei sanctus est iste; maneat ibi.

Léctio libri secúndi Regum

4, 8-11. 14-16 a

Facta est quædam dies, et transíbat Eliséus per Sunam. Erat autem ibi múlíer magna, quæ ténuít eum ut coméderet panem. Cumque frequénter inde transíret, divertébat ad eam ut coméderet panem.

Quæ dixit ad virum suum: « Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cenáculum parvum, et ponámus ei in eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum; ut, cum vénerit ad nos, máneat ibi ».

Facta est ergo dies quædam, et véniens divértit in cenáculum et requiévit ibi. Et ait: « Quid ergo vult ut

fáciar ei? » Dixítque Giézi: « Ne quæras, fílium enim non habet, et vir eius senex est ».

Præcépit itaque ut vocáret eam; quæ cum vocáta fuisset et stetisset ante óstium, dixit ad eam: « In témpore isto et in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero fílium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 16-17. 18-19 (R.: 2 a)

R. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

16 Beátus pópulus qui scit iubilatióem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. R.

18 Quóniam decor virtútis eórum tu es,
et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

19 Quia Dómini est scutum nostrum,
et sancti Israel rex noster. R.

Lectio secunda

*Consepulti cum illo per baptismum,
in novitate vitæ ambulemus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

6, 3-4. 8-11

An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus?

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Petr 2, 9

℞. Allelúia. ʒ. Vos genus eléctum, regále sacerdotium,
gens sancta;
virtútes annuntiáte eius qui de ténebris vos
vocávit in admirábile lumen suum.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Qui non accipit crucem non est me dignus.
Qui recipit vos, me recipit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 37-42

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Qui amat patrem aut matrem plus quam me non est me dignus; et qui amat filium aut filiam super me non est me dignus; et qui non áccipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus.

Qui invénerit ánimam suam perdet illam, et qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Qui récipit vos, me récipit, et qui me récipit, récipit Eum qui me misit.

Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercedem prophétæ accípiet, et qui récipit iustum in nómine iusti, mercédem iusti accípiet.

Et quicumque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquæ frígidæ tantum in nómine discípli, amen dico vobis: Non perdet mercédem suam ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Invidia diaboli mors introivit in orbem terrarum.

Léctio libri Sapiéntiæ

1, 13-15; 2, 23-25

Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditíone vivórum; creávit enim, ut essent ómnia, et sanábiles fecit nátiónes orbis terrárum; et non est in illis medicaméntum exterminii, nec inferórum regnum in terra; iustítia enim perpétua est et immortalis.

Quóniam Deus creávit hóminem inexterminábilem, et ad imáginem similitúdinis suæ fecit illum. Invidia autem diaboli mors introívit in orbem terrárum; imitántur autem illum qui sunt ex parte illius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5-6. 11 et 12 a et 13 b. (R.: 2 a)

R. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.

Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum. R.

- 5 Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
- 6 Quóniam ad moméntum indignatio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus, ad matutínium lætítia. **R.**
- 11 Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiútor.
- 12 Convertísti planctum meum in choros mihi.
- 13 Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. **R.**

Lectio secunda

Vestra abundantia fratrum pauperum inopiam suppleat.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

8, 7. 9. 13-15

Fratres:

Sicut in ómnibus abundátis, fide et sermóne et sciéntia et omni sollicitúdi-ne et caritáte ex nobis in vobis, ut et in hac grátia abundétis.

Scitis enim grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis.

Non enim ut áliis sit remíssio, vobis autem tribulatio; sed ex æqualitáte in præsénti témpore vestra abundantia illórum inópiam súppleat, ut et illórum abundantia vestram inópiam súppleat, ut fiat æqualitas; sicut scriptum est: « Qui multum non abundávit, et qui módicum non minorávit ». — Verbum Dómini.

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

R. Alleluia. **γ.** Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Alleluia.

Evangelium *

Puella, tibi dico, surge.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

In illo témpore:

5, 21-43

Cum transcendisset Iesus in navi rursus trans fretum, convénit turba multa ad illum, et erat circa mare.

Et venit quidam de archisynagógis, nómine Iáirus, et videns eum prócidit ad pedes eius, et deprecátur eum multum dicens: « Fíliola mea in extrémis est, veni, impóne manus super eam ut salva sit et vivat ».

Et ábiit cum illo. Et sequebátur eum turba multa, et comprimébant illum.

Et múlier quæ erat in proflúvio sánguinis annis duódecim et fúerat multa perpéssa a co:nplúribus médicis et erogáverat ómnia sua nec quicquam profécerat sed magis detérius habébat, cum audísset de Iesu, venit in turba retro et tétigit vestiméntum eius; dicébat enim: « Si vel vestiméntum eius tetígero, salva ero ».

Et conféstim siccátus est fons sánguinis eius, et sensit córpore quia sanáta esset a plaga.

Et statim Iesus cognóscens in semetípso virtútem quæ exíerat de eo, convérsus ad turbam aíebat: « Quis tétigit vestiméta mea? »

Et dicébant ei discípuli sui: « Vides turbam compriméntem te, et dicis: " Quis me tétigit? " » Et circumspiciébat vidére eam quæ hoc fécerat. Múlier autem timens et tremens, sciens quod factum esset in se, venit et prócidit ante eum, et dixit ei omnem veritátem.

Ille autem dixit ei: « Fília, fides tua te salvam fecit: vade in pace, et esto sana a plaga tua ».

Adhuc eo loquénte véniunt ab archisynagógo dicéntes: « Fília tua mórtua est; quid ultra vexas magístrum? »

Iesus autem, verbo quod dicebatur audito, ait archisynagogo: « Noli timere, tantummodo crede ». Et non admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacobum et Ioannem fratrem Iacobi.

Et veniunt ad domum archisynagogi, et videt tumultum et flentes et heulantes multum, et ingressus ait eis: « Quid turbamini et ploratis? Puella non est mortua, sed dormit ». Et irridebant eum.

Ipse vero, eiectis omnibus, assumit patrem puellae et matrem et qui secum erant, et ingreditur ubi erat puella; et tenens manum puellae ait illi: « Talitha quum », quod est interpretatum: « Puella, tibi dico, surge ».

Et confestim surrexit puella et ambulabat; erat enim annorum duodecim. Et obstupuerunt continuo stupore magno. Et praecipit illis vehementer, ut nemo id sciret, et dixit dari illi manducare. — Verbum Domini.

vel brevior

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum

5, 21-24. 35 b-43

In illo tempore:

Cum transcendisset Iesus in navi rursus trans fretum, convenit turba multa ad illum, et erat circa mare.

Et venit quidam de archisynagogis, nomine Iairus, et videns eum procidit ad pedes eius, et deprecatur eum multum dicens: « Filiola mea in extremis est, veni, impone manus super eam ut salva sit et vivat ».

Et abiit cum illo. Et sequebatur eum turba multa.

Et veniunt ab archisynagogo dicentes: « Filia tua mortua est; quid ultra vexas magistrum? »

Iesus autem, verbo quod dicebatur audito, ait archisynagogo: « Noli timere, tantummodo crede ». Et

non admísit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacóbum et Ioánnem fratrem Iacóbi.

Et véniunt ad domum archisynagógi, et videt tumúltum et flentes et heulántes multum, et ingréditus ait eis: « Quid turbámini et plorátis? Puélla non est mórtua, sed dormit ». Et irridébant eum.

Ipse vero, eiéctis ómnibus, assúmit patrem puéllæ et matrem et qui secum erant, et ingréditur ubi erat puélla; et tenens manum puéllæ ait illi: « Talítha qûm », quod est interpretátum: « Puélla, tibi dico, surge ».

Et conféstim surrêxit puélla et ambulábat; erat enim annórum duódecim. Et obstupérunt contínuo stupóre magno. Et præcépit illis veheménter, ut nemo id sciret, et dixit dari illi manducáre. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Eliám: « Eliséum filium Saphat, qui est de Abelmeúla, unges prophétam pro te ».

Proféctus ergo inde Eliás réperit Eliséum, filium Saphat, arántem in duódecim iugis boum; et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat. Cumque venísset Eliás ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Eliám, et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ». Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes; et dedit pópulo, et

comedérunt. Consurgénsque ábiit et secútus est Eliám, et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

- 1 **Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.**
- 2 **Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».**
- 5 **Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam. R.**
- 7 **Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; însuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.**
- 8 **Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.**
- 9 **Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcórdia mea; însuper et caro mea requiécet in spe.**
- 10 **Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. R.**
- 11 **Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo, delectatiónes in délixtera tua usque in finem. R.**

Lectio secunda

In libertatem vocati estis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

Fratres:

5, 1. 13-18

Hac libertáte nos Christus liberávit; state igitur, et nolíte íterum iugo servitútis detinéri.

Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres, tantum

ne libertátem in occasiÓnem detis carni, sed per caritátem servíte ínvicem.

Omnis enim Lex in uno sermÓne implétur, in hoc: « Díliges próximum tuum sicut te ipsum ». Quod si ínvicem mordétis et devorátis, vidéte ne ab ínvicem consumámini.

Dico autem, spírítu ambuláte et concupiscéntiam carnis ne perfecéritis. Caro enim concupiscit advérsus spírítum, spírítus autem advérsus carnem; hęc enim ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis. Quod si Spírítu ducímíni, non estis sub Lege.

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Sam 3, 9; Io 6, 69 b

R. Allelúia. V. Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus; verba vitæ æternæ habes. R. Allelúia.

Evangelium

*Faciem suam firmavit ut iret Ierusalem.
Sequar te quocumque ieris.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 51-62

Factum est dum compleréntur dies assumptiÓnis Iesu, et ipse fáciem suam firmávit ut iret Ierúsalem, et misit núntios ante conspéctum suum. Et eúntes intravérunt in castéllum Samaritanórum, ut parárent illi. Et non recepérunt eum, quia fácies eius erat eúntis Ierúsalem.

Cum vidíssent autem discípuli Iacóbus et Ioánnes dixerunt: « Dómine, vis dicámus ut ignis descéndat de cælo, et consumat illos? »

Et convérsus increpávit illos. Et abiérunt in áliud castéllum. Et ambulántibus illis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque ieris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent et vólucres cæli nidos, Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos, tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspíciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo,

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,

ut, perpétua tibi caritate coniuncti,
fructum qui semper maneat afferamus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, plaudite manibus,
iubiláte Deo in voce exultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiõnem gratiæ,
lucis nos esse filios voluisti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténébris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspicui.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Numquid perdes iustum cum impio?

Lectio libri Génesis

18, 16-33

Cum surrexissent viri a conválle Mambre, direxérunt óculos contra Sódomam; et Abraham simul gradiebátur, dedúcens eos.

Dixitque Dóminus: « Num celáre pótero Abraham quæ gestúrus sum, cum futúrus sit in gentem magnam ac robustíssimam, et benedicendæ sint in illo omnes natiónes terræ?

Scio enim quod præceptúrus sit filiis suis et dómui suæ post se, ut custódiant viam Dómini et fáciant iudícium et iustítiam, ut addúcat Dóminus propter Abraham ómnia quæ locútus est ad eum ».

Dixit itaque Dóminus: « Clamor Sodomórum et Gomórrhæ multiplicátus est, et peccátum eórum aggravátum est nimis. Descéndam et vidébo utrum clamórem, qui venit ad me, ópere compléverint, an non est ita, ut sciam ».

Converterúntque se inde, et abiérunt Sódoram. Abraham vero adhuc stabat coram Dómino.

Et appropínquans ait: « Numquid perdes iustum cum ímpio? Si fúerint quinquagínta iusti in civitáte, peribunt simul? Et non parces loco illi propter quinquagínta iustos, si fúerint in eo?

Absit a te, ut rem hanc fácias, et occídas iustum cum ímpio, fiátque iustus sicut ímpius. Non est hoc tuum: qui iúdicas omnem terram, nequáquam fácies iudícium hoc ».

Dixítque Dóminus ad eum: « Si invénero Sódomis quinquagínta iustos in médio civitátis, dimíttam omni loco propter eos ».

Respondénsque Abraham ait: « Quia semel cœpi, loquar ad Dóminum meum, cum sim pulvis et cinis. Quid, si minus quinquagínta iustis quinque fúerint? Delébis propter quadragínta quinque univérsam urbem? »

Et ait: « Non delébo, si invénero ibi quadragínta quinque ».

Rursúmque locútus est ad eum: « Sin autem quadragínta ibi invénti fúerint, quid fácies? »

Ait: « Non percútiam propter quadragínta ».

« Ne quæso, inquit, indignéris, Dómine, si loquar. Quid, si ibi invénti fúerint trigínta? »

Respóndit: « Non fáciam, si invénero ibi trigínta ».

« Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Dóminum meum. Quid, si ibi invénti fúerint vigínti? »

Ait: « Non interficiam propter vigínti ».

« Obsecro, inquit, ne irascáris, Dómine, si loquar adhuc semel. Quid, si invénti fúerint ibi decem? »

Et dixit: « Non delébo propter decem ».

Abiitque Dóminus, postquam cessávit loqui ad Abraham; et ille revérsus est in locum suum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 10-11 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
quí sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
quí coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 5 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 6 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.
- 7 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
- 8 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Conterunt super pulverem terræ capita pauperum.

Léctio libri Amos prophéte

2, 6-10. 13-16

Hæc dicit Dóminus:

« Super tribus sceléribus Israel et super quáttuor,
non convértam eum:

Pro eo quod vendiderit pro argénto iustum, et páuperem pro calceaméntis; qui cónterunt super púlverem terræ cápita páuperum, et viam humílium declínant; et fílius ac pater eius iérunt ad puéllam, ut violárent nomen sanctum meum; et super vestiméntis pignorátis accubuérunt iuxta omne altáre, et vinum damnatórum bibébant in domo Dei sui.

Ego autem exterminávi Amorrhæum a fácie eórum, cuius altitúdo cedrórum altitúdo eius, et fortis ipse quasi quercus; et contrívi fructum eius désuper et radíces eius subter.

Ego sum, qui ascéndere vos feci de terra Ægýpti, et duxi vos in désérto quadragínta annis, ut possiderétis terram Amorrhæi.

Ecce ego stridébo subter vos, sicut stridet plastrum onústum feno; et períbit fuga a velóce, et fortis non obtinébit virtútem suam, et robústus non salvábit ánimam suam, et tenens arcum non stabit, et velox pédi-bus suis non salvábitur, et ascénsor equi non salvábit ánimam suam, et robústus corde inter fortes nudus fúgiet in illa die », dicit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 16 bc-17. 18-19. 20-21. 22-23 (R.: 22 a)

R. Intellégite hæc, qui obliviscimini Deum.

¹⁶ Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmísis testaméntum meum in os tuum?

¹⁷ Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.

¹⁸ Si vidébas furem, currébas cum eo;
et cum adúlteris erat pórtio tua.

¹⁹ Os tuum dimittébas ad malítiam,
et lingua tua concinnábat dolos. R.

- 20 Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,
et adversus filium matris tuæ
proferébas oppróbrium.
- 21 Hæc fecisti, et tácuí.
Existimásti quod eram tui símilis:
árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam. *R.*
- 22 Intellégite hæc, qui obliviscímini Deum;
nequándo rápiam, et non sit qui erípiat.
- 23 Qui immolábit sacrificium laudis, honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei. *R.*

Alleluia

Ps 94, 8 ab

R. Allelúia. *V.* Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte. *R.* Allelúia.

Evangelium

Sequere me.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

8, 18-22

In illo témpore:

Videns Iesus turbas multas circum se, iussit ire trans fretum. Et accédens unus scriba ait illi: « Magíster, sequar te quocúmque íeris ».

Et dicit ei Iesus: « Vulpes fóveas habent et vólucres cæli tabernácula, Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Alius autem de discipulis eius ait illi: « Dómine, permítte me primum ire et sepelíre patrem meum ».

Iesus autem ait illi: « Séquere me, et dimítte mórtuos sepelíre mórtuos suos ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus. Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiόνem grátiaë,
lucis nos esse fílios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errórum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspicui.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Pluit Dominus super Sodomam et Gomorrhham sulphur et ignem.***Léctio libri Génesis****19, 15-29****In diébus illis:**

Cogébant Angeli Lot dicétes: « Surge, tolle uxórem tuam et duas fílias quas habes, ne et tu páriter péreas in scélere Sódomæ ». Dissimulánte illo, apprehéderunt manum eius, et manum uxóris ac duárum filiárum eius, eo quod párceret Dóminus illi.

Eduxerúntque eum, et posuerunt extra civitátem; ibíque locúti sunt ad eum dicétes: « Salva ánimam tuam; noli respícere post tergum, nec stes in omni circa regióne; sed in monte salvum te fac, ne et tu simul péreas ».

Dixítque Lot ad eos: « Quæso, Dómine mi, quia invénit servus tuus grátiam coram te, et magnificásti misericórdiam tuam, quam fecísti mecum, ut salváres ánimam meam, nec possum in monte salvári, ne forte apprehéndat me malum et móriar.

Est civitas hæc iuxta, ad quam possum fúgere, parva, et salvábor in ea; numquid non módica est, et vivet ánima mea? »

Dixítque ad eum: « Ecce étiam in hoc suscepí preces tuas, ut non subvértam urbem, pro qua locútus es. Festína et salváre ibi, quia non pótero fácere quidquam donec ingrediáris illuc ». Idcírcó vocátum est nomen urbis illíus Segor. Sol egréssus est super terram, et Lot ingrèssus est Segor.

Igitur Dóminus pluit super Sódomam et Gomórrham sulphur et ignem a Dómino de cælo, et subvértit civi-

tátes has et omnem circa regiómem, univérsos habitatóres úrbium et cuncta terræ viréntia. Respiciénsque uxor eius post se, versa est in státuam salis.

Abraham autem consúrgens mane, ubi stéterat prius cum Dómino, intúitus est Sódoram et Gomórrham et univérsam terram regiónis illíus; vidítque ascendéntem favíllam de terra quasi fornácis fumum.

Cum enim subvértet Deus civitátes regiónis illíus, recordátus Abrahæ, liberávit Lot de subversióne úrbium in quibus habitáverat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 25, 2-3. 9-10. 11-12 (r.: 3 a)

R. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est.

- 2** Proba me, Dómine, et tenta me;
ure renes meos et cor meum.
- 3** Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est,
et ambulávi in veritáte tua. **R.**
- 9** Ne cólligas cum ímpiis ánimam meam,
et cum viris sánguinum vítam meam.
- 10** In quorum mánibus inquitátes sunt,
déterta eórum repléta est munéribus. **R.**
- 11** Ego autem in innocéntia mea ingrédus sum,
redíme me et miserére mei.
- 12** Pes meus stetit in dirécto,
in ecclésiis benedícam Dómino. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Dominus Deus locutus est: quis non prophetabit?

Léctio libri Amos prophétæ **3, 1-8; 4, 11-12**

Audíte verbum, quod locútus est Dóminus super vos, filii Israel, super omnem cognatiómem, quam edúxi

de terra Ægypti, dicens: « Tantúmmodo vos cognóvi ex ómnibus cognatióibus terræ; idcirco visitábo super vos omnes iniquitátes vestras ».

Numquid ambulábunt duo páriter, nisi convénerit eis? Numquid rúgiet leo in saltu, nisi habúerit prædam? Numquid dabit cátulus leónis vocem de cubíli suo, nisi áliquid apprehénderit? Numquid cadet avis in láqueum terræ absque ácupe? Numquid auferétur láqueus de terra ántequam quid céperit?

Si clanget tuba in civitáte, et pópulus non expavéscet? Si erit malum in civitáte, quod Dóminus non fécerit? Quia non facit Dóminus Deus verbum, nisi reveláverit secrétum suum ad servos suos prophétas. Leo rúgiet: quis non timébit? Dóminus Deus locútus est: quis non prophetábit?

« Subvérti vos, sicut subvértit Deus Sódoram et Gomórrham, et facti estis quasi torris raptus ab incéndio; et non redístis ad me, dicit Dóminus. Quaprópter hæc fáciam tibi, Israel. Postquam autem hæc féceró tibi, præparáre in occúrsum Dei tui, Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 5, 5-6. 7. 8 (R.: 9 a)

R. Dómine, deduc me in iustítia tua.

Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es;
neque habitábit iuxta te malígnus,
neque permanébunt iniústi ante óculos tuos. R.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem,
perdes omnes qui loquúntur mendácium;
vírum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. R.

Ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ
introíbo in domum tuam;
adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo. R.

Alleluia

Ps 129, 5

℞. Allelúia. ʒ. Spero in Dóminum,
spero in verbum eius. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Surgens increpavit ventis et mari, et facta est
tranquillitas magna.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

8, 23-27

In illo témpore:

Ascendénte Iesu in navículam, secúti sunt eum
discípuli eius.

Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut
navícula operirétur flúctibus; ipse vero dormiébat. Et
accessérunt et suscitavérunt eum dicétes: « Dómine,
salva nos, perímus ».

Et dicit eis: « Quid tímidi estis, módicæ fidei? »
Tunc surgens increpávit ventis et mari, et facta est
tranquillitas magna.

Porro hómines miráti sunt dicétes: « Qualis est
hic, quia et venti et mare obódiunt ei? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel: **Io 17, 20-21**

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiόνem grátiaë,
lucis nos esse fílios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspíci.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Non erit heres filius ancillæ cum filio meo Isaac.

Léctio libri Génesis

21, 5. 8-20

Cum esset Abraham centum annórum, hac quippe
ætáte patris natus est Isaac. Crevit ígitur puer et ablac-
tátus est; fecítque Abraham grande convívium in die
ablactatiónis eius.

Cumque vidisset Sara fílium Agar Ægýptiæ ludén-

tem cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham: « Eice ancillam hanc et filium eius: non enim erit heres filius ancillæ cum filio meo Isaac ». Dure accepit hoc Abraham pro filio suo.

Cui dixit Deus: « Non tibi videatur ásperum super púero et super ancilla tua; ómnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem eius, quia in Isaac vocábitur tibi semen. Sed et filium ancillæ fáciam in gentem magnam, quia semen tuum est ».

Surréxit itaque Abraham mane, et tollens panem et utrem aquæ impósuit scápulæ eius; tradidítque púerum et dimísit eam.

Quæ, cum abiísset, errábat in solitúdine Bersabée. Cumque consúmpta esset aqua in utre, abiécit púerum subter unam árborem, quæ ibi erant, et ábiit; sedítque e regione procul quantum potest arcus iácere. Dixit enim: « Non vidébo moriéntem púerum; et sedens contra levávit vocem suam, et flevit ».

Exaudívit autem Deus vocem púeri; vocavítque Angelus Dei Agar de cælo dicens: « Quid agis, Agar? Noli timére; exaudívit enim Deus vocem púeri de loco in quo est. Surge, tolle púerum et tene manum illius, quia in gentem magnam fáciam eum ».

Aperuítque óculos eius Deus; quæ videns púteum aquæ ábiit et implévit utrem, dedítque púero bíbere. Et fuit cum eo: qui crevit, et morátus est in solitúdine, factúsque est iúvenis sagittáriu. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 7-8. 10-11. 12-13 (R.: 7 a)

R. Pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum.

⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum, et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum.

- 8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos. **℞.**
- 10 Timéte Dóminum, sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.
- 11 Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum
non defícient omni bono. **℞.**
- 12 Veníte, fílii, audíte me:
timórem Dómini docébo vos.
- 13 Quis est homo qui vult vitam,
dílígit dies ut vídeat bonum? **℞.**

Anno secundo

Lectio prior

*Aufer a me tumultum carminum tuorum, et sit
iustitia quasi torrens fortis.*

Lectio libri Amos prophétæ **5, 14-15. 21-24**

Quárite bonum et non malum, ut vivátis, et erit
Dóminus Deus exercítuum vobíscum, sicut dixístis.
Odíte malum et dilígite bonum, et constituíte in porta
iudícium, si forte misereátur Dóminus Deus exercítuum
relíquiis Ioseph.

« Odi et proiéci festivitátes vestras, dicit Dóminus,
et non cápiam odórem cétuum vestrórum. Quod si
obtuléritis mihi holocautómata et múnera vestra, non
suscípiam, et vota pínguium vestrórum non respiciam.

Aufer a me tumúltum cárminum tuórum, et cántica
lyræ non áudiam. Et revelábitur quasi aqua iudícium,
et iustítia quasi torrens fortis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 7. 8-9. 10-11. 12-13. 16 bc-17 (R.: 23 b)

R. Qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei.

- 7 Audi, pópulus meus, et loquar;
Israel, et testificábor advérsum te:
Deus, Deus tuus ego sum. R.
- 8 Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua
in conspéctu meo sunt semper.
- 9 Non accípiam de domo tua vítulos,
neque de grégibus tuis hircos. R.
- 10 Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum,
iumentórum mille in móntibus.
- 11 Cognóvi ómnia volatília cæli,
et quod movétur in agro meum est. R.
- 12 Si esuriero non dicam tibi;
meus est enim orbis terræ
et plenitúdo eius.
- 13 Numquid manducábo carnes taurórum,
aut sánguinem hircórum potábo? R.
- 16 Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmís testaméntum meum in os tuum?
- 17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.

Alleluia

Iac 1, 18

R. Allelúia. V. Voluntárie genuit nos Pater
verbo veritátis,
ut simus inítium áliquod creatúræ eius.
R. Allelúia.

Evangelium

Venisti huc ante tempus torquere dæmonia?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

8, 28-34

In illo témpore:

Cum venísset Iesus trans fretum in regiónem Gadarenórum, occurrérunt ei duo habéntes dæmónia de monuméntis exeúntes, sævi nimis, ita ut nemo posset transíre per viam illam. Et ecce clamavérunt dicéntes: « Quid nobis et tibi, Fili Dei? Venísti huc ante tempus torquere nos? »

Erat autem longe ab illis grex porcórum multórum pascens. Dæmones autem rogábant eum dicéntes: « Si éicis nos, mitte nos in gregem porcórum ». Et ait illis: « Ite ». Et illi exeúntes abiérunt in porcós; et ecce ímpetu ábiit totus grex per præceps in mare, et mórtui sunt in aquis.

Pastóres autem fugérunt, et veniéntes in civitátem nuntiavérunt ómnia et de his qui dæmónia habúerant. Et ecce tota cívitas éxiit óbviám Iesu, et viso eo rogábant ut transíret a finibus eórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum dignánter operáris efféctus, præsta, quæsumus, ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum****Ps 46, 2**

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiόνem grátiaë,
lucis nos esse. fílios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspíci.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Sacrificium Patriarchæ nostri Abrahamæ***Léctio libri Génesis****22, 1-19****In diébus illis:**

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ». At ille respóndit: « Adsum ». Ait illi: « Tolle fílium tuum unigénitum, quem dígigis, Isaac, et vade in terram visiónis; atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit asinum suum, ducens secum duos iuvenes et Isaac filium suum. Cumque concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum, quem praeceperat ei Deus.

Die autem tertio, elevatis oculis, vidit locum procul, dixitque ad pueros suos: « Expectate hic cum asino: ego et puer illuc usque properantes, postquam adoraverimus, revertemur ad vos ».

Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum; ipse vero portabat in manibus ignem et gladium.

Cumque duo pergerent simul, dixit Isaac patri suo: « Pater mi ». At ille respondit: « Quid vis, fili? » « Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est victima holocausti? » Dixit autem Abraham: « Deus providet sibi victimam holocausti, fili mi ».

Pergabant ergo pariter; et venerunt ad locum, quem ostenderat ei Deus; in quo aedificavit altare, et desuper ligna composuit. Cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum; extenditque manum, et arripuit gladium, ut immolaret filium suum.

Et ecce Angelus Domini de caelo clamavit dicens: « Abraham, Abraham ». Qui respondit: « Adsum ». Dixitque ei: « Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam. Nunc cognovi quod times Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo propter me ».

Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. Appellavitque nomen loci illius: « Dominus videt ». Unde usque hodie dicitur: « In monte Dominus videbit ».

Vocavit autem Angelus Domini Abraham secundo de caelo, dicens: « Per memetipsum iuravi, dicit Do-

minus; quia fecísti hanc rem et non pepercísti filio tuo unigénito propter me, benedicám tibi, et multiplicábo semen tuum, sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in líttore maris.

Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdísti voci meæ ».

Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 114, 1-2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 9)

R. Ambulábo coram Dómino in regióne vivórum.

vel Allelúia.

- 1** Diléxi, quóniam exáudit Dóminus
vocem deprecationis meæ.
- 2** Quia inclinávit aurem suam mihi,
cum in diébus meis invocábam. **R.**
- 3** Circumdedérunt me funes mortis,
et angústia inférni invenérunt me.
Tribulatiónem et dolórem invéni,
4 et nomen Dómini invocábam:
« O Dómine, líbera ánimam meam ». **R.**
- 5** Miséricors Dóminus et iustus,
et Deus noster miserétur.
- 6** Custódiens párvulos Dóminus;
humiliátus sum, et salvum me fáciét. **R.**
- 8** Quia erípuit ánimam meam de morte,
óculos meos a lácrimis,
pedes meos a lapsu.
- 9** Ambulábo coram Dómino
in regióne vivórum. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Vade, propheta ad populum meum.

Lectio libri Amos prophætæ

7, 10-17

In diébus illis:

Misit Amasías, sacerdos Bethel, ad Ieróboam, regem Israel, dicens: « Rebellávit contra te Amos in médio domus Israel; non póterit terra sustinére univérsos sermones eius. Hæc enim dicit Amos: “ In gládio moriétur Ieróboam, et Israel captívus migrábit de terra sua ” ».

Et dixit Amasías ad Amos: « Qui vides, grádere; fuge in terram Iuda, et cómede ibi panem, et prophétábis ibi. Et in Bethel non adicies ultra ut prophétes, quia sanctificátio regis est et domus regni est ».

Respondítque Amos, et dixit ad Amasíam: « Non sum prophéta, et non sum filius prophætæ; sed armentárius ego sum, véllicans sycómoros. Et tulit me Dóminus, cum séqueret gregem, et dixit Dóminus ad me: “ Vade, prophéta ad pópulum meum Israel! ”

Et nunc audi verbum Dómini: Tu dicis: “ Non prophetábis super Israel, et non stillábis super domum idóli ”. Propter hoc hæc dicit Dóminus: “ Uxor tua in civitáte fornicábitur, et filii tui et filia tuæ in gládio cadent, et humus tua funículo metiétur; et tu in terra pollúta moriéris, et Israel captívus migrábit de terra sua ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 10 b)

R. Iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul.

⁸ Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.

- ⁹ Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. **℞.**
- ¹⁰ Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. **℞.**
- ¹¹ Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósium multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. **℞.**

Alleluia

2 Cor 5, 19 a. c

℞. Allelúia. **℣.** Deus erat in Christo mundum recon-
cilians sibi,
et pòsuit in nobis verbum reconciliatiónis.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Glorificaverunt Deum
qui dedit potestatem talem hominibus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 1-8

In illo témpore:

Ascéndens Iesus in navículam transfretávit et venit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralýticum iacéntem in lecto. Et videns Iesus fidem illórum, dixit paralýtico: « Confíde, fili: remittúntur peccáta tua ».

Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: « Hic blasphemámat ».

Et cum vidisset Iesus cogitatiónes eórum, dixit: « Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid enim est facilius, dícere: “ Dimittúntur peccáta tua ”, aut dícere: “ Surge et ámbula ”?

Ut sciátis autem quóniam Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralýtico: “ Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam ” »

Et surrexit et abiit in domum suam.

Videntes autem turbæ timuerunt et glorificaverunt
Deum qui dedit potestatem talem hominibus.

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris effectus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Benedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiόνem grátiae,
lucis nos esse filios voluísti,

præsta, quæsumus,
 ut errorum non involvámur ténébris,
 sed in splendóre veritátis semper maneámus conspícuí.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem,
 qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.*

Léctio libri Génesis 23, 1-4. 19; 24, 1-8. 62-67

Vixit Sara centum viginti septem annis; et mórtua est in civitáte Arbee, quæ est Hebron, in terra Chánaan. Venítque Abraham ut plángeret et fleret eam.

Cumque surrexisset ab officio fúneris, locútus est ad fílios Heth, dicens: « Advena sum et peregrínus apud vos; date mihi ius sepúlcri vobíscum, ut sepéliam mórtuum meum ». Atque ita sepelívit Abraham Saram uxórem suam in spelúnca agri dúplici, quæ respiciébat Mambre (hæc est Hebron in terra Chánaan).

Erat autem Abraham senex dierúmque multórum, et Dóminus in cunctis benedíxerat ei.

Dixítque ad servum seniórem domus suæ, qui præerat ómnibus quæ habébat: « Pone manum tuam subter femur meum, ut adiúrem te per Dóminum Deum cæli et terræ, ut non accípias uxórem fílio meo de filiábibus Chananæórum, inter quos hábito; sed ad terram et cognatiónem meam proficiscáris et inde accípias uxórem fílio meo Isaac ».

Respóndit servus: « Si nolúerit múlter veníre mecum in terram hanc, numquid redúcere débeo fílium tuum ad locum, de quo tu egréssus es? »

Dixítque Abraham: « Cave nequándo redúcas fílium meum illuc. Dóminus Deus cæli, qui tulit me de

domo patris mei et de terra nativitatis meæ, qui locutus est mihi, et iuravit mihi dicens: "Sémini tuo dabo terram hanc", ipse mittet Angelum suum coram te, et accipies inde uxorem filio meo.

Sin autem mulier noluerit sequi te, non teneris iuramento; filium meum tantum ne reduces illuc ».

Eo autem tempore deambulabat Isaac per viam quæ ducit ad puteum, cuius nomen est "Viventis et Videntis", habitabat enim in terra australi. Et egressus fuerat ad meditandum in agro, inclinata iam die. Cumque elevasset oculos, vidit camelos venientes procul.

Rebecca quoque, conspecto Isaac, descendit de camelo, et ait ad puerum: « Quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis? » Dixitque ei: « Ipse est dominus meus ». At illa tollens cito pallium operuit se.

Servus autem cuncta quæ gesserat narravit Isaac. Qui introduxit eam in tabernaculum Saræ matris suæ et accepit eam uxorem. Et in tantum dilexit eam, ut dolorem, qui ex morte matris eius acciderat, temperaret. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 1-2. 3-4 a. 4 b-5 (R.: 1 a)

R. Confitemini Domino, quoniam bonus.

vel Allelúia.

¹ Confitemini Domino, quoniam bonus,
quoniam in sæculum misericordia eius.

² Quis loquetur potentias Domini,
auditas faciet omnes laudes eius? R.

³ Beati qui custodiunt iudicium,
et faciunt iustitiam in omni tempore.

⁴ Meménto nostri, Domine,
in beneplácito pópuli tui. R.

5 **V**isita nos in salutári tuo,
 ut videámus bona electórum tuórum,
 ut lætémur in lætítia gentis tuæ,
 ut gloriémur cum hereditáte tua. **Ps.**

Anno secundo

Lectio prior

*Mittam famem non panis, sed audiendi
 verbum Domini.*

Lectio libri Amos prophétæ

8, 4-6. 9-12

Audíte hoc, qui contéritis páuperem, et defícere fá-
 citis egénos terræ, dicétes: « Quando transibit men-
 sis, et venundábimus merces? et sábbatum, et aperié-
 mus fruméntum, ut imminuámus mensúram, et augeámus
 sículum, et supponámus statéras dolósas, ut possideámus
 in argéto egénos, et páuperes pro calceaméntis, et
 quisquílias fruménti vendámus? »

« Et erit in die illa, dicit Dóminus Deus, óccidet
 sol in merídie, et tenebréscere fáciam terram in die
 lúminis.

Et convértam festivitátes vestras in luctum, et óm-
 nia cántica vestra in planctum; et indúcam super omne
 dorsum vestrum saccum, et super omne caput calvítium.

Et ponam eam quasi luctum unigéniti, et novíssima
 eius quasi diem amárum.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et mittam famem
 in terram: non famem panis, neque sitim aquæ, sed au-
 diéndi verbum Dómini.

Et commovebúntur a mari usque ad mare, et ab
 aquilóne usque ad oriéntem, circuíbunt quæréntes ver-
 bum Dómini, et non invénient ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 2. 10. 20. 30. 40. 131 (R.: Mt 4, 4)

R. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

2 Beáti qui servant testimónia eius,
in toto corde exquirunt eum. R.

10 In toto corde meo exquisivi te,
ne errare me facias a præceptis tuis. R.

20 Defécit ánima mea in desiderándo iudícia tua
in omni témpore. R.

30 Viam veritátis elégi,
iudícia tua propósui mihi. R.

40 Ecce concupívi mandáta tua;
in iustítia tua vivífica me. R.

131 Os meum apéruí et attráxi spíritum,
quia præcépta tua desiderábam. R.

Alleluia

Mt 11, 28

R. Allelúia. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis et
oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

*Non est opus valentibus medico;
misericordiam volo, et non sacrificium.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 9-13

In illo témpore:

Cum transíret Iesus vidit hómíne[m] sedéntem in telóneo, Matthæum nómine, et ait illi: « Séquere me ». Et surgens secútus est eum.

Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani et peccatores venientes simul discumbebant cum Iesu et discipulis eius. Et videntes Pharisaei dicebant discipulis eius: « Quare cum publicanis et peccatoribus manducat Magister vester? »

At ille audiens ait: « Non est opus valentibus medico sed male habentibus. Euntes autem discite quid est: "Misericordiam volo, et non sacrificium". Non enim veni vocare iustos sed peccatores ».

Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui mysteriorum tuorum
dignanter operaris effectus,
praesta, quaesumus,
ut sacris apta muneribus fiant nostra servitia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Benedic, anima mea, Domino,
et ea quae intra me sunt nomini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dominus.

Post communionem

Vivificet nos, quaesumus, Domine,
divina quam obtulimus et sumpsimus hostia,
ut, perpetua tibi caritate coniuncti,
fructum qui semper maneat afferamus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiónem grátiae,
lucis nos esse fílios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspícuí.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Supplantavit Iacob fratrem et surripuit
benedictionem eius.*

Lectio libri Génesis

27, 1-5. 15-29

Sénuit Isaac, et caligavérunt óculi eius, et vidére non póterat. Vocavítque Esau fílium suum maiórem, et dixit ei: « Fili mi ». Qui respóndit: « Adsum ».

Cui pater: « Vides, inquit, quod senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram et arcum, et egrédere foras. Cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum, sicut velle me nosti, et affer ut cómedam, et benedícat tibi ánima mea, ántequam móriar ».

Quod audívit Rebécca, et ille ábiit in agrum ut iussiónem patris impléret. Rebécca vero véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat, induit Iacob; pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, et colli nuda

protéxit. Dedítque pulméntum et panes, quos cóxerat, trádidit.

Quibus illátis, dixit: « Pater mi ». At ille respóndit: « Audio. Quis es tu, fili mi? » Dixítque Iacob: « Ego sum primogénitus tuus Esau. Feci sicut præcepísti mihi; surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua ».

Rursúmque Isaac ad fílium suum: « Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? » Qui respóndit: « Volúntas Dei fuit ut cito occurreret mihi quod volébam ».

Dixítque Isaac: « Accéde huc, ut tangam te, fili mi; et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non ». Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: « Vox quidem, vox Iacob est; sed manus, manus sunt Esau ».

Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem maióris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: « Tu es fílius meus Esau? » Respóndit: « Ego sum ».

At ille: « Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea ». Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum; quo hausto, dixit ad eum: « Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi ».

Accéssit et osculátus est eum. Statímque, ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi ait:

« Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ, abundántiam fruménti et vini.

Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus; esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ.

Qui maledíxerit tibi sit ille maledíctus, et qui benedíxerit tibi benedictiónibus repleátur ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 134, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 3 a)

R. Laudáte Dóminum, quia bonus est.

vel Allelúia.

Laudáte nomen Dómini,
laudáte, servi Dómini,
qui statis in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri. **R.**

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus;
psállite nómini eius, quóniam suáve.
Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus,
Israel in pecúlium sibi. **R.**

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus,
et Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit Dóminus,
fecit in cælo et in terra,
in mari et in ómnibus abyýssis. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Convertam captivitatem populi mei,
et plantabo eos super humum suam.*

Léctio libri Amos prophétæ

9, 11-15

Hæc dicit Dóminus: « In die illa suscitábo tabernáculum David, quod cécidit, et reædificábo apertúras murórum eius, et ea quæ corrúerant instaurábo, et reædificábo illud sicut in diébus antiquis, ut possideant reliquias Idumææ et omnes natiónes, eo quod invocátum sit nomen meum super eos, dicit Dóminus fáciens hæc.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et comprehéndet

arátor messórem, et calcátor uvæ mitténtem semen, et stillábunt montes dulcédinem, et omnes colles culti erunt.

Et convértam captivitátem pópuli mei Israel; et ædificábunt civitátes desértas, et inhabitábunt, et plantábunt víneas, et bibent vinum eárum, et fácient hortos, et cómedent fructus eórum.

Et plantábo eos super humum suam, et non evéllam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9. 11-12. 13-14 (R.: cf. 9)

R. Lóquitur pácem Dóminus ad plebem suam.

9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem
ad plebem suam et sanctos suos,
et ad eos qui convertúntur corde. R.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.

12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. R.

13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. γ. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus;
et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.

Evangelium

*Numquid possunt convivæ nuptiarum lugere
quamdiu cum illis est sponsus?*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9. 14-17

In illo témpore:

Accédunt ad Iesum discípuli Ioánnis dicétes: « Quare nos et Pharisæi ieiunámus frequéter, discípuli autem tui non ieiúnant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convivæ nuptiarum lugere quamdiu cum illis est sponsus? Vénient autem dies cum auferétur ab eis sponsus, et tunc ieiunábunt.

Nemo autem immíttit commissúram panni rudis in vestiméntum vetus; tollit enim suppleméntum eius a vestiméto, et peior scissúra fit.

Neque mittunt vinum novum in utres véteres; alióquin rumpúntur utres, et vinum effúnditur et utres péreunt; sed vinum novum in utres novos mittunt, et ambo conservántur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:**Io 17, 20-21**

**Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dóminus.**

Post communionem

**Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.**

DOMINICA XIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépipimus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Ecce Rex tuus veniet tibi pauper.

Léctio libri Zachariæ prophétæ

9, 9-10

Hæc dicit Dóminus:

« Exsúlta satis, filia Sion, iúbila, filia Ierúsalem:
ecce Rex tuus véniet tibi iustus et salvátor; ipse pau-
per et ascéndens super ásinam et super pullum fílium
ásinæ.

Et dispérdam quadrígam ex Ephraim et equum de
Ierúsalem et dissipábitur arcus belli, et loquétur pacem
géntibus, et potéstas eius a mari usque ad mare et a
flumínibus usque ad fines terræ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 1-2. 8-9. 10-11. 13 cd-14 (R.: cf. 1)

R. Benedicam nómini tuo in sǎculum, Deus meus rex.
vel Allelúia.

- 1** Exaltábo te, Deus meus rex,
 et benedicam nómini tuo
 in sǎculum et in sǎculum sǎculi.
- 2** Per síngulos dies benedicam tibi,
 et laudábo nomen tuum
 in sǎculum et in sǎculum sǎculi. **R.**
- 8** Misérator et miséricors Dóminus,
 longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9** Suávis Dóminus univérsis,
 et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. **R.**
- 10** Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
 et sancti tui benedicant tibi.
- 11** Glóriam regni tui dicant,
 et poténtiam tuam loquántur. **R.**
- 13** Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis,
 et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 14** Allevat Dóminus omnes qui córruunt,
 et érigit omnes depreśsos. **R.**

Lectio secunda

Si Spiritu opera corporis mortificatis, vivetis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 9. 11-13

Fratres:

Vos in carne non estis, sed in spíritu, si tamen Spí-
 ritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Chri-
 sti non habet, hic non est eius.

Quod si Spíritus eius qui suscitávit Iesum a mórtuis hábitat in vobis, qui suscitávit Christum a mórtuis vivificábit et mortália córpora vestra per inhabitántem Spíritum suum in vobis.

Ergo, fratres, debitóres sumus, non carni ut secúndum carnem vivámus; si enim secúndum carnem vixéritis, moriémmini, si autem Spíritu ópera córporis mortificátis, vivétis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ⁊. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.

℞. Allelúia.

Evangelium

Mitis sum et humilis corde.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore respóndens Iesus dixit:

« Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium nisi Pater, neque Patrem quis novit nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et onerátí estis, et ego reficiam vos. Tóllite iugum meum super vos et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde, et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Domus exasperans est, et scient quia propheta
fuit in medio eorum.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

2, 2-5

In diébus illis:

Ingréssus est in me Spíritus, et státuit me supra pedes meos et audívi loquéntem ad me et dicéntem:

« Fili hóminis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatríces quæ recessérunt a me; ipsi et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc.

Et filii dura fácie et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te; et dices ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus ”. Si forte vel ipsi áudiant et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est, et scient quia prophéta fúerit in médio eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1-2 a. 2 bcd. 3-4 (R.: 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

¹ Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis.

² Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum. R.

Sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

³ Miserére nostri, Dómine, miserére nostri,
quia multum repléti sumus despectiône;

⁴ quia multum repléta est ánima nostra
derisióne abundántium et despectiône superbórum. R.

Lectio secunda

Gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

12, 7 b-10

Fratres:

Ne ego extollar, datus est mihi stimulus carnis, angelus Sathanæ, ut me colaphizet, ne extollar. Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me; et dixit mihi: « Sufficient tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur ».

Libentissime igitur potius gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus, in contumeliis, in necessitatibus, in persecucionibus et in angustiis, pro Christo: cum enim infirmor, tunc potens sum.

Verbum Domini.

Alleluia

Lc 4, 18

℞. Alleluia. ☩. Spiritus Domini super me:
evangelizare pauperibus misit me.
℞. Alleluia.

Evangelium

Non est propheta sine honore nisi in patria sua.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 6, 1-6

In illo tempore:

Venit Iesus in patriam suam, et sequuntur illum discipuli sui. Et facta sabbato cepit in synagoga docere, et multi audientes admirabantur dicentes:

« Unde huic hæc et quæ est sapiéntia quæ data est illi et virtútes tales quæ per manus eius efficiúntur? Nonne iste est faber, fílius Mariæ, frater Iacóbi et Iosétis et Iudæ et Simónis? Et nonne soróres eius hic nobíscum sunt? »

Et scandalizabántur in illo.

Et dicébat eis Iesus: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua et in cognatióne sua et in domo sua ».

Et non póterat ibi virtútem ullam fácere, nisi paucos infirmos impóstitis mánibus curávit; et mirabátur propter incredulitátem eórum. Et circumfábat castélla in circúitu docens. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ecce ego declinabo super eam quasi fluvium pacis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

66, 10-14 c

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea, omnes qui dilígitis eam; gaudéte cum ea gáudio, univérsi qui lugétis super eam.

Ut sugátis et repleámini ab úbere consolatiónis eius, ut mulgeátis et delíciis affluátis ab omnímota glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: « Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugétis.

Ad úbera portabímuni, et super génua blandiéntur vobis. Quómodo, si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Ierúsalem consolabímuni.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a. 16 et 20 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

- 1 Iubiláte Deo, omnis terra,
 2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
 glorificáte laudem eius.
 3 Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. R.
 4 Omnis terra adóret te et psallat tibi,
 psalmum dicat nómini tuo ».
 5 Veníte, et vidéte ópera Dei,
 terribilis in adinventiónibus super filios hóminum. R.
 6 Convértit mare in áridam,
 et in flúmine pertransíbunt pede;
 ibi lætábimur in ipso,
 7 qui dominátur in virtúte sua in ætérnum. R.
 16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
 quanta fecit ánimæ meæ.
 20 Benedíctus Deus, qui non amóvit oratióem meam
 et misericórdiam suam a me. R.

Lectio secunda

Stigmata Iesu in corpore meo porto.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

6, 14-18

Fratres:

Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est et ego mundo. Neque enim circumcísio áliiquid est, neque præpútium, sed nova creatúra.

Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos et misericórdia, et super Israel Dei.

De cétero nemo mihi moléstus sit, ego enim stíg-
mata Iesu in córpore meo porto.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi cum spírítu vestro,
fratres. Amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Col 3, 15 a. 16 a

℞. Allelúia. √. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris;
verbum Christi hábitet in vobis abundánter.
℞. Allelúia.

Evangelium *

Requiescet super illam pax vestra.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

10, 1-12. 17-20

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et mi-
sit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et
locum quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis:

« Messis quidem multa, operárii autem pauci; ro-
gáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in mes-
sem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lu-
pos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque cal-
ceaménta, et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum díci-
te: “ Pax huic dómui ”. Et si ibi fúerit fílius pacis,
requiescet super illam pax vestra; sin autem ad vos
revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibén-
tes quæ apud illos sunt: dignus enim est operárius
mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum.

Et in quamcúmque civitátem intravéritis et suscé-

perint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos qui in illa sunt, et dícite illis: “ Appropinquávit in vos Regnum Dei ”.

In quamcúmque civitátem intravéritis et non recéperint vos, exeúntes in platéas eius dícite: “ Etiam púlverem qui adhæsit nobis ad pedes de civitáte vestra, extérgimus in vos; tamen hoc scitóte, quia appropinquávit Regnum Dei ”. Dico vobis quia Sódomis in die illa remissius erit quam illi civitáti ».

Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio dicétes: « Dómine, étiam dæmónia subiciúntur nobis in Nómine tuo ».

Et ait illis: « Vidébam Sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcánda supra serpétes et scoriónes et supra omnem virtútem inimíci, et nihil vobis nocébit.

Verúmtamen in hoc nolíte gaudére quia spíritus vobis subiciúntur, gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis:

« Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta, et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dící-

te: " Pax huic dómui ". Et si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illam pax vestra; sin autem ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus enim est operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum.

Et in quamcúmque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos qui in illa sunt, et dícite illis: " Appropinquávit in vos Regnum Dei " ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet, et de die in diem ad cæléstis vitæ transférat actiónem. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus; beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus, præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus.

Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépi-mus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Vidit scalam stantem, et angelos Dei ascendentes
et descendentes, et Deum loquentem.*

Léctio libri Génesis

28, 10-22 a

In diébus illis:

Egréssus Iacob de Bersabée pergébat Haran. Cum-
que venisset ad quendam locum, et vellet in eo requié-
scere post solis occúbitum, tulit de lapídibus qui iacé-
bant, et supponens cápiti suo dormívit in eódem loco.

Vidítque in somnis scalam stantem super terram,
et cacúmen illíus tangens cælum, ángelos quoque Dei
ascendéntes et descendéntes per eam, et Dóminum in-
níxum scalæ dicéntem sibi:

« Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac. Terram, in qua dormis, tibi dabo et sémini tuo. Erítque semen tuum quasi pulvis terræ, dilatáberis ad occidentem et orientem et septentrionem et merídiem; et benedicéntur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ.

Et ero custos tuus quocúmque perréxeris, et reducam te in terram hanc; nec dimittam nisi complévero univérsa quæ dixi ».

Cumque evigiláset Iacob de somno, ait: « Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam ». Pavénsque, « Quam terríbilis est, inquit, locus iste! non est hic áliud nisi domus Dei et porta cæli ».

Surgens ergo Iacob mane, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in título, fundens óleum désuper. Appellavítque nomen urbis Bethel, quæ prius Luza vocabátur.

Vovit étiam votum dicens: « Si fúerit Deus mecum, et custodíerit me in via, per quam ego ámbulo, et déderit mihi panem ad vescéndum et vestiméntum ad induéndum, reversúsque fúero próspere ad domum patris mei, erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in título, vocábitur domus Dei; cunctórúmque, quæ déderis mihi, décimas ófferam tibi ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 3-4. 14-15 ab (R.: cf. 2 b)

R. Deus meus, sperábo in te.

- ¹ Qui hábitat in protectióne Altíssimi, sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
- ² Dicit Dómino: « Refúgium meum et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.

Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium
et a verbo maligno.

Alis suis obumbrábit tibi,
et sub pennas eius confúgies. **R.**

Quóniam mihi adhésit, liberábo eum;
suscípiam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum;
cum ipso sum in tribulatióne. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ 2, 14. 15 b-16. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdi-
nem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iu-
ventútis suæ et iuxta dies ascensiónis suæ de terra
Ægýpti.

Et erit in die illa, ait Dóminus, vocábit me: “ Vir
meus ”, et non vocábit me ultra: “ Báali ”.

Et sponsábo te mihi in sempiternum; et sponsábo
te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia, et in
miseratió nibus, et sponsábo te mihi in fide, et scies quia
ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.

- 3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. **Ps.**
- 4 Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- 5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. **Ps.**
- 6 Et virtútem terribílium tuórum dicent,
et magnitúdinem tuam narrábunt.
- 7 Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt,
et iústitia tua exsultábunt. **Ps.**
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. **Ps.**

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

Ps. Allelúia. **Ps.** Salvátor noster Iesus Christus destrúxit
mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
Ps. Allelúia.

Evangelium

*Filia mea modo defuncta est,
sed veni, et vivet.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 18-26

In illo témpore:

Loquente Iesu ad discipulos suos, ecce princeps unus accessit et adorabat eum dicens: « Fília mea modo defuncta est; sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet ». Et surgens Iesus sequebátur eum et discipuli eius.

Et ecce mŭlier quæ sánguini fluxum patiebátur duódecim annis accéssit retro et tétigit fímbriam vestiméti eius. Dicébat enim intra se: « Si tetigero tantum vestiméntum eius, salva ero ».

At Iesus convérsus et videns eam dixit: « Confíde, fília: fides tua te salvam fecit ». Et salva facta est mŭlier ex illa hora.

Et cum venísset Iesus in domum príncipis et vidísset tibícines et turbam tumultuántem, dicébat: « Recédite, non est enim mórtua puélla sed dormit ». Et deridébant eum.

At cum eiécta esset turba, intrávit et ténuit manum eius, et surréxit puélla. Et éxiit fama hæc in univérsam terram illam. — Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet, et de die in diem ad cæléstis vitæ transférat actiónem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus; beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus, præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus. Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum****Ps 47, 10-11**

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Appellabitur nomen tuum Israel,
quoniam contra Deum fortis fuisti.*

Léctio libri Génesis**32, 22-32****In diébus illis:**

Cum matúre surrexisset Iacob, tulit duas uxóres suas et tótidem fámulas cum úndecim fíliis, et transívit vadum Iaboc. Traductisque ómnibus, quæ ad se pertinébant, mansit solus.

Et ecce vir luctabátur cum eo usque mane. Qui, cum vidéret quod eum superáre non posset, tétigit nervum fémoris eius, et statim emárcuit. Dixítque ad eum: « Dimítte me, iam ascéndit auróra ». Respóndit: « Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi ».

Ait ergo: « Quod nomen est tibi? » Respóndit:

« Iacob ». At ille: « Nequáquam, inquit, Iacob appellábitur nomen tuum, sed Israel: quóniam, si contra Deum fortis fuísti, quanto magis contra hómines prævalébis? »

Interrogávit eum Iacob: « Dic mihi, quo appelláris nómine? » Respóndit: « Cur quæris nomen meum? » Et benedíxit ei in eódem loco.

Vocavitque Iacob nomen loci illíus Phánuel, dicens: « Vidi Deum fácie ad fáciem, et salva facta est ánima mea ». Ortúsque est ei statim sol, postquam transgréssus est Phánuel; ipse vero claudicábat pede.

Quam ob causam non cómedunt nervum filii Israel, qui emárcuit in fémore Iacob, usque in præsentem diem, eo quod tetígerit nervum fémoris eius, et obstupúerit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 16, 1. 2-3. 6-7. 8 et 15 (R.: 15 a)

R. Ego in iustítia vidébo fáciem tuam, Dómine.

Exáudi, Dómine, iustítiam meam,
inténde deprecationem meam.

Auribus pércipe orationem meam,
non in lábiis dolósis. R.

De vultu tuo iudícium meum pródeat;
óculi tui vídeant æquitátes.

Proba cor meum, et vísitá nocte;
igne me exámina, et non invénies in me iniquitátem. R.

Ego ad te clamávi quóniam exáudis me, Deus;
inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas,
qui salvos facis sperántes in te ab insurgéntibus,
in dextera tua. R.

- 8 Custódi me ut pupíllam óculi,
sub umbra alárum tuárum prótege me.
- 15 Ego autem in iustítia vidébo fáciem tuam,
satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Ventum seminabunt et turbinem metent.

Léctio libri Osée prophétæ

8, 4-7. 11-13

Hæc dicit Dóminus:

Reges in Israel regnavérunt, et non ex me; príncipes exstítérunt, et non cognóvi; argéntum suum et aurum suum fecérunt sibi idóla, ut interírent.

Proiéctus est vítulus tuus, Samaría; irátus est furor meus in eos. Usquequo non póterunt emundári?

Quia ex Israel et ipse est: ártifex fecit illum, et non est Deus; quóniam in araneárum telas erit vítulus Samariæ.

Quia ventum seminábunt et túrbinem metent; culmus stans non est in eo, germen non fáciat farínam; quod et si fécerit, aliéni cómedent eam.

Quia multiplicávit Ephraim altária ad peccándum, factæ sunt ei aræ in delíctum. Scribam ei múltiplices leges meas, quæ velut aliénæ computátæ sunt.

Hóstias ófferent, immolábunt carnes et cómedent, et Dóminus non suscípiet eas; nunc recordábitur iniquitátis eórum et visitábit peccáta eórum: ipsi in Ægýptum converténtur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 113 B, 3-4. 5-6. 7-8. 9-10 (R.: 9 a)

R. Domus Israel sperávit in Dómino.

- 3 Deus autem noster in cælo,
 ómnia quæcúmque vóluit fecit.
- 4 Simulácra géntium argéntum et aurum,
 ópera mánuum hóminum. R.
- 5 Os habent, et non loquéntur,
 óculos habent, et non vidébunt.
- 6 Aures habent, et non áudient,
 nares habent, et non odorábunt. R.
- 7 Manus habent, et non palpábunt.
 pedes habent, et non ambulábunt;
- 8 símiles illis fiant qui fáciunt ea,
 et omnes qui confídunt in eis. R.
- 9 Domus Israel sperávit in Dómino,
 adiutórium eórum et scutum eórum est.
- 10 Domus Aaron sperávit in Dómino,
 adiutórium eórum et scutum eórum est. R.

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. γ. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
 et cognóscó oves meas, et cognóscunt me
 meæ. R. Allelúia.

Evangelium

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Matthæum

In illo témpore:

9, 32-38

Ecce obtulérun't Iesu hóminem mutum, dæmónium
 habéntem. Et eiéc'to dæmone, locú'tus est mutus. Et

miratæ sunt turbæ, dicentes: « Numquam apparuit sic in Israël ».

Pharisæi autem dicebant: « In principe dæmoniorum eicit dæmones ».

Et circumibat Iesus civitates omnes et castella, docens in synagogis eorum et prædicans Evangelium Regni et curans omnem languorem et omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati et iacentes sicut oves non habentes pastorem.

Tunc dicit discipulis suis: « Messis quidem multa, operarii autem pauci: rogate ergo Dominum messis ut mittat operarios in messem suam ».

Verbum Domini.

Super oblata

Oblatio nos, Domine, tuo nomini dicata purificet, et de die in diem ad cælestis vitæ transferat actionem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus; beatus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos, dicit Dominus.

Post communionem

Tantis, Domine, replenti muneribus, præsta, quæsumus, ut et salutaria dona capiâmus, et a tua numquam laude cessemus. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépipimus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Collecta

Deus, qui in Filii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Merito hæc patimur, quia peccavimus
in fratrem nostrum.*

Léctio libri Génesis 41, 55-57; 42, 5-7 a. 17-24 a

In diébus illis:

Esuriénte terra Ægýpti, clamávit pópulus ad Pha-
raónem aliménta petens. Quibus ille respóndit: « Ite ad
Ioseph, et quidquid ipse vobis dixerit, fácite ».

Crescébat autem cotidie fames in omni terra; ape-
ruitque Ioseph univérsa hórrea, et vendébat Ægýptiis;
nam et illos opprésarat fames. Omnésque provinciæ
veniébant in Ægýptum, ut émerent escas, et malum
inópiæ temperárent.

Et ingrési sunt filii Iacob terram Ægýpti cum áliis
qui pergébant ad eméndum. Erat autem fames in terra

Chánaan. Et Ioseph erat princeps in terra Ægypti atque ad eius nutum fruménta pópulis vendebántur.

Cumque adorássent eum fratres sui, et agnovíssent eos, quasi ad aliénos dúrius loquebátur intérogans eos: « Unde venístis? » Qui responderunt: « De terra Chánaan, ut emámus víctui necessária ». Trádidit ergo illos custodiæ tribus diébus.

Die autem tértio, edúctis de cárcere, ait: « Fácite quæ dixi et vivétis, Deum enim tímeo. Si pacífici estis, frater vester unus ligétur in cárcere; vos autem abíte et ferte fruménta, quæ emístis, in domos vestras; et fratrem vestrum mínimum ad me addúcite, ut possim vestros probáre sermónes, et non moriámini ».

Fecerunt ut díxerat; et locúti sunt ad ínvicem: « Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústiam ánimæ illius, dum deprecáretur nos, et non audívimus; idcirco venit super nos ista tribulátio ».

E quibus unus, Ruben, ait: « Numquid non dixi vobis: “ Nolíte peccáre in púerum ”; et non audístis me? En sanguis eius exquíritur ».

Nesciébant autem quod intellégeret Ioseph, eo quod per intérpretem loquerétur ad eos. Avertítque se párumper et flevit; et revérsus locútus est ad eos.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 2-3. 10-11. 18-19 (R.: 22)

R. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmódum sperávimus in te.

² Confitémini Dómino in cíthara, in psaltério decem chordárum psállite illi.

³ Cantáte ei cánticum novum, bene psállite ei in vociferatióne. R.

- 10 Dóminus díssipat consília géntium,
írritas facit cogitatiónes populórum.
- 11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius
in generatióne et generatiónem. **℞.**
- 12 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
- 13 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. **℞.**

Anno secundo

Lectio prior

Tempus est requirendi Dominum.

Léctio libri Osée prophétæ

10, 1-3. 7-8. 12

Vitis frondósa Israel, fructus adæquátus est ei; se-
cúndum multitudínem fructus sui multiplicávit altá-
ria, iuxta ubertátem terræ exuberávit simulácris.

Divísium est cor eórum, nunc interíbunt; ipse con-
frínget simulácris eórum, depopulábitur aras eórum. Quia
nunc dicent: « Non est rex nobis; non enim timémus
Dóminum, et rex quid fáciat nobis? »

Transíre fecit Samaría regem suum quasi spumam
super fáciem aquæ, et disperdéntur excélsa idóli, peccá-
tum Israel; lappa et tríbulus ascéndet super aras eórum,
et dicent móntibus: « Operíte nos », et cóllibus: « Cá-
díte super nos ».

Semináte vobis in iustítia et méтите in ore miseri-
córdiæ; innováte vobis novále. Tempus autem requi-
réndi Dóminum, cum vénerit qui docébit vos iustítiam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 104, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 4 b)

R. Quærite faciẽm Dõmini semper.

vel Allelúia.

- 2 Cantáte ei et psállite ei,
meditámini in ómnibus mirabílibus eius.
- 3 Laudámini in nómine sancto eius,
lætétur cor quæréntium Dóminum. R.
- 4 Quærite Dóminum et poténtiam eius,
quærite faciẽm eius semper.
- 5 Mementóte mirabílium eius quæ fecit,
prodígia eius et iudícia oris eius. R.
- 6 Semen Abraham, servi eius,
filii Iacob, elécti eius.
- 7 Ipse Dóminus Deus noster;
in univérſa terra iudícia eius. R.

Alleluia

Mc 1, 15

R. Allelúia. V. Appropinquávit Regnum Dei:
pænitémini et créдите Evangélio.
R. Allelúia.

Evangeliũ

Ite ad oves quæ perierunt domus Israel.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 1-7

In illo témpore:

Convocátis Iesus Duódecim discipulis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum ut eicerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolorum nómina sunt hæc: primus Simon qui dicitur Petrus et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedæi et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomæus, Thomas et Matthæus publicánus, Iacóbus Alphæi et Thaddæus, Simon Cananéus et Iudas Iscariótes qui et trádidit eum.

Hos Duódecim misit Iesus, præcípíens eis et dicens: « In viam géntium ne abiéritis et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis; sed pótius ite ad oves quæ periérunt domus Israel. Eúntes autem prædicáte dicentes: " Appropinquávit Regnum cælórum " ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet, et de die in diem ad cæléstis vitæ transférat actiónem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus; beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus, præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus. Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum****Ps 47, 10-11**

Suscépi-mus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Pro salute vestra
misit me Deus in Ægyptum.*

Léctio libri Génesis**44, 18-21. 23 b-29; 45, 1-5**

In diébus illis: Accédens Iudas própius, confidén-
ter ait ad Ioseph: « Oro, dómine mi, loquátur servus
tuus verbum in áuribus tuis, et ne irascáris fámulo tuo;
tu es enim, post Pharaónem, dóminus meus.

Interrogásti prius servos tuos: “ Habétis patrem
aut fratrem? ” Et nos respóndimus tibi dómينو meo:
“ Est nobis pater senex, et puer párvulus, qui in senec-
túte illíus natus est, cuius uterínus frater mórtuus est;

et ipsum solum habet mater sua, pater vero ténere diligit eum ”.

Dixístique servis tuis: “ Addúcite eum ad me, et ponam óculos meos super illum. Nisi vénerit frater vester mínimus vobíscum, non vidébitis ámplius fáciem meam ”.

Cum ergo ascendissémus ad fámulum tuum patrem nostrum, narrávimus ei ómnia quæ locútus est dóminus meus.

Et dixit pater noster: “ Revertímini et émite nobis parum tritici ”. Cui diximus: “ Ire non póssumus: si frater noster mínimus descénderit nobíscum, proficiscémur simul. Alióquin, illo absénte, non audémus vidére fáciem viri ”.

Ad quæ ille respóndit: “ Vos scitis quod duos genuérit mihi uxor mea. Egréssus est unus, et dixístis: ‘ Béstia devorávit eum ’, et hucusque non compáret. Si tuléritis et istum, et áliquíd ei in via contígerit, deducétis canos meos cum mærore ad ínferos ” ».

Non se póterat ultra cohibére Ioseph, multis coram adstantíbus, unde præcépit ut egrederéntur cuncti foras, et nullus interésset aliénus agnitióni mútuæ. Elevávitque vocem cum fletu, quam audiérunt Ægýptii omnisque domus Pharaónis.

Et dixit frátribus suis: « Ego sum Ioseph. Adhuc pater meus vivit? » Non póterant respondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille cleméter: « Accédite, inquit, ad me ».

Et cum accessíssent prope: « Ego sum, ait Ioseph, frater vester, quem vendidístis in Ægýptum. Nolíte pavére, neque vobis durum esse videátur quod vendidístis me in his regió nibus; pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægýptum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 16-17. 18-19. 20-21 (R.: 5 a)

R. Mementóte mirabílium quæ fecit Dóminus.

vel Allelúia.

- 16 Et vocávit famem super terram,
et omne báculum panis contrívit.
- 17 Misit ante eos virum,
in servum venúmdatus est Ioseph. R.
- 18 Strinxérunt in compédibus pedes eius,
in ferrum intrávit collum eius,
- 19 donec veníret verbum eius,
elóquium Dómini purgáret eum. R.
- 20 Misit rex et solvit eum,
princeps populórum, et dimísit eum;
- 21 constitúit eum dóminum domus suæ,
et príncipem omnis possessiónis suæ. R.

Anno secundo

Lectio prior

Conversum est in me cor meum.

Lectio libri Osée prophétæ 11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel, et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi filium meum. Vocavérunt eos, sic abiérunt a fácie eórum; Báalim immolábant et simulácris sacrificábant.

Et ego quasi nutrícius Ephraim, portábam eos in brácciiis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænítúdo mea. Non fáciám furórem iræ meæ, non convértať ut dispéřdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in méđio tui sanctus, et non ingrédiať ciuitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2 ac et 3 bc. 15-16 (ř.: 4 b)

ř. Illústra fáciem tuam, Dómine, et salvi érimus.

² Qui pascis Israel, inténde.
Qui sedes super Chérubim, effúlge.

³ Excita poténtiam tuam, et veni,
ut salvos fácias nos. ř.

¹⁵ Deus virtútum, convértere;
réspece de cælo, et vide, et vísita véineam istam.

¹⁶ Et prótege eam quam plantávit délixtera tua,
et super fílium hóminis quem confirmásti tibi. ř.

Alleluia

Mc 1, 15

ř. Allelúia. γ. Appropinquávit Regnum Dei:
pænitémini et créđite Evángelio. ř. Allelúia.

Evangelium

Gratis accepistis, gratis date.

✠ Lécťio sancti Evángelii secúndum Mattháum

10, 7-15

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Eúntes prædicáte dicétes: “ Appropinquávit Regnum cælórum ”. Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dáemones eícite; gratis accepístis, gratis date.

Nolíte possidére aurum neque argéntum neque pecúniám in zonis vestris, non peram in via neque duas túnicas neque calceaménta neque virgam; dignus enim est operárius cibo suo.

In quamcúmque civitátem aut castéllum intravéritis, interrogáte quis in ea dignus sit; et ibi manéte donec exeátis.

Intrántes autem in domum, salutáte eam; et si quidem fúerit domus digna, véniat pax vestra super eam; si autem non fúerit digna, pax vestra ad vos revertátur.

Et quicumque non recéperit vos neque audierit sermónes vestros, exeúntes foras de domo vel de civitáte illa, excútite púlverem de pédibus vestris. Amen dico vobis: Tolerabílius erit terræ Sodomórum et Gomorrhæórum in die iudícii quam illi civitáti ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta purificet, et de die in diem ad cæléstis vitæ tránsferat actiónem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus; beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus, præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus. Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum****Ps 47, 10-11**

Suscépipimus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Lætus moriar, quia vidi faciém tuam.

Léctio libri Génesis**46, 1-7. 28-30****In diébus illis:**

Proféctus Israel cum ómnibus quæ habébat, venit
ad Púteum Iuraménti et, mactátis ibi víctimis Deo pa-
tris sui Isaac, audívit eum per visiónem noctis vocán-
tem se et dicéntem sibi: « Iacob, Iacob ». Cui respón-
dit: « Ecce adsum ».

Ait illi Deus: « Ego sum fortíssimus Deus patris
tui. Noli timére; descénde in Ægýptum, quia in gen-
tem magnam fáciam te ibi. Ego descéndam tecum illuc,
et ego inde addúcam te reverténtem; Ioseph quoque
ponet manus suas super óculos tuos ».

Surréxit autem Iacob a Púteo Iuraménti; tulerúntque eum filii cum párvulis et uxóribus suis in plaustis, quæ míserat Phárao ad portándum senem et ómnia quæ posséderat in terra Chánaan; venítque in Ægýptum cum omni sémine suo, filii eius et nepótes, filiæ et cuncta simul progénies.

Misit autem Iudam ante se ad Ioseph, ut nuntiáret ei, et occurreret in Gessen. Quo cum pervenísset, iuncto Ioseph curru suo, ascéndit óbviám patri suo ad eúndem locum; vidénsque eum írruit super collum eius et inter amplexus flevit.

Dixítque pater ad Ioseph: « Iam lætus móriar, quia vídi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 18-19. 27-28. 39-40 (R.: 39 a)

R. Salus iustórum a Dómino est.

- 3 Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
- 4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.
- 18 Novit Dóminus dies immaculatórum,
et heréditas eórum in ætérnum erit.
- 19 Non confundéntur in témpore malo,
et in diébus famis saturabúntur. R.
- 27 Declína a malo et fac bonum,
et inhabitábis in sáeculum sáeculi.
- 28 Quia Dóminus amat iudícium,
et non derelínquet sanctos suos.
Iniústi in ætérnum disperíbunt,
et semen impiórum exterminábitur. R.

- 39 Salus autem iustórum a Dómino,
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
- 40 Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos,
quia speravérunt in eo. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Non dicemus ultra: Dii nostri
opera manuum nostrarum.*

Léctio libri Osée prophétæ

14, 2-10

Hæc dicit Dóminus:

« Convértere, Israel, ad Dóminum Deum tuum, quóniam corruísti in iniquitáte tua. Tóllite vobíscum verba, et convertímini ad Dóminum, et dícite ei:

“ Omnem aufer iniquitátem, áccipe bonum, et redémus vítulos labiórum nostrórum. Assur non salvábit nos, super équum non ascendémus, nec dicemus ultra: Dii nostri ópera mánuum nostrárum, quia eius, qui in te est, miseréberis pupílli ”.

Sanábo contritiónes eórum, díligam eos spontáneæ, quia avérsus est furor meus ab eis: ero quasi ros, Israel germinábit sicut lílium, et erúmpet radix eius ut Líbani. Ibunt rami eius, et erit quasi olíva gloria eius, et odor eius ut Líbani.

Converténtur sedéntes in umbra eius, vivent trítico, et germinábunt quasi vínea; memoriále eius sicut vinum Líbani. Ephraim, quid mihi ultra idóla? Ego exáudiam, et dírigam eum ego ut abietem viréntem; ex me fructus tuus invéntus est.

Quis sapiens et intellet ista? Intellegens et sciet hæc? Quia rectæ viæ Dómini, et iusti ambulábunt in eis; prævaricatóres vero córruent in eis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: 17 b)

R. Os meum annuntiábit laudem tuam, Dómine.

- 3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.
- 4 Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.
- 8 Ecce enim veritátem in corde dilexísti, et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
- 9 Aspérges me hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor. R.
- 12 Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum innova in viscéribus meis.
- 13 Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.
- 14 Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spírítu promptíssimo confírma me.
- 17 Dómine, lábía mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Alleluia

Io 16, 13 a; 14, 26 b

- R. Allelúia. Y. Cum vénerit Spírítus veritátis, docébit vos omnem veritátem; et súgget vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. R. Allelúia.

Evangelium

*Non vos estis qui loquimini
sed Spiritus Patris vestri.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 16-23

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum; estóte ergo prudétes sicut serpétes et símplies sicut colúmbæ.

Cavéte autem ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos; et ad práesides et ad reges ducémini propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquimini sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.

Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium; et insúrgent fílii in parétes et morte eos affícient. Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit.

Cum autem persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam; amen enim dico vobis: Non consummábitis civitátes Israel donec véniat Fílius hóminis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet,
et de die in diem ad cæléstis vitæ tránsferat actiónem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte,
quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me,
omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quæsumus,
ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 47, 10-11

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est dextera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Deus visitabit vos et ascendere faciet de terra ista.

Lectio libri Génesis

49, 29-32; 50, 15-24

In diébus illis:

Præcepit Iacob filiis suis dicens: « Ego cóngregor ad pópulum meum; sepelíte me cum pátribus meis in spelúnca dúplici, quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionem sepúlcri. Ibi sepeliérunt eum et Saram uxórem eius; ibi sepúltus est Isaac cum Rebécca cóniuge sua, ibi et Lia cóndita iacet ».

Finitisque mandátis, quibus filios instruébat, colégit pedes suos super léctulum, et óbiit; appositúsque est ad pópulum suum.

Quo mórtuo, tímentes fratres Ioseph et mútuo colloquéntes: « Ne forte memor sit iniúriæ, quam passus est, et reddat nobis omne malum quod fécimus », mandavérunt ei dicétes: « Pater tuus præcepit nobis ántequam morerétur, ut hæc tibi verbis illius dicerémus: “ Obsecro ut obliviscáris scéleris fratrum tuórum et peccáti atque malítiæ, quam exercuérunt in te ”.

Nos quoque orámuş ut servis Dei patris tui dimítas iniquitátem hanc ». Quibus audítis, flevit Ioseph.

Venerúntque ad eum fratres sui, et proni adorántes in terram dixérunt: « Servi tui sumus ».

Quibus ille respóndit: « Nolíte timére. Num Dei póssumus resistere voluntáti? Vos cogitástis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum, ut exaltáret me (sicut in præsentíarum cérnitis) et salvos fáceret mul-

tos pópulos. Nolite timére: ego pascam vos et párvulos vestros ».

Consolatúsque est eos, et blande ac léniter est locútus.

Et habitávit in Ægýpto cum omni domo patris sui; vixítque centum decem annis, et vidit Ephraim fílios usque ad tértiam generatióem. Fílii quoque Machir, fílii Manásse nati sunt in génibus Ioseph.

Quibus transáctis, locútus est frátribus suis: « Post mortem meam Deus visitábit vos, et ascéndere vos faciét de terra ista ad terram quam iurávit Abraham, Isaac et Iacob ».

Cumque adiurásset eos atque dixisset: « Deus visitábit vos: asportáte ossa mea vobíscum de loco isto », mórtuus est Ioseph.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1-2. 3-4. 6-7 (R.: cf. Ps 68, 33)

R. Húmiles, quærite Deum, et vivet cor vestrum.

1 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
annuntiáte inter gentes ópera eius.

2 Cantáte ei et psállite ei,
meditámini in ómnibus mirabílibus eius. R.

3 Laudámini in nómine sancto eius,
lætétur cor quæréntium Dóminum.

4 Quærite Dóminum et poténtiam eius,
quærite faciém eius semper. R.

6 Semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.

7 Ipse Dóminus Deus noster;
in univérta terra iudícia eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Vir pollutus labiis ego sum et regem
Dominum exercituum vidi oculis meis.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ

6, 1-8

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsu[m] et elevátum; et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni et sex alæ álteri; duábus velábant fáciem eius, et duábus velábant pedes eius, et duábus volábant.

Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: « Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum; plena est omnis terra glória eius ». Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

Et dixi: « Væ mihi, quia táciui, quia vir pollutus labiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis ».

Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári; et tétigit os meum, et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ».

Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? Et quis ibit nobis? » Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 92, 1 ab. 1 c-2. 5 (R.: 1 a)

R. Dóminus regnávít, decórem indútus est.

Dóminus regnávít, decórem indútus est;
indútus est Dóminus, fortitúdine præcínxit se. R.

Etenim firmávit orbem terræ,
qui non commovébitur.

2 Firmáta sedes tua ex tunc, a sæculo tu es. **R.**

5 Testimónia tua credibília facta sunt nimis;
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine,
in longitudínem diérum. **R.**

Alleluia

1 Petr 4, 14

R. Allelúia. **γ.** Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
R. Allelúia.

Evangelium

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 24-33

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Non est discípulus super magistrum, nec servus super dómimum suum. Súfficit discípulo ut sit sicut magíster eius, et servus sicut dómimus eius. Si patrem familias Beélzebul vocavérunt, quanto magis domésticos eius.

Ne ergo timuéritis eos: nihil enim est opértum quod non revelábitur, et occúltum quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmíne; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem

et capilli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére; multis passéribus meliôres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo qui est in cælis; qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet,
et de die in diem ad cæléstis vitæ transférat actiónem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

DOMINICA XV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo;
satiabor dum manifestabitur gloria tua.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire,
veritatis tuæ lumen ostendis,
da cunctis qui christiána professione censentur,
et illa respuere, quæ huic inimica sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Imber terram germinare facit.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

55, 10-11

Hæc dicit Dóminus:

« Quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc
ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit
eam, et gérmínare eam facit, et dat semen serénti et
panem comedénti;

sic erit verbum meum quod egrediétur de ore meo:
non revertétur ad me vácuum, sed fáciét quæcúmque
vólui et prosperábitur in his ad quæ misi illud ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 64, 10 abcd. 10e-11. 12-13. 14 (R.: Lc 8, 8)

R. Semen cecidit in terram bonam, et fecit fructum.

10 Visitasti terram, et inebriasti eam;
multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei replatum est aquis;

parasti frumenta illorum. R.

Quoniam ita parasti eam.

11 Sulcos eius irrigans, glebas eius complanans;

imbribus emollis eam, benedixis germiini eius. R.

12 Coronasti annum benignitate tua,
et vestigia tua stillabunt pinguedinem.13 Stillabunt pascuæ deserti,
et exultatione colles accingentur. R.14 Induta sunt ovibus prata,
et valles abundabunt frumento;
clamabunt, etenim hymnum dicent. R.

Lectio secunda

*Expectatio creaturæ
revelationem filiorum Dei expectat.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

8, 18-23

Fratres:

Existimo quod non sunt condignæ passionēs huius
temporis ad futuram gloriā quæ revelanda est in nobis.Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei
expectat; vanitati enim creatura subiecta est, non vo-
lens sed propter eum qui subiecit, in spe, quia et ipsa
creatura liberabitur a servitute corruptionis in libertate
gloriæ filiorum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congemíscit et compárturit usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémi-mus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri. — Verbum Dómini.

Alleluia

℞. Allelúia. γ. Semen est verbum Dei, sator autem
Christus;
omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.
℞. Allelúia.

Evangelium *

Exiit qui seminat seminare.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 1-23

In illo die éxiens Iesus de domo sedébat secus mare; et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in lítore. Et locúsus est eis multa in parábolis, dicens:
« Ecce éxiit qui séminat semináre. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres cæli et comedérunt ea.

Alia autem cecidérunt in petrósa ubi non habébant terram multam, et contínuo exórta sunt, quia non habébant altitúdinem terræ. Sole autem orto, æstuavérunt et quia non habébant radicem, aruérunt.

Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et suffocavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant fructum: áliud centésimum, áliud sexagésimum, áliud tricésimum.

Qui habet aures áudiat ».

Et accedentes discipuli dixerunt ei: « Quare in parábolis loqueris eis? »

Qui respondens ait illis: « Quia vobis datum est nosse mystéria Regni cælórum, illis autem non est datum. Qui enim habet, dábitur ei et abundábit; qui autem non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Ideo in parábolis loquor eis, quia vidéntes non vident et audiéntes non áudiunt neque intéllegunt; et adimplétur eis prophetía Isaíæ dicens:

“ Audítu audiétis et non intellegétis, et vidéntes vidébitis et non vidébitis. Incrassátum est enim cor pó-puli huius, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos clausérunt; ne quando óculis vídeant et áuribus áudiant et corde intéllegant et convertántur, et sanem eos ”.

Vestri autem beáti óculi quia vident, et aures vestræ quia áudiunt. Amen quippe dico vobis: Multi prophétæ et iusti cupiérunt vidére quæ vidétis et non víderunt, et audíre quæ audítis et non audiérunt.

Vos ergo audíte parábolam seminántis. Omnis qui audit verbum Regni et non intéllegit, venit Malus et rapit quod seminátum est in corde eius; hic est qui se-cus viam seminátus est.

Qui autem supra petrósa seminátus est, hic est qui verbum audit et continuo cum gáudio áccipit illud; non habet autem in se radicem sed est temporális; facta autem tribulatióne vel persecutióne propter verbum, continuo scandalizátur.

Qui autem est seminátus in spinis, hic est qui verbum audit et sollicitúdo sáeculi et fallácia divitiárum sufócat verbum, et sine fructu efficitur.

Qui vero in terra bona seminátus est, hic est qui audit verbum et intéllegit, et fructum affert et facit áliud quidem centum, áliud autem sexagínta, porro áliud trigínta ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 1-9

In illo die éxiens Iesus de domo sedébat secus mare; et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in lítore. Et locútus est eis multa in parábolis, dicens:

« Ecce éxiit qui séminat semináre. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres cæli et comedérunt ea.

Alia autem cecidérunt in petrósa ubi non habébant terram multam, et contínuo exórta sunt, quia non habébant altitúdinem terræ. Sole autem orto, æstuavérunt et quia non habébant radicem, aruérunt.

Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et suffocavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant fructum: áliud centésimum, áliud sexagésimum, áliud tricésimum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Vade, propheta ad populum meum.

Lécio libri Amos prophétæ

7, 12-15

In diébus illis: Dixit Amasías, sacérdos Bethel, ad Amos:

« Qui vides, grádere; fuge in terram Iuda, et cómede ibi panem, et prophetábis ibi. Et in Bethel non adícies ultra ut prophétes, quia sanctificátio regis est et domus regni est ».

Respondítque Amos et dixit ad Amasíam: « Non

sum prophéta, et non sum fílius prophétæ; sed armentárius ego sum, véllicans sycómoros. Et tulit me Dóminus, cum séquerer gregem, et dixit Dóminus ad me: "Vade, prophéta ad pópulum meum Israel" ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.

10 Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, ut inhábitet glória in terra nostra. R.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, iustítia et pax osculátæ sunt.

12 Véritas de terra orta est, et iustítia de cælo prospéxit. R.

13 Etenim Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustítia ante eum ambulábit, et ponet in via gressus suos. R.

Lectio secunda *

Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem,

ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté,

qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto,

in quo habémus redemptiónem per ságuinem eius, remissionem peccatórum, secúndum divítias grátiae eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudentia,

notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius quod propósuit in eo in dispensatióem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra: in ipso,

in quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operáitur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius qui ante sperávimus in Christo;

in quo et vos cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salútis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spírítu promissionis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsíus. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-10

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cælestibus in Christo,

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté,

qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto,

in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissionem peccatórum, secúndum divítias grátiae eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia,

notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius quod propósuit in eo in dispensatióem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra: in ipso.
Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

℞. Allelúia. ʒ. Pater Dómini nostri Iesu Christi
illúminet óculos cordis nostri,
ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ
℞. Allelúia.

Evangelium

Cæpit illos mittere.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 7-13

In illo témpore:

Cónvocat Iesus Duódecim, et cæpit eos mittere binos, et dabat illis potestátem in spíritus immúndos; et præcépit eis ne quid tóllerent in via nisi virgam tantum: non panem, non peram, neque in zona æs, sed ut calcearéntur sandáliis et ne indueréntur duábus tunicis.

Et dicébat eis: « Quocúmque introiéritis in domum, illic manéte donec exeátis inde. Et quicúmque locus non

recéperit vos nec audierint vos, exeúntes inde excútite púlverem de pédibus vestris in testimónium illis ».

Et exeúntes prædicavérunt ut pæniténtiam ágerent, et dæmónia multa eiciébant, et ungebant óleo multos ægrótos et sanábant. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Iuxta te est sermo, ut facias illum.

Léctio libri Deuteronomii

30, 10-14

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Audies vocem Dómini Dei tui, et custódies præcépta eius et cæremónias, quæ in hac lege conscripta sunt, et revertéris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua.

Mandátum hoc, quod ego præcipio tibi hódie, non supra te est, neque procul pósito nec in cælo situm, ut possis dícere: “ Quis nostrum valet ad cælum ascéndere, ut déferat illud ad nos et audiámus, atque ópere compleámus? ”

Neque trans mare pósito, ut causéris et dicas: “ Quis ex nobis póterit transfretáre mare et illud ad nos usque deférre, ut possímus audíre et fácere quod præcéptum est? ”

Sed iuxta te est sermo valde, in ore tuo et in corde tuo, ut fácias illum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 14 et 17. 30-31. 36 ab et 37 (R.: cf. 33)

R. Húmiles, quærite Deum, et vivet cor vestrum.

- 14 Ego vero orationem meam ad te, Dómine;
in tēpore benepláciti, Deus.
In multitudīne misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritatē salútis tuæ.
- 17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multitudīnem miseratiónum tuárum
réspice in me. *R.*
- 30 Ego autem sum pauper et dolens;
salus tua, Deus, súscipit me.
- 31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude. *R.*
- 36 Quóniam Deus salvam fáciat Sion,
et ædificábit civitatés Iuda.
- 37 Et semen servórum eius hereditábunt eam,
et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea. *R.*

Lectio secunda

Omnia per ipsum et in ipsum creata sunt.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

1, 15-20

Christus Iesus est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ, quia in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni sive Dinationés sive Principátus sive Potestátes: ómnia per ipsum et in ipsum creata sunt, et ipse est ante ómnia et ómnia in ipso constant.

Et ipse est caput córporis Ecclésiæ: qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, quia in ipso complácuit omnem plenitudīnem habitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis eius sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 63 b. 68 b

¶. Allelúia. ⁊. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt; verba vitæ ætérnæ habes. ¶. Allelúia.

Evangelium

Quis est meus proximus?

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 25-37

In illo témpore:

Ecce quidam Legis perítus surréxit tentans Iesum, dicens: « Magíster, quid faciéndó vitam ætérnam possidébo? »

At ille dixit ad eum: « In Lege quid scriptum est? Quómodo legis? »

Ille autem respóndens dixit: « Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex ómnibus víribus tuis et ex omni mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum ».

Dixítque illi: « Recte respondísti: hoc fac et vives ».

Ille autem volens iustificáre se ipsum, dixit ad Iesum: « Et quis est meus próximus? »

Suscípiens autem Iesus dixit:

« Homo quidam descendébat ab Ierúsalem in Iéricho et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum et plagis impósitis abiérunt semivívo relicto.

Accidit autem ut sacérdos quidam descénderet eádem via, et viso illo præterívit; simíliter et Levíta, cum esset secus locum et vidéret eum, pertránsiit.

Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secus eum et videns eum misericórdia motus est, et apprópians alligávit vúlnera eius, infúndens óleum et vinum, et impónens illum in iuméntum suum, duxit in stábulum et curam eius egit.

Et altera die protulit duos denarios et dedit stabulario et ait: "Curam illius habe, et quodcumque supererogaveris, ego cum rediero reddam tibi".

Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? »

At ille dixit: « Qui fecit misericordiam in illum ». Et ait illi Iesus: « Vade, et tu fac similiter ». Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ, et pro credéntium sanctificatiónis increméto suménda concéde.

Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáculum sáculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis efféctus.
Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 16, 15**

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo;
satiabor dum manifestabitur gloria tua.

Collecta

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire,
veritatis tuæ lumen ostendis,
da cunctis qui christiána professione censentur,
et illa respuere, quæ huic inimica sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Opprimamus Israel, ne forte multiplicetur.

Lectio libri Exodi**1, 8-14. 22****In diébus illis:**

Surréxit rex novus super Ægýptum, qui ignorábat Ioseph; et ait ad pópulum suum: « Ecce, pópulus filiór-um Israel multus et fórtior nobis est: veníte, sapiénter opprimámus eum, ne forte multiplicétur et, si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnátis-que nobis egrediátur de terra ».

Præpósuit itaque eis magístros óperum, ut afflígerent eos onéribus; ædificaverúntque urbes Tabernaculórum Pharaóni, Phithom et Ramésses. Quantóque opprimé- bant eos, tanto magis multiplicabántur et crescébant.

Oderántque filios Israel Ægýptii, et affligébant illudéntes eis; atque ad amaritúdinem perducébant vitam eórum opéribus duris luti et láteris, omníque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur.

Et præcépit Phárao omni pópulo suo dicens: « Quidquid masculíni sexus natum fúerit in flumen proícite, quidquid feminíni reserváte ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 1-3. 4-6. 7-8 (R.: 8 a)

R. Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

1 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
dicat nunc Israel,
2 nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómnes in nos,
3 forte vivos deglutíssent nos;
cum irascerétur furor eórum in nos. **R.**

4 Fórsitan aqua absorbuísset nos;
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes.

6 Benedíctus Dóminus,
qui non dedit nos
in direptiónem déntibus eórum. **R.**

7 Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium:
láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.

8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Lavamini, auferte malum cogitationum vestrarum
ab oculis meis.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ

1, 11-17

« Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum? dicit Dominus. Plenus sum: holocausta arietum, et adipem pinguium, et sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui. Cum veniretis ante conspectum meum, quis quæsit hæc de manibus vestris, ut ambularetis in atriis meis?

Ne offeratis ultra sacrificium frustra; incensum abominatio est mihi; neomeniam et sabbatum et festivitates alias non feram; iniqui sunt cœtus vestri; calendæ vestras et sollemnitates vestras odit anima mea, facta sunt mihi molestæ, laboravi sustinens.

Et, cum extendieritis manus vestras, avertam oculos meos a vobis; et cum multiplicaveritis orationem, non exaudiam; manus enim vestræ sanguine plenæ sunt.

Lavamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis; quiescite agere perverse, discite benefacere: querite iudicium, subvenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 8-9. 16 bc-17. 21 et 23 (R.: 23 b)

R. Qui immaculatus est in via,
ostendam illi salutare Dei.

« Non in sacrificiis tuis arguam te;
holocausta enim tua in conspectu meo sunt semper.

- 9 Non accípiam de domo tua vítulos,
neque de grégibus tuis hircos. **R.**
- 16 Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmis testaméntum meum in os tuum?
- 17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. **R.**
- 21 Hæc fecísti, et táciui.
Existimásti quod eram tui símilis:
árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam.
- 23 Qui immolábit sacrificium laudis, honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei ». **R.**

Alleluia**Mt 5, 10**

- R.** Allelúia. **Y.** Beáti qui persecutióem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

Evangelium*Non veni pacem mittere sed gladium.*

- ✠** Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
10, 34 — 11, 1

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Nolíte arbitrári quia vénerim mittere pacem in terram; non veni pacem mittere sed gládium. Veni enim separáre hóminem advérsus patrem suum et fíliam advérsus matrem suam et nurum advérsus socrum suam et inimíci hóminis doméstici eius.

Qui amat patrem aut matrem plus quam me non est me dignus; et qui amat fílium aut fíliam super me non

est me dignus; et qui non accipit crucem suam et sequitur me, non est me dignus. Qui invenerit animam suam perdet illam; et qui perdidit animam suam propter me, inveniet eam.

Qui recipit vos, me recipit, et qui me recipit, recipit Eum qui me misit.

Qui recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet, et qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet.

Et quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli, amen dico vobis: Non perdet mercedem suam ».

Et factum est, cum consummasset Iesus præcipiens Duodecim discipulis suis, transiit inde ut doceret et prædicaret in civitatibus eorum.

Verbum Domini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increméto
suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invenit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum,

Rex meus, et Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua,
in sæculum sæculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sanguínem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,
 ut, cum frequentatióne mystérii,
 crescat nostræ salutis effectus.
 Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum****Ps 16, 15**

Ego autem cum iustítia apparebo in conspéctu tuo;
 satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
 veritátis tuæ lumen osténdis,
 da cunctis qui christiána professióne censéntur,
 et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
 et ea quæ sunt apta sectári.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Vocavit nomen eius Moyses, quia de aqua sublatus est;
 et postquam creverat egressus est ad fratres suos.*

Léctio libri Exodi**2, 1-15 a**

In diébus illis:

Egréssus est vir de domo Levi, et accépit uxórem
 stirpis suæ; quæ concépit et péperit fílium, et videns
 eum elegántem abscondit tribus ménsibus.

Cumque iam celáre non posset, sumpsit fiscéllam
 scírpeam, et linívit eam bitúmine ac pice; posúitque in-
 tus infántulum, et expósuit eum in carécto ripæ flúmi-

nis, stante procul sorore eius et considerante eventum rei.

Ecce autem descendebat filia Pharaonis ut lavaretur in flumine, et puellae eius gradiebantur per crepidinem alvei.

Quae, cum vidisset fiscellam in papyrione, misit unam e famulis suis; et allatam apertis cernensque in ea parvulum vagientem, miserta eius ait: « De infantibus Hebraeorum est hic ».

Cui soror pueri, « Vis, inquit, ut vadam, et vocem tibi mulierem Hebraeam, quae nutrire possit infantulum? » Respondit: « Vade ».

Perrexit puella, et vocavit matrem suam. Ad quam locuta filia Pharaonis « Accipe, ait, puerum istum et nutri mihi; ego dabo tibi mercedem tuam ».

Suscipit mulier et nutrit puerum, adultumque tradidit filiae Pharaonis. Quem illa adoptavit in locum filii, vocavitque nomen eius Moyses, dicens: « Quia de aqua tuli eum ».

In diebus illis, postquam creverat, Moyses egressus est ad fratres suos; viditque afflictionem eorum et virum Aegyptium percutientem quendam de Hebraeis fratribus suis. Cumque circumspexisset huc atque illuc et nullum adesse vidisset, percussum Aegyptium abscondit sabulo.

Et egressus die altero conspexit duos Hebraeos rixantes; dixitque ei qui faciebat iniuriam: « Quare percutis proximum tuum? » Qui respondit: « Quis te constituit principem et iudicem super nos? Num occidere me tu vis, sicut heri occidisti Aegyptium? » Timuit Moyses et ait: « Quomodo palam factum est verbum istud? »

Auditque Pharaonem sermonem hunc, et quaerebat occidere Moysen. Qui fugiens de conspectu eius, moratus est in terra Madian. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 3. 14. 30-31. 33-34 (R.: cf. 33)

R. Húmiles, quærite Deum, et vivet cor vestrum.

- 3 Infixus sum in limo profúndi, et non est substántia;
veni in profúnda aquárum, et fluctus demérsit me. R.
- 14 Ego vero oratióem meam ad te, Dómine;
in témpore benepláciti, Deus.
In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritáte salútis tuæ. R.
- 30 Ego autem sum pauper et dolens;
salus tua, Deus, súscipit me.
- 31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude. R.
- 33 Videant húmiles et læténtur;
quærite Deum, et vivet cor vestrum.
- 34 Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. R.

Anno secundo

Lectio prior

Si non credideritis, non permanebitis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

7, 1-9

Factum est in diébus Achaz filii Ióathan, filii Ozíæ regis Iuda, ascéndit Rasin, rex Sýriæ, et Phácee, filius Romeliæ, rex Israel in Ierúsalem ad proeliándum contra eam, et non potuerunt debelláre eam.

Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes: « Requiévit Sýria super Ephraim ». Et commótum est cor eius et cor pópuli eius sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti.

Et dixit Dóminus ad Isaíam: « Egrédere in occúrsum Achaz, tu et qui derelíctus est Iasub, fílius tuus, ad extrémum aquæductus piscínæ superioris in via agri Fullónis; et dices ad eum:

“ Vide ut síleas; noli timére, et cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum, in ira furóris Rasin, regis Sýriæ, et fílii Romeliæ; eo quod consílium iníerit contra te Sýria in malum Ephraim et fílius Romeliæ, dicéntes: Ascendámus ad Iudam et suscitémus eum et avellámus eum ad nos; et ponámus regem in médio eius fílium Tábeel.

Hæc dicit Dóminus Deus: Non stabit et non erit istud; sed caput Sýriæ Damáscus et caput Damásci Rasin; et adhuc sexagínta et quinque anni, et désinet Ephraim esse pópulus; et caput Ephraim Samaría, et caput Samariæ fílius Romeliæ. Si non credidéritis, non permanébitis ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 47, 2-3 a. 3 b-4. 5-6. 7-8 (R.: 9 d)

R. Deus fundávit civitátem suam in ætérnum.

2 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
in civitáte Dei nostri.

3 Mons sanctus eius collis speciósus,
exsultátio univérsæ terræ. R.

Mons Sion, extrémá aquilónis, cívitas regis magni.
4 Deus in dómibus eius notus
factus est ut refúgium. R.

5 Quóniam ecce reges congregáti sunt,
convenérunt in unum.

6 Ipsi cum vidérunt, sic admiráti sunt,
conturbáti sunt, diffugérunt. R.

Illic tremor apprehéndit eos,
dolóres ut parturiéntis.
In spírítu oriéntis
cónteres naves Tharsis. **℞.**

Alleluia

Ps 94, 8 ab

℞. Allelúia. **℣.** Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte. **℞.** Allelúia.

Evangelium

*Tyro et Sidoni et terræ Sodomorum
remissius erit in die iudicii quam vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 20-24

In illo témpore:

Cœpit Iesus exprobráre civitatibus in quibus factæ sunt plúrimæ virtútes eius, quia non egíssent pæniténtiam.

« Væ tibi, Chórazin, væ tibi, Bethsáida; quia si in Tyro et Sidóne factæ essent virtútes quæ factæ sunt in vobis, olim in cilício et cínere pæniténtiam egíssent. Verúmtamen dico vobis: Tyro et Sidóni remissius erit in die iudicii quam vobis.

Et tu, Caphárnaum, numquid usque in cælum exaltáberis? Usque in inférnum descédes. Quia si in Sódomis factæ fuissent virtútes quæ factæ sunt in te, mansíssent usque in hunc diem. Verúmtamen dico vobis: Terræ Sodomórum remissius erit in die iudicii quam tibi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increménto
suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
 et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
 Altária tua, Dómine virtútum,
 Rex meus, et Deus meus!
 Beáti qui hábitant in domo tua,
 in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem
 et bibit meum sánguinem,
 in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,
 ut, cum frequentatióne mystérii,
 crescat nostræ salútis efféctus.
 Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparebo in conspéctu tuo;
 satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
 veritátis tuæ lumen osténdis,
 da cunctis qui christiána professióne censéntur,
 et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
 et ea quæ sunt apta sectári.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Apparuit Dominus in flamma ignis de medio rubi.***Lectio libri Exodi****3, 1-6. 9-12****In diébus illis:**

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdótis Mádian; cumque minásset gregem ad interióra desértil, venit ad montem Dei Horeb. Apparúitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur.

Dixit ergo Móyses: « Vadam et vidébo visiónem hanc magnam; quare non comburátur rubus ». Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi et ait: « Móyses, Móyses ». Qui respóndit: « Adsum ». At ille: « Ne apprópies, inquit, huc; solve calceaméntum de pédibus tuis; locus enim, in quo stas, terra sancta est ».

Et ait: « Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob ». Abscóndit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum. « Clamor ergo filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel de Ægýpto ».

Dixítque Móyses ad Deum: « Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægýpto? » Qui dixit ei: « Ego ero tecum, et hoc habébis signum, quod míserim te: cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7 (R.: 8 a)

R. Misericors et misericors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui rédimittit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióne. R.
- 6 Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
- 7 Notas fecit vias suas Móysi,
filiis Israel adinveniéntes vias suas. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Numquid gloriabitur securis
contra eum qui secat in ea?*

Lectio libri Isaíæ prophétæ

10, 5-7. 13-16

Hæc dicit Dóminus:

« Væ Assur! virga furóris mei et báculo ipse est, in manu eórum indignatio mea. Ad gentem fallácem mitam eum, et contra pópulum furóris mei mandábo illi, ut áuferat spólia et dirípiat prædam, et ponat illum in conculcatióne quasi lutum plateárum.

Ipse autem non sic arbitrabitur, et cor eius non ita existimabit; sed ad conteréndum erit cor eius et ad internecióne gentium non paucárum ».

Dixit enim: « In fortitúdine manus meæ feci et in sapiéntia mea intelléxi; et ábstuli términos populórum, et príncipes eórum deprædátus sum, et detráxi quasi potens in sublímí residéntes, et invénit quasi nidum manus mea fortitúdinem populórum; et sicut colligúntur ova quæ derelícta sunt, sic univérsam terram ego congregávi, et non fuit qui movéret pennam et aperíret os et ganníret.

Numquid gloriábitur secúris contra eum qui secat in ea? Aut exaltábitur serra contra eum a quo tráhitur? Quómodo si elevétur virga contra elevántem se, et exaltétur báculus, qui útique lignum est ».

Propter hoc mittet Dominátor Dóminus exercítuum in pínguibus eius tenuitátem, et subtus glóriam eius succénsa ardébit quasi combústio ignis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 93, 5-6. 7-8. 9-10. 14-15 (R.: 14 a)

R. Non repéllet Dóminus plebem suam.

- ⁵ Pópulum tuum, Dómine, humiliant,
et hereditátem tuam vexant.
- ⁶ Víduam et ádvenam interfíciunt,
et pupíllas occídunt. R.
- ⁷ Et dixerunt: « Non vidébit Dóminus,
nec intélleget Deus Iacob ».
- ⁸ Intellégite, insipiéntes in pópulo,
et stulti quando sapiétis? R.
- ⁹ Qui plantávit aurem, non áudiet;
aut qui finxit óculum, non respiciet?
- ¹⁰ Qui córripit gentes, non árguet,
qui docet hómínem sciéntiam? R.

- ¹⁴ Quia non repellet Dóminus plebem suam,
et hereditátem suam non derelinquet.
- ¹⁵ Quia ad iustítiam revertétur iudícium,
et sequéntur illam omnes qui recto sunt corde. **R.**

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. **V.** Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Abscondisti hæc a sapientibus
et revelasti ea parvulis.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 25-27

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium nisi Pater, neque Patrem quis novit nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increménto
suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum,
Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quásumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis efféctus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparebo in conspéctu tuo;
satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Ego sum qui sum. Qui-Est misit me ad vos.

Lectio libri Exodi

3, 13-20

In diébus illis:

Audiens Móyses vocem Dómini de médio rubi, dixit ad eum: « Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis: “ Deus patrum vestrórum misit me ad vos ”. Si dixerint mihi: “ Quod est nomen eius? ” quid dicam eis? » Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ». Ait: « Sic dices filiis Israel: “ Qui-Est misit me ad vos ” ».

Dixitque íterum Deus ad Móysen: « Hæc dices filiis Israel: “ Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos; hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem ”.

Vade et cóngrega senióres Israel, et dices ad eos: “ Dóminus Deus patrum vestrórum apparuit mihi, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob, dicens: Vísitans visitávi vos, et vidi ómnia quæ accidérunt vobis in Ægýpto; et dixi ut edúcam vos de afflictiónē Ægýpti in terram Chananæi et Hethæi et Amorrhæi et Pherezæi et Hevæi et Iebusæi, ad terram fluéntem lacte et melle ”.

Et áudient vocem tuam; ingredierísque tu et senióres Israel ad regem Ægýpti et dices ad eum: “ Dóminus Deus Hebræórum vocávit nos; íbimus viam trium diérum in solitúdinem, ut immolémus Dómino Deo nostro ”.

Sed ego scio quod non dimíttet vos rex Ægýpti, ut eátis, nisi per manum válidam. Exténdam enim manum meam, et percútiam Ægýptum in cunctis mirabílibus

meis, quæ facturus sum in médio eórum; post hæc dimittet vos ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1 et 5. 8-9. 24-25. 26-27 (R.: 8 a)

R. Memor fuit Dóminus in sáculum testaménti sui.
vel Allelúia.

- ¹ Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
annuntiáte inter gentes ópera eius.
- ⁵ Mementóte mirabílium eius quæ fecit,
prodígia eius et iudícia oris eius. R.
- ⁸ Memor fuit in sáculum testaménti sui,
verbi quod mandávit in mille generatiónes,
⁹ quod dispósuit cum Abraham,
et iuraménti sui ad Isaac. R.
- ²⁴ Et auxit pópulum suum veheménter,
et confortávit eum super inimícos eius.
- ²⁵ Convértit cor eórum, ut odírent pópulum eius,
et dolum fácerent in servos eius. R.
- ²⁶ Misit Móysen servum suum,
Aaron quem elégit ipse.
- ²⁷ Pósuit in eis verba signórum suórum
et prodigiórum in terra Cham. R.

Anno secundo

Lectio prior

Expergiscimini et laudate, qui habitatis in pulvere

Léctio libri Isaíæ prophétæ 26, 7-9. 12. 16-19

Sémita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulándum. Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, susti-

núimus te; nomen tuum et memoriále tuum in desiderio ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in præcordiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris iudícia tua in terra, iustítiam discent habitatóres orbis.

Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Dómine, in angústia requisierunt te, in tribulatione múrmuris doctrína tua eis. Sicut quæ cóncipit, cum appropinquáverit ad partum, dolens clamat in dolóribus suis, sic facti sumus a fácie tua, Dómine.

Concépimus et quasi parturívimus et pepérimus spíritum. Salútes non fécimus in terra; ídeo non ceciderunt habitatóres terræ.

Vivent mórtui tui, interfécti mei resúrgent. Expergiscimini et laudáte, qui habitátis in púlvere, quia ros lucis ros tuus, et terram gigantum détrahes in ruínam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 13-14 ab et 15. 16-18. 19-21 (R.: 20 b)

R. Dóminus de cælo in terram aspéxit.

- 13 Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmans,
et memoriále tuum in generatióem et generatióem.
- 14 Tu exsúrgens miseréberis Sion,
quia tempus miseréndi eius.
- 15 Quóniam placuéruntservis tuis lápides eius,
et púlveris eius miseréntur. R.
- 16 Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;
- 17 quia ædificávit Dóminus Sion,
et appáruit in glória sua.

- 18 Respéxit in oratióne inopum,
et non spreuit precem eórum. **R.**
- 19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
- 20 Quia prospéxit de excélsó sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
- 21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. **R.**

Alleluia**Mt 11, 28**

R. Allelúia. **V.** Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium*Mitis sum et humilis corde.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
11, 25 a. 28-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos et
dícite a me, quia mitis sum et húmilis corde, et inve-
niétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum
suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increméto
suménda concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 83, 4-5**

Passer invénit sibi domum
 et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
 Altária tua, Dómine virtútum,
 Rex meus, et Deus meus!
 Beáti qui hábitant in domo tua,
 in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:**Io 6, 57**

Qui mandúcat meam carnem
 et bibit meum sánguinem,
 in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quásumus, Dómine,
 ut, cum frequentatióne mystérii,
 crescat nostræ salútis efféctus.
 Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum****Ps 16, 15**

Ego autem cum iustitia apparébo in conspéctu tuo;
 satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
 veritátis tuæ lumen osténdis,
 da cunctis qui christiána professióne censéntur,
 et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
 et ea quæ sunt apta sectári.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Immolabitis agnum ad vesperam; et videbo sanguinem et transibo vos.

Lectio libri Exodi

11, 10 — 12, 14

In diébus illis:

Fecérunt Móyses et Aaron osténta multa coram Pharaóne. Et indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimísit filios Israel de terra sua.

Dixit quoque Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: « Mensis iste vobis princípium ménsium, primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsam cœtum filiórum Israel, et dícite eis:

“ Décima die mensis huius tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínium suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum quæ suffícere possunt ad esum agni.

Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; iuxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam.

Et sument de ságuine eius, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum.

Et edent carnes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid nec coctum aqua, sed tantum assum igni; caput cum pédibus eius et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane; si quid résiduum fúerit, igne comburétis.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis

et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percutiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudicia: Ego Dóminus.

Erit autem sanguis vobis in signum, in édibus in quibus éritis; et vidébo sánguinem, et transíbo vos; nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eam sollémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (R.: 13)

R. Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo.

vel Allelúia.

- 12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
- 13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. R.
- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. R.
- 17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Audivi orationem tuam
et vidi lacrimas tuas.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ 38, 1-6. 21-22. 7-8

In diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem; et introívit ad eum Isaías, fílius Amos, prophéta, et dixit ei: « Hæc dicit Dóminus: “ Dispóne dómui tuæ, quia moriérís tu et non vives ” ».

Et convértit Ezechías fáciem suam ad parietem, et orávit ad Dóminum et dixit: « Obsecro, Dómine: mémento, quæso, quómodo ambuláverim coram te in verítate et in corde perfécto, et quod bonum est in óculis tuis fécerim ». Et flevit Ezechías fletu magno.

Et factum est verbum Dómini ad Isaíam dicens: « Vade et dic Ezechíæ: “ Hæc dicit Dóminus Deus David, patris tui: Audívi oratióne[m] tuam et vidí lácrimas tuas; ecce ego adíciam super dies tuos quíndecim annos et de manu regis Assyriórum éruam te et civitátem istam, et prótegam eam ” ».

Et iussit Isaías ut tóllerent massam de ficis et cataplasmárent super vulnus, et sanarétur. Et dixit Ezechías: « Quod erit signum quia ascéndam in domum Dómini? »

« Hoc autem tibi erit signum a Dómino, quia fáciét Dóminus verbum hoc quod locútus est: “ Ecce ego revérti fáciam umbram lineárum, per quas descénderat in horológio Achaz in sole, retrórsum decem líneis ” ».

Et revérsus est sol decem líneis per gradus quos descénderat.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 38, 10. 11. 12 abcd. 16 (R.: 17 b)

R. Tu, Dómine, eruísti ánimam meam,
ut non períret.

¹⁰ Ego dixi: « In dimídio diérum meórum
vadám ad portas ínferi;
quæsívi resíduum annórum meórum ». R.

¹¹ Dixi: « Non vidébo Dóminum Deum
in terra vivéntium;
non aspiciam hóminem ultra
et habitatórem quiétis. R.

¹² Generátio mea abláta est et convolúta est a me
quasi tabernáculum pastórum;
præcísá est velut a texénte vita mea:
dum adhuc ordírer, succídít me. R.

¹⁶ Dómine, si sic vívitur,
et in tálibus vita spíritus mei,
corrípíes me et vivificábis me ». R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus;
et ego cognósco eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.

Evangelium

Dominus est Filius hominis sabbati

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

12, 1-8

In illo témpore: Abiit Iesus sábbatis per sata; di-

scípuli autem eius esuriérunt et cœpérunt véllere spicas et manducáre.

Pharisæi autem vidéntes dixerunt ei: « Ecce discipuli tui faciunt quod non licet fácere sábbato ».

At ille dixit eis:

« Non legístis quid fécerit David quando esúriit et qui cum eo erant? Quómodo intrávit in domum Dei et panes propositionis comédit, quod non licébat ei édere neque his qui cum eo erant, nisi solis sacerdotibus?

Aut non legístis in Lege quia sábbatis sacerdotes in templo sábbatum violant et sine crimine sunt? Dico autem vobis quia templo maior est hic.

Si autem scirétis quid est " Misericórdiam volo et non sacrificium ", numquam condemnassétis innocéntes. Dóminus est enim Fílius hóminis sábbati ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increméto
suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum,

Rex meus, et Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus,
 quæsumus, Dómine,
 ut, cum frequentatióne mystérii,
 crescat nostræ salutis efféctus.
 Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum****Ps 16, 15**

Ego autem cum iustítia apparebo in conspéctu tuo;
 satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus,
 ut in viam possint redíre,
 veritátis tuæ lumen osténdis,
 da cunctis qui christiána professióne censéntur,
 et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
 et ea quæ sunt apta sectári.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Nox ista, quando eduxit Dominus Israel
 de terra Ægypti.*

Léctio libri Exodi**12, 37-42****In diébus illis:**

Profécti sunt filii Israel de Ramésse in Socoth, sex-
 cénta fere mília péditum virórum absque párvulis. Sed
 et vulgus promíscuum innumerábile ascéndit cum eis,

oves et arménta et animántia divérsi géneris multa nimis.

Coxerúntque farínam, quam dudum de Ægýpto conspérsam túlerant, et fecérunt subcinericios panes ázymos; neque enim póterant fermentári, cogéntibus exíre Ægýptiis et nullam fácere sinéntibus moram; nec pulménti quidquam occúrrerat præparáre.

Habitátio autem filiórum Israel, qua mansérunt in Ægýpto, fuit quadríngentórum trigínta annórum. Quibus explétis, eádem die egréssus est omnis exércitus Dómini de terra Ægýpti.

Nox ista est observábilis Dómini, quando edúxit eos de terra Ægýpti; hanc observáre debent omnes filii Israel in generatióibus suis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 135, 1 et 23-24. 10-12. 13-15

- ¹ Confitémini Dómino, quóniam bonus,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ²³ Qui in humilitáte nostra memor fuit nostri,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ²⁴ Et redémit nos ab inimícis nostris,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ³⁰ Qui percússit Ægýptum in primogénitis eórum,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ¹¹ Qui edúxit Israel de médio eórum,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ¹² In manu poténti et brácchio exténto,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ¹³ Qui divisit mare Rubrum in divisiónes,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ¹⁴ Et tradúxit Israel per médium eius,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

- 15 Et excússit Pharaónem et virtútem eius in mari Rubro,
 ꝑ. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Anno secundo

Lectio prior

Concupierunt agros et rapuerunt domos.

Léctio libri Michææ prophétæ

2, 1-5

Væ qui cogitátis inútile et operámini malum in cubílibus vestris. In luce matutína faciunt illud, quóniam contra Deum est manus eórum.

Et concupiérunt agros et violénter tulérunt, et rapuérunť domos; et calumniabántur virum et domum eius, virum et hereditátem eius.

Idcírco hæc dicit Dóminus: « Ecce ego cógito super familiam istam malum, unde non auferétis colla vestra; et non ambulábitis supérbi, quóniam tempus pessimum est.

In die illa sumétur super vos parábola, et cantábitur cánticum cum suavité dicéntium: “ Depopulatíone vastáti sumus, pars pópuli mei commutáta est; quómo- modo recédet a me, cum revertátur qui regiónés nostras dívidat? ”

Propter hoc non erit tibi mittens funículum sortis in cœtu Dómini ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 10 (Hebr.), 1-2. 3-4. 7-8. 14 (ꝑ.: 12 b)

ꝑ. Ne obliviscáris páuperum, Dómine.

- 22 Ut quid, Dómine, stas a longe,
 abscóndis te in opportunitátibus, in tribulatíone?

- 23 Dum supérbis impius, inséquitur páuperem:
comprehendántur in consíliis quæ cógitant. **R.**
- 24 Quóniam gloriátur peccátor in desidériis ánimæ suæ:
et avárus sibi benedícit.
- 25 Spérnit Dóminum peccátor in arrogántia sua:
« Non requíret, non est Deus ». **R.**
- 26 Cuius maledictióne os plenum est
et frauduléntia et dolo:
sub lingua eius labor et nequítia.
- 27 Sedet in insídiis ad vicos,
in occúltis intérficit innocéntem. **R.**
- 28 Vidísti: tu labórem et dolórem considéras,
ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper,
órphano tu factus es adiútor. **R.**

Alleluia

2 Cor 5, 19 a.c

R. Allelúia. **Y.** Deus erat in Christo mundum reconcilians
sibi,
et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.
R. Allelúia.

Evangelium

*Comminatus est eis ne manifestum eum facerent,
ut adimpleretur quod dictum est.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Mattháeum

12, 14-21

In illo témpore:

Exeúntes Pharisæi consílium faciébant advérsus Ie-
sum, quómo do eum pérderent.

Iesus autem sciens secéssit inde. Et secúti sunt eum
multi, et curávit eos omnes, et comminátus est eis ne

manifestum eum facerent, ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam dicentem:

« Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus in quo bene placuit animæ meæ; ponam Spiritum meum super eum, et iudicium gentibus nuntiabit. Non contendet neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius.

Harundinem quassatam non confringet et linum fumigans non exstinguet, donec eiciat ad victoriam iudicium; et in nomine eius gentes sperabunt ».

Verbum Domini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increméto
suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sæculum sæculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis efféctus.
Per Christum.

DOMINICA XVI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátia tuæ super eos dona múltiplica,
ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
semper in mandátis tuis vígili custódia perseverént.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Das locum in peccatis pænitentia.

Lectio libri Sapiéntiæ

12, 13. 16-19

Non est álius Deus quam tu, cui cura est de ómni-
bus, ut osténdas quóniam non iniúste iúdicas iudicium.

Virtus enim tua iustítiæ inítium est, et ob hoc
quod ómnium Dóminus es, ómnibus te párcere facis.
Virtútem enim osténdis tu, qui non créderis esse in
virtúte consummátus, et horum, qui te nésciunt, audá-
ciam tradúcis.

Tu autem, dominátor virtútis, cum tranquillitáte
iúdicas, et cum magna reveréntia dispónis nos: subest
enim tibi, cum volúeris, posse.

Docuisti autem pópulum tuum per tália ópera, quóniam opórtet iustum esse et humánum; et bonæ spei fecisti filios tuos, quóniam iúdicans das locum in peccátis pæniténtiæ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 85, 5-6. 9-10. 15-16 a (R.: 5 a)

R. Tu, Dómine, suávis et mitis es.

⁵ Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis,
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

⁶ Auribus pércipe, Dómine, oratióem meam,
et inténde voci deprecationis meæ. R.

⁹ Omnes gentes quascúmque fecisti vénient,
et adorábunt coram te, Dómine;
et glorificábunt nomen tuum,
¹⁰ quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia:
tu es Deus solus. R.

¹⁵ Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors,
pátiens et multæ misericórdiæ et veritátis.

¹⁶ Réspice in me et miserére mei. R.

Lectio secunda

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

8, 26-27

Spiritus ádiuvat infirmitátem nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescimus, sed ipse Spíritus interpellat gemitibus inenarrabilibus; qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ⁊. Benedíctus es, Pater,
 Dómine cæli et terræ,
 quia mystéria Regni párvulis revelásti.
 ℞. Allelúia.

Evangelium *

Sinite utraque crescere usque ad messem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 24-43

In illo témpore:

Aliam parábolam propósuit Iesus turbis dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus eius et superseminávit zizánia in médio trítici et ábiit.

Cum autem crevísset herba et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patris famílias dixerunt ei: “ Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? ” Et ait illis: “ Inimícus homo hoc fecit ”.

Servi autem dicunt ei: “ Vis, imus et collígimus ea? ” Et ait: “ Non, ne forte colligéntes zizánia eradicétis simul cum eis tríticum, sinite útraque créscere usque ad messem; et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum ea, tríticum autem congregáte in hórreum meum ” ».

Aliam parábolam propósuit eis dicens: « Símile est Regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo; quod mínimum quidem est óm-

nibus semínibus, cum autem créverit maius est holéribus et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant et hábitent in ramis eius ».

Aliam parábolam locútus est eis: « Símile est Regnum cælórum fermento, quod accéptum múlier abscondit in farínæ satis tribus donec fermentátum est totum ».

Hæc ómnia locútus est Iesus in parábolis ad turbas, et sine parábola nihil loquebátur eis, ut adimplerétur quod dictum erat per Prophétam dicentem: « Apériam in parábolis os meum, eructábo abscondita a constitutióne mundi ».

Tunc dimíssis turbis venit in domum, et accessérunt ad eum discipuli eius dicentes: « Díssere nobis parábolam zizaniórum agri ». Qui respóndens ait:

« Qui séminat bonum semen est Fílius hóminis; ager autem est mundus; bonum vero semen, hi sunt filii Regni; zizánia autem filii sunt Mali, inimícus autem qui seminávit ea est diábolus; messis vero consummátio sæculi est, messóres autem ángeli sunt.

Sicut ergo colligúntur zizánia et igni comburúntur, sic erit in consummatione sæculi: mittet Fílius hóminis ángelos suos, et cólligent de Regno eius ómnia scándala et eos qui faciunt iniquitátem, et mittent eos in caminum ignis; ibi erit fletus et stridor déntium. Tunc iusti fulgébunt sicut sol in Regno Patris eórum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 24-30

In illo témpore:

Aliam parábolam propósuit Iesus turbis dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dor-

mírent hómines, venit inimícus eius et superseminávit zizánia in médio trítici et ábiit.

Cum autem crevísset herba et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patris famílias dixerunt ei: “ Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? ” Et ait illis: “ Inimícus homo hoc fecit ”.

Servi autem dicunt ei: “ Vis, imus et collígimus ea? ” Et ait: “ Non, ne forte colligéntes zizánia eradicétis simul cum eis tríticum, sínite útraque créscere usque ad messem; et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum ea, tríticum autem congregáte in hórreum meum ” ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Congregabo reliquias gregis mei,
et suscitabo super eos pastores.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

23, 1-6

« Væ pastóribus qui dispérdunt et dilácerant gregem páscuæ meæ » dicit Dóminus.

Ideo hæc dicit Dóminus Deus Israel ad pastóres qui pascunt pópulum meum: « Vos dispersístis gregem meum, et eiecístis eos, et non visitástis eos; ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum » ait Dóminus.

« Et ego congregábo reliquias gregis mei de ónibus terris, ad quas eiecero eos illuc; et convértam eos ad rura sua, et crescent et multiplicabúntur.

Et suscitábo super eos pastóres, et pascent eos; non formidábunt ultra et non pavébunt, et nullus quærétur ex número » dicit Dóminus.

« Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen iustum; et regnábít rex et sápiens erit, et fáciét iudícium et iustítiam in terra.

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter; et hoc est nomen quod vocábunt eum: “ Dóminus iustus noster ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustítiae
propter nomen suum.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

⁶ Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
óm nibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Lectio secunda

Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

2, 13-18

Fratres:

Nunc in Christo Iesu vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi.

Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum et medium parietem macerie solvit, inimicitiam, in carne sua, Legem mandatorum in decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem, et reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitiam in semetipso.

Et veniens evangelizavit pacem vobis qui longe fuistis et pacem his qui prope; quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem.

Verbum Domini.

Alleluia

Io 10, 27

℟. Alleluia. ℣. Oves meæ vocem meam audiunt,
dicit Dominus;
et ego cognosco eas, et sequuntur me.
℟. Alleluia.

Evangelium

Erant sicut oves non habentes pastorem.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 6, 30-34

In illo tempore:

Convenientes apostoli ad Iesum renuntiaverunt illi omnia quæ egerant et docuerant. Et ait illis: « Venite

vos ipsi seórsum in desértum locum, et requiésците pu-síllum ». Erant enim qui veniébant et redíbant multi, et nec manducánda spátium habébant.

Et abiérunt in navi in desértum locum seórsum. Et vidérunt eos abeúntes et cognovérunt multi, et pedéstre de ómnibus civitatibus concurrérunt illuc et prævenérunt eos.

Et éxiens vidit multam turbam et misértus est super eos, quia erant sicut oves non habéntes pastórem, et cœpit docére illos multa. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Domine, ne transeas servum tuum.

Léctio libri Génesis

18, 1-10 a

In diébus illis:

Appáruit Abrahæ Dóminus in conválle Mambre, sedénti in óstio tabernáculi sui in ipso fervóre diéi. Cumque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stantes prope eum; quos cum vidísset, cucúrrit in occúrsu eórum de óstio tabernáculi, et adorávit in terram.

Et dixit: « Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum; sed áfferam pauxíllum aquæ, et laváte pedes vestros, et requiésците sub árbore.

Ponámque buccéllam panis et confortáte cor vestrum; póstea transíbitis; idcirco enim declinástis ad servum vestrum ». Qui dixerunt: « Fac ut locútus es ».

Festinávit Abraham in tabernáculum ad Saram, dixítque ei: « Accélera, tria sata símilæ commísce, et fac subcinericios panes ».

Ipse vero ad arméntum cucúrrit, et tulit inde vítulum tenérrimum et óptimum, dedítque púero; qui festi-

návit et coxit illum. Tulit quoque butýrum et lac et vítulum, quem cóxerat, et pósuit coram eis; ipse vero stabat iuxta eos sub árbore.

Cumque comedíssent, dixerunt ad eum: « Ubi est Sara uxor tua? » Ille respóndit: « Ecce in tabernáculo est ». Cui dixit: « Revértens véniam ad te témpore isto, vita cómite, et habébit fílium Sara uxor tua ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 a)

R. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.
Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malignus,
timéntes autem Dóminum glórficat. R.

Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

Lectio secunda

*Mysterium absconditum a sæculis, nunc autem
manifestatum sanctis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

Fratres:

1, 24-28

Nunc gáudeo in passiónibus pro vobis, et adímpleo
ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea pro

córpore eius, quod est Ecclésia, cuius factus sum ego mínister secúndum dispensatióem Dei quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei,

mystérium quod absconditum fuit a sáculis et generatióibus — nunc autem manifestátum est sanctis eius, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ mystérii huius in géntibus, quod est Christus in vobis, spes gloriæ;

quem nos annuntiámus, commonétes omnem hóminem et docétes omnem hóminem in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Lc 8, 15

℞. Allelúia. √. Beáti qui in corde bono et óptimo verbum Dei rétinent,
et fructum áfferunt in paciéntia.

℞. Allelúia.

Evangelium

Martha excepit illum.

Maria optimam partem elegit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum, et múlter quædam Martha nómine excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solam ministráre? Dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima, porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
uníus sacrificii perfectióne sanxísti,
áccipe sacrificium a devótiis tibi fámulis,
et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctifica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis proficiat ad salútem.

Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audierit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 53, 6. 8**

Ecce Deus ádiuvat me,
 et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
 Voluntárie sacrificábo tibi,
 et confitébor nómini tuo, Dómine,
 quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
 et cleménter grátix tuæ super eos dona múltiplica,
 ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
 semper in mandátis tuis vígili custódia perseverént.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Scient quia ego sum Dominus,
 cum glorificatus fuero in Pharaone.*

Léctio libri Exodi**14, 5-18****In diébus illis:**

Nuntiátum est regi Ægyptiórum quod fugisset pópulus; immutatúmque est cor Pharaónis et servórum eius super pópulo, et dixerunt: « Quid volúimus fácere, ut dimitterémus Israel, ne servíret nobis? »

Iunxit ergo currum, et omnem pópulum suum asúmpsit secum. Tulítque sexcéntos currus eléctos, quidquid in Ægýpto cúrruum fuit, et duces totíus exércitus.

Induravítque Dóminus cor Pharaónis regis Ægýpti, et persecútus est filios Israel; at illi egressi erant in manu excélsa.

Cumque persequeréntur Ægýptii vestígia præcedéntium, repererunt eos in castris super mare; omnis equitátus et currus Pharaónis et univérsus exércitus erant in Phiháhiroth contra Beélsephon.

Cumque appropinquásset Phárao, levántes filii Israel óculos, vidérunt Ægýptios post se et timuérunt valde; clamaverúntque ad Dóminum et dixerunt ad Móysen:

« Fórsitan non erant sepúlra in Ægýpto; ídeo tulísti nos ut morerémur in solitúdine. Quid hoc fácere volúisti, ut edúceres nos ex Ægýpto?

Nonne iste est sermo, quem loquebámur ad te in Ægýpto dicéntes: " Recéde a nobis, ut serviámus Ægýptiis? " Multo enim mélius erat servíre eis, quam mori in solitúdine ».

Et ait Móyses ad pópulum: « Nolíte timére; state et vidéte magnália Dómini quæ factúrus est hódie; Ægýptios enim, quos nunc vidétis, nequáquam ultra vidébitis usque in sempitérnum. Dóminus pugnábit pro vobis, et vos tacébitis ».

Dixítque Dóminus ad Móysen: « Quid clamas ad me? Lóquere filiis Israel ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam, et exténde manum tuam super mare, et dívide illud; ut gradiántur filii Israel in médio mari per siccum.

Ego autem indurábo cor Ægyptiórum ut persequántur vos; et glorificábor in Pharaóne et in omni exércitu eius et in cúrribus et in equítibus illius.

Et scient Ægýptii quia ego sum Dóminus, cum glorificátus fúero in Pharaóne et in cúrribus atque in equítibus eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ex 15, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 1 a)

R. Cantemus Dómino: glorióse enim magnificátus est.

- 1 Cantemus Dómino: glorióse enim magnificátus est;
equum et ascensórem deiecit in mare.
- 2 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, et glorificábo eum;
Deus patris mei, et exaltábo eum. R.
- 3 Dóminus quasi vir pugnátor;
Omnípotens nomen eius.
- 4 Currus Pharaónis et exércitum eius proiecit in mare;
elécti príncipes eius submersi sunt in mari Rubro. R.
- 5 Abyssi operuerunt eos;
descendérunt in profúndum quasi lapis.
- 6 Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine;
déxtera tua, Dómine, percússit inimicum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Indicabo tibi, o homo, quid Dominus
requirat a te.*

Lectio libri Michææ prophætæ 6, 1-4. 6-8

Audíte quæ Dóminus lóquitur: « Surge, conténde iudício advérsum montes, et áudiant colles vocem tuam. Audiant montes iudícium Dómini, et fórtia fundaménta terræ; quia iudícium Dómini cum pópulo suo et cum Israel diiudicábitur.

Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui tibi? Respónde mihi. Quia edúxi te de terra Ægýpti, et de domo serviéntium liberávi te, et misi ante fáciem tuam Móysen et Aaron et Mariám? »

Quid dignum offeram Dómino? Curvábó genu Deo excélsó? numquid offeram ei holocautómata et vítulos annículos?

Numquid placári potest Dóminus in mílibus arietum, aut in multis mílibus hircórum pínguium? Numquid dabo primogénitum meum pro scélere meo, fructum ventris mei pro peccáto ánimæ meæ?

Indicábo tibi, o homo, quid sit bonum et quid Dóminus requírat a te: Utique fácere iudícium et dilígere misericórdiam, et sollicitum ambuláre cum Deo tuo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 5-6. 8-9. 16 bc-17. 21 et 23 (R.: 23 b)

R. Qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei.

5 « Congregáte mihi sanctos meos,
qui disposuérunt testaméntum meum in sacrificio ».

6 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est. R.

8 « Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper.

9 Non accípiam de domo tua vítulos,
neque de grégibus tuis hircos. R.

16 Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmis testaméntum meum in os tuum?

17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.

21 Hæc fecísti, et tácuí.

Existimásti quod eram tui símilis:

árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam.

- 21 Qui immolábit sacrificium laudis,
honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei ». R.

Alleluia

Ps 94, 8 ab

- R. Allelúia. V. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.
R. Allelúia.

Evangelium

Regina austri surget in iudicio cum generatione ista.

- ✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthéum

12, 38-42

In illo témpore:

Respondérunt Iesu quidam de scribis et Phariséis dicétes: « Magíster, vólumus a te signum vidére ».

Qui respóndens ait illis:

« Generátio mala et adúltera signum requírit, et signum non dábitur ei nisi signum Ionæ prophétæ. Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, sic erit Fílius hóminis in corde terræ tribus diébus et tribus nóctibus.

Viri Ninivítæ surgent in iudício cum generatióne ista et condemnábunt eam: quia pæniténtiam egerunt in prædicatióne Ionæ, et ecce plus quam Iona hic.

Regína austri surget in iudício cum generatióne ista et condemnábit eam: quia venit a fínibus terræ audíre sapiéntiam Salomónis, et ecce plus quam Sálomon hic ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
unús sacrificií perfectióne sanxísti,
áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis,
et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine,
quóniam bonum est.

Collecta

Propitiare, Dómine, fámulis tuis,
 et cleménter grátiaē tuæ super eos dona múltiplica,
 ut, spe, fide et caritatē fervéntes,
 semper in mandátis tuis vígili custódia perseverént.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Ingressi sunt filii Israel per medium sicci maris.

Lectio libri Exodi

14, 21 — 15, 1

In diébus illis:

Cum extendisset Móyses manum super mare, ábs-
 tulit illud Dóminus, flante vento veheménti et urénte
 tota nocte, et vertit in siccum; divisaque est aqua.

Et ingressi sunt filii Israel per médium sicci ma-
 ris; erat enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva.
 Persequentésque Ægýptii ingressi sunt post eos et om-
 nis equitátus Pharaónis, currus eius et équites per mé-
 dium maris.

Iámque advénerat vigília matutína, et ecce respiciens
 Dóminus super castra Ægyptiórum per coluḿnam ignis
 et nubis, interfécit exercitum eórum; et subvértit rotas
 cúrruum, ferebantúrque in profúndum.

Dixerunt ergo Ægýptii: « Fugiámus Israélem; Dó-
 minus enim pugnat pro eis contra nos ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Exténde manum tuam
 super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super
 currus et équites eórum ».

Cumque extendisset Móyses manum contra mare,
 revérsus est primo dilúculo ad priórem locum; fugien-

tibúsque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus.

Reversæque sunt aquæ et operuerunt currus et equites cuncti exercitus Pharaónis, qui sequentes ingressi fuerant mare; nec unus quidem superfuít ex eis.

Fílii autem Israel perrexerunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavitque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiórum. Et viderunt Ægyptios mórtuos super litus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos; timuitque pópulus Dóminum, et crediderunt Dómino et Móysi servo eius.

Tunc cécinít Móyses et fílii Israel carmen hoc Dómino, et dixerunt:

Psalmus responsorius

Ex 15, 8-9. 10 et 12. 17 (R.: 1 a)

R. Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est.

In spírítu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens,

congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: « Perséquar et comprehéndam;

dívidam spólia, implébitur ánima mea,

evaginábo gládium meum, interfíciét eos manus mea ». R.

Flavit spírítus tuus, et opéruit eos mare;

submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. R.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine, sanctuárium tuum, Dómine,

quod firmavérunt manus tuæ. R.

Anno secundo

Lectio prior

Proiciet in profundum maris omnia peccata nostra.

Lectio libri Michææ prophætæ

7, 14-15. 18-20

Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditatis tuæ, habitantes solos in saltu, in médio Carméli; pascéntur Basan et Gálaad iuxta dies antiquos. Secundum dies egressiónis tuæ de terra Ægýpti, ostendam ei mirabilia.

Quis, Deus, similis tui, qui aufers iniquitatem et transis peccatum reliquiarum hereditatis tuæ? Non imittet ultra furorem suum, quóniam volens misericórdiam est.

Revertétur et miserébitur nostri, depónet iniquitates nostras, et proiciet in profundum maris ómnia peccata nostra. Dabis veritatem Iacob, misericórdiam Abraham, quæ iurásti pátribus nostris a diébus antiquis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 2-4. 5-6 7-8 (R.: 8 a)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

2 Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua,
convertísti captivitatem Iacob.

3 Remisísti iniquitatem plebis tuæ,
operuísti ómnia peccata eórum.

4 Contraxísti omnem iram tuam,
revertísti a furóre indignatiónis tuæ. R.

5 Convérte nos, Deus, salutáris noster,
et avérte iram tuam a nobis.

6 Numquid in ætérnum irascéris nobis,
aut extédes iram tuam
a generatióne in generatióne? R.

Nonne tu convérsus vivificábis nos,
 et plebs tua lætábitur in te?
 Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
 et salutáre tuum da nobis. **℟.**

Alleluia

Io 14, 23

℟. Allelúia. **℣.** Si quis dīligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
 et Pater meus dīliget eum, et ad eum veniémus. **℟.** Allelúia.

Evangelium

*Extendens manum suam in discipulos suos dixit:
 Ecce mater mea et fratres mei.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

12, 46-50

In illo témpore:

Loquente Iesu ad turbas, ecce Mater et fratres eius stabant foris quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: « Ecce mater tua et fratres tui foris stant quæréntes loqui tecum ».

At ille respóndens dicénti sibi ait: « Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? »

Et exténdens manum suam in discipulos suos dixit: « Ecce mater mea et fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
 unius sacrificií perfectióne sanxísti,
 áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis,

et pari benedictiōne, sicut múnera Abel, sanctífica,
 ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
 cunctis proficiat ad salútem.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
 miséricors et miserátor Dóminus;
 escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
 si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
 intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
 et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
 fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
 Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
 et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
 Voluntárie sacrificábo tibi,
 et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
 et cleménter grátiae tuæ super eos dona múltiplica,
 ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
 semper in mandátis tuis vígili custódia perseverént.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Ego pluam vobis panes de cælo.

Lectio libri Exodi

16, 1-5. 9-15

Profecti sunt filii Israel de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim et Sinai, quintodécimo die mensis secúndi, postquam egressi sunt de terra Ægypti.

Et murmurávit omnis congregatio filiorum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine; dixerúntque filii Israel ad eos:

« Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárniúm, et comedebámus panem in saturitáte! Cur eduxistis nos in desertum istud, ut occiderétis omnem multitudínem fame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam vobis panes de cælo; egrediátur pópulus, et cólligat quæ sufficiunt per singulos dies, ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea an non. Die autem sexto parent quod ínferant; et sit duplum quam collígere solébant per singulos dies ».

Dixit quoque Móyses ad Aaron: « Dic univérsæ congregatióni filiorum Israel: “ Accédite coram Dómino; audívit enim murmur vestrum! ” » Cumque loquerétur Aaron ad omnem cœtum filiorum Israel, respexérunt ad solitúdinem; et ecce glória Dómini appáruit in nube.

Locútus est autem Dóminus ad Móysen dicens: « Audívi murmuratiónes filiorum Israel; lóquere ad eos: “ Véspere comedétis carnes, et mane saturabímmini pánibus, scietisque quod ego sum Dóminus Deus vester ” ».

Factum est ergo vespere, et ascendens coturnix coopérui castra; mane quoque ros iacuit per circuitum castrorum. Cumque operuisset superficiem terræ, apparuit in solitudine minutum, et quasi pilo tusum, in similitudinem pruinae super terram.

Quod cum vidissent filii Israel, dixerunt ad invicem: « Manhu? » quod significat: « Quid est hoc? »

Ignorabant enim quid esset. Quibus ait Móyses: « Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescendum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 18-19. 23-24. 25-26. 27-28 (R.: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

18 Et tentaverunt Deum in cordibus suis,
petentes escas animabus suis;

19 et contra Deum locuti sunt,
dixerunt: « Numquid poterit Deus
parare mensam in deserto »? R.

23 Verumtamen mandavit nubibus desuper,
et ianuas cæli aperuit;

24 et pluit illis manna ad manducandum,
et panem cæli dedit eis. R.

25 Panem angelorum manducavit homo,
cibaria misit eis ad abundantiam.

26 Excitavit austrum in cælo,
et induxit in virtute sua africanum. R.

27 Et pluit super eos sicut pulverem carnes,

28 et sicut arenam maris volatilia pennata,
et ceciderunt in medio castrorum eorum,
circa tabernacula eorum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Prophetam in gentibus dedi te.

Inítium libri Ieremíæ prophétæ

1, 1. 4-10

Verba Ieremíæ filii Helcíæ, de sacerdotibus qui fuérunt in Anatoth in terra Bénéiamin.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: « Priúsqvam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: " Puer sum "; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loquerís. Ne tíneas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam et téngit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constituí te hódie super gentes et super regna, ut evéllas et déstruas, et dispérdas et díssipes, et ædífices et plantas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6 ab. 15 ab et 17 (R.: cf. 15)

R. Os meum annuntiábit salutáre tuum, Dómine.

¹ In te, Dómine, sperávi,
non confúndar in ætérnum.

² In iustítia tua líbera me, et éripe me;
inclína ad me aurem tuam, et salva me. R.

- 3 Esto mihi in rupem præsidii
et in domum munitam, ut saluum me fácias,
quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu.
- 4 Deus meus, éripe me de manu peccatóris. **R.**
- 5 Quóniam tu es exspectátio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
- 6 Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscéptor meus. **R.**
- 15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum.
- 17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. **R.**

Alleluia

R. Allelúia. **V.** Semen est verbum Dei,
sator autem Christus;
omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.
R. Allelúia.

Evangelium

Dabant fructum centesimum.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 1-9

In illo die éxiens Iesus de domo sedébat secus mare;
et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in na-
vículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in
lítore. Et locútus est eis multa in parábolis dicens:

« Ecce éxiit qui séminat semináre. Et dum séminat,
quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres et
comedérunt ea.

Alia autem cecidérunt in petrósa ubi non habébant

terram multam, et continuo exorta sunt quia non habebant altitudinem terræ. Sole autem orto, æstuaverunt, et quia non habebant radicem, aruerunt.

Alia autem ceciderunt in spinas, et creverunt spinæ et suffocaverunt ea.

Alia vero ceciderunt in terram bonam, et dabant fructum: aliud centésimum, aliud sexagésimum, aliud tricésimum.

Qui habet aures audiat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium différentiam hostiárum unius sacrificii perfectióne sanxísti, áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis, et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica, ut, quod sínguli obtulerunt ad maiestátis tuæ honórem, cunctis proficiat ad salútem.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.

Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum****Ps 53, 6. 8**

Ecce Deus ádiuvat me,
 et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
 Voluntárie sacrificábo tibi,
 et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
 et cleménter grátia tuæ super eos dona múltiplica,
 ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
 semper in mandátis tuis vígili custódia perseverént.
 Per Dóminum.

Anno prímo**Lectio prior**

*Descendet Dominus coram omni plebe
 super montem Sinai.*

Léctio libri Exodí**19, 1-2. 9-11. 16-20 b**

Mense tértio egressiónis Israel de terra Ægýpti, in die hac venérunt in solitúdinem Sínai. Nam profécti de Ráphidim et perveniéntes usque in desértum Sínai, castrametáti sunt in eódem loco, ibíque Israel fixit tentória e regióne montis.

Ait Móysi Dóminus: « Iam nunc véniam ad te in calígine nubis, ut áudiat me pópulus loquéntem ad te, et credat tibi in perpétuum ».

Nuntiávit ergo Móyses verba pópuli ad Dóminum, qui dixit ei: « Vade ad pópulum, et sanctífica illos hódie et cras; lavéntque vestiménta sua, et sint paráti in diem tértium; in die enim tértia descéndet Dóminus coram omni plebe super montem Sínai ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce cœpérunt audíri tonítroa ac micáre fúlgora, et nubes densíssima operíre montem, clangórque búcinæ veheméntius perstrepébat; et tímuit pópulus qui erat in castris.

Cumque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descendísset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis.

Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius et prolíxius tendebátur.

Móyses loquebátur, et Deus respondébat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínai in ipso montis vértice et vocávit Móysen in cacúmen eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

- ⁵² **Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum,**
℞. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sœcula.
Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum,
℞. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sœcula.
- ⁵³ **Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ,**
℞. Et superlaudábilis et supergloriósus in sœcula.
- ⁵⁴ **Benedíctus es in throno regni tui,**
℞. Et superlaudábilis et superexaltátus in sœcula.
- ⁵⁵ **Benedíctus es, qui intuéris abýssos**
et sedes super Chérubim,
℞. Et laudábilis et superexaltátus in sœcula.
- ⁵⁶ **Benedíctus es in firmaménto cœli,**
℞. Et laudábilis et gloriósus in sœcula.

Anno secundo

Lectio prior

*Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ,
et foderunt sibi cisternas dissipatas.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 2, 1-3. 7-8. 12-13

Factum est verbum Dómini ad me dicens:

« Vade et clama in áuribus Ierúsalem dicens: " Hæc dicit Dóminus: Recordátus sum tui, miserans adulescéntiam tuam et caritátem desponsatiónis tuæ, quando secúta es me in desérto, in terra quæ non seminátur.

Sanctus Israel Dómino, primitiæ frugum eius; omnes qui dévorant eum delínquunt; mala vénient super eos " », dicit Dóminus.

« Et indúxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum eius et óptima illius; et ingressi contaminástis terram meam, et hereditátem meam posuístis in abominatiónem.

Sacerdótes non dixerunt: " Ubi est Dóminus? " et tenétes legem nesciérunt me, et pastóres prævaricáti sunt in me, et prophætæ prophetavérunt in Baal et idóla secúti sunt ».

« Obstupéscite, cæli, super hoc, et, portæ eius, desolámini veheménter », dicit Dóminus: « Duo enim mala fecit pópulus meus: me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, et foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continére non valent aquas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 3, 6-7 ab. 8-9. 10-11 (R.: 10 a)

R. Apud te, Dómine, est fons vitæ.

- 6 Dómine, in cælo misericórdia tua,
et véritas tua usque ad nubes;
- 7 iustítia tua sicut montes Dei,
iudícia tua abýssus multa. **R.**
- 8 Quam pretiósá misericórdia tua, Deus!
Fílii autem hóminum
in tégmine alárum tuárum sperábunt;
9 inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ,
et torrénate voluptátis tuæ potábis eos. **R.**
- 10 Quóniam apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.
- 11 Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te,
et iustítiam tuam his qui recto sunt corde. **R.**

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. **V.** Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Vobis datum est nosse mysteria Regni cælorum,
illis autem non est datum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 10-17

In illo témpore: Accedéntes discípuli ad Iesum dixerunt ei: « Quare in parábolis lóqueris eis? »

Qui respóndens ait illis: « Quia vobis datum est nosse mystéria Regni cælorum, illis autem non est datum. Qui enim habet, dábitur ei et abundábit; qui autem non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Ideo in parábolis loquor eis, quia vidéntes non vident et audiéntes non áudiunt neque intéllegunt; et adimplétur eis prophetía Isaíæ dicens:

“ Audítu audiétis et non intellegétis, et vidéntes vidébitis et non vidébitis. Incrassátum est enim cor pópuli huius, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos clausérunt; ne quando óculis vídeant et áuribus áudiant et corde intéllegant et convertántur, et sanem eos ”.

Vestri autem beáti óculi quia vident, et aures vestræ quia áudiunt. Amen quippe dico vobis: Multi prophétæ et iusti cupiérunt vidére quæ vidétis et non vidérunt, et audíre quæ audítis et non audiérunt ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum unius sacrificii perfectióne sanxísti, áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis, et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica, ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem, cunctis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audierit vocem meam,
et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
 et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
 fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
 Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
 et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
 Voluntárie sacrificábo tibi,
 et confitébor nómini tuo, Dómine,
 quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
 et cleménter grátia tuæ super eos dona múltiplica,
 ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
 semper in mandátis tuis
 vígili custódia perseverént.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Lex per Moysen data est.***Léctio libri Exodi**

20, 1-17

In diébus illis: Locútus est Dóminus cunctos sermónes
 hos:

« Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra
 Ægýpti, de domo servitútis.

Non habébis deos aliénos coram me.

Non fácies tibi scúlptile neque omnem similitúdi-
nem, quæ est in cælo désuper et quæ in terra deórsum,
nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorábis
ea neque coles.

Ego sum Dóminus Deus tuus, fortis, zelótes, vísitans
iniquitátem patrum in filios in tértiam et quartam ge-
neratióem eórum qui odérunt me, et fáciens misericór-
diam in mília his qui díligunt me et custódiunt præ-
cépta mea.

Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec
enim habébit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit
nomen Dómini Dei sui frustra.

Meménto ut diem sábbati sanctífices. Sex diébus
operáberis, et fácies ómnia ópera tua; séptimo autem
die sábbatum Dómini Dei tui est; non fácies omne opus
in eo tu et filius tuus et filia tua, servus tuus et ancilla
tua, iuméntum tuum et ádvena qui est intra portas tuas.

Sex enim diébus fecit Dóminus cælum et terram et
mare et ómnia quæ in eis sunt, et requiévit in die
séptimo: idcirco benedíxit Dóminus diéi sábbati et sanc-
tificávit eum.

Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis lon-
gævus super terram, quam Dóminus Deus tuus da-
bit tibi.

Non occídes.

Non mœcháberis.

Non furtum fácies.

Non loquéris contra próximum tuum falsum testi-
mónium.

Non concupísces domum próximi tui; nec deside-
rábis uxórem eius, non servum, non ancíllam, non bo-
vem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ ætérnæ habes.

- 8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.
- 9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.
- 10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáeculum sáeculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.
- 11 Desiderabília super aurum et lápidem pretiósium multum, et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Dabo vobis pastores iuxta cor meum;
et congregabuntur omnes gentes in Ierusalem.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

3, 14-17

« Convertímini, fílii reverténtes, dicit Dóminus, quia ego vir vester; et assúmam vos, unum de civitáte et duos de cognatióne, et introdúcam vos in Sion; et dabo vobis pastóres iuxta cor meum, et pascent vos sciéntia et doctrína.

Cumque multiplicáti fuéritis et crevéritis in terra in diébus illis, ait Dóminus, non dicent ultra: “ Arca testaménti Dómini ”; neque ascéndet super cor, neque recordabúntur illíus, nec visitábitur nec fiet ultra.

In témpore illo vocábunt Ierúsalem “ Sólium Dó-

mini », et congregabúntur ad eam omnes gentes in nómine Dómini in Ierúsalem; et non ambulábunt post pravitátem cordis sui péssimi ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 (R.: 10 d)

R. Dóminus custódiét nos, sicut pastor gregem suum.

¹⁰ Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,
et dícite: « Qui dispérsit Israel congregábit eum,
et custódiét eum, sicut pastor gregem suum. R.

¹¹ Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris.

¹² Et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. R.

¹³ Tunc lætábitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul;
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo ». R.

Alleluia

Cf. Lc 8, 15

R. Allelúia. V. Beáti qui in corde bono et óptimo verbum Dei rétinent,
et fructum áfferunt in paciéntia. R. Allelúia.

Evangelium

Qui audit verbum et intellegit et fructum affert

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 18-23

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Vos ergo audíte parábolam seminántis. Omnis qui audit verbum Regni et non intéllegit, venit Malus et

rapit quod seminátum est in corde eius; hic est qui secus viam seminátus est.

Qui autem supra petrósa seminátus est, hic est qui verbum audit et continuo cum gáudio áccipit illud; non habet autem in se radicem sed est temporális; facta autem tribulatióne vel persecutióne propter verbum, continuo scandalizátur.

Qui autem est seminátus in spinis, hic est qui verbum audit et sollicitúdo sǎculi et fallácia divitiárum suffocat verbum, et sine fructu efficitur.

Qui vero in terra bona seminátus est, hic est qui audit verbum et intéllegit, et fructum affert et facit áliud quidem centum, áliud autem sexaginta, porro áliud triginta ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
uníus sacrificii perfectiÓne sanxísti,
áccipe sacrificium a devótiis tibi fámulis,
et pari benedictiÓne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audierit vocem meam,
et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
 et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
 fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
 Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
 et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
 Voluntárie sacrificábo tibi,
 et confitébor nómini tuo, Dómine,
 quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
 et cleménter grátia tuæ super eos dona multíplica,
 ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
 semper in mandátis tuis
 vígili custódia perseverént.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Hic est sanguis fœderis, quod pepigit
 Dominus vobiscum.*

Léctio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini
 atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce:
 « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scriptis autem Móyses univérso sermóne Dómini; et mane consúrgens ædificávit altáre ad radices montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel.

Misitque iúvenes de filiis Israel, et obtulérunt holocáusta; immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos. Tulit itaque Móyses dimídiam partem sánguinis, et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen fœderis, legit, audiénte pópulo, qui dixerunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obœdiétes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum, et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 49, 1-2. 5-6. 14-15 (R.: 14 a)

R. Immola Deo sacrificium laudis.

Deus deórum Dóminus locútus est,
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.
Ex Sion speciósa decóre Deus illúxit. **R.**

« Congregáte mihi sanctos meos,
qui disposuérunt testaméntum meum
in sacrificio ».

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est. **R.**

« Immola Deo sacrificium laudis,
et redde Altíssimo vota tua;
et ínvoça me in die tribulatiónis:
éruam te, et honorificábis me ». **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Numquid spelunca latronum facta est domus,
in qua invocatum est nomen meum?*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

7, 1-11

Verbum quod factum est ad Ieremiam a Dómino dicens: « Sta in porta domus Dómini, et prædica ibi verbum istud et dic: “ Audíte verbum Dómini, omnis Iuda, qui ingredimini per portas has ut adorétis Dóminum ” ».

Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: « Bonas fácite vias vestras et stúdia vestra, et habitábo vobiscum in loco isto. Nolíte confidere in verbis mendácii, dicéntes: “ Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est! ”

Quóniam si bene direxéritis vias vestras et stúdia vestra, si fecéritis iudícium inter virum et próximum eius, ádvenæ et víduæ non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc, et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis, habitábo vobiscum in loco isto, in terra quam dedi pátribus vestris a sæculo et usque in sæculum.

Ecce vos confiditis vobis in sermónibus mendácii, qui non próderunt vobis. Furári, occídere, adulterári, iuráre mendáciter, libáre Báalim et ire post deos aliénos, quos ignorátis; et venístis et stetístis coram me in domo hac, in qua invocátum est nomen meum, et dixístis: “ Liberáti sumus, eo quod fecérimus omnes abominatiónes istas ”.

Numquid ergo spelúnca latrónum facta est domus ista, in qua invocátum est nomen meum in óculis vestris? Ego, ego sum, ego vidi », dicit Dóminus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5-6 a et 8 a. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua,
Dómine virtútum!

3 Concupíscit et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum et caro mea
exsultavérunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

6 Beátus vir cuius est auxiliúm abs te.

8 Ibunt de virtúte in virtútem. R.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

Alleluia

Iac 1, 21

R. Allelúia. γ. In mansuetúdine suscípite
ínsitum verbum,
quod potest salváre ánimas vestras.
R. Allelúia.

Evangelium

Sinite utraque crescere usque ad messem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 24-30

In illo témpore:

Aliam parábolam propósuit Iesus turbis dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómīni qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent hómīnes, venit inimicus eius et superseminávit zizánia in médio trítici et ábiit.

Cum autem crevisset herba et fructum fecisset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patris fámīlias dixerunt ei: “ Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? ” Et ait illis: “ Inimicus homo hoc fecit ”. Servi autem dicunt ei: “ Vis, imus et collígimus ea? ”

Et ait: “ Non, ne forte collígentes zizánia eradicétis simul cum eis tríticum, sinite útraque créscere usque ad messem; et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum ea, tríticum autem congregáte in hórreum meum ” ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum unius sacrificii perfectióne sanxísti,
 áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis,
 et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica,
 ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
 cunctis proficiat ad salútem.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

DOMINICA XVII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitare facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
múltiplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possímus inhærére mansúris.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Postulasti tibi sapientiam.

Léctio libri primi Regum

3, 5-12

In diébus illis:

Appáruit Dóminus Salomóni per sómnum nocte,
dicens: « Póstula quod vis ut dem tibi ».

Et ait Sálomon: « Tu fecisti cum servo tuo David,
patre meo, misericórdiam magnam, sicut ambulávit in
conspéctu tuo in veritáte et iustítia et recto corde tecum;
custodisti ei misericórdiam tuam grandem, et dedisti
ei filium sedéntem super thronum eius, sicut est hódie.

Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David, patre meo. Ego autem sum puer párvulus, et ignórans egréssum et intróitum meum; et servus tuus in médio est pópuli quem elegísti, pópuli infíniti, qui numerári et supputári non potest præ multitudíne.

Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum iudicáre possit et discernere inter bonum et malum. Quis enim póterit iudicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum? »

Plácuít ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon postuláset huiuscémodi rem.

Et dixit Dóminus Salomóni: « Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum iudícium, ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intéllegens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit nec post te surrectúrus sit ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 57 et 72. 76-77. 127-128. 129-130 (R.: 97 a)

R. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine!

Pórtio mea Dóminus:
dixi custodíre verba tua.
Bonum mihi lex oris tui,
super mília auri et argénti. R.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo.
Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam,
quia lex tua delectátio mea est. R.

- 127 Ideo diléxi præcépta tua,
super aurum et obrýzum.
- 128 Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar,
omnem viam mendáctii ódio hábui. *℞.*
- 129 Mirabília testimónia tua,
ídeo servávit ea ánima mea.
- 130 Declarátio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. *℞.*

Lectio secunda

*Prædestinavit nos conformes fieri
imaginis Filii eius.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 28-30

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia coope-
rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti
sunt.

Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes
fieri imáginis Filii eius, ut sit ipse primogénitus in mul-
tis frátribus; quos autem prædestinávit, hos et vocávit;
et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustifi-
cávit, illos et glorificávit.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

*℞. Allelúia. γ. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.*

Evangelium *

Vendit universa quæ habet et emit agrum illum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 44-52

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum thesáuro abscondito in agro, quem qui invénit homo abscondit, et præ gáudio illius vadit et vendit univérsa quæ habet et emit agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómīni negotiatóri quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit et véndidit ómnia quæ hábuit et emit eam.

Iterum símile est Regnum cælórum sagénæ missæ in mare et ex omni génere congregánti; quam cum impléta esset educéntes secus litus et sedéntes collegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt.

Sic erit in consummatióne sáculi: exhibunt ángeli et separábunt malos de médio iustórum et mittent eos in camínium ignis; ibi erit fletus et stridor déntium.

Intellexístis hæc ómnia? »

˘ Dicunt ei: « Etiam ».

Ait autem illis: « Ideo omnis scriba doctus in Regno cælórum símilis est hómīni patri famílias qui profert de thesáuro suo nova et vétera ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 44-46

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum thesáuro abscondito in agro, quem qui invénit homo abscondit, et præ gáudio

dio illius vadit et vendit universa quæ habet et emit agrum illum.

Iterum simile est Regnum cælorum homini negotiâtori quærenti bonas margaritas. Inventa autem una pretiosa margarita, abiit et vendidit omnia quæ habuit et emit eam ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Comedent, et supererit.

Lectio libri secúndi Regnum

4, 42-44

In diébus illis:

Vir quidam venit de Beel-Sálisa déferens viro Dei, Eliséo, panes primitiârum, viginti panes hordeáceos, et fruméntum novum in pera sua. At ille dixit: « Da pópulo, ut cómedat ». Respondítque ei míster eius: « Quantum est hoc, ut appónam centum viris? »

Rursum ille ait: « Da pópulo, ut cómedat; hæc enim dicit Dóminus: “ Cómedent, et supéerit ” ». Pósuit itaque coram eis; qui comedérunt, et supérfuit iuxta verbum Dómini. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 15-16. 17-18 (ꝛ.: cf. 16)

ꝛ. Aperis tu manum tuam, Dómine, et sáticas nos.

¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.

¹¹ Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. ꝛ.

- 15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
- 16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimam in beneplácito. **R.**
- 17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritaté. **R.**

Lectio secunda

*Unum corpus, unus Dominus, una fides,
unum baptisma.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetúdine, cum longanimitate, supportántes invicem in caritate, solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis;

unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 7, 16

R. Allelúia. **V.** Prophéta magnus surrexit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam.

R. Allelúia.

Evangelium

Distribuit discumbentibus quantum volebant.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 1-15

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galiléæ quod est Tiberiædis. Et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciebat super his qui infirmabántur.

Súbiit autem in montem Iesus, et ibi sedébat cum discipulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum.

Cum sublevásset ergo óculos Iesus et vidísset quia multitúdo magna venit ad eum, dicit ad Philíppum: « Unde emémus panes ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis ut unusquisque módicum quid accípiat ».

Dicit ei unus ex discipulis eius, Andréas, frater Simónis Petri: « Est puer hic, qui habet quinque panes hordeáceos et duos pisces; sed hæc quid sunt propter tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómines discúmbere ». Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri número quasi quinque mília.

Accépit ergo panes Iesus et cum grátias egísset distribuit discumbéntibus, simíliter et ex píscibus quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dicit discipulis suis: « Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne quid péreat ».

Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis quæ superfuérunt his qui manducavérunt.

Illi ergo hómines, cum vidissent quod fécerat signum, dicébant: « Hic est vere Prophéta qui venit in mundum ».

Iesus ergo, cum cognovisset quia ventúri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, secéssit íterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ne indigneris, Domine, si loquar.

Léctio libri Génesis

18, 20-32

In diébus illis:

Dixit Dóminus: « Clamor Sodomórum et Gomór-rhæ multiplicátus est, et peccátum eórum aggravátum est nimis. Descéndam et vidébo utrum clamórem, qui venit ad me, ópere compléverint, an non est ita, ut sciam ».

Converterúntque se inde duo Angeli, et abiérunt Sódomam. Abraham vero adhuc stabat coram Dómino. Et appropínquans ait:

« Numquid perdes iustum cum ímpio? Si fúerint quinquagínta iusti in civitáte, períbunt simul? Et non parces loco illi propter quinquagínta iustos, si fúerint in eo?

Absit a te, ut rem hanc fácias, et occídas iustum cum ímpio, fiátque iustus sicut ímpius. Non est hoc tuum; qui iúdicas omnem terram, nequáquam fácies iudícium hoc ».

Dixitque Dóminus ad eum: « Si invénero Sódomis quinquagínta iustos in médio civitátis, dimíttam omni loco propter eos ».

Respondénsque Abraham ait: « Quia semel cœpi, loquar ad Dóminum meum, cum sim pulvis et cinis. Quid, si minus quinquaginta iustis quinque fúerint? Delébis propter quadraginta quinque univérsam urbem? »

Et ait: « Non delébo, si invénero ibi quadraginta quinque ».

Rursúmque locútus est ad eum: « Sin autem quadraginta ibi invénti fúerint, quid fácies? » Ait: « Non percútiám propter quadraginta ».

« Ne, quæso, inquit, indignéris, Dómine, si loquar. Quid, si ibi invénti fúerint triginta? »

Respóndit: « Non fáciam, si invénero ibi triginta ».

« Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Dóminum meum. Quid, si ibi invénti fúerint viginti? »

Ait: « Non interfíciam propter viginti ».

« Obsecro, inquit, ne irascáris, Dómine, si loquar adhuc semel. Quid, si invénti fúerint ibi decem? » Et dixit: « Non delébo propter decem ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 6-7 ab. 7 c-8 (R.: 3 a)

R. In quacúmque die invocávero te, exáudi me, Dómine.

¹ Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

² In conspéctu Angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

³ In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. R.

Quóniam excélsus Dóminus, et húmilem réspicit,
 et supérbum a longe cognóscit.
 Si ambulávero in médio tribulatiónis,
 vivificábis me;
 et contra iram inimicórum meórum
 extédes manum tuam. **℞.**

Et salvum me fáciat délixtera tua.
 Dóminus opus perficiet pro me;
 Dómine, misericórdia tua in sáeculum:
 ópera mánuum tuárum ne remíttas. **℞.**

Lectio secunda

*Convivificavit vos cum illo, donans nobis
 omnia delicta.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

2, 12-14

Fratres:

Christo consepúlto estis in baptísimo, in quo et con-
 resuscitáti estis per fidem operatiónis Dei, qui suscitá-
 vit illum a mórtuis;

et vos cum mórtui esséti in delictis et præpúcio
 carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans nobis óm-
 nia delicta, delens quod advérsus nos erat chirógraphum
 decretis quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de
 médio affigens illud cruci. — Verbum Dómini.

Alleluia

Rom 8, 15

**℞. Allelúia. γ. Accepístis Spíritum adoptiÓnis filiÓrum;
 in eo clamámus: Abba, Pater.**

℞. Allelúia.

Evangelium

Petite et dabitur vobis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 1-13

Et factum est cum esset Iesus in loco quodam orans, ut cessávit, dixit unus ex discíplulis eius ad eum: « Dómine, doce nos oráre, sicut et Ioánnes dócuit discí-pulos suos ».

Et ait illis: « Cum orátis dícite:

“ Pater, sanctificétur Nomen tuum,
advéniat Regnum tuum,
panem nostrum cotidiánum da nobis cotidie,
et dimítte nobis peccáta nostra,
síquidem et ipsi dimíttimus omni debénti nobis,
et ne nos indúcas in tentatióem ” ».

Et ait ad illos: « Quis vestrum habébit amicum et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: “ Amíce, cómoda mihi tres panes, quóniam amicus meus venit de via ad me et non hábeo quod ponam ante illum ”; et ille de intus respóndens dicat: “ Noli mihi moléstus esse; iam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli; non possum súrgere et dare tibi ”.

Dico vobis: “ Etsi non dabit illi surgens, eo quod amicus eius sit, propter improbitátem tamen eius surget et dabit illi quotquot habet necessários ”.

Et ego vobis dico: “ Pétite et dábitur vobis; quárite et inveniétis; pulsáte et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit, et qui quærit, invenit, et pulsánti aperiétur.

Quem autem ex vobis patrem fílius petierit piscem, numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petierit ovum, numquid pórriget illi scorpiónem?

Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona dare filiis vestris, quanto magis Pater de cælo dabit Spiritum Sanctum petentibus se! " ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiõnis Fílii tui memoriále perpétuum;
tríbue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
Qui vivit.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 67, 6-7. 36**

Deus in loco sancto suo;
 Deus qui inhabitare facit unánimes in domo,
 ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
 sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
 multiplica super nos misericórdiam tuam,
 ut, te rectóre, te duce,
 sic bonis transeúntibus nunc utámur,
 ut iam possimus inhærére mansúris.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Peccavit populus iste peccatum maximum,
 feceruntque sibi deos aureos.*

Lectio libri Exodi**32, 15-24. 30-34****In diébus illis:**

Revérsus est Móyses de monte, portans duas tábulas testimónii in manu sua scriptas ex utráque parte, et factas ópere Dei; scriptúra quoque Dei erat sculpta in tábulis.

Audiens autem Iósue tumúltum pópuli vociferántis, dixit ad Móysen: « Ululátus pugnæ audítur in castris ». Qui respóndit: « Non est clamor adhortántium ad pugnam, neque vociferátio compelléntium ad fugam, sed vocem cantántium ego áudio ».

Cumque appropinquásset ad castra, vidit vítulum

et choros; iratúsque valde proiécit de manu tábulas, et confrégit eas ad radicem montis. Arripiénsque vítulum quem fécerant, combússit et contrívit usque ad púlverem; quem sparsit in aquam, et dedit ex eo potum fíliis Israel.

Dixítque ad Aaron: « Quid tibi fecit hic pópulus, ut indúceres super eum peccátum máximum? » Cui ille respóndit: « Ne indignétur dóminus meus; tu enim nosti pópulum istum, quod pronus sit ad malum.

Dixerunt mihi: " Fac nobis deos, qui nos præcédant; huic enim Móysi, qui nos edúxit de terra Ægypti, nescímus quid acciderit ". Quibus ego dixi: " Quis vestrum habet aurum? "

Tulérunt et dedérunt mihi; et proiéci illud in ignem, egressúsque est hic vítulus ».

Facto autem áltero die, locútus est Móyses ad pópulum: « Peccástis peccátum máximum; ascéndam ad Dóminum, si quo modo quívero eum deprecári pro scélere vestro ».

Reversúsque ad Dóminum ait: « Obsecro, peccávit pópulus iste peccátum máximum, fecerúntque sibi deos áureos: aut dímitte eis hanc noxam, aut, si non facis, dele me de libro tuo quem scripsísti ».

Cui respóndit Dóminus: « Qui peccáverit mihi, delebo eum de libro meo. Tu autem vade, et duc pópulum istum quo locútus sum tibi: Angelus meus præcédet te; ego autem, in die ultiónis, visitabo et hoc peccátum eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (R.: 1 a)

R. Confitémini Dómino quóniam bonus.

vel Allelúia.

- 19 Et fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile;
- 20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum. **R.**
- 21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
- 22 mirabília in terra Cham,
terribília in mari Rubro. **R.**
- 23 Et dixit quia dispénderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius, ne destrúeret eos. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Erit populus sicut lumbare istud,
quod nulli usui aptum est.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

13, 1-11

Hæc dicit Dóminus ad me: « Vade et pòsside tibi lumbáre líneum, et pones illud super lumbos tuos, et in aquam non íferes illud ». Et possédi lumbáre iuxta verbum Dómini, et pòsui circa lumbos meos.

Et factus est sermo Dómini ad me secúndo, dicens: « Tolle lumbáre quod possedísti, quod est circa lumbos tuos, et surgens vade ad Euphráten, et absconde ibi illud in forámine petræ ». Et ábii et abscondí illud in Euphráte, sicut præcéperat mihi Dóminus.

Et factum est, post dies plúrimos dixit Dóminus ad me: « Surge, vade ad Euphráten, et tolle inde lum-

báre, quod præcépi tibi ut absconderes illud ibi ». Et ábii ad Euphráten, et fodi, et tuli lumbáre de loco ubi absconderam illud; et ecce computruerat lumbáre, ita ut nulli úsui aptum esset.

Et factum est verbum Dómini ad me dicens: « Hæc dicit Dóminus: " Sic putrêscere fáciam supérbiam Iuda et supérbiam Ierúsalem multam; pópulum istum péssimum, qui nolunt audíre verba mea, et ámbulant in pravitáte cordis sui abierúntque post deos aliénos, ut servírent eis et adorárent eos: et erunt sicut lumbáre istud, quod nulli úsui aptum est.

Sicut enim adhæret lumbáre ad lumbos viri, sic agglutinávi mihi omnem domum Israel et omnem domum Iuda, dicit Dóminus, ut essent mihi in pópulum et in nomen et in laudem et in glóriam, et non audierunt " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Deut 32, 18-19. 20-21 (R.: 18 a)

R. Deum, qui te génuit, dereliquísti.

Deum, qui te génuit, dereliquísti,
et oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus et ad iracúndiam concitátus est,
quia provocavérunt eum filii sui et filíæ. **R.**

Et ait: « Abscúdam fáciem meam ab eis,
et considerábo novíssima eórum;
generátio enim perversa est, et infidéles filii.
Ipsi me provocavérunt
in eo qui non erat Deus,
et irritavérunt in vanitátibus suis;
et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus,
et in gente stulta irritábo illos ». **R.**

Alleluia

Iac 1, 18

℞. Allelúia. √. Voluntárie génuít nos Pater
 verbo veritátis,
 ut simus inítium áliquod creatúræ eius.
 ℞. Allelúia.

Evangelium

*Granum sinapis fit arbor, ita ut volucres cæli
 habitent in ramis eius.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 31-35

In illo témpore:

Aliam parábolam propósuit Iesus turbis dicens: « Sí-
 mile est Regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens
 homo seminávit in agro suo; quod mínimum quidem
 est ómnibus semínibus, cum autem créverit, maius est
 holéribus et fit arbor, ita ut volúcres cæli véniant et há-
 bitent in ramis eius ».

Aliam parábolam locútus est eis: « Símile est Re-
 gnum cælórum ferméto, quod accéptum múlier abs-
 cóndit in farínæ satis tribus donec fermentátum est
 totum ».

Hæc ómnia locútus est Iesus in parábolis ad tur-
 bas, et sine parábola non loquebátur eis, ut adimpleré-
 tur quod dictum erat per Prophétam dicéntem: « Apé-
 riam in parábolis os meum, eructábo abscondita a con-
 stitutióne mundi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
 quæ tibi de tua largitáte deférimus,
 ut hæc sacrosáncta mystéria,

grátiaē tuāe operānte virtúte,
et præséntis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 102, 2**

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:**Mt 5, 7-8**

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tribue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili ꝓobis caritatē ipse donávit.
Qui vivit.

Feria tertia**Ant. ad introitum****Ps 67, 6-7. 36**

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
múltiplica super nos misericórdiam tuam,

ut, te rectóre, te duce,
 sic bonis transeúntibus nunc utámur,
 ut iam possímus inhærére mansúris.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Loquebatur Dominus ad Moysen facie ad faciem.

Léctio libri Exodi

33, 7-11; 34, 5 b-9. 28

In diébus illis:

Móyses, tollens tabernáculum, teténdit extra castra procul; vocavítque nomen eius « tabernáculum fœderis ». Et omnis pópulus, qui habébat áliquam quæstiónem, egrediebátur ad tabernáculum fœderis extra castra.

Cumque egrederétur Móyses ad tabernáculum, surgébat univérsta plebs, et stabat unusquisque in óstio papiliónis sui, aspiciébántque tergum Móysi, donec ingrederétur tentórium.

Ingréssó autem illo tabernáculum fœderis, descendébat colúmna nubis, et stabat ad óstium; loquebatúrque Dóminus cum Móyse, cernéntibus univérsis quod colúmna nubis staret ad óstium tabernáculi. Stabántque ipsi, et adorábant per fores tabernaculórum suórum.

Loquebátur autem Dóminus ad Móysen fácie ad fáciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum. Cumque ille reverterétur in castra, mínister eius Iósue, fílius Nun, puer, non recedébat de tabernáculo.

Et invocávit Móyses nomen Dómini. Quo transeúnte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, miséricors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac verax, qui custódis misericórdiam in mília, qui aufers iniquitátem

et scélera atque peccáta, nullúsque apud te per se innocens est, qui reddis iniquitátem patrum fíliis ac nepótibus in tértiam et quartam progéniam ».

Festinúsque Móyses curvátus est pronus in terram, et adórans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas ».

Fuit ergo ibi cum Dómino quadragínta dies et quadragínta noctes; panem non comédit et aquam non bibit, et scripsit in tábulis verba fécderis decem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 6-7. 8-9. 10-11. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi,
fíliis Israel adinventiónes suas. R.

Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum. R.

Quantum distat ortus ab occidénate,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómo do miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Recordare, Domine, ne irritum facias
fœdus tuum nobiscum.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

14, 17-22

Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, et non táceant, quóniam contritióne magna contríta est virgo filia pópuli mei, plaga péssima veheménter.

Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio; et, si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame: prophéta quoque et sacérdos abiérunt in terram quam ignorábant.

Numquid proiciens abiecísti Iudam? aut Sion abomináta est ánima tua? Quare ergo percussísti nos, ita ut nulla sit sánitas? Exspectávimus pacem, et non est bonum; et tempus curatiónis, et ecce turbátio.

Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, iniquitátes patrum nostrórum, quia peccávimus tibi. Ne des nos in oppróbrium propter nomen tuum, neque fácias nobis contuméliam sólii glóriæ tuæ; recordáre, ne irritum fácias fœdus tuum nobiscum.

Numquid sunt in sculptílibus géntium qui pluant, aut cæli possunt dare imbres? Nonne tu es Dóminus Deus noster, quem exspectávimus? Tu enim fecísti ómnia hæc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 78, 8. 9. 11 et 13 (R.: 9 b)

R. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

- Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum. cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. R.

- ¶ **Adiuva nos, Deus salutáris nostri,
propter glóriam nóminis tui, et líbera nos;
et propítius esto peccátis nostris
propter nomen tuum. R̄.**
- ¶ **Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;
secúndum magnitúdinem bráccii tui
superstites relínque filios mortis.**
- ¶ **Nos autem, pópulus tuus et oves páscuæ tuæ,
confitébimur tibi in sǎculum;
in generatióem et generatióem
annuntiábimus laudem tuam. R̄.**

Alleluia

**R̄. Allelúia. V̄. Semen est verbum Dei,
sator autem Christus;
omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.
R̄. Allelúia.**

Evangelium

*Sicut colliguntur zizania et igni comburuntur,
sic erit in consummatione sæculi.*

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum**

13, 36-43

In illo témpore:

Dimíssis turbis venit Iesus in domum, et accessérunt ad eum discípuli eius dicétes: « Díssere nobis parábolam zizaniórum agri ». Qui respóndens ait:

« Qui séminat bonum semen est Fílius hóminis; ager autem est mundus; bonum vero semen, hi sunt filii Regni; zizánia autem filii sunt Mali, inimicus autem qui seminávit ea est diábolus; messis vero consummátio sæculi est, messóres autem ángeli sunt.

Sicut ergo colliguntur zizania et igni comburuntur, sic erit in consummatione sæculi: mittet Filius hominis angelos suos, et colligent de Regno eius omnia scándala et eos qui faciunt iniquitatem, et mittent eos in caminum ignis; ibi erit fletus et stridor dentium.

Tunc iusti fulgebunt sicut sol in Regno Patris eorum.

Qui habet aures audiat ». — Verbum Domini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitate deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátiae tuæ operante virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctificent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiόνis Fílii tui memoriále perpétuum;
tribue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritate ipse donávit.
Qui vivit.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitare facit unánimes in domo,
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ.

Collecta

Protector in te sperantium, Deus,
sine quo nihil est validum, nihil sanctum,
multiplica super nos misericordiam tuam,
ut, te rectore, te duce,
sic bonis transeuntibus nunc utamur,
ut iam possimus inherere mansuris.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Videntes faciem Moysi timuerunt prope accedere.

Lectio libri Exodi

34, 29-35

Cum descenderet Moyses de monte Sinai, tenebat duas tabulas testimonii, et ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Domini. Videntes autem Aaron et filii Israel cornutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere.

Vocatique ab eo, reversi sunt tam Aaron quam principes synagogæ. Et postquam locutus est ad eos, venerunt ad eum etiam omnes filii Israel, quibus præcepit cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinai.

Impletisque sermonibus, posuit velamen super faciem suam, quod ingressus ad Dominum et loquens cum

eo auferébat, donec exíret; et tunc loquebátur ad filios Israel ómnia quæ sibi fúerant imperáta.

Qui vidébant fáciem egrediéntis Móysi esse cornútam; sed operiébat ille rursus fáciem suam, si quando loquebátur ad eos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 98, 5. 6. 7. 9 (R.: cf. 9 c)

R. Sanctus es, Dómine Deus noster.

5 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad scabéllum pedum eius,
quóniam sanctus est. R.

6 Móyses et Aaron in sacerdotibus eius,
et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen eius.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos. R.

7 In columna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia eius,
et præcéptum quod dedit illis. R.

9 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad montem sanctum eius,
quóniam sanctus Dóminus Deus noster. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Quare factus est dolor meus perpetuus?
Si converteris, ante faciem meam stabis.*

Léctio libri Ieremiæ prophétæ

15, 10. 16-21

Væ mihi, mater mea, quare genuísti me virum rixæ, virum discórdiæ in univérsta terra? Non fenerávi, nec fenerávit mihi quisquam; omnes maledícunt mihi.

Invénti sunt sermónes tui, et comédi eos, et factum est mihi verbum tuum in gáudium et in lætítiam cordis mei, quóniam invocátum est nomen tuum super me, Dómine Deus exercítuum.

Non sedi in concílio ludéntium, et gloriátus sum a fácie manus tuæ; solus sedébam, quóniam comminatio-ne replésti me. Quare factus est dolor meus perpétuus, et plaga mea desperábilis rénuít curári? Facta est mihi quasi mendácium aquárum infidélium.

Propter hoc hæc dicit Dóminus: « Si convertéris, convértam te et ante fáciem meam stabis; et, si separáveris pretiósum a vili, quasi os meum eris: conver-téntur ipsi ad te, et tu non convertéris ad eos.

Et dabo te pópulo huic in murum áreum, fortem; et bellábunt advérsus te et non prævalébunt, quia ego tecum sum ut salvem te et éruam te, dicit Dóminus. Et liberábo te de manu pessimórum, et rédimam te de manu fórtium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 58, 2-3. 4-5 a. 10-11. 17. 18 (R.: 17 d)

R. Deus refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

² Eripe me de inimícis meis, Deus meus,
et ab insurgéntibus in me prótege me.

³ Eripe me de operántibus iniquitátem,
et de viris sánguínium salva me. R.

⁴ Quia ecce insidiáti sunt ánimæ meæ,
irruérunt in me fortes.

⁵ Neque delíctum, neque peccátum in me est, Dómine. R.

¹⁰ Fortitúdo mea, tibi atténdam,
quia, Deus, præsidium meum es.

- 11 Deus meus, misericórdia eius præveniet me.
Deus fáciat, ut despiciam inimicos meos. **R.**
- 17 Ego autem cantábo fortitúdinem tuam,
et exsultábo mane misericórdiam tuam,
quia factus es præsidium meum,
et refúgium meum in die tribulatiónis meæ. **R.**
- 18 Fortitúdo mea, tibi psallam,
quia, Deus, præsidium meum es:
Deus meus misericórdia mea. **R.**

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Allelúia. **V.** Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
· nota feci vobis. **R.** Allelúia.

Evangelium

Vendit universa quæ habet et emit agrum illum.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 44-45

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum thesaúro abscóndito in agro, quem qui invénit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit et vendit univérsa quæ habet et emit agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómini negotiátori quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósá margaríta, ábiit et vendidit ómnia quæ hábuit et emit eam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tribue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
Qui vivit.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
 sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
 multiplica super nos misericórdiam tuam,
 ut, te rectóre, te duce,
 siç bonis transeúntibus nunc utámur,
 ut iam possímus inhærére mansúris.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Operuit nubes tabernaculum testimonii
 et gloria Domini implevit illud.*

Léctio libri Exodi

40, 14-19. 32-36

In diébus illis:

Fecit Móyses ómnia quæ præcéperat Dóminus. Igitur mense primo anni secúndi, prima die mensis collocátum est tabernáculum. Erexítque Móyses illud et pósuit tábulas ac bases et vectes statuítque colúmna, et expándit tectum super tabernáculum, impósito désuper operiménto, sicut Dóminus imperáverat.

Pósuit et testimónium in arca, súbditis infra véctibus, et oráculum désuper. Cumque intulísset arcam in tabernáculum, appéndit ante eam velum, ut expléret Dómini iussiónem.

Opéruit nubes tabernáculum testimónii, et glória Dómini implévit illud. Nec póterat Móyses íngredi tectum fcéderis, nube operiénte ómnia, et maiestáte Dómini coruscánte, quia cuncta nubes operúerat.

Si quando nubes tabernáculum deserébat, proficiscebántur filii Israel per turmas suas; si pendébat désuper, manébant in eódem loco.

Nubes quippe Dómini incubábat per diem tabernáculo, et ignis in nocte, vidéntibus cunctis pópulis Israel per cunctas mansiónes suas. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5-6 a et 8 a. 11 (R.: 2)

- R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!
- 3 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea
exultavérunt in Deum vivum. R.
- 4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus. R.
- 5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- 6 Beátus vir cuius est auxiliúm abs te.
- 8 Ibunt de virtúte in virtútem. R.
- 11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

18, 1-6

Verbum quod factum est ad Ieremíam a Dómino, dicens: « Surge, et descénde in domum figuli, et ibi áudies verba mea ».

Et descénderi in domum figuli, et ecce ipse faciébat opus super rotam. Et dissipátum est vas, quod ipse faciébat e luto mánibus suis, conversúsque fecit illud vas álterum, sicut placúerat in óculis eius ut fáceret.

Et factum est verbum Dómini ad me dicens: « Numquid sicut figulus iste, non pótero vobis fácere, domus Israel? ait Dóminus. Ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 5 a)

R. Beátus cuius Deus Iacob est adiútor.

vel Allelúia. .

- 1 Lauda, ánima mea, Dóminum;
- 2 laudábo Dóminum in vita mea,
psallam Deo meo, quám diu fúero. R.
- 3 Nolíte confídere in princípibus,
in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
- 4 Exíbit spíritus eius
et revertétur in terram suam;
in illa die períbunt cogitatiónes eórum. R.
- 5 Beátus cuius Deus Iacob est adiútor,
cuius spes in Dómino Deo suo,
- 6 qui fecit cælum et terram,
mare et ómnia quæ in eis sunt. R.

Alleluia

Cf. Act 16, 14 b

R. Allelúia. V. Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Fílii tui.

R. Allelúia.

Evangelium

*Collegerunt bonos in vasa,
malos autem foras miserunt.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 47-53

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Iterum símile est Regnum cælórum sagénæ missæ in mare et ex omni génere congregánti; quam cum impléta esset educéntes secus litus et sedéntes collegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt.

Sic erit in consummatione sáeculi: exíbunt ángeli et separábunt malos de médio iustórum et mittent eos in camínium ignis; ibi erit fletus et stridor déntium.

Intellexístis hæc ómnia? »

Dicunt ei: « Etiam ».

Ait autem illis: « Ideo omnis scriba doctus in Regno cælórum símilis est hómini patri famílias qui profert de thesaúro suo nova et vétera ».

Et factum est, cum consummáset Iesus parábulas istas, tránsiit inde.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátiae tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 102, 2**

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:**Mt 5, 7-8**

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tribue, quáesumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
Qui vivit.

Ferla sexta**Ant. ad introitum****Ps 67, 6-7. 36**

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
múltiplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possímus inhærére mansúris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Ferias Domini vocabitis celeberrimas
atque sanctissimas.*

Lectio libri Levítici 23, 1. 4-11. 15-16. 27. 34 b-37

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens:

« Hæ sunt fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis: Mense primo, quartadécima die mensis ad vésperum Phase Dómini est. Et quintadécima die mensis huius, sollémnitas Azymórum Dómini est.

Septem diébus ázyna comedétis. Dies primus erit vobis celebérrimus sanctúsque: omne opus servíle non faciétis in eo; sed offerétis sacrificium in igne Dómino septem diébus. Dies autem séptimus erit célébrior et sánctor, nullúmque servíle opus faciétis in eo ».

Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: « Lóquere filiis Israel, et dices ad eos: " Cum ingrési fuéritis terram quam ego dabo vobis, et messuérítis ségetem, ferétis manípulos spicárum, primítias messis vestræ, ad sacerdotem; qui elevábit fasciculum coram Dómino, ut acceptábile sit pro vobis, áltero die sábbati, et sanctificábit illum.

Numerábitis ergo ab áltero die sábbati, in quo obtulístis manípulum primitiárum, septem hebdomadas plenas, usque ad álteram diem expletiónis hebdomadæ séptimæ, id est quinquaginta dies; et sic offerétis sacrificium novum Dómino.

Décimo die mensis huius séptimi, dies Expiatiónum erit celebérrimus et vocábitur sanctus; affligetisque ánimas vestras in eo, et offerétis holocáustum Dómino.

A quintodécimo die mensis huius séptimi, erunt fériæ Tabernaculórum septem diébus Dómino. Dies primus vocábitur celebérrimus atque sanctíssimus: omne opus servíle non faciétis in eo.

Et septem diébus offerétis holocáusta Dómino; dies quoque octávus erit celebérrimus atque sanctíssimus, et offerétis holocáustum Dómino; est enim cœtus atque colléctæ: omne opus servíle non faciétis in eo.

Hæ sunt fériæ Dómini, quas vocábitis celebérrimas atque sanctíssimas; offeretisque in eis oblatiões Dómino, holocáusta et libaménta iuxta ritum uniuscuiúsque diéi " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 3-4. 5-6 ab. 10-11 (R.: 2 a)

R. Exsultáte Deo, adiutóri nostro.

3 Súmíte psalmum et date týmpanum,
psaltérium iucúndum cum cíthara.

4 Bucináte in neoméniá tuba,
in die plenæ lunæ, in sollemnitate nostra. R.

5 Quia præcéptum in Israel est,
et iudícium Deo Iacob.

6 Testimónium in Ioseph pósuit illud,
cum exíret de terra Ægýpti. R.

10 Non erit in te deus aliénus
neque adorábis deum extráneum.

11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus,
qui edúxi te de terra Ægýpti. R.

Anno secundo**Lectio prior***Congregatus est omnis populus ad Dominum.***Lectio libri Ieremiæ prophætæ****26, 1-9**

In principio regni Ióakim, filii Iosíæ, regis Iuda, factum est verbum istud a Dómino dicens:

« Hæc dicit Dóminus: " Sta in átrio domus Dómini, et loqueris ad omnes civitatés Iuda, de quibus véniunt ut adórent in domo Dómini, univérsos sermónes, quos ego mandávi tibi ut loquáris ad eos.

Noli subtráhere verbum, si forte áudiant et convertántur unusquisque a via sua mala, et pæníteat me mali quod cógito fácere eis propter malítiam studiórum eórum.

Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus: Si non audiéritis me, ut ambulétis in lege mea, quam dedi vobis; ut audiátis sermónes servórum meórum prophetárum, quos ego misi ad vos de nocte consúrgens et dírigens, et non audístis, dabo domum istam sicut Silo, et urbem hanc dabo in maledictiónem cunctis géntibus terræ " ».

Et audiérunt sacerdótes et prophætæ et omnis pópulus Ieremíam loquéntem verba hæc in domo Dómini.

Cumque compléset Ieremías loquens ómnia, quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univérsum pópulum, apprehendérunt eum sacerdótes et prophætæ et omnis pópulus dicens:

« Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini dicens: " Sicut Silo erit domus hæc, et urbs ista desolábitur, eo quod non sit habitátor? " »

Et congregátus est omnis pópulus advérsus Ieremíam in domo Dómini. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 68, 5. 8-10. 14 (R.: 14 c)

R. In multitudíne misericórdiæ tuæ exáudi me, Dómine.

5 Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei,
qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me
inimíci mei mendáces,
quæ non rápui, tunc exsolvébam. R.

8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opérui confúsió fáciem meam;

9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fíliis matris meæ,

10 quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi
cecidérunt super me. R.

14 Ego vero oratióem meam ad te, Dómine;
in témpore benepláciti, Deus.

In multitudíne misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritáte salútis tuæ. R.

Alleluia

1 Petr 1, 25

R. Allelúia. V. Verbum Dómini manet in ætérnum;
hoc est autem verbum quod evangelizátum
est in vos. R. Allelúia.

Evangelium

*Nonne hic est fabri filius?
Unde ergo huic omnia ista?*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 54-58

In illo témpore:

Iesus, véniens in pátriam suam, docébat eos in syn-
agóga eórum, ita ut miraréntur et dicerent:

« Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater eius dicitur María, et fratres eius Iacóbus et Ioseph et Simon et Iudas? Et soróres eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? »

Et scandalizabántur in eo.

Iesus autem dixit eis: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria et in domo sua ». Et non fecit ibi virtútes multas propter incredulitátem illórum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctificent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tríbue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
Qui vivit.

Sabbato**Ant. ad introitum****Ps 67, 6-7. 36**

Deus in loco sancto suo;
 Deus qui inhabitare facit unánimes in domo,
 ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperantium, Deus,
 sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
 multiplica super nos misericórdiam tuam,
 ut, te rectóre, te duce,
 sic bonis transeúntibus nunc utámur,
 ut iam possimus inhærére mansúris.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Anno iubilei redient omnes ad possessiones suas.

Lectio libri Levítici**25, 1. 8-17**

Locútus est Dóminus ad Móysen in monte Sínai, dicens:

« Numerábis tibi septem hebdomadas annórum, id est sépties septem, quæ simul faciunt annos quadraginta novem; et clanges búcina mense séptimo, décima die mensis, Propitiatiónis témpore, in univérsa terra vestra.

Sanctificabísque annum quinquagésimum, et vocábis remissionem cunctis habitatoribus terræ tuæ; ipse est enim iubiléus.

Revertétur homo ad possessionem suam et unusquis-

que rediet ad familiam pristinam, quia iubilæus est, quinquagésimus annus.

Non serétis, neque metétis sponte in agro nascéntia, et primitias vindémia non colligétis ob sanctificatióem iubiléi; sed statim oblata comedétis.

Anno iubiléi redient omnes ad possessiones suas. Quando vendes quippiam civi tuo, vel emes ab eo, ne contristes fratrem tuum; sed iuxta número annórum iubiléi emes ab eo, et iuxta supputatióem frugum vendet tibi.

Quanto plures anni remanserint post iubiléum, tanto crescet et pretium; et quanto minus témporis numeráveris, tanto minóris et éemptio constábit: tempus enim frugum vendet tibi.

Nolite affligere contribúles vestros, sed timeat unusquisque Deum suum, quia ego Dóminus Deus vester ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos.
Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Anno secundo

Lectio prior

*In veritate misit me Dominus ad vos,
ut loquerer verba hæc.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

26, 11-16. 24

In diébus illis:

Locúti sunt sacerdótes et prophétæ ad príncipes et ad omnem pópulum, dicéntes: « Iudícium mortis est viro huic, quia prophetávit advérsus civitátem istam, sicut audístis áuribus vestris ».

Et ait Ieremías ad omnes príncipes et ad univérsum pópulum, dicens: « Dóminus misit me ut prophetárem ad domum istam et ad civitátem hanc ómnia verba quæ audístis.

Nunc ergo bonas fácite vias vestras et stúdia vestra, et audíte vocem Dómini Dei vestri, et pænitébit Dóminus mali, quod locútus est advérsus vos.

Ego autem ecce in mánibus vestris sum, fácite mihi quod bonum et rectum est in óculis vestris.

Verúmtamen scitóte et cognóscite quod, si occidéritis me, sánguinem innocéntem tradétis contra vosmet-ípsos et contra civitátem istam et habitatóres eius; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc ».

Et dixérunt príncipes et omnis pópulus ad sacerdótes et ad prophétas: « Non est viro huic iudícium mortis, quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos ».

Igitur manus Ahicam, filii Saphan, fuit cum Ieremía, ut non traderétur in manus pópuli et interficerent eum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 15-16. 30-31. 33-34 (R.: cf. 14)

R. Témporte grátiae, exáudi me, Dómine.

- 15 Eripe me de luto, ut non infígar,
erípiar ab iis qui odérunt me,
et de profúndis aquárum.
- 16 Non me demérgat fluctus aquárum,
neque absórbeat me profúndum;
neque úrgeat super me púteus os suum. R.
- 30 Ego autem sum pauper et dolens;
salus tua, Deus, súscipit me.
- 31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude. R.
- 33 Videant húmiles et læténtur;
quærite Deum, et vivet cor vestrum.
- 34 Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. R.

Alleluia

Mt 5, 10

R. Allelúia. Y. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

Evangelium

*Misit Herodes et decollavit Ioannem,
et venientes discipuli eius nuntiaverunt Iesu.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

14, 1-12

In illo témpore audivit Heródes tetrárcha famam

Iesu, et ait púeris suis: « Hic est Ioánnes Baptísta; ipse surréxit a mórtuis, et ideo virtútes operántur in eo ».

Heródes enim ténuit Ioánnem et alligávit eum, et pósuit in cárcere propter Herodiádem uxórem Philíppi fratris sui. Dicébat enim illi Ioánnes: « Non licet tibi habére eam ».

Et volens illum occídere, tímuit pópulum, quia sicut prophétam eum habébant.

Die autem natális Heródis saltávit fília Herodiádis in médio et plácuit Heródi, unde cum iuraménto pollicítus est ei dare quodcúmque postuláset.

At illa, præmónita a matre sua: « Da mihi, inquit, hic in disco caput Ioánnis Baptístæ ».

Et contristátus rex propter iuraméntum et eos qui páriter recumbébant, iussit dari, misítque et decollávit Ioánnem in cárcere; et allátum est caput eius in disco et datum est puéllæ, et tulit matri suæ.

Et accedéntes discípuli eius tulérunt corpus et sepeliérunt illud, et veniéntes nuntiavérunt Iesu.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:**Mt 5, 7-8**

**Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.**

Post communionem

**Súmpsimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tribue, quáesumus,
ut ad nostram salútem hoc munus profíciat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
Qui vivit.**

DOMINICA XVIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiutor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére, et grata restáures,
et restauráta consérves. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Properate et comedite.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

55, 1-3

Hæc dicit Dóminus:

« Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite; veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatóne vinum et lac.

Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte,

et vivet ánima vestra; et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 15-16. 17-18 (R.: cf. 16)

R. Aperis tu manum tuam, Dómine, et sátias nos.

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

9 Suávis Dóminus univérssis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. R.

15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore oportúno.

16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimam in beneplácito. R.

17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.

18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritaté. R.

Lectio secunda

*Nulla creatura poterit nos separare a caritate Dei
quæ est in Christo.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 35. 37-39

Fratres:

Quis nos separábit a caritaté Christi? Tribulatio an angústia an persecútio an fames an núditas an periculum an gládus?

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita neque

ángeli neque principátus neque instántia neque futúra neque virtútes neque altitúdo neque profúndum neque ália quálibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 4 b

℞. Allelúia. ☩. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.
℞. Allelúia.

Evangelium

Manducaverunt omnes et saturati sunt.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

14, 13-21

In illo témpore:

Cum audísset Iesus mortem Ioánnis Baptístæ secessit inde in navícula in locum desértum seórsum; et cum audissent turbæ secútæ sunt eum pedéstres de civitátibus. Et éxiens vidit turbam multam, et misértus est eórum et curávit lánguidos eórum.

Véspere autem facto, accessérunt ad eum discípuli dicétes: « Desértus est locus et hora iam præteríit; dímittle turbas ut eúntes in castélla emant sibi escas ».

Iesus autem dixit eis: « Non habent necesse ire; date illis vos manducáre ».

Illi autem dicunt ei: « Non habémus hic, nisi quinque panes et duos pisces ».

Qui ait: « Afférte illos mihi huc ».

Et cum iussíset turbas discúmbere supra fenum, accéptis quinque pánibus et duóbus píscibus, aspíciens in cælum benedíxit et fregit et dedit discípulis panes, discípuli autem turbis.

Et manducavérunt omnes et saturáti sunt, et tulerunt reliquias fragmentórum duódecim cóphinos ple-nos. Manducántium autem fuit númerus quinque mília virórum, excéptis muliéribus et párvulis.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Ego pluam vobis panem de cælo.

Léctio libri Exodi

16, 2-4. 12-15

In diébus illis:

Murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdi-ne; dixerúntque filii Israel ad eos:

« Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárni-um, et comedebámus panem in saturitáte! Cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam vobis panes de cælo: egrediátur pópulus, et cól-ligat quæ suffíciunt per síngulos dies, ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea an non.

Audívi murmuratiónes filiórum Israel; lóquere ad eos: “ Véspere comedétis carnes, et mane saturabímini pánibus, scietisque quod ego sum Dóminus Deus vester ” ».

Factum est ergo véspere, et ascéndens cotúrnix coo-péruit castra; mane quoque ros iácuít per circúitum castrórum. Cumque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdi-ne minútum, et quasi pilo tusum in simi-litúdinem pruínæ super terram.

Quod cum vidissent filii Israel, dixerunt ad invicem: « Manhu? » quod significat: « Quid est hoc? »

Ignorabant enim quid esset. Quibus ait Móyses: « Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescendum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3 et 4 bc. 23-24. 25 et 54 (R.: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

- ³ Quanta audivimus et cognovimus ea,
et patres nostri narraverunt nobis,
⁴ generatióni álteri narrantes
laudes Dómini et virtútes eius. R.
- ²³ Verúmtamen mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruit;
²⁴ et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. R.
- ²⁵ Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
- ⁵⁴ Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit délixtera eius. R.

Lectio secunda

*Induite novum hominem,
qui secundum Deum creatus est.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

Fratres:

4, 17. 20-24

Hoc dico et testícor in Dómino, ut iam non ambulétis sicut et gentes ámbulant in vanitáte sensus sui.

Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis et in ipso edócti estis, sicut est véritas in Iesu,

depónere vos secúndum prístinam conversatióem
véterem hóminem, qui corrúmpitur secúndum desidé-
ria erróris,

renovári autem spírítu mentis vestræ,
et indúere novum hóminem, qui secúndum Deum
creátus est in iustítia et sanctitáte veritátis.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 4 b

℞. Allelúia. ʒ. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Qui venit ad me non esuriet,
et qui credit in me non sitiet.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 24-35

In illo témpore:

Cum vidisset turba quia Iesus non esset ibi neque
discípuli eius, ascendérunt ipsi navículas et venérunt
Caphárnaum quæréntes Iesum. Et cum inveníssent eum
trans mare, dixerunt ei: « Rabbi, quando huc venísti? »

Respóndit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico
vobis: Quæritis me non quia vidístis signa, sed quia
manducástis ex pánibus et saturáti estis.

Operámini non cibum qui perit, sed cibum qui pér-
manet in vitam ætérrnam, quem Fílius hóminis vobis
dabit, hunc enim Pater signávit Deus ».

Dixerunt ergo ad eum: « Quid faciémus ut operé-
mur ópera Dei? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei,
ut credátis in eum quem misit Ille ».

Dixerunt ergo ei: « Quod ergo tu facis signum, ut

videámus et credámus tibi? Quid operáris? Patres nostri manna manducavérunt in desérto, sicut scriptum est: " Panem de cælo dedit eis manducáre " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum; panis enim Dei est qui descendit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixerunt ergo ad eum: « Dómine, semper da nobis panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet umquam ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Quid proderit homini de universo labore suo?

Léctio libri Qóhelet

1, 2; 2, 21-23

Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes; vánitas vanitátum, et ómnia vánitas.

Nam, cum álius labóret in sapiéntia et doctrína et sollicitúdine, hómni otíoso quæsíta dimíttit: et hoc ergo vánitas et magnum malum.

Quid enim próderit hómni de univérso labóre suo et afflictióné spíritus, qua sub sole cruciátus est? Cuncti dies eius dolóribus et ærúmnis pleni sunt, nec per noctem mente requiéscit; et hoc nonne vánitas est?

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:

« Nolite obduráre corda vestra ».

Veníte, exultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. **R.**

Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. **R.**

Utinam hódie vocem eius audiátis:

« Nolíte obduráre corda vestra,
sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». **R.**

Lectio secunda

Quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 1-5. 9-11

Fratres:

Si conresurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt
quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quæ
sursum sunt sápite, non quæ super terram; mórtui enim
estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.
Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparé-
bitis cum ipso in glória.

Mortificáte ergo membra quæ sunt super terram,
fornicatióne, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam
malam, et avarítiam quæ est simulacrórum sérvitus.

Nolíte mentíri ínvicem, qui exuístis vos véterem
hómíne cum áctibus eius, et induístis novum, eum
qui renovátur in agnitióne secúndum imáginem eius
qui creávit eum, ubi non est Græcus et Iudæus, cir-
cumcisio et præpútium, bárbarus, Scythá, servus, liber,
sed ómnia et in ómnibus Christus. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 3

℞. Allelúia. γ. Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℞. Allelúia.

Evangelium

Quæ parasti, cuius erunt?

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 12, 13-21

In illo témpore:

Ait Iesu quidam de turba: « Magíster, dic fratri meo ut dívidat mecum hereditátem ».

At ille dixit ei: « Homo, quis me constitúit iúdicem aut divisórem super vos? »

Dixitque ad illos: « Vidéte et cavéte ab omni avarítia; quia si cui res abúndant, vita eius non est ex his quæ póssidet ».

Dixit autem similitúdinem ad illos dicens:

« Hóminis cuiúsdam dívitis úberes fructus ager áttulit. Et cogitábat intra se dicens: “ Quid fáciam, quod non hábeo quo cóngregem fructus meos? ”

Et dixit: “ Hoc fáciam: déstruam hórrea mea et maióra ædificábo et illuc congregábo omne tríticum et bona mea, et dicam ánimæ meæ: Anima, habes multa bona pósitá in annos plúrimos; requiesce, cómede, bibe, epuláre ”.

Dixit autem illi Deus: “ Stulte, hac nocte ánimam tuam répetunt a te; quæ autem parásti, cuius erunt? ”

Sic est qui sibi thesaurizat et non fit in Deum dives ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

**Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblatiõne suscèpta,
nosmetipsos tibi pèrfice munus ætèrnum. Per Christum.**

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

**Panem de cælo dedísti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitatís.**

Vel:

Io 6, 35

**Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiét.**

Post communionem

**Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitèrna redemptiõne concéde.
Per Christum.**

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

**Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.**

Collecta

**Adéstó, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,**

ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Non possum solus sustinere hunc populum.

Léctio libri Númeri

11, 4 b-15

In diébus illis:

Dixerunt filii Israel: « Quis dabit nobis ad vescéndum carnes? Recordámur píscium, quos comedebámus in Ægýpto gratis; in mentem nobis véniunt cucúmeres et pepónes, porríque et cepe et állia. Anima nostra árida est, nihil áliud respíciunt óculi nostri nisi man ».

Erat autem man quasi semen coriándri colóris bdélii. Circuibátque pópulus, et cólligens illud frangébat mola sive terébat in mortáριο, coquens in olla et fáciens ex eo tórtulas sapóris quasi panis oleáti. Cumque descénderet nocte super castra ros, descendébat páriter et man.

Audívit ergo Móyses flentem pópulum per famílias, síngulos per óstia tentórii sui. Iratúsque est furor Dómini valde. Sed et Móysi intoleránda res visa est, et ait ad Dóminum:

« Cur afflixísti servum tuum? Quare non invénio grátiam coram te? Et cur imposuísti pondus univérsi pópuli huius super me? »

Numquid ego concépi omnem hanc multítudinem, vel génuí eam, ut dicas mihi: “ Porta eos in sinu tuo, sicut portáre solet nutrix infántulum, et defer in terram, pro qua iurásti pátribus eórum? ”

Unde mihi carnes ut dem tantæ multitudini? Flent contra me, dicentes: “Da nobis carnes ut comedamus”.

Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia gravis est mihi. Sin aliter tibi videtur, obsecro ut interficias me, et inveniam gratiam in oculis tuis, ne tantis afficiar malis ». — Verbum Domini.

Psalmus resp. Ps 80, 12-13. 14-15. 16-17 (R.: 2 a)

R. Exsultate Deo, adiutori nostro.

12 Non audivit populus meus vocem meam,
et Israel non intendit mihi.

13 Et dimisi eos secundum duritiam cordis eorum,
ibunt in adinventionibus suis. R.

14 Si populus meus audisset me,
Israel si in viis meis ambulasset,
15 in brevi inimicos eorum humiliassem,
et super tribulantes eos misissem manum meam. R.

16 Inimici Domini blandirentur ei,
et esset sors eorum in secula;
17 et cibarem eos ex adipi frumenti,
et de petra melle saturarem eos. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Hanania, non misit te Dominus, et tu confidere
fecisti populum in mendacio.*

Lectio libri Ieremiæ prophetæ 28, 1-17

Factum est in anno illo, in principio regni Sedeciæ, regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias, filius Azur, propheta de Gabaon, in domo Domini coram sacerdotibus et omni populo dicens:

« Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
“ Contrivi iugum regis Babylonis. Adhuc duo anni di-

rum, et ego reférri fáciam ad locum istum ómnia vasa domus Dómini, quæ tulit Nabuchodónosor, rex Babylónis, de loco isto, et tránstulit ea in Babylónem.

Et Iechoníam, fílium Ióakim, regem Iuda, et omnem transmigratióem Iuda, qui ingressi sunt in Babylónem, ego convértam ad locum istum, ait Dóminus; cónteram enim iugum regis Babylónis ” ».

Et dixit Ieremías prophéta ad Hananíam prophétam, in óculis sacerdotum et in óculis omnis pópuli, qui stabat in domo Dómini; et ait Ieremías prophéta:

« Amen! Sic fáciat Dóminus! Súscitet Dóminus verba tua quæ prophetásti, ut referántur vasa in domum Dómini et omnis transmigratio de Babylóne ad locum istum. Verúntamen audi verbum hoc, quod ego loquor in áuribus tuis et in áuribus univérsi pópuli:

“ Prophétæ, qui fuérunt ante me et ante te ab initio, et prophetavérunt super terras multas et super regna magna de prælio et de afflictióné et de fame, prophéta qui vaticinátus est pacem, cum vénerit verbum eius, sciétur prophéta, quem misit Dóminus in veritate ” ».

Et tulit Hananías prophéta caténam de collo Ieremiæ prophétæ, et confrégit eam; et ait Hananías in conspéctu omnis pópuli, dicens: « Hæc dicit Dóminus: “ Sic confríngam iugum Nabuchodónosor, regis Babylónis, post duos annos diérum de collo ómnium géntium ” ».

Et ábiit Ieremías prophéta in viam suam. Et factum est verbum Dómini ad Ieremíam, postquam confrégit Hananías prophéta caténam de collo Ieremiæ prophétæ, dicens:

« Vade et dices Hananíæ: Hæc dicit Dóminus: “ Caténas lígneas contrivísti et fácies pro eis caténas férreas ”. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: “ Iugum férreum pósui super collum cunctárum géntium

istárum, ut sérviant Nabuchodónosor regi Babylónis, et sérvient ei; insuper et béstias terræ dedi ei " ».

Et dixit Ieremías prophéta ad Hananíam prophétam: « Audi, Hananía, non misit te Dóminus, et tu confidere fecisti pópulum istum in mendácio. Idcirco hæc dicit Dóminus: " Ecce ego mittam te a fácie terræ: hoc anno moriérís, advérsus enim Dóminum locútu es " ».

Et mórtuus est Hananías prophéta in anno illo, mense séptimo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 29. 43. 79. 80. 95. 102 (R.: 68 b)

R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

²⁹ Viam mendácií avérte a me,
et legem tuam da mihi benígne. R.

⁴³ Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque,
quia in iudíciis tuis supersperávi. R.

⁷⁹ Convertántur mihi timéntes te,
et qui novérunt testimónia tua. R.

⁸⁰ Fiat cor meum immaculátum in iustificatió nibus tuis,
ut non confúndar. R.

⁹⁵ Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me;
testimónia tua intelléxi. R.

¹⁰² A iudíciis tuis non declinávi,
quia tu legem posuísti mihi. R.

Alleluia

Mt 4, 4 b

R. Allelúia. γ . Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.
R. Allelúia.

Evangelium

*Aspiciens in cælum benedixit
et dedit discipulis panes,
discipuli autem turbis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

14, 13-21

In illo témpore:

Cum audisset Iesus mortem Ioánnis Baptistæ secessit inde in navícula in locum desértum seórsum; et cum audissent turbæ secútæ sunt eum pedéstres de civitatibus. Et éxiens vidit turbam multam, et misértus est eórum et curávit lánguidos eórum.

Véspere autem facto, accessérunt ad eum discipuli dicétes: « Desértus est locus et hora iam prætériit; dimítte turbas ut eúntes in castélla emant sibi escas ».

Iesus autem dixit eis: « Non habent necesse ire; date illis vos manducáre ».

Illi autem dicunt ei: « Non habémus hic, nisi quinque panes et duos pisces ».

Qui ait: « Afférte illos mihi huc ».

Et cum iussisset turbas discumbere supra fenum, accéptis quinque pánibus et duóbus píscibus, aspiciens in cælum benedíxit et fregit et dedit discipulis panes, discipuli autem turbis.

Et manducavérunt omnes et saturáti sunt, et tulérunt reliquias fragmentórum duódecim cóphinos ple-nos. Manducántium autem fuit númerus fere quinque mília virórum, excéptis muliéribus et párvulis.

Verbum Dómini.

Quando vero anno A hoc Evangelium dominica præcedenti iam lectum est, legitur hodie Mt 14, 22-36, ut infra, p. 533.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctifica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscepta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitatís.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiét.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adéstó, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,

ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Non talis Moyses qualis alius propheta;
quare non timuistis detrahere illi?*

Lectio libri Númeri

12, 1-13

In diébus illis:

Locúta est María et Aaron contra Móysen propter uxórem eius Æthiopíssam, et dixerunt: « Num per solum Móysen locútus est Dóminus? Nonne et nobis simíliter est locútus? »

Quod cum audísset Dóminus (erat enim Móyses vir mitíssimus super omnes hómínes, qui morabántur in terra), statim locútus est ad eum et ad Aaron et Mariám: « Egredímini vos tantum tres ad tabernáculum féderis ».

Cumque fuíssent egréssi, descéndit Dóminus in colúmna nubis, et stetit in intróitu tabernáculi vocans Aaron et Mariám.

Qui cum íssent, dixit ad eos: « Audíte sermónes meos: Si quis fúerit inter vos prophéta Dómini, in visióne apparébo ei, vel per sómniū loquar ad illum.

At non talis servus meus Móyses, qui in omni domo mea fidelíssimus est; ore enim ad os loquor ei, et palam et non per ænigmata et figúras Dóminum videt. Quare ergo non timuístis detráhere servo meo Móysi? »

Iratúsque contra eos ábiit; nubes quoque recéssit,

quæ erat super tabernáculum; et ecce María apparuit candens lepra quasi nix.

Cumque respexisset eam Aaron, et vidisset perfúsam lepra, ait ad Móysen:

« Obsecro, dómine mi, ne impónas nobis hoc peccátum, quod stulte commísimus, ne fiat hæc quasi mór-tua et ut abortívum, quod proicitur de vulva matris suæ: ecce iam médium carnis eius devorátum est a lepra ».

Clamavítque Móyses ad Dóminum dicens: « Deus, óbsecro, sana eam ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6. 12-13 (R.: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

- ³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.
- ⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.
- ⁵ Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó, et peccátum meum contra me est semper.
- ⁶ Tibi, tibi soli, peccávi, et malum coram te feci, ut iustus inveniáris in senténtia tua et æquus in iudicio tuo. R.
- ¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínno-
va in viscéribus meis.
- ¹³ Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Propter dura peccata tua feci hæc tibi.
Convertam tabernacula Iacob.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 30, 1-2. 12-15. 18-22

Hoc verbum quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens: « Hæc dicit Dominus Deus Israel dicens: " Scribe tibi omnia verba, quæ locutus sum ad te, in libro " .

Quia hæc dicit Dominus: " Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua; non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum, curationum utilitas non est tibi.

Omnes amatores tui obliti sunt tui, teque non quaerunt; plaga enim inimici percussit te castigatione crudeli: propter multitudinem iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua.

Quid clamas super contritione tua? Insanabilis est dolor tuus. Propter multitudinem iniquitatis tuæ et propter dura peccata tua feci hæc tibi " .

Hæc dicit Dominus: " Ecce ego convertam conversionem tabernaculorum Iacob, et tectis eius miserabor, et ædificabitur civitas in excelsu suo, et templum iuxta ordinem suum fundabitur; et egredietur de eis laus voxque ludentium.

Et multiplicabo eos, et non minuentur; et glorificabo eos, et non attenuabuntur. Et erunt filii eius sicut a principio, et coetus eius coram me permanebit, et visitabo adversum omnes qui tribulant eum.

Et erit dux eius ex eo, et princeps de medio eius producetur; et applicabo eum, et accedet ad me. Quis enim iste est qui applicet cor suum, ut appropinquet mihi? " ait Dominus.

" Et eritis mihi in populum, et ego ero vobis in Deum." ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 16-18. 19-21. 29 et 22-23 (R.: 17)

R. **Ædificávit Dóminus Sion, et appáruit in glória sua.**16 **Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;**17 **quia ædificávit Dóminus Sion,
et appáruit in glória sua.**18 **Respéxit in oratióem ínopum,
et non sprevit precem eórum. R.**19 **Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.**20 **Quia prospéxit de excélso sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;**21 **ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R.**29 **Filii servórum tuórum habitábunt,
et semen eórum in conspéctu tuo firmábitur,**22 **ut annúntient in Sion nomen Dómini,
et laudem eius in Ierúsalem;**23 **in conveniéndó pópuli in unum,
et regna, ut sérviant Dómino. R.**

Alleluia

Io 1, 49 b

R. **Allelúia. V. Rabbi, tu es Fílius Dei,
tu es Rex Israel. R. Allelúia.**

Evangelium *

Iube me venire ad te super aquas.✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum**

14, 22-36

Postquam saturáta est turba, statim iussit Iesus discipulos ascéndere in navículam et præcédere eum trans

fretum, donec dimitteret turbas. Et dimissis turbis, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto, solus erat ibi.

Navicula autem iam multis stadiis a terra distabat, fluctibus iactata, erat enim contrarius ventus.

Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans supra mare. Discipuli autem, videntes eum supra mare ambulantem, turbati sunt, dicentes: « Phantasma est », et pro timore clamaverunt.

Statimque Iesus locutus est eis dicens: « Habete fiduciam, ego sum: nolite timere ».

Respondens autem ei Petrus dixit: « Domine, si tu es, iube me venire ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ».

Et descendens Petrus de navicula ambulavit super aquas et venit ad Iesum. Videns vero ventum validum timuit, et cum cepisset mergi clamavit dicens: « Domine, salvum me fac ».

Continuo autem Iesus extendens manum apprehendit eum, et ait illi: « Modicæ fidei, quare dubitasti? »

Et cum ascendissent in naviculam, cessavit ventus. Qui autem in navicula erant, adoraverunt eum dicentes: « Vere Filius Dei es ».

Et cum transfretassent, venerunt in terram Gennésaret. Et cum cognovissent eum viri loci illius, miserunt in universam regionem illam, et obtulerunt ei omnes male habentes, et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent; et quicumque tetigerunt salvi facti sunt. — Verbum Domini.

Vel ad libitum, præsertim quando anno A lectum est hoc Evangelium die præcedenti:

*Omnis plantatio quam non plantavit
Pater meus eradicabitur.*

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum**

15, 1-2. 10-14

In illo tempore:

Accedunt ad Iesum ab Hierosólymis Pharisæi et scribæ, dicentes: « Quare discipuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Non enim lavant manus suas cum panem mandúcant ».

Et convocáta ad se turba, dixit eis: « Audíte et intelligíte: non quod intrat in os coínquinat hóminem, sed quod procédit ex ore, hoc coínquinat hóminem ».

Tunc accedéntes discipuli dicunt ei: « Scis quia Pharisæi, audíto verbo, scandalizáti sunt? »

At ille respóndens ait: « Omnis plantátio quam non plantávit Pater meus cæléstis eradicábitur. Siníte illos: cæci sunt duces cæcórum. Cæcus autem si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritalís oblatiône suscepta, nosmetípsos tibi pèrfice munus ætérnum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitatís.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiét.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
 perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
 et, quos fovére non désinis,
 dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
 Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
 Dómine, ad adiuvándum me festína.
 Adiútor meus et liberátor meus es tu;
 Dómine, ne moréris.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis,
 et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
 ut his, qui te auctórem et gubernatórem
 gloriántur habére,
 et grata restáures, et restauráta consérves.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Léctio libri Númeri 13, 2-3 a. 26—14, 1. 26-30. 34-35.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen in desérto Pharan, dicens: « Mitte viros, qui consíderent terram Chánaan quam datúrus sum fíliis Israel, síngulos de síngulis tribubus ex princípibus ».

Reversíque explorátóres terræ post quadragínta dies, omni regióne circuíta, venérunt ad Móysen et Aaron,

et ad omnem cœtum filiõrum Israel in desértum Pharan, quod est in Cades. Locutique eis et omni multitudi-
dini, ostendérunt fructus terræ, et narravérunt dicétes:

« Vénimus in terram, ad quam misisti nos, quæ re-
véra fluit lacte et melle, ut ex his frúctibus cognósci pot-
est. Sed cultóres fortíssimos habet, et urbes grandes
atque murátas.

Stirpem Enac vídimus ibi; Amalec hábitat in merí-
die; Hethæus et Iebusæus et Amorrhæus in montánis;
Chananæus vero morátur iuxta mare et circa fluénta
Iordánis ».

Inter hæc Caleb, compéscens murmur pópuli, qui
oriebátur contra Móysen, ait: « Ascendámus et possi-
deámus terram, quóniam poterimus obtinére eam ».

Alii vero, qui fúerant cum eo, dicébant: « Nequá-
quam ad hunc pópulum valémus ascéndere, quia fór-
tior nobis est ».

Detraxerúntque terræ, quam inspéxerant, apud fí-
lios Israel, dicétes: « Terra, quam lustrávimus, dévo-
rat habitatóres suos; pópulus quem aspéximus, procé-
ræ statúræ est. Ibi vídimus monstra quædam filiõrum
Enac de génere gigánteo, quíbus comparáti quasi lo-
cústæ videbámur ».

Igitur vocíferans omnis turba flevit nocte illa.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen et Aaron di-
cens: « Usquequo multitúdo hæc péssima múrmurat con-
tra me? Querélas filiõrum Israel audívi. Dic ergo eis:
“ Vivo ego, ait Dóminus, sicut locúti estis audiénte me,
sic fáciam vobis. In solitúdine hac iacébunt cadáverá
vestra.

Omnes, qui numeráti estis a vigínti annis et supra,
et murmurástis contra me, non intrábitis terram super
quam levávi manum meam, ut habitáre vos fácerem,
præter Caleb filium Iéphone et Iósue filium Nun, iuxta

númerum quadragínta diérum, quibus considerástis terram: annus pro die imputábitur.

Et quadragínta annis recipiétis iniquitátes vestras, et sciétis uliónem meam: quóniam, sicut locútus sum, ita fáciam omni multitudíni huic péssimæ, quæ consurrexit advérsus me: in solitúdine hac deficiet et moriétur " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 6-7 a. 13-14. 21-22. 23 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.

vel Allelúia.

- 6 Peccávimus cum pátribus nostris,
iniúste égimus, iniquitátem fécimus.
- 7 Patres nostri in Ægýpto
non intellexérunt mirábília tua. R.
- 13 Cito oblíti sunt óperum eius,
et non sustinuérunt consílium eius,
- 14 et concupiérunt concupiscéntiam in desérto,
et tentavérunt Deum in inaquóso. R.
- 21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
- 22 mirábília in terra Cham,
terribília in mari Rubro. R.
- 23 Et dixit quía dispérderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius,
ne destrúeret eos. R.

Anno secundo

Lectio prior

In caritate perpetua dilexi te.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

31, 1-7

« In tēpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis cognatióibus Israel, et ipsi erunt mihi in pópulum ».

Hæc dicit Dóminus: « Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israel. Longe Dóminus apparuit mihi. Et in caritate perpétua diléxi te; ídeo attráxi te míserans.

Rursúmque ædificábo te, et ædificáberis, virgo Israel: adhuc ornáberis týmpanis tuis, et egrediéris in choro ludéntium.

Adhuc plantábis víneas in móntibus Samaríæ; plantábunt plantántes, et donec tempus véniat, non vindemiábunt.

Quia erit dies in qua clamábunt custódes in monte Ephraim: “ Súrgete, et ascendámus in Sion ad Dóminum Deum nostrum ” ».

Quia hæc dicit Dóminus: « Exsultáte in lætítia, Iacob, et hinníte contra caput géntium; personáte et cánite et dícite: “ Salva, Dómine, pópulum tuum, reliquias Israel ” ».— Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 (R.: 10 d)

R. Dóminus custódiét nos sicut pastor gregem suum.

¹⁰ Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite: « Qui dispérsit Israel congregábit eum, et custódiét eum sicut pastor gregem suum ». R.

¹¹ Redémit enim Dóminus Iacob, et liberávit eum de manu potentióris.

- 12** Et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. **℞.**
- 13** Tunc lætábitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul;
et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo. **℞.**

Alleluia

Lc 7, 16

℞. Allelúia. **℣.** Prophéta magnus surréxit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam.
℞. Allelúia.

Evangelium

O mulier, magna est fides tua!

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

15, 21-28

In illo témpore:

Egréssus Iesus de terra Gennésaret, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlíer Chananæa a fínibus illis egréssa clamávit dicens: « Miserére mei, Dómine, fili David: fília mea male a dæmónio vexátur ». Qui non respóndit ei verbum.

Et accedéntes discípuli eius rogábant eum dicéntes: « Dimítte eam, quia clamat post nos ».

Ipse autem respóndens ait: « Non sum missus nisi ad oves quæ periérunt domus Israel ».

At illa venit et adorávit eum, dicens: « Dómine, ádiuva me ».

Qui respóndens ait: « Non est bonum súmeré panem filiórum et mittere catéllis ».

At illa dixit: « Etiam, Dómine, nam et catélli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominórum suórum ».

Tunc respóndens Iesus, ait illi: « O múlíer, magna

est fides tua: fiat tibi sicut vis ». Et sanáta est fflia illius ex illa hora. — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctifica, et, hóstiæ spiritális oblatióne suscèpta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitátis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiét.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adesto, Dómine, fámulis tuis,
 et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
 ut his, qui te auctórem et gubernatórem
 gloriántur habére,
 et grata restáures, et restauráta consérves.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Aperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ.

Léctio libri Númeri**20, 1-13**

In diébus illis:

Venérunt filii Israel et omnis multitúdo in desértum Sin mense primo; et mansit pópulus in Cades. Mortuáque est ibi María, et sepúlta in eódem loco.

Cumque indigéret aqua pópulus, convenérunt advérsus Móysen et Aaron, et versi in seditiónem dixerunt:

« Utinam perissémus inter fratres nostros coram Dómino! Cur eduxistis ecclésiám Dómini in solitúdinem, ut et nos et nostra iuménta moriámur? »

Quare nos fecistis ascéndere de Ægýpto et adduxistis in locum istum péssimum, qui seri non potest, qui nec ficum gignit nec víneas nec malogranáta, insuper et aquam non habet ad bibéndum? »

Ingressúsque Móyses et Aaron, dimíssa multitúdine, tabernáculum féederis, corruérunt proni in terram, clamaverúntque ad Dóminum atque dixerunt:

« Dómine Deus, audi clamórem huius pópuli, et áperi eis thesáurum tuum, fontem aquæ vivæ, ut, satiáti, cesset murmurátio eórum ».

Et apparuit glória Dómini super eos; locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens:

« Tolle virgam, et cóngrega pópulum, tu et Aaron, frater tuus; et loquímini ad petram coram eis, et illa dabit aquas. Cumque edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitúdo, et iuménta eius ».

Tulit igitur Móyses virgam, quæ erat in conspéctu Dómini, sicut præcéperat ei, congregáta multitúdine ante petram, dixítque eis: « Audíte, rebélles et incréduli: num de petra hac vobis aquam potérimus eícere? »

Cumque elevásset Móyses manum, percútiens virga bis sílicem, egréssæ sunt aquæ largíssimæ, ita ut pópulus bíberet et iuménta.

Dixítque Dóminus ad Móysen et Aaron: « Quia non credidístis mihi, ut sanctificaréti me coram fíliis Israel, non introducéti hos pópulos in terram quam dabo eis ».

Hæc est « Aqua Contradictionís », ubi iurgáti sunt fílii Israel contra Dóminum, et sanctificátus est in eis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:

« Nolíte obduráre corda vestra ».

Veníte, exultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. **R.**

Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius
et oves manus eius. **R.**

- 8 Utinam hódie vocem eius audiátis:
 « Nolíte obduráre corda vestra,
 9 sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
 ubi tentavérunt me patres vestri:
 probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Feriam foedus novum, et peccati non memorabor.

Lectio libri Ieremíæ prophétæ

31, 31-34

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómni Israel et dómni Iuda foedus novum; non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti, pactum quod írritum fecérunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus.

Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum, et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: “ Cognósce Dóminum ”; omnes enim cognóscent me a mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitáti eórum, et peccáti eórum non memorábor ámplius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (*R.*: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

- 12 Cor mundum crea in me, Deus,
 et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
 13 Ne proicias me a fácie tua,
 et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. *R.*

- ¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spírítu promptíssimo confírma me.
- ¹⁵ Docébo iníquos vias tuas
et impíi ad te converténtur. *℞.*
- ¹⁶ Non enim sacrificio delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
- ¹⁹ Sacrífícium Deo spírítus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. *℞.*

Alleluia

Mt 16, 18

℞. Allelúia. *℣.* Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
eam. *℞.* Allelúia.

Evangelium

Tu es Petrus. Tibi dabo claves Regni cælorum.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

16, 13-23

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi et interro-
gábat discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines
esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii au-
tem Eliám, álii vero Ieremíam, aut unum ex Prophétis ».

Dicit illis Iesus: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus,
Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Si-
mon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi,
sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non prævalé-
bunt advérsus eam.

Tibi dabo claves Regni cælórum, et quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum in cælis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum in cælis ».

Tunc præcépit discíplis ut némini dícerent quia ipse esset Christus.

Exínde cœpit Iesus osténdere discíplis suis quia oportéret eum ire Hierosólymam et multa pati a senióribus et princípibus sacerdotum et scribis et occídi et tértia die resúrgere. Et assúmens eum Petrus cœpit increpáre illum dicens: « Absit a te, Dómine; non erit tibi hoc ».

Qui convérsus dixit Petro: « Vade post me, Sátana! Scándalum es míhi, quia non sapis ea quæ Dei sunt sed ea quæ hóminum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscépta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine.
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitátis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiét.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsídió,

et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiutor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Dilexit patres tuos et elegit semen eorum post eos.

Léctio libri Deuteronomii

4, 32-40

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Intérroga de diébus antiquis, qui fuérunt ante te,
ex die quo creávit Deus hómínem super terram, a sum-
mo cælo usque ad summum eius,

si facta est aliquándo huiuscémódi res, aut umquam
cógnum est, ut audíret pópulus vocem Dei loquéntis
de médio ignis, sicut tu audísti, et vixísti;

si fecit Deus ut ingrederétur et tólleret sibi gentem

de médio natiónum per tentatiónes, signa atque porténta, per pugnam et robústam manum, exténtúmque bráccium et horribiles visiónes, iuxta ómnia quæ fecit pro vobis Dóminus Deus vester in Ægýpto, vidéntibus óculis tuis;

ut scires quóniam Dóminus ipse est Deus, et non est álius præter eum.

De cælo te fecit audíre vocem suam, ut docéret te, et in terra osténdit tibi ignem suum máximum; et audísti verba illíus de médio ignis, quia diléxit patres tuos, et elégit semen eórum post eos.

Eduxítque te præcédens in virtúte sua magna ex Ægýpto, ut deléret natiónes máximas et fortióres te in intróitu tuo, et introdúceret te, darétque tibi terram eárum in possessiónem, sicut cernis in præsénti die.

Scito ergo hódie et cogitáto in corde tuo, quod Dóminus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deórsum, et non sit álius.

Custódi præcépta eius atque mandáta, quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi et fíliis tuis post te, et permáneas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 76, 12-13. 14-15. 16 et 21 (R.: 12 a)

R. Memor ero óperum Dómini.

¹² Memor ero óperum Dómini,
memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

¹³ Et meditábor in ómnibus opéribus tuis,
et in adinventiúnibus tuis exercébor. R.

¹⁴ Deus, in sancto via tua;
quis deus magnus sicut Deus noster?

¹⁵ Tu es Deus qui facis mirabília,
notam fecísti in pópulis virtútem tuam. R.

- ¹⁶ Redemísti in brácchio tuo pópulum tuum,
fílios Iacob et Ioseph.
²¹ Deduxísti sicut oves pópulum tuum
in manu Móysi et Aaron. *℞.*

Anno secundo

Lectio prior

Væ civitati sanguinum!

Lectio libri Nahum prophætæ 1, 15; 2, 2; 3, 1-3. 6-7

Ecce super montes pedes evangelizántis et annun-
tiántis pacem. Célebra, Iuda, festivitátes tuas et redde
vota tua; quia non adíciet ultra ut pertránseat in te
Bélical: univérsum intériit.

Quia réddidit Dóminus supérbiam Iacob sicut su-
pérbiam Israel, quia vastatóres dissipavérunt eos et pro-
páginés eórum corrupérunt.

Væ, civitas sánguinum, univérsa mendáccii dilace-
rátióne plena: non recédet a te rapína.

Vox flagélli, et vox ímpetus rotæ, et equi fremén-
tis, et quadrígæ fervéntis, et équitis ascendéntis, et mi-
cántis gládii, et fulgurántis hastæ, et multitúdínis in-
terfécetæ, et gravis ruínæ; nec est finis cadáverum, et
córruent in corpóribus suis.

Et próciam super te abominatiónes, et contuméliis
te affíciam; et ponam te in exéplum. Et erit: omnis
qui víderit te resíliet a te, et dicet: « Vastáta est Ní-
nive ». Quis commovébit super te caput? Unde quæram
consolatórem tibi? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 35 cd-36 ab. 39 abcd. 41 (*℞.*: 39 c)

℞. Ego occídám et ego vívere fáciam.

- ³⁵ Iuxta est dies perditiónis,
et adésse festínant témpora.

- 36 Iudicábit Dóminus pópulum suum
et in servis suis miserébitur. **℞.**
- 39 « Vidéte quod ego sim solus
et non sit álius deus præter me:
ego occídám et ego vívere fáciam;
percútiam et ego sanábo. **℞.**
- 41 Si acúero ut fulgur gládium meum,
et arripúerit iudícium manus mea,
reddam ultiónem hóstibus meis,
et his qui odérunt me retríbuam ». **℞.**

Alleluia**Mt 5, 10**

℞. Allelúia. **℣.** Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℞. Allelúia.

Evangelium*Quam dabit homo commutationem pro anima sua?***✠** Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháum**16, 24-28**

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum
et tollat crucem suam et sequátur me. Qui enim vo-
lúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui
autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet
eam.

Quid enim prodest hómīni si mundum univérsum
lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut
quam dabit homo commutatióem pro ánimá sua?

Fílius enim hómīnis ventúrus est in glória Patris sui
cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum
opus eius.

Amen dico vobis: Sunt quidam de hic stántibus qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis veniéntem in Regno suo ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctifica,
et, hóstiæ spiritális oblatiône suscepta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitátis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptiône concéde.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adesto, Dómine, fámulis tuis,
 et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
 ut his, qui te auctórem et gubernatórem
 gloriántur habére,
 et grata restáures, et restauráta consérves.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Diliges Dominum tuum ex toto corde tuo.

Léctio libri Deuteronomii

6, 4-13

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua.

Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itinere, dórmiens atque consúrgens; et ligábis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, sribésque ea in límine et óstiis domus tuæ.

Cumque introduxerit te Dóminus Deus tuus in terram, pro qua iurávit pátribus tuis Abraham, Isaac et Iacob, et déderit tibi civitátes magnas et óptimas, quas non ædificásti; domos plenas cunctárum opum, quas non extruxísti; cistérnas, quas non fodísti, vinéta et olivéta, quæ non plantásti; et coméderis et saturátus fúeris; cave diligénter ne obliviscáris Dómini, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servitútis.

Dóminum Deum tuum timébis, et illi soli sérvies, ac per nomen illius iurábis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 17, 2-3 a. 3 bc-4. 47 et 51 ab (R.: 2)

R. DÍligam te, Dómine, fortitúdo mea.

2 DÍligam te, Dómine, fortitúdo mea.

3 Dómine, firmaméntum meum et refúgium meum
et liberátor meus. R.Deus meus, adiutor meus, et sperábo in eum:
protéctor meus, et cornu salutis meæ, et suscéptor meus.4 Laudábilem invocábo Dóminum,
et ab inimícis meis salvus ero. R.47 Vivat Dóminus, et benedíctus Adiutor meus,
et exaltétur Deus salutis meæ,51 magníficans salútes regis sui,
et fáciens misericórdiam Christo suo. R.

Anno secundo

Lectio prior

Iustus in fide sua vivet.

Lectio libri Hábacuc prophétæ

1, 12—2, 4

Numquid non tu a principio, Dómine Deus meus,
Sancte meus, et non moriémur? Dómine, in iudícium
posuísti pópulum Chaldæórum, et fortem, ut corriperes,
fundásti eum.Mundi sunt óculi tui, ne vídeas malum; et respícere
ad iniquitátem non póteris. Quare respícis super iníqua
agéntes, et taces devoránte ímpio iustiórem se?Et fácies hómines quasi pisces maris, et quasi ré-
pile non habens princípem. Totum in hamo sublevávit,
traxit illud in sagéna sua, et congregávit in rete suum;
super hoc lætábitur et exsultábit.Proptérea immolábit sagénæ suæ, et sacrificábit reti
suo, quia in ípsis incrassáta est pars eius, et cibus eius

eléctus. Propter hoc ergo expándit sagénam suam et semper interfícere gentes non parcet.

Super custódiám meam stabo, et figam gradum super munitiónem; et contemplábor, ut vídeam quid dicátur mihi, et quid respóndeam ad arguéntem me.

Et respóndit mihi Dóminus et dixit: « Scribe visum, et explána eum super tábulas, ut percúrrat qui légerit eum; quia adhuc visus procul, et apparebit in finem et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta illum, quia véniens véniet et non tardábit.

Ecce, qui incrédulus est, non erit recta ánima eius in semetípso; iustus autem in fide sua vivet ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 9, 8-9. 10-11. 12-13 (R.: 11 b)

R. Non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

8 Dóminus autem in ætérnum sedébit,
parávit in iudícium thronum suum,
9 et ipse iudicábit orbem terræ in iustítia,
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

10 Et erit Dóminus refúgium opprésso,
refúgium in opportunitátibus, in tribulatióne.

11 Et sperent in te qui novérunt nomen tuum,
quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. R.

12 Psállite Dómino, qui hábitat in Sion;
annuntiáte inter gentes stúdia eius.

13 Quóniam requírens sánguinem recordátus est eórum,
non est oblítus clamórem páuperum. R.

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

R. Allelúia. V. Salvátor noster Iesus Christus destrúxit
mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Allelúia.

Evangelium

Si habueritis fidem, nihil impossibile erit vobis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

17, 14-19

In illo témpore:

Accéssit ad Iesum homo génibus provolútus ante eum et dicens: « Dómine, miserére filii mei, quia lunáticus est et male pátitur; nam sæpe cadit in ignem et crebro in aquam. Et obtuli eum discipulis tuis, et non potuérunt curáre eum ».

Respóndens autem Iesus ait: « O generátio incrédula et perversa, quóusque ero vobíscum? Usquequo pátiar vos? Afférte huc illum ad me ». Et increpávit eum Iesus, et éxiit ab eo dæmónium, et curátus est puer ex illa hora.

Tunc accessérunt discipuli ad Iesum secréto et dixerunt: « Quare nos non potúimus eícere illum? »

Ille autem dicit illis: « Propter módicam fidem vestram. Amen quippe dico vobis: Si habuéritis fidem sicut granum sinápis, dicétis monti huic: “ Transi hinc illuc ”, et transíbit, et nihil impossíbile erit vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritális oblatióne suscepta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitátis.

Vel:**Io 6, 35**

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

DOMINICA XIX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 9 a. 11-13 a

In diébus illis:

Cum venisset Elías ad montem Dei Horeb, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum. Et ait ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ».

Et ecce Dóminus transit. Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus.

Et post spíritum, commótió; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne, ignis; non in igne Dóminus.

Et post ignem, sibilus auræ tenuis. Quod cum audisset Eliás, opéruit vultum suum pállio, et egressus stetit in óstio spelúncae. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis.

9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.

10 Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. R.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.

12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. R.

13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. R.

Lectio secunda

Optarem anathema esse pro fratribus meis.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

9, 1-5

Veritátem dico in Christo, non méntior, testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu Sancto, quóniam tristítia est mihi magna et contínuus dolor cordi meo.

Optárem enim ipse ego anáthema esse a Christo pro frátribus meis, cognátis meis secúndum carnem,

qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum et glória et testaménta et legislátio et cultus et promissiones, quorum sunt Patres, et ex quibus Christus secúndum carnem: qui est super ómnia Deus benedíctus in sácula, amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 129, 5

℞. Allelúia. ⁊. Spero in Dóminum,
spero in verbum eius.
℞. Allelúia.

Evangelium

Iube me venire ad te super aquas.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

14, 22-33

Postquam saturáta est turba, statim iussit Iesus discipulos ascéndere in navículam et præcedere eum trans fretum, donec dimíteret turbas. Et dimíssis turbis, ascéndit in montem solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi.

Navícula autem iam multis stádiis a terra distábat, flúctibus iactáta, erat enim contrárius ventus.

Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Discípuli autem, vidéntes eum supra mare ambulántem, turbáti sunt dicéntes: « Phantásma est », et præ timóre clamavérunt.

Statímque Iesus locútus est eis dicens: « Habéte fidúciam, ego sum: nolíte timére ».

Respóndens autem ei Petrus dixit: « Dómine, si tu es, iube me venire ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ».

Et descéndens Petrus de navícula ambulávit super aquas et venit ad Iesum. Videns vero ventum váli-

dum tímuit, et cum cœpisset mergi clamávit dicens: « Dómine, salvum me fac ».

Continuo autem Iesus exténdens manum apprehéndit eum, et ait illi: « Módicæ fidei, quare dubitásti? » Et cum ascendissent in navículam, cessávit ventus.

Qui autem in navícula erant, adoravérunt eum dicentes: « Vere Fílius Dei es ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.

Lectio libri primi Regum

19, 4-8

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi. Cumque venisset et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur, et ait: « Súfficit mihi, Dómine! Tolle ánimam meam; neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se, et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícium panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit, et rursus obdormívit.

Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ».

Qui, cum surrexisset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdi-
ne cibi illius quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéli et læténtur. **R.**Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **R.**Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. **R.**Vallábit Angelus Dómini in circúitu tímentes eum,
et erípiet eos.Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **R.**

Lectio secunda

Ambulate in dilectione, sicut et Christus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 30—5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo si-
gnáti estis in diem redemptiúnis.Omnis amaritúdo et ira et indignátió et clamor et
blasphémia tollátur a vobis cum omni malítia. Estóte
autem ínvicem benígni, misericórdes, donántes ínvicem
sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis oblatiónem et hóstiám Deo in odórem suavitátis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 51

R. Allelúia. **Y.** Ego sum panis vivus qui de cælo descénderi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. **R.** Allelúia.

Evangelium

Ego sum panis vivus qui de cælo descendi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 41-52

In illo témpore:

Murmurábant Iudæi de Iesu quia dixisset: « Ego sum panis qui de cælo descénderi », et dicébant: « Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos nóvimus patrem et matrem? Quómodo dicit nunc: “ De cælo descénderi? ” »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Nolíte murmuráre in ínvicem. Nemo potest veníre ad me nisi Pater qui misit me tráxerit eum, et ego resuscitábo eum in nóvissimo die.

Est scriptum in Prophétis: “ Et erunt omnes docí-biles Dei ”: omnis qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: Qui credit habet vitam ætérnam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt in desérto manna et mórtui sunt: hic est panis de cælo descénderi, ut si quis ex ipso manducáverit non móriátur.

Ego sum panis vivus qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».
Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Sicut læsisti adversarios, sic et nos provocans magnificasti.

Léctio libri Sapiéntiæ

18, 6-9

Illa nox ante cógnita est a pátribus nostris, ut vere sciéntes quibus iuramentis credidérunt, animæquióres essent. Suscépta est autem a pópulo tuo sánitas quidem iustórum, iniustórum autem exterminátio. Sicut enim læsisti adversários, sic et nos próvocans magnificásti.

Abscónse enim sacrificábant iusti púeri bonórum, et iustítiæ legem in concórdia disposuérunt; simlíter et bona et mala receptúros iustos, patrum iam decantántes laudes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1 et 12. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

- ¹ Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
- ¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. R.
- ¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
- ¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. R.

- ²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
- ²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. *R.*

Lectio secunda *

*Exspectabat civitatem,
cuius artifex et conditor Deus.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

11, 1-2. 8-19

Fratres:

Est fides sperandórum substántia, rerum arguméntum non apparentium. In hac enim testimónium consecúti sunt senióres.

Fide vocátus Abraham obcædívit in locum exíre quem acceptúrus erat in hereditátem, et exívit nésciens quo iret.

Fide peregrinátus est in terra promissiónis tamquam in aliéna, in cásulis habitádo cum Isaac et Iacob, coherédibus promissiónis eiúsdem; exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cuius ártifex et cónditor Deus.

Fide — et ipsa Sarra stérilis — virtútem in concep-tiónem séminis accepit étiam præter tempus ætátis, quóniam fidélem crédidit esse qui promiserat; propter quod et ab uno orti sunt, et hoc emórtuo, tamquam sídera cæli in multitúdine et sicut haréna quæ est ad oram maris innumerábilis.

Iuxta fidem defúnci sunt omnes isti, non accéptis promissiónibus, sed a longe eas aspiciéntes et salutántes, et confiténtes quia peregríni et hóspites sunt supra terram; qui enim hæc dicunt significant se pátriam in-quirere.

Et si quidem illius meminissent de qua exierant, habebant utique tempus revertendi; nunc autem meliorem appetunt, id est caelestem. Ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum, paravit enim illis Civitatem.

Fide obtulit Abraham Isaac cum tentaretur, et unigenitum offererat ille qui susceperat promissiones, ad quem dictum erat: « In Isaac vocabitur tibi semen », arbitratus quia et a mortuis suscitare potens est Deus; unde eum et in parabola reportavit. — Verbum Domini.

vel brevior

Lectio Epistolae ad Hebraeos

11, 1-2. 8-12

Fratres:

Est fides sperandorum substantia, rerum argumentum non apparentium. In hac enim testimonium consecuti sunt seniores.

Fide vocatus Abraham obcedit in locum exire quem accepturus erat in hereditatem, et exivit nesciens quo iret.

Fide peregrinatus est in terra promissionis tamquam in aliena, in casulis habitando cum Isaac et Iacob, coheredibus promissionis eiusdem; expectabat enim fundamenta habentem civitatem, cuius artifex et conditor Deus.

Fide — et ipsa Sarra sterilis — virtutem in conceptionem seminis accepit etiam praeter tempus aetatis, quoniam fidelem credidit esse qui promiserat; propter quod et ab uno orti sunt, et hoc emortuo, tamquam sidera caeli in multitudine et sicut harena quae est ad oram maris innumerabilis. — Verbum Domini.

Alleluia

Mt 24, 42 a. 44

℞. Allelúia. ʒ. Vigiláte et estóte paráti,
quia qua nescítis hora Fílius hóminis ven-
túrus est. ℞. Allelúia.

Evangelium *

Et vos estote parati.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 32-48

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Noli timére, pusíllus grex, quia complácuít Patri vestro dare vobis Regnum.

Véndite quæ possidétis et date eleemósynam: fácite vobis sácculos, qui non veteréscunt, thesáurum non deficiéntem in cælis, quo fur non apprópiat neque tinea corrumpit: ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit.

Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dómimus, invénerit vigilátes. Amen dico vobis, quod præcinget se et fáciet illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater familias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis Fílius hóminis véniet ».

Ait autem Petrus: « Dómime, ad nos dicis hanc parábolam an et ad omnes? »

Dixit autem Dómimus: « Quis, putas, est fidélis dis-

pensátor et prudens, quem constitúet dóninus supra familiam suam ut det illis in témpore trítici mensúram?

Beátus ille servus, quem cum vénerit dóninus eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constitúet illum.

Quod si díxerit servus ille in corde suo: " Moram facit dóninus meus venire ", et céperit percútere púeros et ancíllas, et édere et bíbere et inebriári, véniet dóninus servi illíus in die qua non sperat, et hora qua nescit, et dívidet eum, partémque eius cum infidélibus ponet.

Ille autem servus, qui cognóvit voluntátem dónini sui et non præparávit vel non fecit secúndum voluntátem eius, vapulábit multas, qui autem non cognóvit et fecit digna plagis, vapulábit paucis.

Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo, et cui commendavérunt multum, plus petent ab eo ». — Verbum Dónini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóninum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apérianit ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóninus, invénerit vigilántes. Amen dico vobis, quod præcínget se et fáciét illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater familias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis Fílius hóminis véniet ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine,
múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis
transíre mystérium.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérface in córdibus nostris spíritum adoptiõnis filiõrum,
ut promissam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Circumcidite corda vestra. Amate peregrinos,
quia et ipsi fuistis advenæ.*

Lectio libri Deuteronomii

10, 12-22

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Et nunc, Israel, quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut tíneas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius, et díligas eum; ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota ánima tua; custodiásque mandáta Dómini et cæremónias eius, quas ego hódie præcípío tibi, ut bene sit tibi?

En Dómini Dei tui cælum est et cælum cæli, terra et ómnia quæ in ea sunt; et tamen pátribus tuis conglutinátus est Dóminus, et amávit eos elegítque semen eórum post eos, id est vos, de cunctis géntibus, sicut hódie comprobátur.

Circumcidite ígitur præpútium cordis vestri, et cervicem vestram ne indurétis ámplius, quia Dóminus Deus vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ, amat peregrínum et dat ei victum atque vestítum.

Et vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuistis ádvenæ in terra Ægýpti.

Dóminum Deum tuum timébis, et ei soli sérvies, ipsi adhærébis iurabísque in nómine illius.

Ipse est laus tua et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália et terribília, quæ vidérunt óculi tui: in septuaginta animábus descendérunt patres tui in Ægýptum; et ecce nunc multiplicávit te Dóminus Deus tuus sicut astra cæli ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

- ¹² Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.
- ¹³ Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit fíliis tuis in te. R.
- ¹⁴ Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
- ¹⁵ Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.
- ¹⁹ Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
- ²⁰ Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Anno secundo

Lectio prior

Hæc visio similitudinis gloriæ Domini.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ 1, 2-5. 24 — 2, 1 a

In quinta mensis (ipse est annus quintus transmigratiónis regis Ióachin), factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdotem, in terra Chaldæó-

rum secus flumen Chobar. Et facta est super eum ibi manus Dómini.

Et vidi: et ecce ventus túrbini veniébat ab aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu eius; et de médio eius quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis; et in médio eius similitúdo quáttor animálium, et hic aspéctus eórum, similitúdo hómínis in eis.

Et audiébam sonum alárum quasi sonum aquárum multárum, quasi sonum sublímis Dei: cum ambulárent, quasi sonus erat multitudínis, ut sonus castrórum; cumque starent, demittebántur pennæ eórum.

Nam, cum fieret vox super firmaméntum, quod erat super caput eórum, stabant et submittébant alas suas.

Et super firmaméntum, quod erat ímminens cápiti eórum, quasi aspéctus lápidis saphíri, similitúdo throni, et super similitúdinem throni similitúdo quasi aspéctus hómínis désuper.

Et vidi quasi spéciem eléctri, velut aspéctum ignis, intrínsecus eius per circúitum, a lumbis eius et désuper; et a lumbis eius usque deórsum vidi quasi spéciem ignis splendéntis in circúitu, velut aspéctum arcus, cum fúerit in nube in die plúviæ; hic erat aspéctus splendóris per gyrum.

Hæc visio similitúdinis glóriæ Dómini. Et vidi et cécidi in fáciem meam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 148, 1-2. 11-12. 13. 14

℟. Pleni sunt cæli et terra glória tua.

vel Allelúia.

Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. **℟.**

- 11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdicez terræ,
12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus, **R.**
- 13 laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus.
Conféssio eius super cælum et terram. **R.**
- 14 Et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. **R.**

Alleluia

2 Th 2, 14

R. Alleluia. **V.** Deus vocávit nos per Evangélium,
in acquisitioném glóriæ Dómini nostri Iesu
Christi. **R.** Alleluia.

Evangelium

*Occident eum, et resurget.
Liberi sunt filii a tributo.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

17, 22-26

In illo témpore:

Conversántibus discíplis in Galilæa, dixit illis Iesus: « Fílius hóminis tradéndus est in manus hóminum, et occident eum, et tértio die resúrget ». Et contristáti sunt veheménter.

Et cum veníssent Caphárnaum, accessérunt qui didráchma accipiébant ad Petrum, et dixerunt: « Magíster vester non solvit didráchma? » Ait: « Etiam ».

Et cum intrásset domum, prævenit eum Iesus dicens: « Quid tibi vidétur, Simon? Reges terræ, a quibus accipiunt tribútum vel censum? A fíliis suis an ab aliénis? »

Cum autem ille dixisset: « Ab aliénis », dixit illi Iesus: « Ergo líberi sunt filii. Ut autem non scandalizémus eos, vade ad mare et mitte hamum et eum piscem qui primus ascénderit, tolle, et apérto ore eius invénies statérem; illum sumens, da eis pro me et te ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Confortare, Iosue, et esto robustus:
tu introduces populum in terram.*

Léctio libri Deuteronomíi**31, 1-8**

Abiit Móyses et locútus est ómnia verba hæc ad univérsum Israel, et dixit ad eos:

« Centum vigínti annórum sum hódie, non possum ultra égredi et ingredi, præsertim cum et Dóminus díxerit mihi: " Non transíbis Iordánem istum ".

Dóminus ergo Deus tuus transíbit ante te; ipse delebit omnes gentes has in conspéctu tuo, et possidébit eas, et Iósue iste transíbit ante te, sicut locútus est Dóminus.

Faciétque Dóminus eis, sicut fecit Sehon et Og, régibus Amorrhæórum, et terræ eórum, delebitque eos. Cum ergo et hos tradíderit vobis, simíliter faciétis eis, sicut præcépi vobis.

Viríliter ágite et confortámini; nolíte timére nec paveátis ad conspéctum eórum, quia Dóminus Deus tuus ipse est ductor tuus, et non dimíttet nec derelinquet te ».

Vocavítque Móyses Iósue, et dixit ei coram omni Israel: « Confortáre et esto robústus; tu enim introduces pópulum istum in terram, quam datúrum se pátribus eórum iurávit Dóminus, et tu eam sorte dívides.

Et Dóminus, qui ductor est vester, ipse erit tecum; non dimittet nec derelinquet te; noli timere nec paveas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 3-4 a. 7. 8. 9 et 12 (R.: 9 a)

R. Pars Dómini, pópulus eius.

- 3 Quia nomen Dómini invocábo;
date magnificéntiam Deo nostro.
- 4 Dei perfécta sunt ópera. R.
- 7 Meménto diérum antiquórum,
cógita generatiónes síngulas;
intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi,
maióres tuos, et dicent tibi. R.
- 8 Quando dividébat Altíssimus gentes,
quando separábat filios Adam,
constítuit términos populórum
iuxta númerum filiórum Israel. R.
- 9 Pars autem Dómini pópulus eius,
Iacob funículus hereditátis eius.
- 12 Dóminus solus dux eius fuit,
et non erat cum eo deus aliénus. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Cibavit me volumine illo, et factum est
in ore meo sicut mel dulce.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

2, 8 — 3, 4

Hæc dicit Dóminus:

« Tu, fili hóminis, audi quæcúmque loquor ad te, et noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est; áperi os tuum, et cómede quæcúmque ego do tibi ».

Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involutus liber; et expandit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris, et scriptæ erant in eo lamentationes et carmen et væ.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, quodcúmque inveneris cómede; cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad filios Israel ».

Et apéruí os meum, et cibávit me volúmine illo; et dixit ad me: « Fili hóminis, venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto quod ego do tibi ». Et comédi illud, et factum est in ore meo sicut mel dulce.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, vade ad domum Israel, et loquéris verba mea ad eos ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 14. 24. 72. 103. 111. 131 (ꝛ.: 103 a)

ꝛ. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, Dómine!

14 In via testimoniórum tuórum delectátus sum
sicut in ómnibus divítiis. ꝛ.

24 Nam et testimónia tua delectátio mea,
et consílium meum iustificatiónes tuæ. ꝛ.

72 Bonum mihi lex oris tui,
super mília auri et argénti. ꝛ.

103 Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua,
super mel ori meo! ꝛ.

111 Heréditas mea testimónia tua in ætérnum,
quia exsultátio cordis mei sunt. ꝛ.

131 Os meum apéruí et attráxi spíritum,
quia præcépta tua desiderábam. ꝛ.

Alleluia

Mt 11, 29 ab

℞. Allelúia. ʒ. Tóllite iugum meum super vos,
dicit Dóminus,
et díscite a me, quia mitis sum et húmilis
corde. ℞. Allelúia.

Evangelium

Videte ne contemnatis unum ex his pusillis.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum

18, 1-5. 10. 12-14

In illa hora, accessérunt discípuli ad Iesum dicén-
tes: « Quis, putas, maior est in Regno cælórum? » Et
ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum et
dixit:

« Amen dico vobis: Nisi convérsi fuéritis et efficiá-
mini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum.
Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic
est maior in Regno cælórum. Et qui suscéperit unum
párvulum talem in Nómine meo, me súscipit.

Vidéte ne contemnátis unum ex his pusillis; dico
enim vobis, quia ángeli eórum in cælis semper vident
fáciem Patris mei qui in cælis est.

Quid vobis vidétur? Si fúerint alicui centum oves
et erráverit una ex eis, nonne relínquet nonagínta no-
vem in móntibus et vadit quærere eam quæ errávit?

Et si contígerit ut invéniat eam, amen dico vobis,
quia gaudébit super eam magis quam super nonagínta
novem quæ non erravérunt.

Sic non est volúntas ante Patrem vestrum qui in
cælis est, ut péreat unus de pusillis istis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
 quæ et miséricors offerénda tribuísti,
 et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
 qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
 caro mea est pro sæculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
 commúnio sumpta nos salvet,
 et in tuæ veritátis luce confírmet.
 Per Christum.

Ferla quarta**Ant. ad introitum**

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
 et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
 Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
 et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 quem patérno nómine invocáre præsumimus,
 pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
 ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Mortuus est ibi Moyses, iubente Domino
et non surrexit ultra propheta sicut ille.*

Lectio libri Deuteronomii**34, 1-12****In diébus illis:**

Ascéndit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Iérico.

Ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad usque Dan et univérsam Néphthali, terrámque Ephraim et Manásse et omnem terram Iuda usque ad mare novíssimum, et austrálem partem et latitúdinem campi Iérico, civitátis palmárum, usque Segor.

Dixítque Dóminus ad eum: « Hæc est terra, pro qua iurávi Abraham, Isaac et Iacob dicens: " Sémini tuo dabo eam ". Vidísti eam óculis tuis, et non transíbis ad illam ».

Mortuúsque est ibi Móyses, servus Dómini, in terra Moab, iubénte Dómino; et sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor, et non cognóvit homo sepúlcrum eius usque in præséntem diem.

Móyses centum et vigínti annórum erat quando mórtuus est. Non caligávit óculus eius nec dentes illius moti sunt. Fleverúntque eum filii Israel in campéstribus Moab trigínta diébus; et compléti sunt dies planctus lugéntium Móysen.

Iósue vero, filius Nun, replétus est spírítu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas; et obcædiérunt ei filii Israel, fecerúntque sicut præcépit Dóminus Móysi.

Et non surréxit ultra prophéta in Israel sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in

terra Ægypti Pharaóni et ómnibus servis eius universæque terræ illius, et cunctam manum robústam mágnaque mirabilia, quæ fecit Móyses coram univérso Israel.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 65, 1-3 a. 5 et 8. 16-17 (R.: cf. 20 a et 9 a)

R. Benedíctus Deus, qui pósuit ánimam meam ad vitam.

- 1 Iubiláte Deo, omnis terra,
- 2 psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
- 3 Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». R.
- 5 Veníte, et vidéte ópera Dei,
terribilis in adinventiónibus super fílios hóminum.
- 8 Benedícite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius. R.
- 16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
- 17 Ad ipsum ore meo clamávi,
et exaltávi in lingua mea. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Signa thau super frontes dolentium
super abominationibus Ierusalem.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 9, 1-7; 10, 18-22

Clamávit Dóminus in áuribus meis voce magna dicens: « Appropinquavérunt visitatiónes urbis, et unusquisque vas interfectiÓNis habet in manu sua ».

Et ecce sex viri veniebant de via portæ superiÓris, quæ respicit ad aquilónem, et uniuscuiusque vas intéri-tus in manu eius; vir quoque unus in médio eÓrum

vestitus erat lineis, et atramentarium scriptoris ad renes eius; et ingressi sunt et steterunt iuxta altare aureum.

Et gloria Domini Israel assumpta est de Cherub, quæ erat super eum ad limen domus; et vocavit virum, qui indutus erat lineis et atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis.

Et dixit Dominus ad eum: « Transi per mediam civitatem, in medio Ierusalem, et signa thau super frontes virorum gementium et dolentium super cunctis abominationibus, quæ fiunt in medio eius ».

Et illis dixit audiente me: « Transite per civitatem sequentes eum, et percutite; non parcat oculus vester neque misereamini: senem, adulescentulum et virginem, parvulum et mulieres, interficite usque ad internecionem; omnem autem, super quem videritis thau, ne occidatis, et a sanctuario meo incipite ».

Cœperunt ergo a viris senioribus, qui erant ante faciem domus. Et dixit ad eos: « Contaminatè domum et implete atria interfectis, egredimini ». Et egressi sunt et percutiebant eos qui erant in civitate.

Et egressa est gloria Domini a limine templi et stetit super Cherubim. Et elevantia Cherubim alas suas exaltata sunt a terra coram me, et, illis egredientibus, rotæ quoque subsecutæ sunt; et stetit in introitu portæ domus Domini orientalis, et gloria Dei Israel erat super ea.

Ipsium est animal, quod vidi subter Deum Israel iuxta fluvium Chobar, et intellexi quia Cherubim essent.

Quattuor vultus uni, et quattuor alæ uni, et similitudo manus hominis sub alis eorum, et similitudo vultuum eorum ipsi vultus quos videram iuxta fluvium Chobar, et intuitus eorum et impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 4 b)

R. Super cælos glória Dómini.

vel Allelúia.

**1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.**

**2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in séculum. R.**

**3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.**

**4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.**

**5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,**

**6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.**

Alleluia

2 Cor 5, 19 ac

**R. Allelúia. V. Deus erat in Christo mundum reconcilians
sibi,
et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.
R. Allelúia.**

Evangelium

Si te audierit, lucratus es fratrem tuum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

18, 15-20

« Si peccáverit in te frater tuus, vade, córripe eum inter te et ipsum solum.

Si te audierit, lucrátus es fratrem tuum; si autem non audierit, ádhibe tecum adhuc unum vel duos, ut in ore duórum téstium vel trium stet omne verbum; quod

si nolúerit audíre eos, dic ecclésiæ; si autem et ecclésiám nolúerit audíre, sit tibi sicut éthnicus et publicánus.

Amen dico vobis: Quæcúmque alligavéritis super terram erunt ligáta in cælo et quæcúmque solvéritis super terram erunt solúta in cælo.

Iterum dico vobis: Si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sæculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.

Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Arca fœderis Domini antecedet vos per Iordanem.

Léctio libri Iósue

3, 7-10 a. 11. 13-17

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Iósue: « Hódie incípíam exaltáre te coram omni Israel, ut sciant quod, sicut cum Móyse fui, ita et tecum sim.

Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, et dic eis: " Cum ingressi fuéritis partem aquæ Iordánis, state in ea " ».

Dixitque Iósue ad filios Israel: « Accédite huc, et audíte verbum Dómini Dei vestri ». Et rursum: « In hoc, inquit, sciétis quod Dóminus Deus vivens in médio vestri est, et dispédet in conspéctu vestro Chananéum.

Ecce arca fœderis Dómini omnis terræ antecedet vos per Iordánem. Et, cum posúerint vestigia pedum suórum sacerdotes, qui portant arcam Dómini Dei univérse terræ, in aquis Iordánis, aquæ quæ inferiôres sunt, decúrrent atque defícient, quæ autem désuper véniunt, in una mole consistent ».

Igitur egressus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Iordánem; et sacerdótes, qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum.

Ingressisque eis Iordánem et pédibus eórum in parte aquæ tinctis (Iordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat), steterunt aquæ descendéntes in loco uno, et ad instar montis intumescéntes apparébant procul ab urbe, quæ vocátur Adom, usque ad locum Sarthan; quæ autem inferióres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur Mórtuum) descendérunt, úsquequo omníno deficerent.

Pópulus autem incedébat contra Iéricho; et sacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Iordánis accínti, omnísque pópulus per aréntem álveum transíbat.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 113 A, 1-2. 3-4. 5-6

℟. Allelúia.

In éxitu Israel de Ægýpto,
domus Iacob de pópulo bárbaro,
factus est Iuda sanctuárium eius,
Israel potéstas eius. ℟.

Mare vidit et fugit,
Iordánis convérsus est retrórsum;
montes saltavérunt ut arietes,
et colles sicut agni óvium. ℟.

Quid est tibi, mare, quod fugísti?
Et tu, Iordánis,
quia convérsus es retrórsum?
Montes, quod saltástis sicut arietes,
et colles, sicut agni óvium? ℟.

Anno secundo

Lectio prior

Transmigrabis per diem coram eis.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

12, 1-12

Factus est sermo Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, in médio domus exasperántis tu hábitas, qui óculos habent ad vidéndum et non vident, et aures ad audiéndum et non áudiunt, quia domus exáspers est.

Tu ergo, fili hóminis, fac tibi vasa transmigratiónis et transmigrábis per diem coram eis; transmigrábis autem de loco tuo ad locum álterum in conspéctu eorum, si forte aspícient, quia domus exáspers est; et éfferes foras vasa tua quasi vasa transmigrántis per diem in conspéctu eórum; tu autem egrediéris vésperere coram eis, sicut egréditur migrans.

Ante óculos eórum pérfode tibi parietem et egrediéris per eum, in conspéctu eórum in úmeris portáberis, in calígine efferéris, fáciem tuam velábis et non vidébis terram, quia porténtum dedi te dómui Israel ».

Feci ergo sicut præcéperat mihi Dóminus: vasa mea prótuli quasi vasa transmigrántis per diem, et vésperere perfódi mihi parietem manu, et in calígine egréssus sum, in úmeris portátus in conspéctu eórum.

Et factus est sermo Dómini mane ad me dicens: « Fili hóminis, numquid non dixerunt ad te domus Israel, domus exáspers: “ Quid tu facis? ” Dic ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus: Super duces onus istud, qui est in Ierúsalem, et super omnem domum Israel, quæ est in médio eórum ”.

Dic: “ Ego porténtum vestrum: quómodo feci, sic fiet illis; in transmigratiónem et in captivitátem ibunt.

Et dux, qui est in médio eórum, in úmeris portábitur, in calígine egrediétur, parietem perfódient, ut edúcant eum; fácies eius operiétur, ut non vídeat óculo terram " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 56-57. 58-59. 61-62 (R.: cf. 7 c)

R. Ne obliviscámini óperum Dei.

⁵⁶ Et tentavérunt et exacerbavérunt Deum excélsam,
et testimónia eius non custodiérunt.

⁵⁷ Recessérunt et prævaricáti sunt,
quemádmódu[m] patres eórum,
convérsi sunt retro ut arcus pravus. R.

⁵⁸ In iram concitavérunt eum in cóllibus suis,
et in sculptílibus suis
ad æmulatió[n]em eum provocavérunt.

⁵⁹ Audívit Deus et exársit,
et sprevit valde Israel. R.

⁶¹ Et trádedit in captivitátem virtútem suam,
et pulchritúdinem suam in manus inimíci.

⁶² Et conclúsit in gládio pópulum suum,
et in hereditátem suam exársit. R.

Alleluia

Ps 118, 135

R. Allelúia. V. Fáciem tuam, Dómine, illúmina super
servum tuum,
et doce me iustificatió[n]es tuas.

R. Allelúia.

Evangelium

*Non dico tibi ut dimittas usque septies
sed usque septuagies septies.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

18, 21 — 19, 1

In illo témpore:

Accédens Petrus ad Iesum dixit ei: « Dómine, quó-
tiens peccábit in me frater meus et dimittam ei? Usque
sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties sed
usque septuágies sépties.

Ideo assimilátum est Regnum cælórum hómini regi
qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum
cœpisset ratiónem pónere, oblátus est ei unus qui debé-
bat decem mília talénta.

Cum autem non habéret unde rédderet, iussit eum
dóminus venúndari et uxórem et fílios et ómnia quæ
habébat, et reddi.

Prócidens ígitur servus ille adorábat eum dicens:
“ Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi ”. Mi-
sértus autem dóminus servi illíus dimísit eum, et débi-
tum dimísit ei.

Egréssus autem servus ille invénit unum de consér-
vis suis qui debébat ei centum denários, et tenens suf-
focábat eum dicens: “ Redde quod debes ”.

Prócidens ígitur consérvus eius rogábat eum di-
cens: “ Patiéntiam habe in me, et reddam tibi ”. Ille
autem nóluit, sed ábiit et misit eum in cárcerem donec
rédderet débitum.

Vidéntes autem consérvi eius quæ fiébant, contri-
státi sunt valde, et venérunt et narravérunt dómino suo
ómnia quæ facta erant.

Tunc vocávit illum dóminus suus et ait illi: “ Serve

nequam, omne dēbitum illud dimīsi tibi, quóniam rogásti me; non opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? ”

Et irátus dómīnus eius trádidit eum tortóribus quoadúsque rédderet univérsum dēbitum.

Sic et Pater meus cæléstis fáciat vobis si non remisérītis unusquísque fratri suo de córdibus vestris ».

Et factum est, cum consummáset Iesus sermónes istos migrávit a Galiléa et venit in fines Iudææ trans Iordánem. — Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.

Exsúrge, Dómine, et iúdice causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Tuli patrem vestrum de Mesopotamia;
eduxi vos de Ægypto; introduxi vos in terram.*

Léctio libri Iósue

24, 1-13

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem, et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdice et magístros, steterúntque in conspéctu Dómini; et ad pópulum sic locútus est:

« Hæc dicit Dóminus Deus Israel: “ Trans flúvium habitavérunt patres vestri ab initio, Thare, pater Abraham et Nachor, servierúntque diis aliénis.

Tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámia finibus; et addúxi eum in terram Chánaan, multiplicávitque semen eius.

Et dedi ei Isaac illíque rursum dedi Iacob et Esau. E quibus Esau dedi montem Seir ad possidéndum; Iacob vero et filii eius descendérunt in Ægyptum.

Misíque Móysen et Aaron, et percússi Ægyptum multis signis atque porténtis; eduxíque vos et patres vestros de Ægypto, et venístis ad mare. Persecutíque

sunt Ægyptii patres vestros cum cúrribus et equitátu, usque ad mare Rubrum.

Clamavérunt autem ad Dóminum filii Israel; qui pósuit ténebras inter vos et Ægyptios, et addúxit super eos mare, et opéruit eos. Vidérunt óculi vestri cuncta, quæ in Ægypto fécerim; et habitástis in solitúdine multo témpore.

Et introdúxi vos in terram Amorrhæi, qui habitábat trans Iordánem. Cumque pugnárent contra vos, trádidí eos in manus vestras, et possedístis terram eórum atque interfecístis eos.

Surréxit autem Balac, filius Sephor, rex Moab, et pugnávit contra Israélem. Misítque et vocávit Bálaam, filium Beor, ut maledíceret vobis; et ego nólui audíre eum, sed e contráριο per illum benedíxi vobis, et liberávi vos de manu eius.

Transistísque Iordánem et venístis ad Iérico. Pugnaverúntque contra vos viri civitátis eius, Amorrhæus, et Pherezæus, et Chananæus, et Hethæus, et Gerge-sæus, et Hevæus, et Iebusæus; et trádidí illos in manus vestras.

Misíque ante vos crabrónes et eiéci eos de locis suis, duos reges Amorrhæórum, non in gládio nec in arcu tuo.

Dedíque vobis terram, in qua non laborástis, et urbes, quas non ædificástis, ut habitaréti in eis: vineas et olivéta, quæ non plantástis " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 135, 1-3. 16-18. 21-22 et 24

Confitémini Dómino, quóniam bonus,

℞. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo deórum,

℞. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum,

℞. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

- 16 Qui tradúxit pópulum suum per desértum,
 R̄. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 17 Qui percússit reges magnos,
 R̄. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 18 Et occídit reges poténtes,
 R̄. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 21 Et dedit terram eórum hereditátem,
 R̄. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 22 Hereditátem Israel servo suo,
 R̄. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 24 Et redémit nos ab inimícis nostris,
 R̄. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Anno secundo

Lectio prior *

*Perfecta eras in decore meo, quem posueram
 super te; et fornicata es.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 16, 1-15. 60. 63

Factus est sermo Dómini ad me, dicens:

« Fili hóminis, notas fac Ierúsalem abominatiónes suas et dices: Hæc dicit Dóminus Deus Ierúsalem: “ Radix tua et generátio tua de terra Chánaan, pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa.

Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota in salútem, nec sale salíta nec involúta pannis.

Non pepércit super te óculus, ut fáceret tibi unum de his, misértus tui, sed proiécata es super fáciem terræ in abiectiône ánimæ tuæ, in die qua nata es.

Tránsiens autem per te, vidi te conculcári in sán-guine tuo, et dixi tibi, cum esses in sán-guine tuo: “ Vive ”. Dixi, inquam, tibi: “ In sán-guine tuo vive ”.

Multiplicátam quasi germen agri dedi te, et multiplicáta es, et grandis effécta; et ingressa es et pervenísti ad mundum muliebrem: úbera tua intumúerunt, et pilus tuus germinávit; et eras nuda et confusióne plena.

Et transívi per te, et vidi te; et ecce tempus tuum, tempus amántium. Et expándi amíctum meum super te, et opéruí ignomíniam tuam; et iurávi tibi, et ingressus sum pactum tecum, ait Dóminus Deus, et facta es mihi.

Et lavi te aqua, et emundávi sánguinem tuum ex te, et unxi te óleo; et vestívi te discoloribus et calceávi te iánthino, et cinxi te bysso, et índui te subtilibus.

Et ornávi te ornáméto, et dedi armíllas in máni-bus tuis, et tórquem circa collum tuum; et dedi ináur-em super os tuum, et círculos áuribus tuis et corónam decóris in cápite tuo.

Et ornáta es auro et argéto, et vestíta es bysso et polymíto et multicolóribus. Símilam et mel et óleum comedísti, et decóra facta es veheméter nimis, et profecísti in regnum.

Et egressum est nomen tuum in gentes propter spé-ciem tuam; quia perfécta eras in decóre meo, quem posúeram super te, dicit Dóminus Deus.

Et habens fidúciam in pulchritúdine tua, fornicáta es in nómine tuo, et exposuísti fornicatióne tuam omni transeúnti.

Recordábor ego pacti mei tecum in diébus adule-scéntiæ tuæ, et suscitábo tibi pactum sempitérnum; ut recordéris et confundáris, et non sit tibi ultra aperíre os præ confusióne tua, cum placátus tibi fúero in ómnibus quæ fecísti " », ait Dóminus Deus.

Verbum Dómini.

Recordabor pacti mei tecum, et tu confunderis.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

16, 59-63

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Fáciam tibi sicut despexísti iuraméntum, ut írri-tum fáceres pactum. Et recordábor ego pacti mei tecum in diébus adulescéntiæ tuæ, et suscitábo tibi pactum sempitérnum.

Et recordáberis viárum tuárum, et confundéris, cum recéperis soróres tuas te maióres cum minóribus tuis; et dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo.

Et suscitábo ego pactum meum tecum, et scies quia ego Dóminus, ut recordéris et confundáris, et non sit tibi ultra aperíre os præ confusióne tua, cum placátus tibi fúero in ómnibus quæ fecísti », ait Dóminus Deus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 1 c)

R. Convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.

3 Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus salvatóris. R.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiões eius;
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsta terra.

6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Alleluia

1 Th 2, 13

℞. Allelúia. ʒ. Accípite verbum Dei, non ut verbum
hóminum,
sed, sicut est vere, verbum Dei.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Ad duritiam cordis vestri
permisit Moyses dimittere uxores,
ab initio autem non sic fuit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum Pharisáei tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit hóminem ab initio, másculum et féminam fecit eos, et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una " ?

Itaque iam non sunt duo sed una caro. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdií et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras, ab initio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discípli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de ma-

tris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum.

Qui potest cápere, cápiat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sæculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,

pérface in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Eligite hodie cui servire potissimum debeatis.

Léctio libri Iósue

24, 14-29

In diébus illis: Loquebátur Iósue ad pópulum dicens:

« Nunc ergo timéte Dóminum, et servíte ei perfécto corde atque veríssimo; et auférte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia et in Ægýpto, ac servíte Dómino.

Sin autem malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíre potíssimum debeátis, utrum díis quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an díis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinqúamus Dóminum et serviámus díis aliénis.

Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægýpti, de domo servitútis; fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus.

Et eiécit univérsas gentes, Amorrhæum habitatórem terræ quam nos intrávimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ».

Dixítque Iósue ad pópulum: « Non potéritis servíre Dómino. Deus enim sanctus et fortis æmulátor est, nec ignóscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis

Dóminum et serviéritis diis aliénis, convértet se et affliget vos atque subvértet, postquam vobis præstiterit bona ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Nequáquam ita ut lóqueris erit, sed Dómino serviémus ». Et Iósue ad pópulum: « Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum ut serviátis ei ». Responderúntque: « Testes ».

« Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestri et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel ». Dixítque pópulus ad Iósue: « Dómino Deo nostro serviémus, et obcédiéntes érimus præcéptis eius ».

Percússit ergo Iósue in die illo fœdus et propósuit pópulo præcépta atque iudícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; et tulit lápidem pergrándem, posúitque eum subter quercum, quæ erat in sanctuário Dómini; et dixit ad omnem pópulum:

« En lapis iste erit vobis in testimónium, quod audierit ómnia verba Dómini, quæ locútus est vobis, ne forte póstea negáre velítis et mentíri Dómino Deo vestro ».

Dimisítque pópulum, síngulos in possessiónem suam.

Et post hæc mórtuus est Iósue, fílius Nun, servus Dómini, centum et decem annórum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu,

⁵ Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam ». R.

Benedícam Dóminum qui tribuit mihi intelléctum;
 insuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
 quóniam a dextris est mihi,
 non commovébor. *R.*

Notas mihi fácies vias vitæ,
 plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo,
 delectatiónes in dextera tua usque in finem. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Unumquemque iuxta vias suas iudicabo.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 18, 1-10. 13 b. 30-32

Factus est sermo Dómini ad me dicens: « Quid est, quod inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israel dicétes: " Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscunt? " »

Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultra vobis parábola hæc in provérbium in Israel. Ecce omnes ánimæ meæ sunt, ut ánima patris ita et ánima filii mea est: ánima quæ peccáverit, ipsa moriétur.

Et vir, si fúerit iustus et fécerit iudícium et iustítiam, in móntibus non coméderit et óculos suos non leváverit ad idóla domus Israel, et uxórem próximi sui non violáverit, et ad mulierem menstruátam non accésserit,

et hómínem non contristáverit, pignus debitóri reddiderit, per vim nihil rapúerit, panem suum esuriénti déderit et nudum operúerit vestiménto,

ad usúram non commodáverit, et ámplius non accéperit, ab iniquitáte avérterit manum suam, et iudícium verum fécerit inter virum et virum,

in præcéptis meis ambuláverit, et iudícia mea custo-

dierit, ut fáciat veritátem: hic iustus est, vita vivet, ait Dóminus Deus.

Quod si genúerit filium latrónem effundéntem sán-
guinem, et fécerit unum de istis, numquid vivet? Non
vivet: cum univérsa hęc detestánda fécerit, morte mo-
riétur, sanguis eius in ipso erit.

Idcírcó unumquémque iuxta vias suas iudicábo, do-
mus Israel, ait Dóminus Deus. Convertímini et ágite
pæniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, et non
erit vobis in ruínam iníquitas.

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras, in
quibus prævaricati estis, et fácite vobis cor novum et
spíritum novum. Et quare moriémíni, domus Israel?
Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus Deus; re-
vertímini et vívite ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

- 12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.
- 13 Ne proicias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.
- 14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spírítu promptíssimo confírma me.
- 15 Docébo iníquos vias tuas
et impii ad te converténtur. R.
- 18 Non enim sacrificio delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
- 19 Sacrificium Deo spírítus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum,
Deus, non despícies. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. **V.** Benedíctus es, Pater,
 Dómine cæli et terræ,
 quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Nolite prohibere parvulos ad me venire,
 talium est enim Regnum cælorum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 13-15

In illo témpore:

Obláti sunt Iesu párvuli, ut manus eis impóneret
 et oráret, discípuli autem increpábant eis. Iesus vero
 ait: « Sínite párvulos et nolite eos prohibére ad me
 veníre, tálíum est enim Regnum cælórum ». Et cum
 imposuísset eis manus, ábiit inde. — Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
 quæ et miséricors offerénda tribuísti,
 et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
 qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
 caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
 commúnio sumpta nos salvet,
 et in tuæ veritátis luce confírmes. Per Christum.

DOMINICA XX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, aspice, Deus,
et respice in faciém Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super milia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amoris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissionés tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.

Per Dóminum:

Anno A

Lectio prima

Filios advenæ adducam in montem sanctum meum.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus: « Custodíte iudícium, et fá-
cite iustítiam, quia iuxta est salus mea ut véniat, et iusti-
tia mea ut revelétur.

Et filios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant
eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos; omnem
custodiéntem sábbatum ne pólluat illud et tenéntem
fœdus meum,

addúcam eos in montem sanctum meum et lætifi-
cábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et
víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia

domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 6 et 8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

Deus misereátur nostri,
et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos.
Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. **R.**

Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dirígis. **R.**

Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.
Benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. **R.**

Lectio secunda

*Sine pænitentia sunt dona et vocatio Dei
erga Israel.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános
11, 13-15. 29-32

Fratres:

Vobis dico géntibus: « Quantum quidem ego sum
géntium apóstolus, ministérium meum honorífico si
quo modo ad æmulándum próvocem carnem meam et
salvos fáciam áliquos ex illis.

Si enim amíssio eórum reconciliátio est mundi, quæ
assúptio nisi vita ex mórtuis?

Sine pæniténtia enim sunt dona et vocátio Dei.

Sicut enim aliquándo vos non credidístis Deo, nunc autem misericórdiam consecúti estis propter illórum incredulitátem,

ita et isti nunc non credidérunt propter vestram misericórdiam, ut et ipsi nunc misericórdiam consequántur; conclusit enim Deus omnes in incredulitátem, ut ómnium misereátur ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 23

℞. Allelúia. ʒ. Prædicábat Iesus Evangélium Regni, et sanábat omnem infirmitátem in pópulo.
℞. Allelúia.

Evangelium

O mulier, magna est fides tua!

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

15, 21-28

In illo témpore:

Egréssus Iesus de terra Gennésaret, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananæa a fínibus illis egréssa clamávit dicens: « Miserére mei, Dómine, fili David: filia mea male a dæmónio vexátur ». Qui non respóndit ei verbum.

Et accedéntes discípuli eius rogábant eum dicéntes: « Dimítte eam, quia clamat post nos.

Ipse autem respóndens ait: « Non sum missus nisi ad oves quæ periérunt domus Israel ».

At illa venit et adorávit eum, dicens: « Dómine, ádiuva me ».

Qui respóndens ait: « Non est bonum súmere panem filiórum et mittere catéllis ».

At illa dixit: « Etiam, Dómine, nam et catélli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominórum suórum ».

Tunc respóndens Iesus, ait illi: « O múlter, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis ». Et sanáta est fília illíus ex illa hora.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Comedite panem meum, et bibite vinum
quod miscui vobis.*

Léctio libri Proverbiórum

9, 1-6

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnae septem, immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam; misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad móenia civitátis: « Si quis est párvulus, véniat ad me ».

Et insipiéntibus locúta est: « Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis; relínquite infántiam et vívite et ambuláte per vias prudéntiæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 10-11. 12-13. 14-15 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

¹⁰ Timéte Dóminum, sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.

¹¹ Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum
non defícient omni bono. R.

- 12 Veníte, fílii, audíte me:
timórem Dómini docébo vos.
- 13 Quis est homo qui vult vitam,
díligit dies ut vídeat bonum? *R.*
- 14 Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua ne loquántur dolum.
- 15 Divérte a malo et fac bonum,
inquíre pacem et perséquare eam. *R.*

Lectio secunda

Intellegite quæ sit voluntas Domini.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

5, 15-20

Vidéte, fratres, caute quómodo ambulétis, non quasi insipiéntes sed ut sapiéntes, rediméntes témpus, quóniam dies mali sunt. Proptérea nolíte fieri imprudéntes, sed intellégite quæ sit volúntas Dómini.

Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria, sed implémini Spíritu, loquéntes vóbismet ipsis in psalmis et hymnis et cánticis spiritalibus, cantántes et psalléntes in córdibus vestris Dómino.

Grátias agéntes semper pro ómnibus, in nómine Dómini nostri Iesu Christi, Deo et Patri.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 56

R. Allelúia. *γ.* Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

*Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudæi ad ínvicem dicétes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? ».

Dixit ergo eis Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habétes vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die: caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de cælo descéndit, non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt: qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Genuisti me virum discordiæ
in universa terra.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

38, 4-6. 8-10

In diébus illis:

Dixerunt príncipes regi: « Rogámus ut occidátur homo iste; de indústria enim dissólvit manus virórum bellántium, qui remanserunt in civitáte hac, et manus univérsi pópuli, loquens ad eos iuxta verba hæc; sí quidem homo iste non quærit pacem pópulo huic, sed malum ».

Et dixit rex Sedecías: « Ecce ipse in mánibus vestris est; nec enim fas est regem vobis quidquam negáre ».

Tulérunt ergo Ieremíam et proiecérunt eum in lacum Melchiæ filii Amelech, qui erat in vestibulo cárceris, et remisérunt Ieremíam fúnibus in lacum, in quo non erat aqua sed lutum; descéndit itaque Ieremías in cænum.

Et egréssus est Abdémelech de domo regis et locútus est ad regem dicens:

« Dómine mi rex, male fecérunt viri isti ómnia quæcúmque perpetráverunt contra Ieremíam prophétam, mitténtes eum in lacum, ut moriátur ibi fame: non sunt enim panes ultra in civitáte ».

Præcépit itaque rex Abdémelech Æthiopi dicens: « Tolle tecum hinc trigínta viros et leva Ieremíam prophétam de lacu, ántequam moriátur ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 39, 2. 3. 4. 18 (R.: 14 b)

R. Dómine, ad adiuvándum me festína.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi. R.

³ Et exaudivit clamórem meum,
et edúxit me de lacu misériæ et de luto fæcis;
et státuit super petram pedes meos,
et firmávit gressus meos. R.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro.
Vidébunt multi et timébunt,
et sperábunt in Dómino. R.

¹⁸ Ego autem egénus et pauper sum;
Dóminus sollícitus est mei.
Adiútor meus et liberátor meus tu es;
Deus meus, ne tardáveris. R.

Lectio secunda

*Per patientiam curramus
propositum nobis certamen.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

12, 1-4

Fratres:

Et nos tantam habéntes circumpósitam nubem téstium, deponéntes omne pondus et circúmstans nos peccátum, per paciéntiam currámus propósitum nobis certámen, aspiciéntes in auctórem fídei et consummatórem Iesum, qui pro gáudio sibi propósito sustínuit crucem, confusióne contémpsa, atque in déxtera throni Dei sedet.

Recogitáte enim eum qui talem sustínuit a peccatóribus advérsus semetípsum contradicciónem, ut ne

fatigémini ánimis vestris deficiéntes. Nondum usque ad sánguinem restitistis advérsus peccátum repugnantes. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. **V.** Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus;
et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.

Evangelium

Non veni dare pacem, sed separationem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 49-53

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Ignem veni mittere in terram, et quid volo? Si iam accénsus esset! Baptisma autem hábeo baptizári, et quómodo coártor usque dum perficiátur!

Putátis quia pacem veni dare in terram? Non, dico vobis, sed separationém.

Erunt enim ex hoc quinque in domo una divísi, tres in duo, et duo in tres, dividéntur pater in filium et fílius in patrem, mater in fíliam et filia in matrem, socrus in nurum suam, et nurus in socrum ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósá apud eum redemptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine,
Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, aspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Suscitavit Dominus iudices,
sed nec eos audire voluerunt.*

Lectio libri Iudicum

2, 11-19

In diebus illis:

Fecerunt filii Israel malum in conspectu Domini et serviérunt Báalim, ac dimiserunt Dóminum Deum patrum suórum, qui edúxerat eos de terra Ægýpti, et secúti sunt deos aliénos deósque populórum, qui habitábant in circúitu eórum, et adoravérunt eos et ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimitténtes eum et serviéntes Baal et Astaroth.

Iratúsque Dóminus contra Israel trádedit eos in manus diripiéntium, qui cepérunt eos et vendidérunt hóstibus, qui habitábant per gyrum, nec potuérunt resistere adversáriis suis, sed, quocúmque pèrgere volúissent, manus Dómini super eos erat, sicut locúsus est et iurávit eis, et veheménter afflícti sunt.

Suscitavítque Dóminus iúdíces, qui liberárent eos de vastántium mánibus; sed nec eos audíre voluérunt, fornicántes cum diis aliénis et adorántes eos.

Cito deseruérunt viam, per quam ingrèssi fúerant patres eórum, et audiéntes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária.

Cumque Dóminus iúdíces suscitáret, in diébus eórum flectebátur misericórdia, et audiébat afflictórum gémitus et liberábat eos de cæde vastántium.

Postquam autem mórtuus esset iudex, revertébantur et multo faciébant peióra quam fécerant patres eórum, sequéntes deos aliénos, serviéntes eis et adorántes illos.

Non dimiserunt adinventiones suas et viam durissimam, per quam ambulare consueverunt.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 34-35. 36-37. 39-40. 43 ab et 44 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

34 Non disperdidérunt gentes
quas dixit Dóminus illis.

35 Et commíxti sunt inter gentes,
et didicérunt ópera eórum. R.

36 Et serviérunt sculptílibus eórum,
et factum est illis in scándalum.

37 Et immolavérunt filios suos
et filias suas dæmóniis. R.

39 Et contamináti sunt in opéribus suis,
et fornicáti sunt in adinventionibus suis.

40 Et exársit ira Dóminus in pópulum suum,
et abominátus est hereditátem suam. R.

43 Sæpe liberávit eos;
ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo.

44 Et vidit tribulatióem eórum,
cum audívit clamórem eórum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Erit Ezechiel vobis in portentum:
iuxta quæ fecit facietis.*

Lectio libri Ezechiélis prophætæ 24, 15-24

Factum est verbum Domini ad me dicens: « Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculórum tuó-

rum in plaga, et non planges neque plorábis, neque fluent lácrimæ tuæ.

Ingemísce tacens, mortuórum luctum non fácies, córona tua circumligáta sit tibi, et calceaménta tua erunt in pédibus tuis; nec amíctu ora velábis nec cibos lugéntium cómedes ».

Locútus sum ergo ad pópulum mane, et mórtua est uxor mea véspere; fecíque mane sicut præcéperat mihi.

Et dixit ad me pópulus: « Quare non índicas nobis quid ista significent quæ tu facis? »

Et dixi ad eos: « Sermo Dómini factus est ad me dicens: " Lóquere dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego pólluam sanctuárium meum, supérbiam impérii vestri, et desiderábile oculórum vestrórum, et super quo pavet ánima vestra; filii vestri et filia vestra, quas reliquistis, gládio cadent.

Et faciétis sicut feci: ora amíctu non velábitis et cibos lugéntium non comedétis, córonas habébitis in capítibus vestris et calceaménta in pédibus; non plangetis neque flébitis, sed tabescétis in iniquitatibus vestris, et unusquisque gemet ad fratrem suum.

Eritque Ezéchiél vobis in porténtum: iuxta ómnia quæ fecit faciétis, cum vénerit istud, et sciétis quia ego Dóminus Deus " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 18-19. 20. 21 (R.: 18 a)

R. Deum, qui te génuit, dereliquísti.

18 Deum, qui te génuit, dereliquísti,
et oblítus es Dómini, creatóris tui.

19 Vidit Dóminus et ad iracúndiam concitátus est,
quia provocavérunt eum filii sui et filia. R.

- 20 Et ait: « Abscōndam faciē meam ab eis,
et considerābo novīssima eōrum;
generātio enim perversa est, et infidēles filii. **℞.**
- 21 Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus,
et irritaverunt in vanitatibus suis;
et ego provocābo eos in eo qui non est pōpulus,
et in gente stulta irritābo illos ». **℞.**

Alleluia

Mt 5, 3

℞. Allelúia. **℣.** Beāti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Si vis perfectus esse, vende quæ habes,
et habebis thesaurum in cælo.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 16-22

In illo témpore:

Ecce unus accédens ait Iesu: « Magíster, quid boni faciā ut hábeam vitam ætérnam? »

Qui dixit ei: « Quid me intérogas de bono? Unus est bonus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandáta ».

Dicit illi: « Quæ? »

Iesus autem dixit: « Non homicídium faciēs, non adulterábis, non faciēs furtum, non falsum testimónium dices, honóra patrem et matrem, et díliges próximum tuum sicut te ipsum ».

Dicit illi aduléscens: « Omnia hæc custodívi: quid adhuc mihi deest? »

Ait illi Iesus: « Si vis perféctus esse, vade, vende

quæ habes et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me ».

Cum audísset autem aduléscens verbum, abiit tristis, erat enim habens multas possessionés.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.

Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti, infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum, ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissionés tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur.

Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Gedeon, liberabis Israel: scito quod miserim te.

Léctio libri Iúdicum**6, 11-24 a**

In diébus illis:

Venit Angelus Dómini et sedit sub quercu, quæ erat in Ephra et pertinébat ad Ioas, patrem familiæ Ezri. Cumque Gédeon fílius eius excúteret atque purgáret fruménta in torculári, ut fúgeret Má dian, appáruit ei Angelus Dómini et ait: « Dóminus tecum, virórum fortíssime ».

Dixítque ei Gédeon: « Obsecro, mi dómine, si Dóminus nobiscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi sunt mirabília eius, quæ narravérunt patres nostri atque dixerunt: " De Ægýpto edúxit nos Dóminus " ? Nunc autem derelíquit nos Dóminus et trádedit in manu Má dian ».

Respexitque ad eum Dóminus et ait: « Vade in hac fortitú dine tua et liberábis Israel de manu Má dian: scito quod miserim te ».

Qui respóndens ait: « Obsecro, mi dómine, in quo liberábo Israel? Ecce familia mea ínfima est in Manásse, et ego mínimus in domo patris mei ».

Dixitque ei Dóminus: « Ego ero tecum, et percúties Má dian quasi unum virum ».

Et ille: « Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum quod tu sis qui lóqueris ad me, nec recédas hinc donec revértar ad te, portans sacrificium et offerrens tibi ». Qui respóndit: « Ego præstolábor adventum tuum ».

Ingréssus est itaque Gédeon, et coxit hædum et de farínæ módio ázynos panes; carnésque ponens in canístro et ius cárni um mittens in ollam, tulit ómnia sub quercu et óbtulit ei.

Cui dixit Angelus Dómini: « Tolle carnes et ázynos panes, et pone supra petram illam, et ius désuper funde ».

Cumque fecisset ita, exténdit Angelus Dómini summitátem virgæ, quam tenébat in manu, et tétigit carnes et panes ázynos; ascenditque ignis de petra, et carnes azymósque panes consúmpsit; Angelus autem Dómini evánuít ex óculis eius.

Vidénsque Gédeon quod esset Angelus Dómini, ait: « Heu, mi Dómine Deus, quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem ». Dixitque ei Dóminus: « Pax tecum, ne tíneas, non moriérís ».

Ædificávit ergo ibi Gédeon altáre Dómino vocávitque illud « Dómini pax ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9. 11-12. 13-14 (R.: cf. 9)

R. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.

9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem
ad plebem suam et sanctos suos,
et ad eos qui convertúntur corde. R.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustitia et pax osculátæ sunt.

- 12 Véritas de terra orta est,
et iustitia de caelo prospexit. **℞.**
- 13 Etenim Dominus dabit benignitatem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- 14 Iustitia ante eum ambulabit,
et ponet in via gressus suos. **℞.**

Anno secundo

Lectio prior

*Homo es et non Deus,
et dedisti cor tuum quasi cor Dei.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

28, 1-10

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, dic príncipi Tyri: " Hæc dicit Dóminus Deus: Eo quod elevátum est cor tuum, et dixisti: Deus ego sum et in cáthedra Dei sedi in corde maris, cum sis homo et non Deus, et dedísti cor tuum quasi cor Dei;

ecce sapiéntior es tu Daniéle, omne secrétum non est abscondítum a te, in sapiéntia et prudéntia tua fecísti tibi fortitúdinem, et acquisísti aurum et argéntum in thesáuris tuis;

in multítudine sapiéntiæ tuæ et in negotiatióne tua multiplicásti tibi fortitúdinem, et elevátum est cor tuum in róbre tuo " ».

Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: « Eo quod elevátum est cor tuum quasi cor Dei,

idcirco ecce ego addúcam super te aliénos, robustíssimos géntium, et nudábunt gládios suos super pulchritúdinem sapiéntiæ tuæ et pólluent decórem tuum,

interficiant et détrahent te, et morieris in intéritu occisorum in corde maris.

Numquid dicens loqueris: "Deus ego sum" coram interficientibus te, cum sis homo et non Deus, in manu occidentium te? Morte incircumcisorum morieris in manu alienorum, quia ego locutus sum », ait Dominus Deus. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 26-27 ab. 27 cd-28 a. 30. 35 cd-36 ab (R.: 39 c)

R. Ego occidam et ego vivere faciam.

26 Dixi: « Ubinam sunt?

Cessare faciam ex hominibus memoriam eorum »;

27 sed propter iram inimicorum distuli,
ne forte superbirent hostes eorum. R.

Et dicerent: « Manus nostra excelsa,
et non Dominus fecit haec omnia ».

28 Gens absque consilio est et sine prudentia. R.

30 Quomodo persequatur unus mille,
et duo fugent decem milia?

Nonne ideo, quia Deus suus vendidit eos,
et Dominus conclusit illos? R.

35 Iuxta est dies perditionis,
et adesse festinant tempora.

36 Iudicabit Dominus populum suum,
et in servis suis miserabitur. R.

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Alleluia. V. Iesus Christus egenus factus est,
cum esset dives,
ut illius inopia vos divites essetis.

R. Alleluia.

Evangelium

*Facilius est camelum per foramen acus transire
quam divitem intrare in Regnum Dei.*

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum

19, 23-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Amen dico vobis: Divites difíciliter intrábit in Regnum cælórum. Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per forámen acus transire quam divitem intráre in Regnum Dei ».

Audítis autem his, discipuli mirabántur valde dicétes: « Quis ergo póterit salvus esse? »

Aspiciens autem Iesus dixit illis: « Apud hómines hoc impossibile est, apud Deum autem ómnia possible sunt ».

Tunc respóndens Petrus dixit ei: « Ecce nos reliquimus ómnia et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? »

Iesus autem dixit illis: « Amen dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in throno glóriæ suæ, sedébitis et vos super thronos duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel.

Et omnis qui reliquit domos vel fratres aut soróres aut patrem aut matrem aut filios aut agros propter nomen meum, centuplum accípiet et vitam ætérnam possidébit.

Multi autem erunt primi novíssimi et novíssimi primi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accíperé.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine,
Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissionés tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Dixistis: Rex imperabit nobis,
cum Dominus regnaret in vobis.*

Léctio libri Iúdicum

9, 6-15

In diébus illis:

Congregáti sunt omnes viri Sichem et univérsæ familiæ urbis Mello; abierúntque et constituérunt regem Abímelech, iuxta quercum quæ stabat in Sichem.

Quod cum nuntiátum esset Ióatham, ivit et stetit in vértice montis Garízim, elevatáque voce clamávit et dixit: « Audíte me, viri Sichem. Ita áudiat vos Deus. Iérunt ligna ut úngerent super se regem.

Dixerúntque olívæ: “ Impera nobis ”. Quæ respóndit: “ Numquid possum desérere pinguédinem meam, qua et dii utúntur et hómines, et veníre ut inter ligna promovéar? ”

Dixerúntque ligna ad árborem ficum: “ Veni, et super nos regnum áccipe ”. Quæ respóndit eis: “ Numquid possum desérere dulcédinem meam fructúsque suavíssimos, et ire ut inter cétera ligna promovéar? ”

Locútaque sunt ligna ad vitem: “ Veni, et ímpera nobis ”. Quæ respóndit eis: “ Numquid possum desérere vinum meum, quod lætíficat Deum et hómines, et inter ligna cétera promovéri? ”

Dixerúntque ómnia ligna ad rhamnum: “ Veni, et ímpera super nos ”. Quæ respóndit eis: “ Si vere me regem vobis constitúitis, veníte et sub umbra mea requiésците; si autem non vultis, egrediátur ignis de rhamno et devoret cedros Líbani ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 20, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 2 a)

R. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

2 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex,
et super salutáre tuum exsultábit veheméter.

3 Desidérium cordis eius tribuísti ei,
et voluntátem labiórum eius non denegásti. R.

4 Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis;
posuísti in cápite eius corónam de auro puríssimo.

5 Vitam pétiit a te, et tribuísti ei
longitúdinem diérum in sáeculum
et in sáeculum sáeculi. R.

6 Magna est glória eius in salutári tuo,
magnificéntiam et decórem impónes super eum;

7 quóniam pones eum benedictionem in sáeculum sáeculi,
lætificábis eum in gáudio ante vultum tuum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Liberabo gregem meum de ore eorum,
et non erit ultra eis in escam.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

34, 1-11

In diébus illis:

Factum est verbum Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, prophéta de pastóribus Israel, prophéta, et dices pastóribus: Hæc dicit Dóminus Deus: " Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetípsos! Nonne greges a pastóribus pascúntur?

Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis: gregem autem meum non pascébátis; quod infirmum fuit non consolidástis et quod ægrórum non sanástis, quod confráctum est non

alligástis, et quod abiéctum est non reduxístis, et quod perierat non quæsístis, sed cum austeritáte imperabátis eis et cum poténtia.

Et dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor, et factæ sunt in devoratióem ómnium bestiárum agri, et dispérsæ sunt.

Erravérunt greges mei in cunctis móntibus et in univérso colle excélso, et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requíreret, non erat, inquam, qui requíreret ”.

Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini: “ Vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia, pro eo quod facti sunt greges mei in rapínam, et oves meæ in devoratióem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetípsos et greges meos non pascébant ”:

Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus:

“ Ecce ego ipse super pastóres; requíram gregem meum de manu eórum et cessáre fáciem eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos, et liberábo gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam ”.

Quia hæc dicit Dóminus Deus: “ Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (ꝛ.: 1)

ꝛ. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,

- super aquas quiétis edúxit me,
 3 **ánimam meam refécit. R.**
 Dedúxit me super sémitas iustítiæ
 propter nomen suum.
- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
 non timébo mala, quóniam tu mecum es.
 Virga tua et báculo tuus
 ipsa me consoláta sunt. R.
- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
 advérsus eos qui tribulant me;
 impinguásti in óleo caput meum,
 et calix meus redúndat. R.
- 6 Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me
 ómnibus diébus vitæ meæ,
 et inhabitábo in domo Dómini
 in longitúdinem diérum. R.

Alleluia**Hebr 4, 12**

R. Allelúia. **γ.** Vivus est sermo Dei, et éfficax,
 et discrétor cogitatiónum et intentiónum
 cordis. R. Allelúia.

Evangelium*An oculus tuus nequam est quia ego bonus sum?***✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum****20, 1-16 a**

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis parábolam
 hanc:

« Símile est Regnum cælórum hómni patri famílias
 qui éxiit primo mane conducere operários in víneam
 suam; conventióne autem facta cum operáriis ex dená-
 rio diúrno, misit eos in víneam suam.

Et egréssus circa horam tértiam vidit álios stantes in foro otiósos, et illis dixit: " Ite et vos in víneam, et quod iustum fúerit dabo vobis ". Illi autem abiérunt. Iterum autem éxiit circa sextam et nonam horam, et fecit simíliter.

Circa undécimam vero éxiit et invénit álios stantes, et dicit illis: " Quid hic statis tota die otiósi? " Dicunt ei: " Quia nemo nos condúxit ". Dicit illis: " Ite et vos in víneam ".

Cum sero autem factum esset, dicit dóminus víneae procuratóri suo: " Voca operários et redde illis mercedem incípiens a novíssimis usque ad primos ".

Et cum veníssent qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt sínguli denárium. Veniéntes autem primi, arbitráti sunt quod plus essent acceptúri: accepérunt autem et ipsi sínguli denárium.

Accipiéntes autem murmurábant advérsus patrem famílias dicéntes: " Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti qui portávimus pondus diéi et æstum ".

At ille respóndens uni eórum dixit: " Amíce, non fácio tibi iniúriam; nonne ex denario convenísti mecum? Tolle quod tuum est et vade; volo autem et huic novíssimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi quod volo fácere de meis? An óculus tuus nequam est quia ego bonus sum? "

Sic erunt novíssimi primi et primi novíssimi ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémpcio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine,
Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fíeri mereámur.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Quicumque primus egressus fuerit de domo,
eum holocaustum offeram Domino.*

Lectio libri Iúdicum

11, 29-39 a

In diébus illis:

Factus est ergo super Iephte spíritus Dómini, et circúiens Gálaad et Manásse, Maspha quoque Gálaad et inde tránsiens ad filios Ammon, votum vovit Dómino dicens:

« Si tradideris filios Ammon in manus meas, quicumque primus fuerit egressus de fóribus domus meae mihi que occurrerit revertenti cum pace a filiis Ammon, eum holocaustum offeram Dómino ».

Transivítque Iephte ad filios Ammon, ut pugnáret contra eos, quos tradidit Dóminus in manus eius, percussítque ab Aroer usque dum vénias in Mennith viginti civitates et usque ad Abel, quæ est véneis cónsita, plaga magna nimis; humiliatíque sunt filii Ammon a filiis Israel.

Revertente autem Iephte in Maspha domum suam, occurrít ei unigénita filia sua cum týmpanis et choris; non enim habébat álios líberos.

Qua visa, scidit vestiménta sua et ait: « Heu me, filia mea, decepísti me et ipsa decépta es: apéruí enim os meum ad Dóminum et áliud fácere non pótero ».

Cui illa respóndit: « Pater mi, si aperuísti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcúmque pollicítus es, concéssa tibi ultióne atque victória de hóstibus tuis ».

Dixítque ad patrem: « Hoc solum mihi præsta quod déprecor: dimítte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes et plangam virginitátem meam cum sodálibus meis ».

Cui ille respóndit: « Vade ». Et dimísit eam duóbus ménsibus.

Cumque abíset cum sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem suam in móntibus. Expletisque duóbus ménsibus, revérsa est ad patrem suum, et fecit ei sicut vóverat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 5. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

⁵ Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam,
et non respéxit supérbos
et declinántes in mendácium. R.

⁷ Sacríficiu[m] et oblatiónem nolúisti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
⁹ fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Dabo vobis cor novum, et spiritum meum
ponam in medio vestri.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

36, 23-28

Hæc dicit Dóminus:

« Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútu[m] est inter gentes, quod polluístis in médio eárum,

ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus exercítum, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus et congregábo vos de univérsis terris et addúcam vos in terram vestram et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos,

et dabo vobis cor novum et spíritum novum ponam in médio vestri et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: Ez 36, 25)

R. Effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris.

¹² Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

¹³ Ne proicias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.

¹⁵ Docébo iníquos vias tuas,
et impíi ad te converténtur. R.

¹⁸ Non enim sacrificio delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.

¹⁹ Sacrificium Deo spíritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. R.

Alleluia

Ps 94, 8 ab

℞. Allelúia. ⁊. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

℞. Allelúia.

Evangelium

Quoscumque inveneritis vocate ad nuptias

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

22, 1-14

In illo témpore:

Respóndens Iesus dixit íterum in parábolis princípibus sacerdotum et senióribus pópuli dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nolébant veníre.

Iterum misit álios servos dicens: “ Dícite invitátis: Ecce prándium meum parávi, tauri mei et altília occísa et ómnia paráta; veníte ad núptias ”.

Illi autem neglexérunt et abiérunt álius in villam suam, álius vero ad negotiatióem suam; réliqui vero tenuérunt servos eius, et contumélia afféctos occidérunt.

Rex autem irátus est, et missis exercítibus suis pérdidit homicidas illos et civitátem illórum succéndit.

Tunc ait servis suis: “ Núptiæ quidem parátæ sunt sed qui invitáti erant non fuérunt digni: ite ergo ad éxítus viárum, et quoscúmque invenéritis vocáte ad núptias ”. Et egréssi servi illi in vias, congregavérunt omnes quos invenérunt, malos et bonos; et implétæ sunt núptiæ discumbéntium.

Intrávit autem rex ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, et ait illi: “ Amíce, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem? ” At ille obmútit.

Tunc dixit rex ministris: " Ligáte pedes eius et manus et mittere eum in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium ".

Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super milia.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
 infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
 ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
 promissionés tuas, quæ omne desidérium súperant,
 consequámur.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Venit Noemi cum Ruth Moabitide
 ac reversa est in Bethlehem*

Inítium libri Ruth

1, 1. 3-6. 14 b-16. 22

In diébus uníus iúdicis, quando iúdicés præerant,
 facta est fames in terra. Abiítque homo de Bétlehem
 Iuda, ut peregrinarétur in regione Moabítide cum uxó-
 re sua ac duóbus líberis.

Et mórtuus est Elímelech marítus Noémi; reman-
 sítque ipsa cum filiis, qui accepérunt uxóres Moabíti-
 das, quarum una vocabátur Orpha, áltera vero Ruth.
 Manserúntque ibi decem annis et ambo mórtui sunt:
 remansítque múlter orbáta duóbus líberis ac maríto.

Et surréxit ut in pátriam pérgeret cum utráque
 nuru sua de regione Moabítide; audíerat enim quod
 respexisset Dóminus pópulum suum et dedisset eis
 escas.

Eleváta ígitur voce, rursus flere cœpérunt. Orpha
 osculáta est socrum ac revérsa est; Ruth adhæsit só-
 crui suæ.

Cui dixit Noémi: « En revérsa est cognáta tua ad
 pópulum suum et ad deos suos: vade cum ea ».

Quæ respóndit: « Ne adverséris mihi ut relínquam te et ábeam; quocúmque enim perréxeris pergam, et ubi moráta fúeris, et ego páriter morábor; pópulus tuus pópulus meus, et Deus tuus Deus meus ».

Venit ergo Noémi cum Ruth Moabítide nuru sua de terra peregrinatónis suæ, ac revérsa est in Béthlehem, quando primum hórdea metebántur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 5-6. 7. 8-9 a. 9 bc-10 (R.: 2 a)

R. Lauda, ánima mea, Dóminum.

vel Allelúia.

⁵ Beátus cuius Deus Iacob est adiútor,
cuius spes in Dómino Deo suo,

⁶ qui fecit cælum et terram,
mare et ómnia quæ in eis sunt. R.

⁷ Qui custódit veritátem in sæculum,
facit iudícium opprésis,

dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compeditos. R.

⁸ Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit depréssos,

Dóminus díligit iustos,
⁹ Dóminus custódit ádvenas. R.

Pupíllum et víduam susténtat,
et viam peccatórum dispérdit.

¹⁰ Regnábit Dóminus in sæcula,
Deus tuus, Sion,
in generatióem et generatióem. R.

Anno secundo

Lectio prior

Ossa arida, audite verbum Domini. Educam vos de sepulcris vestris, domus Israel.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini et edúxit me in spírítu Dómini et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus, et circumdúxit me per ea in gyro; erant autem multa valde super fáciem campi síccaque veheménter.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticináre de óssibus istis et dices eis: “ Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his:

Ecce ego intromíttam in vos spírítum, et vivétis, et dabo super vos nervos et succrésce fáciem super vos carnes et superexténdam in vobis cutem et dabo vobis spírítum, et vivétis et sciétis quia ego Dóminus ” ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi; factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótió, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spírítum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticináre ad spírítum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spírítum: Hæc dicit Dóminus Deus: “ A quáttuor ventis veni, spírítus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscent ” ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingrèssus est in ea spírítus, et vixérunt steterúntque super pedes

suos, exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: “ Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus ”.

Proptérea vaticináre et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: “ Ecce ego apériam túmulos vestros et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel;

et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcrá vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus locútus sum et feci ”, ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sæculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

Dicant qui redépti sunt a Dómino,
quos redémit de manu adversárii,
et de regiónibus congregávit eos,
a solis ortu et occásu,
ab aquilóne et mari. R.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso,
viam civitátis habitatiónis non invenérunt.

Esuriéntes et sitiéntes,
ánima eórum in ipsis defécit. R.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam,
ut irent in civitátem habitatiónis. R.

- 8 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius,
et mirabília eius in fílios hóminum;
9 quia satiávit ánimam sitiéntem,
et ánimam esuriéntem replévit bonis. *R.*

Alleluia

Ps 24, 4 c. 5 a

R. Allelúia. *γ.* Sémitas tuas, Dómine, édoce me,
dirige me in veritáte tua.

R. Allelúia.

Evangelium

*Diliges Dominum Deum tuum,
et proximum tuum sicut te ipsum.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Mattháum

22, 34-40

In illo témpore:

Pharisæi audiéntes quod siléntium imposuísset Iesus Sadducæis, convenérunt in unum. Et interrogávit unus ex eis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “Diliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua”: hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: “Diliges próximum tuum sicut te ipsum” ».

In his duóbus mandátis univérssa Lex pendet et Prophétæ ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redemptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
quí de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine,
Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fíeri mereámur.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super milia.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Dominus non est passus ut deficeret successor
familie tuæ. Hic est pater Isai, patris David.*

Lectio libri Ruth

2, 1-3. 8-11; 4, 13-17

Erat Elimelech viro Noëmi consanguineus, homo potens et magnarum opum, nomine Booz.

Dixitque Ruth Moabitibus ad socrum suam: « Si iubes, vadam in agrum et colligam spicas, quæ fuerint manus metentium, ubicumque clementis in me patrisfamilias reperero gratiam ». Cui illa respondit: « Vade, filia mea ». Abiit itaque et colligebat spicas post terga metentium.

Et ait Booz ad Ruth: « Audi, filia: ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec recedas ab hoc loco, sed iungere puellis meis, et, ubi messuerint, sequere; mandavi enim pueris meis, ut nemo molestus sit tibi; sed etiam, si sitieris, vade ad sarcinulas et bibe aquas, de quibus et pueri bibunt ».

Quæ cadens in faciem suam et adorans super terram, dixit ad eum: « Unde mihi hoc, ut invenirem gratiam ante oculos tuos, et nosse me dignareris peregrinam mulierem? »

Cui ille respondit: « Nuntiata sunt mihi omnia, quæ feceris socru tuæ post mortem viri tui, et quod reliqueris parentes tuos et terram, in qua nata es, et veneris ad populum, quem antea nesciebas ».

Tulit itaque Booz Ruth et accepit uxorem, ingressusque est ad eam, et dedit illi Dominus ut conciperet et pareret filium.

Dixeruntque mulieres ad Noëmi: « Benedictus Dominus, qui non est passus ut deficeret successor familie tuæ, et vocaretur nomen eius in Israel, et habeas

qui consolétur ánimam tuam et enútriat senectútem; de nuru enim tua natus est, quæ te díligit et multo tibi mélior est quam si septem habéres filios ».

Susceptúmque Noémi púerum pósuit in sinu suo et nutricis ac gérulæ fungebátur officio.

Vicínæ autem mulieres congratulántes ei et dicéntes: « Natus est filius Noémi », vocavérunt nomen eius Obed. Hic est pater Isai, patris David.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4. 5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicétur homo qui timet Dóminum.

Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. **R.**

Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. **R.**

Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum. **R.**

Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómniibus diébus vitæ tuæ. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Maiestas Domini ingressa est templum.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

43, 1-7 a

In diébus illis:

Duxit me ángelus ad portam, quæ respiciébat ad viam orientálem, et ecce glória Dei Israel ingrediebá-

tur per viam orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a maiestáte eius.

Et vidi visiónem, secúndum spéciem quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem, et spécies secúndum aspéctum quem víderam iuxta flúvium Chobar, et cécidi super fáciem meam.

Et maiestas Dómini ingrèssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad oriéntem; et elevávit me spíritus et introdúxit me in átrium intérius, et ecce repléta erat glória Dómini domus.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stábat iuxta me dixit ad me: « Fili hóminis, locus sólii mei et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (ꝛ.: cf. 10 b)

ꝛ. Inhabítábit glória Dómini in terra nostra.

- ⁹ Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem
ad plebem suam et sanctos suos.
- ¹⁰ Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. ꝛ.
- ¹¹ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.
- ¹² Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. ꝛ.
- ¹³ Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. ꝛ.

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

℞. Allelúia. γ. Unus est Pater vester, qui in cælis est; et Magíster vester unus est, Christus.

℞. Allelúia.

Evangelium

Dicunt et non faciunt.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

23, 1-12

In illo témpore:

Locútus est Iesus ad turbas et ad discipulos suos dicens:

« Super cáthedram Móysis sedérunt scribæ et Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque dixerint vobis, fácite et serváte, secúndum ópera vero eórum nolíte fácere: dicunt enim et non faciunt.

Alligant autem ónera grávia et importabilia et impónunt in úmeros hóminum, ipsi autem dígitó suo nolunt ea movére.

Omnia vero ópera sua faciunt ut videántur ab homínibus: dilátant enim phylactéria sua et magnificant fímbricas, amant autem primum recúbitum in cenis et primas cáthedras in synagógis et salutatiónes in foro et vocári ab homínibus " Rabbi ".

Vos autem nolíte vocári " Rabbi "; unus enim est Magíster vester, omnes autem vos fratres estis. Et " patrem " nolíte vocáre vobis super terram, unus enim est Pater vester, cæléstis. Nec vocémini " magístri ", quia Magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum, erit minister vester. Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi participes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

DOMINICA XXI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine,
quóniam ad te clamávi tota die.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dabo clavem domus David super umerum eius.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

22, 19-23

Hæc dicit Dóminus Sobnæ præposito templi:

« Expéllam te de statióne tua et de ministério tuo depónam te. Et erit in die illa, vocábo servum meum Eliácim filium Helcíæ et induam illum túnica tua et cingulo tuo confortábo eum et potestátem tuam dabo in manu eius; et erit quasi pater habitántibus Ierúsalem et dómui Iuda.

Et dabo clavem domus David super úmerum eius; et apériet, et non erit qui claudat; et claudet, et non

erit qui apériat. Et figam illum paxillum in loco fidéli,
et erit in sólium glóriæ dómui patris eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 6 et 8 bc (R.: 8 bc)

R. Dómine, misericórdia tua in sáeculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei;
in conspéctu angelórum psallam tibi,
2 adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. R.

6 Quóniam excélsus Dóminus, et húmilem réspicit,
et supérbum a longe cognóscit.

8 Dómine, misericórdia tua in sáeculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas. R.

Lectio secunda

Ex ipso et per ipsum et in ipsum omnia.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

11, 33-36

O altitúdo divitiárum et sapiéntiæ et sciéntiæ Dei:
quam incomprehensibília sunt iudícia eius et investigá-
biles viæ eius.

Quis enim cognóvit sensum Dómini? Aut quis con-
siliárius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuétur ei?

Quóniam ex ipso et per ipsum et in ipsum óm-
nia: ipsi glória in sáecula. Amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 16, 18

℞. Allelúia. √. Tu es Petrus et super hanc petram
 ædificábo Ecclésiám meam,
 et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
 eam. ℞. Allelúia.

Evangelium

Tu es Petrus. Tibi dabo claves Regni cælorum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-20

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi et interro-
 gábat discípulos suos, dicens: « Quem dicunt hómines
 esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptistam, álii
 autem Eliám, álii vero Ieremíam, aut unum ex Pro-
 phétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus,
 Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Si-
 mon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi,
 sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus et super hanc petram
 ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non præ-
 valébunt advérsus eam.

Tibi dabo claves Regni cælorum, et quodcúmque li-
 gáveris super terram erit ligátum in cælis, et quod-
 cúmque sólveris super terram erit solútum in cælis ».

Tunc præcépit discípulis ut némini dicerent quia
 ipse esset Christus.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Serviemus Domino, quia ipse est Deus noster.

Lectio libri Iósue

24, 1-2 a. 15-17. 18 b

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdice^s et magí^stro^s, steterúntque in conspéctu Dómini, et ad pópulum sic locútus est:

« Si malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíre potí^ssimum debeátis, utrum diis quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinquámus Dóminum et serviámus diis aliénis.

Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægýpti, de domo servitútis, fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus.

Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 16-17. 18-19. 20-21. 22-23 (p.: 9 a)

℞. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. ℞.

- 16 Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
- 17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum. *R.*
- 18 Clamavérunt, et Dóminus exaudivit,
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
- 19 Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde,
et confráctos spírítu salvábit. *R.*
- 20 Multæ tribulatióes iustórum,
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
- 21 Custódit ómnia ossa eórum,
unum ex his non conterétur. *R.*
- 22 Interficiet peccatórem malítia,
et qui odérunt iustum, puniéntur.
- 23 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum,
et non puniéntur omnes qui sperant in eo. *R.*

Lectio secunda

*Sacramentum hoc magnum est,
de Christo et Ecclesia.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

5, 21-32

Fratres:

Subiécti ínvicem in timóre Christi. Mulíeres viris suis sicut Dómino, quóniam vir caput est mulieris sicut et Christus caput est Ecclésiæ, ipse Salvátor córporis. Sed ut Ecclésia subiécta est Christo ita et mulíeres viris in ómnibus.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiám et se ípsam trádídít pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiám, non habéntem máculam aut ru-

gam aut áliquid eiúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent diligere uxóres suas ut córpora sua: qui suam uxórem dligit, se ipsum dligit, nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiam, quia membra sumus córporis eius.

Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhérébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 63 b. 68 b

℞. Allelúia. ⁊. Verba tua, Dómine, Spíritus et vita sunt; verba vitæ æternæ habes.

℞. Allelúia.

Evangelium

Ad quem ibimus? Verba vitæ æternæ habes.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 60-70

In illo témpore:

Multi audiéntes ex discipulis Iesu, dixerunt: « Durus est hic sermo: quis potest eum audíre? »

Sciens autem Iesus apud semetípsum quia murmurárent de hoc discipuli eius, dixit eis:

« Hoc vos scandalizat? Si ergo vidéritis Fílium hóminis ascendéntem ubi erat prius? Spíritus est qui vivificat, caro non prodest quidquam: verba, quæ ego locútus sum vobis, Spíritus sunt et vita sunt. Sed sunt quidam ex vobis qui non credunt ».

Sciébat enim ab inítio Iesus qui essent non credéntes, et quis traditúrus esset eum.

Et dicébat: « Proptérea dixi vobis: Nemo potest veníre ad me nisi fúerit ei datum a Patre ».

Ex hoc multi discipulórum eius abiérunt retro et iam non cum illo ambulábant.

Dixit ergo Iesus ad Duódecim: « Numquid et vos vultis abíre? »

Respóndit ei Simon Petrus: « Dómine, ad quem íbimus? Verba vitæ æternæ habes; et nos credídimus et cognóvimus quia tu es Sanctus Dei ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

66, 18-21

Hæc dicit Dóminus:

« Ego ópera eórum et cogitatiónes eórum vénio ut cóngregem cum ómnibus géntibus et linguis, et vénient et vidébunt glóriam meam.

Et ponam in eis signum et mittam ex eis qui salváti fúerint ad gentes in mare, in Africam et Lýdiam tendentes sagíttam, in Itáliam et Gráciam, ad ínsulas longe, ad eos qui non audiérunt de me et non vidérunt glóriam meam.

Et annuntiábunt glóriam meam géntibus, et addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino, in equis et in quadrígis et in lectícis et in mulis et in carrúcis, ad montem sanctum meum Ierúsalem, dicit Dóminus, quómodo si íferant filii Israel munus in vase mundo in domum Dómini.

Et assúmam ex eis in sacerdotés et levítas », dicit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

¹ **Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.**

² **Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.**

Lectio secunda

Quem diligit Dominus castigat.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

12, 5-7. 11-13

Fratres:

Oblíti estis exhortatiónis, quæ vobis tamquam fliis lóquitur: « Fili mi, noli negligere disciplinam Dómini, neque deficias dum ab eo argúeris; quem enim díligit Dóminus castigat, flagéllat autem omnem filium quem récipit ».

Ad disciplinam suffértis; tamquam filios vos tractat Deus; quis enim filius quem non córripit pater?

Omnis autem disciplina in præsentí quidem vidétur non esse gáudii sed mæroris, póstea autem fructum pacíficum exercitátis per eam reddit iustitiæ.

Propter quod remíssas manus et solúta génuæ erígite, et gressus rectos fácite pédibus vestris, ut quod claudum est non extorqueátur, magis autem sanétur.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 6

R. Allelúia. **Ꝛ.** Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;

nemo venit ad Patrem, nisi per me.

R. Allelúia.

Evangelium

*Venient ab oriente et occidente
et accumbent in Regno Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 13, 22-30

In illo témpore:

Ibat Iesus per civitátes et castélla docens, et iter fáciens in Ierúsalem.

Ait autem illi quidam: « Dómine, pauci sunt qui salvántur? »

Ipse autem dixit ad illos: « Conténdite intráre per angústam portam, quia multi, dico vobis, quærent intráre et non póterunt.

Cum autem surrêxerit pater famílias et cláuserit óstium, et incipiétis foris stare et pulsáre óstium dicéntes: “ Dómine, áperi nobis ”, et respóndens dicet vobis: “ Nescio vos unde sitis ”.

Tunc incipiétis dicere: “ Manducávimus coram te et bíbimus, et in platéis nostris docuísti ”; et dicet loquens vobis: “ Nescio vos unde sitis, discédite a me omnes operárii iniquitátis ”.

Ibi erit fletus et stridor déntium, cum vidéritis Abraham et Isaac et Iacob et omnes prophéatas in Regno Dei, vos autem expélli foras.

Et vénient ab oriénte et occidénte et aquilóne et austro et accúmbent in Regno Dei.

Et ecce sunt novíssimi qui erunt primi, et sunt primi qui erunt novíssimi ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,

unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quásumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Conversi estis ad Deum a simulacris,
exspectare Filium eius, quem suscitavit.*

Inítium Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses **1, 1-5. 8 b-10**

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessa-
lonicénsium, in Deo Patre et Dómino Iesu Christo:
grátia vobis et pax.

Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis,
memóriam faciéntes in oratióibus nostris, sine inter-
missióne mémores óperis fidei vestræ et labóris cari-
tátis et sustinéntiæ spei Dómini nostri Iesu Christi ante
Deum et Patrem nostrum,

sciéntes, fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram,
quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne
tantum, sed et in virtúte et in Spíritu Sancto et in
plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus vobis
propter vos.

In omni loco fides vestra quæ est ad Deum profécta
est, ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui; ipsi
enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuéri-
mus ad vos, et quómo do convérsi estis ad Deum a si-
mulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Filium
eius de cælis, quem suscitávit ex mórtuis, Iesum qui éri-
pit nos ab ira ventúra. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5-6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

vel Allelúia.

Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctórum.

- 2 Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et fílii Sion exsúltent in Rege suo. **R.**
- 3 Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.
- 4 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salútem. **R.**
- 5 Iúbilent sancti in glória, læténtur in cubílibus suis.
- 6 Exaltatiónes Dei in gútture eórum;
9 glória hæc est ómnibus sanctis eius. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Glorificetur Nomen Domini in vobis et vos in illo.

Inítium Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses **1, 1-5. 11 b-12**

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessa-
lonicénsium in Deo Patre nostro et Dómino Iesu Chri-
sto: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino
Iesu Christo.

Grátias ágere debémus Deo semper pro vobis, fra-
tres, sicut dignum est, quóniam supercréscit fides ve-
stra et abúndat caritas uniuscuiúsque ómnium vestrum
in ínvicem,

ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis
Dei pro paciéntia vestra et fide in ómnibus persecutió-
nibus vestris et tribulatióibus quas sustinétis, indí-
cium iusti iudícii Dei, ut digni habeámini Regno Dei,
pro quo et patímuni.

Dignétur vos vocatióne sua Deus noster et ímpleat
omnem voluntátem bonitátis et opus fidei in virtúte,
ut glorificétur Nomen Dómini nostri Iesu Christi in vo-
bis, et vos in illo, secúndum grátiam Dei nostri et Dó-
mini Iesu Christi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 4-5 (R.: 3)

R. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. R.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. R.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis,
terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium inánia,
Dóminus autem cælos fecit. R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus;
et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.

Evangelium

Væ vobis, duces cæci.

✠ **Léctio sancti Evangélij secúndum Matthæum**

23, 13-22

In illo témpore: Locútus est Iesus dicens:

« Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia cláuditis Regnum cælórum ante hómines: vos enim non intrátis, nec introeúntes sínitis intráre.

Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia circúitis mare et áridam ut faciátis unum prosélytum, et cum fúerit factus, fácitis eum fílium gehénnæ duplo quam vos.

Væ vobis, duces cæci, qui dicitis: “ Quicumque iu-

ráverit per templum, nihil est; quicumque autem iuráverit in auro templi, debet ”.

Stulti et cæci, quid enim maius est, aurum an templum quod sanctificat aurum?

Et: “ Quicumque iuráverit in altári, nihil est; quicumque autem iuráverit in dono quod est super illud, debet ”.

Cæci, quid enim maius est, donum an altáre quod sanctificat donum?

Qui ergo iuráverit in altári, iurat in eo et in ómnibus quæ super illud sunt; et qui iuráverit in templo, iurat in illo et in eo qui hábitat in ipso; et qui iuráverit in cælo, iurat in throno Dei et in eo qui sedet super eum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérrnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,

ac tales nos esse p̄fice prop̄tius et sic fov̄eri,
 ut tibi in ómnibus placere valeámus.
 Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
 Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
 Miserere mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis,
 da pópulis tuis id amare quod præcipis,
 id desiderare quod promittis,
 ut, inter mundánas varietátes,
 ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Volebamus tradere vobis non solum Evangelium Dei,
 sed etiam animas nostras.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
 ad Thessalonicenses

2, 1-8

Ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos quia
 non inánis fuit, sed ante passi et contuméliis affécti
 sicut scitis in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo no-
 stro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine.

Exhortátio enim nostra non ex erróre, neque ex
 immundítia neque in dolo, sed sicut probáti sumus a
 Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur, non
 quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda
 nostra.

Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulationis, sicut scitis, neque sub prætèxtu avaritiæ, Deus testis, nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis neque ab áliis, cum possímus óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat filios suos,

ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 138, 1-3. 4-6 (R.: 1 a)

R. Dómine, scrutátus es et cognovísti me.

- 1 Dómine, scrutátus es et cognovísti me,
2 tu cognovísti sessiónem meam
et resurrectiónem meam.
3 Intellexísti cogitatiónes meas de longe,
sémitam meam et accúbitum meum investigásti.
Et omnes vias meas perspexísti. R.
4 Quia nondum est sermo in lingua mea,
et ecce, Dómine, tu novísti ómnia.
5 A tergo et a fronte coarctásti me,
et posuísti super me manum tuam.
6 Mirábilis nimis facta est sciéntia tua super me;
sublímis, et non attingam eam. R.

Anno secundo

Lectio prior

Tenete traditiones quas didicistis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses

2, 1-3 a. 14-17

Rogámus vos, fratres, per advéntum Dómini nostri Iesu Christi et nostram congregatiómem in ipsum,

ut non cito moveámini a sensu neque terreámini, neque per spíritum neque per verbum neque per epístolam tamquam per nos, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo.

Deus vocávit vos per Evangélium nostrum in acquisitionem glóriæ Dómini nostri Iesu Christi. Itaque, fratres, state et tenéte traditiones quas didicístis sive per sermónem sive per epístolam nostram.

Ipse autem Dóminus noster Iesus Christus et Deus Pater noster, qui diléxit nos et dedit consolatióem ætérnam et spem bonam in grátia, consolétur corda vestra et confirmet in omni ópere et sermóne bono.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 10. 11-12 a. 12 b-13 (R.: 13 ab)

R. Venit Dóminus iudicáre terram.

- ¹⁰ Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ». Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; iudicábit pópulos in æquitáte. R.
- ¹¹ Læténtur cæli et exsúltet terra, sonet mare et plenitúdo eius;
- ¹² gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt. R.
- Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum
- ¹³ a fácie Dómini, quia venit, quóniam venit iudicáre terram. Iudicábit orbem terræ in iustítia et pópulos in veritáte sua. R.

Alleluia

Hebr 4, 12

R. Allelúia. V. Vivus est sermo Dei, et éfficax, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. R. Allelúia.

Evangelium

Hæc oportuit facere et illa non omittere.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

23, 23-26

In illo témpore: Locútus est Iesus dicens:

« Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia decimátis mentham et anéthum et cymínium, et reliquistis quæ gravióra sunt Legis, iudícium et misericórdiam et fidem: hæc opórtuit fácere et illa non omítere. Duces cæci, excolántes cúlicem, camélum autem glutientes.

Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia mundátis quod de foris est cálicis et parópsidis, intus autem pleni sunt rapína et immundítia. Pharisée cæce, munda prius quod intus est cálicis, ut fiat et id quod de foris eius est mundum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
 in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
 ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
 ut tibi in ómnibus placére valeámus.
 Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum****Ps 85, 1-3**

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
 Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
 Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
 da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
 id desideráre quod promíttis,
 ut, inter mundánas varietátes,
 ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Nocte et die operantes prædicavimus
 in vobis Evangelium.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
 ad Thessalonicénses

2, 9-13

Mémores estis, fratres, labórem nostrum et fatiga-
 tiónem; nocte et die operántes ne quem vestrum gra-
 varémus, prædicávimus in vobis Evangelium Dei.

Vos testes estis et Deus, quam sancte et iuste et
 sine queréla vobis qui credidístis fúimus, sicut scitis,

quáliter unumquémque vestrum, tamquam pater filios suos, deprecántes vos et consolántes testificáti sumus, ut ambularétis digne Deo, qui vocat vos in suum Regnum et glóriam.

Ideo et nos grátias ágimus Deo sine intermissióne, quóniam cum accepissétis a nobis verbum audítus Dei, accepístis non ut verbum hóminum sed sicut est vere verbum Dei, quod et operátur in vobis qui créditis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 138, 7-8. 9-10. 11-12 ab (R.: 1 a)

R. Dómine, scrutátus es et cognovísti me.

- 7 Quo ibo a spírítu tuo,
et quo a fácie tua fúgiam?
- 8 Si ascéndero in cælum, tu illic es;
si descéndero in inférnum, ades. R.
- 9 Si sumpsero pennas auróæ
et habitávero in extrémis maris,
10 étiam illuc manus tua dedúcet me,
et tenébit me délixtera tua. R.
- 11 Si díxero: « Fórsitan ténebræ cómpriment me,
et nox illuminátio erit circa me »,
12 étiam ténebræ non obscurabúntur a te,
et nox sicut dies illuminábit. R.

Anno secundo

Lectio prior

Si quis non vult operari nec manducet.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 3, 6-10. 16-18

Præcípimus vobis, fratres, in nómine Dómini nostri Iesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre am-

bulante inordinata et non secundum traditionem quam acceperunt a nobis.

Ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos, quoniam non inordinati fuimus inter vos, neque gratis panem manducavimus ab aliquo, sed in labore et fatigatione, nocte et die operantes ne quem vestrum gravaremus; non quasi non habuerimus potestatem, sed ut nosmetipsos formam daremus vobis ad imitandum nos.

Nam et cum essemus apud vos hoc precipiebamus vobis: si quis non vult operari nec manducet.

Ipsa autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni modo. Dominus cum omnibus vobis.

Salutatio mea manu Pauli, quod est signum in omni epistola, ita scribo.

Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 4-5 (R.: cf. 1 a)

R. Beati omnes qui timent Dominum.

Beatus omnis qui timet Dominum,
qui ambulat in viis eius.

Labores manuum tuarum manducabis,
beatus es, et bene tibi erit. **R.**

Ecce sic benedicetur homo,
qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion,
et videas bona Ierusalem

omnibus diebus vitæ tuæ. **R.**

Alleluia

1 Io 2, 5

R. Alleluia. **V.** Qui servat verbum Christi,
vere in hoc caritas Dei perfecta est.

R. Alleluia.

Evangelium

Filii estis eorum qui Prophetas occiderunt.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

23, 27-32

In illo témpore: Locútus est Iesus dicens:

« Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia sí-
miles estis sepúlcris dealbátis, quæ a foris quidem pa-
rent speciósá, intus vero plena sunt óssibus mortuórum
et omni spurcítia.

Sic et vos a foris quidem parétis homínibus iusti,
intus autem pleni estis hypócrisi et iniquitáte.

Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, qui ædi-
ficátis sepúlcrá Prophetárum et ornátis monuménta iu-
stórum, et dicitis: " Si fuissémus in diébus patrum no-
strórum, non essémus sócii eórum in ságuine Pro-
phetárum ".

Itaque testimónio estis vobismetípsis quia fílii estis
eórum qui Prophétas occidérunt. Et vos impléte men-
súram patrum vestrórum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,

habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Abundare vos faciat Dominus
caritate in invicem et in omnes.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses

3, 7-13

Consoláti sumus, fratres, propter vos in omni neces-
sitáte et tribulatióne nostra per vestram fidem, quóniam
nunc vívimus si vos státis in Dómino.

Quam enim gratiárum actiónem póssumus Deo retribuere pro vobis in omni gáudio quo gaudémus propter vos ante Deum nostrum, nocte et die abundántius orántes, ut videámus fáciem vestram et compleámus ea quæ desunt fidei vestræ?

Ipse autem Deus et Pater noster et Dóminus noster Iesus dírigat viam nostram ad vos;

vos autem Dóminus abundáre et superabundáre fáciat caritáte in ínvicem et in omnes, quemádmódum et nos in vos,

ad confirmánda corda vestra sine queréla in sanctitáte ante Deum et Patrem nostrum, in advéntu Dómini nostri Iesu cum ómnibus sanctis eius. Amen.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 3-4. 12-13. 14 et 17 (R.: 14)

R. Reple nos, Dómine, misericórdia tua,
et exultábimus.

3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, fílii hóminum ».

4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætérit,
et custódia in nocte. R.

12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.

13 Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.

14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exultábimus et delectábimur
ómnibus diébus nostris.

17 Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos,
et ópera mánuum nostrárum confírma super nos,
et opus mánuum nostrárum confírma. R.

Anno secundo**Lectio prior***In omnibus divites facti estis in illo.***Inítium Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios. 1, 1-9**

Paulus, vocátus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Iesu, vocátis sanctis cum ómnibus qui invocant Nomen Dómini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu, quia in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia,

sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis, ita ut nihil vobis desit in ulla donatióne, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Iesu Christi, qui et confirmábit vos usque ad finem sine crímine in die Dómini nostri Iesu Christi.

Fidélis Deus, per quem vocáti estis in communióne Fílii eius Iesu Christi Dómini nostri.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: cf. 1)**R. Benedicam nómini tuo in sáculum, Deus meus rex.**

Per síngulos dies benedicam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáculum et in sáculum sáculi.
Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. **R.**
Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.

- 5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. **Ps.**
- 6 Et virtútem terribílium tuórum dicent,
et magnitúdinem tuam narrábunt.
- 7 Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt,
et iustítia tua exsultábunt. **Ps.**

Alleluia**Mt 24, 42 a. 44**

Ps. Alleluia. **ps.** Vigiláte et estóte paráti,
quia qua nescítis hora Fílius hóminis ven-
túrus est. **Ps.** Alleluia.

Evangelium*Estote parati.*

✠ Lécitio sancti Evangelii secúndum Matthæum

24, 42-51

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Vigiláte, quia nescítis qua die Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam si sciret pater famílias qua hora fur ventúrus esset, vigiláret úti-que et non síneret perfodíri domum suam. Ideo et vos estóte paráti, quia qua nescítis hora Fílius hóminis ventúrus est.

Quis putas est fidélis servus et prudens, quem constitúit dóminus super famíliam suam ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus quem cum vénerit dóminus eius invénerit sic faciéntem: amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constitúet eum.

Si autem díxerit malus servus ille in corde suo: "Moram facit dóminus meus veníre", et céperit percutere consérvos suos, mandúcet autem et bibat cum ébriis, véniet dóminus servi illius in die qua non sperat et in hora qua ignórat, et dívidet eum partém-

que eius ponet cum hypócritis; illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quáesumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis,
 da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
 id desideráre quod promíttis,
 ut, inter mundánas varietátes,
 ibi nostra fixa sint corda,
 ubi vera sunt gáudia.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
 ad Thessalonicenses

4, 1-8

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu, ut — quemádmódu accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sicut et ambulá-tis — ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta dedérimus vobis per Dóminum Iesum.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra, ut abstineátis a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum suum vas possidére in sanctificatióne et honóre, non in passióne desidérii, sicut et gentes quæ ignórant Deum, ut ne quis supergrediátur neque circumvéniat in hoc negótio fratrem suum, quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut et prædíximus vobis et testifi-cáti sumus.

Non enim vocávit nos Deus in immundítia sed in sanctificatióne. Itaque qui spernit non hómínem spernit, sed Deum, qui étiam dat Spíritum suum Sanctum in vos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 96, 1 et 2 b. 5-6. 10. 11-12 (R.: 12 a)

R. Lætámini, iusti, in Dómino.

- 1 Dóminus regnávít, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.
- 2 Iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius. R.
- 5 Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini,
a fácie Dómini omnis terra.
- 6 Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius. R.
- 10 Qui dilígitis Dóminum odíte malum;
custódit ipse ánimas sanctórum suórum,
de manu peccatóris liberábit eos. R.
- 11 Lux orta est iusto,
et rectis corde lætítia.
- 12 Lætámini, iusti, in Dómino,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Prædicamus Christum crucifixum,
hominibus scandalum,
sed vocatis Dei sapientiam.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

1, 17-25

Fratres:

Non misit me Christus baptizáre sed evangelizáre,
non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi.
Verbum enim crucis pereúntibus quidem stultítia est,
his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ».

Ubi sapiens? Ubi scriba? Ubi conquisitor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuít Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credétes.

Quóniam et Iudæi signa petunt et Græci sapiéntiam quærunt, nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam:

quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1-2. 4-5. 10 ab et 11 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

- 1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
- 2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. R.
- 4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- 5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
- 10 Dóminus díssipat consília géntium,
írritas facit cogitatiónes populórum.
- 11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius
in generatióne et generatióne. R.

Alleluia

Lc 21, 36

℟. Alleluia. ʒ. Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hó-
minis. ℟. Alleluia.

Evangelium

Ecce sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

25, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc:

« Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso.

Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpserunt óleum secum; prudéntes vero acceperunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: “ Ecce sponsus, exite óbviam ei ”. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixerunt: “ Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ”.

Respondérunt prudéntes dicéntes: “ Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émitte vobis ”.

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua. Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: “ Dómine, Dómine, áperi nobis ”. At ille respóndens ait: “ Amen dico vobis, nésco vos ”.

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ».
 Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
 adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
 unitátis et pacis in Ecclésia tua
 propítius nobis dona concédas.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
 ut edúcas panem de terra,
 et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem
 et bibit meum ságuinem,
 habet vitam ætérrnam, dicit Dóminus;
 et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
 in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
 ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
 ut tibi in ómnibus placére valeámus.
 Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
 Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
 Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
 da pópulis tuis id amáre quod práecipis,
 id desideráre quod promíttis,
 ut, inter mundánas varietátes,
 ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Ipsi a Deo edocti estis ut diligatis invicem.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
 ad Thessalonicénses

4, 9-11

Fratres:

De caritaté fraternitátis non necesse habétis ut vobis scribam, ipsi enim vos a Deo edócti estis ut diligatis ívicem; étenim fácitis illud in omnes fratres in univérsa Macedónia.

Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini má nibus vestris, sicut práecipimus vobis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 97, 1. 7-8. 9 (R.: cf. 9)

R. Venit Dóminus iudicáre pópulos in æquitáte.

Cantáte Dómino cánticum novum,
 quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera eius,
 et brácchium sanctum eius. R.

Sonet mare et plenitúdo eius,
 orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

- 8 Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt. *R.*
- 9 A conspéctu Dómini, quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terrárum in iustítia
et pópulos in æquitáte. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Infirma mundi elegit Deus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 26-31

Vidéte vocatióem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles;

sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus ut confúndat sapiéntes, et infirma mundi elégit Deus ut confúndat fórtia,

et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est Sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátio et redéemptio, ut quemádmódum scriptum est: « Qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12-13. 18-19. 20-21 (*R.*: 12)

- R.* Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.
- 12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

- 13 De cælo respexit Dóminus,
vidit omnes filios hóminum. **R.**
- 18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. **R.**
- 20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. **R.**

Alleluia

Io 13, 34

R. Allelúia. **Y.** Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ívicem, sicut diléxi vos.
R. Allelúia.

Evangelium

*Super pauca fuisti fidelis, intra
in gaudium domini tui.*

✠ Lécitio sancti Evangélij secúndum Mattháeum

25, 14-30

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis parábolam hanc:

« Homo pégre proficiscens vocávit servos suos et trádidit illis bona sua et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est.

Statim abiit qui quinque talénta accéperat et operátus est in eis et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra et abscóndit pecúniam dómni sui.

Post multum vero tēporis venit dōminus servōrum illōrum et ponit ratiōnem cum eis.

Et accēdens qui quinque talēta accēperat, óbtulit ália quinque talēta dicens: " Dōmine, quinque talēta tradidisti mihi: ecce ália quinque superlucrātus sum ". Ait illi dōminus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dōmini tui ".

Accēssit autem et qui duo talēta accēperat, et ait: " Dōmine, duo talēta tradidisti mihi: ecce ália duo lucrātus sum ". Ait illi dōminus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dōmini tui ".

Accēdens autem et qui unum taléntum accēperat, ait: " Dōmine, novi te quia homo durus es, metis ubi non seminásti et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii et abscóndi taléntum tuum in terra; ecce habes quod tuum est ".

Respóndens autem dōminus eius dixit ei: " Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi et cóngrego ubi non sparsi? Opórtuit ergo te mittere pecúniā meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite itaque ab eo taléntum et date ei qui habet decem talēta: omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet et quod habet auferétur ab eo.

Et inútilem servum eícite in ténébras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium " ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiōnis tibi pópulum acquisísti,

unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra,
et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum ságuinem,
habet vitam ætérrnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum**Ps 85, 3. 5**

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die;
quia tu, Dómine, suávis ac mitis es,
et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Collecta

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum,
ínsere pectóribus nostris tui nóminis amórem, et præsta,
ut in nobis, religiónis augméto, quæ sunt bona nútrias,
ac, vigilánti stúdio, quæ sunt nutrita custódias.
Per Dóminum.

Super oblata

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem
sacra semper oblátio,
ut, quod agit mystério, virtúte perficiat.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 30, 20**

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti tíméntibus te.

Vel:**Mt 5, 9-10**

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutióem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut hoc nutríméntum caritátis corda nostra confirmet,
quátenus ad tibi ministrándum in frátribus excitémur.
Per Christum.

DOMINICA XXIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 118, 137. 124

Iustus es, Dómine, et rectum iudícium tuum;
fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam.

Collecta

Deus, per quem nobis et redémptio venit
et præstátur adóptio,
fílios dilectiónis tuæ benignus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas, et heréditas æténa. Per Dñum.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis, da, quæsumus,
ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 41, 2-3

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus;
sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Da fidélibus tuis, Dómine,
quos et verbi tui et cælésti sacraménti pábulo
nutris et vivíficas,
ita dilécti Fílii tui tantis munéribus proficere,
ut eius vitæ semper consórtes éffici mereámur.
Per Christum.

DOMINICA XXIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Cf. Sir 36, 18

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
ut prophætæ tui fidéles inveniántur;
exáudi preces servi tui, et plebis tuæ Israel.

Collecta

Réspice nos, rerum ómnium Deus creátor et rector,
et, ut tuæ propitiatiónis sentiámus efféctum,
toto nos tribue tibi corde servíre. Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris,
et has oblatiões famulórum tuórum benignus assúme,
ut, quod sínguli ad honórem tui nóminis obtulérunt,
cunctis proficiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 8

Quam pretiósá est misericórdia tua, Deus!
Fílii hóminum sub umbra alárum tuárum confúgient.

Vel:

Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiόνis, cui benedícimus,
communicátió Sánguini Christi est;
et panis, quem frángimus,
participátió Córporis Dómini est.

Post communionem

Mentes nostras et cörpera possídeat,
quæsumus, Dómine, doni cæléstis operátió,
ut non noster sensus in nobis,
sed eius præveniát semper efféctus. Per Christum.

DOMINICA XXV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, qui sacræ legis ómnia constitúta
in tua et próximi dilectiône posuísti,
da nobis, ut, tua præcépta servátes,
ad vitam mereámur pervenire perpétuam.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fidei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 118, 4-5

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis;
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas.

Vel:

Io 10, 14

Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognosco oves meas, et cognóscunt me meæ.

Post communionem

Quos tuis, Dómine, réficis sacraméntis,
contínuis attólle benígnus auxiliis,
ut redemptiónis efféctum
et mystériis capiámus et móribus. Per Christum.

DOMINICA XXVI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Dan 3, 31. 29. 30. 43. 42

Omnia, quæ fecisti nobis, Dómine, in vero iudicio fecisti, quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obœdívimus; sed da glóriam nómini tuo, et fac nobiscum secúndum multitudínem misericórdiæ tuæ.

Collecta

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo manífestas, grátiam tuam super nos indesinéter infúnde, ut, ad tua promíssa currétes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Super oblata .

Concéde nobis, miséricors Deus, ut hæc nostra tibi oblátio sit accépta, et per eam nobis fons omnis benedictiónis aperiátur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 118, 49-50

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedísti; hæc me consoláta est in humilitáte mea.

Vel:

1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei: quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit; et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Post communionem

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis cæléste mystérium, ut simus eius in glória coherédes, cui, mortem ipsíus annuntiándo, compátimur. Qui vivit.

DOMINICA XXVII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Est 13, 9. 10-11

In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósito,
et non est qui possit resistere voluntáti tuæ.
Tu enim fecisti ómnia, cælum et terram,
et univérsa quæ cæli ámbitu continéntur;
Dóminus universórum tu es.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui abundántia pietátis tuæ
et mérita súpplícum excédis et vota,
effúnde super nos misericórdiam tuam,
ut dimíttas quæ consciéntia métuit,
et adícias quod orátio non præsumit. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
sacrificia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis,
quæ débitæ servitútis celebrámus officio,
sanctificatiónem tuæ nobis redemptiόνis
dignánte adímple. Per Christum.

Ant. ad communionem

Lam 3, 25

Bonus est Dóminus sperántibus in eum,
ánimæ quærénti illum.

Vel:

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut de percéptis sacraméntis inebriémur atque pascámur,
quátenus in id quod súmimus transeámus. Per Christum.

DOMINICA XXVIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 129, 3-4

Si iniquitates observáveris, Dómine,
 Dómine, quis sustinébit?
 Quia apud te propitiatio est, Deus Israel.

Collecta

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia
 semper et prævéniat et sequátur,
 ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos.
 Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
 cum oblationibus hostiárum,
 ut, per hæc piæ devotiónis officia,
 ad cæléstem glóriam transeámus.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 11

Dívites eguérunt et esuriérunt;
 quæréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Vel:

1 Io 3, 2

Cum apparúerit Dóminus, símiles ei érimus,
 quóniam vidébitus eum sicuti est.

Post communionem

Maiestátem tuam, Dómine, suppliciter deprecámur,
 ut, sicut nos Córporis et Sánguini sacrosánci
 pascis aliménto,
 ita divínæ natúre fácias esse consórtes.
 Per Christum.

DOMINICA XXIX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 16, 6. 8

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi;
sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem,
et maiestáti tuæ sincéro corde servíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tríbe nos, Dómine, quásumus,
donis tuis líbera mente servíre,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 32, 18-19

Ecce óculi Dómini super timéntes eum,
et in eis qui sperant super misericórdia eius;
ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame.

Vel:

Mc 10, 45

Fílius hóminis venit,
ut daret ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Fac nos, quásumus, Dómine,
cæléstium rerum frequentatióne proficere,
ut et temporálibus beneficiis adiuvémur,
et erudiámur ætérnis.
Per Christum.

DOMINICA XXX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
 Quærite Dóminum, et confirmámini,
 quærite fáciem eius semper.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 da nobis fidei, spei et caritátis augmentum,
 et, ut mereámur ássequi quod promíttis,
 fac nos amáre quod præcipis.
 Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, quæsumus, Dómine,
 múnera quæ tuæ offérimus maiestáti,
 ut, quod nostro servítio géritur,
 ad tuam glóriam pótius dirigátur.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 19, 6

Lætábimur in salutári tuo,
 et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur.

Vel:

Eph 5, 2

Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis,
 oblatiónem Deo in odórem suavitátis.

Post communionem

Perficiant in nobis, Dómine, quæsumus,
 tua sacraménta quod cóntinent,
 ut, quæ nunc spécie gérimus,
 rerum veritáte capiámus.
 Per Christum.

DOMINICA XXXI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 37, 22-23

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus,
ne discédas a me; inténde in adiutórium meum,
Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit,
ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur,
tribue, quæsumus, nobis,
ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Fiat hoc sacrificium, Dómine, oblátio tibi munda,
et nobis misericórdiæ tuæ sancta largítio.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 15, 11

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Vel:

Io 6, 58

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem,
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus.

Post communionem

Augeátur in nobis, quæsumus, Dómine,
tuæ virtútis operátio,
ut, refécti cæléstibus sacraméntis,
ad eórum promissa capiéndam tuo múnere præparémur.
Per Christum.

DOMINICA XXXII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 87, 3

Intret oratio mea in conspectu tuo;
inclina aurem tuam ad precem meam, Dómine.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
univérſa nobis adversántia propitiátus excludé,
ut, mente et córpore páriter expediti,
quæ tua sunt líberis méntibus exsequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificiis præſéntibus, Dómine,
quæsumus, inténde placátus,
ut, quod passiónis Fílii tui mystério gérimus,
pio consequámur afféctu. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco páscuæ ibi me collocávit,
super aquam refectiόνis educávit me.

Vel:

Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractiόνé panis.

Post communionem

Grátias tibi, Dómine, reférimus sacro múnere vegetáti,
tuam cleméntiam implorántes,
ut, per infusióem Spíritus tui,
in quibus cæléstis virtus introívit,
sinceritátis grátia perseveret.
Per Christum.

DOMINICA XXXIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:

**Ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis;
invocábitis me, et ego exáudiam vos,
et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.**

Collecta

**Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,
in tua semper devotióne gaudére,
quia perpétua est et plena felicitas,
si bonórum ómnium iúgiter serviámus auctóri.
Per Dóminum.**

Super oblata

**Concéde, quæsumus, Dómine,
ut óculis tuæ maiestátis munus oblátum
et grátiam nobis devotiónis obtíneat,
et efféctum beátæ perennitátis acquirat. Per Christum.**

Ant. ad communionem

Ps 72, 28

**Mihi autem adhærére Deo bonum est,
pónere in Dómino Deo spem meam.**

Vel:

Mc 11, 23. 24

**Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.**

Post communionem

**Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratióne
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ proficiant caritátis augméntum. Per Christum.**

HEBDOMADA XXXIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 84, 9

Loquétur Dóminus pacem in plebem suam,
et super sanctos suos,
et in eos qui convertúntur ad ipsum.

Collecta

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes,
ut, divíni óperis fructum propénsius exsequétes,
pietátis tuæ remédia maióra percípiant.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacra múnera,
quæ tuo nómini iussísti dicánda,
et, ut per ea tuæ pietáti reddámur accépti,
fac nos tuis semper obcedíre mandátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Quæsumus, omnipotens Deus,
ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére,
a te numquam separári permíttas.
Per Christum.

ALLELUIA CUM VERSU ANTE EVANGELIUM

quæ adhiberi possunt loco textuum
qui singulis Missis proponuntur

Dominicis et feris per annum

1. 1 Sam 3, 9; Io 6, 69 b
R. Allelúia. V. Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus;
verba vitæ ætérnæ habes. R. Allelúia.
2. Ps 18, 9
R. Allelúia. V. Verba tua, Dómine, lætificántes corda,
sermo tuus illúminans óculos. R. Allelúia.
3. Ps 24, 4 c. 5
R. Allelúia. V. Sémitas tuas, Deus meus, édoce me,
dírigé me in veritaté tua. R. Allelúia.
4. Ps 26, 11
R. Allelúia. V. Legem pone mihi, Dómine, in via tua,
et dírigé me in sémitam rectam. R. Allelúia.
5. Ps 94, 8 ab
R. Allelúia. V. Hódie nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte. R. Allelúia.
6. Ps 110, 8 ab
R. Allelúia. V. Fidélia ómnia mandáta tua, Dómine,
confirmáta in sáeculum sáeculi. R. Allelúia.
7. Ps 118, 18
R. Allelúia. V. Revéla óculos meos, Dómine,
et considerábo mirabília de lege tua.
R. Allelúia.
8. Ps 118, 27
R. Allelúia. V. Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me,
et exercébor in mirabílibus tuis.
R. Allelúia.

9. Ps 118, 34
R. Allelúia. **V.** Da mihi intelléctum et scrutábor legem tuam, Dómine, et custódiam illam in toto corde meo.
R. Allelúia.
10. Ps 118, 36 a. 29 b
R. Allelúia. **V.** Inclína cor meum, Deus, in testimónia tua; et legem tuam da mihi benigne. **R.** Allelúia.
11. Ps 118, 88
R. Allelúia. **V.** Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, et custódiam testimónia oris tui. **R.** Allelúia.
12. Ps 118, 105
R. Allelúia. **V.** Lucérna pédibus meis verbum tuum, et lumen sémitis meis. **R.** Allelúia.
13. Ps 118, 135
R. Allelúia. **V.** Fáciem tuam illúmina super servum tuum, et doce me iustificatiónes tuas. **R.** Allelúia.
14. Ps 129, 5
R. Allelúia. **V.** Spero in Dóminum, spero in verbum eius. **R.** Allelúia.
15. Ps 144, 13 cd
R. Allelúia. **V.** Fidélis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis.
R. Allelúia.
16. Ps 147, 12 a. 15 a
R. Allelúia. **V.** Lauda, Ierúsalem, Dóminum, qui emíttit elóquium suum in terra.
R. Allelúia.
17. Mt 4, 4 b
R. Allelúia. **V.** Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.
R. Allelúia.

18. Cf. Mt 11, 25
R. Allelúia. V. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.
19. Cf. Lc 8, 15
R. Allelúia. V. Beáti qui in corde bono et óptimo verbum Dei rétinent,
et fructum áfferunt in paciéntia, R. Allelúia.
20. Io 6, 64 b. 69 b
R. Allelúia. V. Verba tua, Dómine, spíritus et vita;
verba vitæ ætérnæ habes. R. Allelúia.
21. Io 8, 12
R. Allelúia. V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.
R. Allelúia.
22. Io 10, 27
R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus;
et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.
23. Io 14, 6
R. Allelúia. V. Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
R. Allelúia.
24. Io 14, 23
R. Allelúia. V. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum et ad eum veniémus. R. Allelúia.

25. Io 15, 15 b
 R. Alleluia. V. Vos dixi amicos, dicit Dominus,
 quia omnia quaecumque audivi a Patre meo,
 nota feci vobis. R. Alleluia.
26. Io 17, 17 b. a
 R. Alleluia. V. Sermo tuus, Domine, veritas est;
 sanctifica nos in veritate. R. Alleluia.
27. Cf. Act 16, 14 b
 R. Alleluia. V. Aperi, Domine, cor nostrum,
 ut intendamus verbis Filii tui. R. Alleluia.
28. 2 Cor 5, 19
 R. Alleluia. V. Deus erat in Christo mundum reconcilians
 sibi,
 et posuit in nobis verbum reconciliatiōnis.
 R. Alleluia.
29. Cf. Eph 1, 17-18
 R. Alleluia. V. Pater Domini nostri Iesu Christi
 illuminet oculos cordis nostri,
 ut sciāmus quae sit spes vocatiōnis nostrae.
 R. Alleluia.
30. Phil 2, 15-16
 R. Alleluia. V. Lucētis sicut luminaria in mundo,
 verbum vitae continentes. R. Alleluia.
31. Col 3, 16 a. 17 c
 R. Alleluia. V. Verbum Christi habitet in vobis
 abundanter;
 gratias agite Deo et Patri per Christum.
 R. Alleluia.
32. 1 Th 2, 13
 R. Alleluia. V. Accipite verbum Dei, non ut verbum hō-
 minum,
 sed, sicut est vere, verbum Dei. R. Alleluia.

33. 2 Th 2, 14
R. Allelúia. V. Deus vocávit nos per Evangélium,
in acquisitionem glóriæ Dómini nostri Iesu
Christi. R. Allelúia.
34. 2 Tim 1, 10 b
R. Allelúia. V. Salvátor noster Iesus Christus destrúxit
mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Allelúia.
35. Hebr 4, 12
R. Allelúia. V. Vivus est sermo Dei et éfficax,
et discrétor cogitatiónum et intentiónum
cordis. R. Allelúia.
36. Iac 1, 18
R. Allelúia. V. Voluntárie genuit nos Pater verbo
veritátis,
ut simus inítium áliquod creatúræ eius.
R. Allelúia.
37. Iac 1, 21
R. Allelúia. V. In mansuetúdiue suscipite ínsitum
verbum,
quod potest salváre ánimas vestras.
R. Allelúia.
38. 1 Petr 1, 25
R. Allelúia. V. Verbum Dómini manet in ætérnum;
hoc est autem verbum quod evangelizátum
est in vos. R. Allelúia.
39. 1 Io 2, 5
R. Allelúia. V. Qui servat verbum Christi,
vere in hoc cáritas Dei perfécta est.
R. Allelúia.

TEXTUS COMMUNES

pro cantu psalmi responsorii

« Psalmus de more sumitur e Lectionario, eo quod singuli textus directo conectuntur cum singulis lectionibus: electio igitur psalmi e lectionibus pendet.

Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmodiorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur » (Institutio generalis Missalis Romani, n. 36).

Responsa

Per annum

a) cum psalmo laudativo:

Confitémini Dómino, quóniam bonus.

vel

**Confitébimur tibi, Dómine,
quia mirabília sunt ópera tua.**

vel

Cantáte Dómino cánticum novum.

b) cum psalmo deprecativo:

Prope est Dóminus invocántibus eum.

vel

Exáudi nos, Dómine, et salva nos.

vel

Miserátor et miséricors Dóminus.

Tempus per annum

Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: Io 6, 64 b)

R. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.Sint, ut compláceant elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo,
Dómine, adiútor meus et redémptor meus. R.

vel

Ps 26, 1. 4. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. R.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum et sústine Dóminum. R.

vel

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

- 3 **In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. **℞.****
- 4 **Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.**
- 5 **Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **℞.****
- 6 **Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.**
- 7 **Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. **℞.****
- 8 **Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.**
- 9 **Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **℞.****

vel

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (℞.: 2 b)

℞. Sitívit in te ánima mea, Dómine, Deus meus.

- 2 **Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea.
In terra desérta et árida et inaquósa. **℞.****
- 3 **Sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.**
- 4 **Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. **℞.****
- 5 **Sic benedícám te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.**
- 6 **Sicut ádipe et pinguédine repléatur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. **℞.****

Quia fuísti adiutor meus,
et in velamento alarum tuarum exultábo.
Adhæsit ánima mea post te,
me suscepit dextera tua. **℟.**

vel

Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (℟.: 8)

℟. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra ».

Veníte, exultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. **℟.**

Veníte, adorémus et procidámus,
et gæna flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. **℟.**

Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». **℟.**

vel

Ps 99, 2. 3. 5 (℟.: 3 c)

℟. Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exultatióne. **℟.**

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. **℟.**

- 5 **Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem véritas eius. R.**

vel

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 **Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.**
- 2 **Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.**
- 3 **Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
quí sanat omnes infirmitátes tuas;
4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
quí coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.**
- 8 **Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.**
- 10 **Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. R.**
- 12 **Quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.**
- 13 **Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.**

vel

Ps 144, 1-2, 8-9. 10-11. 13 cd-14 (R.: cf. 1)

R. Benedícam nómini tuo in sáculum, Deus meus rex.

vel **Allelúia.**

- 1 **Exaltábo te, Deus meus rex,
et benedícam nómini tuo
in sáculum et in sáculum sáculi.**

- 2 Per singulos dies benedicam tibi,
et laudabo nomen tuum
in saeculum et in saeculum saeculi. **R.**
- 8 Misericors et misericors Dominus,
longanimis et multae misericordiae.
- 9 Suavis Dominus universis,
et miserationes eius super omnia opera eius. **R.**
- 10 Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
- 11 Gloriam regni tui dicant,
et potentiam tuam loquantur. **R.**
- 13 Fidelis Dominus in omnibus verbis suis,
et sanctus in omnibus operibus suis.
- 14 Allevat Dominus omnes qui corruunt,
et erigit omnes depresso. **R.**

IN SOLLEMNITATIBUS DOMINI « PER ANNUM »
OCCURRENTIBUS

Dominica I post Pentecosten
SANCTISSIMÆ TRINITATIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Benedíctus sit Deus Pater,
unigenítusque Dei Fílius,
Sanctus quoque Spíritus,
quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritátis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirábile mystérium tuum homínibus declarásti,
da nobis, in confessióne veræ fidei,
æternæ glóriam Trinitátis agnóscere,
et Unitátem adoráre in poténtia maiestátis.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Léctio libri Exodi

34, 4 b-6. 8-9

In diébus illis:

De nocte consúrgens Móyses ascéndit in montem
Sínai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum
tábulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo invocans nomen Dómini. Quo trans-eúnte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, mi-séricors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac verax ».

Festinúsque Móyses curvátus est pronus in terram et adórans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

- 52** Benedíctus es, Dómine,
Deus patrum nostrórum,
et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum.
R. Et laudábile et superexaltátum
in ómnibus sáeculis.
- 53** Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ.
R. Et superlaudábilis et supergloriósus in sáecula.
- 54** Benedíctus es in throno regni tui.
R. Et superlaudábilis et superexaltátus in sáecula.
- 55** Benedíctus es, qui intuéris abýssos
et sedes super chérubim.
R. Et laudábilis et superexaltátus in sáecula.
- 56** Benedíctus es in firmaménto cæli.
R. Et laudábilis et gloriósus in sáecula.

Lectio secunda

*Gratia Iesu Christi et caritas Dei
et communicatio Sancti Spiritus.*

Lectio Epistolæ secundæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 13, 11-13

Fratres:

Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini invicem, idem sápite, pacem habéte, et Deus dilectiónis et pacis erit vobíscum.

Salutáte invicem in ósculo sancto.

Salútant vos sancti omnes.

Grátia Dómini Iesu Christi et cáritas Dei et comunicátio Sancti Spíritus cum ómnibus vobis.

Verbum Dómini.

Alleluia Ap 1, 8

✠. Allelúia. *γ.* Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.

✠. Allelúia.

Evangelium

Misit Deus Filium, ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Lectio sancti Evangélii secundum Ioánnem 3, 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sic diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat sed hábeat vitam ætérnam.

Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Qui credit in eum non iudicatur: qui autem non credit iam iudicatus est, quia non credidit in Nómine Unigéniti Fílii Dei ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Dominus ipse est Deus in cælo sursum
et in terra deorsum, et non est alius.*

Léctio libri Deuteronomii

4, 32-34. 39-40

Locutus est Móyses pópulo dicens:

« Intérroga de diébus antíquis, qui fuérunt ante te ex die, quo creávit Deus hóminem super terram; a summo cælo usque ad summum eius, si facta est aliquándo huiuscémodi res, aut unquam cógnitum est, ut audíret pópulus vocem Dei loquéntis de médio ignis, sicut tu audísti, et vixísti;

si fecit Deus ut ingrederétur et tólleret sibi gentem de médio natiónum per tentatiónes, signa atque porténta, per pugnam et robústam manum extentúmque bráccium et horribiles visiónes, iuxta ómnia quæ fecit pro vobis Dóminus Deus vester in Ægýpto, vidéntibus óculis tuis.

Scito ergo hódie et cogitáto in corde tuo, quod Dóminus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deórsum, et non sit álius.

Custódi præcépta eius atque mandáta, quæ ego præcípío tibi, ut bene sit tibi et fíliis tuis post te et permáneas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 6 et 9. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

- 4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- 5 DÍligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
- 6 Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spírítu oris eius omnis virtus eórum.
- 9 Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt. R.
- 18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
- 19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. R.
- 20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
- 22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. R.

Lectio secunda

*Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater!*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spírítu Dei agúntur, hi fílii Dei sunt.
Non enim accepistis spírítum servitútis íterum in timóre,
sed accepistis Spírítum adoptiónis filiórum, in
quo clamámus: « Abba, Pater! »

Ipse Spírítus testimónium reddit una cum spírítu nostro quod sumus filii Dei. Si autem filii, et heredes; heredes quidem Dei, coheredes autem Christi, si tamen compátimur ut et conglorificémur.

Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 1, 8

℞. Allelúia. γ. Glória Patri, et Filio, et Spírítui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Baptizantes eos in Nomine Patris et Filii
et Spírítus Sancti.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthéum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discipuli abiérunt in Galiléam, in Montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens:

« Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Filii et Spírítus Sancti, docéntes eos servare ómnia quæcúmque mandávi vobis: et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sáculi ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Antequam terra fieret, Sapientia iam concepta erat.

Lectio libri Proverbiórum

8, 22-31

Hæc lóquitur Sapientia Dei:

« Dóminus possédit me in iníitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío.

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fieret.

Nondum erant abyssi, et ego iam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdines orbis terræ.

Quando præparábat cælos, áderam; quando certa lege et gyro vallábat abyssos;

quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum;

quando circúmdabat mari términum suum et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos; quando appendébat fundaménta terræ,

cum eo eram cuncta compónens et delectábar per síngulos dies ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Dómine, Dóminus noster,

quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum, lunam et stellas quæ tu fundásti:

5 quid est homo, quod memor es eius?

aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? R.

- 6 Minuísti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronásti eum;
- 7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius. **℞.**
- 8 Oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
- 9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. **℞.**

Lectio secunda

*Ad Deum per Christum in caritate
diffusa per Spiritum.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

5, 1-5

Iustificáti ígitur ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatió-nibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatió-nem, probátio vero spem; spes autem non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 1, 8

℞. Alleluía. **℣.** Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.

℞. Alleluía.

Evangelium

*Quæcumque habet Pater, mea sunt;
Spiritus de meo accipiet et annuntiabit vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritáte: non enim loquétur a semetípso, sed quæcúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis.

Ille me glori ficábit, quia de meo accipiet et annuntiábit vobis. Omnia quæcúmque habet Pater, mea sunt; proptérea dixi quia de meo áccipit et annuntiábit vobis ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sanctifica, quæsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio sanctissimæ Trinitatis.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:

Qui cum unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto

unus es Deus, unus es Dóminus:

non in unius singularitáte persónæ,

sed in unius Trinitáte substántiæ.

Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus,

hoc de Fílio tuo,

hoc de Spíritu Sancto,

sine discretiónē sentímus.

Ut, in confessióne veræ sempiternæque Deitátis,

et in persónis proprietas,

et in esséntia únitas,

et in maiestáte adorétur æqualitas.

Quem laudant Angeli atque Archángeli,

Chérubim quoque ac Séraphim,

qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Gal 4, 6

Quóniam autem estis fílii,

misit Deus Spíritum Fílii sui

in corda vestra clamántem: Abba, Pater.

Post communionem

Proficiat nobis ad salutem córporis et ánimæ,

Dómine Deus noster, huius sacraménti suscéptio,

et sempiternæ sanctæ Trinitátis

eiusdémque individuæ Unitátis conféssio.

Per Christum.

Feria V post Ss.mam Trinitatem

SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Ps 80, 17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquisti,
tribue, quæsumus,
ita nos Córporis et Sanguinis tui
sacra mystéria venerári,
ut redemptionis tuæ fructum
in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis.

Anno A

Lectio prima

*Dedit tibi cibum,
quod ignorabas tu et patres tui.*

Léctio libri Deuteronomii

8, 2-3. 14 b-16 a

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Recordáberis cuncti itíneris, per quod addúxit te
Dóminus Deus tuus quadragínta annis per desértum,

ut affligeret te atque tentáret, et nota fíerent quæ in tuo ánimo versabántur, utrum custodíres mandáta illíus an non.

Afflíxit te penúria et dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu et patres tui, ut osténderet tibi quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo, quod egréditur de ore Dei.

Et reminiscáris Dómini Dei tui, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servitútis, et ductor tuus fuit in solitúdine magna atque terríbili, in qua erat serpens flatu adúrens et scórpio ac dipsas et nullæ omníno aquæ; qui edúxit rivos de petra duríssima et cibávit te manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

¹² Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.

¹³ Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit fíliis tuis in te. R.

¹⁴ Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.

¹⁵ Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.

¹⁹ Qui annúnciat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.

²⁰ Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Lectio secunda

Unus panis, unum corpus multi sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

10, 16-17

Fratres:

Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne comunicátio sánguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne comunicátio córporis Christi est?

Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur.

Verbum Dómini.

Sequentia

Hæc sequentia ad libitum dicitur vel integra vel forma brevior, inde a verbis: * Ecce panis.

Lauda, Sion, Salvatórem, lauda ducem et pastórem in hymnis et cánticis.

Quantum potes, tantum aude: quia maior omni laude, nec laudáre súfficis.

Laudis thema speciális, panis vivus et vitális hódie propónitur.

Quem, in sacræ mensa cenæ, turbæ fratrum duodénæ datum non ambígatur.

Sit laus plena, sit sonóra, sit iucúnda, sit decóra mentis iubilátio.

Dies enim sollémnis ágitur, in qua mensæ prima recólitur huius institútio.

In hac mensa novi Regis, novum Pascha novæ legis Phase vetus términat.

Vetustátem nóvitas, umbram fugat véritas, noctem lux elíminat.

Quod in cena Christus gessit, faciéndum hoc exprésit in sui memóriam.

Docti sacris institútis, panem, vinum in salútis consecrámus hóstiam.

Dogma datur christiánis, quod in carnem transit panis, et vinum in sánguinem.

Quod non capis, quod non vides, animósa firmat fides, præter rerum órđinem.

Sub divérsis speciébus, signis tantum, et non rebus, latent res exímia.

Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus, sub utrâque spécie.

A suménte non concísus, non confráctus, non divísus: ínteger accípitur.

Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consúmitur.

Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inæquáli, vitæ vel intéritus.

Mors est malis, vita bonis: vide paris sumptiónis quam sit dispar éxitus.

Fracto demum sacraméto, ne vacílles, sed meméto, tantum esse sub fragméto, quantum toto tégitur.

Nulla rei fit scissúra, signi tantum fit fractúra: qua nec status nec statúra signáti minúitur.

*** Ecce panis angelórum, factus cibus viatórum: vere panis filiórum, non mitténdus cánibus.**

In figúris præsignátur, cum Isaac immolátur: agnus paschæ deputátur: datur manna pátribus.

Bone Pastor, panis vere, Iesu, nostri miserére: tu nos pasce, nos tuére: tu nos bona fac vidére in terra vivéntium.

Tu, qui cuncta scis et vales: qui nos pascis hic mortáles: tuos ibi commensáles, coherédes et sodáles fac sanctórum cívium.

Alleluia

Io 6, 51

℞. Allelúia. √. Ego sum panis vivus qui de cælo descendi, dicit Dóminus;
 si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Caro mea verus est cibus,
 et sanguis meus verus est potus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum:

« Ego sum panis vivus qui de cælo descendi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudæi ad ínvicem dicétes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habéitis vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die: caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de cælo descéndit, non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt: qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ». — Verbum Dómini.

Anno B**Lectio prima**

*Hic est sanguis fœderis,
quod pepigit Dominus vobiscum.*

Lectio libri Exodi**24, 3-8****In diébus illis:**

Venit Móyses et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens ædificávit altáre ad radices montis et duódecim títulos per duódecim tribus Israel; misítque iúvenes de filiis Israel, et obtulérunt holocáusta immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit itaque Móyses dimídiam partem sánguinis et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit super altáre. Assuménsque volúmen fœderis, legit, audiénte pópulo, qui dixerunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus oboediétes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobiscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 115, 12-13. 15 et 16 bc. 17-18 (R.: 13)**

R. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.
vel Allelúia.

¹² Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

¹³ Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. **R.**

- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. *R.*
- 17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. *R.*

Lectio secunda

Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

9, 11-15

Fratres:

Christus cum advénit Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius Tabernáculum non manufáctum, id est non huius creatiónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatiónem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti.

Et ideo Novi Testaménti Mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióre Testaménto, repromissionem accípiant qui vocáti sunt ætérynæ hereditátis.

Verbum Dómini.

Ad libitum sequentia Lauda, Sion, p. 718.

Alleluia

Io 6, 51

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum panis vivus qui de cælo descendi,
dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in
æternum. ℞. Allelúia.

Evangelium

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

14, 12-16. 22-26

Primo die Azymórum, quando Pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et paré-
mus ut mandúces Pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis homo lagénam aquæ báifulans; sequímini eum, et quocúmque introierit, dicité dómíno domus: “ Magíster dicit: Ubi est refectio mea ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? ” Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum: et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt Pascha.

Et manducántibus illis accépit panem, et benedícens fregit et dedit eis et ait: « Súmite, hoc est corpus meum ».

Et accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímíne vitis usque in diem illum cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Et hymno dicto exiérunt in Montem Olivárum.
Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Panem et vinum obtulit.

Lectio libri Génesis

14, 18-20

In diébus illis:

Melchisedech, rex Salem, próferens panem et vinum (erat enim sacerdos Dei altíssimi) benedíxit Abram et ait: « Benedíctus Abram Deo excélsó, qui creávit cælum et terram, et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt ». Et dedit ei dé-cimas ex ómnibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4 (R.: 4 bc)

R. Tu es sacerdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech.

¹ Dixit Dóminus Dómino meo:

« Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos
scabéllum pedum tuórum ». R.

² Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. R.

³ Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem genui te. R.

⁴ Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacerdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech ». R.

Lectio secunda

*Quotiescumque manducabitis et bibetis,
mortem Domini annuntiatis.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino quod et trádidi vobis: quóniam Dóminus Iesus in qua nocte tradebátur accépit panem et grátias agens fregit et dixit: « Hoc est corpus meum quod pro vobis est: hoc fácite in meam commemora-tiónem ».

Simíliter et cálicem postquam cenátum est, dicens: « Hic calix novum Testaméntum est in meo sán-guine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemo-ratióem ».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátiis donec vé-niat. — Verbum Dómini.

Ad libitum sequentia Lauda, Sion, p. 718.

Alleluia Io 6, 51

℞. Allelúia. γ. Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. ℞. Allelúia.

Evangeliium

Manducaverunt et saturati sunt omnes.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 11 b-17
In illo témpore:

Loquebátur Iesus turbis de Regno Dei, et eos qui cura indigébant, sanábat. Dies autem cæperat decliná-

re; et accedentes Duodecim dixerunt illi: « Dimitte turbam ut euntes in castella villasque, quae circa sunt, devértant et invéniant escas, quia hic in loco deserto sumus ».

Ait autem ad illos: « Vos date illis manducare ». At illi dixerunt: « Non sunt nobis plus quam quinque panes et duo pisces, nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas ».

Erant enim fere viri quinque milia. Ait autem ad discipulos suos: « Fécite illos discumbere per convivia ad quinquagenos ». Et ita fecerunt, et discumbere fecerunt omnes.

Accéptis autem quinque panibus et duobus piscibus, respéxit in caelum et benedíxit illis et fregit et dabat discipulis suis ut pónerent ante turbam.

Et manducaverunt et saturati sunt omnes; et sublátum est quod supérfluit illis, fragmentórum cóphini duodecim. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine,
unitátis et pacis propítius dona concéde,
quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, p. 761 vel 760.

Ant. ad communionem

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo,
dicit Dóminus.

Post communionem

**Fac nos, quæsumus, Dómine,
divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri,
quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui
temporális percéptio præfigúrat.**

Qui vivis.

Ubi sollemnitas Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ post Ss.mam Trinitatem.

Feria VI post dominicam II post Pentecosten

SACRATISSIMI CORDIS IESU

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Ps 32, 11. 19

Cogitationes Cordis eius
in generatione et generationem,
ut eruat a morte animas eorum
et alat eos in fame.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Concede, quæsumus, omnipotens Deus,
ut qui, dilecti Filii tui Corde gloriâtes,
eius præcipua in nos beneficia recolumus caritatis,
de illo donorum fonte cælesti
supereffluentem grâtiâ mereamur accipere.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui nobis in Corde Filii tui,
nostris vulnerato peccatis,
infinitos dilectionis thesauros
misericórditer largiri dignaris,
concede, quæsumus,
ut, illi devotum pietatis nostræ præstantes obsequium,
dignæ quoque satisfactionis exhibeamus officium.
Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima***Dilexit vos Dominus et elegit vos.***Lectio libri Deuteronomii****7, 6-11****In diébus illis:**

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Pópulus sanctus es Dómino Deo tuo. Te elégit Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiáris de cunctis pópulis qui sunt super terram.

Non quia cunctas gentes número vincebátis, vobis iunctus est Dóminus et elégit vos, cum ómnibus sitis pópulis paucióres; sed quia diléxit vos Dóminus et custodívit iuraméntum, quod iurávit pátribus vestris, eduxítque vos in manu forti et redémit de domo servitútis, de manu Pharaónis regis Ægýpti.

Et scies quia Dóminus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se et his qui custódiunt præcépta eius in mille generatiónes; et reddens odiéntibus se statim, ita ut dispérdat eos et ultra non dífferat, prótinus eis restítuens quod meréntur.

Custódi ergo præcépta et cæremónias atque iudícia, quæ ego mando tibi hódie ut fácias ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 10 (R.: 17)****R. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.****Bénedic, ánima mea, Dómino;****et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.****Bénedic, ánima mea, Dómino,****et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.**

- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
 qui sanat omnes infirmitátes tuas;
 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
 qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. *R.*
 6 Fáciens iustítias Dóminus,
 et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
 7 Notas fecit vias suas Móysi,
 filiis Israel adinventiões suas. *R.*
 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
 longánimis et multæ misericórdiæ.
 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
 neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. *R.*

Lectio secunda

Dilexit nos Deus.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi:

Diligámus ínvicem, quia cáritas ex Deo est, et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est.

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum ut vívamus per eum.

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum díligere. Deum nemo vidit umquam; si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet et cáritas eius in nobis consummáta est.

In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus et

ipse in nobis, quóniam de Spírítu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium Salvatórem mundi.

Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet et ipse in Deo. Et nos cognóvimus et credídimus caritatí quam habet Deus in nobis.

Deus caritas est, et qui manet in caritaté in Deo manet et Deus in eo manet. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 11, 29 ab

R. Allelúia. **V.** Tóllite iugum meum super vos,
et díscite a me, quia mitis sum et húmilis
corde. **R.** Allelúia.

Evangelium

Mitis sum et humilis corde.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum**

11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium nisi Pater, neque Patrem quis novit nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde, et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Conversum est in me cor meum.

Lectio libri Osée

11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi filium meum.

Et ego quasi nutricius Ephraim, portábam eos in brácciiis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænítúdo mea. Non fáciám furórem iræ meæ, non convértaur ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui Sanctus, et non ingrédiaur civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 3)

R. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.

3 Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris. R.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius,
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.

6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Lectio secunda

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

Fratres: 3, 8-12. 14-19

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii absconditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit,

ut innotéscat nunc Principátibus et Potestátibus in cæléstibus per Ecclesiám multifórmis sapiéntia Dei, secúndum propósitum sæculórum quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius.

Huius rei grátia flecto génuá mea ad Patrem, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur,

ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum eius in interiórém hóminem, habitáre Christum per fidem in córdibus vestris, in caritaté radicáti et fundáti,

ut valeátis comprehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímitas et profúndum, scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 11, 29 ab

℞. Allelúia. √. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. ℞. Allelúia.

vel

1 Io 4, 10 b

℞. Allelúia. √. Deus prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. ℞. Allelúia.

Evangelium

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 31-37

In illo témpore:

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies illius sábbati, rogavérunt Pilátum ut frangeréntur córum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo; ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius aperúit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quía vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius », et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Ego pascam oves meas
et ego eas accubare faciam*

Lécio libri Ezechiélis prophétæ

34, 11-16

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas: sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipátarum, sic visi-

tábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et caliginis.

Et edúcam eas de pópulis et congregábo eas de ter-
ris et indúcam eas in terram suam et pascam eas in
móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ.

In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus
excélsis Israel erunt páscua eárum; ibi requiéscent in
herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur su-
per montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam,
dicit Dóminus Deus. Quod perierat requíram, et quod
abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat al-
ligábo, et quod infirmum fúerat consolidábo, et quod
pingue et forte custódiam, et pascam illas in iudício ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
 ómnibus diébus vitæ meæ,
 et inhabitábo in domo Dómini
 in longitúdinem diérum. *℞.*

Lectio secunda

Commendat caritatem suam Deus in nobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 5 b-11

Fratres:

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spí-
 ritum Sanctum qui datus est nobis.

Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmí essémus,
 secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est.

Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono
 fórsitan quis et áudeat mori; comméndat autem suam
 caritátem Deus in nos, quóniam cum adhuc peccatóres
 essémus Christus pro nobis mórtuus est.

Multo ígitur magis iustificáti nunc in ságuine ip-
 síus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim cum inimíci essémus reconciliáti sumus
 Deo per mortem Fílii eius, multo magis reconciliáti
 salvi érimus in vita ipsíus: non solum autem, sed et
 gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Chri-
 stum, per quem nunc reconciliatiónem accévimus.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. *℣.* Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
 et cognóscó oves meas, et cognóscunt me
 meæ. *℞.* Allelúia.

vel

Mt 11, 29 ab

℞. Allelúia. ʒ. Tóllite iugum meum super vos,
et discite a me, quia mitis sum et húmilis
corde. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Congratulamini mihi,
quia inveni ovem meam quæ perierat.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 15, 3-7

In illo témpore:

Ait Iesus ad Pharisæos parábolam istam dicens:

« Quis ex vobis homo qui habet centum oves, et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintanóvem in desérto et vadit ad illam quæ perierat donec invéniat illam?

Et cum invénerit eam impónit in úmeros suos gaudens, et véniens domum cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: " Congratulamini mihi, quia invéni ovem meam quæ perierat ".

Dico vobis: Ita gáudium erit in cælo super uno peccatóre pæniténtiam agente quam super nonagintanóvem iustis qui non índigent pæniténtia ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Réspice, quæsumus, Dómine,
ad ineffáblem Cordis dilécti Filii tui caritátem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum
et nostrórum expiátio delictórum.
Per Christum.

Præfatio: De immensa caritate Christi.

Ꝙ. Dóminus vobíscum. ʀ. Et cum spírítu tuo.

Ꝙ. Sursum corda. ʀ. Habémus ad Dóminum.

Ꝙ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

ʀ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce,
pro nobis trádídít semetípsum,
atque de transfíxo látere sánguinem fudit et aquam,
ex quo manárent Ecclésiæ sacraménta,
ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
iúgiter haurírent e fóntibus salutis in gáudio.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem**Io 7, 37-38**

Dicit Dóminus: Si quis sitit, véniat ad me et bibat.

Qui credit in me,

flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel:**Io 19, 34**

**Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.**

Post communionem

**Sacraméntum caritátis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectióne fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ipsum in frátribus agnóscere discámus. Per Christum.**

ORDO MISSÆ CUM POPULO

ORDO MISSÆ CUM POPULO

Ritus initiales

1. Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur.

2. Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris debita reverentia, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, illud incensat. Postea cum ministris sedem petit.

Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Populus respondet:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et comunicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

vel:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Episcopus, loco Dómini vobíscum, in hac prima salutatione dicit: Pax vobis.

Vel:

℣. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

℟. Et cum spíritu tuo.

3. Sacerdos, vel diaconus vel alius minister idoneus, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

Deinde sequitur actus pœnitentialis. Sacerdos fideles invitatur ad pœnitentiam:

**Fratres, agnoscâmus peccâta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebrânda.**

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccâvi nimis
cogitatíone, verbo, ópere et omissíone:**

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde proseguuntur:

**Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

**Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.**

Populus respondet:

Amen.

Loco præcedentis actus pœnitentialis unus e sequentibus adhiberi potest:

I. Sacerdos fideles invitatur ad pœnitentiam:

**Fratres, agnoscâmus peccâta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebrânda.**

Fit brevis pausa silentii.

Postea sacerdos dicit:

Miserére nostri, Dómine.

Populus respondet:

Quia peccâvimus tibi.

Sacerdos:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Populus:

Et salutáre tuum da nobis.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætéram.

Populus respondet:

Amen.

II. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii.

Deinde sacerdos, vel alius minister idoneus, sequentes, vel
alias, invocationes cum Kýrie, eléison profert:

Qui missus es sanáre contrítos corde: Kýrie, eléison.

Populus respondet:

Kýrie, eléison.

Sacerdos:

Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, eléison.

Populus:

Christe, eléison.

Sacerdos:

Qui ad dexteram Patris sedes, ad interpellándum pro
nobis: Kýrie, eléison.

Populus:

Kýrie, eléison.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætéram.

Populus respondet:

Amen.

4. Sequuntur invocationes **Kýrie, eléison**, nisi iam præces serint in aliqua formula actus pœnitentialis.

☩. **Kýrie, eléison.**

☩. **Kýrie, eléison.**

☩. **Christe, eléison.**

☩. **Christe, eléison.**

☩. **Kýrie, eléison.**

☩. **Kýrie, eléison.**

5. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo

et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

Laudámus te,

benedícimus te,

adorámus te,

glorificámus te,

grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,

Dómine Deus, Rex cæléstis,

Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili unigénite, Iesu Christe,

Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;

qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatióem nostram.

Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.

Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,

tu solus Altíssimus,

Iesu Christe, cum Sancto Spírítu: in glória Dei Patris.

Amen.

6. Quo hymno finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem; qua finita, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

7. Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

8. Psalmista, seu cantor, psalmum dicit, populo responsum proferente.

9. Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam in ambone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

10. Sequitur Allelúia, vel alter cantus.

11. Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

**Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:
ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.**

Diaconus respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

**Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.**

12. Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, turificat, et Evangelium proclamat.

13. Finito Evangelio, diaconus vel sacerdos dicit:

Verbum Dómini,

omnibus acclamantibus:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

14. Deinde fit homilia, quæ habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.

15. Homilia expleta, fit, quando præscribitur, professio fidei:

Credo in unum Deum,

Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.

Et in unum Dóminum Iesum Christum,

Fílium Dei unigénitum,

et ex Patre natum ante ómnia sáecula.

Deum de Deo, lumen de lúmíne,

Deum verum de Deo vero,

génitum, non factum, consubstantiálem Patri:

per quem ómnia facta sunt.

Qui propter nos hómines et propter nostram salútem
descéndit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem:
qui ex Patre Filióque procedit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiám.
Confíteor unum baptisma in remissionem peccatórum.
Et exspécto resurrectionem mortuórum,
et vitam ventúri sáculi. Amen.

16. *Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.*

Liturgia eucharistica

17. *His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.*

18. *Expediit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.*

19. *Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque aliquantulum elevatam super altare tenet, secreto dicens:*

**Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.**

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sæcula.

20. Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

**Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps.**

21. Postea sacerdos accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, secreto dicens:

**Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritalis.**

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sæcula.

22. Postea sacerdos, inclinatus, dicit secreto:

**In spírítu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.**

23. Et, pro opportunitate, incensat oblata et altare. Postea vero diaconus vel minister incensat sacerdotem et populum.

24. Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

**Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.**

25. Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres:
ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

26. Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super
oblata; qua finita, populus acclamat: Amen.

PREX EUCHARISTICA

27. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Manus extendens, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos, manus elevans, prosequitur:

Sursum corda.

Populus:

Habémus ad Dóminum.

Sacerdos, manibus extensis, subdit:

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Populus:

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

28. In omnibus Missis licet sacerdoti celebranti illas partes Precis eucharisticæ cantare, quæ in Missis concelebratis cantari possunt, prout in fine Missalis notatur.

In Prece eucharistica prima, seu Canone Romano, ea quæ inter parentheses includuntur omitti possunt.

PRÆFATIO I DE PASSIONE DOMINI

De virtute Crucis

39. Sequens præfatio dicitur in Missis de mysteriis Crucis et Passionis Domini.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia per Fílii tui salutíferam passiónem
totus mundus sensum confiténdæ tuæ maiestátis accépit,
dum ineffábili crucis poténtia
iudícium mundi et potéstas émicat Crucifíxi.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérssis,
tibi confitémur, in exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De mysterio paschali et de populo Dei

48. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Cuius hoc miríficum fuit opus per paschále mystérium,
 ut de peccáto et mortis iugo ad hanc glóriam vocarémur,
 qua nunc genus eléctum, regále sacerdotium,
 gens sancta et acquisitionis pópulus dicerémur,
 et tuas annuntiarémus ubíque virtútes,
 qui nos de ténebris ad tuum admirábile lumen vocásti.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
 cum Thronis et Dominatió nibus,
 cumque omni milítia cæléstis exércitus,
 hymnum glóriæ tuæ cánimus,
 sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De mysterio salutis

49. *Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».*

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Qui, humánis miserátus erróribus,
 de Vírgine nasci dignátus est.

Qui, crucem passus, a perpétua morte nos liberávit
 et, a mórtuis resúrgens, vitam nobis donávit ætérnam.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
 cum Thronis et Dominationíbus,
 cumque omni milítia cæléstis exércitus,
 hymnum glóriæ tuæ cánimus,
 sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De salvatione hominis per hominem

50. *Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».*

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte. Pater, omnípotens ætérne Deus:
 Ad cuius imménsam glóriam pertinére cognóscimus
 ut mortálibus tua deitáte succúreres;
 sed et nobis providéres
 de ipsa mortalitáte nostra remédium,
 et pérditos quosque unde perierant, inde salváres,
 per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
 ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
 Cum quíbus et nostras voces ut admítteri iúbeas,
 deprecámur, sócia exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De historia salutis

51. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,

nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim nascéndo vetustátem hóminum renovávit,

patiéndó delévit nostra peccáta,

ætérnæ vitæ áditum præstitit a mórtuis resurgéndo,

ad te Patrem ascendéndo cæléstes iánuas reserávit.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,

hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO V DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De creatione

52. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui ómnia mundi eleménta fecísti,
et vices disposuísti témporum variári;
hómínem vero formásti ad imáginem tuam,
et rerum ei subiecísti univérsa mirácula,
ut vicárió múnere dominarétur ómnibus quæ creásti,
et in óperum tuórum magnálibus iúgiter te laudáret,
per Christum Dóminum nostrum.

Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VI DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De pignore æterni Paschatis

53. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
In quo vívimus, movémur et sumus,
atque in hoc córpore constitúti
non solum pietátis tuæ cotidiános experímur efféctus,
sed æternitátis étiam pínora iam tenémus.
Primítias enim Spírítus habétes,
per quem suscitásti Iesum a mórtuis,
paschále mystérium sperámus nobis esse perpétuum.
Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VII DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De salute per obœdientiam Christi

54. *Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».*

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia sic mundum misericórditer dilexísti,
 ut ipsum nobis mitteres Redemptórem,
 quem absque peccáto

in nostra voluísti similitúdine conversári,
 ut amáres in nobis quod diligébas in Fílio,
 cuius obœdiéntia sumus ad tua dona reparáti,
 quæ per inobœdiéntiam amiserámus peccádo.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
 tibi confitémur, in exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VIII DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De Ecclesia adunata ex unitate Trinitatis

55. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 Quia fílios, quos longe peccáti crimen abstúlerat,
 per sánguinem Fílii tui Spíritusque virtúte,
 in unum ad te dénuo congregáre voluísti:
 ut plebs, de unitáte Trinitátis adunáta,
 in tuæ laudem sapiéntiæ multifórmis
 Christi corpus templúmque Spíritus noscerétur Ecclésia.
 Et ideo, choris angélicis sociáti,
 te laudámus in gáudio confiténtes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánna in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SS.MA EUCHARISTIA

De sacrificio et de sacramento Christi

56. Sequens præfatio dici potest in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi et in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, verus æternúsque Sacérdos,
formam sacrificií perénnis instítuens,
hóstiam tibi se primus óbtulit salutárem,
et nos, in sui memóriam, præcépit offérre.
Cuius carnem pro nobis immolátam
dum súmimus, roborámur,
et fusum pro nobis sánguinem dum potámus, ablúimur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatió nibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE SS.MA EUCHARISTIA

De fructibus sanctissimæ Eucharistiæ

57. Sequens præfatio dicitur in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi et in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,

nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

per Christum Dóminum nostrum.

Qui cum Apóstolis suis in novíssima cena convéscens,

salutíferam crucis memóriam prosecutúrus in sæcula,

Agnum sine mácula se tibi obtulit,

perféctæ laudis munus accéptum.

Quo venerábili mystério fidéles tuos aléndo sanctíficas,

ut humánum genus, quod cóntinet unus orbis,

una fides illúminet, caritas una coniúngat.

Ad mensam igitur accédimus tam mirábilis sacraménti,

ut, grátia tuæ suavitate perfúsi,

ad cæléstis formæ imáginem transeámus.

Propter quod cæléstia tibi atque terréstria

cánticum novum cóncinunt adorándo,

et nos cum omni exércitu Angelórum

proclamámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE BEATA MARIA VIRGINE
De maternitate B. Mariæ V.

58. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V., ad-
 dita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Mis-
 sis indicatur.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
 Et te in . . . beátæ Mariæ semper Vírginis collaudáre,
 benedícere et prædicáre.

Quæ et Unigénitum tuum
 Sancti Spírítus obumbratióne concépit,
 et, virginitátis glória permanénte,
 lumen ætérnum mundo effúdit,
 Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
 adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
 Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
 sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas,
 deprecámur, súpplíci confessióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE BEATA MARIA VIRGINE

Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit

59. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
in ómnium Sanctórum provéctu te mirábilem confitéri,
et potíssimum,

beátæ Vírginis Mariæ memóriam recoléntes,
cleméntiam tuam ipsíus grato magnificáre præcónio.

Vere namque in omnes terræ fines magna fecísti,
ac tuam in sácula prorogásti misericórdiæ largitátem,
cum, ancíllæ tuæ humilitátem aspiciens,
per eam dedísti humánæ salutis auctórem,
Fílium tuum, Iesum Christum, Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.

Cum quíbus et nostras voces ut admítte iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE ANGELIS

De gloria Dei per Angelos

60. Sequens præfatio dicitur in Missis de Ss. Angelis.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Et in Archángelis Angelísque tuis

tua præcónia non tacére,

quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam

quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:

et, cum illa sit amplo decóre digníssima,

tu quam sis imménsus

et super ómnia præferéndus osténderis,

per Christum Dóminum nostrum.

Per quem multitúdo Angelórum

tuam célebrat maiestátem,

quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,

una cum eis laudis voce clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE S. IOSEPH, SPONSO B. M. V.
De missione S. Ioseph

61. Sequens præfatio dicitur in Missis de S. Ioseph, addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Et te in . . . beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedícere et prædicáre.
Qui et vir iustus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Famíliam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret,
Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælórúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas,
deprecámur, súpplíci confessióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE APOSTOLIS
De Apostolis pastoribus populi Dei

62. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum, præsertim sanctorum Petri et Pauli.

✠. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 Qui gregem tuum, Pastor ætérne, non déseris,
 sed per beátos Apóstolos continúa protectióne custódis,
 ut iisdem rectóribus gubernétur,
 quos Fílii tui vicários eidem contulísti præesse pastóres.
 Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
 cum Thronis et Dominatió nibus,
 cumque omni milítia cæléstis exércitus,
 hymnum glóriæ tuæ cánimus,
 sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE APOSTOLIS
De apostolico fundamento et testimonio

63. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum et Evangelistarum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Quóniam Ecclésiám tuam
 in apostólicis tribuísti consistere fundaméntis,
 ut signum sanctitátis tuæ
 in terris manéret ipsa perpétuum,
 et cæléstia præbéret cunctis homínibus documénta.

Quaprópter nunc et usque in sáculum
 cum omni milítia Angelórum
 devóta tibi mente concínimus,
 clamántes atque dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SANCTIS

De gloria Sanctorum

64. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollempnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui in Sanctórum concílio celebráris,
et, eórum coronándo mérita, tua dona coronas.
Qui nobis eórum conversatióne largiris exéplum,
et communióne consórtium, et intercessióne subsidiúm;
ut, tantis téstibus confirmáti,
ad propósitum certámen currámus invícti
et immarcescibilem cum eis coronam glóriæ consequámur,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cumque múltiplici congregatióne Sanctórum,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE SANCTIS

De actione Sanctorum

65. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Tu enim Sanctórum tuórum confessióne mirábili
Ecclésiám tuam nova semper virtúte fecúndas,
nobisque certíssima præbes tuæ dilectiónis indícia.
Sed étiam, ad mystéria salutis implénda,
et ipsórum insígni incitámur exémplo
et pia intercessióne perpétuo commendámur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS MARTYRIBUS

De signo et exemplo martyrii

66. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Martyrum. Dicitur potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 Quóniam beáti mártiris **N.** pro confessióne nóminis tui,
 ad imitatióem Christi,
 sanguis effúsus tua mirabília maniféstat,
 quibus pérficis in fragilitáte virtútem,
 et vires infirmas ad testimónium róboras,
 per Christum Dóminum nostrum.
 Et ideo, cum cælórum Virtútibus,
 in terris te iúgiter celebrámus,
 maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS PASTORIBUS
De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia

67. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis
 Ss. Pastorum. Dicitur potest in memoriis ipsorum.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Quia sic tríbuis Ecclésiám tuam
 sancti **N.** festivitáte gaudére,
 ut eam exémplo piæ conversatiónis corróbores,
 verbo prædicatiónis erúdias,
 gratáque tibi supplicatióne tueáris.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
 hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS VIRGINIBUS
ET RELIGIOSIS

De signo vitæ Deo consecratæ

68. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Virginum et Ss. Religiosorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
In Sanctis enim, qui Christo se dedicavérunt
propter regnum cælórum,
tuam decet providéntiam celebráre mirábilem,
qua humánam substántiam
et ad primæ oríginiis révocas sanctitátem,
et ad experiénda dona,
quæ in novo sæculo sunt habénda, perdúcis.
Et ideo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS I
De universali restauratione in Christo

69. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo ómnia instauráre tibi complácuit,
et de plenítudine eius nos omnes accípere tribuísti.
Cum enim in forma Dei esset, exinanívit semetípsum,
ac per sánguinem crucis suæ pacificávit univérsa;
unde exaltátus est super ómnia
et ómnibus obtemperántibus sibi
factus est causa salútis ætérnæ.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS II
De salute per Christum

70. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 Qui bonitáte hómínem condidísti,
 ac iustítia damnátum misericórdia redemísti:
 per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maíestátem tuam laudant Angeli,
 adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
 Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
 sócia exsultatióne concélebrant.
 Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas,
 deprecámur, súpplíci confessióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS III

Laudes Deo pro creatione et reformatione hominis

71. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui per Fílium dilectiόνis tuæ,
sicut cónditor géneris es humáni,
ita benigníssimus reformátor.

Unde mérito tibi cunctæ sérvíunt creatúræ,
te redépti rite colláudant univérsi,
et uno Sancti tui te corde benedícunt.

Quaprópter et nos cum ómnibus te Angelis celebrámus,
iucúnda semper confessiόνé dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS IV

De laude, dono Dei

72. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia, cum nostra laude non égeas,
tuum tamen est donum quod tibi grates rependámus,
nam te non augent nostra præcónia,
sed nobis profíciunt ad salútem,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS V
 Proclamatio mysterii Christi

73. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Cuius mortem in caritáte celebrámus,
 resurrectionem fide vívida confitémur,
 advéntum in glória spe firmíssima præstolámur.

Et ideo, cum Sanctis et Angelis univérstis,
 te collaudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS VI
De mysterio salutis in Christo

74. Sequens præfatio, e Prece eucharistica II (p. 795) de-
 prompta, dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec
 sumere debent præfationem de tempore.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere
 per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
 Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
 quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
 incarnátum de Spírítu Sancto et ex Vírgine natum.
 Qui voluntátem tuam adímplens
 et pópulum tibi sanctum acqúrens
 exténdit manus cum paterétur,
 ut mortem sólveret et resurrectionem manifestáret.
 Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
 glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE DEFUNCTIS
De spe resurrectionis in Christo

75. *Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.*

✠. **Dóminus vobíscum.**

✠. **Et cum spírítu tuo.**

✠. **Sursum corda.**

✠. **Habémus ad Dóminum.**

✠. **Grátias agámus Dómino Deo nostro.**

✠. **Dignum et iustum est.**

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

In quo nobis spes beátæ resurrectiónis effúlsit,
 ut, quos contrístat certa moriéndi condíció,
 eósdem consolétur futúræ immortalitátis promíssio.
 Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur,
 et, dissolúta terréstris huius incolátus domo,
 ætérna in cælis habitátio comparátur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
 cum Thronis et Dominatió nibus,
 cumque omni milítia cæléstis exércitus,
 hymnum glóriæ tuæ cánimus,
 sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE DEFUNCTIS
Christus mortuus est pro vita nostra

76. **Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℞. **Et cum spírítu tuo.**

℣. **Sursum corda.**

℞. **Habémus ad Dóminum.**

℣. **Grátias agámus Dómino Deo nostro.**

℞. **Dignum et iustum est.**

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim mortem unus accépit,
 ne omnes nos morerémur;
 immo unus mori dignátus est,
 ut omnes tibi perpétuo viverémus.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
 te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánna in excélsis.
 Benedictus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE DEFUNCTIS

Christus, salus et vita

77. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum:
Qui est salus mundi, vita hóminum,
resurréctio mortuórum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DEFUNCTIS
De vita terrena ad gloriam cælestem

78. *Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.*

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Cuius império náscimur, cuius arbítrio régimur,
 cuius præcépto in terra, de qua sumpti sumus,
 peccáti lege absólvimur.

Et, qui per mortem Fílii tui redémpti sumus,
 ad ipsíus resurrectiόνis glóriam
 tuo nutu excitámur.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
 hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO V DE DEFUNCTIS

De resurrectione nostra per victoriam Christi

79. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:

Quia, etsi nostri est mériti quod perímus,
tuæ tamen est pietátis et grátiae
quod, pro peccáto morte consúmpti,
per Christi victóriam redémpti,
cum ipso revocámur ad vitam.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

Aliæ formulæ breviores introductionis et conclusionis pro
præfationibus, quæ ad libitum adhiberi possunt, præsertim a
Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpre-
tationibus, inveniuntur in Appendice (pp. 829-831).

PRECES EUCHARISTICÆ

PREX EUCHARISTICA I SEU CANON ROMANUS

80. *Sacerdos, manibus extensis, dicit:*

Te ígitur, clementíssime Pater,
per Iesum Christum, Fílium tuum,
Dóminum nostrum,

súpplīces rogámus ac pétimus,

iungit manus et dicit:

uti accépta hábeas

signat semel super panem et calicem simul, dicens:

et benedícas ✠ hęc dona, hęc múnera,

hęc sancta sacrificia illibáta,

extensis manibus prosequitur:

in primis, quæ tibi offérimus

pro Ecclésia tua sancta cathólica:

quam pacificáre, custodíre, adunáre

et régere dignéris toto orbe terrárum:

una cum fámulo tuo Papa nostro **N.**

et Antístite nostro **N.** *

et ómnibus orthodoxis

atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

81. *Commemoratio pro vivis.*

Meménto, Dómine, famulórum

famularúmque tuárum **N.** et **N.**

Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.

Deinde, manibus extensis, prosequitur:

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

et ómnium circumstántium,
 quorum tibi fides cógnita est et nota devótio,
 pro quibus tibi offérimus:
 vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis,
 pro se suisque ómnibus:
 pro redemptióne animárum suárum,
 pro spe salútis et incolumitátis suæ:
 tibíque reddunt vota sua
 ætérno Deo, vivo et vero.

82. *Infra Actionem.*

Communicántes,
 et memóriam venerántes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
 † sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
 et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
 Petri et Pauli, Andréæ,
 (Iacóbi, Ioánnis,
 Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
 Bartholomæi, Matthæi,
 Simónis et Thaddæi:
 Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
 Cornélii, Cypriáni,
 Lauréntii, Chrysógoni,
 Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni)
 et ómnium Sanctórum tuórum;
 quorum méritis precibúsque concédas,
 ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
 (Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

88. **Manibus extensis, prosequitur:**

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

90. **Tenens manus expansas super oblata, dicit:**

Quam oblationem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus,
benedíctam, adscriptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Filii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

91. **In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur
distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.**

Qui, pridie quam paterétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit, fregit,
dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinat

**Accípíte et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.**

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

92. Postea prosequitur:

**Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:**

**accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinát**

**Accípíte et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætéрни testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissionem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.**

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

93. Deinde dicit:

Mystérium fidei.

Et populus prosequitur, acclamans:

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.**

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiόνem tuam
liberásti nos.

94. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et mémoires, Dómine,
nos servi tui,
sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Filii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectiόνis,
sed et in cælos gloriósæ ascensiónis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ æternæ
et Cálicem salútis perpétuæ.

95. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,
sícuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,

et sacrificium Patriarchæ nostri Abrahæ,
 et quod tibi obtulit
 summus sacerdos tuus Melchisedech,
 sanctum sacrificium,
 immaculatam hostiam.

96. *Inclinatus, iunctis manibus, prosequitur:*

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus:
 iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
 in sublīme altáre tuum,
 in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
 ut, quotquot ex hac altáris participatióne
 sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem
 sumpsérimus,
 erigit se atque seipsum signat, dicens:
 omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

97. *Commemoratio pro defunctis.*

Manibus extensis, dicit:

Meménto étiam, Dómine, famulórum
 famularúmque tuárum N. et N.,
 qui nos præcessérunt cum signo fidei,
 et dórmiunt in somno pacis.

Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit.

Deinde, extensis manibus, prosequitur:

Ipsis, Dómine,
 et ómnibus in Christo quiescéntibus,

locum refrigerii, lucis et pacis,
ut indulgeas, deprecámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

98. **Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:**

Nobis quoque peccatõribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitudíne miseratiõnum tuarum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre digneris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánne, Stéphanò,
Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,
Marcellíno, Petro,
Felicítate, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcília, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:
intra quorum nos consórtium,
non æstimátor mériti, sed véniaë,
quæsumus, largítor admítte.

Iungit manus.

Per Christum Dóminum nostrum.

99. **Et prosequitur:**

Per quem hæc ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

100. **Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque elevans, dicit:**

**Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipotenti,
in unitate Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.**

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 811.

PREX EUCHARISTICA II

101. **ꝛ.** Dóminus vobíscum.

ꝛ. Et cum spírítu tuo.

ꝛ. Sursum corda.

ꝛ. Habémus ad Dóminum.

ꝛ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

ꝛ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater,
semper et ubíque grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spírítu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret
et resurrectionem manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicétes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

102. **Sacerdos, manibus extensis, dicit:**

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitátis.

103. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Hæc ergo dona, quæsumus,
Spíritus tui rore sanctífica,
iungit manus

et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi.
Iungit manus.

104. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui cum Passióni voluntárie traderétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accépit panem et grátias agens fregit,
dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípите et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

105. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accípiens et cálicem,
íterum grátias agens dedit discíplis suis, dicens:
parum se inclinat

**Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguini mei
novi et ætéрни testaméнти,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratiónem.**

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

106. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

**Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiόnem confitémur,
donec vénias.**

Vel:

**Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.**

Vel:

**Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiόnem tuam
liberásti nos.**

107. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores igitur mortis et resurrectionis eius,
tibi, Dómine, panem vitæ
et cálicem salutis offerimus,
grátias ágentes quia nos dignos habuísti
astáre coram te et tibi ministráre.

Et súpplīces deprecámur
ut Córporis et Sánguīnis Christi partícipes
a Spírītu Sancto congregémur in unum.

Recordáre, Dómine,
Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritatē perficias
una cum Papa nostro **N.**
et Epíscopo nostro **N.** *
et univérso cléro.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) **N.**,
quem (quam) (hódie)
ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
(complantáta) fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectionis ipsíus.

Meménto étiam fratrum nostrórum,
qui in spe resurrectionis dormiérunt,
omniúmque in tua miseratióne defunctórum,
et eos in lumen vultus tui admítte.

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109. notatur.

**Omnium nostrum, quæsumus, miserere,
ut cum beata Dei Genetrice Virgine Maria,
beatis Apóstolis et ómnibus Sanctis,
qui tibi a sæculo placuerunt,
æternæ vitæ mereámur esse consórtes,
et te laudémus et glorificémus**

iungit manus

per Fílium tuum Iesum Christum.

**108. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque
elevans, dicit:**

**Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitate Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.**

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 811.

PREX EUCHARISTICA III

109. **Sacerdos, manibus extensis, dicit:**

Vere Sanctus es, Dómine,
et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
quia per Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Spíritus Sancti operánte virtúte,
vivíficas et sanctíficas univérsa,
et pópulum tibi congregáre non désinis,
ut a solis ortu usque ad occásum
oblátio munda offerátur nómini tuo.

110. **Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:**

Súpplīces ergo te, Dómine, deprecámur,
ut hæc múnera, quæ tibi sacránda detúlimus,
eódem Spíritu sanctificáre dignéris,

iungit manus

et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi,

iungit manus

cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.

111. **In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit:**

Ipse enim in qua nocte tradebátur

accipit panem

**eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:**

accépit panem
 et tibi grátias agens benedíxit,
 fregit, dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinát

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
 hoc est enim Corpus meum,
 quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

112. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
 accípiens cálicem,
 et tibi grátias agens benedíxit,
 dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinát

Accípite et bíbite ex eo omnes:
 hic est enim calix Sánguinis mei
 novi et ætéрни testaménti,
 qui pro vobis et pro multis effundétur
 in remissionem peccatórum.
 Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

113. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur,
donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Domíne,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectionem tuam
liberásti nos..

114. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores ígitur, Dómine,
eiusdem Fílii tui salutíferæ passiónis
necnon mirábilis resurrectionis
et ascensionis in cælum,
sed et præstolántes álterum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrificium vivum et sanctum.

Réspice, quæsumus, in oblationem Ecclésiæ tuæ
et, agnóscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatione placári, concéde,
ut qui Córpoze et Sángvine Fílii tui refícimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus inveniámur in Christo.
Ipse nos tibi perfíciat munus ætérnum,
ut cum eléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,

in primis cum beatíssima Vírgine,
 Dei Genetríce, María,
 cum beátis Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus
 (cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
 et ómnibus Sanctis, quorum intercessióne
 perpétuo apud te confidimus adiuvári.

Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis proficiat,
 quæsumus, Dómine,

ad totíus mundi pacem atque salútem.

Ecclésiám tuam, peregrinántem in terra,

in fide et caritaté firmáre dignéris

cum fámulo tuo Papa nostro N.

et Epíscopo nostro N. *,

cum episcopáli órđine et univérso clero

et omni pópulo acquisitionis tuæ.

Votis huius famíliæ, quam tibi astáre voluísti,

adésto propítius.

Omnes filios tuos ubíque dispérsos

tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.

† Fratres nostros defúntos

et omnes qui, tibi placéntes,

ex hoc sáeculo transiérunt,

in regnum tuum benígnus admítte,

ubi fore sperámus,

ut simul glória tua perénniter satiémur,

íungit manus

per Christum Dóminum nostrum,

per quem mundo bona cuncta largíris. †

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

115. Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sácula sæculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 811.

116. Quando hæc prex eucharistica in Missis pro defunctis adhibetur, dici potest:

† Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
(complantáta) fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectionis ipsíus,
quando mórtuos suscitábit in carne de terra
et corpus humilitátis nostræ
configurábit córpori claritátis suæ.
Sed et fratres nostros defúntos,
et omnes qui, tibi placéntes,
ex hoc sáculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte, ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
quando omnem lácrimam abstérge ab óculis nostris,
quia te, sícuti es, Deum nostrum vidéntes,
tibi símiles érimus cuncta per sácula,
et te sine fine laudábimus,

iungit manus

per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

PREX EUCHARISTICA IV

117. **Ꝙ.** Dóminus vobíscum.

Ꝛ. Et cum spírítu tuo.

Ꝙ. Sursum corda.

Ꝛ. Habémus ad Dóminum.

Ꝙ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ꝛ. Dignum et iustum est.

Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glorificáre, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante sácula et pérmanes in ætérnum,
inaccessíblem lucem inhábítans;
sed et qui unus bonus atque fons vitæ cuncta fecísti,
ut creatúras tuas benedictiónibus adimpléres
multásque lætificáres tui lúminis claritáte.
Et ídeo coram te innúmeræ astant turbæ angelórum,
qui die ac nocte sérvíunt tibi
et, vultus tui glóriam contemplántes,
te incessánter glorífícant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quæ sub cælo est creatúra
nomen tuum in exsultatióne confitémur, canéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

118. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Confitémur tibi, Pater sancte,
quia magnus es et ómnia ópera tua
in sapiéntia et caritáte fecísti.
Hóminem ad tuam imáginem condidísti,
eíque commisísti mundi curam univérsi,
ut, tibi soli Creatóri sérvians,
creatúris ómnibus imperáret.
Et cum amicitíam tuam, non obcédiens, amisísset,
non eum dereliquísti in mortis império.
Omnibus enim misericórditer subvenísti,
ut te quæréntes invenírent.
Sed et fóedera plúries homínibus obtulísti
eósque per prophétas erudísti
in exspectatióne salútis.
Et sic, Pater sancte, mundum dilexísti,
ut, compléta plenitúdine témporum,
Unigénitum tuum nobis mitteres Salvatórem.
Qui, incarnátus de Spíritu Sancto
et natus ex María Vírgine,
in nostra condicióne forma est conversátus
per ómnia absque peccáto;
salútem evangelizávit paupéribus,
redemptiónem captívis, mæstis corde lætítiam.
Ut tuam vero dispensatióne impléret,
in mortem trádidit semetípsum
ac, resúrgens a mórtuis,
mortem destrúxit vitámque renovávit.
Et, ut non ámplius nobismetípsis viverémus,
sed sibi qui pro nobis mórtuus est atque surréxit,
a te, Pater, misit Spíritum Sanctum

primítias credéntibus,
qui, opus suum in mundo perfíciens,
omnem sanctificatiónem compléret.

119. *Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:*

Quáesumus ígitur, Dómine,
ut idem Spíritus Sanctus
hæc múnera sanctificáre dignétur,

iungit manus

et signat semel super panem et calicem simul, dicens:

ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi

iungit manus

ad hoc magnum mystérium celebrándum,
quod ipse nobis reliquit in fœdus ætérnum.

120. *In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.*

Ipse enim, cum hora venisset
ut glorificarétur a te, Pater sancte,
ac dilexisset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos:

et cenántibus illis

accipit panem,

*eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:*

accépit panem, benedíxit ac fregit,
dedítque discípuulis suis, dicens:

parum se inclinat

Accípíte et manducáte ex hoc omnes:

hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

121. Postea prosequitur:

Símili modo

accipit calicem,

eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:

accípiens cálicem, ex genímine vitis replétum,

grátias egit, dedítque discípuis suis, dicens:

parum se inclinat

Accípíte et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguini mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratióem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

122. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,

et tuam resurrectiόem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc

et cálicem bíbimus,

mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvator mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectionem tuam
liberasti nos.

123. **Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:**

Unde et nos, Domine,
redemptionis nostrae memoriale nunc celebrantes,
mortem Christi
eiusque descensum ad inferos recolimus,
eius resurrectionem
et ascensionem ad tuam dexteram profitemur,
et, expectantes ipsius adventum in gloria,
offerimus tibi eius Corpus et Sanguinem,
sacrificium tibi acceptabile
et toti mundo salutare.

Respice, Domine, in Hostiam,
quam Ecclesiae tuae ipse parasti,
et concede benignus omnibus
qui ex hoc uno pane participabunt et calice,
ut, in unum corpus a Sancto Spiritu congregati,
in Christo hostia viva perficiantur,
ad laudem gloriae tuae.

Nunc ergo, Domine, omnium recordare,
pro quibus tibi hanc oblationem offerimus:
in primis famuli tui, Papae nostri **N.**,
Episcopi nostri **N.** *,
et Episcoporum ordinis universi,

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

sed et totius cleri, et offerentium,
et circumstantium,
et cuncti populi tui,
et omnium, qui te quærunt corde sincero.

Meménto étiam illórum,
qui obiérunt in pace Christi tui,
et ómnium defunctorum,
quorum fidem tu solus cognovisti.

Nobis ómnibus, filiis tuis, clemens Pater, concéde,
ut cælestem hereditatem cónsequi valeámus
cum beáta Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum Apóstolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum univérsa creatúra,
a corruptióne peccáti et mortis liberáta,
te glorificémus per Christum Dóminum nostrum,
iungit manus,
per quem mundo bona cuncta largiris.

124. **Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:**

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.

Populus acclamat: Amen.

RITUS COMMUNIONIS

125. Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed líbera nos a malo.

126. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sécula.

127. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

Populus respondet: Amen.

128. Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

129. Deinde, pro opportunitate, diaconus vel sacerdos subiungit:

Offérte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

130. Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómnini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

131. Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Última tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

132. **Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:**

**Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me
per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.**

Vel:

**Percéptio Córporis et Sánguinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem:
sed pro tua pietáte
prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.**

133. **Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad populum versus, clara voce dicit:**

**Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.**

Et una cum populo semel subdit:

**Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

134. **Et sacerdos, ad altare versus, secreto dicit:**

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérrnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérrnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

135. Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

136. Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.

137. Dum sacerdos sumit Corpus Christi, incipit cantus ad Communionem.

138. Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus, et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

139. Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut canticum laudis proferri potest.

140. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

141. Sequuntur, si habendæ sint, breves annuntiationes ad populum.

142. Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

**Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spírítus Sanctus.**

Populus respondet:

Amen.

Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum (cf. pp. 832-842).

143. Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

144. Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique debita reverentia cum ministris, recedit.

145. Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omittuntur.

ORDO MISSÆ SINE POPULO

ORDO MISSÆ SINE POPULO

Ritus initiales

1. Sacerdos, facta cum ministro debita reverentia, signat se, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Minister respondet:

Amen.

2. Tunc sacerdos, ad ministrum conversus et manus extendens, eum salutatur, dicens:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spírítu tuo.

Adhiberi possunt etiam sequentes formulæ salutationis:

ꝰ. Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et comunicatio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

ꝱ. Et cum spírítu tuo.

Vel:

ꝰ. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

ꝱ. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

ꝱ. Et cum spírítu tuo.

3. Postea sacerdos et minister faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et tibi, frater,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequantur:

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et te, frater, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnipotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Minister respondet:

Amen.

4. Tunc sacerdos ascendit ad altare, illud veneratur osculo, et accedit ad missale in sinistro latere altaris collocato, et legit antiphonam ad introitum.

5. Sequuntur invocationes **Kýrie, eléison**, quas sacerdos dicit alternatim cum ministro.

Sac.: Kýrie, eléison.

Min.: Kýrie, eléison.

Sac.: Christe, eléison.

Min.: Christe, eléison.

Sac.: Kýrie, eléison.

Min.: Kýrie, eléison.

6. Deinde, quando præscribitur, sacerdos et minister simul dicunt hymnum **Glória in excelsis Deo**.

7. Quo finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et, facta aliqua pausa silentii, extendit manus et dicit orationem; qua expleta, minister acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

8. Tunc minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem, psalmum et, si habenda est, secundam lectionem necnon alterum cantum.

9. Deinde sacerdos, inclinatus, secreto dicit:

**Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.**

10. Postea, iunctis manibus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos:

**Léctio sancti Evangélii secúndum N.,
et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.**

Minister acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde sacerdos Evangelium legit. Quo finito, librum osculatur, dicens secreto: Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Minister autem acclamat:

Laus tibi, Christe.

11. Quando dicendum est, sacerdos et minister simul dicunt symbolum.

12. Postea fieri potest oratio universalis seu oratio fidelium, in qua ipse sacerdos etiam intentiones profert, ministro respondente.

Liturgia eucharistica

13. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita. Sacerdos ad medium altaris accedit.

14. Tunc minister affert patenam cum pane, quam sacerdos accipit et aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens:

**Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet panis vitæ.**

Deponit deinde patenam cum pane super corporale.

15. Postea sacerdos infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

**Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps.**

16. Postea accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, dicens:

**Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.**

Deinde calicem super corporale deponit.

17. Postea, inclinatus, dicit secreto:

**In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine,
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.**

18. Deinde, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

**Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.**

19. Stans postea in medio altaris, versus ad ministrum, extendens et iungens manus, dicit:

**Oráte, fratres,
ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.**

Minister respondet:

**Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.**

Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, minister acclamat: **Amen.**

20. Tunc sacerdos dicit Precem eucharisticam, iuxta normas, quæ in singulis Precibus eucharisticis (pp. 787-810) indicantur.

21. Post doxologiam in fine Precis eucharisticæ, iunctis manibus, sacerdos dicit:

**Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:**

Extendit manus et, una cum ministro, pergit:

**Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.**

22. **Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:**

**Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,**

ut, ope misericordiæ tuæ adiúti,
 et a peccáto simus semper líberi
 et ab omni perturbatióne secúri:
 exspectántes beátam spem
 et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus. Minister orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
 et potéstas, et glória
 in sácula.

23. Tunc sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
 Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
 ne respicias peccáta nostra,
 sed fidem Ecclésiæ tuæ;
 eámque secúndum voluntátem tuam
 pacificáre et coadunáre dignéris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sácula sæculórum.

Minister respondet: Amen.

24. Sacerdos, ad ministrum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spírítu tuo.

Et sacerdos, pro opportunitate, pacem dat ministro.

25. Postea accipit hostiam, eamque super patenam frangit, interim cum ministro dicens:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

His dictis, particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commixtio Córporis et Sánguini Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

26. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me
per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærere mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguini tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem:
sed pro tua pietáte
prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

27. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantum elevatam super patenam tenens, ad ministrum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum ministro semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Si minister non est communicandus, sacerdos, accepta hostia, et stans ad altare conversus, statim dicit: Dómine, non sum dignus, etc.

28. Et deinde, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

29. Quo facto, sacerdos dicit antiphonam ad Communionem.

30. Postea accipit patenam, accedit ad ministrum, si communicandus est, et hostiam parum elevatam ei ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Minister respondet:

Amen.

Et communicatur.

31. Deinde sacerdos purificat patenam super calicem et ipsum calicem. Calix, patena, corporale et purificatorium a ministro ad abacum deferuntur, vel super altare relinquuntur.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

**Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.**

32. Sacrum silentium per aliquod temporis spatium servari potest.

33. Postea sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et facta aliqua pausa silentii, nisi iam præcesserit, extendit manus et dicit orationem post Communionem. Minister in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

34. Deinde sacerdos, versus ad ministrum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos benedicit ministrum, dicens:

**Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spírítus Sanctus.**

Minister respondet:

Amen.

35. Denique sacerdos altare osculo veneratur et, facta cum ministro debita reverentia, recedit.

APPENDIX

INTRODUCTIONES ET CONCLUSIONES BREVES PRO PRÆFATIONIBUS

Quæ ad libitum, pro opportunitate, adhiberi possunt, præsertim a Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpretationibus.

I

1. Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
2. Vere dignum est tibi grátias ágere, vere iustum est te glorificáre, Pater sancte:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
3. Vere dignum et iustum est nos tibi grátias ágere, et semper benedicere, teque laudáre, omnípotens ætérne Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
4. Vere dignum et iustum est, omnípotens ætérne Deus, tibi in ómnibus et pro ómnibus semper grátias ágere, tuásque prædicáre virtútes:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
5. Vere dignum et iustum est nos tibi semper, Pater omnípotens, offérre hymnum et laudatiónis prómere cánticum:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
6. Vere dignum et iustum est, vere salutäre nobis atque convéniens, tibi grátias ágere atque laudes impéndere, Dómine, Pater cæléstis, omnípotens et miséricors Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

7. Vere dignum et iustum est, ut te, Deus, et cæléstia et terréna colláudent:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
8. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tuæ pietáti semper grátias ágere, miséricors Pater, omnípotens Deus, Rex ætérnæ glóriæ:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
9. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, te, ætérrnum et omnípoténtem Deum, incessánte prædicáre, tibi que in ómnibus grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

II

1. Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus, iucúnda celebratióne clamánte:
2. Unde et nos tibi grátias ágimus, et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicénte:
3. Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis tibi confitémur, in exsultatióne dicénte:
4. Et ídeo, choris angélicis sociáti, te laudámus in gáudio confiténte:
5. Et ídeo, cum innúmeris Angelis, una te magnificámus laudis voce, dicénte:
6. Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba, hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicénte:
7. Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis, te collaudámus, sine fine dicénte:
8. Et ídeo, cum cælórum Virtútibus, in terris te iúgiter celebrámus, maiestáti tuæ sine fine clamánte:

9. Propter quod cælestia tibi atque terrèstria canticum novum concinunt adorando, et nos cum omni exercitu Angelorum proclamamus, sine fine dicentes:
10. Quapropter nunc et usque in sæculum, cum omni militiâ Angelorum, devota tibi mente concinimus, clamantes atque dicentes:
11. Sed et angelici chori atque agmina beatorum hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes:
12. Per quem maiestatem tuam adorat exercitus Angelorum, ante conspectum tuum in æternitate lætantium. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, sociâ exultatione dicentes:

BENEDICTIONES SOLLEMNES

Benedictiones sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest in-
vitorium: **Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliis verbis ex-
pressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, di-
cit benedictionem, omnibus respondentibus: Amen.**

I. In celebrationibus de tempore

10. Per annum, I

(Benedictio aaronitica: Num 6, 24-26)

Benedícat vobis Dóminus, et custódiat vos.

R. Amen.

Illúminet fáciem suam super vos, et misereátur vestri.

R. Amen.

Convértat vultum suum ad vos,
et donet vobis suam pacem.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

11. Per annum, II (Phil 4, 7)

Pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum,
custódiat corda vestra et intellegéntias vestras
in sciéntia et caritáte Dei, et Fílii sui,
Dómini nostri Iesu Christi.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

12. **Per annum, III**

Omnípotens Deus sua vos cleméntia benedícat,
et sensum in vobis sapiéntiæ salutáris infúndat.

℞. Amen.

Fídei documéntis vos semper enútriat,
et in sanctis opéribus, ut perseveréti, efficiat.

℞. Amen.

Gressus vestros ad se convértat,
et viam vobis pacis et caritátis osténdat.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

13. **Per annum, IV**

Deus totíus consolatiónis
dies vestros in sua pace dispónat,
et suæ vobis benedictiátis dona concédant.

℞. Amen.

Ab omni semper perturbatióne vos líberet,
et corda vestra in suo amóre confírmet.

℞. Amen.

Quátenus donis spei, fídei et caritátis dívites,
et præsentem vitam transigáti in ópere eficáces,
et possíti ad ætérnam pervenire felíces.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

14. **Per annum, V**

Omnípotens Deus
 univérſa a vobis advérſa ſemper exclúdat,
 et ſuæ ſuper vos benedictiónis dona propitiátus infúndat.

R. Amen.

Conda veſtra effíciat divínis inténta elóquiis,
 ut repléri poſſint gáudiis ſempitérnis.

R. Amen.

Quátenuſ, quæ bona et recta intellegéntes,
 viam mandatórum Dei inveniámini ſemper curréntes,
 et civium ſupernórum efficiámini coherédes.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
 Pater, et Fílius, **✠** et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

II. In celebrationibus de Sanctis

15. **De beata Maria Virgine**

Deus, qui per beátæ Mariæ Vírginis partum
 genus humánum ſua vóluit benignitáte redímere,
 ſua vos dignétur benedictióne ditáre.

R. Amen.

Eiúſque ſemper et ubíque patrocínia ſentiátis,
 per quam auctórem vitæ ſuſcípere meruíſtis.

R. Amen.

Et qui ad eius celebrándam ſollempnitátem
 hodiérna die devótis méntibus conveníſtis,
 ſpíritálium gaudiórum cæleſtiúmque præmiórum
 vobiſcum múnera reportétis.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

16. De sanctis Petro et Paulo

Benedícat vos omnípotens Deus,
qui in beáti Petri confessióne vos salubérrima stabilívit,
et per eam in Ecclesiæ soliditaté fídei fundávit.

℞. Amen.

Et quos beáti Pauli instrúxit indeféssa prædicatióne,
suo semper exémplo dóceat Christo fratres lucrifácere.

℞. Amen.

Ut Petrus clave, Paulus verbo,
ope intercessiónis utérque
in illam pátriam nos certent indúcere,
ad quam meruérunt illi, alter cruce, alter gládio,
felíciter perveníre.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

17. De Apostolis

Deus, qui vos
in apostólicis tríbuit consístere fundaméntis,
benedícere vobis dignétur,
beatórum Apostolórum N. et N. (beáti Apóstoli N.)
méritis intercedéntibus gloriósis.

℞. Amen.

Et apostólicis præsídiis
vos pro cunctis fáciat testes veritatís,
qui vos eórum munerári documéntis vóluit et exémplicis.

℞. Amen.

Ut eórum intercessióne ad æternæ pátriæ hereditátem
perveníre possítis,
per quorum doctrínam fidei firmitátem possidétis.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

18. De omnibus Sanctis

Deus, glória et exsultátio Sanctorum,
benedícat vos benedictióne perpétua,
qui vobis hodiérna tríbuit celebráre sollémnia.

℞. Amen.

Eórum intercessióne a præséntibus malis liberáti,
et exémplic sanctæ conversatiónis instrúcti,
in servítio Dei fratrumque inveniámini semper inténti.

℞. Amen.

Quátenus cum iis ómnibus
valeátis illius pátriæ possidére vos gáudia,
in qua filios suos supérnis coniúngi cívibus
in pace perpétua sancta lætátur Ecclésia.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

III. Aliæ benedictiones

19. In Dedicatióne ecclésiæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus dedicatiónem

(dedicatiónis memóriam) adunávit,
ipse vos cælésti benedictióne fáciat abundáre.

℞. Amen.

Concedátque vobis fieri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.

℞. Amen.

Quátenus, feliciter emundáti,
habitatórem Deum in vobismetípsis possitis habére,
et æternæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

20. In celebrationibus pro defunctis

Benedícat vos Deus totíus consolatiónis,
qui hóminem ineffábili bonitáte creávit,
et in resurrectione Unigéniti sui
spem credéntibus resurgéndi concéssit.

℞. Amen.

Nobis, qui vívimus, véniam tríbuat pro peccátis,
et ómnibus defúntis locum concédát lucis et pacis.

℞. Amen.

Ut omnes cum Christo sine fine feliciter vivámus,
quem resurrexísse a mórtuis veráciter crédimus.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

ORATIONES SUPER POPULUM

Orationes sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest invitatorium: **Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit orationem, omnibus respondentibus: Amen.**

Post orationem, sacerdos semper subdit: **Benedícat vos omnipotens Deus, Pater, et Fílius, ☩ et Spíritus Sanctus. ⁂. Amen.**

1. **Esto, Dómine, propítius plebi tuæ,
et temporáli consolatióne non déseras,
quam vis ad ætérna conténdere.
Per Christum.**
2. **Præsta fámulis tuis, Dómine,
abundántiam protectiόνis et grátia;
da salútem mentis et córporis;
da plenitúdinem fratérnæ caritátis,
et eos tibi semper fac esse devótos.
Per Christum.**
3. **Da, quæsumus, Dómine, pópulis cristiánis,
et quæ profiténtur agnóscere,
et cæléste munus dilígere, quod frequéntant.
Per Christum.**
4. **Plebs tua, Dómine, quæsumus,
benedictiόνis sanctæ munus accípiat,
per quod et nóxia quæque declínet,
et optáta repériat.
Per Christum.**

5. **Fidèles tuos, Dómine, benedictio desideráta confirmet, quæ eos et a tua voluntáte numquam fáciat discrepáre, et tuis semper indúlgeat beneficiis gratulári. Per Christum.**
6. **Pópulum tuum, Dómine, quæsumus, ad te toto corde convérte, quia, quos deféndis étiam delinquentes, maióre pietáte tuéris sincéra mente devótos. Per Christum.**
7. **Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, propitiátus illústra, ut, beneplácitis inhæréndo, cuncta quæ bona sunt mereátur exercére. Per Christum.**
8. **Adésto, Dómine, fámulis tuis, et opem tuam largíre poscéntibus, ut iis, qui te auctóre et gubernatóre feliciter gloriántur, et creáta restáures, et restauráta consérves. Per Christum.**
9. **Implorántes, Dómine, misericórdiam tuam, fidèles pópulos propítius intuére, ut, qui de tua pietáte confídunt, tuæ caritátis dona ubíque diffúndere váleant. Per Christum.**
10. **Bénedic, Dómine, plebem tuam, quæ munus tuæ miseratiónis expéctat, et concéde, ut, quod, te inspiránte, desíderat, te largiénte percípiat. Per Christum.**

11. Subiécum tibi pópulum,
quásumus, Dómine,
propitiatio cæléstis amplíficet,
et tuis semper fáciat servíre mandátis.
Per Christum.
12. Propitiáre pópulo tuo, Deus,
ut, ab omni malo liberátus,
et toto tibi corde desérviat,
et sub tua semper protectióne consistat.
Per Christum.
13. Præténde, Dómine, fidélibus tuis
déteram cæléstis auxilií,
ut te toto corde perquírant,
et quæ digne póstulant cónsequi mereántur.
Per Christum.
14. Família tua, Deus,
et de celebrátis mystériis suæ redemptiónis
iúgiter collætétur,
et eius dona perseveránter acquirat.
Per Christum.
15. Esto, quásumus, Dómine, propítius plebi tuæ,
ut, de die in diem quæ tibi displicent respuéntes,
tuórum pótius repleántur
delectatióibus mandatórum.
Per Christum.
16. Tueátur, quásumus, Dómine,
déterta tua pópulum deprecántem,
et purificátum dignánter erúdiat,
ut consolatióne præsénti
ad futúra bona proficiat.
Per Christum.

17. Réspice, quæsumus, Dómine,
super hanc familiam tuam,
pro qua Dóminus noster Iesus Christus
non dubitávit mánibus tradi nocéntium,
et crucis subíre torméntum.
Qui vivit.
18. Da, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis
et sine cessatióne cápere paschália sacraménta,
et desideránte expectáre dona ventúra,
ut, mystériis quibus renáti sunt permanétes,
ad novam vitam his opéribus perducántur.
Per Christum.
19. Dómine Deus,
de abundántia misericordiárum tuárum
fámulos præsta locuplétes, præsta secúros,
ut, confirmáti benedictiónibus tuis,
in omni gratiárum actióne semper abúndent,
teque perpétua exsultatióne benedicant.
Per Christum.
20. Benedícat vos Deus omni benedictióne cælésti,
sanctósque vos et puros
in conspéctu suo semper efficiat;
divítias glóriæ suæ in vos abundánter effúndat,
verbis veritátis ínstruat, evangélio salútis erúdiat,
et caritáte fratérna semper locupléтет.
Per Christum.
21. Fidéles tuos, quæsumus, Dómine,
córpoze páriter et mente purífica,
ut, tua inspiratióne compúncti,
nóxias delectatiónes vitáre præváleant,
atque tua semper suavitate pascántur.
Per Christum.

22. **Adsit, Dómine, fidélibus tuis
sacræ benedictiónis efféctus,
qui mentes ómnium spiritali vegetatióne dispónat,
ut ad ópera sua exercénda
virtúte caritátis tuæ roboréntur.
Per Christum.**
23. **Confírma, Dómine, quæsumus,
tuórum corda fidélium,
et grátiae tuæ virtúte corróbora,
ut et in tua sint supplicatióne devóti,
et mútua dilectiόne sincéri.
Per Christum.**
24. **Protéctor in te sperántium, Deus,
benedic pópulum tuum,
salva, tuére, dispóne,
ut, a peccátis liber, ab hoste secúrus,
in tuo semper amóre persevéret.
Per Christum.**

In festis Sanctorum

25. **Exsúltet, Dómine, pópulus cristiánus
de magnórum Fílii tui glorificatióne membrórum,
et in quorum est celebritáte tibi devótus,
partem acquírat in eórum sorte perpétua,
atque de tua glória semper congáudeat.
Per Christum.**
26. **Plebis tuæ, quæsumus, Dómine,
ad te semper corda convérte,
et quam tantis facis patrocíniis adiuvári,
perpétuis non désinas gubernáre præsídiis.
Per Christum.**

PROPRIUM DE SANCTIS

Elenchus lectionum, quæ magis conveniunt aliquibus Missis sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro educatoribus, pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt, pro viduis) in Indicibus exstat.

1. Gradus celebrationum, nempe sollemnitas, festum aut memoria singulis diebus indicatur. Quando nulla adest indicatio, agitur de memoria ad libitum.

2. Pro singulis sollemnitatibus et festis integra Missa propria ponitur, quæ proinde dicitur prouti iacet.

3. Ad memorias quod attinet, hæc servantur:

a) Textus proprii, qui nonnullis diebus apponuntur, semper adhibeantur.

b) Quoties remittitur ad aliquod Commune definitum, textus aptiores seligantur, iuxta principia, quæ initio Communium exponuntur. Pagina, quæ singulis vicibus indicatur, innuit tantum initium Communis ad quod remittitur.

c) Si vero ad plura Communia remittitur, unum vel aliud adhiberi potest, attentata utilitate pastoralii, et facta semper facultate textus e pluribus Missis eiusdem Communis inter se commutandi.

Ex. gr., si quis Sanctus simul est martyr et episcopus, adhiberi poterit aut Commune martyrum aut Commune pastorum (pro episcopis).

d) Insuper, præter Communia, quæ peculiarem notam sanctitatis illustrant (ex. gr. martyrum, virginum, pastorum, etc.) semper adhiberi possunt etiam Communia Sanctorum et Sanctarum, quæ de sanctitate in genere agunt.

Ex. gr., pro Sancta virgine et martyre, præter Commune martyrum aut Commune virginum, adhiberi possunt etiam textus e Communi Sanctorum et Sanctarum.

e) Orationes super oblata et post communionem, nisi sint propriæ, sumuntur aut e Communi aut e currenti tempore liturgico.

4. Missæ quæ in hoc Proprio habentur, exceptis tamen Missis de mysteriis vitæ Domini et B. Mariæ Virginis necnon de quibusdam Sanctis, pro quibus peculiaris prævidetur Missa votiva, dicuntur etiam ut votivæ. In orationibus, hoc in casu, omittuntur verba quæ innuant diem natalem, vel sollemnitatem vel festum, et eis substituitur verbum **memória** vel **commemoratio**. Item, sicubi occurrat antiphona ad introitum **Gaudeámus**, huic substituitur alia antiphona e respectivo Communi.

5. De lectionibus hæc insuper attendenda sunt:

a) In sollemnitatibus et festis semper adhibendæ sunt lectiones quæ in Proprio vel Communi ponuntur; celebrationibus calendarii generalis semper lectiones propriæ assignantur.

b) In memoriis vero lectiones feriales de more adhibeantur.

Attamen aliquando lectiones « propriæ » assignantur, id est quæ de ipsa persona Sancti agunt vel de mysterio de quo Missa celebratur; hæ lectiones dicendæ sunt loco lectionum ferialium occurrentium, ut expresse suo loco indicatur.

Pro ceteris autem casibus, lectiones de memoria adhibeantur tantum si peculiare rationes, præsertim indolis pastoralis, id suadeant. Nonnunquam ponuntur lectiones « appropriatæ », quæ, scilicet peculiarem aspectum vitæ spiritualis vel actuositatis Sancti in lucem produunt. Plerumque vero indicantur lectiones in Communibus exstantes, ut electio facilius evadat. Agitur tamen de suggestionibus: loco enim lectionis appropriatæ vel simpliciter propositæ, quævis alia lectio seligi potest e Communibus indicatis.

c) Cum in calendariis particularibus gradus celebrationis mutatur, attendatur sollemnitates tres lectiones habere, quarum prima ex Vetere Testamento (tempore autem paschali ex Actibus Apostolorum vel Apocalypsi) cum psalmo responsorio, secunda vero ex Novo Testamento, tertia denique ex Evangelio.

MAIUS

Die 12 maii

Ss. Nerei et Achillei, martyrum

De Communi martyrum, p. 1030.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, qui glorióſos mártýres Néreum et Achilleum
fortes in sua confesióné cognóvimus,
pios apud te in nostra intercessióné sentiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1049, n. 1.

Psalmus responsorius, p. 1044.

Evangelium, p. 1055, n. 1.

Eodem die 12 maii

S. Pancratii, martyris

De Communi martyrum, p. 1035.

Collecta

Lætétur Ecclésia tua, Deus,
beáti Pancratii mártýris confísa suffrágiis,
atque, eius précibus glorióſis,
et devóta permáneat, et secúra consistat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1049, n. 2.

Psalmus responsorius, p. 1048.

Evangelium, p. 1185, n. 3.

Die 14 maii
S. MATTHIÆ, APOSTOLI
Festum

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos,
ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Matthíam
Apostolórum collégio sociásti,
eius nobis interventióne concéde,
ut, dilectiónis tuæ sorte gaudéntes,
cum eléctis numerári mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Cecidit sors super Matthiam, et annumeratus est
cum undecim Apostolis.*

Lectio Actuum Apostolorum

1, 15-17. 20-26

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum,
dixit — erat autem turba nóminum simul fere centum
viginti —: « Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram,
quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David, de Iuda,
qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Iesum, quia
connumerátus erat in nobis et sortítus est sortem mi-
nistérii huius.

Scriptum est enim in libro Psalmórum: “ Fiat com-
morátio eius desérta, et non sit qui inhábitet in ea ”,
et: “ Episcopátum eius accípiat alter ”.

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti erant in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Iesus, incípiens a baptísmate Ioánnis usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrecciónis eius nobíscum fieri unum ex istis ».

Et statuérunt duos: Ioseph, qui vocabátur Barsábas, qui cognominátus est Iustus, et Matthíam.

Et orántes dixerunt: « Tu, Dómine, qui corda nostri ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accíperere locum ministérii huius et apostolátus, de quo prævaricátus est Iudas, ut abíret in locum suum ».

Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 8)

R. Collocávit eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.
vel Allelúia.

Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáculum. R.

A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,
et humília respicit in cælo et in terra? R.

Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Alleluia

Io 15, 16

R. Alleluia. **V.** Ego vos elégi de mundo,
 ut eátis et fructum afferátis,
 et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

Evangelium

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectiône mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectiône mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectiône. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegistis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera
 pro festo beáti Matthiæ reverénter oblata suscípias,

et per ea nos grátiae tuæ virtúte confírma.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Io 15, 12

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine,
divínis ne cesses replére munéribus,
ut, beáto Matthía pro nobis intercedénte,
in partem sortis sanctórum in lúmine
nos dignéris accípere.
Per Christum.

Die 18 maii

S. Ioannis I, papæ et martyris

De Communi martyrum, p. 1035.

Vel de Communi pastorum (pro papa), p. 1061.

Collecta

Deus, fidélium remunerátor animárum,
qui hunc diem
beáti Ioánnis papæ martýrio consecrásti,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut, qui eius mérita venerámur,
fidei constántiam imitémur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1050, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 1048.

Evangelium, p. 1102, n. 8.

Die 20 maii

S. Bernardini Senensis, presbyteri

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 1071.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beáto Bernardíno presbýtero
sancti nóminis Iesu amórem exímium tribuísti,
eius méritis precibúsque concéde,
ut Spíritus nos semper tuæ dilectiónis accéndat.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non est in alio aliquo salus.

Léctio Actuum Apostolorum

4, 8-12

In diébus illis: Petrus replétus Spíritu Sancto dixit:

« Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel, quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificatóribus, qui factus est in caput ánguli; et non est in álio áliquo salus; nec enim nomen áliud est sub cælo datum in homínibus, in quo opórtet nos salvos fieri ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.**2** Exspéctans exspéctávi Dóminum,
et inténdit mihi.**4** Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. **R.****7** Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti,

8 tunc dixi: « Ecce vénio. **R.**

In volúmine libri scriptum est de me

9 fácere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,

et lex tua in præcórdiis meis ». **R.****10** Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. **R.****Evangelium, p. 1201, n. 15.****Die 25 maii****S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris****De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.****Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.****Collecta****Deus, qui Ecclésiám tuam****beáti Bedæ presbýteri eruditióné claríficas,****fámulis tuis concéde propítius,****et eius semper illustrári sapiéntia, et méritis adiuvári.****Per Dóminum.****Lectio prior, p. 1114, n. 3.****Psalmus responsorius, p. 1111.****Evangelium, p. 1118, n. 1a.**

**Eodem die 25 maii
S. Gregorij VII, papæ**

De Communi pastorum (pro papa), p. 1061.

Collecta

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine,
spírítum fortitúdinis zelúmque iustítiæ,
quibus beátum Gregórium papam claréscere voluísti,
ut, iniquitátem réprobans,
quæcúmque recta sunt líbera exérceat caritáte.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1088, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 1047.

Evangelium, p. 1095, n. 1a.

**Eodem die 25 maii
S. Mariæ Magdalænæ de' Pazzi, virginis**

De Communi virginum, p. 1124.

Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, virginitátis amátor,
qui beátam Mariam Magdalénam vírginem,
tuo amóre succénsam,
donis cæléstibus decorásti,
da ut, quam hódie venerámur,
eius puritátis caritatisque imitémur exémpa.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1130, n. 1.

Psalmus responsorius, p. 1129.

Evangelium, p. 1195, n. 11.

Die 26 maii

S. Philippi Neri, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 1065.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis vel pro educatoribus), p. 1141 vel 1145.

Collecta

Deus, qui fídeles tibi servos
sanctitátis glória sublimáre non desístis,
concéde propítius,
ut illo nos igne Spíritus Sanctus inflámmet,
quo beáti Philíppi cor mirabíliter penetrávit.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1176, n. 10.

Psalmus responsorius, p. 1169.

Evangelium, p. 1207, n. 22.

Super oblata

Hóstiam tibi laudis offeréntes, quásumus, Dómine,
ut, beáti Philíppi exémplo,
ad tui nóminis glóriam proximíque servítium
hílares nos semper præstémus. Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quásumus, ut, beáti Philíppi imitatióne,
semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Die 27 maii

S. Augustini Cantuariensis, episcopi

De Communi pastorum (pro missionariis vel pro episcopis), p. 1071 vel 1063.

Collecta

Deus, qui beáti Augustíni episcopi prædicatióne
 Anglórum gentes ad Evangélium perduxísti,
 tribue, quæsumus, ut eius labórum fructus
 in Ecclésia tua perénni fecunditaté persístant.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1092, n. 10.

Psalmus responsorius, p. 1081.

Evangelium, p. 1095, n. 1.

Die 31 maii

IN VISITATIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS**Festum****Ant. ad introitum****Ps 65, 16**

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
 quanta fecit Dóminus ánimæ meæ.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 qui beátam Vírginem Mariám, Fílium tuum gestántem,
 ad visitándam Elisabeth inspirásti,
 præsta, quæsumus, ut, afflánti Spirítui obsequéntes,
 cum ipsa te semper magnificáre possímus.
 Per Dóminum.

Lectio prior **Rex Israel Dominus in medio tui.***Lectio libri Sophoniæ prophætæ** **3, 14-18**

Lauda, fília Sion; iúbila, Israel; lætáre et exsúlta in omni corde, fília Ierúsalem: ábstulit Dóminus iudícium tuum, avértit inimícos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

In die illa dicétur Ierúsalem: « Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit; gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude ».

Nugas, qui a lege recésserant, congregábo, quia ex te erant; ut non ultra hábeas super eis oppróbrium.

Verbum Dómini.

Vel

*Necessitatibus sanctorum communicantes,
hospitalitatem sectantes.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános**12, 9-16 b****Fratres:**

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritaté fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spírítu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitátibus sanctórum comunicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persecúntibus: benedícite, et nolíte maledícere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 6 b)

R. Magnus in médio tui Sanctus Israel.

2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.

3 Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris. R.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiónes eius,
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.

5 Cantáte Dómino,
quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsta terra.

6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Alleluia

Lc 1, 45

R. Allelúia. V. Beáta es, Virgo María,
quæ credidísti quóniam perficiéntur ea
quæ dicta sunt tibi a Dómino.

R. Allelúia.

Evangelium

Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 1, 39-56**

Exsurgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinátione, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatióem Mariæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna et dixit:

« *Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatióis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino* ».

Et ait María:

« *Magnificat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salvatóri meo, quíá respéxit humilitátem ancillæ suæ. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies timéntibus eum.*

Fecit poténtiam in brácchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui, depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sæcula ».

Mansit autem María cum illa quasi ménsibus tribus, et reversa est in domum suam.

Verbum Dómini.

Super oblata

**Maiestáti tuæ, Dómine,
hoc nostrum gratum sit sacrificium salutáre,
sicut beatíssimæ Unigéniti tui Matris
habuísti acceptábilem caritátem.
Per Christum.**

Præfatio II de B. Maria Virgine, p. 763.

Ant. ad communionem**Lc 1, 48-49**

**Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius.**

Post communionem

**Magníficet te, Deus, Ecclésia tua
qui tuis fecisti magna fidélibus,
et, quem laténtem
beátus Ioánnes cum exsultatióne præsénsit,
eúndem semper vivéntem
cum lætítia in hoc percípiat sacraménto.
Per Christum.**

IUNIUS

Die 1 iuni

S. Iustini, martyris

Memoria

De Communi martyrum, p. 1035.

Ant. ad introitum

Cf. Ps 118, 85. 46

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes,
sed non ut lex tua:
ego autem loquébar de testimoniis tuis
in conspéctu regum, et non confundébar.

Collecta

Deus, qui per stultítiam crucis
eminéntem Iesu Christi sciéntiam
beátum Iustínium mártýrem mirabíliter docuísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, errorum circumventióne depúlso,
fidei firmitátem consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Placuit Deo per stultitiam prædicationis
salvos facere credentes.*

**Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios**

1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his
autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Scrip-

tum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudentiam prudentium reprobábo ». Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuít Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credétes. Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei fórtius est homínibus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

R. Ex ómnibus terróribus meis erípuit me Dóminus.

- 2 Benedicám Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. **R.**
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivít me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **R.**
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivít eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. **R.**
- 8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timétes eum,
et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **℟.**

Evangelium, p. 1117, n. 1.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quæ beátus Iustínus strénua virtúte deféndit.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Cor 2, 2

Non iudicávi me scire áliquid inter vos,
nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum.

Post communionem

Cælésti alimónia refécti,
súpplícés te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti Iustíni mártýris mónitis obsequéntes,
de accéptis donis
semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

Die 2 iunii

Ss. Marcellini et Petri, martyrum

De Communi martyrum, p. 1030.

Collecta

Deus, qui nos sanctórum mártýrum Marcellíni et Petri
confessióne gloriósa circúmdas et prótegis,
præsta nobis ex eórum imitatióne profícere,
et oratióne fulcírí.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1051, n. 4.

Psalmus responsorius, p. 1044.

Evangelium, p. 1059, n. 7.

Die 3 iunii

Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 1030.

Collecta

Deus, qui sánguinem mártýrum
semem christianórum esse fecísti,
concéde propítius, ut tuæ ager Ecclésiæ,
qui est beatórum Cárolí
eíusque sociórum cruóre rigátus,
in amplam tibi messem iúgiter fecundétur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1043, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 1044.

Evangelium, p. 1182, n. 1.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, offérimus, suppliciter exorántes,
ut, sicut beátis mártýribus
magis mori quam peccáre tribuísti,
ita nos fácias, tibi soli déditos, altári tuo ministráre.
Per Christum.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, dívina sacraménta,
sanctórum mártýrum tuórum victóriam recoléntes:
quésumus,
ut, quæ ipsis ad perferénda supplicia contulérunt,
ea nobis inter advérsa
præbeant fidei caritátisque constántiam.
Per Christum.

Die 5 iunii

S. Bonifatii, episcopi et martyris**Memoria**

De Communi martyrum, p. 1035.

Vel de Communi pastorum (pro missionariis), p. 1071.

Collecta

Sanctus martyr, Dómine, Bonifátius
pro nobis intervéntor exsístat,
ut fidem, quam ore dócuit et sángine consignávit,
fírmiter teneámus, et opéribus profiteámur confidénter.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1051, n. 4.

Psalmus responsorius, p. 1045.

Evangelium, p. 1103, n. 9.

Die 6 iunii

S. Norberti, episcopi

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beátum Norbértum episcopum
Ecclésiæ tuæ
oratióne ac pastoráli zelo místrum exímium effecísti,
præsta, quæsumus, ut, eius interveniénte suffrágio,
fidélium grex pastóres iuxta cor tuum
et salutária páscua semper invéniat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1084, n. 9.

Psalmus responsorius, p. 1085.

Evangelium, p. 1204, n. 19.

Die 9 iunii

S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine,
Spíritum Sanctum bénignus infúnde,
cuius afflátu beátus Ephræm diáconus
in tuis mystériis decantándis exsultávit,
eiusque virtúte tibi soli desérviit.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1177, n. 10a.

Psalmus responsorius, p. 1112.

Evangelium, p. 1123, n. 3a.

Die 11 iunii

S. Barnabæ, apostoli

Memoria

† Lectio prior huius memoriæ est propria.

Ant. ad introitum

Cf. Act 11, 24

Beátus iste sanctus,
qui annumerári méruit inter Apóstolos:
erat enim vir bonus et plenus Spíritu Sancto et fide.

Collecta

Deus, qui beátum Bárnabam,
plenum fide et Spíritu Sancto,
ad géntium conversiónem segregáre præcepísti,
concéde, ut Evangelíum Christi, quod strénue prædicávit,
ore et ópere fidéliter nuntiétur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide.

Lectio Actuum Apostolorum 11, 21 b-26; 13, 1-3

In diebus illis:

Multus númerus credéntium convérsus est ad Dóminum. Audítus est autem sermo in áuribus Ecclésiæ, quæ erat in Ierúsalem super istis, et misérunt Bárnabam usque Antiochíam. Qui, cum pervénisset et vidisset grátiam Dei, gávisus est et hortabátur omnes propósito cordis permanére in Dómino; quia erat vir bonus et plenus Spírítu Sancto et fide. Et appósita est turba multa Dómino.

Proféctus est autem Tarsum, ut quæreret Saulum. Quem, cum invenísset, perdúxit Antiochíam. Factum est autem eis ut annum totum conversaréntur in Ecclésia et docérent turbam multam, et cognominaréntur primum Antiochiæ discípli « Christiani ».

Erant autem in Ecclésia, quæ erat Antiochiæ, prophætæ et doctóres: Bárnabas et Sýmeon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis et Mánaen, qui erat Heródis tetrárchæ collactáneus, et Saulus.

Ministrántibus autem illis Dómino et ieiunántibus, dixit Spírítus Sanctus: « Separáte mihi Bárnabam et Saulum in opus ad quod vocávi eos ». Tunc ieiunántes et orántes imponentésque eis manus, dimisérunt illos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

✠. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvavit sibi dextera eius,
et brachium sanctum eius. **℞.**

2 Notum fecit Dominus salutare suum,
in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

3 Recordatus est misericordiae suae
et veritatis suae domui Israel. **℞.**

Viderunt omnes termini terrae
salutare Dei nostri.

4 Iubilate Deo, omnis terra,
erumpite, exultate et psallite. **℞.**

5 Psallite Domino in cithara,
in cithara et voce psalmi;

6 in tubis ductilibus et voce tubae corneae,
iubilate in conspectu regis Domini. **℞.**

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

℞. Alleluia. **℣.** Eúntes docéte omnes gentes,
dicit Dominus;
ego vobiscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi.
℞. Alleluia.

Evangelium

*Euntes prædicate, dicentes:
Appropinquavit Regnum cælorum.*

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum**

10, 7-13

In illo tempore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Eúntes prædicáte, dicétes: Appropinquávit Re-
gnum cælórum. Infirmos curáte, mórtuos suscitáte,
leprósos mundáte, dáemones eícite: gratis accepístis,
gratis date.

Nolite possidére aurum neque argéntum neque pecúniám in zonis vestris, non peram in via neque duas túnicas neque calceaménta neque virgam; dignus enim est operárius cibo suo. In quamcúmque civitátem aut castéllum intravéritis, interrogáte quis in ea dignus sit, et ibi manéte donec exeátis.

Intrántes autem in domum, salutáte eam; et si quidem fúerit domus digna, véniat pax vestra super eam; si autem non fúerit digna, pax vestra ad vos revertá-tur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Obláta múnera, quæsumus, Dómine,
tua benedictióne sanctífica,
quæ, te donánte, nos flamma tuæ dilectiónis accéndant,
per quam beátus Bárnabas
lumen Evangélii géntibus apportávit.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid fáciat Dóminus eius.
Vos autem dixi amícos, quia ómnia
quæcúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Post communionem

Ætérnæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus,
ut, quod pro beáti Bárnabæ apóstoli memória
in imágine gérimus sacraménti,
manífesta perceptióne sumámus.
Per Christum.

Die 13 iunii
S. Antonii de Padova,
 presbyteri et Ecclesiae doctoris
Memoria

De Communi pastorum, p. 1065.

Vel de Communi doctorum Ecclesiae, p. 1106.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 qui pópulo tuo beátum Antónium
 prædicatórem insígnem dedísti,
 eúmque in necessitátibus intercessórem,
 concéde, ut, eius auxílio,
 christiánæ vitæ documénta sectántes,
 in ómnibus adversitátibus te subveniéntem sentiámus.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1081, n. 6.

Psalmus responsorius, p. 1082.

Evangelium, p. 1101, n. 7.

Die 19 iunii
S. Romualdi, abbatis

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui per beátum Romuáldum
 in Ecclésia tua eremíticam vitam renovásti, concéde,
 ut, nosmetípsos abnegántes et Christum sequéntes,
 feliciter ad cæléstia regna mereámur ascéndere.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1175, n. 9.

Psalmus responsorius, p. 1158.

Evangelium, p. 1204, n. 19.

Die 21 iunii
S. Aloisii Gonzaga, religiosi
Memoria

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Ant. ad introitum

Cf. Ps 23, 4. 3

Innocens manibus et mundo corde
ascendet in montem Domini,
et stabit in loco sancto eius.

Collecta

Deus, caelestium auctor donorum,
qui in beato Aloisio miram vitae innocentiam
cum penitentia sociasti,
eius meritis et intercessione concede,
ut, innocentem non secuti, penitentem imitemur.
Per Dominum.

Lectio prior, p. 1181, n. 17.

Psalmus responsorius, p. 1149.

Evangelium, p. 1189, n. 7b.

Super oblata

Caelesti convivio fac nos, Domine,
exemplo sancti Aloisii,
nuptiali veste semper indutos accumbere,
ut ex huius participatione mysterii
gratia tua divites efficiamur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 24-25

Panem caeli dedit eis,
panem Angelorum manducavit homo.

Post communionem

Angelórum esca nutritós,
 fac nos, Dómine, pura tibi conversatióne servíre,
 et, eius quem hódie cólimus exémplo,
 in gratiárum semper actióne manére.
 Per Christum.

Die 22 iunii

S. Paulini Nolani, episcopi**De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.****Collecta**

Deus, qui beátum Paulínum episcopum
 paupertátis amóre
 et pastoráli sollicitú-dine claréscere voluísti,
 concéde propítius, ut, cuius mérita celebrá-mus,
 caritátis imitémur exémp-la.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Propter vos egenus factus est, cum esset dives,
 ut illius inopia vos divites essetis.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
 ad Corinthios

8, 9-15**Fratres:**

Scitis grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam
 propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut il-
 lius inópia vos dívites essétis.

Et consílium in hoc do; hoc enim vobis útile est,
 qui non solum fácere, sed et velle cœpístis ab anno
 prióre; nunc vero et facto perfícite, ut, quemádmó-dum

promptus est ánimus velle, ita sit et perfícere ex eo quod habétis.

Si enim volúntas prompta est, secúndum id quod habet accépta est, non secúndum quod non habet; non enim ut áliis sit remíssio, vobis autem tribulátio, sed ex æqualitáte.

In præsénti témpore vestra abundántia illórum inópiam súppleat, ut et illórum abundántia vestram inópiam súppleat, ut fiat æquálitas, sicut scriptum est: « Qui multum, non abundávit, et qui módicum, non minorávit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblatiónem nolústi,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
⁹ fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

Evangelium, p. 1203, n. 17.

Eodem die 22 iunii
Ss. Ioannis Fisher, episcopi,
et Thomæ More, martyrum

De Communi martyrum, p. 1030.

Collecta

Deus, qui veræ fidei formam in martýrio consummásti,
concede propítius,
ut, sanctórum Ioánnis et Thomæ intercessióne roboráti,
fidem, quam ore profitémur,
testimónio vitæ confirmémus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1054, n. 9.

Psalmus responsorius, p. 1047.

Evangelium, p. 1056, n. 3.

Die 24 iunii
IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ
Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 23 iunii sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum

Lc 1, 15. 14

Hic erit magnus coram Dómino,
et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ,
et multi in nativitate eius gaudébunt.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut familia tua per viam salutis incédât,
et, beáti Ioánnis Præcursóris hortaménta sectándo,
ad eum quem prædixit secúra pervéniat,
Dóminum nostrum Iesum Christum.
Qui tecum vivit.

Lectio prima

Priusquam te formare in utero, novi te.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

1, 4-10

In diébus Iosíæ:

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: « Priusquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce nescio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dicere: “ Puer sum ”; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérſa quæcúmque mandávero tibi loqueris. Ne tíneas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te hódie super gentes et super regna, ut evéllas et déstruas, et dispérdas et díssipes, et ædífices et plantes ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6 ab. 15 ab et 17 (R.: 6 b)

R. De ventre matris meæ tu es suscéptor meus.

- 1 In te, Dómine, sperávi,
non confúndar in ætérnum.
- 2 In iustítia tua líbera me, et éripe me;
inclína ad me aurem tuam, et salva me. R.
- 3 Esto mihi in rupem præsídi
et in domum munítam, ut salvum me fácias,
quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu.
- 4 Deus meus, éripe me de manu peccatóris. R.
- 5 Quóniam tu es exspectátio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
- 6 Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscéptor meus. R.
- 15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum.
- 17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. R.

Lectio secunda

*De qua salute exquisierunt atque
scrutati sunt Prophetæ.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 1, 8-12

Caríssimi:

Cum Iesum Christum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem, exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fídei vestræ salútem animárum.

De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophetæ, qui de futúra in vos grátia prophetavérunt, scrutántes in quod vel quale tempus significáret qui erat in eis Spíritus Christi, prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias;

quibus revelátum est quia non sibi ipsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vos, Spíritu Sancto misso de cælo, in quæ desíderant ángeli prospícere.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 1, 7; Lc 1, 17

℞. Allelúia. ʒ. Hic venit ut testimónium perhiberet
de lúmine,
ut paráret Deo plebem perféctam.
℞. Allelúia.

Evangelium

Pariet tibi filium et vocabis nomen eius Ioannem.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 5-17

Fuit in diébus Heródis, regis Iudææ, sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abiæ, et uxor illi de filiábus Aaron, et nomen eius Elisabeth.

Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis et iustificacionibus Domini irreprehensibiles. Et non erat illis filius, eo quod esset Elisabeth sterilis, et ambo processissent in diebus suis.

Factum est autem, cum sacerdotio ipse fungeretur in ordine vicis suae ante Deum, secundum consuetudinem sacerdotii, sorte exiit ut incensum poneret ingressus in templum Domini; et omnis multitudo erat populi orans foris hora incensi.

Apparuit autem illi angelus Domini, stans a dextris altaris incensi. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum.

Ait autem ad illum angelus: « Ne timeas, Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua; et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen eius Iohannem. Et erit gaudium tibi et exultatio, et multi in nativitate eius gaudebunt.

Erit enim magnus coram Domino, et vinum et siceram non bibit, et Spiritu Sancto replabitur adhuc ex utero matris suae; et multos filiorum Israel convertet ad Dominum Deum ipsorum.

Et ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Eliae, " ut convertat corda patrum in filios ", et incredibiles ad prudentiam iustorum, parere Domino plebem perfectam ». — Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Munera populi tui, Domine, propitius intende, in beati Iohannis Baptistae sollemnitate delata, et praesta, ut, quae mysterio gerimus, debitae servitutis actione sectemur.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti, p. 882.

Ant. ad communionem Lc 1, 68

Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.

Post communionem

Sacris dápiibus satiátos,
beáti Ioánnis Baptístæ nos, Dómine,
præclára comitétur orátio,
et, quem Agnum nostra ablatúrum crímina nuntiávit,
ipsum Fílium tuum poscat nobis fore placátum.
Qui vivit.

Hæc Missa adhibetur etiam tamquam votiva, cum colore rubro.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Io 1, 6-7; Lc 1, 17

Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes.
Hic venit, ut testimónium perhibéret de lúmine,
paráre Dómino plebem perféctam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem Baptistam suscitásti,
ut perféctam plebem Christo Dómino præparáret,
da pópulis tuis spiritalium grátiam gaudiórum,
et ómnium fidélium mentes dirige
in viam salútis et pacis. Per Dóminum.

Lectio prima

Ecce dedi te in lucem gentium.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 49, 1-6

Audíte, insulæ, et atténdite, pópuli, de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ re-

cordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suæ protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscón-dit me, et dixit mihi: « Servus meus es tu, Israel, quia in te gloriábor ».

Et ego dixi: « In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitúdinem meam consúmpsi; ergo iudícium meum cum Dómino, et opus meum cum Deo meo ».

Et nunc, dicit Dóminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Iacob ad eum, et Israel non congregábitur; et glori-ficátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea.

Et dixit: « Parum est ut sis mihi servus ad susci-tándas tribus Iacob, et fæces Israel converténdas; ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ »; — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 138, 1-3. 13-14. 15 (R.: 14 a)

R. Confitébor tibi, quia mirabíliter plasmátus sum.

- 1** Dómine, scrutátus es et cognovísti me,
2 tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiόνem meam.
 Intellexísti cogitatiónes meas de longe,
3 sémitam meam et accúbitum meum investigásti.
 Et omnes vias meas perspexísti. **R.**
- 13** Quia tu formásti renes meos,
 contexuísti me in útero matris meæ.
14 Confitébor tibi, quia mirabíliter plasmátus sum;
 mirabília ópera tua,
 et ánima mea cónóscit nimis. **R.**
- 15** Non sunt abscondita ossa mea a te,
 cum factus sum in occúlto,
 et intéxtus in inferiórius terræ. **R.**

Lectio secunda

Prædicante Ioanne ante adventum Christi.

Lectio Actuum Apostolorum 13, 22-26

In diebus illis: Dicebat Paulus:

« Suscitavit Deus patribus David in regem, cui et testimonium perhibens dixit: " Inveni David, filium Iesse, virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas " ».

Huius Deus ex semine, secundum promissionem eduxit Israel salvatorem Iesum, prædicante Ioanne ante adventum eius baptismum penitentiae omni populo Israel.

Cum impleret autem Ioannes cursum suum dicebat: " Quid me arbitrâmini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cuius non sum dignus calceamenta pedum solvere " ».

Viri fratres, filii generis Abraham, et qui in vobis timent Deum, nobis verbum salutis huius missum est ».

Verbum Domini.

Alleluia Lc 1, 76

℞. Alleluia. ℣. Tu, puer, propheta Altissimi vocaberis: præibis ante Dominum parare vias eius.

℞. Alleluia.

Evangelium

Ioannes est nomen eius.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 1, 57-66. 80

Elisabeth implētum est tempus pariēdi, et peperit filium. Et audierunt vicini et cognati eius quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, et congratulabāntur ei.

Et factum est, in die octávo venérunt circumcídere púerum et vocábant eum nómine patris eius Zachariám.

Et respóndens mater eius dixit: « Nequáquam, sed vocábitur Ioánnes ».

Et dixerunt ad illam: « Nemo est in cognatióne tua qui vocétur hoc nómine ». Innuébant autem patri eius quem vellet vocári eum.

Et póstulans pugillárem scripsit, dicens: « Ioánnes est nomen eius ». Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem ílico os eius et lingua eius, et loquebátur benedícens Deum.

Et factus est timor super omnes vicínos eórum; et super ómnia montána Iudææ divulgábantur ómnia verba hæc. Et posuérum omnes qui audierant in corde suo, dicétes: « Quid putas puer iste erit? » Etenim manus Dómini erat cum illo.

Puer autem crescébat et confortabátur spírítu; et erat in desérto usque in diem ostensiónis suæ ad Israel. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Tua, Dómine, munéribus altária cumulámus, illíus nativitátem honóre débito celebrátes, qui Salvatórem mundi et cécinít affutúrum, et adesse monstrávit. Qui vivit.

Præfatio: De missione Præcursoris.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Sursum corda.

Ŕ. Habémus ad Dóminum.

Ÿ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ŕ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In cuius Præcursóre beáto Ioáinne
tuam magnificéntiam collaudámus,
quem inter natos mulierum
honóre præcípuo consecrásti.

Qui cum nascéndo multa gáudia præstitisset,
et nondum édítus exsultásset
ad humánæ salútis advéntum,
ipse solus ómnium prophetárum
Agnum redemptiónis osténdit.

Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis
ipsum baptismatis lavit auctórem,
et méruit fuso ságuine
suprémum illi testimónium exhibére.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter prædicámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Lc 1, 78

Per víscera misericórdiæ Dei nostri
visitávit nos Oriens ex alto.

Post communionem

Cæléstis Agni convívio refécti, quæsumus, Dómine,
ut Ecclésia tua,
sumens de beáti Ioánnis Baptistæ generatióne lætítiam,
quem ille prænuntiávit ventúrum,
suæ regeneratiónis cognóscat auctórem.
Qui vivit.

Die 27 iunii

**S. Cyrilli Alexandrini,
episcopi et Ecclesiæ doctoris**

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Deus, qui beátum Cyrillum episcopum
divinæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Mariæ
assertórem invíctum effecísti,
concéde, ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus,
per incarnatiónem Christi Fílii tui salvémur.
Qui tecum vivit et regnat.

Lectio prior, p. 1094, n. 12.

Psalmus responsorius, p. 1078.

Evangelium, p. 1117, n. 1.

Die 28 iunii

S. Irenæi, episcopi et martyris**Memoria**

De Communi martyrum, p. 1035.

Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Deus, qui beáto Irenæo episcopo tribuísti,
ut veritátem doctrínæ
pacémque Ecclésiæ feliciter confirmáret,
concéde, quæsumus, eius intercessióne,
ut nos, fide et caritáte renováti,

ad unitátem concordíamque fovéndam
semper simus inténti.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Oportet servum Dei mansuetum esse ad omnes,
cum mansuetudine corripientem.*

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 2, 22 b-26

Caríssime:

Sectáre iustítiam, fidem, caritátem, pacem cum his
qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem
et sine disciplína quæstiónes devíta, sciens quia géne-
rant lites.

Servum autem Dómini non opórtet litigáre, sed
mansuétum esse ad omnes, doctórem, patiéntem, cum
mansuetú-dine corripiéntem eos qui resístunt, nequándo
det illis Deus pæniténtiam ad cognoscéndam veritátem,
et respíscant a diáboli láqueo, a quo capti tenéntur ad
ipsíus voluntátem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.

⁵ Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciat;

⁶ et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.

Die 27 iunii

**S. Cyrilli Alexandrini,
episcopi et Ecclesiæ doctoris**

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Deus, qui beátum Cyrillum episcopum
divinæ maternitatis beatíssimæ Vírginis Mariæ
assertórem invíctum effecísti,
concéde, ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus,
per incarnatióem Christi Fílii tui salvémur.
Qui tecum vivit et regnat.

Lectio prior, p. 1094, n. 12.

Psalmus responsorius, p. 1078.

Evangelium, p. 1117, n. 1.

Die 28 iunii

S. Irenæi, episcopi et martyris**Memoria**

De Communi martyrum, p. 1035.

Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Deus, qui beáto Irenæo episcopo tribuísti,
ut veritátem doctrínæ
pacémque Ecclésiæ felíciter confirmáret,
concéde, quæsumus, eius intercessióne,
ut nos, fide et caritáte renováti,

ad unitátem concordíámque fovéndam
semper simus inténti.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Oportet servum Dei mansuetum esse ad omnes,
cum mansuetudine corripientem.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 2, 22 b-26

Caríssime:

Sectáre iustítiam, fidem, caritátem, pacem cum his
qui ívocant Dóminum de corde puro. Stultas autem
et sine disciplína quæstiónes devíta, sciens quia géne-
rant lites.

Servum autem Dómini non opórtet litigáre, sed
mansuétum esse ad omnes, doctórem, patiéntem, cum
mansuetú-dine corripiéntem eos qui resístunt, nequándo
det illis Deus pæniténtiam ad cognoscéndam veritátem,
et resipíscant a diáboli láqueo, a quo capti tenéntur ad
ipsíus voluntátem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.

⁵ Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciat;

⁶ et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.

- 30 Os iusti meditabitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudicium;
31 lex Dei eius in corde ipsius,
et non vacillábunt gressus eius. **R.**

Evangelium, p. 1207, n. 22.

Super oblata

Glóriam tibi, Dómine, cónferat sacrificium,
quod in natáli beáti Irenæi tibi lætánter offérimus,
et præbeat nobis diligere veritátem,
ut et inviolátam Ecclésiæ fidem teneámus,
et stábilem unitátem.
Per Christum.

Post communionem

Per hæc sacra mystéria, quæsumus, Dómine,
da nobis fidei miserátus augméntum,
ut, quæ sanctum Irenæum episcopum
usque ad mortem reténta gloríficat,
nos étiam iustificet veráciter hanc sequéntes.
Per Christum.

Die 29 iunii

SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM
Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 28 iunii, sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum

Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium,
ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolórum Petri et Pauli
intercessiónibus sublevári,
ut per quos Ecclésiæ tuæ
supérni múnemis rudiménta donásti,
per eos subsidia perpétuæ salútis impéndas.
Per Dóminum.

Lectio prima

*Quod habeo, hoc tibi do: in Nomine Iesu
surge et ambula.*

Léctio Actuum Apostolórum

3, 1-10

In diébus illis:

Petrus et Ioánnes ascendébant in templum ad ho-
ram oratiónis nonam.

Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, baiulabátur, quem ponébant cotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciósá, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is, cum vidisset Petrum et Ioánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet.

Intuens autem in eum Petrus cum Ioánnē, dixit: « Réspice in nos ». At ille intendébat in eos, sperans se áliiquid acceptúrum ab eis.

Petrus autem dixit: « Argéntum et aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: in Nómīne Iesu Christi Nazaréni, surge et ámbula ».

Et apprehénsa ei manu délixtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases eius et tali, et exsiliens stetit et ambulábat, et intrávit cum illis in templum, ámbulans et exsiliens et laudans Deum.

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quóniam ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi; et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo quod contígerat illi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

² Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

³ Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. R.

⁴ Non sunt loquélæ neque sermónes
quorum non intellegántur voces.

⁵ In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. R.

Lectio secunda

Deus me segregavit de utero matris meæ.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Gálatas 1, 11-20

Fratres:

Notum vobis fácio Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem. Neque enim ego ab hómine accépi illud neque dídici, sed per revelatióem Iesu Christi.

Audístis enim conversatióem meam aliquándo in Iudaísmo, quóniam supra modum persecuébar Ecclésiám Dei et expugnábam illam. Et proficiébam in Iudaísmo supra multos coætáneos in génere meo, abundantius æmulátor existens paternárum meárum traditiónum.

Cum autem plácuít Deo, qui me segregávit de útero matris meæ et vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in gèntibus, continuo non cóntuli cum carne et sánguine; neque ascéndi Hierosólymam ad antecessóres meos Apóstolos; sed ábii in Arábiam, et íterum revérsus sum Damáscum.

Deínde post annos tres ascéndi Hierosólymam vidére Cephám, et mansi apud eum diébus quíndecim. Alium autem Apostolórum non vidi, nisi Iacóbum fratrem Dómini. Quæ autem scribo vobis, ecce coram Deo quia non méntior.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 21, 17 d

℞. Allelúia. γ. Dómine, tu ómnia nosti;
tu scis quia amo te. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Pasce agnos meos,
pasce oves meas.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
21, 15-19

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandísset cum eis, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? », et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas. Amen, amen dico tibi: cum esses iúnior, cingébas te ipsum et ambulábas ubi volébas; cum autem senúeris, exténderis manus tuas, et álius te cinget et ducet quo non vis ». Hoc autem dixit significans qua morte glorificatúrus esset Deum.

Et, hoc cum dixisset, dicit ei: « Séquere me ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Múnera, Dómine,
tuis altáribus adhibémus,
de beatórum apostolórum Petri et Pauli
sollemnitátibus gloriántes,

ut quantum sumus de nostro mérito formidántes,
tantum de tua benignitáte gloriémur salvandi.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti, p. 895.

Ant. ad communionem

Io 21, 15. 17

Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti,
tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Cæléstibus sacraméntis, quæsumus, Dómine,
fidéles tuos corróboras,
quos Apostolorum doctrína illuminásti.
Per Christum.

Hæc Missa adhibetur etiam tamquam votiva, cum colore rubro.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum

Isti sunt qui, vivéntes in carne,
plantavérunt Ecclésiám ságuine suo:
cálicem Dómini bibérunt,
et amíci Dei facti sunt.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui huius diéi venerándam sanctámque lætítiam
in apostolorum Petri et Pauli sollemnítate tribuísti,
da Ecclésiæ tuæ
eórum in ómnibus sequi præcéptum,
per quos religiónis sumpsit exórdium.
Per Dóminum.

Lectio prima

*Nunc scio vere quia Dominus eripuit me
de manu Herodis.*

Lectio Actuum Apostolorum

12, 1-11

In diebus illis:

Misit Herodes rex manus ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio. Videns autem quia placeret Iudæis, apposuit apprehendere et Petrum. (Erant autem dies azymorum).

Quem, cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quattuor quaternionibus militum custodire eum, volens post Pascha producere eum populo. Et Petrus quidem servabatur in carcere; oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo.

Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duabus, et custodes ante ostium custodiebant carcerem.

Et ecce angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo, percusso autem latere Petri, suscitavit eum dicens: « Surge velociter ». Et ceciderunt catenæ de manibus eius.

Dixit autem angelus ad eum: « Præcingere et calcea te sandalia tua ». Et fecit sic.

Et dicit illi: « Circumda tibi vestimentum tuum et sequere me ». Et exiens sequebatur et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum; aestimabat autem se visum videre.

Transeuntes autem primam custodiam et secundam venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad civitatem, quæ ultro aperta est eis, et exeuntes processerunt vicum unum, et continuo discessit angelus ab eo.

Et Petrus ad se revérsus dixit: « Nunc scio vere quia misit Dóminus ángelum suum et erípuit me de manu Heródis et de omni exspectatióne plebis Iudæórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

R. Ex ómnibus terróribus meis erípuit me Dóminus.

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. **R.**

Magníficáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **R.**

Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. **R.**

Vallábit ángelus Dómini in circúitu tímentes eum,
et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **R.**

Lectio secunda

In reliquo reposita est mihi iustitiæ corona.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 4, 6-8. 17-18

Caríssime:

Ego iam delíbor, et tempus meæ resolutiúnis instat.
Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi iustítiæ coróna,

quam reddet mihi Dóminus in illa die iustus Iudex; non solum autem mihi, sed et ómnibus qui díligunt advéntum eius. Festína veníre ad me cito.

Dóminus autem mihi ástitit et confortávit me, ut per me prædicatio impleátur, et áudiant omnes gentes; et liberátus sum de ore leónis.

Liberábit me Dóminus ab omni ópere malo, et sal-
vum fáciat in Regnum suum supracæléste: cui glória
in sæcula sæculórum. Amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 16, 18

℞. Allelúia. √. Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
eam. ℞. Allelúia.

Evangelium

Tu es Petrus. Tibi dabo claves Regni cælorum.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi et interro-
gábat discípulos suos, dicens: « Quem dicunt hómines
esse Fílium hóminis? »

At illi dixerunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii au-
tem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex Prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus,
Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus, dixit ei: « Beátus es, Si-
mon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi,
sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc pe-

tram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam. Tibi dabo claves Regni cælorum, et quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum in cælis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum in cælis ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam, Dómine,
quam nómini tuo exhibémus sacrándam,
apostólica prosequátur orátio,
nosque tibi reddat in sacrificio celebrándo devótos.
Per Christum.

Præfatio: De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda. **℟.** Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.

Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
tua dispositióne lætíficant:
hic princeps fidei confiténdæ,
ille intellegéndæ clarus assértor;
hic reliquiis Israel instítuens Ecclésiám primitívam,
ille magíster et doctor géntium vocandárum.
Sic dívérso consílio unam Christi famíliam congregántes,
par mundo venerábile, una coróna sociávit.

Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem**Mt 16, 16. 18**

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respondit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc pëtram ædificábo Ecclésiám meam.

Post communionem

Da nobis, Dómine, hoc sacraménto reféctis,
ita in Ecclésia conversári,
ut, perseverántes in fractióne panis
Apostolorúmque doctrína,
cor unum simus et ánima una, tua caritaté firmáti.
Per Christum.

Pro Missa votiva de S. Petro vel S. Paulo, cf. infra p. 1836 vel p. 1838.

Die 30 iunii

Ss. Protomartyrum sanctæ Romanæ Ecclesiæ**De Communi martyrum, p. 1030.****Collecta**

Deus, qui Románæ Ecclésiæ copiósá primórdia
mártyrum ságuine consecrásti,
concéde, quæsumus,
ut firma virtúte de tanti agóne certáminis solidémur,
et pia semper victória gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio prior

*Neque mors neque vita poterit nos separare
a caritate Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános**Fratres:****8, 31 b-39**

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo

non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómo do non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustíficat; quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritaté Christi? Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládius? sicut scriptum est: « Propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus ut oves occisiónis ».

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque víta, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo, neque profúndum, neque ália quáelibet creatúra póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R. 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

vel Allelúia.

Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómínes in nos.

Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. **R.**

Fórsitan aqua absorbuíssent nos,
torrens pertransíssent ánimam nostram,
fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. **R.**

Láqueus contrítus est, et nos erépti sumus.
Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. **R.**

Alleluia

Mt 5, 10

✠. Allelúia. ʒ. Beáti qui persecutiónem patiúntur
 propter iustítiam,
 quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
 ✠. Allelúia.

Evangelium

*Eritis odio omnibus gentibus
 propter Nomen meum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
 24; 4-13

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Vidéte ne quis vos sedúcat: multi enim vénient in Nómine meo, dicétes: " Ego sum Christus ", et multos sedúcent. Auditúri enim estis próelia et opiniónes próeliórum. Vidéte ne turbémini; opórtet enim fieri, sed nondum est finis.

Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt fames et terræ motus per loca. Hæc autem ómnia inítia sunt dolórum.

Tunc tradent vos in tribulatiónem et occídent vos, et éritis ódio ómnibus géntibus propter Nomen meum.

Et tunc scandalizabúntur multi, et ívicem tradent, et ódio habébunt ívicem. Et multi pseudoprophétæ surgent et sedúcent multos; et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum.

Qui autem permánerit usque in finem, hic salvus erit ». — Verbum Dómini.

Sabbato post dominicam II post Pentecosten
Immaculati Cordis beatæ Mariæ Virginis

† Evangelium huius memoriæ est proprium.

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 996.

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Exsultábit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Deus, qui in Corde beátæ Mariæ Vírginis
dignum Sancti Spíritus habitáculum præparásti,
concede propítius, ut, eiúsdem Vírginis intercessióne,
tuæ glóriæ templum inveníri mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1012, n. 9.

Psalmus responsorius, p. 1012.

Alleluia

Cf. Lc 2, 19

℟. Allelúia. ℣. Beáta Virgo María,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. ℟. Allelúia.

Evangelium

Conservabat omnia verba in corde suo.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 2, 41-51
Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem,
in die festo Paschæ.

Et, cum factus esset annórum duódecim, ascendén-
tibus illis secúndum consuetúdinem diéi festi, consum-

matísque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius.

Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos.

Et non inveniéntes, regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descendit cum eis, et venit Náza-reth, et erat súbditus illis.

Et mater eius conservábat ómnia verba in corde suo. — Verbum Dómini.

Super oblata

Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium in beátæ Mariæ Dei Genetrícis commemoratióne delátas, ut tibi gratæ sint, et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxili-um.
Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (Et te in festivitáte), p. 762, vel II, p. 763.

Ant. ad communionem

Lc 2, 19

**María conservábat ómnia verba hæc,
cónferens in corde suo.**

Post communionem

**Redemptiónis æternæ partícipes effécti,
quæsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
et de grátia tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
Per Christum.**

IULIUS

Die 3 iulii

S. THOMÆ, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum

Ps 117, 28

Deus meus es tu, et confitébor tibi:
Deus meus es tu, et exaltábo te;
confitébor tibi, quóniam factus es mihi in salutem.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da nobis, omnipotens Deus,
beáti Thomæ apóstoli festivitáte gloriári,
ut eius semper et patrocíniis sublevémur,
et vitam credéntes habeámus in nómine eius,
quem ipse Dóminum agnóvit,
Iesum Christum Fílium tuum.
Qui tecum vivit.

Lectio prior

Superædificati super fundamentum Apostolorum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

Fratres:

2, 19-22

Iam non estis extráni et ádvenæ, sed estis concíves
sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fun-
daméntum Apostolórum et prophetárum, ipso summo
angulári lápide Christo Iesu;

in quo omnis ædificatio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli, R.
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Alleluia

Io 20, 29

R. Allelúia. V. Quia vidísti me, Thoma, credidísti,
dicit Dóminus;
beáti qui non vidérunt et credidérunt.
R. Allelúia.

Evangélium

Dominus meus et Deus meus!

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem**

20, 24-29

Thomas, unus ex Duódecim, qui dicitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Iesus.

Dicébant ergo ei álii discípuli: « Vídimus Dóminum ».

Ille autem dixit eis: « Nisi vídero in mánibus eius signum clavórum, et mittam dígitum meum in signum clavórum, et mittam manum meam in latus eius, non credam ».

Et post dies octo, iterum erant discipuli eius intus, et Thomas cum eis.

Venit Iesus, iánuis clausis, et stetit in médio et dixit: « Pax vobis ».

Deínde dicit Thomæ: « Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam et mitte in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis ».

Respóndit Thomas et dixit ei: « Dóminus meus et Deus meus! »

Dicit ei Iesus: « Quia vidísti me, credidísti; beáti qui non vidérunt et credidérunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Débitum tibi, Dómine, nostræ réddimus servitútis, supplicíter exorántes,

ut in nobis tua múnera tueáris, qui in confessióne beáti Thomæ apóstoli laudis tibi hóstias immolámus.

Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Cf. Io 20, 27

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum: et noli esse incrédulus, sed fidélis.

Post communionem

Deus, cuius Unigéniti Corpus in hoc veráciter suscípimus sacraménto, præsta, quæsumus, ut, quem Dóminum Deúmque nostrum cum apóstolo Thoma fide cognóscimus, ipsum ópere quoque profiteámur et vita. Per Christum.

Die 4 iulii

S. Elisabeth Lusitaniæ

De Communi sanctarum (pro iis quæ opera misericordiæ exercuerunt), p. 1143.

Collecta

Deus, auctor pacis et amátor caritátis,
qui beátam Elísabeth
mira dissidentes componéndi grátia decorásti,
da nobis, eius intercessióne, pacis ópera exercére,
ut filii Dei nominári possimus.

Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1180, n. 15.

Psalmus responsorius, p. 1151.

Evangelium, p. 1193, n. 10.

Die 5 iulii

S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri

De Communi pastorum, p. 1065.

Vel de Communi sanctorum (pro educatoribus, vel pro
religiosis), p. 1145 vel 1141.

Collecta

Da nobis, Dómine,
ut supereminéntem Iesu Christi sciéntiam
spíritu Pauli apóstoli prosequámur,
qua beátus Antónius María eruditus
verbum salutis in Ecclésia tua iúgiter prædicávit.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1093, n. 11.

Psalmus responsorius, p. 1168.

Evangelium, p. 1197, n. 13.

Die 6 iulii

S. Mariæ Goretti, virginis et martyris

De Communi martyrum, p. 1035.

Vel de Communi virginum, p. 1124.

Collecta

Deus, innocentiæ auctor et castitatis amátor,
qui famulæ tuæ Mariæ
iuvenili ætate martýrii grátiam contulisti,
da nobis, quæsumus, eius intercessióne,
in tuis mandátis constántiam,
qui dedísti certánti vírgini corónam. Per Dóminum.

Lectio prior

Corpora vestra membra Christi sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatióni sed Dómino, et Dóminus
córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit, et nos sus-
citábit per virtútem suam. Nescítis quóniam córpora
vestra membra Christi sunt?

Qui adhæret Dómino, unus Spíritus est. Fúgite for-
nicatióne. Omne peccátum, quodcúmque fécerit ho-
mo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus
suum peccat.

An nescítis quóniam corpus vestrum templum est
Spíritus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo,
et non estis vestri?

Empti enim estis pretio: glorificáte ergo Deum in
córporibus vestris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

R. In manus tuas, Dómine,
comméndo spíritum meum.

3 Esto mihi in rupem præsidii
et in domum munitam,
ut salvum me fácias.

4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,
quóniam respexisti humilitátem meam. R.

16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persecuéntibus me;

17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. R.

Evangelium, p. 1058, n. 5.

Die 11 iulii

S. Benedicti, abbatis

Memoria

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beátum Benedíctum abbátem
in schola divíni servítii
præclárum constituísti magístrum,
tribue, quæsumus,
ut, amóri tuo nihil præponétes,
viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

Lectio libri Proverbiórum

2, 1-9

Fili mi, si suscéperis sermónes meos, et mandáta mea absconderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris tua, inclína cor tuum ad cognoscéndam prudéntiam.

Si enim sapiéntiam invocáveris et inclináveris cor tuum prudéntiæ, si quæsieris eam quasi pecúniã et sicut thesáuros effóderis illam, tunc intélleges timórem Dómini et sciéntiam Dei invénies; quia Dóminus dat sapiéntiam, et ex ore eius prudéntia et sciéntia.

Custódiat rectórum salútem et próteget gradiétes simpliciter, servans sémitas iustítiæ et vias sanctorum custódiens. Tunc intélleges iustítiam et iudícium et æquitátem et omnem sémitã bonã.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4 et 6. 9 et 12. 14-15 (R.: 2 a)

R. Benedícam Dóminum in omni témpore.

- ² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- ³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.
- ⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- ⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur. R.
- ⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo.
- ¹² Veníte, filii, audíte me:
timórem Dómini docébo vos. R.

- 14 Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua ne loquántur dolum.
- 15 Divérte a malo et fac bonum,
inquíre pacem, et perséquere eam. **R̄.**

Evangelium, p. 1188, n. 7a.

Super oblata

Hæc sancta, Dómine,
quæ in beáti Benedícti celebritáte deférimus,
réspice benígnus, et præsta,
ut nos, eius exémplicis te quæréntes,
unitátis in tuo servítio pacisque dona
cónsequi mereámur. Per Christum.

Post communionem

Accépto pignore vitæ ætérnæ,
te, Dómine, suppliciter deprecámur,
ut, beáti Benedícti mónitis obsequéntes,
óperi tuo fidéliter serviámus,
et fratres fervénti diligámus caritaté. Per Christum.

Die 13 iulii

S. Henrici

De Communi sanctorum, p. 1135.

Collecta

Deus, qui beátum Henricum,
grátia tuæ ubertáte prævéntum,
e terréni cura regíminis ad supérna mirabíliter erexisti,
eius nobis intercessióne largíre,
ut inter mundánas varietátes
puris ad te méntibus festinémus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1167, n. 17.
 Psalmus responsorius, p. 1168.
 Evangelium, p. 1183, n. 2a.

Die 14 iulii

S. Camilli de Lellis, presbyteri

De Communi sanctorum (pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt), p. 1143.

Collecta

Deus, qui sanctum Camillum presbyterum
 caritatis in infirmos singulâri grâtiâ decorasti,
 eius mēritis, Spīritum nobis tuæ dilectiōnis infunde,
 ut, tibi in frātribus serviētes,
 ad te, hora exitus nostri, securi transire possimus.
 Per Dōminum.

Lectio prior, p. 1180, n. 15.
 Psalmus responsorius, p. 1151.
 Evangelium, p. 1206, n. 21.

Die 15 iulii

S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.
 Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Da, quæsumus, omnipotens Deus,
 ut, beāti Bonaventuræ episcopi natalicia celebrātes,
 et ipsius proficiāmus eruditōne præclāra,
 et caritatis ardōrem iūgiter æmulēmur.
 Per Dōminum.

Lectio prior, p. 1174, n. 7.
Psalmus responsorius, p. 1111.
Evangelium, p. 1096, n. 2.

Die 16 iulii

Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 996.

Collecta

Adiuvet nos, quæsumus, Dómine,
gloriósæ Vírginis Mariæ intercèssio veneránda,
ut, eius muníti præsídiis,
ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus.
Qui tecum vivit.

Lectio prior, p. 1014, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 1015.
Evangelium, p. 1021, n. 2a.

Die 21 iulii

S. Laurentii de Brindisi,
presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum, p. 1065.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Deus, qui pro nóminis tui glória et animárum salute
beáto Lauréntio presbýtero
spíritum consílii et fortitúdinis contulísti,
da nobis, in eódem spíritu, et agénda cognóscere,
et cónnita, eius intercessióne, perfícere.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1089, n. 6.

Psalmus responsorius, p. 1080.

Evangelium, p. 1121, n. 3.

Die 22 iulii
S. Mariæ Magdalænæ
Memoria

† Evangelium huius memoriæ est proprium

Ant. ad introitum

Io 20, 17

Dixit Dóminus Mariæ Magdalænæ:
Vade ad fratres meos, et dic eis:
Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum,
Deum meum et Deum vestrum.

Collecta

Deus, cuius Unigénitus Mariæ Magdalænæ ante omnes
gáudium nuntiándum paschále commísit,
præsta, quæsumus, ut, eius intercessióne et exémplo,
Christum vivéntem prædicémus,
et in glória tua regnántem videámus.
Qui tecum vivit.

Lectio prior *

Inveni quem diligit anima mea

Léctio Cántici canticórum

3, 1-4 a

Hæc dicit sponsa:

« In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit
ánima mea; quæsívi illum et non invéni. Surgam et
circuíbo civitátem per vicos et platéas, quæram quem
díligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni.

Invenérunt me vígiles qui custódiunt civitátem:
“ Num quem díligit ánima mea vidístis? ” Páululum
cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea ».
Verbum Dómini.

Vel

Nunc iam non novimus Christum secundum carnem.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-17

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimántes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus. Si quis ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt nova.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,

te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, R.

sic in sancto appáruí tibi,

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

- 4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. **℞.**
- 5 Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.
- 6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum, **℞.**
- 8 quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
- 9 Adhæsít ánima mea post te,
me suscepit délixtera tua. **℞.**

Alleluia

- ℞.** Allelúia. **℣.** Dic nobis, Mariá, quid vidísti in via?
Sepúlcrum Christi vivéntis,
et glóriam vidi resurgéntis. **℞.** Allelúia.

Evangelium

Mulier, quid ploras? Quem quæris?

- ✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
20, 1. 11-18

Prima sabbatórum Mariá Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum, et videt lápidem sublátum a monuménto.

Mariá autem stabat ad monuméntum foris plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se in monuméntum et videt duos ángelos in albis sedéntes, unum ad caput et unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Iesu.

Et dicunt ei illi: « Múlier, quid ploras? »

Dicit eis: « Tulérunt Dóminum meum, et nésicio ubi posuérunt eum ».

Hæc cum dixisset, convérsa est retrórsum et videt Iesum stantem, et non sciébat quia Iesus est.

Dicit ei Iesus: « Múlier, quid ploras? Quem quæris? »

Illa, existimans quia hortulánus esset, dicit ei: « Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum, et ego eum tollam ».

Dicit ei Iesus: « Mariá ».

Convérsa illa, dicit ei hebráice: « Rabbúni (quod dícitur Magíster) ».

Dicit ei Iesus: « Iam noli me tángere, nondum enim ascénderi ad Patrem; vade autem ad fratres meos et dic eis: " Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum et Deum meum et Deum vestrum " ».

Venit Mariá Magdaléne, annúntians discíplis: « Vi-di Dóminum », et quia hæc dixit ei.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera
in beátæ Mariæ Magdalænæ commemoratióne exhibita,
cuius caritátis obséquium
unigénitus Fílius tuus cleménter suscepit impénsum.
Qui vivit.

Ant. ad communionem

2 Cor 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos,
ut et qui vivunt iam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit.

Post communionem

Mysteriórum tuórum, Dómine, sancta percéptio
perseverántem illum nobis amórem infúndat,
quo beáta Mariá Magdaléna
Christo magístro suo indesinénter adhæsít.
Qui vivit.

Die 23 iulii

S. Birgittæ, religiosæ

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Dómine Deus noster,
 qui beátæ Birgittæ, Fílii tui passiónem meditánti,
 secréta cæléstia revelásti,
 da nobis fámulis tuis,
 in revelatióne glóriæ tuæ gaudére lætántes.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1173, n. 5.

Psalmus responsorius, p. 1160.

Evangelium, p. 1205, n. 20.

Die 25 iulii

S. IACOBI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum

Cf. Mt 4, 18. 21

Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ,
 vidit Iacóbum Zebedæi et Ioánnem fratrem eius,
 reficiéntes rétia sua, et vocávit eos.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 qui Apostolórum tuórum primítias
 beáti Iacóbi ságuine dedicásti,
 da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ
 ipsíus confessiône firmári,
 et iúgiter patrocíniis confoveri.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Semper mortificationem Iesu
in corpore circumferentes.*

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 7-15

Fratres:

Habémus thesáurum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei et non ex nobis.

In ómnibus tribulatióem pátimur, sed non angustiámur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutió-nem pátimur, sed non derelinquimur; deícimur, sed non perímus; semper mortificatióem Iesu in córpore circumferétes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur.

Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis.

Habétes autem eúmdem Spíritum fidei, sicut scriptum est: « Crédidi, propter quod locútus sum »; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciétes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum, et nos cum Iesu suscitábit, et constituet vobíscum.

Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans per multos gratiárum actióem abundáre fáciat in glóriam Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 5)

R. Qui sémant in lácrimis, in exsultatióne metent.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniátes.

- 2 Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. **R.**
Tunc dicébant inter gentes:
« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
- 3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. **R.**
- 4 Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in austro.
- 5 Qui séminant in lácrimis,
in exsultatióne metent. **R.**
- 6 Eúntes ibant et flebant,
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne,
portántes manípulos suos. **R.**

Alleluia

Io 15, 16

- R.** Alleluia. **V.** Ego vos elégi de mundo,
ut cátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

Evangelium*Calicem meum bibetis.***✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum**

20, 20-28

In illo témpore:

Accéssit ad Iesum mater filiórum Zebedæi cum
filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo.

Qui dixit ei: « Quid vis? »

Ait illi: « Dic ut sédeant hi duo filii mei, unus ad
dexteram tuam, et unus ad sinístram, in Regno tuo ».

Respóndens autem Iesus dixit: « Nescítis quid pe-
tátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus
sum? »

Dicunt ei: « Póssumus ».

Ait illis: « Cálicem quidem meum bibétis; sedére autem ad d́xteram meam et sinístram non est meum dare illud, sed quibus parátum est a Patre meo ».

Et audiéntes decem indignáti sunt de duóbus frátribus.

Iesus autem vocávit eos ad se, et ait: « Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum, et qui magni sunt potestátem exércent in eos.

Non ita erit inter vos, sed quicúmque volúerit inter vos magnus fieri, erit vester mínister; et quicúmque volúerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre et dare ánimam suam redemptionem pro multis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Munda nos, Dómine,
passiónis Fílii tui baptísmate salutári,
ut in festo sancti Iacóbi,
quem primum inter Apóstolos
cálicis eius partícipem esse voluísti,
beneplácitum tibi sacrificium offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Cf. Mt 20, 22-23

Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Post communionem

Beáti apóstoli Iacóbi, quæsumus, Dómine,
intercessióne nos ádiuva,
pro cuius festivitáte percépimus tua sancta lætántes.
Per Christum.

Die 26 iulii

**Ss. Ioachim et Annæ,
parentum beatæ Mariæ Virginis**

Memoria

Ant. ad introitum

Laudémus Ióachim et Annam in generatióne sua,
quia benedictiónem ómnium géntium
dedit illis Dóminus.

Collecta

Dómine, Deus patrum nostrórum,
qui beátis Ióachim et Annæ hanc grátiam contulísti
ut ex eis incarnáti Fílii tui Mater nascerétur,
utriúsque précibus concéde,
ut salutem tuo promíssam pópulo consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Nomen eorum vivit in generationem et generationem.

Léctio libri Sirácidæ

44, 1. 10-15

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in
generatióne sua.

Illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non
defuérent. Cum sémine eórum pérmanent bona, he-
réditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit
semen eórum, et filii eórum propter illos usque in
ætérrnum manent; semen eórum et glória eórum non
derelinquétur.

Córpóra ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen
eórum vivit in generatióne et generatióne. Sapién-
tiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet
ecclésia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 131, 11. 13-14. 17-18 (R.: cf. Lc 1, 32 a)

R. Dedit illi Dóminus Deus
sedem David patris eius.

11 Iurávit Dóminus David,
véritas est, et non recédet ab ea:

« De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam ». R.

13 Quóniam elégit Dóminus Sion,
desiderávit eam in habitatióne sibi:

14 « Hæc réquies mea in sæculum sæculi;
hic habitábo, quóniam desiderávi eam. R.

17 Illic germináre fáciam cornu David,
parábo lucérnam Christo meo.

18 Inimicos eius índuam confusióne,
super ipsum autem efflorebit diadéma eius ». R.

Alleluia

Cf. Lc 2, 25 c

R. Allelúia. ⁊. Expectábant consolatióne Israel
et Spíritus Sanctus erat in eis.

R. Allelúia.

Evangelium

*Multi prophetæ et iusti cupierunt videre
quæ videtis.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 16-17

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Vestri beáti óculi, quia vident; et aures vestræ,
quia áudiunt; amen quippe dico vobis: Multi prophé-

tæ et iusti cupiérunt vidére quæ vidétis et non vidérunt,
et audíre quæ audítis et non audiérunt ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
múnera nostræ devotiónis, et præsta,
ut eiúsdem benedictiόνis,
quam Abrahæ et eius sémini promisísti,
mereámur esse partícipes.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Ps 23, 5

Accepérunt benedictiόνem a Dómino,
et misericórdiam a Deo salutári suo.

Post communionem

Deus, qui Unigénitum tuum
ex homínibus nasci voluísti,
ut hómínes ex te mirábili mystério renasceréntur,
quæsumus, ut, quos filiórum pane satiásti,
adoptiόνis spírítu benignitáte tua sanctífices.

Per Christum.

Die 29 iulii

S. Marthæ

Memoria

† Evangelium huius memoriæ est proprium.

De Communi sanctorum, p. 1146.

Ant. ad introitum

Lc 10, 38

Intrávit Iesus in quoddam castéllum,
et múlíer quædam Martha nómine
excépit illum in domum suam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 cuius Fílius in domo beátæ Marthæ
 dignátus est hospitári,
 da, quæsumus, ut, eíusdem intercessióne,
 Christo in frátribus nostris fidéliter ministrántes,
 in æde cælésti a te récipi mereámur. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1180, n. 16.

Psalmus responsorius, p. 1169.

Alleluia

Io 8, 12 b

℟. Allelúia. ℣. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
 qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
 ℟. Allelúia.

Evangelium *

Credidi quia tu es Christus Filius Dei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 19-27

In illo témpore:

Multi ex Iudæis vénerant ad Martham et Mariám,
 ut consolaréntur eas de fratre. Martha ergo, ut au-
 dívit quia Iesus venit, occúrrit illi; Mariá autem domi
 sedébat.

Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses
 hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio
 quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrec-
 tíone, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita: qui
 credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui
 vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis
 hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei qui in mundum venísti ».

Verbum Dómini.

Vel

*Martha, Martha, sollicita es et turbaris
erga plurima.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlter quædam Martha nómine excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

Super oblata

In beáta Martha te, Dómine, mirábilem prædicántes, maiestátem tuam suppliciter exorámus, ut, sicut eius tibi gratum éxstitit caritátis obséquium, sic nostræ servitútis accépta reddántur officia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 11, 27

Dixit Martha ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Córpore et Sánguine Unigéniti tui
sacra percéptio, Dómine,
ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
ut, exémplo beátæ Marthæ,
valeámus tibi et sincéra in terris caritáte profícere,
et tui perpétua in cælis visióne gaudére. Per Christum.

Die 30 iulii

**S. Petri Chrysologi,
episcopi et Ecclesiæ doctoris**

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Collecta

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum episcopum
Verbi tui incarnáti præcónem egrégium effecísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut tuæ salutis mystéria et iúgiter scrutémur in corde,
et fidéliter significémus in ópere. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1115, n. 4.

Psalmus responsorius, p. 1111.

Evangelium, p. 1123, n. 3a.

Die 31 iulii

S. Ignatii de Loyola, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 1065.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Ant. ad introitum

Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium, et inférnórum;

et omnis lingua confiteatur
quia Dóminus Iesus Christus
in glória est Dei Patris.

Collecta

Deus, qui, ad maiórem tui nóminis glóriam propagándam,
beátum Ignátium in Ecclesiá tua suscitásti,
concede, ut, eius auxílio et imitatióne certántes in terris,
coronári cum ipso mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Omnia in gloriam Dei facite.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

10, 31 — 11, 1

Fratres:

Sive manducátis, sive bíbitis, sive áliud quid fá-
cítis, ómnia in glóriam Dei fácite.

Sine offensióne estóte Iudæis et Græcis et Ecclé-
siæ Dei; sicut et ego per ómnia ómnibus pláceo, non
quærens quod mihi útile est, sed quod multis, ut salvi
fiant. Imitatóres mei estóte, sicut et ego Christi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivít me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **R.**
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivít eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. **R.**
- 8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **R.**
- 10 Timéte Dóminum, sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.
- 11 Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum non defíciant omni bono. **R.**

Evangelium, p. 1204, n. 19.

Super oblata

Pláceant, Dómine Deus,
oblatiónes in celebratióne sancti Ignátii tibi delátæ,
et præsta, ut sacrosáncta mystéria,
in quibus omnis sanctitátis fontem constituísti,
nos quoque in veritáte sanctificent. Per Christum.

Ant. ad communionem

Lc 12, 49

Dicit Dóminus: Ignem veni mittere in terram,
et quid volo, nisi ut accendátur?

Post communionem

Laudis hóstia, Dómine,
quam pro sancto Ignátio grátias ágéntes obtúlimus,
ad perpétuam nos maiestátis tuæ laudatió nem perdúcat.
Per Christum.

AUGUSTUS

Die 1 augusti

**S. Alfonsi Mariæ de' Liguori,
episcopi et Ecclesiæ doctoris**

Memoria

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui in Ecclesia tua
nova semper instauras exempla virtutum,
da nobis in zelo animarum
beati Alfonsi Mariæ episcopi ita vestigiis adherere,
ut eius in cælis assequamur et præmia.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Lex Spiritus vitæ in Christo Iesu liberavit te
a lege peccati et mortis.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romános 8, 1-4

Fratres:

Nihil nunc damnationis est his qui sunt in Christo Iesu; lex enim Spiritus vitæ in Christo Iesu liberavit te a lege peccati et mortis.

Nam quod impossibile erat Legi in quo infirmabatur per carnem, Deus Filium suum mittens in similitudine carnis peccati et pro peccato, damnavit peccatum in

carne, ut iustitia Legis implerétur in nobis, qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum Spíritum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (R.: 12 b)

R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

9 In quo mundábit adulescéntior viam suam?

In custodiéndo sermónes tuos. R.

10 In toto corde meo exquisívi te,
ne erráre me fácias a præcéptis tuis. R.

11 In corde meo abscondi elóquia tua,
ut non peccem tibi. R.

12 Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. R.

13 In lábiis meis
numerávi ómnia iudícia oris tui. R.

14 In via testimoniórum tuórum delectátus sum
sicut in ómnibus divítiis. R.

Evangelium, p. 1117, n. 1.

Super oblata

Cælésti, Dómine, Spíritus igne
corda nostra cleménte exúre,
qui beáto Alfónso Mariæ tribuísti
et hæc mystéria celebráre,
et per éadem hóstiam tibi sanctam seípsum exhibére.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátum Alfónsum Mariám
fidélem dispensatórem
et præcónem tanti mystérii providísti,

concede, ut fideles tui illud frequenter percipiant,
et, percipiendo, te sine fine collaudent.
Per Christum.

Die 2 augusti

S. Eusebii Vercellensis, episcopi

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 1063.

Collecta

Fac nos, Dómine Deus, in asserenda Fílii tui divinitate,
sancti Eusébbii episcopi constantiam imitari,
ut, fidem servantes quam ipse dócuit,
eiusdem Fílii tui vitæ participes esse mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1181, n. 17.

Psalmus responsorius, p. 1078.

Evangelium, p. 1182, n. 1.

Die 4 augusti

S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 1065.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui sanctum Ioánnem Mariam presbýterum
pastoráli stúdio miráblem effecísti,
da, quæsumus, ut, eius exémplo et intercessióne,
fratres in caritate Christi tibi lucrémur,
et cum eis ætérnam glóriam cónsequi valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Speculatorem dedi te domui Israel.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

3, 16-21

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Fili hómínis, speculatorem dedi te dómui Israel, et áudies de ore meo verbum et annuntiábis eis ex me.

Si, dicente me ad ímpium: “ Morte moriéris ”, non annuntiáveris ei neque locútus fúeris, ut avertátur a via sua ímpia et vivat, ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem eius de manu tua requíram.

Si autem tu annuntiáveris ímpio, et ille non fúerit convérsus ab impietáte sua et a via sua ímpia, ipse quidem in iniquitáte sua moriétur, tu autem ánimam tuam liberásti.

Sed, et si convérsus iustus a iustítia sua fúerit et fécerit iniquitátem, ponam offendículum coram eo; ipse moriétur, quia non annuntiásti ei; in peccáto suo moriétur, et non erunt in memória iustítiae eius quas fecit, sánguinem vero eius de manu tua requíram.

Si autem tu annuntiáveris iusto ut non peccet iustus et ille non peccáverit, vivens vivet, quia annuntiásti ei, et tu ánimam tuam liberásti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allehúia.

¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.

² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Alleluia

Lc 4, 18-19

℞. Allelúia. ⁊. Evangelizáre paupéribus misit
me Dóminus,
prædicáre captívis remissionem.
℞. Allelúia.

Evangelium

Videns turbas misertus est eis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 35 — 10, 1

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangélium Regni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem.

Videns autem turbas misértus est eis, quia erant vexáti et iacéntes, sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discíplis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ».

Et convocátis duódecim discíplis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum, ut eícerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Verbum Dómini.

Die 5 augusti

In dedicatione basilicæ S. Mariæ

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 996.

Collecta

Famulórum tuórum,
quæsumus, Dómine, delictis ignósce,

ut, qui tibi placere de nostris actibus non valémus,
 Genetrícis Fílii tui intercessióne salvémur.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1014, n. 11.

Psalmus responsorius, p. 1015.

Evangelium, p. 1027, n. 9.

Die 6 augusti
 IN TRANSFIGURATIONE DOMINI
 Festum

Ant. ad introitum

Cf Mt 17, 5

In splendénti nube Spíritus Sanctus visus est,
 patérna vox audíta est:
 Hic est Fílius meus diléctus,
 in quo mihi bene complácu: ipsum audíte.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui fidei sacraménta
 in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne
 patrum testimónio roborásti,
 et adoptiónem filiórum perféctam
 mirábiliter præsignásti,
 concéde nobis fámulis tuis,
 ut, ipsíus dilécti Fílii tui vocem audiéntes,
 eiúsdem coherédes éffici mereámur.
 Per Dóminum.

Quando hoc festum extra dominicam occurrit, ante Evangelium una tantum ex sequentibus lectionibus eligitur.

Lectio prima

Vestimentum eius candidum quasi nix.

Lectio libri Daniélis prophétæ

7, 9-10. 13-14

Aspiciebam donec throni positi sunt, et antiquus diérum sedit. Vestimentum eius candidum quasi nix, et capilli capitis eius quasi lana munda; thronus eius flammæ ignis, rotæ eius ignis accensus.

Flúvius igneus rapidusque egrediebatur a fácie eius; mília mílium ministrábant ei, et decies mílies centéna mília assistébant ei. Iudícium sedit, et libri apérti sunt.

Aspiciebam ergo in visióne noctis, et ecce cum núbibus cæli quasi fílius hómínis veniébat, et usque ad antiquum diérum pervénit.

Et in conspéctu eius obtulérunt eum, et dedit ei potestátem et honórem et regnum, et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient; potéstas eius, potéstas æténa, quæ non auferétur, et regnum eius, quod non corrumpétur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 96, 1-2. 5-6. 9 (R.: 1 a et 9 a)

R. Dóminus regnávít, Altíssimus super omnem terram.

1 Dóminus regnávít, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.

2 Nubes et calígo in circúitu eius,
iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius. R.

5 Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini,
a fácie Dómini omnis terra.

6 Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius. R.

9 Quóniam tu Dóminus, Altíssimus super omnem terram,
nimis exaltátus es super omnes deos. R.

Lectio secunda

Hanc vocem nos audivimus de cælo.

Lectio Epistolæ secundæ beati Petri apostoli 1, 16-19
Carissimi:

Non captiosas fabulas secuti, notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem et adventum, sed speculatores facti illius magnitudinis.

Accipiens enim a Deo Patre honorem et gloriam, voce prolata ad eum huiusmodi a magnifica gloria: « Filius meus, dilectus meus hic est, in quo Ego mihi complacui ». Et hanc vocem nos audivimus de cælo prolatam, cum essemus cum ipso in monte sancto.

Et habemus firmiorem propheticum sermonem, cui bene facitis attendentes quasi lucernæ lucenti in caliginoso loco, donec dies illucescat, et lucifer oriatur in cordibus vestris. — Verbum Domini.

Alleluia

Mt 17, 5 c

✠. Alleluia. ✠. Hic est Filius meus dilectus,
in quo mihi bene complacui:
ipsum audite. ✠. Alleluia.

Evangelium

Anno A

Resplenduit facies eius sicut sol.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

In illo tempore:

17, 1-9

Assumit Iesus Petrum et Iacobum et Ioannem fratrem eius, et ducit illos in montem excelsum seorsum; et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol, vestimenta autem eius facta sunt alba sicut lux.

Et ecce apparuit illis Móyses et Elías cum eo loquéntes.

Respóndens autem Petrus, dixit ad Iesum: « Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, fáciam hic tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Elíæ unum ».

Adhuc eo loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube dicens: « Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuti: ipsum audíte ».

Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam et timuérunt valde.

Et accessit Iesus et tétigit eos dixítque eis: « Súrgite et nolíte timére ». Levántes autem óculos suos néminem vidérunt nisi solum Iesum.

Et, descendéntibus illis de monte, præcépít eis Iesus dicens: « Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat ». — Verbum Dómini.

Anno B

Hic est Filius meus dilectus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 2-10

In illo témpore:

Assúmit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem, et ducit illos in montem excélsum seórsum solos; et transfigurátus est coram ipsis. Et vestiménta eius facta sunt splendéntia, cándida nimis, quália fullo super terram non potest tam cándida fácere.

Et apparuit illis Elías cum Móyse, et erant loquéntes cum Iesu.

Et respóndens Petrus ait Iesu: « Rabbi, bonum est nos hic esse; et faciámus tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Elíæ unum ». Non enim sciébat quid respondéret, erant enim extérriti.

Et facta est nubes obúmbrans eos, et venit vox de nube: « Hic est Fílius meus diléctus: audíte illum ».

Et, statim circumspiciéntes, néminem ámplius vidérunt, nisi Iesum tantum secum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépít illis, ne cui quæ vidissent narrárent, nisi cum Fílius hóminis a mórtuis resurréxerit. Et verbum continuérunt apud se, conquiréntes quid esset illud « a mórtuis resúrgere ».

Verbum Dómini.

Anno C

Moyses et Elias dicebant exodum eius.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 28 b-36

In illo témpore:

Assúmpsit Iesus Petrum et Ioánnem et Iacóbum, et ascéndit in montem ut oráret.

Et facta est, dum oráret, spécies vultus eius áltera, et vestítus eius albus refúlgens. Et ecce duo viri loquebántur cum illo.

Et erant Móyses et Elías, qui visi in glória dicébant exodum eius, quem completúrus erat in Ierúsalem.

Petrus vero et qui cum illo graváti erant somno. Et evigilántes vidérunt glóriam eius et duos viros qui stabant cum illo.

Et factum est, cum discéderent ab illo, ait Petrus ad Iesum: « Præcéptor, bonum est nos hic esse; et faciámus tria tabernácula, unum tibi et unum Móysi et unum Eliæ », nésciens quid diceret.

Hæc autem illo loquente, facta est nubes et obumbrávit eos; et timuérunt, intrántibus illis in nubem.

Et vox facta est de nube dicens: « Hic est Fílius meus eléctus, ipsum audíte ». Et, dum fíeret vox, invéntus est Iesus solus.

Et ipsi tacuerunt, et némini dixerunt in illis diébus quidquam ex his quæ viderant. — Verbum Dómini.

Quando hoc festum celebratur die dominica, dicitur Credo.

Super oblata

Obláta múnera, quæsumus, Dómine,
gloriósa Unigéniti tui Transfiguratióne sanctífica,
nosque a peccatórum máculis,
splendóribus ipsíus illustratiónis, emúnda. Per Christum.

Præfatio: De mysterio Transfigurationis.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corða.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui coram eléctis téstibus suam glóriam revelávit,
et commúnem illam cum céteris córporis formam
máximo splendóre perfúdit,
ut de córdibus discipulórum
crucis scándalum tollerétur,
et in totíus Ecclésiæ córpore declaráret impléndum
quod eius mirabíliter præfúlsit in cápíte.

Et ídeo cum cælórum Virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

1 Io 3, 2

Cum Christus apparúerit, símiles ei érimus,
quóniam vidébimus eum sícuti est.

Post communionem

Caeléstia, quæsumus, Dómine,
aliménta quæ sumpsimus
in eius nos transfórment imáginem,
cuius claritátem gloriósa Transfiguratióne
manifestáre voluísti.
Per Christum.

Die 7 augusti

Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum

De Communi martyrum, p. 1030.

Collecta

Quæsumus, omnípotens Deus,
ut nos, virtúte Spíritus Sancti,
et ad credéndum dóciles
et ad confiténdum fortes effícias,
qui beáto Xysto eiúsque sóciis,
propter verbum tuum et testimónium Iesu,
ánimas suas pónere tribuísti.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1046, n. 5.

Psalmus responsorius, p. 1047.

Evangelium, p. 1056, n. 2.

Eodem die 7 augusti
S. Caletani, presbyteri

De Communi pastorum, p. 1065.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beáto Caietáno presbýtero
apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti,
eius nobis exémplo et intercessióne concéde
in te semper confidere,
et regnum tuum indesinéter quærere.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1161, n. 12.
Psalmus responsorius, p. 1162.
Evangelium, p. 1203, n. 17.

Die 8 augusti
S. Dominici, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 1065.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Adiuvet Ecclésiám tuam, Dómine,
beátus Domínicus méritis et doctrínis,
atque pro nobis efficiátur piíssimus intervéntor,
qui tuæ veritátis éxstitit prædicátor exímus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1113, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 1083.
Evangelium, p. 1201, n. 15.

Super oblata

Preces, quas tibi, Dómine, offérimus,
intercedénte beáto Domínico, cleménter inténde,
et, huius sacrificií virtúte poténti,
propugnatóres fidei grátiae tuæ protectióne confirma.
Per Christum.

Post communionem

Caeléstis, Dómine, virtútem sacraménti,
quo in beáti commemoratióne Domínici pasti sumus,
percípiat Ecclésia tua plenæ devotiónis afféctu,
et cuius prædicatióne flóruit,
eius intercessióne iuvétur.
Per Christum.

Die 10 augusti

S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS

Festum**Ant. ad introitum**

Hic est beátus Lauréntius,
qui pro ope Ecclésiæ semetípsum trádidit:
proptérea méruit martýrii passióne,
ut lætus ascénderet ad Dóminum Iesum Christum.

Dicitur Glória in excélsis.**Collecta**

Deus, cuius caritátis ardóre beátus Lauréntius
servítio cláruit fidélis et martýrio gloriósus,
fac nos amáre quod amávit,
et ópere exercére quod dócuit.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Hilarem datorem diligit Deus.*Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

9, 6-10

Fratres:

Qui parce sēminat, parce et metet; et qui sēminat in benedictionibus, in benedictionibus et metet. Unusquisque, prout destināvit corde suo, non ex tristitia aut ex necessitate; hilarem enim datorem diligit Deus.

Potens est autem Deus omnem grātiam abundāre facere in vobis, ut, in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundētis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispērsit, dedit paupēribus, iustitia eius manet in aeternum ».

Qui autem administrat semen seminanti, et panem ad manducandum praeſtabit, et multiplicabit semen vestrum, et augēbit incrementa frugum iustitiæ vestrae.

Verbum Dōmini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 5-6. 7-8. 9 (R.: 5 a)

R. Iucundus homo qui miseretur et commodat.

¹ Beātus vir qui timet Dōminum,
in mandātis eius cupit nimis.

² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur. R.

⁵ Iucundus homo qui miseretur et commodat,
dispōnet res suas in iudicio,

⁶ quia in aeternum non commovēbitur.
In memoria aeterna erit iustus. R.

⁷ Ab auditiōne mala non timēbit.
Paratum cor eius, sperans in Dōmino,

confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. **℞.**

Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáeculum sáeculi,
cornu eius exaltábitur in glória. **℞.**

Alleluia

Io 8, 12 b

℞. Allelúia. **℣.** Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

℞. Allelúia.

Evangelium

*Si quis mihi ministraverit,
honorificabit eum Pater.*

✠ Lécitio sancti Evangélij secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis:

« Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti
cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet;
si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui
amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiat eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum
ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministrá-
verit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe propítius, Dómine, múnera
in beáti Lauréntii celebritáte lætánter obláta,
et ad nostræ salútis auxiliúm proveníre concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 12, 26

Qui mihi ministrat, me sequatur;
et ubi sum ego, illic et minister meus erit,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacro múnere satiáti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod in festivitáte sancti Lauréntii
débitæ servitútis præstámus obséquium,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

Die 11 augusti
S. Claræ, virginis
Memoria

De Communi virginum, p. 1124.

Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beátam Claram
ad paupertátis amórem misericórditer adduxísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, in paupertáte spíritus Christum sequéntes,
ad tui contemplatióem in cælésti regno
perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1175, n. 9.

Psalmus responsorius, p. 1149.

Evangelium, p. 1188, n. 7a.

Die 13 augusti
**Ss. Pontiani, papæ,
et Hippolyti, presbyteri, martyrum**

De Communi martyrum, p. 1030.
Vel de Communi pastorum, p. 1061.

Collecta

**Patiéntia pretiósá iustórum
tuæ nobis, Dómine, quæsumus,
afféctum dilectiόνis accúmulet,
et in córdibus nostris
sacræ fidei semper exérceat firmitátem.
Per Dóminum.**

Lectio prior, p. 1054, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 1048.
Evangelium, p. 1059, n. 6.

Die 15 augusti
**IN ASSUMPTIONE
BEATÆ MARIE VIRGINIS**
Sollemnitatis

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa dicitur vespere diei 14 augusti, sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum

Gloriosa dicta sunt de te, María,
quæ hodie exaltata es
super choros Angelorum,
et in ætérnum cum Christo triúmphas.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátam Vírginem Mariám,
eius humilitátem respiciens,
ad hanc grátiam evexisti,
ut Unigénitus tuus
ex ipsa secúndum carnem nascerétur,
et hodiérna die superexcelléti glória coronásti,
eius nobis précibus concéde,
ut, redemptionis tuæ mystério salváti,
a te exaltári mereámur.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat
in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Lectio prima

*Attulerunt arcam Dei et constituerunt eam
in medio tabernaculi, quod tetenderat ei David.*

Lectio libri primi Chronicorum

In diébus illis: 15, 3-4. 15-16; 16, 1-2

Congregávit David univérsum Israel in Ierúsalem, ut afferrétur arca Dei in locum suum, quem præparáverat ei; necnon et fílios Aaron et levítas.

Tulérunt autem fílii Levi arcam Dei, sicut præcéperat Móyses iuxta verbum Dómini, úmeris suis in vécibus. Dixítque David princípibus levítarum ut constitúerent de frátribus suis cantóres in órganis musicórum, nablis vidélicet et lyris et cýmbalis, ut resonáret in excélsis sónitus lætitiæ.

Attulérunt ígitur arcam Dei et constituérunt eam in médio tabernáculi, quod teténderat ei David, et obtulérunt holocáusta et pacífica coram Deo.

Cumque compléset David ófferens holocáusta et pacífica benedíxit pópulo in nómine Dómini.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 131, 6-7. 9-10. 13-14 (R.: 8)

R. Surge, Dómine, in réquiem tuam,
tu et arca fortitúdinis tuæ.

⁶ Ecce audívimus eam esse in Ephrata,
invénimus eam in campis Iaar.

⁷ Ingrediámur in tabernáculum eius,
adorémus ad scabéllum pedum eius. R.

⁹ Sacerdótes tui induántur iustítiam,
et sancti tui exsúltent.

¹⁰ Propter David servum tuum
non avértas fáciem christi tui. R.

- ¹³ Quóniam elégit Dóminus Sion,
desiderávit eam in habitatióem sibi:
¹⁴ « Hæc réquies mea in sæculum sæculi:
hic habitábo, quóniam desiderávi eam ». *R.*

Lectio secunda

Dedit nobis victoriam per Iesum Christum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 15, 54-57

Fratres:

Cum mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: « Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? » Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti Lex.

Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Verbum Dómini.

Alleluia Lc 11, 28

R. Allelúia. *V.* Beáti qui áudiunt verbum Dei
et custódiunt illud. *R.* Allelúia.

Evangelium

Beatus venter qui te portavit.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Loquente Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
sacrificium placatiónis et laudis,
quod in sanctæ Dei Genetrícis Assumptiône celebrámus,
ut ad véniam nos obtinéndam perdúcat,
et in perpétua gratiárum constítuat actióne.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti, p. 953.

Ant. ad communionem Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Mariæ Vírginis,
quæ portavérunt ætéрни Patris Fílium.

Post communionem

Mensæ cæléstis partícipes effécti,
implorámus cleméntiam tuam, Dómine Deus noster,
ut, qui Assumptiõem Dei Genetrícis cólimus,
a cunctis malis imminéntibus liberémur.
Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Apoc 12, 1

Signum magnum appáruit in cælo:
Múlier amícta sole, et luna sub pedibus eius,
et in cápite eius coróna stellárum duódecim.

Vel:

Gaudeámus omnes in Dómino,
diem festum celebrántes sub honóre Mariæ Vírginis,

de cuius Assumptiōne gaudent Angeli,
et collaudant Filium Dei.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui immaculátam Vírginem Mariám,
Fílii tui Genetrícem,
córporē et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti,
concede, quæsumus, ut, ad supérna semper inténti,
ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Lectio prima

Mulier amicta sole, et luna sub pedibus eius.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

11, 19 a; 12, 1. 3-6 a. 10 ab

Apértum est templum Dei in cælo, et visa est arca testaménti eius in templo eius. Et signum magnum appáruit in cælo: Múlier amícta sole, et luna sub pedibus eius, et super caput eius coróna stellárum duódecim.

Et visum est áliud signum in cælo: et ecce draco rufus magnus, habens cápita septem et córnua decem, et super cápita sua septem diadémata; et cauda eius trahit tértiam partem stellárum cæli, et misit eas in terram; et draco stetit ante mulierem, quæ erat paritúra, ut, cum peperisset, filium eius devoráret.

Et péperit filium másculum, qui rectúrus est omnes gentes in virga férrea; et raptus est filius eius ad Deum et ad thronum eius; et múlier fugit in désertum, ubi habet locum parátum a Deo.

Et audívi vocem magnam in cælo dicentem: « Nunc facta est salus et virtus et regnum Dei nostri, et potestas Christi eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 10 bc. 11-12 ab. 16 (R.: 10 b)

R. Astitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir.

¹⁰ Filíæ regum inter honorátas tuas;
ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir. R.

¹¹ Audi, filía, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;

¹² et concupíscet rex spéciem tuam.

Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.

¹⁶ Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis. R.

Lectio secunda

Primitiæ Christus, deinde hi qui sunt Christi.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

15, 20-26

Fratres:

Christus resurrexit a mórtuis, primitiæ dormiéntium; quóniam enim per hómínem mors, et per hómínem resurrectio mortuórum. Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

Unusquisque autem in suo órdine: primitiæ Christus, deinde hi qui sunt Christi in advéntu eius. Deinde finis, cum tradíderit Regnum Deo et Patri, cum evacuáverit omnem Principátum et omnem Potestátem et Virtútem.

Opórtet autem illum regnáre « donec ponat omnes

inimicos sub p edibus eius ». Novissima autem inimica destruetur mors; « omnia enim subiicit sub p edibus eius ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Ⲙ. Allel ua.  . Assumpta est Mar ia in c elum:
gaudet exercitus angelorum. Ⲙ. Allel ua.

Evangelium

Fecit mihi magna qui potens est: exaltavit humiles.

✠ Léctio sancti Evangelii sec ndum Lucam

1, 39-56

Exsurgens Mar ia in diebus illis abiit in montana cum festinatione in civitatem Iud e, et intravit in domum Zachari e et salutavit Elisabeth.

Et factum est, ut audivit salutationem Mar ie Elisabeth, exsultavit infans in utero eius, et replata est Spiritu Sancto Elisabeth, et exclamavit voce magna et dixit:

« Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi ut veniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutationis tu e in auribus meis, exsultavit in gaudio infans in utero meo.

Et beata qu e credidit, quoniam perficiuntur ea quę dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait Mar ia:

« Magnificat anima mea Dóminum, et exsultavit spiritus meus in Deo Salvatori meo, quia respexit humilitatem ancill e su e.

Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes: quia fecit mihi magna qui potens est, et

sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui; depósuit poténtes de sede et exáltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sǎcula ».

Mansit autem María cum illa quasi ménsibus tribus, et reversa est in domum suam. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ascéndat ad te, Dómine,
nostræ devotiónis oblátio,
et, beatíssima Vírgine María
in cælum assúpta intercedénte,
corda nostra, caritátis igne succénsa,
ad te iúgiter aspírent.
Per Christum.

Præfatio: De gloria Mariæ assumptæ.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quóniam in cælos hódie Virgo Deípara est assúpta,
Ecclésiæ tuæ consummándæ inítium et imágo,
ac pópulo peregrináti
certæ spei et soláctii documéntum;
corruptiónem enim sepúlcri eam vidére mérito nolústi,
quæ Fílium tuum, vitæ omnis auctórem,
ineffábiliter de se génuít incarnátum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus, in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Lc 1, 48-49

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna qui potens est.

Post communionem

Sumptis, Dómine, salutáribus sacraméntis,
da, quásumus,
ut, intercessióne beátæ Mariæ Vírginis
in cælum assúptæ,
ad resurrectionis glóriam perducámur.
Per Christum.

Die 16 augusti
S. Stephani Hungariæ

De Communi sanctorum, p. 1135.

Collecta

Concéde, quásumus, Ecclésiæ tuæ, omnipotens Deus,
ut beátum Stéphanum,
quem regnántem in terris propagatórem hábuit,

propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1150, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 1151.

Evangelium, p. 1191, n. 9.

Die 19 augusti

S. Ioannis Eudes, presbyteri

De Communi pastorum, p. 1065.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem presbýterum
ad annuntiándum investigábiles Christi divítias
mirábíliter elegísti,
da nobis, eius exémpis et mónitis,
ut, in tua sciéntia crescéntes,
secúndum Evangélii lumen fidéliter conversémur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 14-19

Fratres:

Flecto génuá mea ad Patrem, ex quo omnis patér-
nitas in cælis et in terra nominátur, ut det vobis secúndum
divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíri-
tum eius in interiorem hóminem,

habitáre Christum per fidem in córdibus vestris,
in caritaté radicáti et fundáti, ut valeátis comprehén-

dere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo
et sublímítás et profúndum,

scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Chri-
sti, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3.

℞. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

¹ Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirábilibus super me. ℞.

² Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. ℞.

³ Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum. ℞.

Evangelium, p. 1184, n. 3.

Die 20 augusti

S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 1106.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beátum Bernárdum abbátem,
zelo domus tuæ succénsum,
in Ecclésia tua lucére simul et ardére fecísti,
eius nobis intercessióne concéde,

ut, eodem spiritu ferventes,
tamquam filii lucis iugiter ambulemus.
Per Dominum.

Lectio prior, p. 1110, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 1111.
Evangelium, p. 1207, n. 22.

Super oblata

Maiestati tuæ, Dómine,
unitatis et pacis offerimus sacramentum,
sancti Bernárdi abbátis memóriam recolentes,
qui, verbo et opere præclárus,
Ecclésiæ tuæ órdis concórdiam strénue procurávit.
Per Christum.

Post communionem

Cibus, quem sumpsimus, Dómine,
in celebratióne beáti Bernárdi,
suum in nobis operetur efféctum,
ut, eius exémpis roboráti et mónitis erudíti,
Verbi tui incarnáti rapiámur amóre.
Qui vivit.

Die 21 augusti
S. Pii X, papæ
Memoria

De Communi pastorum (pro papa), p. 1061.

Collecta

Deus, qui, ad tuendam catholicam fidem
et universa in Christo instauranda,
sanctum Pium papam
cælesti sapiéntia et apostólica fortitúdine replevísti,

concede propitius,
 ut, eius instituta et exempla sectantes,
 premia consequamur æterna.
 Per Dominum.

Lectio prior

*Volebamus tradere vobis non solum Evangelium,
 sed etiam animas nostras.*

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
 ad Thessalonicenses

2, 2 b-8

Fratres:

Fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos
 Evangelium Dei in multa sollicitudine.

Exhortatio enim nostra non ex errore, neque ex im-
 munditia, neque in dolo; sed, sicut probati sumus a
 Deo, ut crederetur nobis Evangelium, ita loquimur;
 non quasi hominibus placentes, sed Deo qui probat
 corda nostra.

Neque enim aliquando fuimus in sermone adula-
 tionis, sicut scitis, neque sub prætextu avaritiæ, Deus
 testis; nec querentes ab hominibus gloriam, neque a
 vobis, neque ab aliis.

Cum possimus oneri esse ut Christi apostoli, sed
 facti sumus parvuli in medio vestrum, tamquam si nu-
 trix foveat filios suos.

Ita desiderantes vos, cupide volebamus tradere vo-
 bis non solum Evangelium Dei, sed etiam animas
 nostras, quoniam carissimi nobis facti estis.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericordias tuas, Domine, in æternum cantabo.

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti:

« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. **℞.**

Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam. **℞.**

Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. **℞.**

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ. **℞.**

Evangelium, p. 1104, n. 11.

Super oblata

Oblatióibus nostris, Dómine, benígne suscéptis,
da, quæsumus, ut hæc divína mystéria,
sancti Pii papæ mónita secúti,
sincéris tractémus obséquiis, et fidéli mente sumámus.
Per Christum.

Post communionem

Memóriam sancti Pii papæ celebrántes,
quæsumus, Dómine Deus noster,
ut, virtúte mensæ cæléstis,
constántes efficiámur in fide,
et in tua simus caritáte concórdes. Per Christum.

Die 22 augusti
Beatæ Mariæ Virginis Reginæ
Memoria

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 996.

Ant. ad introitum

Ps 44, 10

Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto,
 circúmdata varietáte.

Collecta

Deus, qui Fílii tui Genetrícem
 nostram constituísti Matrem atque Regínam,
 concéde propítius, ut, ipsíus intercessióne suffúlti,
 tuórum in régno cælésti consequámur glóriam filiórum.
 Per Dóminum.

Lectio prior

Filius datus est nobis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

9, 2-4. 6-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem
 magnam, habitántibus in regióne umbræ mortis lux
 orta est eis.

Multiplicásti gentem et non magnificásti lætítiam.
 Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sic-
 ut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt
 spólia.

Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, et
 sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Má dian.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est
 nobis, et factus est principátus super húmerum eius:

et vocábitur nomen eius « Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sáeculi, Princeps pacis ».

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólium David et super regnum eius sedébit, ut confírmes illud et corróboret in iudício et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciat hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sáecula.
vel Allelúia.

- 1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáeculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
- 6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.
- 7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
- 8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Alleluia

Lc 1, 28

R. Allelúia. V. Ave, Mariá, grátia plena; Dóminus tecum;
benedícta tu in muliéribus. R. Allelúia.

Evangelium

Ecce concipies et paries filium.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 26-38**

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingrèssus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ». Ipsa autem turbáta est in sermóne eius et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait Angelus ei: « Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concipies in útero et páries fílium et vocábis nomen eius Iesum.

Hic erit magnus et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei.

Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senécta sua; et hic mensis est sextus illi quæ vocátur stérilis; quia non erit impossibile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancilla Dómini; fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

Super oblata

Memóriam recoléntes beátæ Vírginis Mariæ,
tibi, Dómine, múnera nostra offérimus, deprecántes,

ut eius nobis succurrat humanitas,
qui tibi oblationem seipsum in cruce
obtulit immaculatam. Qui vivit.

Præfatio I de B. Maria Virgine (Et te in festivitate), p. 762,
vel II, p. 763.

Ant. ad communionem

Lc 1, 45

Beata es, quæ credidisti, quoniam perficientur ea,
quæ dicta sunt tibi a Domino.

Post communionem

Sumptis, Domine, sacramentis cælestibus,
te supplices deprecamur,
ut, qui beatæ Virginis Mariæ memoriam
venerando recolimus,
ætérni convívii mereamur esse partícipes.
Per Christum.

Die 23 augusti

S. Rosæ de Lima, virginis

De Communi virginum, p. 1124.

Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 1141.

Collecta

Deus, qui beatam Rosam, tuo amore succensam,
mundum relinquere
et tibi soli in austeritate pæniténtiæ vacare fecisti,
da nobis, eius intercessióne,
ut, vias vitæ sectantes in terris,
torrénte deliciárum tuárum perfruámur in cælis.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1131, n. 2.

Psalmus responsorius, p. 1129.

Evangelium, p. 1185, n. 4.

Die 24 augusti
S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI
Festum

Ant. ad introitum

Ps 95, 2. 3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei,
 annuntiáte inter gentes glóriam eius.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
 qua Fílio tuo beátus Bartholomæus apóstolus
 sincéro ánimo adhæsit,
 et præsta, ut, ipso deprecánte,
 Ecclésia tua
 cunctis géntibus salutis fiat sacraméntum.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Super ipsis fundamentis
 duodecim nomina Apostolorum Agni.*

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 9 b-14

Locútus est ángelus mecum dicens: « Veni, osténdam tibi sponsam uxórem Agni ».

Et sústulit me in spíritu super montem magnum et altum; et osténdit mihi Civitátem sanctam Ierúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem glóriam Dei; lumen eius símile lápidi pretiosíssimo, tamquam lápidi iáspidi, in modum crystálli.

Et habébat murum magnum et altum, et habébat portas duódecim, et super portas ángelos duódecim, et nómina inscripta, quæ sunt duódecim tribuum filiórum Israel.

Ab oriénte portæ tres, et ab aquilóne portæ tres, et ab austro portæ tres, et ab occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et super ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 12-13 ab. 17-18 (R.: cf. 12)

R. Sancti tui, Dómine,
notam fáciant glóriam regni tui.

¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et sancti tui benedícant tibi.

¹¹ Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.

¹² Ut notas fáciant fliis hóminum poténtias tuas,
et glóriam magnificéntiæ regni tui.

¹³ Regnum tuum regnum ómnium sæculórum,
et dominátio tua in omnem generatióem
et generatióem. R.

¹⁷ Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.

¹⁸ Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritate. R.

Alleluia

Io 1, 49 b

R. Allelúia. Y. Rabbi, tu es Fílius Dei,
tu es rex Israel. R. Allelúia.

Evangelium

Ecce vere Israelita, in quo dolus non est.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 45-51

In illo témpore:

Invenit Philíppus Nathánael et dicit ei: « Quem scripsit Móyses in Lege et Prophétæ, invenimus, Iesum fílium Ioseph a Názareth ».

Et dixit ei Nathánael: « A Názareth potest áliquid boni esse? »

Dicit ei Philíppus: « Veni et vide ».

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsqvam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: “ Vidi te sub ficu ”, credis? Maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen amen dico vobis: Vidébitis cælum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendentés supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Beáti apóstoli Bartholomæi festivitátem,
Dómine, recenséntes,
quæsumus, ut eius intercessióne tua capiámus auxília,
in cuius honórem tibi laudis hóstias immolámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Lc 22, 29-30

Ego dispóno vobis,
sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibátis
super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, pignus salutis æternæ,
festivitátem beáti Bartholomæi apóstoli celebrántes,
quod sit nobis, quæsumus,
vitæ præsentis auxiliúm páriter et futúrá.
Per Christum.

Die 25 augusti

S. Ludovici

De Communi sanctorum, p. 1135.

Collecta

Deus, qui beátum Ludovicum
e terréni regíminis cura
ad cæléstis regni glóriam transtulisti,
eius, quæsumus, intercessióne concéde,
ut, per múnera temporália quæ gérimus,
regnum tuum quærámus ætérnum.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1165, n. 15.

Psalmus responsorius, p. 1166.

Evangelium, p. 1189, n. 7b.

Eodem die 25 augusti
S. Ioseph de Calasanz, presbyteri

De Communi sanctorum (pro educatoribus), p. 1145.
 Vel de Communi pastorum, p. 1065.

Collecta

Deus, qui beátum Ioseph presbýterum
 tanta caritaté et paciéntia decorásti,
 ut in púeris erudiéndis omnique virtúte exornándis
 constánter incúberet,
 concéde, quæsumus,
 ut, quem sapiéntiæ præceptórem cólimus,
 veritatís cooperatórem iúgiter imitémur.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1171, n. 3.
 Psalmus responsorius, p. 1160.
 Evangelium, p. 1186, n. 6.

Die 27 augusti
S. Monicæ
Memoria

De Communi sanctarum, p. 1146.

Collecta

Deus, mæréntium consolátor,
 qui beátæ Mónica piás lácrimas
 in conversióne filii sui Augustíni
 misericórditer suscepísti,
 da nobis, utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre,
 et grátiae tuæ indulgéntiam inveníre.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.*

Lectio libri Sirácidæ

26, 1-4. 16-21

Mulieris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis oblécet virum suum et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulieris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est múlier sensáta et tácita, non est immutátio erudítæ ánimæ.

Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulieris bonæ spécies in ornáméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3.

℟. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirabílibus super me. ℞.

Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. ℞.

Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum. ℞.

Alleluia

Io 8, 12 b

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
 qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
 ℞. Allelúia.

Evangelium

*Feretro cogitationis efferebat, ut diceret
 filio viduæ: Iuvenis, tibi dico, surge.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 11-17

In illo témpore:

Abiit Iesus in civitátem quæ vocátur Naim, et ibant cum illo discípli eius et turba copiósá. Cum autem appropinquáret portæ civitátis, et ecce defúnctus efferebátur, filius únicus matri suæ; et hæc vídua erat, et turba civitátis multa cum illa.

Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super ea, dixit illi: « Noli flere ». Et accéssit et tétigit lóculum. Hi autem qui portábant, steterunt.

Et ait: « Aduléscens, tibi dico, surge ». Et resédit qui erat mórtuus et cœpit loqui, et dedit illum matri suæ.

Accépit autem omnes timor, et magnificábant Deum dicéntes: « Prophéta magnus surréxit in nobis », et « Deus visitávit plebem suam ». Et éxiit hic sermo in univérsam Iudæam de eo, et omnem circa regiónem.

Verbum Dómini.

Die 28 augusti

S. Augustini, episcopi et Ecclesiae doctoris

Memoria

De Communi pastorum, p. 1063.

Vel de Communi doctorum Ecclesiae, p. 1106.

Ant. ad introitum

Sir 15, 5

In medio Ecclesiae aperuit os eius,
et implévit eum Dóminus
spíritu sapiéntiae et intelléctus,
stolam glóriæ induit eum.

Collecta

Innova, quæsumus, Dómine,
in Ecclesia tua spíritum
quo beátum Augustínium episcopum imbuísti,
ut, eódem nos repléti,
te solum veræ fontem sapiéntiae sitiámus,
et supérni amoris quærámus auctórem.
Per Dóminum.

Lectio prior

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Lectio Epistolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam cáritas ex Deo est, et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est.

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vívámus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam; si diligamus invicem, Deus in nobis manet et caritas eius in nobis consummata est.

In hoc cognoscimus quoniam in ipso manemus, et ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium Salvatorem mundi.

Quisque confessus fuerit: « Iesus est Filius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis.

Deus caritas est, et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27. (R.: cf. 2 a)

R. Misericordias tuas, Domine, in aeternum cantabo.

2 Misericordias Domini in aeternum cantabo,
in generationem et generationem
annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

3 Quoniam dixisti:
« In aeternum misericordia edificabitur »,
in caelis firmabitur veritas tua. R.

4 Dispoksi testamntum elcto meo,
iuravi David servo meo:

5 Usque in aeternum confirmabo semen tuum,
et edificabo in generationem et generationem
sedem tuam. R.

21 Inveni David servum meum;
oleo sancto meo unxi eum.

- 22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. **R.**
- 25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
- 27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ. **R.**

Alleluia**Mt 23, 9 a. 10 b**

- R.** Allelúia. **V.** Unus est Pater vester, qui in cælis est;
et Magíster vester unus est, Christus.
- R.** Allelúia.

Evangelium*Qui maior est vestrum erit minister vester.***✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum****23, 8-12**

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discipulos suos: « Vos nolíte vocári Rabbi; unus enim est Magíster vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cæléstis.

Nec vocémini magístri; quia Magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit miníster vester.

Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 23, 10. 8

**Dicit Dóminus: Magíster vester unus est, Christus.
Omnes autem vos fratres estis.**

Post communionem

**Sanctíficet nos, quáesumus, Dómine,
mensæ Christi participátio,
ut, eius membra effécti,
simus quod accévimus.
Per Christum.**

**Die 29 augusti
In Passione S. Ioannis Baptistæ
Memoria**

¶ **Evangelium huius memoriæ est proprium.**

Ant. ad introitum

Ps 118, 46-47

**Loquébar, Dómine, de testimóniis tuis
in conspéctu regum, et non confundébar,
et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis.**

Collecta

**Deus, qui beátum Ioánnem Baptístam
et nascéntis et moriéntis Fílii tui Præcursórem
esse voluísti, concéde,
ut, sicut ille veritátis et iustítiæ martyr occúbuit,
ita et nos pro tuæ confessióne doctrínæ
strénue certémus.
Per Dóminum.**

Lectio prior

*Loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi.
Ne formides a facie eorum.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 1, 17-19

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens:

« Accíngē lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcipio tibi. Ne formídes a fácie eórum, nec enim timére te fáciam vultum eórum.

Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam et in colúmnam férream et in murum áereum, super omnem terram, régibus Iuda, princípibus eius et sacerdotibus et pópulo terræ.

Et bellábunt advérsum te et non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6. 15 ab-17 (R.: 15 a)

R. Os meum annuntiábit iustítiam tuam.

¹ In te, Dómine, sperávi,
non confúndar in ætérnum.

² In iustítia tua líbera me, et éripe me;
inclína ad me aurem tuam, et salva me. R.

³ Esto mihi in rupem præsidii et in domum munítam,
ut salvum me fácias,
quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu.

⁴ Deus meus, éripe me de manu peccatóris. R.

⁵ Quóniam tu es exspectátio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.

- 6 Super te innixus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscëptor meus;
in te laus mea semper. **Ps.**
- 15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum.
- 16 Véniam ad poténtias Dómini:
Dómine, memorábor iustítie tuæ solíus.
- 17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. **Ps.**

Alleluia**Mt 5, 10**

**Ps. Alleluia. 7. Beáti qui persecutióem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Ps. Alleluia.**

Evangelium

*Volo ut protinus des mihi in disco
caput Ioannis Baptistæ.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

6, 17-29

In illo témpore:

Heródes misit ac tenuit Ioánnem, et vinxit eum in cárcere propter Herodiádem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam.

Dicébat enim Ioánnes Heródi: « Non licet tibi habére uxórem fratris tui ». Heródiás autem insidiabátur illi, et volébat occídere eum, nec póterat.

Heródes enim metuébat Ioánnem, sciens eum virum iustum et sanctum, et custodiébat eum, et audíto eo multum hæsitábat, et libénter eum audiébat.

Et cum dies opportunus accidisset quo Heródes natáli suo cenam fecit princípibus suis et tribúnis et

primis Galilææ, cumque introisset filia ipsius Herodiadis et saltasset, placuit Heródi simulque recumbentibus.

Rex ait puellæ: « Pete a me quod vis, et dabo tibi ». Et iuravit illi multum: « Quidquid petieris a me, dabo tibi, usque ad dimidium regni mei ».

Quæ, cum exisset, dixit matri suæ: « Quid petam? »

At illa dixit: « Caput Ioannis Baptistæ ».

Cumque introisset statim cum festinatione ad regem, petivit dicens: « Volo ut protinus des mihi in disco caput Ioannis Baptistæ ».

Et contristatus rex propter iusiurandum et propter recumbentes noluit eam decipere et statim, misso spicatore, rex præcepit affèrri caput eius. Et abiens decollavit eum in carcere, et attulit caput eius in disco, et dedit illud puellæ, et puella dedit illud matri suæ.

Quo audito, discipuli eius venerunt, et tulerunt corpus eius, et posuerunt illud in monumento.

Verbum Domini.

Super oblata

Da nobis, Domine, per hæc mûnera quæ tibi offerimus, illam tuarum rectitudinem semitarum, quam beatus Ioannes, vox in deserto clamantis, edocuit, et, fuso sanguine, magna virtute signavit.
Per Christum.

Præfatio: De missione Præcursoris.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habemus ad Dominum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

In cuius Præcursóre beáto Ioáinne
 tuam magnificéntiam collaudámus,
 quem inter natos mulierum
 honóre præcípua consecrásti.

Qui cum nascéndo multa gáudia præstitisset,
 et nondum édítus exsultásset
 ad humánæ salutis advéntum,
 ipse solus ómnium prophetárum
 Ágnum redemptiónis osténdit.

Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis
 ipsum baptísmatis lavit auctórem,
 et méruit fuso ságuine
 suprémum illi testimónium exhibére.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
 in terris te iúgiter prædicámus,
 maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Io 3, 27. 30

Respóndit Ioáannes:

Illum opórtet créscere, me autem mínui.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine,
 sancti Ioánnis Baptístæ natále recenséntibus,
 ut et salutária sacraménta quæ sumpsimus
 significáta venerémur,
 et in nobis pótius édita gaudeámus. Per Christum.

COMMUNIA

1. Commoditatis causa, in singulis Communibus, plures ponuntur Missæ cum omnibus elementis, nempe antiphonis, orationibus et lectionibus.

Attamen sacerdoti licet, pro opportunitate, antiphonas et orationes ex eodem Communi inter se commutare, eligendo ex ipsis textus, qui, sub respectu pastorali, aptiores videntur.

Insuper, in Missis de memoriis, orationes super oblata et post communionem, præter quam ex ipsis Communibus, sumi possunt etiam e feriis respectivi temporis liturgici.

2. In Communi martyrum et in Communi sanctorum et sanctarum, omnes orationes, quæ ponuntur pro viris, adhiberi possunt etiam pro mulieribus, mutato genere.

3. In singulis Communibus, textus forma singulari expressi semper adhiberi possunt pro pluribus, mutato numero. Item, textus forma plurali positi pro uno assumi possunt, mutato numero.

4. Quædam Missæ pro determinatis temporibus et circumstantiis positæ, pro iisdem temporibus et circumstantiis adhibeantur.

5. In sollemnitatibus et festis, dici potest una ex antiphonis ad libitum quæ infra, p. 1208, indicantur.

6. In omnibus Communibus, primæ lectioni psalmus responsorius assignatur, Evangelio autem **Alleluia** et versus, qui aptiores videntur. Pro iis tamen etiam alii sumi possunt ex eadem serie.

Post secundam lectionem nihil habetur. Attamen quando ante Evangelium una tantum lectio profertur, e serie secundæ lectionis deprompta, aptus psalmus responsorius seligatur, inter eos qui ponuntur post unamquamque primam lectionem.

Elenchus lectionum, quæ magis conveniunt aliquibus Missis sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro educatoribus, pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt, pro viduis) in Indicibus exstat.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE

IN DIE DEDICATIONIS

Textus Missarum « in dedicatione ecclesiae » necnon « in dedicatione altaris » inveniuntur inter Missas rituales, pp. 1427 et 1433.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS

A. In ipsa ecclesia dedicata

Ant. ad introitum

Ps 67, 36

Mirabilis, Deus, de sanctuario tuo;
Deus Israel ipse tribuet
virtutem et fortitudinem plebi suae; benedictus Deus.

Collecta

Deus, qui nobis per singulos annos
huius sancti templi tui consecrationis reparas diem,
exaudi preces populi tui, et praesta,
ut fiat hic tibi semper purum servitium
et nobis plena redemptio. Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 985-995.

Super oblata

Mémoires diéi quo domum tuam, Dómine,
glória dignátus es ac sanctitáte replére,
nosmetipsos, quásumus, fac hóstias tibi semper accéptas.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visíbili, quam nobis exstrúere concessísti,
ubi familiæ in hoc loco
ad te peregrinánti favére non désinis,
mystérium tuæ nobíscum communiónis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædíficas,
et Ecclésiam per orbem diffúsam
in domínici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cælésti civitáte Ierúsalem
Et ídeo, cum multitudíne órđinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicéntes: Sanctus ...

Ant. ad communionem

1 Cor 3, 16-17

Templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis.
Templum Dei sanctum est, quod estis vos.

Post communionem

Benedictiónis tuæ, quæsumus, Dómine,
plebs tibi sacra fructus repórtet et gáudium,
ut, quod in huius festivitátis die
corporáli servítio exhibuit,
spiritalíter se retulísse cognóscat. Per Christum.

Benedictio in fine Missæ.

Dici potest textus benedictionis sollemnis n. 19, p. 836, cum verbis ad huius domus dedicatiónis memóriam.

B. Extra ipsam ecclesiam dedicatam

Ant. ad introitum

Ap 21, 2

Vidi civitatem sanctam, Ierusalem novam,
descendentem de caelo a Deo,
paratam sicut sponsam ornatum viro suo.

Collecta

Deus, qui de vivis et electis lapidibus
aeternum habitaculum tuae praeparas maiestati,
multiplica in Ecclesia tua spiritum gratiae quem dedisti,
ut fidelis tibi populus
in caelestis aedificationem Ierusalem semper accrescat.
Per Dominum.

Vel:

Deus, qui populum tuum Ecclesiam vocare dignatus es,
da, ut plebs in nomine tuo congregata
te timeat, te diligat, te sequatur,
et ad caelestia promissa, te ducente, perveniat.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 985-995.

Super oblata

Suscipe, quaesumus, Domine, munus oblatum,
et poscentibus concede, ut hic sacramentorum virtus
et votorum obtineatur effectus. Per Christum.

**Præfatio: De mysterio Ecclesiae,
quæ est sponsa Christi templumque Spiritus.**

Ꝁ. Dominus vobiscum.

Ꝃ. Et cum spiritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui domum oratiónis muníficus inhabitáre dignáris,
ut, grátia tua perpétuis fovénte subsidiis,
templum Spíritus Sancti ipse nos perfícias,
acceptábilis vitæ splendóre corúscans.

Sed et visibílibus ædifíciis adumbrátam,
Christi sponsam Ecclésiám perénni operatióne sanctíficas,
ut, innumerábili prole mater exsúltans,
in glóriam tuám collocétur in cælis.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicétes: Sanctus ...

Ant. ad communionem

1 Petr 2, 5

Tamquam lápides vivi superædificámini,
domus spiritális, sacerdotium sanctum.

Post communionem

Deus, qui nobis supérnam Ierúsalem
per temporále Ecclésiæ tuæ signum adumbráre voluísti,
da, quæsumus, ut, huius participatióne sacraménti,
nos tuæ grátiae templum effícias,
et habitatióneim glóriæ tuæ ingredi concédas.
Per Christum.

Lectio prima

1

Sint oculi tui aperti super domum hanc.

Lectio libri primi Regum 8, 22-23. 27-30

In diebus illis:

Stetit Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu ecclésiæ Israel, et expándit manus suas in cælum et ait: « Dómine, Deus Israel, non est símilis tui Deus in cælo désuper et super terram deórsum, qui custódis pactum et misericórdiam servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super terram? Si enim cælum et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc quam ædificávi.

Sed réspice ad oratióem servi tui et ad preces eius, Dómine Deus meus; audi hymnum et oratióem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti super domum hanc nocte ac die, super domum de qua dixísti: " Erit nomen meum ibi "; ut exáudias oratióem quam orat in loco isto ad te servus tuus; ut exáudias deprecationem servi tui et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto; et exáudies in loco habitáculi tui in cælo et, cum exaudieris, propítius eris ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum.

Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. **R.**

Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:

altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. **R.**

- 5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- 10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et respice in fáciem Christi tui. *R.*
- 11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. *R.*

2

*Ædificavi domum nomini eius, ut habitaret ibi
in perpetuum.*

Léctio libri secúndi Chronicórum

5, 6-8. 9 b. 13 — 6, 2

In diébus illis:

Rex Sálomon et univérsus cœtus Israel, et omnes qui fuérunt congregáti ante arcam, immolábant arietes et boves absque ullo número: tanta enim erat multitúdo victimárum.

Et intulérunt sacerdótes arcam féderis Dómini in locum suum, id est ad oráculum templi, in sancta sanctórum subter alas chérubim, ita ut chérubim expánderent alas suas super locum, in quo pósita erat arca, et ipsam arcam tégerent cum véctibus suis. Fuit itaque arca ibi usque in præsentem diem. Nihílque erat áliud in arca, nisi duæ tábulæ, quas posúerat Móyses in Horeb, quando legem dedit Dóminus fíliis Israel egrediéntibus ex Ægýpto.

Igitur, cunctis páriter et tubis et voce et cýmbalis et órganis et divérsi géneris musicórum concinéntibus et vocem in sublíme tolléntibus, longe sónitus audiebátur; ita ut, cum Dóminum laudáre cœpissent et dícere: « Confitémيني Dómino quóniam bonus, quóniam in ætérnum misericórdia eius », implerétur domus Dei nube, nec pos-

sent sacerdotes stare et ministrare propter caliginem; compléverat enim gloria Dómini domum Dei.

Tunc Sálomon ait: « Dóminus pollicitus est ut habitáret in caligine; ego autem ædificávi domum nómini eius, ut habitáret ibi in perpétuum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (R.: 13 b)

R. Laudámus nomen tuum ínclitum, Dómine.

10 Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri, ab ætérno in ætérnum. **R.**

11 Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia et glória atque victória, et tibi laus; cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt. Tuum, Dómine, regnum, et tu es super omnes príncipes. **R.**

12 Tuæ divítia et tua est glória; tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia, in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. **R.**

3

Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudícium et fácite iustítiam, quia iuxta est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut revelétur.

Et filios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos; omnem custodiéntem sábbatum ne pólluat illud et tenéntem fœdus meum, addúcam eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: Ap 21, 3 b)

R. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus.

- 3 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. R.
- 4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.
- 5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- 10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et respice in fáciem Christi tui. R.
- 11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

4

Repleta est gloria Domini domus.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 43, 1-2. 4-7 a

In diébus illis:

Duxit me ángelus ad portam, quæ respiciébat ad viam orientálem, et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a maiestáte eius.

Et maiestas Dómini ingrèssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad oriéntem; et elevávit me spí-

ritus et introduxit me in atrium interius, et ecce repleta erat gloria Domini domus.

Et audivi loquentem ad me de domo, et vir qui stabat iuxta me dixit ad me: « Fili hominis, locus solii mei et locus vestigiorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israel in aeternum ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (R.: 13 b)

R. Laudamus nomen tuum inclitum, Domine.

Benedictus es, Domine, Deus Israel patris nostri,
ab aeterno in aeternum. **R.**

Tua est, Domine, magnificentia et potentia
et gloria atque victoria,
et tibi laus;

cuncta enim, quae in caelo sunt et in terra, tua sunt.

Tuum, Domine, regnum,
et tu es super omnes principes. **R.**

Tuae divitiae et tua est gloria;
tu dominaris omnium, in manu tua virtus et potentia,
in manu tua magnitudo et imperium omnium. **R.**

Lectio secunda

1

Templum Dei estis.

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios **3, 9 b-11. 16-17**

Fratres:

Dei aedificatio estis. Secundum gratiam Dei, quae data est mihi, ut sapiens architectus fundamentum posui; alius autem superaedificat. Unusquisque autem videat

quómodo superædificet. Fundaméntum enim áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, qui est Iesus Christus.

Nescítis quia templum Dei estis et Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei evérterit, evértet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. — Verbum Dómini.

2

*Omnis ædificatio crescit in templum sanctum
in Domino.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu; in quo omnis ædificátió compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Verbum Dómini.

3

*Accessistis ad Sion montem et civitatem
Dei viventis.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

12, 18-19. 22-24

Fratres:

Non accessistis ad tractábilem et ardéntem ignem, et túrbinem et caliginem et procéllam, et tubæ sonum

et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt ne ultra eis fieret verbum.

Sed accessístis ad Sion montem et Civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et multa mília angelórum frequentiam, et Ecclésiám primogenitórum qui conscripti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti novi mediatórem Iesum, et sánguinem aspersionis mélius loquéntem quam Abel. — Verbum Dómini.

4

Tamquam lapides vivi ædificamini, domus spiritalis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 2, 4-9

Caríssimi:

Ad Dóminum accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápidés vivi ædificámini, domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offérre spiritalés hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Propter quod cóninet in Scriptúra: « Ecce pono in Sion lápidem angulárem, eléctum, pretiósum; et qui credit in eo non confundétur ». Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem, « Lapis quem reprobavérunt ædificántes: hic factus est in caput ánguli », et « Lapis offénsionis et petra scándali »; qui offéndunt verbo non credéntes in quod et pósito sunt.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdotium, gens sancta, pópulus in acquisitionem, ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 16, 18

℞. Allelúia. √. Tu es Petrus, et super hanc petram
 ædificábo Ecclésiám meam,
 et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
 eam. ℞. Allelúia.

Tu es Petrus, et tibi dabo claves regni cælorum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi, et interro-
 gábat discípulos suos, dicens: « Quem dicunt hómines
 esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptistam, álii autem
 Elíam, álii vero Ieremíam, aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fí-
 lius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon
 Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater
 meus qui in cælis est. Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et
 super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ
 ínferi non prævalébunt advérsus eam. Tibi dabo claves
 Regni cælorum, et quodcúmque ligáveris super terram,
 erit ligátum in cælis; et quodcúmque sólveris super ter-
 ram, erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Mt 7, 8

R. Allelúia. **Y** In domo mea omnis qui petit áccipit,
dicit Dóminus;
qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.
R. Allelúia.

Hodie salus domui huic facta est.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 19, 1-10

In illo témpore:

Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir nómine Zaccháeus, et hic erat princeps publicanórum et ipse dives, et quærébat vidére Iesum quis esset, et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret illum, quia inde erat transitúrus.

Et, cum venísset ad locum, suspíciens Iesus dixit ad eum: « Zaccháee, festínans descénde, nam hódie in domo tua opórtet me manére ».

Et festínans descéndit et excépit illum gaudens. Et, cum vidérent omnes, murmurábant dicétes: « Ad hóminem peccatórem devértit ».

Stans autem Zaccháeus dixit ad Dóminum: « Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus et, si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum ».

Ait autem Iesus ad eum: « Hódie salus dómui huic facta est, eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quærere et salvum fácere quod perierat ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

2 Chr 7, 16

R. Allelúia. **V.** Elégi et sanctificávi locum istum,
dicit Dóminus,
ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.
R. Allelúia.

Dicebat de templo corporis sui.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

2, 13-22

Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Hierosólymam Iesus; et invénit in templo vendéntes boves et oves et colúmbas, et nummulários sedéntes.

Et, cum fecísset flagéllum de funículis, omnes eiécit de templo, oves quoque et boves, et nummulariórum effúdit æs, et mensas subvértit.

Et his qui colúmbas vendébant dixit: « Auférte ista hinc, nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis ». Recordáti sunt discípli eius quia scriptum est: « Zelus domus tuæ cómedet me ».

Respondérunt ergo Iudæi et dixerunt ei: « Quod signum osténdis nobis quia hæc facis? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Sólvite templum hoc, et in tribus diébus excitábo illud ».

Dixerunt ergo Iudæi: « Quadragínta et sex annis ædificátum est templum hoc, et tu tribus diébus excitábis illud? » Ille autem dicébat de templo córporis sui.

Cum ergo resurrexísset a mórtuis, recordáti sunt discípli eius quia hoc dicébat, et credidérunt Scripturæ et sermóni quem dixit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Ap 21, 3

℞. Allelúia. ʒ. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus,
et habitábit cum eis. ℞. Allelúia.

Ego vitam æternam do ovibus meis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

10, 22-30

Facta sunt Encénia in Hierosólymis, hiems erat, et ambulábat Iesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Iudæi et dicébant ei: « Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam ».

Respóndit eis Iesus: « Dixi vobis, et non créditis. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimoniúm pérhibent de me. Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis.

Oves meæ vocem meam áudiunt, et ego cognóscó eas, et sequúntur me; et ego vitam ætérnam do eis, et non períbunt in ætérnum et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi, maius ómnibus est; et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

COMMUNE BEATÆ MARÆ VIRGINIS

Hæ Missæ adhibentur etiam pro celebranda memoria sanctæ Mariæ in sabbato, et in Missis votivis de beata Maria Virgine.

1

Ant. ad introitum

Sedulius

Salve, sancta parens, enixa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sæcula sæculórum.

Collecta

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére,
et, gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne,
a præsentí liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia.
Per Dóminum.

Vel:

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce,
ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus,
Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1001-1029.

Super oblata

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas,
ut, qui natus de Vírgine
Matris integritátem non mínuit sed sacrávit,
a nostris nos piáculis éxuens,
oblatiónem nostram tibi reddat accéptam.
Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 762, vel II, p. 763.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Mariæ Virginis,
quæ portavérunt ætéрни Patris Fílium.

Post communionem

Suméntes, Dómine, cæléstia sacraménta,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, qui de beátæ Virginis Mariæ festivitáte lætámur,
eiúsdem Virginis imitatione,
redemptionis nostræ mystério
digne valeámus famulári.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Beáta es, Virgo María,
quæ ómnium portásti Creatórem;
genuísti qui te fecit, et in ætéرنum pérmanes Virgo.

Collecta

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium,
ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessionis eius auxílio
a nostris iniquitatibus resurgámus.
Per Dóminum.

Vel:

Adiuvet nos, quæsumus, Dómine,
beátæ Mariæ semper Virginis intercessio veneránda,
et a cunctis periculis absolutos
in tua fáciat pace gaudére.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1001-1029.

Super oblata

Genetrícis Fílii tui memóriam venerántes,
 quæsumus, Dómine,
 ut sacrificií huius oblátio
 nosmetípsos, grátia tua largiénte,
 tibi perficiat munus ætérnum. Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
 veneratióne), p. 762, vel II, p. 763.

Ant. ad communionem

Lc 1, 49

Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

Post communionem

Redemptiónis ætérnæ partícipes effécti,
 quæsumus, Dómine,
 ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
 et de grátia tuæ plenitúdine gloriémur,
 et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
 Per Christum.

3

Ant. ad introitum

Cf. Iudith 13, 23. 25

Benedícta es tu, Virgo Mariá, a Dómino Deo excélsio
 præ ómnibus muliéribus super terram;
 quia nomen tuum ita magnificávit,
 ut non recédât laus tua de ore hóminum.

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Mariæ
 memóriam gloriósam,
 ipsíus nobis, quæsumus, Dómine, intercessióne concéde,
 ut de plenitúdine grátia tuæ
 nos quoque mereámur accíperere. Per Dóminum.

Vel:

Dómine Iesu, qui virginálem aulam beátæ Mariæ,
in qua habitáres, elígere dignátus es,
da, quæsumus, ut, sua nos defensióne munitos,
iucundos fácias suæ interésse festivitáti.
Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 1001-1029.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus,
de Genetrícis Fílii tui festivitáte lætántes;
præsta, quæsumus,
ut per hæc sacrosáncta commércia
ad redemptiónis æternæ proficiámus augméntum.
Per Christum.

**Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
veneratióne), p. 762, vel II, p. 763.**

Ant. ad communionem**Cf. Lc 1, 48**

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis cæléstibus,
te súpplíces deprecámur,
ut, qui beátæ Mariæ Virginis memóriam
venerádo recólimus,
æterni convívii mereámur esse partícipes.
Per Christum.

**Aliæ orationes
in Missis de B. Maria Virgine**

Collecta

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus,
ut fidèles tui,
qui sub sanctissimæ Virginis Mariæ
patrocínio lætántur,
eius pia intercessióne
a cunctis malis liberéntur in terris,
et ad gáudia æténa
pervenire mereántur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces, Dómine,
tuórum réspice oblationésque fidélium,
in beátæ Mariæ Dei Genetrícis
commemoriatióne delátas,
ut tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxiliúm.
Per Christum.

Post communionem

Salutáribus refécti sacraméntis,
súplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui festivitátem beátæ Virginis Dei Genetrícis Mariæ
venerádo égimus,
redemptiúnis tuæ fructum
perpétuo experiri mereámur.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Inimicitias ponam inter semen tuum
et semen mulieris.*

Lectio libri Génesis

3, 9-15. 20

Postquam comédit Adam de ligno, vocávit Dóminus Deus eum et dixit ei: « Ubi es? »

Qui ait: « Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui eo quod nudus essem, et abscóndi me ».

Cui dixit: « Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? »

Dixitque Adam: « Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi ».

Et dixit Dóminus Deus ad mulierem: « Quare hoc fecísti? »

Quæ respóndit: « Serpens decépit me, et comédi ».

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: « Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius ».

Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva, eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (R.: 15, 10 d)

R. Tu honorificéntia pópuli nostri.

- 23 Benedícta es tu, fíliã,
a Dómino Deo excélsõ,
præ ómnibus muliéribus super terram.
- 24 Benedíctus Dóminus
qui creávit cælum et terram. *R.*
- 25 Quia hódie nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédât laus tua de ore hóminum,
qui mémores fúerint
virtútis Dómini in ætérnum. *R.*

2

*Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham
et semini eius in sæcula.*

Léctio libri Génesis

12, 1-7

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedicám benedicéntibus tibi et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot filium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran; et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram

usque ad locum Sichem, usque ad convállem Illústrem.
Chananæus autem tunc erat in terra.

Appáruit autem Dóminus Abram et dixit ei: « Sémini tuo dabo terram hanc ». Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55 (R.: 49)

R. Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius.

46 Magníficat ánima mea Dóminum,
47 et exsultávit spíritus meus
in Deo Salvatóri meo, R.

48 quia respéxit humilitátem ancillæ suæ.
Ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes:

49 quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, R.

50 et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.

51 Fecit poténtiam in brácchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; R.

52 depósuit poténtes de sede
et exaltávit húmiles,
53 esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. R.

54 Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,
55 sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sæcula. R.

Dabit illi Deus sedem David patris eius.

Lectio libri secúndi Samuélis

7, 1-5. 8 b-11. 16

Factum est cum sedisset David rex in domo sua, et Dóminus dedisset ei réquiem úndique ab univérsis inimicis suis, dixit ad Nathan prophétam: « Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, et arca Dei pósita sit in médio péllium? »

Dixítque Nathan ad regem: « Omne, quod est in corde tuo, vade, fac, quia Dóminus tecum est ».

Factum est autem in illa nocte, et ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et lóquere ad servum meum David: “ Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædicábis mihi domum ad habitándum? Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel, et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci univérsos inimicos tuos a fácie tua; fecítque tibi nomen grande iuxta nomen magnórum qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israel et plantábo eum, et habitábit sub eo et non turbábitur ámplius; nec adent filii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die qua constitúti iúdice super pópulum meum Israel. Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimicis tuis, prædicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inimícos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. R.

4 Arcus fórtium superátus est,
et infírmi accíncti sunt róbores;
5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat filios,
infirmáta est. R.

6 Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad íferos et redúcit;
7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. R.

8 Súscitat de púlvere egénum,
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólium glóriæ téneat. R.

4

*Attulerunt arcam Dei et constituerunt eam in medio
tabernaculi, quod tetenderat ei David.*

Lectio libri primi Chronicórum 15, 3-4. 15-16; 16, 12

In diébus illis:

Congregávit David univérsum Israel in Ierúsalem, ut
afferrétur arca Dei in locum suum, quem præpará-
verat ei; necnon et filios Aaron et levítas.

Tulérunt autem filii Levi arcam Dei, sicut præcéperat Móyses iuxta verbum Dómini, húmeris suis in véctibus. Dixitque David princípibus levitárum ut constitúerent de frátribus suis cantóres in órganis musicórum, nablis vidélicet et lyris et cýmbalis, ut resonáret in excélsis sónitus lætítiæ.

Attulérunt ígitur arcam Dei, et constituérunt eam in médio tabernáculi, quod teténderat ei David, et obtulérunt holocáusta et pacífica coram Deo.

Cumque compléset David ófferens holocáusta et pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sácula.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
- 6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.
- 7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
- 8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Lectio libri Proverbiórum

8, 22-31

Hæc lóquitur Sapiéntia Dei:

« Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fieret.

Nondum erant abyssi, et ego iam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constítierant, ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdines orbis terræ.

Quando præparábat cælos áderam, quando certa lege et gyro vallábat abyssos, quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum, quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis ne transírent fines suos, quando appendébat fundaménta terræ, cum eo eram cuncta compónens. Et delectábar per singulos dies, ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: 11 a)

R. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam.

- 11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
- 12 et concupíscet rex spéciem tuam.

Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.

- 14 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus;
textúris áureis circumamícta.

- 15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. R.

- 16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
- 17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. **R.**

6

Maria, sedes Sapientiæ.

Léctio libri Sirácidæ

24, 1-2. 5-7. 12-16. 26-30

Sapiéntia laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli sui gloriábitur; et in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtútis illíus gloriábitur.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram; ego feci in cælis ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis.

Præcépit et dixit mihi Créator ómnium, et qui créavit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: « In Iacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radices ».

Ab initio et ante sácula créata sum, et usque ad futurum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatióibus meis implémini; spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

Memória mea in generatióes sæculórum.

Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: 11 a)

R. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam.

- 11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
- 12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.
- 14 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
- 15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius,
afferúntur tibi. R.
- 16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
- 17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. R.

7

Ecce virgo concipiet.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

7, 10-14; 8, 10

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Achaz dicens: « Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni sive in excélsu supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam et non tentábo Dóminum ».

Et dixit: « Audíte ergo, domus David: numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo?

Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia nobíscum Deus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

- 1 Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inimícos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. R.
- 4 Arcus fórtium superátus est,
et infírmi accíncti sunt róbre;
5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat fílios, infirmáta est. R.
- 6 Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit;
7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. R.
- 8 Súscitat de púlvere egénium,
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólium glóriæ téneat. R.

Filius datus est nobis.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

9, 2-4. 6-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam, habitántibus in regiõne umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti lætítiam. Lætábuntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Má dian.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum eius: et vocábitur nomen eius « Admirábilis, Consiliárius, Deus fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis ».

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólium David et super regnum eius sedébit, ut confirmet illud et corróboret in iudício et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciat hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

vel Allelúia.

Laudáte, púeri Dómini,

laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sæculum. R.

A solis ortu usque ad occásum

laudábile nomen Dómini.

⁴ Excelsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. **℞.**

⁵ Quis sicut Dóminus Deus noster,
⁶ qui in altis hábitat,
et humília réspicit
in cælo et in terra? **℞.**

⁷ Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
⁸ ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. **℞.**

9

Gaudens gaudebo in Domino.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 9-11

Scient in géntibus semen pópuli mei, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscant illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudebo in Dómino, et exultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (℞.: 1 a)

℞. Exultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

¹ Exultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;

dilatatum est os meum super inimicos meos,
quia letata sum in salutari tuo. **R.**

- 4 Arcus fortium superatus est,
et infirmi accincti sunt robore;
5 replenti prius pro panibus se locaverunt,
et famelici saturati sunt;
donec sterilis peperit plurimos,
et quae multos habebat filios,
infirmata est. **R.**
- 6 Dominus mortificat et vivificat,
deducit ad inferos et reducit;
7 Dominus pauperem facit et ditat,
humiliat et subleuat. **R.**
- 8 Suscitavit de pulvere egenum,
et de stercore elevavit pauperem,
ut sedeat cum principibus,
et solium gloriae teneat. **R.**

10

Tempus, in quo parturiens pariet.

Lectio libri Michaeae prophetae

5, 2-5 a

Haec dicit Dominus:

« Et tu, Bethlehem Ephrata, parvulus es in milibus Iuda: ex te mihi egrediatur qui sit dominator in Israel, et egressus eius ab initio, a diebus aeternitatis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus, in quo parturiens pariet, et reliquiae fratrum eius convertentur ad filios Israel.

Et stabit et pascet in fortitudine Domini, in sublimitate nominis Domini Dei sui; et convertentur, quia nunc

magnificabitur usque ad términos terræ. Et erit iste pax ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedictum in sǎcula.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedictum
ex hoc nunc et usque in sǎculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
- 6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.
- 7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
- 8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

11

Lætare, filia Sion, ecce ego venio.

Léctio libri Zachariæ prophétæ

2, 10-13

Lauda et lætáre, filia Sion, quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, ait Dóminus. Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, et erunt mihi in

pópulum, et habitábo in médio tui, et scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Iudam partem suam in terra sanctificáta, et éliget adhuc Ierúsalem. Síleat omnis caro a fácie Dómini, quia consurrexit de habitáculo sancto suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55

℞. Beáta, Virgo María,
quæ portásti ætéрни Patris Fílium.

46 Magnificat ánima mea Dóminum,
47 et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, ℞.

48 quia respéxit humilitátem ancillæ suæ.
Ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes:

49 quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, ℞.

50 et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.

51 Fecit poténtiam in brácchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; ℞.

52 depósuit poténtes de sede
et exaltávit húmiles,
53 esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. ℞.

54 Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,
55 sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sæcula. ℞.

Lectio secunda

1

Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Romános

5, 12. 17-19

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors; et ita in omnes hómines mors pertránsiit, eo quod omnes peccavérunt.

Si enim unius delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiae et donatiónis iustítiae accípiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per unius delíctum in omnes hómines in condemnatiónem, sic et per unius iustítiam in omnes hómines in iustificatiónem vitæ.

Sicut enim per inobediéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obediónem iusti constituéntur multi. — Verbum Dómini.

2

Quos Deus præscivit et prædestinavit.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Romános

8, 28-30

Fratres:

Scimus quóniam diligentibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscivit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

3

Misit Deus Filium suum, factum ex muliere.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda nostra clamántem: « Abba, Pater! ». Itaque iam non es servus, sed filius. Quod si filius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

4

Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-6. 11-12

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté, qui prædestinávit nos in adoptiόνem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Allelúia. **V.** Felix es, sacra Virgo Mariá,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustitiæ,
Christus Deus noster.

R. Allelúia.

* *Quod in ea natum est, de Spiritu Sancto est.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

1, 1-16. 18-23

Liber generatiónis Iesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Iudam et fratres eius, Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar, Phares autem genuit Esrom, Esrom autem genuit Aram, Aram autem genuit Amínadab, Amínadab autem genuit Naásson, Naásson autem genuit Salmon, Salmon autem genuit Booz de Rahab, Booz autem genuit Iobed ex Ruth, Iobed autem genuit Iesse, Iesse autem genuit David regem.

David autem genuit Salomónem ex ea quæ fuit Uríæ, Sálomon autem genuit Róboam, Róboam autem genuit Abíam, Abía autem genuit Asa, Asa autem genuit Iósaphat, Iósaphat autem genuit Ioram, Ioram autem genuit Oziam, Ozías autem genuit Ióatham, Ióatham autem genuit Achaz, Achaz autem genuit Ezechíam, Ezechías autem genuit Manássen, Manásses autem genuit Amon, Amon autem genuit Iosíam, Iosías autem genuit Iechoníam et fratres eius in transmigratióne Babylónis.

Et post transmigratiónem Babylónis Iechonías genuit Saláthiel. Saláthiel autem genuit Zoróbabel, Zoróbabel

autem genuit Abiud, Abiud autem genuit Elíacim, Elíacim autem genuit Azor, Azor autem genuit Sadoc, Sadoc autem genuit Achim, Achim autem genuit Eliud, Eliud autem genuit Eleázar, Eleázar autem genuit Matthan, Matthan autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generatio sic erat: Cum esset desponsata mater eius María Ioseph, antequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, voluit occúlte dimíttre eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accíperre Mariám cóniugem tuam; quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet fílium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobíscum-Deus ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum

1, 18-23

Generatio Iesu Christi sic erat: Cum esset desponsata mater eius María Ioseph, antequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, voluit occúlte dimíttre eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accíperre Mariám cóniugem tuam; quod enim in

ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciat pópulum suum a peccátiis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet fílium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobíscum-Deus ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Lc 1, 45

℞. Allelúia. ⁊. Beáta es, Virgo María, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. ℞. Allelúia.

*Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum

2, 13-15. 19-23

Cum recessissent Magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph dicens: « Surge et áccipe púerum et matrem eius, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi; futúrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte, et recessit in Ægýptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: « Ex Ægýpto vocávi fílium meum ».

Defúnto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægýpto, dicens: « Surge et ác-

cipe puerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defuncti sunt enim qui quærebant animam pueri ».

Qui surgens accepit puerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quod Archelæus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illuc ire; et admōnitus in somnis, secēssit in partes Galilææ. Et veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: « Nazaræus vocabitur ». — Verbum Dōmini.

2a

Alleluia

Lc 11, 28

℞. Alleluia. ⁊. Beāti qui audiunt verbum Dei
et custodiunt illud. ℞. Alleluia.

*Extendens manum in discipulos, dixit:
Ecce mater mea et fratres mei.*

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Matthæum

12, 46-50

In illo tēpore:

Loquente Iesu ad turbas, ecce mater et fratres eius stabant foris, quærentes loqui ei. Dixit autem ei quidam: « Ecce mater tua et fratres tui foris stant, quærentes loqui tecum ».

At ille respondens dicenti sibi ait: « Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? »

Et extendens manum suam in discipulos suos, dixit: « Ecce mater mea et fratres mei. Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est ». — Verbum Dōmini.

Alleluia

Lc 1, 28

℞. Allelúia. *ψ.* Ave, Mariá, grátia plena; Dóminus tecum; benedícta tu in muliéribus. ℞. Allelúia.

Ecce concipies in utero et paries filium.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 26-38

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis Mariá.

Et ingrèssus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ».

Ipsa autem turbáta est in sermóne eius et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait Angelus ei: « Ne tíneas, Mariá; invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concípies in útero et páries filium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem Mariá ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei. Et ecce Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua; et hic mensis est sextus illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossibile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem Mariá: « Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 45

℞. Allelúia. √. Beáta es, Virgo María, quæ credidísti,
quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi
a Dómino. ℞. Allelúia.

Beata quæ credidit.

✠ Lécitio sancti Evangelii secúndum Lucam 1, 39-47

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatióne, in civitatém Iudæ. Et intrávit in domum Zachariæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatióne[m] Mariæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna et dixit: « Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo.

Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María: « Magníficat ánima mea Dóminum. Et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo ».

Verbum Dómini.

Alleluia

℞. Allelúia. √. Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustítiæ,
Christus Deus noster.
℞. Allelúia.

Peperit filium suum primogenitum.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam** 2, 1-14

Factum est in diébus illis, éxiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Hæc descriptio prima facta est præside Sýriæ Quirino. Et ibant omnes, ut profiteréntur sínguli in suam civitátem.

Ascéndit autem et Ioseph a Galilæa, de civitáte Názareth, in Iudæam, in civitátem David, quæ vocátur Bétlehem; eo quod esset de domo et família David, ut profiterétur cum Maria desponsáta sibi uxóre prægnánte.

Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies ut páreret, et péperit fílium suum primogénitum, et pannis eum involvít et reclinávit eum in præsépio, quia non erat eis locus in diversório.

Et pastóres erant in regióne eádem, vigilátes et custodiétes vigílias noctis supra gregem suum. Et ángelus Dómini stetit iuxta illos, et glória Dómini circumfúlsit illos, et timuérunt timóre magno.

Et dixit illis ángelus: « Nolíte timére; ecce enim evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Et hoc vobis signum: inveniétis infántem pannis involútum et pósitum in præsépio ».

Et súbito facta est cum ángelo multitúdo milítiae cæléstis, laudántium Deum et dicéntium: « Glória in altíssimis Deo, et super terram pax in homínibus bonæ voluntátis ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia

Cf. Lc 2, 19

℞. Allelúia. √. Beáta Virgo María,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. ℞. Allelúia.

*Conservabat omnia verba hæc
conferens in corde suo.*

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Lucam

In illo témpore:

2, 15 b-19

Pastóres loquebántur ad invicem: « Transeámus usque Béthleem et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis ».

Et venérunt festinántes; et invenérunt Mariám et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

María autem conservábat ómnia verba hæc cónferens in corde suo. — Verbum Dómini.

7

Alleluia

℞. Allelúia. √. Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustitiæ,
Christus Deus noster. ℞. Allelúia.

Tuam ipsius animam pertransiet gladius.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Lucam

2, 27-35

In illo témpore:

Venit Símeon in Spíritu in templum; et cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius, ut fácerent secún-

dum consuetúdinem Legis pro eo, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum et dixit:

« Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, quod parásti ante fáciem ómnium populórum: lumen ad revelatiónem géntium et glóriam plebis tuæ Israel ».

Et erat pater eius et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo.

Et benedíxit illis Símeon; et dixit ad Mariám matrem eius: « Ecce pósito est hic in ruínam et resurrectiόnem multórum in Israel et in signum cui contradicétur (et tuam ipsíus ánimam pertránsiet gládius), ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiόnes ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Cf. Lc 2, 19

℞. Allelúia. √. Beáta Virgo María,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. ℞. Allelúia.

Pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 41-52

Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annórum duódecim, ascendéntibus illis secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatisque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognóverunt paréntes eius.

Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes qui eum audiébant super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descéndit cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Et mater eius conservábat ómnia verba in corde suo. Et Iesus proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómnes. — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Lc 11, 28

℞. Allelúia. ʒ. Beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt illud. ℞. Allelúia.

Beatus venter qui te portavit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Loquente Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 45

℞. Allelúia. ⁊. Beáta es, Virgo María, quæ credidísti,
quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi
a Dómino. ℞. Allelúia.

Et erat mater Iesu ibi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galiléæ, et erat mater Iesu ibi: vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias. Et, deficiénte vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlter? nondum venit hora mea ».

Dicit mater eius mínistris: « Quodcúmque díxerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósitæ secúndum purificatióem Iudæórum, capiéntes singulæ metretas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et implevérunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclínó ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, mínistri autem sciébant qui haurierant aquam, vocat sponsum architriclínus, et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum inebriáti fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit inítium signórum Iesus in Cana Galiléæ; et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Lc 2, 19

✠. Allelúia. ʒ. Beáta est María Virgo,
quæ sine morte méruit martýrii palmam
sub cruce Dómini. ✠. Allelúia.

Ecce filius tuus. Ecce mater tua.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

19, 25-27

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris
eius María Cléopæ et María Magdaléne.

Cum vidisset ergo Iesus matrem et discípulum stan-
tem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius
tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.
Verbum Dómini.

COMMUNE MARTYRUM

1. Pro pluribus martyribus

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis animæ Sanctórum,
qui Christi vestigia sunt secúti;
et quia pro eius amóre sánguinem suum fuderunt,
ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Præsta, Dómine,
précibus nostris cum exsultatióne provéntum,
ut sanctórum mártýrum **N.** et **N.**
quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus,
étiam fidei constántiam subsequámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1040-1060.

Super oblata

Súscipe, sancte Pater, múnera
quæ in sanctórum mártýrum commemoratióne deférimus,
et nobis fámulis tuis concéde,
ut in confessiόne tui nóminis inveníri stábiles mereámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Lc 22, 28-30

Vos estis qui permansístis mecum in tentatióibus meis,
et ego dispóno vobis Regnum, dicit Dóminus,
ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in sanctis martýribus tuis mirabíliter illustrásti,

concede propitius, ut, ex hoc sacrificio roborati,
Christo fideliter hæreamus,
et in Ecclesia ad salutem omnium operemur.
Per Christum.

2. Pro pluribus martyribus

Ant. ad introitum

Ps 33, 20-21

Multæ tribulationes iustorum,
et de his omnibus liberavit eos Dominus.
Dominus custodit omnia ossa eorum,
unum ex his non conteretur.

Collecta

Omnipotens sempiternæ Deus,
qui sanctis **N.** et **N.** pro Christo pati donasti,
nostræ quoque fragilitati divinum prætende subsidium,
ut, sicut illi pro te mori non dubitarunt,
ita nos fortes in tua confessione vivere valeamus.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1040-1060.

Super oblata

Fiat tibi, quæsumus, Domine,
hóstia sacranda placabilis pretiosi celebritate martyrii,
quæ et peccata nostra purificet,
et tuorum tibi vota conciliet famulorum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 13

Maiorem dilectionem nemo habet,
ut animam suam ponat quis pro amicis suis,
dicit Dominus.

Post communionem

Pane cælésti nutritos et in Christo unum corpus efféctos,
 da nos, quæsumus, Dómine,
 ab eius caritate numquam separári
 et, sanctórum mártýrum tuórum **N.** et **N.** exémplo,
 propter eum qui diléxit nos ómnia fórtiter superáre.
 Per Christum.

3. Pro pluribus martyribus**Ant. ad introitum**

Ps 36, 39

Salus iustórum a Dómino,
 et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.

Collecta

Fratérna nos, Dómine, mártýrum tuórum coróna lætíficet,
 quæ et fidei nostræ præbeat increménta virtútum,
 et múltiplici nos suffrágio consolétur.
 Per Dóminum.

Vel:

Beatórum mártýrum **N.** et **N.**, quæsumus, Dómine,
 tibi nos orátio grata comméndet,
 et in tuæ veritatís professióne confirmet.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1040-1060.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera pópuli tui
 pro mártýrum tuórum passiónibus dicáta sanctórum,
 et, quæ beátis **N.** et **N.**
 in persecutióne fortitúdinem ministrárunť,
 nobis quoque præbeant inter advérſa constántiam.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mc 8, 35

Qui perdiderit ánimam suam propter me et Evangélium,
salvam fáciat eam, dicit Dóminus.

Post communionem

Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donánte,
pro festivitáte beatorum mártirum **N.** et **N.** percépimus,
et salútem nobis præstet et pacem.
Per Christum.

4. Pro pluribus martyribus

Ant. ad introitum

Ps 33, 18

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos,
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Collecta

Deus, qui nos ánnua sanctorum **N.** et **N.**
festivitáte lætíficas,
concede propítius, ut, quorum natalícia cólimus,
virtútem quoque passiónis imitémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui sanctis **N.** et **N.**
ad hanc glóriam veniéndi copiósam
munus grátiae contulísti,
da fámulis tuis, mártirum intercedéntibus méritis,
véniám peccatorum,
et concede, ut ab ómnibus adversitatibus liberéntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beatórum **N.** et **N.** offérimus,
suppliciter deprecántes,
ut, sicut illis præbuísti sacræ fídei claritátem,
sic nobis indulgéntiam largiáris et pacem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

2 Cor 4, 11

In mortem trádimur propter Iesum,
ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine, per hæc sacraménta cæléstia,
grátiam in beatórum mártýrum **N.** et **N.**
celebritáte múltiplicem,
ut de tanti agóne certáminis discámus
et firma solidári patiéntia,
et pia exsultáre victória.
Per Christum.

5. Pro pluribus martyribus**Ant. ad introitum**

Sanguis sanctórum mártýrum
pro Christo effúsus est in terris;
ideo adépti sunt præmia sempitérna.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
fídei miserátus augméntum,
ut, quos sanctos mártýres tuos **N.** et **N.**
usque ad sánguinem reténta glorificat,
nos étiam iustificet, veráciter hanc sequéntes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1040-1060.

Super oblata

Sacrificiis praesentibus, Dómine, quæsumus,
intende placatus,
ut, quod passionis Fílii tui mysterio gerimus,
beatórum **N.** et **N.** exémplic, pio consequámur afféctu.
Per Christum.

Vel:

Hæc hóstia, Dómine,
quam in beatórum **N.** et **N.** triúmpho deférimus,
corda nostra tui amoris igne iúgiter inflámmet,
et ad promíssa perseverántibus præmia dispónat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Rom 8, 38-39

Neque mors, neque vita, neque creatúra áliqua
póterit nos separáre a caritaté Christi.

Post communionem

Pasti, Dómine,
pretiósó Córporé et Sáanguine unigéniti Fílii tui,
da, quæsumus,
in commemoratióne beatórum mártýrum tuórum **N.** et **N.**
perseveránti caritaté in te manére,
de te vívere, et ad te movéri.
Per Christum.

6. Pro uno martyre

Ant. ad introitum

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non tímuit;
fundátus enim erat supra firmam petram.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
 qui mártýrem tuum **N.**
 passiõnis suæ torménta superáre fecísti,
 concéde, ut, qui eius triúmphi diem celebrámus,
 insuperábiles tua protectiõne
 ab hostis insídiis maneámus.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1040-1060.

Super oblata

Obláta múnera, quæsumus, Dómine,
 tua benedictiõne sanctífica,
 quæ, te donánte,
 nos illa flamma tuæ dilectiõnis accéndat,
 per quam sanctus **N.**
 torménta sui córporis univérsa devicit.
 Per Christum.

Vel:

Accépta tibi sint, quæsumus, Dómine, múnera,
 quæ in commemoratiõne beáti mártýris tui **N.** deférimus,
 ut eo maiestáti tuæ sint plácita,
 sicut illíus effúsiõ sánguinis apud te éxstitit pretiõsa.
 Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 16, 24**

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
 et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Præstent nobis, quæsumus, Dómine,
 sacra mystéria quæ súmpsimus
 eam ánimi fortitúdinem,

quæ beátum **N.** mártýrem tuum
réddidit in tuo servítio fidélem et in passióne victórem.
Per Christum.

7. Pro uno martyre

Ant. ad introitum

Hic est vere martyr,
qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit,
qui minas iúdicum non tímuit,
sed ad cæléstia regna pervénit.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beáto **N.**
usque ad mortem pro iustítia certáre tribuísti,
fac nos, eius intercessióne,
pro amóre tuo ómnia advérsa toleráre
et ad te, qui solus es vita, tota virtúte properáre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1040-1060.

Super oblata

Clementíssime Deus,
múnera hæc tua benedictióne perfúnde
et nos in fide confírma,
quam beátus **N.** effúso ságuine assérui
Per Christum.

Vel:

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beáti mártýris tui **N.** offérimus,
quem a tui córporis unitáte nulla tentátio separávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 5

Ego sum vitis vera et vos pálmities, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacris, Dómine, recreáti mystériis, quæsumus,
ut, miram beáti **N.** constántiam æmulánte,
patiéntiæ præmiu[m] cónsequi mereámur ætérnum.
Per Christum.

Allæ orationes pro martyribus**Pro missionariis martyribus****Collecta**

Maiestátis tuæ cleméntiam suppliciter deprecámur,
omnípotens et miséricors Deus,
ut, sicut Unigéniti tui agnitiónem
per beatórum mártýrum **N.** et **N.** prædicatióem
populórum córdibus infudísti,
íta, eórum intercessióne, fidei stabilitáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Mártýrum tuórum **N.** et **N.** passióem veneránte,
fac nos, Dómine, hoc sacrificio
mortem Unigéniti tui digne annuntiáre,
cui parum fuit hortári mártýres verbo,
nisi firmáret exémplo. Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, súpplícés te rogámus,
ut, exémplo beatórum **N.** et **N.**,
caritátis et passióis Fílii tui
in méntibus nostris signa ferámus,
et perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Pro virgine martyre

Collecta

Deus, qui nos hodie
beátæ **N.** ánnua commemoratióne lætíficas,
concede propítius, ut eius adiuvémur méritis,
cuius castitátis et fortitúdinis irradiámur exémpis.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
quæ in celebritáte beátæ **N.** deférimus,
ita grátia tuæ efficiántur accépta,
sicut eius tibi plácitum éxstitit passiónis certámen.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátam **N.**
pro gémina virginitátis et martýrii victória
inter Sanctos coronásti,
da, quæsumus, per huius virtútem sacraménti,
ut, omne malum fórtiter superántes,
cæléstem glóriam consequámur.
Per Christum.

Pro sancta muliere martyre

Collecta

Deus, cuius múnere virtus in infirmitáte perfícitur,
da ómnibus beátæ **N.** glóriam recoléntibus,
ut, quæ abs te sumpsit robur ut vínceret,
abs te quoque vincéndi nobis grátiam semper obtíneat.
Per Dóminum.

Super oblata

Hodiérnum, Dómine, sacrificium lætánter offérimus,
quo, beátæ **N.** cæléstem victóriam recenséntes,

et tua magnalia prædicamus,
 et nos acquisisse gaudemus suffragia gloriósa.
 Per Christum.

Post communionem

Suméntes, Dómine, gáudia sempitérna
 de participatióne sacraménti, et de memória beátæ **N.**,
 suppliciter deprecámur,
 ut, quæ sédula servitúte, donánte te, gérimus,
 dignis sénsibus tuo múnere capiámus.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Zacharias, quem occidistis inter templum et altare.

Lectio libri secúndi Chronicórum

24, 18-22

In diébus illis:

Dereliquerunt templum Dómini Dei patrum suórum,
 servierúntque lucis et sculptílibus, et facta est ira con-
 tra Iudam et Ierúsalem propter hoc peccátum. Mitte-
 bátque eis prophétas ut reverteréntur ad Dóminum, quos
 protestántes illi audíre nolébant.

Spiritus itaque Dei induit Zachariam filium Ióiadæ
 sacerdotem, et stetit in conspéctu pópuli et dixit eis:
 « Hæc dicit Dóminus Deus: Quare transgredímmini præ-
 ceptum Dómini, quod vobis non próderit, et dereliquístis
 Dóminum, ut derelinqueret vos? »

Qui congregáti advérsus eum, miserunt lápides iuxta
 regis impérium in átrio domus Dómini. Et non est re-
 cordátus Ioas rex misericórdiæ quam fécerat Ióiada pa-
 ter illíus secum, sed interfécit filium eius.

Qui, cum moreretur, ait, « Videat Dóminus et requírat ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

- R. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.
- 3 Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam, ut salvum me fácias.
- 4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu, et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.
- 6 In manus tuas comméndo spíritum meum; redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
- 8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua, quóniam respexísti humilitátem meam. R.
- 16 Eripe me de manu inimicórum meórum et a persecúentibus me;
- 17 illústra faciém tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua. R.

2

Propter timorem tuum libenter hæc patior.

Lectio libri secúndi Machabæórum 6, 18. 21. 24-31

In diébus illis:

Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provéctus et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre.

Hi autem qui astábant, iníqua miseratióne commóti propter antiquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularetur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrificií cárnibus.

« Non ætati nostræ dignum est », inquit, « fingere, ut multi adulescētium, arbitrātes Eleázarum nonaginta annōrum transisse ad vitam alienigenārum, et ipsi propter meam simulatiōnem et propter módicum corruptibilis vitæ tempus decipiātur, et per hoc máculam atque exsecratiōnem meæ senectūti conquīram. Nam, etsi in præsēnti tēpore suppliciis hōminum erīpiar, sed manum Omnipotētis nec vivus nec defūctus effūgiam.

Quam ob rem fórtiter vita excedēdo, senectūte quidem dignus apparēbo, adulescētibus autem exēplum forte relīquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro gravissimis ac sanctissimis légibus honēsta morte perfūngar ». His dictis, confestim ad supplicium trahebātur.

Hi autem, qui eum ducēbant et paulo ante fúerant mitiōres, in iram convērsi sunt propter sermōnes ab eo dictos, quos illi per arrogāntiam prolátos arbitrabāntur.

Sed, cum plagis perimerētur, ingémuit et dixit: « Dómine, qui habes sanctam sciēntiam, manifēste tu scis quia, cum a morte possem liberári, duos córporis sustíneo dolóres; secūndum ánimam vero propter timórem tuum libēnter hæc pátiōr ».

Et iste quidem hoc modo vita decéssit, non solum iuvénibus, sed et univērsæ genti memóriam mortis suæ ad exēplum virtútis et fortitúdinis derelīquens.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

R. Ex ómnibus terróribus meis erípuit me Dóminus.

2 Benedicam Dóminum in omni tēpore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuēti et læténtur. R.

- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **R.**
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. **R.**
- 8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu tímentes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **R.**

3

*Parati sumus mori, magis quam patrias Dei leges
prævaricari.*

Léctio libri secúndi Machabæórum

7, 1-2. 9-14

In diébus illis:

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua apprehén-
sos, compélli a rege édere, contra fas, carnes porcínas,
flagris et táureis cruciátos.

Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: « Quid
quæris et quid vis díscere a nobis? Paráti sumus mori,
magis quam pátrias Dei leges prævaricári ».

Secúndus autem in último spírítu constitútus sic ait:
« Tu quidem, scelestíssime, in præsénti vita nos perdis,
sed rex mundi defúntos nos pro suis légibus in ætérnæ
vitæ resurrectiõe suscitábit ».

Post hunc tértius illúditur, et linguam postulátus
cito prótulit et manus constánter exténdit, et cum fidúcia
ait: « E cælo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc
hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum
spero »; ita ut rex et qui cum ipso erant miraréntur adu-

lescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.

Et hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes; et, cum iam esset ad mortem, sic ait: « Pótius est ab homínibus morti datos spem exspectáre a Deo, íterum ab ipso resuscitándos; tibi enim resurréctio ad vitam non erit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R.: 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.

3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. R.

4 Fórsitan aqua absorbuíssent nos,
torrens pertransíssent ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. R.

7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.

8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. R.

4

*Mater mirabilis, quæ bono animo ferebat
propter spem quam in Deum habebat.*

Léctio libri secúndi Machabæórum

In diébus illis: 7, 1. 20-23. 27 b-29

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua apprehénsos, compélli a rege édere, contra fas, carnes porcínas, flagris et táureis cruciátos.

Supra modum autem mater mirabilis et bonorum memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens, bono animo ferébat propter spem quam in Deum habébat; singulos illorum hortabatur voce patria fortiter repléta sapientia, et, femineæ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos:

« Nescio qualiter in útero meo apparuístis, neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam, et singulorum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit originem, et spiritum vobis iterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despíctis propter leges eius ».

Adulescentióri autem dixit:

« Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem mēsis portávi et lac triénno dedi et álui, et in ætátem istam perdúxi. Peto, nate, ut aspicias ad cælum et terram et ad ómnia, quæ in eis sunt, et intéllegas quia ex nihilo fecit illa Deus et hóminum genus. Ita fiet, ut non tíneas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus particeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípíam ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

R. In manus tuas, Dómine,
comméndo spiritum meum.

³ Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam,
ut salvum me fácias.

⁴ Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

- 6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
- 8 Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,
quóniam respexísti humilitátem meam. **R.**
- 16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persecúentibus me;
- 17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. **R.**

5

Quasi holocausti hostiam accepit illos.

Léctio libri Sapiéntiæ

3, 1-9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et, quod a nobis est iter, extermínium; illi autem sunt in pace; et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalité plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Fulgébunt iusti, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrunt; iudicábunt nátiónes et dominabúntur pópulis, et regnábít Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiescent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 5)

R. Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniánte.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. R.

Tunc dicébant inter gentes:

« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætánte. R.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torrénste in austro.

Qui séminant in lácrimis,
in exsultatióne metent. R.

Eúnte ibant et flebant,
semen spargéndum portánte;
veniénte autem vénient in exsultatióne,
portánte manípulos suos. R.

6

*Liberasti me secundum multitudinem misericordiæ
nominis tui.*

Lectio libri Siráciðæ

51, 1-12

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum
salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adiú-
tor et protéctor factus es mihi et liberásti corpus meum
a perditióné, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operán-
tium mendácium, et in conspéctu astántium factus es
mihi adiutor

Et liberásti me, secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui, a rugiéntibus præparátis ad escam, de máni-bus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatió-num, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus; de altitúdine ventris íferi, et a lingua coinquináta et a verbo mendácii, a rege iníquo et a lingua iniústa.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum.

Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiu-váret; respiciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et ope-ratiónis tuæ quæ a sáculo sunt, quóniam éruis susti-néntes te, Dómine, et líberas eos de máni-bus géntium.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R. 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erepta est
de láqueo venántium.

2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.

3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. R.

4 Fórsitan aqua absorbuíset nos,
torrens pertransíset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. R.

7 Láqueus contrítus est,
et nos erepti sumus.

8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. R.

Lectio secunda

1

Gloriamur in tribulationibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 1-5

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accés-sum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatió-nibus, sciéntes quod tribulatio patiéntiam operátur, pa-tiéntia autem probatióem, probatio vero spem; spes autem non confúndit, quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

2

*Neque mors neque vita poterit nos separare
a caritate Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómo-do non étiam cum illo ómnia nobis donábit? Quis accusá-bit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládius? sicut scriptum est: « Propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus ut oves occisiónis ».

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus neque instántia neque futúra, neque virtútes neque altitúdo neque profúndum, neque ália quælibet creatúra póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

3

Mortificationem Iesu in corpore ferentes.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 7-15

Fratres:

Habémus thesáurum grátia in vasis fictílibus, ut sublimitas sit virtútis Dei et non ex nobis. In ómnibus tribulatióne pátimur, sed non angustiámur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutióne pátimur, sed non derelinquimur; deícimur, sed non perimus; semper mortificatióne Iesu in córpore circumferétes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur.

Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis.

Habétes autem eúndem spíritum fidei, sicut scriptum est: « Crédidi, propter quod locútus sum »; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciétes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum, et nos cum Iesu suscitábit, et constítuet vobíscum.

Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans per multos gratiárum actiõnem abundáre fáciat in glóriam Dei.
Verbum Dómini.

4

Quasi morientes, et ecce vivimus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

6, 4-10

Fratres:

In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei mínistros in multa paciéntia, in tribulatiõnibus, in necessitatibus, in angústis, in plagis, in carcéribus, in sediõnibus, in labóribus, in vigíliis, in ieiúniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spíritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritátis, in virtute Dei; per arma iustitiæ a dextris et sinístris, per glóriam et ignobilitatem, per infámiam et bonam famam; ut seductóres, et veráces; sicut qui ignóti, et cõgniti; quasi moriéntes, et ecce vivimus; ut castigáti, et non mortificáti; quasi tristes, semper autem gaudéntes; sicut egéntes, multos autem locupletántes; tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes. — Verbum Dómini.

5

Omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 8-13; 3, 10-12

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitátum esse a mórtuis ex sémine David secúndum Evangélium meum,

in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Iesu, cum glória æténa.

Fidélis sermo: nam, si commórtui sumus, et convívemus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutió-
nem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem,
patiéntiam, persecutiónes, passiónes, quália mihi facta
sunt Antiochiæ, Icónii, Lystris, quales persecutiónes
sustínui; et ex ómnibus me erípuit Dóminus. Et omnes
qui volunt pie vívere in Christo Iesu persecutió-
nem patiéntur. — Verbum Dómini.

6

Magnum certamen sustinulistis passionum.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

10, 32-36

Fratres:

Rememorámini prístinos dies, in quibus illumináti magnum certámen sustinulistis passiónum; et in áltero quidem oppróbriis et tribulatió-
nibus spectáculum facti, in áltero autem sócii táliter conversántium effécti.

Nam et vinctis compássi estis, et rapínam bonórum vestrórum cum gáudio suscepistis, cognoscéntes vos habére meliorem substántiam et manéntem. Nolíte itaque abícere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratió-
nem. Patiéntia enim vobis necessária est, ut voluntátem Dei faciéntes reportétis promissió-
nem.

Verbum Dómini.

7

Beatus vir qui suffert tentationem.

Lectio Epistolæ beāti Iacóbi apóstoli 1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatióibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam operátur.

Patiéntia autem opus perféctum hábeat, ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficientes.

Beátus vir qui suffert tentatióem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

8

Timorem eorum ne timueritis et non conturbemini.

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 3, 14-17

Caríssimi:

Si patímmini propter iustítiam, beāti. « Timórem autem eórum ne timuéritis et non conturbémmini ».

Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad defensióem omni poscénti vos ratióem de ea, quæ in vobis est, spe; sed cum mansuetúdine et timóre, consciéntiam habéntes bonam, ut in quo de vobis detrectátur confundántur qui calumniántur vestram bonam in Christo conversatióem.

Mélius est enim benefaciéntes, si velit volúntas Dei, pati quam malefaciéntes. — Verbum Dómini.

9

Communicatis Christi passionibus gaudete.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 12-19

Caríssimi, nolíte mirári in fervóre, qui ad tentatió-
nem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat; sed
quemádmódum comunicátis Christi passióibus gau-
déte, ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsul-
tántes.

Si exprobrámini in nómine Christi, beáti; quóniam
Spíritus glóriæ et Dei super vos requiéscit. Nemo enim
vestrum patiátur quasi homicída aut fur aut maléficus
aut alienórum speculátor. Si autem ut cristiánus, non
erubéscat, glorificet autem Deum in isto nómine.

Quóniam tempus est, ut incípiat iudícium a domo
Dei. Si autem primum a nobis, quis finis eórum qui
non credunt Dei Evangélio? Et, si iustus vix salvátur,
ímpius et peccátor ubi parébit? Itaque et hi qui patiún-
tur secúndum voluntátem Dei, fidéli Creatóri commén-
dent ánimas suas in benefácto. — Verbum Dómini.

10

*Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-5

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex
Deo natus est; et omnis, qui díligit Deum qui génuít,
díligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognóscimus quóniam dilígimus natos Dei,
cum Deum dilígámus et mandáta eius faciámus. Hæc est
enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta
eius grávia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei? — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 10

℞. Allelúia. γ. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℞. Allelúia.

*Ad præsides et ad reges ducemini propter me,
in testimonium illis et gentibus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 17-22

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Cavéte ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagelábunt vos, et ad præsides et ad reges ducemini propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómoδο aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

Non enim vos estis qui loquámini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis; tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium, et insúrgent fílii in paréntes et morte eos affícient, et éritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Iac 1, 12

R. Allelúia. **V.** Beátus vir qui suffert tentatiónem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. **R.** Allelúia.

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

10, 28-33

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Nólite timére eos qui occidunt corpus, ánimam autem non possunt occidere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nólite ergo timére: multis passéribus meliôres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Mt 5, 10

R. Allelúia. **V.** Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum,
R. Allelúia.

Non veni pacem mittere, sed gladium.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 34-39

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Nolíte arbitrári quia vénerim mittere pacem in terram: non veni pacem mittere, sed gládium; veni enim " separáre hóminem advérsus patrem suum, et fíliam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam; et inimíci hóminis doméstici eius " .

Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus, et qui amat fílium aut fíliam super me, non est me dignus; et qui non áccipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus.

Qui invénerit ánimam suam perdet illam, et qui perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

1 Petr 4, 14

℞. Allelúia. ʒ. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis, quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.

℞. Allelúia.

*Qui perdidit animam suam propter me,
hic salvam faciet illam*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 23-26

In illo témpore:

Dicébat Iesus ad omnes: « Si quis vult post me veníre, ábneget se ipsum et tollat crucem suam cotídie, et sequátur me.

Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet illam: qui autem perdíderit ánimam suam propter me, hic salvam fáciet illam.

Quid enim próficit homo, si lucrétur univérsum mundum, se autem ipsum perdat et detriméntum sui fáciat?

Nam qui me erubéscet, cum vénerit in glória sua, et Patris et sanctórum angelórum ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

Iac 1, 12

℞. Allelúia. ℣. Beátus vir qui suffert tentatióem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. ℞. Allelúia.

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódiét eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater »: — Verbum Dómini.

6

Alleluia

R. Allelúia. **Y.** Te Deum laudámus, te Dóminum confitémur;
te mártýrum candidátus laudat exércitus.
R. Allelúia.

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 15, 18-21

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Si mundus vos odit, scítote quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus.

Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómno suo ".

Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Allelúia. **Y.** Pro eis sanctífico meípsum,
dicit Dóminus,
ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.
R. Allelúia.

Mundus odio eos habuit.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem**

17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pa-
ter sancte, serva eos in Nómine tuo, quod dedísti mihi,
ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servá-
bam eos in Nómine tuo. Quos dedísti mihi et custodívi,
et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra
impleátur. Nunc autem ad te vénio et hæc loquor in
mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semet-
ípsis.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos
hábit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de
mundo.

Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos
ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de
mundo.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est.

Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mun-
dum. Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi
sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

COMMUNE PASTORUM

1. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum

Elégit eum Dóminus sibi
in sacerdotem magnum,
et apériens thesáurum suum
abundáre eum fecit ómnibus bonis.

Collecta (pro papis)

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum **N.** cuncto pópulo tuo præesse,
ac verbo et exémplo prodésse voluísti,
eódem intercedénte,
pastóres Ecclésiæ tuæ
cum grégibus sibi commíssis custódi
et dírige in viam salútis æternæ.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in beáto **N.**
boni pastóris exémplum providére dignátus es,
concéde propítius,
ut, eius intercessióne,
in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus
in tuórum commemoratióne Sanctórum,
quibus nos et præsentibus éxui malis confídimus,
et futúris. Per Christum.

Ant. ad communionem**Cf. Io 10, 11**

Pastor bonus ánimam suam pósuit pro óvibus suis.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus **N.** veheménter accénsus
pro Ecclésia tua se iúgiter impendébat. Per Christum.

2. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum**Cf. Sir 45, 30**

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis,
et príncipem fecit eum,
ut sit illi sacerdotií dignitas in ætérnum.

Collecta (pro papis)

Deus, qui beátum **N.**,
quem totíus Ecclésiæ præstitisti esse pastórem,
miro virtútis et doctrínæ splendóre coruscáre fecisti,
da nobis talis epíscopi mérita venerántibus,
ut per bona ópera lucére coram homínibus
et per amórem ardére coram te valeámus.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
beáti **N.** epíscopi digne memóriam venerári,
et, sicut illum quibus præerat,
verbo et exémplo prodésse voluísti,
ita ipsíus apud te
semper intercessiónis suffrágia sentiámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Annue nobis, quæsumus, Dómine,
ut, in hac festivitáte beáti **N.**,
hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo
totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 21, 17

Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te.

Post communionem

Acceptórum múnerum virtus, Dómine Deus,
in hac festivitáte beáti **N.** nobis efféctus ímpleat,
ut simul et mortális vitæ subsidium cónferat,
et gáudium perpétuæ felicitátis obtíneat.
Per Christum.

3. Pro episcopis**Ant. ad introitum**

Ez 34, 11. 23-24

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas:
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum **N.** episcopum
plebi tuæ sanctæ præesse voluísti,
quæsumus, ut, eius suffragántibus méritis,
pietátis tuæ grátiam largiáris.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Hóstias, quæsumus, Dómine, quas in festivitáte beáti **N.** sacris altáribus exhibémus, propítius réspice, ut, nobis indulgéntiam largiéndó, tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 16

Non vos me elegístis, dicit Dóminus;
sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis,
et fructum afferátis, et fructus vester máneat.

Post communionem

Refécti sacris mystériis, Dómine, humíliter deprecámur,
ut, beáti **N.** exémplo, studeámus confitéri quod crédidit,
et ópere exercére quod dócuit.
Per Christum.

4. Pro episcopis**Ant. ad introitum**

1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdotem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciat,
dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui beátum **N.** divína caritaté flagrántem,
fidéque, quæ vincit mundum, insígnem,
sanctis Pastóribus mirabíliter aggregásti,
præsta, quæsumus, ut, ipso intercedénte,
nos quoque, in fide et caritaté perseverántes,
eius glóriæ consórtes fieri mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Súscipe, Dómine, hæc múnera pópuli tui,
quæ tibi in beáti **N.** festivitáte offérimus,
ut per éadem, sicut confidimus,
tuæ pietátis sentiámus auxiliúm.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 10, 10**

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundantius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Córporis sacri et pretiósí Sanguinis alimónia repléti,
quæsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod pia devotióne gérimus,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

5. Pro pastoribus**Ant. ad introitum****Lc 4, 18**

Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me,
sanáre contrítos corde.

Collecta

Deus, fidélium lumen et pastor animárum,
qui beátum **N.** (episcopum) in Ecclésia posuísti,
ut oves tuas verbo pásceret et informáret exémplo,
da nobis, eius intercessióne,
et fidem serváre, quam verbo dócuit,
et viam sequi, quam exémplo monstrávit.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Maiestátem tuam suppliciter implorámus,
omnípotens Deus, ut, sicut glóriam divínæ poténtiæ
múnera pro Sanctis obláta testántur,
sic nobis efféctum tuæ salvatiónis impéndant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quæsumus, Dómine,
ætérnis nos præparent gáudiis,
quæ beátus N. fidéli dispensatióne promérui.
Per Christum.

Vel:

Refectióne sacra enutritos,
fac nos, omnípotens Deus,
exémpla beáti N. iúgiter sequétes,
te pépeti devotióne cólere,
et indeféssa ómnibus caritáte proficere.
Per Christum.

6. Pro pastoribus**Ant. ad introitum**

Ier 3, 15

Dabo vobis pastóres iuxta cor meum,
et pascent vos sciéntia et doctrína.

Vel:

Dan 3, 84. 87

Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum;
sancti et húmiles corde, laudáte Deum.

Collecta

Deus, qui beátos (epíscopos) **N.** et **N.**
 ad pascéndum pópulum tuum
 spírítu veritátis et dilectiónis implevísti,
 præsta, ut, quorum festivitátem venerádo ágimus,
 eórum imitatióne proficiámus,
 et intercessióne sublevémur. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, hoc sacrificium pópuli tui,
 ut, quod tibi in honóre beatórum **N.** et **N.**
 offértur ad glóriam, nobis tríbuas ad salutem perpétuam.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
 et dare ánimam suam redemptiόνem pro multis.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, sanctórum tuórum **N.** et **N.**
 memóriam celebrántes, sacraménta cælestia;
 præsta, quæsumus, ut, quod temporáliter gérimus,
 ætérnis gáudiis consequámur. Per Christum.

7. Pro pastoribus

Ant. ad introitum

Ps 131, 9

Sacerdótes tui, Dómine, índuant iustítiam,
 et sancti tui exsúltent.

Collecta

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus,
 ut, intercedéntibus sanctis tuis **N.** et **N.**,
 et tua in nobis dona múltíplices,
 et témpora nostra in pace dispónas. Per Dóminum.

Lectioes ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Præténde múnera, quæsumus, Dómine,
altáribus tuis pro beatórum tuórum **N.** et **N.**
commemoratíone propósita,
ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti,
ita nobis indulgéntiam largiáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 24, 46-47

Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántem; amen dico vobis,
super ómnia bona sua constitúet eum.

Vel:

Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constitúit Dóminus super familiam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Mensa cæléstis, omnípotens Deus,
in ómnibus festivitátem beatórum **N.** et **N.** celebrántibus
supérnas vires firmet et áugeat,
ut et fidei donum íntegrum custodiámus,
et per osténsus salutis trámitem ambulémus.
Per Christum.

8. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum

Is 59, 21; 56, 7

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum,
non defícient de ore tuo,
et múnera tua accépta erunt super altáre meum.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
 qui beáti **N.** prædicatióne
 patres nostros illumináre dignátus es,
 concéde nobis, quæsumus,
 ut, qui christiáno gloriámur nómine,
 fidem quam profitémur iúgiter opéribus ostendámus.
 Per Dóminum.

Vel:

Réspice, Dómine, famíliam tuam,
 quam beátus **N.** (epíscopus) génuít verbo veritátis,
 et vitæ áluit sacraméto,
 ut, quos grátia tua fecit illíus ministério fidéles,
 fáciat eiúsdem précibus in caritáte fervéntes.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Annue, quæsumus, omnípotens Deus,
 ut hæc sacrificia pópuli tui,
 quæ tibi in commemoratióne beáti **N.** offérimus,
 donis cæléstibus propitiátus immísceas.
 Per Christum.

Ant. ad communionem**Mc 10, 45**

Fílius hóminis venit, ut daret ánimam suam
 redemptiónem pro multis.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, pignus redemptiónis æternæ,
 beáti **N.** festivitáte lætántes,
 quod sit nobis, quæsumus,
 vitæ præsentis auxiliúm páriter et futúre.
 Per Christum.

9. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti,
 quos elégit Dóminus in caritaté non ficta;
 et dedit illis glóriam sempitérnam,
 quorum doctrína fulget Ecclésia.

Collecta

Réspice, quásumus, Dómine,
 ad tuam benígnus Ecclésiam **N.**
 et, cui per apostólicam sanctorum **N.** et **N.** sollicitúdinem
 religiónis exórdium donásti,
 per eórum intercessiónem,
 tribue contínuum cristiánæ pietátis afféctum.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui beáti **N.** (epíscopi) prædicatióne
 patres nostros vocásti in admirábile Evangélii lumen,
 fac, ut, eius intercessióne,
 crescámus in grátia
 et cognitióne Dómini nostri Iesu Christi, Fílii tui.
 Qui tecum vivit.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, múnera pópuli tui,
 pro sanctorum tuorum **N.** et **N.** festivitáte deláta,
 et sincéro nos corde pérfice benígnus accéptos.
 Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 15, 15**

Iam non dicam vos servos,
 quia servus nescit quid fáciat dóminus eius,

Pro missionariis

dicit Dóminus. Vos autem dixi amícos,
quia ómnia quæcúmque audivi a Patre meo,
nota feci vobis.

Post communionem

Lætíficet nos accéptum de altári salutáre tuum, Dómine,
in sanctorum **N.** et **N.** festivitáte,
qua, de tuis beneficiis sollíciti,
pretiósá fidei nostræ inítia venerámur,
et te in Sanctis tuis mirábilem prædicámus.
Per Christum.

10. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti facti amíci Dei,
divinæ veritátis præcónio gloriósi.

Collecta

Deus, qui per beátum **N.** (episcopum)
infidèles pópulos
de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuísti,
da nobis, eius intercessióne,
in fidei stabilitáte consistere,
et in spe Evangélii, quod prædicávit,
constántes permanére. Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui huius diéi lætítiam
in beáti **N.** glorificatióne consecrásti,
concéde propítius,
ut fidem illam, quam inexplébili stúdio semper assérui,
iúgiter retinére et ópere complére studeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias,
omnípotens Deus,
in beáti **N.** festivitáte, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ez 34, 15

Ego pascam oves meas,
et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus.

Post communionem

Huius mystérii virtúte,
confírma, Dómine,
fámulos tuos in fide veritátis,
ut eam ubique ore et ópere confiteántur,
pro qua beátus **N.** laboráre non déstitit
et vitam suam impéndit.
Per Christum.

11. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Is 52, 7

Quam pulchri super montes
pedes annuntiántis et prædicántis pacem,
annuntiántis bonum, prædicántis salútem!

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti **N.** religiónis zelo
et apostólicis curis amplificásti,
eius intercessióne concéde,

ut fidei et sanctitatis nova semper incrementa suscipiat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Propitiare, Dómine, supplicatióibus nostris,
et ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, purificánte nos grátia tua,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus.

Vel: Io 15, 4-5

Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.
Qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illam nobis fidem innútriant,
quam et apostólica dócuit prædicátió,
et beáti N. sollicitúdo custodívit.
Per Christum.

12. Pro missionariis

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirábilia eius,
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, cuius ineffábili misericórdia
beátus **N.** evangelizávit investigábiles divítias Christi,
da nos, eius intercessióne, créscere in sciéntia tua,
et, in omni ópere bono fructificátes,
secúndum Evangélii veritátem
coram te fidéliter ambuláre.
Per Dóminum.

Vel, pro martyribus:

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut beatórum **N.** et **N.** fidem cóngrua devotióne sectémur,
qui pro eiúsdem dilatatióne
corónam martýrii meruérunt.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1075-1105.

Super oblata

Beáti **N.** memóriam recensétes, quæsumus, Dómine,
ut his munéribus tibi oblátis
benedictiόnem effúndas de cælis,
quo, ex eis sumétes, et ómnibus careámus culpís
et cælestibus repleámur edúliis.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Cf. Lc 10, 1. 9**

Misit Dóminus discipulos, qui nuntiárent civitatibus:
Appropinquávit in vos regnum Dei.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent,
ut, qui beáti **N.** commemoratióne gaudémus,
eius quoque apostólicæ virtútis proficiámus exémplo.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Cogitabat disperdere eos, nisi Moyses, electus eius,
intercessisset apud eum, ut averteret iram eius.*

Lectio libri Exodi

32, 7-14

In diebus illis:

Locutus est Dominus ad Moysen dicens: « Vade, descende; peccavit populus tuus, quem eduxisti de terra Ægypti. Recesserunt cito de via, quam ostendisti eis, feceruntque sibi vitulum conflatilem et adoraverunt; atque immolantes ei hostias dixerunt: " Isti sunt dii tui, Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti " ».

Rursusque ait Dominus ad Moysen: « Cerno quod populus iste duræ cervicis sit; dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos et deleam eos, faciamque te in gentem magnam ».

Moyses autem orabat Dominum Deum suum dicens: « Cur, Domine, irascitur furor tuus contra populum tuum, quem eduxisti de terra Ægypti in fortitudine magna et in manu robusta? Ne, quæso, dicant Ægyptii: " Cællide eduxit eos, ut interficeret in montibus et deleret e terra ": quiescat ira tua et esto placabilis super nequitia populi tui.

Recordare Abraham, Isaac et Israel servorum tuorum, quibus iurasti per teipsum dicens: " Multiplicabo semen vestrum sicut stellas cæli, et universam terram hanc, de qua locutus sum, dabo semini vestro, et possidebitis eam semper " ».

Placatusque est Dominus ne faceret malum, quod locutus fuerat adversus populum suum.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.

- 19 Fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile;
20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum. R.
21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
22 mirabília in terra Cham,
terribília in mari Rubro. R.
23 Et dixit quia dispénderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius ne destrúeret eos. R.

2

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronomii

10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam féederis Dómini, et staret coram eo in ministério, ac benedíceret in nomine illíus usque in præséntem diem. Quam ob rem non hábuit Levi partem neque possessionem cum frátribus suis, quia ipse Dóminus possessio eius est, sicut promísit ei Dóminus Deus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

- 1 **C**onsérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
 2 **D**ixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
 3 **D**óminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
 tu es qui détines sortem meam ». R.
 7 **B**enedícam Dóminum qui tribuit mihi intelléctum;
 însuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
 8 **P**roponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
 quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
 11 **N**otas mihi fácies vias vitæ,
 plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
 delectatiónes in délixtera tua usque in finem. R.

3

Surge, unge parvulum; ipse est enim.

Léctio libri primi Samuélis

16, 1 b. 6-13 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Samuélem: « Imple cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehémitem; provídi enim in filiis eius mihi regem ».

Cumque ingrédessus esset, vidit Eliab et ait: « Num coram Dómino est christus eius? »

Et dixit Dóminus ad Samuélem: « Ne respicias vultum eius neque altitúdinem statúræ eius, quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hómínis ego iú dico; homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor ». Et vocávit Isai Abínadab et addúxit eum coram Samuэле.

Qui dixit: « Nec hunc elégit Dóminus ».

Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: « Etiam hunc non elégit Dóminus ».

Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuéle, et ait Sámuel ad Isai: « Non elégit Dóminus ex istis ».

Dixítque Sámuel ad Isai: « Numquid iam compléti sunt filii? »

Qui respóndit: « Adhuc réliquus est párvulus et pascit oves ».

Et ait Sámuel ad Isai: « Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsqvam huc ille véniat ». Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu decoráque fácie.

Et ait Dóminus: « Surge, unge eum; ipse est enim ».

Tulit ergo Sámuel cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum eius, et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David et deinceps. Surgénsque Sámuel ábiit in Rámatha. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

² Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

³ Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

⁴ « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

⁵ Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam ». R.

- 21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
- 22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. *R.*
- 25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
- 27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salutis meæ ». *R.*

4

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Léctio libri Isaíæ prophétæ

6, 1-8

In anno quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólíum excélsus et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

Séraphim stabant super illud: sex alæ uni et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem eius, et duábus velábant pedes eius, et duábus volábant; et clamábant alter ad álterum et dicébant: « Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus exercítuum: plena est omnis terra glória eius ». Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

Et dixi: « Væ mihi, quia tácuí, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis ».

Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iniquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ».

Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? et quis ibit nobis? »

Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans expectávi Dóminum,
et inténdit mihi.4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.7 Sacríficium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.8 Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.9 In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.10 Annuntiávit iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scísti. R.

5

Pro missionariis

Videbunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

52, 7-10

Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et
prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis sa-
lútem, dicéntis Sion: « Regnábit Deus tuus! »

Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, si-
mul laudábunt, quia óculo ad óculum vidébunt cum con-
vérterit Dóminus Sion. Gaudéte et laudáte simul, desérta
Ierúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum,
redémit Ierúsalem.

Parávit Dóminus bráccium sanctum suum in óculis ómnium géntium, et vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (R.: 3)

R. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino, omnis terra.
- 2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. R.
Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- 3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius, in ómnibus pópulis mirabília eius. R.
- 7 Afférte Dómino, famíliæ populórum, afférte Dómino glóriam et poténtiam,
- 8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. R.
- 10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ». Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; iudicábit pópulos in æquitáte. R.

6

Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus misit me.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a

Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contritis corde et prædicárem captívis indulgéntiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem et diem ultiónis Deo nostro. Ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis coronám pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spírítu mæroris; et vocabúntur in ea fortes iustitiæ plantátio Dómini ad glorificándum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixisti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo;

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam ». R.

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et brácchium meum confortábit eum. R.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». R.

7

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremiæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce nescio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dicere: " Puer sum ", quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tíneas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (R.: 3)

R. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.

¹ Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

² Cantáte Dómino, benedicite nómini eius. R.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. R.

⁷ Afférte Dómino, familiæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,

⁸ afférte Dómino glóriam nóminis eius. R.

¹⁰ Dícite in géntibus: « Dóminus regnávít ».

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

8

Speculatorem dedi te domui Israel

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

3, 16-21

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Fili hóminis, speculatorem dedi te dómui Israel, et áudies de ore meo verbum et annuntiábis eis ex me.

Si, dicente me ad impium: "Morte morieris", non annuntiaveris ei neque locutus fueris, ut avertatur a via sua impia et vivat, ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram.

Si autem tu annuntiaveris impio, et ille non fuerit conversus ab impietate sua et a via sua impia, ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autem animam tuam liberasti.

Sed, et si conversus iustus a iustitia sua fuerit et fecerit iniquitatem, ponam offendiculum coram eo; ipse morietur, quia non annuntiasti ei; in peccato suo morietur, et non erunt in memoria iustitiae eius, quas fecit, sanguinem vero eius de manu tua requiram.

Si autem tu annuntiaveris iusto, ut non peccet iustus et ille non peccaverit, vivens vivet, quia annuntiasti ei, et tu animam tuam liberasti ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium.
vel Allelúia.

- ¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.
- ² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in aetérnum. R.

9

*Sicut visitat pastor gregem suum,
sic visitabo oves meas.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 34, 11-16

Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ipse requiram oves meas et visitabo eas: sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in médio óvium suárum dissipátarum,

sic visitábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et caliginis.

Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ; in páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

Quod perierat requíram, et quod abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat alligábo, et quod infirmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custódiam, et pascam illas in iudício ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

2 in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,

3 ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ

propter nomen suum. **R.**

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. **R.**

5 Parásti in conspéctu meo mensam

advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,

et calix meus redúndat. **R.**

- 6 Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me
 ómnibus diébus vitæ meæ,
 et inhabitábo in domo Dómini
 in longitúdinem diérum. *R.*

Lectio secunda

1

*Habentes donationes
 secundum gratiam differentes.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

12, 3-13

Fratres:

Dico per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuíque sicut Deus divisit mensúram fidei.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alteríus membra.

Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetíam secúndum ratiónem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdi-
 ne, qui miserétur in hilaritáte.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdi-
 ne non pigri, spírítu fer-
 véntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne

patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctorum comunicántes, hospitalitatem sectántes.

Verbum Dómini.

2

Pro missionariis

*Placuit Deo
per stultitiam prædicationis salvos facere credentes.*

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios

1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultitia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultitiam prædicatiónis salvos fácere credentes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultitiam; ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

3

*Ut ministri Christi
et dispensatores mysteriorum Dei.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 1-5

Fratres:

Sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Hic iam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.

Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer aut ab humano die; sed neque me ipsum iudico: nihil enim mihi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum; qui autem iudicat me Dominus est.

Itaque nolite ante tempus quicquam iudicare, quoad usque veniat Dominus, qui et illuminabit abscondita tenebrarum et manifestabit consilia cordium; et tunc laus erit unicuique a Deo. — Verbum Domini.

4

Væ mihi, si non evangelizavero!

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

9, 16-19. 22-23

Fratres:

Si evangelizavero, non est mihi gloria, necessitas enim mihi incumbit; væ enim mihi est, si non evangelizavero! Si enim volens hoc ago, mercédem habeo; si autem invitus, dispensatio mihi credita est.

Quæ est ergo merces mea? Ut Evangelium prædicans sine sumptu ponam Evangelium, ut non abútar potestate mea in Evangelio.

Nam, cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucrí facerem.

Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucri facerem; omnibus omnia factus sum, ut aliquos utique facerem salvos. Omnia autem facio propter Evangelium, ut comparticeps eius efficiar. — Verbum Domini.

5

Idoneos nos fecit ministros novi testamenti.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

3, 1-6 a

Fratres:

Incipimus iterum nosmetipsos commendare? aut numquid egemus, sicut quidam, commendatitiis epistolis ad vos aut ex vobis?

Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quae scitur et legitur ab omnibus hominibus; manifestati quoniam epistola estis Christi ministrata a nobis et scripta non atramento, sed Spiritu Dei vivi; non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus.

Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum; non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est; qui et idoneos nos fecit ministros Novi Testamenti.

Verbum Domini.

6

*Prædicamus Iesum Christum; nos autem
servos vestros per Iesum.*

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habentes hanc ministratiõnem, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficiamus, sed abdicavimus

occúlta dedécoris non ambulátes in astútia, neque adulterátes verbum Dei, sed in manifestatióne veritátis commendátes nosmetípsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum; quóniam Deus, qui dixit: « De ténebris lux splendéscat », ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatióne sciéntiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei et non ex nobis.

Verbum Dómini.

7

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimátes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus.

Si quis ergo in Christo nova creatúra; vétera transié-
runt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministéri-
um reconciliatiónis.

Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo: Reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

8

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Lectio Epístolæ beati Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate supportantes invicem in caritate; solliciti servare unitatem spiritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocati estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuique autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelistas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructióem sanctorum in opus ministérii, in ædificatióem cörperis Christi, donec occurrámus omnes in unitatem fidei et agnitiónis Filii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitudinis Christi.

Verbum Dómini.

*Factus sum minister Ecclesiæ
secundum dispensationem Dei.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Colossénses

1, 24-29

Fratres:

Nunc gáudeo in passiónibus pro vobis et adimpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea, pro corpore eius, quod est Ecclesiá; cuius factus sum ego minister secúndum dispensatióem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei.

Mystérium, quod absconditum fuit a sáeculis et generatióibus, nunc autem manifestátum est sanctis eius, quibus voluit Deus notas fácere divítias glóriæ mystérii huius in géntibus, quod est Christus in vobis, spes glóriæ.

Quem nos annuntiámus commonétes omnem hóminem et docétes omnem hóminem in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo: ad quod et labóro certádo secúndum operatióem eius, quæ operátur in me in virtúte. — Verbum Dómini.

*Volebamus tradere non solum Evangelium,
sed etiam animas nostras.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses

2, 2 b-8

Fratres:

Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangelíum Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non ex erróre, neque ex immundítia, neque in

dolo; sed, sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur; non quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda nostra.

Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque sub prætéxtu avaritiæ, Deus testis; nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab aliis.

Cum possimus óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutritrix fóveat filios suos.

Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Verbum Dómini.

11

Bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 13-14; 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et in dilectióne quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et alios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.

Verbum Dómini.

12

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

4, 1-5

Caríssime:

Testíficor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus et Regnum eius; prædica verbum, insta oportúne, importúne, ár-gue, íncrepa, óbsecra, in omni paciéntia et doctrína.

Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non susti-nébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evan-gelistæ, ministérium tuum imple. — Verbum Dómini.

13

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

5, 1-4

Caríssimi:

Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro re-velánda est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes, non coácto, sed spon-táneæ secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ corónam. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum pastor bonus,
dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas, et cognóscunt me
meæ. ℞. Allelúia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitatés omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangéllium Regni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Videns autem turbas, misértus est eis quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discíplulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ».

Verbum Dómini.

1 a

Pro papa

Alleluia

Mc 1, 17

℞. Allelúia. ʒ Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fieri piscatóres hóminum.
℞. Allelúia.

*Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi et interrogábat discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixerunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Eliám, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem, quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsum eam. Tibi dabo claves Regni cælórum; et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum in cælis, et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

℟. Allelúia. ℣. Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magíster vester unus est, Christus.

℟. Allelúia.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Vos nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cæléstis.

Nec vocémíni magístri; quía magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit miníster vester.

Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

3

Pro missionariis

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

℞. Allelúia. γ. Eúntes docéte omnes gentes, dicit Dóminus;

ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi.

℞. Allelúia.

Euntes docete omnes gentes.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galiléam, in montem ubi constitúerat illis Iesus; et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sæculi ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mc 1, 17

℞. Allelúia. ʒ. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

℞. Allelúia.

Faciam vos fieri piscatores hominum.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum

1, 14-20

Postquam tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galiléam prædicans Evangélium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et créдите Evangélio ».

Et prætériens secus mare Galiléæ, vidit Simónem et Andréam fratrem Simónis mitténtes in mare; erant enim piscatóres. Et dixit eis Iesus: « Veníte post me, et fáciam vos fieri piscatóres hóminum ». Et prótinus, relictis rétibus, secúti sunt eum.

Et progréssus pusillum vidit Iacóbum Zebedæi et Ioánnem fratrem eius, et ipsos in navi componéntes rétia, et statim vocávit illos. Et, relicto patre suo Zebedæo in navi cum mercenáriis, abiérunt post eum.

Verbum Dómini.

5

Pro missionariis

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

℞. Allelúia. γ. Eúntes docéte omnes gentes, dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sáeculi.
℞. Allelúia.

*Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit salvus erit; qui vero non credíderit condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum, et sedit a dextris Dei. Illi autem profécí prædicavérunt ubíque, Dómino coope-ránte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

Verbum Dómini.

Pro missionariis

Alleluia

Mc 1, 17

℟. Alleluia. ҃. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fieri piscatóres hóminum.
℟. Alleluia.

In verbo tuo laxabo retia.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 1-11

In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatóres autem descéndérant de illis et lavábant rétia.

Ascéndens autem in unam navem, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusillum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ».

Et, cum hoc fecissent, conclusérunt píscium multitudinem copiósam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sócii, qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt et implevérunt ambas navículas, ita ut mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Iesu dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine ». Stupor enim circumdéderat eum, et omnes qui cum illo erant in captúra píscium, quos céperant; simíli-

ter autem et Iacobum et Ioannem, filios Zebedæi, qui erant socii Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timere, ex hoc iam homines eris capiens ». Et, subductis ad terram nāvibus, relictis omnibus, secuti sunt illum.

Verbum Dómini.

7

Alleluia

Lc 4, 18-19

℟. Allelúia. ʒ. Evangelizáre paupéribus misit me Dóminus,
 prædicáre captívus remissionem.
 ℟. Allelúia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécitio sancti Evangélli secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum neque peram neque calceaménta et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis primum dicite: « Pax huic dómui »; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus est enim operárius mercéde sua.

Nolite transire de domo in domum, et, in quamcúmque civitatem intraveritis et suscéperint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos, qui in illa sunt, et dícite illis: " Appropinquávit in vos Regnum Dei " ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 15, 15 b

℞. Allelúia. ⁊. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. ℞. Allelúia.

*Dispono vobis,
sicut disposuit mihi Pater meus, Regnum.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 24-30

In illo témpore:

Facta est conténtio inter Apóstolos, quis eórum vide-
rétur esse maior.

Dixit autem eis Iesus: « Reges géntium dominántur
eórum, et qui potestátem habent super eos benéfici vo-
cántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat
sicut iúnior, et qui præcéssor est sicut ministrátor. Nam
quis maior est, qui recúmbit an qui mínistrat? nonne
qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut
qui mínistrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tenta-
tiónibus meis; et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi
Pater meus, Regnum, ut edátis et bibátis super mensam
meam in Regno meo, et sedeátis super thronos, iudi-
cántes duódecim tribus Israel ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. **V.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas, et cognóscunt me
meæ. **R.** Allelúia.

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Lécitio sancti Evangelii secúndum Ioánnem

10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit (et lupus rapit eas et dispérgit), quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognóscō meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnóscō Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex et unus pastor ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Allelúia. **V.** Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis.
R. Allelúia.

Posui vos ut vos eatis et fructum afferatis.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17**

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis.

Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid fáciat dómínus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut quodcúmque petiérítis Patrem in Nómíne meo det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

Pro papa

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum pastor bonus,
dicit Dóminus;
et cognóscó oves meas, et cognóscunt me
meæ. ℞. Allelúia.

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discíplis suis et prandísset cum eis, dicit Simóni Petro Iesus: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? », et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

COMMUNE DOCTORUM ECCLESIAE

1

Ant. ad introitum

Sir 15, 5

In médio Ecclesiæ aperuit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus;
stolam glóriæ induit eum.

Vel:

Ps 36, 30-31

Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
lex Dei eius in corde ipsíus.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui beátum **N.** (episcopum)
Ecclesiæ tuæ doctórem dedísti,
præsta, ut, quod ille divíno affátus Spíritu dócuit,
nostris iúgiter stabiliátur in córdibus,
et quem patrónum, te donánte, ampléctimur,
eum apud tuam misericórdiam defensórem habeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1108-1123.

Super oblata

Sacrificium tibi pláceat, Deus,
in festivitáte beáti **N.** libénter exhibítum,
quo monénte,
nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus super familiam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Quos Christo réficis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,
ut in festivitáte beáti **N.** tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Dan 12, 3

Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti,
et, qui ad iustítiam erúdiunt multos,
quasi stellæ in perpétuas æternitátes.

Vel:

Cf. Sir 44, 15. 14

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli,
et laudes eórum núntiet Ecclésia;
nómina autem eórum vivent in sáeculum sáeculi.

Collecta

Dómine Deus, qui beátum **N.**
cælésti doctrína imbúere dignátus es,
da nobis, ipsíus intervéntu,
eándem doctrínam fidéliter custodíre,
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1108-1123.

Super oblata

Illa nos, quæsumus, Dómine, divína tractántes,
 Spíritus Sanctus fídei luce perfúndat,
 qua beátum **N.** ad glóriæ tuæ propagatiónem
 iúgiter collustrávit.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Cor 1, 23-24

Nos prædicámus Christum crucifíxum,
 Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Cælésti alimónia refécti,
 súpplices te, Dómine, deprecámur,
 ut, beáti **N.** mónitis,
 de accéptis donis
 semper in gratiárum actióne maneámus.
 Per Christum.

Lectio prima

1

*Dedi tibi cor sapiens et intellegens.***Léctio libri primi Regum**

3, 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus Salomóni: « Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum iudícium: ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intéllegens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit nec post te surrectúrus sit.

Sed et hæc, quæ non postulásti, dedi tibi, divítias scilicet et glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retro diébus. Si autem ambuláveris in viis meis et custodíeris præcépta mea et mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

3 Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.

5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;

6 et educet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.

30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;

31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. R.

2

Super salutem et speciem dilexi sapiéntiam.

Léctio libri Sapiéntiæ

7, 7-10. 15-16

Optávi, et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ; et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósus, quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus.

Super salutem et speciem dilexi illam, et proposui pro luce habere illam, quoniam inexstinguibile est lumen illius.

Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, et præsumere digna horum quæ mihi dantur, quoniam ipse sapientiæ dux est et sapientium emendator. In manu enim illius et nos et sermones nostri, et omnis sapientiæ et operum scientia et disciplina. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 10 b)

R. Iudicia Domini vera, iusta omnia simul.

8 Lex Domini immaculata, reficiens animam, testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis. R.

9 Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda, præceptum Domini lucidum, illuminans oculos. R.

10 Timor Domini mundus, permanens in sæculum sæculi, iudicia Domini vera, iusta omnia simul. R.

11 Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum, et dulciora super mel et favum stillantem. R.

3

Adimpebit illum spiritu sapientiæ et intellectus.

Lectio libri Siracidæ

15, 1-6

Qui timet Deum faciet bona, et qui continens est iustitiæ apprehendet illam; et obviabit illi quasi mater honorificata, et quasi mulier a virginitate suscipiet illum.

Cibabit illum pane vitæ et intellectus, et aqua sapientiæ salutaris potabit illum; et firmabitur in illo et non flectetur, et continet illum et non confundetur; et exaltabit illum apud proximos suos.

Et in médio ecclésiæ apériet os eius, et adimplébit illum spírítu sapiéntiæ et intelléctus, et stola glóriæ véstiet illum; iucunditátem et exsultatióem thesaurizábit super illum, et nómine ætérno hereditábit illum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (R.: 12 b)

R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

In quo mundábit adulescéntior viam suam?

In custodiéndo sermónes tuos. R.

In toto corde meo exquisívi te,
ne erráre me fácias a præcéptis tuis. R.

In corde meo abscondi elóquia tua,
ut non peccem tibi. R.

Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. R.

In lábiis meis numerávi ómnia iudícia oris tui. R.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum
sicut in ómnibus divítiis. R.

4

Spiritu intellegentiæ replebit illum.

Léctio libri Sirácidæ

39, 8-14

Si Dóminus magnus volúerit, spírítu intellegentiæ replébit illum. Et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino, et ipse diriget consilium eius et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur; collaudábunt multi

sapiéntiam eius, et usque in sáculum non delébitur; non recédet memória eius, et nomen eius requirétur a generatióne in generatiónem.

Sapiéntiam eius enarrábunt gentes, et laudem eius enuntiábit ecclésia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

3 Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.

5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciat;

6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.

30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;

31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. R.

Lectio secunda

1

*Placuit Deo per stultitiam prædicationis
salvos facere credentes.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credétes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quæerunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.
Verbum Dómini.

2

Loquimur Dei sapientiam in mysterio.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

2, 1-10 a

Ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non per sublimitátem sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis mystérium Dei.

Non enim iudicávi scire me áliquid inter vos, nisi Iesum Christum et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos; et sermo meus et prædicatio mea non in persuasibílibus sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne Spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Sapiéntiam autem loquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non huius sæculi neque princípum huius

sæculi, qui destruuntur; sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante sæcula in gloriam nostram, quam nemo principum huius sæculi cognovit; si enim cognovissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent; sed, sicut scriptum est: « Quod oculus non vidit nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus his qui diligunt illum »; nobis autem revelavit Deus per Spiritum. — Verbum Domini.

3

Nos autem sensum Christi habemus.

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

2, 10 b-16

Fratres:

Spiritus omnia scrutatur, etiam profunda Dei. Quis enim scit hominum quæ sint hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? Ita et quæ Dei sunt nemo cognovit, nisi Spiritus Dei.

Nos autem non spiritum mundi accēpimus, sed Spiritum qui ex Deo est, ut sciāmus quæ a Deo donata sunt nobis: quæ et loquimur, non in doctis humanæ sapientiæ, sed in doctis Spiritus verbis, spiritalibus spiritalia comparantes.

Animalis autem homo non percipit quæ sunt Spiritus Dei; stultitia enim sunt illi, et non potest intelligere, quia spiritaliter examinantur. Spiritalis autem iudicat omnia, et ipse a nemine iudicatur. Quis enim cognovit sensum Domini, qui instruat eum?

Nos autem sensum Christi habemus.

Verbum Domini.

4

*Gentibus evangelizare investigabiles
divitias Christi.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Ephésios

3, 8-12

Fratres:

Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi, et illuminare omnes quæ sit dispensatio mysterii absconditi a sæculis in Deo, qui omnia creavit; ut innotescat nunc principatibus et potestatibus in cælestibus per Ecclesiam multiformis sapientia Dei; secundum propositum sæculorum quod fecit in Christo Iesu Domino nostro, in quo habemus fiduciam et accessum in confidentia per fidem eius.

Verbum Domini.

5

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Domino, ut digne ambulétis vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate supportantes invicem in caritate; solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Unum corpus et unus Spiritus, sicut et vocati estis

in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiόnem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiόnem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiόnis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Verbum Dómini.

6

Bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 13-14. 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et dilectiόne quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.

Verbum Dómini.

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Timotheum

4, 1-5

Carissime:

Testificor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicaturus est vivos ac mortuos, per adventum ipsius et Regnum eius; prædica verbum, insta opportune, importune, argue, increpa, obsecra, in omni patientia et doctrina.

Erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros, pruriéntes auribus, et a veritate quidem auditum avertent, ad fabulas autem convertentur.

Tu vero vigila in omnibus, labora, opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple. — Verbum Domini.

Evangelium

Alleluia

Mt 5, 16

℞. Alleluia. ⁊. Sic luceat lux vestra coram hominibus,
ut videant opera vestra bona
et glorificent Patrem vestrum.

℞. Alleluia.

Vos estis lux mundi.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

5, 13-19

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum va-

let ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut luceat ómnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.

Nolíte putáre quóniam veni sólvete Legem aut prophétas: non veni sólvete, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis et docúerit sic homínes, mínimus vocábitur in Regno cælórum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in Regno cælórum ».

Verbum Dómini.

1 a

Alleluia

Io 6, 64 b et 69 b

℞. Allelúia. ʒ. Verba tua, Dómine, spíritus et vita; verba vitæ ætérnæ habes. ℞. Allelúia.

Erat Iesus docens eos, sicut potestatem habens.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

7, 21-29

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine, Dómine ”, intrábit in Regnum cælórum; sed qui facit voluntátem Patris meí, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: “ Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophe-távimus et in tuo nómine dæmónia eiécimus et in tuo

nómine virtútes multas fécimus? ” Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos: discédite a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat super petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirábantur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos, sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

1 b

Alleluia

Cf. Act 16, 14 b

℞. Allelúia. ʒ. Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Fílii tui. ℞. Allelúia.

Nova et vetera.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum

13, 47-52

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes secus litus et sedéntes collegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in

consummatione sæculi: exhibunt angeli, et separabunt malos de medio iustorum, et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus et stridor dentium.

Intellexistis hæc omnia? »

Dicunt ei: « Etiam ».

Ait autem illis: « Ideo omnis scriba doctus in Regno cælorum similis est homini patri familias, qui profert de thesauro suo nova et vetera ».

Verbum Domini.

2

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

R. Alleluia. **V.** Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magister vester unus est, Christus.

R. Alleluia.

Nec vocemini magistri, quia magister vester unus est, Christus.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

23, 8-12

In illo tempore:

Dixit Iesus ad discipulos suos: « Vos nolite vocari Rabbi; unus enim est magister vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolite vocare vobis super terram; unus enim est Pater vester, cælestis.

Nec vocemini magistri; quia magister vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

Qui autem se exaltaverit humiliabitur, et qui se humiliaverit exaltabitur ». — Verbum Domini.

Alleluia

℞. Allelúia. √. Semen est verbum Dei, sator autem
Christus;
omnis qui invenit eum,
manébit in ætérnum. ℞. Allelúia.

* *Exiit seminans ad seminandum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

4, 1-10. 13-20

In illo témpore:

Iterum cœpit Iesus docére ad mare; et congregá-
tur ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens
sedéret in mari, et omnis turba circa mare super ter-
ram erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicé-
bat illis in doctrína sua:

« Audíte: ecce éxiit séminans ad seminándum. Et
factum est, dum séminat, áliud cécidit circa viam, et
venérunt vólucres et comedérunt illud; áliud cécidit
super petrósa, ubi non habébat terram multam, et sta-
tim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem
terræ; et, quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo
quod non habéret radicem, exáruit; et áliud cécidit in
spinas, et ascendérunt spinæ et suffocavérunt illud, et
fructum non dedit; et ália cecidérunt in terram bonam
et dabant fructum: ascendébant et crescébant et affe-
rébant unum trigínta et unum sexagínta et unum cen-
tum ».

Et dicébat: « Qui habet aures audiéndi áudiat ».

Et, cum esset singuláris, interrogavérunt eum hi
qui circa eum erant cum Duódecim parábulas.

Et ait illis: « Nescítis parábolam hanc, et quómo-
do

omnes parábolas cognoscétis? Qui séminat, verbum séminat.

Hi autem sunt qui circa viam, ubi seminátur verbum: et, cum audierint, conféstim venit Sátanas et auferit verbum quod seminátum est in eos.

Et hi sunt qui super petrósa seminántur: qui, cum audierint verbum, statim cum gáudio accípiunt illud et non habent radicem in se, sed temporáles sunt; deínde, orta tribulatióne vel persecutióne propter verbum, conféstim scandalizántur.

Et álii sunt qui in spinis seminántur: hi sunt qui verbum audiérunt, et ærúmnæ sáculi et decéptio divitiárum et circa réliqua concupiscéntiæ introeúntes suffócant verbum, et sine fructu effícitur.

Et hi sunt, qui super terram bonam semináti sunt: qui áudiunt verbum et suscípiunt et fructificant unum trigínta et unum sexagínta et unum centum ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 1-9

In illo témpore:

Iterum cœpit Iesus docére ad mare; et congregátur ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens sedéret in mari, et omnis turba circa mare super terram erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicébat illis in doctrína sua:

« Audíte: ecce éxiit séminans ad seminándum. Et factum est, dum séminat, áliud cécidit circa viam, et venérunt vólucres et comedérunt illud; áliud cécidit super petrósa, ubi non habébat terram multam, et statim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem terræ; et, quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo

quod non habéret radicem, exáruit; et áliud cécidit in spinas, et ascendérunt spinæ et suffocavérunt illud, et fructum non dedit; et ália cecidérunt in terram bonam et dabant fructum: ascendébant et crescébant et affc- rébant unum trigínta et unum sexagínta et unum centum ». — Verbum Dómini.

3 a

Alleluia

Io 15, 5

℞. Allelúia. ℣. Ego sum vitis, vos pálmities, dicit Dóminus;
 qui manet in me et ego in eo,
 hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

Ex abundantia cordis os loquitur.

✠ Lécitio sancti Evangélli secúndum Lucam 6, 43-45

In illo témpore: Dicébat Iesus discíplis suis:

« Non est arbor bona, fáciens fructum malum, neque íterum arbor mala fáciens fructum bonum. Unaquæque enim arbor de fructu suo cognóscitur. Neque enim de spinis cólligunt ficus, neque de rubo vindémiant uvam.

Bonus homo de bono thesáuro cordis profert bonum, et malus homo de malo profert malum; ex abundantía enim cordis os eius lóquitur ».

Verbum Dómini.

COMMUNE VIRGINUM

1

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum,
quæ óbviã Christo cum lámpade accénsa éxiit.

Collecta

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut, sicut de beátæ **N.** vírginis commemoratióne gaudémus,
ita piæ devotiónis erudiámur afféctu.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1128-1134.

Super oblata

In beáta vírgine **N.** te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam suppliciter exorámus,
ut, sicut eius tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur officia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 25, 6

Ecce Sponsus venit: exíte óbviã Christo Dómino.

Post communionem

Divíni múnemis participatióne refécti,
quæsumus, Dómine Deus noster,
ut, exémplo beátæ **N.**,
mortificatióne Iesu in córpore nostro circumferéntes,
tibi soli adhærere studeámus.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Gaudeámus et exultémus,
quia Dóminus ómnium
diléxit vírginem sanctam atque gloriósam.

Collecta

Dómine Deus, qui beátam **N.** vírginem
cæléstibus donis cumulásti,
tribue, quæsumus, ut, eius virtútes æmulánte in terris,
gáudiis cum ipsa perfruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Vel, pro virgine fundatrice:

Fac, Dómine Deus noster, ut beáta virgo **N.**,
sponsa tibi fidélis,
divínæ caritátis flammam éxcitet in córdibus nostris,
quam, ad perénnem Ecclésiæ tuæ glóriam,
áliis virgínibus insérui. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1128-1134.

Super oblata

Dicátæ, quæsumus, Dómine,
capiámus oblatiónis efféctum,
ut, beátæ **N.** exémplo,
terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cæléstis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 25, 4. 6**

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum
in vasis suis cum lampádibus.
Média autem nocte clamor factus est:
Ecce Sponsus venit: exíte óbviám Christo Dómino.

Post communionem

Córpōris et Sánguīnis Unigéniti tui sacra percéptio,
 Dómine, ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
 ut exémplo beátæ **N.** valeámus
 tui et sincéra in terris caritáte proficere,
 et perpétua in cælis visióne gaudére. Per Christum.

3

Ant. ad introitum

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam,
 quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Collecta

Deus, qui te in puris manére córdibus ásseris,
 da nobis, beátæ **N.** vírginis intercessióne,
 per grátiam tuam tales exsistere,
 in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Vel:

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras,
 ut, qui beátæ **N.** vírginis virtútem devóte recólimus,
 in tui amóre permanére
 et usque in finem semper créscere mereámur.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1128-1134.

Super oblata

Súscipe, Dómine, obséquium humilitátis nostræ,
 quod tibi in commemoratióne beátæ **N.** vírginis
 exhibémus,
 et nos, per immaculátam hóstiam,
 da iúgiter in tuo conspéctu pio sanctóque amóre flagráre.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 10, 42

Optimam partem elégit sibi virgo prudens,
quæ non auferétur ab ea.

Post communionem

Cælésti pane refécti,
humíliter deprecámur cleméntiam tuam, Dómine,
ut, qui de beátæ **N.** commemoratióne gaudémus,
véniám delictórum, sospitátem córporum,
gratiámque et glóriam ætérnam consequámur animárum.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum

Ps 148, 12-14

Vírgines laudent nomen Dómini,
quía exaltátum est nomen eius solíus;
conféssio eius super cælum et terram.

Collecta

Multiplicá super nos,
quásumus, Dómine, misericórdiam tuam,
ut, sicut in beatárum vírginum **N.** et **N.** festivitáte
pia devotióne lætámur,
in eárum perpétua societáte, te largiénte, fruámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1128-1134.

Super oblata

In sanctárum vírginum **N.** et **N.** commemoratióne
te, Dómine, mirábilem prædicántes,
múnera votíva deférimus;
præsta, quásumus, ut, sicut eárum tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 25, 10**

Venit Sponsus,
et vírgines, quæ parátæ erant,
intravérunt cum eo ad núptias.

Vel:**Io 14, 21 et 23**

Qui díligit me,
diligétur a Patre meo,
et ad eum veniémus,
et mansiónem apud eum faciémus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quæsumus, Dómine,
in hac festivitáte beatárum vírginum **N.** et **N.**
íncitent nos iúgiter et illústrent,
ut digne advéntum Fílii tui præstolémur,
et ad supérnas eius núptias admittámur.
Per Christum.

Lectio prima**1***Fortis est ut mors dilectio.***Léctio Cántici canticórum****8, 6-7**

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem

substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-13 a. 13 c-14 (R.: 12 a. 13 a)

R. Iúvenes et vírgines,
laudáte nomen Dómini.

vel Allelúia.

¹ Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.

² Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

¹¹ Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdicēs terræ,

¹² iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus

¹³ laudent nomen Dómini. R.

Conféssio eius super cælum et terram,

¹⁴ et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius,

fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. R.

2

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ 2, 14 b. 15 b. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

Ecce ego ducam eam in solitúdinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventútis suæ, et iuxta dies ascensiónis suæ de terra Ægýpti.

Et sponsábo te mihi in sempiternum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia et in

miseratióibus, et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: cf. Mt 25, 6)

R. Ecce Sponsus venit: exíte óbviám Christo Dómino.

- 11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.

Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.

- 14 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.

- 15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. R.

- 16 Afferúntur in lætítia et exultatióne,
adducúntur in domum regis.

- 17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. R.

Lectio secunda

1

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómíni sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem acéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt huiúsmodi; ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: Tempus breviátum est; réliquum est, ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; præterit enim figúra huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitú-dine esse.

Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Dómino. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est.

Et múl-ier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et córpore et spír-itu; quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad honéstum et ad adhæréndum Dómino sine distracti-óne. — Verbum Dómini.

2

*Despondi vos uni viro, virginem castam
exhibere Christo.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

10, 17 — 11, 2

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatione; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluía. **V.** Veni, sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
R. Alleluía.

Propter Regnum cælorum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum, et dicéntes: « Licet hómīni dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio, “ másculum et féminam fecit eos ”, et dixit: “ Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una ”? »

Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdiī et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras; ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatióem, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discipuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

℞. Allelúia. ʒ. Hæc est virgo sápiens,
quam Dóminus vigilántem invénit;
veniénte Dómino, intrávit cum eo ad núptias.
℞. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélij secúndum Matthæum

25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviám sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte, clamor factus est: “ Ecce sponsus, exite óbviám ei ”. Tunc surrexérunt omnes virgínes illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: “ Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ”.

Respondérunt prudéntes dicéntes: “ Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis ”. Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: “ Dómine, Dómine, áperi nobis ”.

At ille respóndens ait: “ Amen dico vobis, nescio vos ”. Vigiláte itaque, quia nescitis diem neque horam ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 14, 23

℞. Allelúia. √. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. ℞. Allelúia.

Martha excepit illum.

Maria optimam partem elegit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

COMMUNE SANCTORUM ET SANCTARUM

Missæ quæ sequuntur, si pro determinato Sanctorum ordine inscribuntur, pro eius ordinis Sanctis adhibentur; quæ vero nulla inscriptione signantur, pro omnibus Sanctorum ordinibus adhiberi possunt.

1

Ant. ad introitum

Ps 144, 10-11

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et Sancti tui benedícant tibi:
glóriam regni tui dicent, et poténtiam tuam loquéntur.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui per glorificatióem Sanctórum
novíssima dilectiÓNis tuæ nobis arguménta largíris,
concede propítius,
ut, ad Unigénitum tuum fidéliter imitándum,
et ipsórum intercessióne commendémur,
et incitémur exémplo.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, quæsumus, propitiátus admítte,
et, ut digne tuis famulémur altáribus,
Sanctórum tuórum nos intercessióne custódi.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 67, 4

Iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætítia.

Vel:

Lc 12, 37

Beáti servi illi, quos, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcinget se,
et fáciat illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
Pater totíus consolatiónis et pacis,
præsta famíliæ tuæ in celebritáte Sanctórum
ad laudem tui nóminis congregatæ,
ut, per Unigéniti tui sumpta mystéria,
pignus accípiat redemptiόνis ætérnæ.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Ps 63, 11

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo;
et laudabúntur omnes recti corde.

Collecta

Deus, qui solus es sanctus, et sine quo nullus est bonus,
intercessióne beáti **N.** iube nos tales fieri,
qui non debeámus tua glória privári.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
ut nostræ humilitátis oblátio
et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctórum,
et nos córpore páriter et mente puríficet.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 12, 26**

Qui mihi ministrat, me sequatur, dicit Dóminus:
et ubi ego sum, illic et míster meus erit.

Post communionem

In natalíciis Sanctórum quæsumus, Dómine,
ut, sacraménti múnere vegetáti,
bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur,
perfruámur ætérnis.
Per Christum.

3**Ant. ad introitum****Ps 20, 2-3**

In virtúte tua, Dómine, lætábitur iustus,
et super salutáre tuum exsultábit veheméter;
desidérium ánimæ eius tribuísti ei.

Collecta

Deus, qui infirmitáti nostræ, ad teréndam salutis viam,
in Sanctis tuis exéplum et præsidium collocásti,
concede propítius, ut, qui beáti **N.** natalícia cólimus,
per eius ad te exépla gradiámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.**Super oblata**

Præsénti oblatióne, Dómine,
in beáti **N.** commemoratióne deláta,
fidélibus tuis, quæsumus, pacis et unitátis dona largíre
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 16, 24**

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequatur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraménta quæ sumpsimus, Dómine,
 in commemoratióne beáti **N.**
 mentes et corda nostra sanctíficent,
 ut divínæ consórtes natúræ éffici mereámur.
 Per Christum.

4

Ant. ad introitum

Mal 2, 6

Lex veritátis fuit in ore eius,
 et iníquitas non est invénta in lábiis eius;
 in pace et in æquitáte ambulávit mecum,
 et multos avértit ab iniquitáte.

Collecta

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte deficere,
 ad amórem tuum nos misericórditer
 per Sanctorum tuorum exéempla restáura.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Sacrificia, Dómine,
 quæ in hac festivitáte sancti **N.** tuæ offérimus maiestáti,
 nobis sint ad salutem efficácia, et tuæ plácita pietáti.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 8-9

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt:
 beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur:
 beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
 quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplīces te, Dómine, deprecámur,
ut, quod débitæ servitútis celebrámus officio,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

5

Ant. ad introitum

Ps 91, 13-14

Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani multiplicábitur;
plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Collecta

Impetret, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis auxiliū
orátio iusta Sanctórum,
et, in quorum sunt celebritáte devóti,
fiant in eórum perpétua sorte partícipes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Hóstias ad altáre tuum offeréntibus, Dómine,
da nobis illum pietátis afféctum, quem beáto **N.** infudísti,
ut pura mente ac férvido corde rei sacræ attendámus,
et sacrificium tibi plácitum
nobisque profícuum celebrémus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confirmet.
Per Christum.

6

Ant. ad introitum

Ier 17, 7-8

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino,
et erit Dóminus fidúcia eius;
et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas,
quod ad humórem mittit radíces suas;
et non timébit cum vénerit æstus.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut ad meliorem vitam
Sanctorum tuorum exéempla nos próvocent,
quátenus beáti **N.**, cuius memóriam celebrámus,
étiam actus incessánte imitémur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, sacris altáribus offeréntes,
in hac festivitáte Sanctorum tuorum,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut eadem et suprémam tibi glóriam operéntur,
et ubérrimam nobis grátiam assequántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos, dicit Dóminus;
manéte in dilectióne mea.

Post communionem

Quæsumus, Dómine Deus noster,
 ut divína mystéria,
 quæ in tuórum commemoratióne Sanctórum
 frequentámus,
 salútem et pacem in nobis operéntur ætérnam.
 Per Christum.

7. Pro religiosis**Ant. ad introitum**

Ps 15, 5-6

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei;
 tu es qui restítues hereditátem meam mihi.
 Funes cecidérunt mihi in præcláris;
 étenim heréditas mea præclára est mihi.

Collecta

Deus, cuius múnere beátus **N.**
 Christum páuperem et húmilem perseverávit imitári,
 concéde nobis, ipso intercedénte,
 ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulátes,
 ad eam perfectiόνem,
 quam nobis in Fílio tuo proposuísti,
 perveníre valeámus.
 Per Dóminum.

Vel, pro abbate:

Da nobis, quæsumus, Dómine,
 inter mundi huius varietátes
 toto corde rebus cæléstibus adhærere,
 qui per beátum **N.** abbátem
 evangélicæ nobis perfectiόνis documénta donásti.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Clementíssime Deus, qui, vétere hómine consúmpto, novum secúndum te in beáto **N.** creáre dignátus es, concéde propítius, ut nos páriter renováti hanc placatiónis hóstiam tibi acceptábilem offerámus. Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Mt 19, 27-29

Amen dico vobis quod vos qui reliquistis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam aetérnam possidébitis.

Post communionem

Quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui huius sacraménti munímur virtúte, exémplo beáti **N.** discámus te super ómnia semper inquirere, et novi hóminis formam in hoc sáculo portáre. Per Christum.

8. Pro religiosis**Ant. ad introitum**

Cf. Ps 23, 5-6

Isti sunt sancti, qui accepérunt benedictiónem a Dómino et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Collecta

Deus, qui beátum **N.** ad tuum regnum in hoc sáculo perquiréndum per caritátis perféctæ prosecutionem vocásti, concéde, ut, eius intercessióne roboráti, in dilectiόνis via spírиту gaudéntes progrediámur. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Accépta tibi sint, quæsumus, Dómine,
múnera nostræ servitútis
pro beáti **N.** commemoratióne altári tuo propósita,
et concéde, ut, a terrénis impediméntis absoluti,
te solo dívites efficiámur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus:
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Per huius virtútem sacraménti, quæsumus, Dómine,
beáti **N.** exémplo, deduc nos iúgiter in tua dilectiÓne,
et opus bonum quod cœpísti in nobis
pérfice usque in diem Christi Iesu. Qui vivit.

9. Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Ant. ad introitum

Mt 25, 34. 36. 40

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
infirmus eram, et visitástis me.
Amen dico vobis,
quámdu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis,
mihi fecístis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiám tuam
in dilectiÓne tuæ divinitátis et próximi
cuncta serváre cæléstia mandáta docuísti,
da nobis, ut, beáti **N.** exémplo caritátis ópera exercéntes,
inter benedíctos regni tui connumerári mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera pópuli tui, et præsta,
ut, qui Fílii tui imménsæ caritátis opus recólimus,
in tui et próximi dilectióne,
Sanctórum tuórum exémplo, confirmémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 13

Maiórem hac dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Vel:

Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes
quia discípuli mei estis,
si dilectiónem habuéritis ad ínicem,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacris mystériis reféctos,
da nos, quæsumus, Dómine,
beáti N. exémplo sectári,
qui te indeféssa pietáte cóluit,
et pópulo tuo imménsa prófuit caritáte.
Per Christum.

Vel:

Sacraménti salutáris, Dómine, pasti delíciis,
tuam súpplices deprecámur pietátem,
ut, sancti N. caritátis imitatóres effecti,
consórtes simus et glóriæ.
Per Christum.

10. Pro educatoribus**Ant. ad introitum****Mc 10, 14**

Sinite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos:
tálium est enim regnum Dei, dicit Dóminus.

Vel:**Mt 5, 19**

Qui fécerit et docúerit,
hic magnus vocábitur in regno cælórum, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum **N.** suscitásti,
ut próximis viam salútis monstráret,
da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi,
ut ad te cum frátribus nostris perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Accépta tibi sit, quásumus, Dómine,
sacrátæ plebis oblátio
pro tuórum commemoratióne Sanctórum,
et præsta, ut, ex huius participatióne mystérii,
exémpa tuæ caritátis referámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 18, 3**

Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum, dicit Dóminus.

Vel:**Io 8, 12**

Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Post communionem

Tríbuat nobis, omnípotens Deus,
 refectio sancta subsidium,
 ut, exémplo Sanctórum tuórum,
 et fraternitátis caritátem et lumen veritátis
 in corde exhibeámus et ópere. Per Christum.

11. Pro sanctis mulieribus**Ant. ad introitum****Cf. Prov 31, 30. 28**

Múlter timens Dóminum ipsa laudábitur.
 Fílii eius beatíssimam prædicavérunt,
 vir eius laudávit eam.

Collecta

Deus, qui nos ánnua beátæ **N.** festivitáte lætíficas,
 da, quæsumus, ut, quam venerámur officio,
 étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo.
 Per Dóminum.

Vel (pro pluribus):

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
 ut veneránda nobis beatárum **N.** et **N.** intercèssio
 tríbuat cæléste subsidium,
 quarum vita mirábilis
 ómnibus salutáre præstat exémpulum. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.**Super oblata**

Hóstias tibi, Dómine,
 pro sanctæ **N.** commemoratióne deférimus,
 suppliciter deprecántes,
 ut indulgéntiam nobis páriter cónferant et salutem.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 13, 45-46

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri,
quærénti bonas margarítas;
invénta autem una pretiósá margaríta,
dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Post communionem

Divíni operátio sacraménti, omnípotens Deus,
in hac festivitáte beátæ N.
illúminet nos páriter et inflámmet,
ut et sanctis iúgiter desidériis ferveámus,
et bonis opéribus abundémus. Per Christum.

12. Pro sanctis mulieribus

Ant. ad introitum

Cf. Prov 14, 1-2

Ecce múlier sápiens, quæ ædificávit domum suam,
et timens Dóminum ambulávit recto itínere.

Collecta

Deus, humílium celsitúdo,
qui beátam N. caritátis et paciéntiæ decóre
excellere disposuísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, crucem nostram iúgiter feréntes,
te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Vel:

Effúnde super nos, Dómine,
spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ,
quo ancíllam tuam N. implevísti,
ut, sédula eius imitatioe tibi sincére obsequéntes,
fide et ópere placeámus. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1148-1207.

Super oblata

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde,
et, quas in honóre Sanctórum tuórum
devóta mente célebrat,
proficere sibi séntiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 12, 50**

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est,
ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis,
quæ in celebritáte beátæ **N.** percépimus;
tribue, quæsumus, ut eórum et mundémur efféctu,
et muniámur auxilió. Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua
et de cognatione tua, et veni.*

Léctio libri Génesis**12, 1-4 a**

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua
et de cognatióne tua et de domo patris tui; et veni
in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem
magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum,
erisque benedíctus.

Benedicám benedicéntibus tibi et maledicám male-
dicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ co-
gnatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei
Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
 tu es qui détines sortem meam ». R.

Benedícam Dóminum
 qui tribuit mihi intelléctum;
 ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
 quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

Notas mihi fácies vias vitæ,
 plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
 delectatiónes in délixtera tua usque in finem. R.

2

Diliges amicum tuum sicut teipsum.

Léctio libri Levítici

19, 1-2. 17-18

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Lóquere
 ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices ad eos: Sancti
 estóte, quia ego sanctus sum, Dóminus Deus vester.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice
 árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæras
 ultiónem nec memor eris iniúriæ cívium tuórum. Diliges
 amicum tuum sicut teipsum. Ego Dóminus. Leges meas
 custodíte ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 b)

R. Iustus requiescet in monte sancto tuo, Dómine.

2 Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
3 qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.

4 Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malignus,
timéntes autem Dóminum glórificat. R.

5 Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

3

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

Léctio libri Deuteronomii

6, 3-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Audi, Israel, et obsérva, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámplius, sicut pollicitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua.

Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itinere, dórmiens atque consúrgens, et ligábis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límине et óstiis domus tuæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
quia in ætérnum non commovébitur.In memória ætérna erit iustus,
ab auditióne mala non timébit. R.Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáeculum sáeculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

4

Pro religiosis

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronomii

10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam fécderis Dómini,

et staret coram eo in ministério, ac benediceret in nómine illius usque in præsentem diem. Quam ob rem non hábit Levi partem neque possessionem cum fratribus suis, quia ipse Dóminus possessio eius est, sicut promísit ei Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.

⁵ Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam ». R.

⁷ Benedicám Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; însuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.

⁸ Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

¹¹ Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

5

Pro religiosis

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi. Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi, Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexisset, comédit et bibit et ambulávit in fortitúdine cibi illius quadragínta diébus et quadragínta nóctibus usque ad montem Dei Horeb. Cumque venísset illuc mansit in spelúnca.

Et ait Dóminus ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit. Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum commótió; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem sibilus auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio et egréssus stetit in óstio spelúncae; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelictus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 b)

R. Iustus requiescet in monte sancto tuo, Dómine.

Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
et opprobrium non intulit próximo suo.

4 Ad nihilum reputatus est
in conspectu eius malignus,
timéntes autem Dóminum glorificat. **R.**

5 Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. **R.**

6

Pro religiosis

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Eliám: « Eliséum, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus inde Eliás répperit Eliséum, filium Saphat, arántem in duódecim iugis boum; et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venisset Eliás ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Eliám et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comederunt; consurgénsque ábiit et secútus est Eliám et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

- 1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
 5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
 tu es qui détines sortem meam ». R.
 7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
 ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
 8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
 quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
 11 Notas mihi fácies vias vitæ,
 plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo,
 delectatiónes in délixtera tua usque in finem. R.

7

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum, Tobías dixit Saræ: « Fílii sanctórum sumus, et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter, instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixitque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedícant te cæli et terræ maréque et fontes et flúmina et omnes creatúræ tuæ, quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ dedístique ei adiutórium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectiône, in qua benedícatúr nomen tuum in sácula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserere nobis, Dómine, miserere nobis, et consenescámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 1 a)

R. Beátus omnis qui timet Dóminum.

¹ Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

² Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

³ Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

8

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Bona est oratio cum ieiunio et eleemosyna.

Léctio libri Tobíæ

12, 6-13

In diébus illis:

Dixit Angelus Tobíæ et filio eius: « Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est, ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est.

Bona est oratio cum ieiunio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit invenire misericórdiam et vitam ætérnam; qui autem faciunt peccátum et iniquitátem hostes sunt ánimæ suæ.

Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego obtuli oratióem tuam Dómino.

Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probáret te ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (R.: 1 a)

R. Bénedic, ánima mea, Dómino.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 5 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 6 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.
- 7 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
- 8 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.

- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in filios filiórum;
18 in eos qui servant testaméntum eius. *R.*

9

Pro viduis

Timebat Dominum valde.

Léctio libri Iudith

8, 2-8

Vir Iudith fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ; instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput eius, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, et sepúltus est illic cum pátribus suis.

Erat autem Iudith relicta eius vídua iam annis tribus et ménsibus sex. Et in superiórius domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur.

Et habens super lumbos suos cilícium, ieiunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata et neoméncias et festa domus Israel. Erat autem elegánti aspéctu nimis; cui vir suus reliquerat divítias multas et famíliam copiósam, ac possessionés arméntis boum et grégibus óvium plenas.

Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timebat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

R. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

1 Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis;
neque in mirabílibus super me. *R.*

Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. **R.**

Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum. **R.**

10

*Timui ne honorem Dei mei transferrem
ad hominem.*

Léctio libri Esther

13, 8-14. 17

In diébus illis:

Mardochæus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine rex omnipotens, in dicióne enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resistere voluntáti, si decreveris salváre Israel.

Tu fecísti cælum et terram, et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resistat maiestáti tuæ.

Cuncta nosti, et scis quia non pro supérbia et contumélia et áliqua glóriæ cupiditate fécerim hoc, ut non adorárem Aman superbíssimum (libénter enim pro salute Israel étiam vestígia pedum eius deosculári parátus essem); sed tímui ne honórem Dei mei transférrem ad hómínem, et ne quemquam adorárem, excépto Deo meo.

Exáudi deprecatióem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 2 a)

R. Benedicam Dóminum in omni témpore.

2 Benedicam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. R.8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.10 Timéte Dóminum, sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.11 Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum
non deficiunt omni bono. R.

11

Mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

Léctio libri Proverbiórum 31, 10-13. 19-20. 30-31

Mulierem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius.

Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit; reddet ei bonum et non malum ómnibus diébus vitæ

suæ; quæsiuit lanam et linum et operata est consilio manuum suarum.

Manum suam misit ad fortia, et digiti eius apprehenderunt fusum; manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem.

Fallax gratia et vana est pulchritudo, mulier timens Dominum ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera eius.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

℞. Custodi animam meam in pace apud te, Domine.

Domine, non est exaltatum cor meum,
neque elati sunt oculi mei;
neque ambulavi in magnis,
neque in mirabilibus super me. ℞.

Vere pacatam et quietam
feci animam meam;
sicut ablactatus in sinu matris suæ,
sicut ablactatus, ita in me est anima mea. ℞.

Speret Israel in Domino,
ex hoc nunc et usque in seculum. ℞.

12

Qui timetis Dominum, credite, sperate, diligite.

Lectio libri Siracidae

2, 7-13

Metuentes Dominum, sustinete misericordiam eius, et non deflectatis ab illo, ne cadatis. Qui timetis Dominum credite illi, et non evacuabitur merces vestra. Qui timetis Dominum sperate in illum, et in oblectatio-

nem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum diligite illum, et illuminabúntur corda vestra.

Respícite, flíi, nátiónes hóminum et scitóte quia nullus sperávit in Dómino et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis eius et derelíctus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

Quóniam pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta; et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritaté. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
- 3 Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudicio,
- 6 quia in aetérnum non commovébitur.
In memória aetérna erit iustus,
- 7 ab auditióne mala non timébit. R.
- 8 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáculum sáculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

13

Humilia te, et coram Deo invenies gratiam.

Lectio libri Sirácidæ

3, 19-26

Fili, in mansuetúdine ópera tua pérfice, et super hóminum glóriam diligéris. Quanto magnus es, humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam, quóniam magna poténtia Dei solius, et ab humílibus honorátur.

Altióra te ne quæsíeris et fortióra te ne scrutátus fúeris; sed, quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper et in plúribus opéribus eius ne fúeris curiósus; non est enim tibi necessárium ea quæ abscóndita sunt vidére óculis tuis.

In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, et in plúribus opéribus eius non eris curiósus; plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi; multos quoque supplantávit suspício illórum et in vanitáte detínuit sensus illórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

R. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirabílibus super me. **R.**

Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. **R.**

Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum. **R.**

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.*

Léctio libri Sirácidæ

26, 1-4. 16-21

Mulieris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis obléctat virum suum et an- nos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulieris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est múlier sensáta et tácita, non est immutátio eruditæ ánimæ.

Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta. Om- nis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulie- ris bonæ spécies in ornáméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5. (R.: 1 a)

R. Beátus omnis qui timet Dóminum.

- 1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
- 2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.
- 3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. **R.**

15

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt.

Frangere esurienti panem tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

58, 6-11

Hæc dicit Dóminus:

« Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: " Ecce adsum " .

Si abstúleris de médio tui caténam, et desieris exténdere dígitum, et loqui quod non prodest; cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídiés.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper; et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
- 3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
- 6 quía in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus,
- 7 ab auditióne mala non timébit. R.
- 8 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáeculum sáeculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

16

*Factus est in corde meo quasi ignis
exæstuans.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

20, 7-9

Seduxísti me, Dómine, et sedúctus sum; fórtior me
fuísti et invaluísti, factus sum in derísium tota die, om-
nes subsánnant me. Quia iam olim loquor vocíferans,

iniquitatem et vastitatem clamito; et factus est mihi sermo Domini in opprobrium et in derisum tota die.

Et dixi: « Non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius »; et factus est in corde meo quasi ignis exestuans claususque in ossibus meis, et defeci ferre non sustinens. — Verbum Domini.

Psalmus resp. Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Domine, pars hereditatis meae.

- 1 **C**onserva me, Deus, quoniam speravi in te.
- 2 **D**ixi Domino: « Dominus meus es tu.
- 3 **D**ominus pars hereditatis meae et calicis mei: tu es qui detines sortem meam ». **R.**
- 7 **B**enedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum; insuper et in noctibus erudierunt me renes mei.
- 8 **P**roponeram Dominum in conspectu meo semper, quoniam a dextris est mihi, non commovebor. **R.**
- 11 **N**otas mihi facies vias vitae, plenitudinem laetitiae cum vultu tuo, delectationes in dextera tua usque in finem. **R.**

17

Indicabo tibi, o homo, quid Dominus requirat a te.

Lectio libri Michaeae prophetae

6, 6-8

Quid dignum offeram Domino? Curvabo genu Deo excelso? numquid offeram ei holocausta et vitulos anniculos?

Numquid placari potest Dominus in milibus arietum, aut in multis milibus hircorum pinguium? numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructum ventris mei pro peccato animae meae?

Indicábo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dóminus requírat a te: Utique fácere iudícium, et diligere misericórdiam, et sollicitum ambuláre cum Deo tuo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: 2 a)

R. In lege Dómini fuit volúntas eius.

¹ Beátus vir qui non ábiit in consilio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
² sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

³ Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.

⁴ Non sic ípii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

⁶ Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

*Derelinquam in medio tui populum pauperem
et egenum.*

Léctio libri Sophoniæ prophétæ 2, 3; 3, 12-13

Quérite Dóminum, omnes mansuétí terræ, qui iudícium eius estis operáti; quérite iustum, quérite mansuétum, si quómodo abscondámini in die furóris Dómini.

Et derelinquam in médio tui pópulum páuperem et egénum, et sperábunt in nómine Dómini. Reliquiæ Israel non fácient iniquitátem nec loquéntur mendácium, et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa, quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, et non erit qui extérreat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

- 2 Benedicám Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. R.
- 8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.
- 10 Timéte Dóminum sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.
- 11 Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum
non deficiént omni bono. R.

Lectio secunda

1

Quos iustificavit, illos et glorificavit.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Romanos

8, 26-30

Fratres:

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescimus; sed ipse Spíritus interpéllat gemitibus inenarrábilibus. Qui autem scrutátur corda scit quid desideret Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligentibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt.

Nam quos præscívit et prædestinávit confórmes fieri imáginis Filii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

Infirma mundi elegit Deus.

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios

1, 26-31

Fratres:

Vidéte vocatiónem vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infirma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est Sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátio et redémptio; ut, quemádmódum scriptum est: « Qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

3

*

Caritas numquam excidit.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 13

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellentiorem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens.

Et si habúero prophetíam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulá-tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósá, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetiæ, evacua-
búntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destruétur.
Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetámus;
cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur
quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapi-
bam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus
sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænigmate, tunc
autem fácie ad fáciem; nunc cognóscó ex parte, tunc
autem cognóscam sicut et cónnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc;
maior autem ex his est cáritas.

Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

13, 4-13

Fratres:

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas; non æmulá-
tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósá,
non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat ma-
lum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem
veritatí; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, óm-
nia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetiæ, evacua-
búntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destruétur.
Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetámus;
cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur
quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sa-
piébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando
factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænigmate, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognóscó ex parte, tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas. — Verbum Dómini.

4

Despondi vos uni viro, virginem castam exhibere Christo.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli

ad Corínthios

10, 17 — 11, 2

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui se ipsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatione; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. — Verbum Dómini.

5

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

2, 19-20

Fratres:

Ego per Legem Legi mórtuus sum, ut Deo vivam; Christo confixus sum cruci.

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me et trádedit se ipsum pro me.
Verbum Dómini.

6

*Per quem mihi mundus crucifixus est,
et ego mundo.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

6, 14-16

Fratres:

Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. Neque enim circumcisio áliquid est, neque præpútium, sed nova creatúra.

Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos et misericórdia, et super Israel Dei.

Verbum Dómini.

7

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

3, 14-19

Fratres:

Flecto génuâ meâ ad Patrem, ex quo omnis paternitas in cælis et in terra nomináture; ut det vobis secundum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum eius in interiorem hóminem; habitáre Christum per fidem in córdibus vestris; in caritaté radicáti et fundáti, ut valeáti comprehendere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublimitas et profundum; scire étiam supereminentem scientiæ caritá-

tem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

8

Accipite armaturam Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

6, 10-13. 18

Fratres:

Confortámini in Dómino et in poténtia virtútis eius.

Indúite armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quia non est nobis colluctátio advérsus sánguinem et carnem, sed advérsus principátus, advérsus potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spiritalia nequitiæ in cælestibus.

Proptérea accípите armatúram Dei, ut possítis resistere in die malo et, ómnibus perféctis, stare. Per omnem oratiónem et obsecratiónem orántes omni témpore in Spíritu, et in ipso vigilántes in omni instántia et obsecratióne pro ómnibus sanctis. — Verbum Dómini.

9

*Ad destinatum persequor,
ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Philippénes

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei, propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stércora, ut Christum lucrí faciám, et invéníar in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est

Christi, quæ ex Deo est iustitia in fide; ad cognoscendum illum et virtutem resurrectionis eius et communionem passionum illius, conformans me morti eius, si quo modo occurram ad resurrectionem quæ est ex mortuis.

Non quod iam acciperim aut iam perfectus sim; persequor autem, si umquam comprehendam, sicut et comprehensus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. Unum autem: quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt extendens me, ad destinatum persequor, ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu.

Verbum Domini.

10

Quæcumque sancta, hæc cogitate.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Philippenses

4, 4-9

Fratres:

Gaudete in Domino semper. Iterum dico: Gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus; Dominus prope.

Nihil solliciti sitis; sed in omnibus oratione et obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestre innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra et intellegentias vestras in Christo Iesu.

De cetero, fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque iusta, quæcumque casta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitate.

Quæ et didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me, hæc agite, et Deus pacis erit vobiscum.

Verbum Domini.

10a

*Super omnia hæc caritatem,
quod est vinculum perfectionis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Colossenses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, viscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vinculum perfectiónis. Et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmet ipsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágentes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

11

Pro viduis

Quæ vere vidua est et desolata, speravit in Deum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

5, 3-10

Caríssime:

Víduas honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua filios aut nepótes habet, discant primum domum suam pie régere et mútuam vicem réddere paréntibus; hoc enim accéptum est coram Deo.

Quæ autem vere vídua est et desoláta, sperávit in Deum, et instat obsecrationibus et orationibus nocte ac die; nam quæ in deliciis est vivens, mórtua est. Et hæc præcipe, ut irreprehensibiles sint.

Si quis autem suórum et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit et est infidéli detérior.

Vídua adscribátur non minus sexagínta annórum, quæ fúerit uníus viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens: si filios educávit, si hospítio recépit, si sanctorum pedes lavit, si tribulationem patiéntibus subministrávit, si omne opus bonum subsecúta est.

Verbum Dómini.

12

Si fides non habeat opera, mortua est in semetipsa.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 2, 14-17

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum?

Si frater aut soror nudi sunt et índigent victu cotidiáno, dicat autem áliquis de vobis illis: « Ite in pace, calefacímini et saturámini »; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córporis, quid próderit?

Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa. — Verbum Dómini.

13

Sanctæ mulieres sperantes in Deo.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 1-9

Caríssimi:

Mulíeres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversatióne sine verbo

lucrifiant, considerantes castam in timore conversationem vestram. Quarum sit non extrinsecus capillatura aut circumdationis auri aut indumenti vestimentorum cultus; sed qui absconditus cordis est homo, in incorruptibilitate mitis et quieti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples.

Sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se, subiectae propriis viris, sicut Sara obediēbat Abrahæ, dominum eum vocans; cuius estis filiae benefaciētes et non timētes ullam perturbationem.

Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vaso muliebri impertiētes honorem, tamquam et coheredibus gratiae vitae, uti ne impediāntur orationes vestrae.

In fine autem omnes unānimes, compatiētes, fraternitatis amatores, misericordes, humiles; non reddētes malum pro malo, vel maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicētes, quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate accipiatis. — Verbum Domini.

14

*Unusquisque, sicut accepit donationem,
in alterutrum illam administrantes.*

Lectio Epistolae primae beati Petri apostoli 4, 7 b-11

Carissimi:

Estote prudentes et vigilate in orationibus.

Ante omnia mutuam in vosmetipsos caritatem continuam habentes, quia « caritas operit multitudinem peccatorum ». Hospitalis invicem sine murmuratione; unusquisque, sicut accepit donationem, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei.

Si quis loquitur, quasi sermones Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtute quam largitur Deus, ut in omnibus glorificetur Deus per Iesum Christum, cui est gloria et imperium in saecula saeculorum. Amen.

Verbum Domini.

15

Pro iis qui opera misericordiae exercuerunt

Et nos debemus pro fratribus animas ponere.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 3, 14-18

Carissimi:

Nos scimus quoniam transivimus de morte in vitam, quoniam diligimus fratres.

Qui non diligit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicida est, et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem.

In hoc novimus caritatem: quoniam ille pro nobis animam suam posuit, et nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam mundi, et viderit fratrem suum necesse habere, et clauserit viscera sua ab eo, quomodo caritas Dei manet in eo?

Filii mei, non diligamus verbo nec lingua, sed in opere et veritate. — Verbum Domini.

16

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 4, 7-16

Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex Deo est; et omnis qui diligit, ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non diligit, non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est.

In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummata est.

In hoc cognoscimus quoniam in ipso manemus, et ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi.

Quisque confessus fuerit: « Iesus est Filius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis.

Deus caritas est, et qui manet in caritate in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Domini.

17

*Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.*

Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli 5, 1-5

Carissimi:

Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis qui diligit Deum qui genuit, diligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus et mandata eius faciamus. Hæc est enim caritas Dei, ut mandata eius servemus; et mandata eius gravia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei? — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 3

℞. Allelúia. ✠. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

℞. Allelúia.

*Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéuntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 8, 12 b

℞. Allelúia. γ. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
℞. Allelúia.

Vos estis lux mundi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et glórficient Patrem vestrum, qui in cælis est ».

Verbum Dómini.

2a

Alleluia

Io 14, 23

℞. Allelúia. γ. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. ℞. Allelúia.

*Domus supra petram
et domus supra arenam ædificata.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine, Dómine ”, intrábit in Regnum cælórum; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: “ Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophétávimus et in tuo nómine dæmónia eiécimus et in tuo nómine virtútes multas fécimus? ” Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos: discédite a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. √. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.

Abscondisti hæc a sapientibus, et revelasti ea parvulis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et “ inveniétis réquiem animábus vestris ”; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

℞. Allelúia. ʒ. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus; qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

Vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 44-46

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Símile est Regnum cælórum thesáuro abscondito in agro; quem qui invénit homo, abscondit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas; invénta autem una pretiósa margaríta, abiit, et véndidit ómnia quæ hábuit, et emit eam ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mt 5, 6

℞. Allelúia. ʒ. Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur. ℞. Allelúia.

*Qui perdiderit animam suam propter me,
inveniet eam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis. « Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? aut quam dabit homo commutatióem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc " reddet unicúique secúndum opus eius " ». — Verbum Dómini.

6

Pro educatoribus

Alleluia

Mt 23, 11. 12 b

℞. Allelúia. ʒ. Qui maior est vestrum, erit mínister vester, dicit Dóminus;
qui autem se humiliáverit, exaltábitur.
℞. Allelúia.

*Qui susceperit parvulum in Nomine meo,
me suscipit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
18, 1-5

In illa hora accessérunt discípuli ad Iesus dicétes:
« Quis, putas, maior est in Regno cælórum? » Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit:
« Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscepit unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit ».

Verbum Dómini.

7

Pro religiosis

Alleluia

Io 8, 31 b-32

℟. Allelúia. ʒ. Si manséritis in sermóne meo,
vere discípuli mei éritis
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.
℟. Allelúia.

Propter Regnum cælorum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum, et dicétes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab initio, " másculum et féminam fecit eos ", et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et

adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una ”? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdií et dimíttre? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttre uxóres vestras; ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expédit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

7a

Pro religiosís

Alleluia

Mt 5, 3

℞. Allelúia. ʒ. Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

℞. Allelúia.

*Vos qui reliquistis omnia et secuti estis me,
centuplum accipietis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secundum Matthæum

19, 27-29

In illo témpore:

Dixit Petrus ad Iesum: « Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? »

Iesus autem dixit illis: « Amen dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in throno glóriæ suæ, sedébitis et vos super thronos duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquit domos vel fratres aut soróres aut patrem aut matrem aut fílios aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet et vitam ætérnam possidébit ». — Verbum Dómini.

7b

Alleluia

Io 13, 34

℞. Allelúia. γ. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis invicem sicut diléxi vos.
℞. Allelúia.

*Diliges Dominum Deum tuum,
et proximum tuum sicut te ipsum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthéum

22, 34-40

In illo témpore:

Audiéntes pharisæi quod siléntium imposuísset Iesus sadducæis, convenérunt in unum. Et interrogávit unus ex eis Legis doctor, tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « " DÍliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ". Hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: " DÍliges próximum tuum sicut te ipsum ". In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 8

℞. Allelúia. √. Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt. ℞. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviám sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim, accéptis lámpádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lámpádibus suis. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: “ Ecce sponsus, exíte óbviám ei ”. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: “ Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ”.

Respondérunt prudéntes dicéntes: “ Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis ”. Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: “ Dómine, Dómine, áperi nobis ”.

At ille respóndens ait: “ Amen dico vobis, nescio vos ”. Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. **V.** Si quis diligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus diliget eum,
et ad eum veniémus. **R.** Allelúia.

* *Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis parábolam hanc: « Homo pégre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própíam virtútem, et proféctus est.

Statim ábiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: “ Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ”.

Ait illi dóminus eius: “ Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constituum: intra in gáudium dómini tui ”.

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: “ Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ”.

Ait illi dōminus eius: “ Euge, serve bone et fidēlis, super pauca fuisti fidēlis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dōmini tui ”.

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: “ Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii et abscondi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ”.

Respóndens autem dōminus eius dixit ei: “ Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te mittere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite itaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autém qui non habet, et quod habet auferétur ab eo. Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium ” ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

25, 14-23

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficiscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem et proféctus est.

Statim ábiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pecúniam dōmini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus serv rum illórum, et ponit rati nem cum eis.

Et acc dens qui quinque talénta acc perat, óbtulit ália quinque talénta dicens: " Dómine, quinque talénta tradidisti mihi: ecce ália quinque superlucr tus sum ".

Ait illi dóminus eius: " Euge, serve bone et fid lis, super pauca fuisti fid lis, supra multa te constituam: intra in gáudium dómini tui ".

Acc ssit autem et qui duo talénta acc perat et ait: " Dómine, duo talénta tradidisti mihi: ecce ália duo lucr tus sum ".

Ait illi dóminus eius: " Euge, serve bone et fid lis, super pauca fuisti fid lis, supra multa te constituam: intra in gáudium dómini tui " ». — Verbum Dómini.

10

Pro iis qui opera misericordi e exercuerunt

Alleluia

Io 13, 34

 . Allel ia.  . Mandatum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut dilig tis invicem sicut diléxi vos.
 . Allel ia.

*

*Quamdiu fecistis fratribus meis minimis
mibi fecistis.*

✠ Léctio sancti Evangelii sec ndum Matth um

25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus disc pulis suis: « Cum vénerit F lius hóminis in glória sua, et omnes  ngeli cum eo, tunc se-

débit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ívicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infirmus et visitástis me; in cárcere eram et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicétes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dedimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infirmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infirmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicétes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infirmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ". Et ibunt hi in supplicium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

25, 31-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ívicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quídem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: “ Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ”.

Tunc respondébunt ei iusti dicétes: “ Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dedímus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? ”

Et respóndens Rex dicet illis: “ Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ” ». — Verbum Dómini.

Alleluia

℞. Allelúia. ʒ. Si manséritis in sermóne meo,
vere discípli mei éritis
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.

℞. Allelúia.

*Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus
et soror mea et mater est.*

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 3, 31-35**

In illo tempore:

Venit mater Iesu et fratres eius, et foris stantes miserunt ad eum vocantes eum.

Et sedebat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce mater tua et fratres tui et sorores tuæ foris quærunt te ».

Et respondens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? »

Et circumspiciens eos, qui in circuitu eius sedebant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fecerit voluntatem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Domini.

12

Pro educatoribus

Alleluia

Cf Mt 11, 25

℞. Alleluia. ʒ. Benedictus es, Pater, Domine cæli et terræ, quia mystéria Regni párvulis revelásti.

℞. Alleluia.

Quisquis unum ex pueris recipit, me recipit.

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 9, 34-36**

Discípuli Iesu in via inter se disputáverant quis eórum maior esset.

Et résidens vocávit Duódecim et ait illis: « Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus et ómnium mínister ».

Et accípiens púerum státuit eum in médio eórum; quem ut compléxus esset, ait illis: « Quisquis unum ex huiúsmodi púeris recéperit in Nómine meo, me récipit; et quicúmque me suscéperit, non me súscipit, sed eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

13

Pro educatoribus

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ⁊. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.

Sinite parvulos venire ad me.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tángeret illos; discipuli autem comminabántur offeréntibus. At videns Iesus, indígne tulit et ait illis: « Sinite párvulos venire ad me, ne prohibuéritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos, benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

14

Pro religiosis

Alleluia

Mt 5, 3

℞. Allelúia. ⁊. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℞. Allelúia.

* *Quaecumque habes vende, et sequere me.*

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-30**

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magister bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcépta nosti: “ Ne occidas, ne adúlteres, ne furérís, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ” ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo, ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspíciens Iesus ait discípulis suis: « Quam difícilé qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difícilé est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirábantur dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possíbilia sunt apud Deum ».

Cœpit Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis, nemo est, qui reliquit domum aut fratres aut sorores aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangelium, qui non accipiat centies tantum nunc in tempore hoc, domos et fratres et sorores et matres et filios et agros cum persecutiōnibus, et in sǎculo futuro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcépta nosti: “ Ne occídas, ne adúlteres, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ” ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo, ábiit mærens; erat enim habens possessiōnes multas.

Et circumspiciens Iesus ait discíplulis suis: « Quam difícilē qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difícilē est in Regnum Dei introíre! Facílius est camé-

lum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicétes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

14a

Alleluia

Io 13, 34

℞. Allelúia. √. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
 ut diligátis ínicem sicut diléxi vos.
 ℞. Allelúia.

*Estote misericordes,
 sicut et Pater vester misericors est.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam 6, 27-38

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Vobis dico, qui audítis: Dilígite inimícos vestros, bene fácite his qui vos odérunt; benedícite maledicéntibus vobis, oráte pro calumniántibus vos. Ei qui te pércutit in maxíllam, præbe et álteram. Et ab eo qui aufert tibi vestiméntum, étiam túnica noli prohibére. Omni peténti te, tríbue; et ab eo qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et, prout vultis ut fáciant vobis hómines, fácite illis simíliter.

Et si diligítis eos qui vos díligunt, quæ vobis est grátia? Nam et peccatóres diligétes se díligunt. Et si bene fecéritis his qui vobis bene fáciunt, quæ vobis est grátia? Síquidem et peccatóres idem fáciunt. Et si mútuum dedéritis his a quibus sperátis recíperere, quæ

vobis grátia est? Nam et peccatóres peccatóribus fœnerántur, ut recipiant æquália.

Verúmtamen diligite inimícos vestros, bene fácite et mútuum date, nihil desperántes; et erit merces vestra multa, et éritis filii Altíssimi, quia ipse benígus est super ingrátos et malos. Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est.

Et nolíte iudicáre et non iudicabímmini; et nolíte condemnáre et non condemnabímmini; dimíttite et dimíttémmini; date et dábitur vobis: mensúram bonam, confértam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

15

Pro religiosis

Alleluia

Io 8, 12 b

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
℞. Allelúia.

Sequar te quocumque ieris.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discíplis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque ieris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes foveas habent et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire, et sepelíre patrem meum ».

Dixitque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».
Verbum Dómini.

16

Alleluia

Io 14, 23

✠ Allelúia. ʸ. Si quis diligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus diliget eum,
et ad eum veniémus. ✠ Allelúia.

*Martha excepit illum.
Maria optimam partem elegit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

17

Pro religiosis

Alleluia

Mt 5, 3

℞. Allelúia. γ. Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℞. Allelúia.

Complacuit Patri vestro dare vobis Regnum.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Lucam 12, 32-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Noli timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis Regnum.

Véndite quæ possidétis et date eleemósynam. Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt, thesáurum non deficiéntem in cælis, quo fur non apprópiat, neque tinea corrúmpit.

Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit ». — Verbum Dómini.

18

Alleluia

Lc 21, 36

℞. Allelúia. γ. Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hó-
minis. ℞. Allelúia.

Et vos estote parati.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Sint lumbi vestri præ-
cíncti, et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus ex-

spectántibus dómimum suum, quando revertátur a núp-
tiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apérian-
t ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dómínus, invé-
nerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcinget se, et
fáciat illos discumbere et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília
vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater famílias
qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis,
Fílius hómínis véniet ». — Verbum Dómini.

19

Pro religiosis

Alleluia

Mt 5, 3

℞. Allelúia. ℣. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

℞. Allelúia.

*Qui non renuntiat omnibus quæ possidet,
non potest meus esse discipulus.*

✠ Lécctio sancti Evangélii secúndum Lucam 14, 25-33

In illo témpore:

Ibant turbæ multæ cum Iesu, et convérsus dixit ad
illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum
et matrem et uxórem, et filios et fratres et soróres,
adhuc et ánimam suam, non potest esse meus discípu-
lus. Et qui non báiu-
lat crucem suam et venit post me,
non potest esse meus discípus.

Quis enim ex vobis, volens turrem ædificáre, non
prius sedens cómputat sumptus, si habet ad perficién-
dum? ne, posteáquam posúerit fundaméntum et non

potúerit perficere, omnes qui vident incípiant illúdere ei, dicétes: " Hic homo cœpit ædificáre et non pótuit consummáre? "

Aut quis rex, itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem mílibus occúrrere ei, qui cum vigínti mílibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agente, legatióne mittens rogat ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúnciat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus ».

Verbum Dómini.

20

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

℞. Allelúia. ⁊. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus; qui manet in me et ego in eo.

hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est

foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluérítis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

21

Alleluia

Io 13, 34

℞. Allelúia. ʒ. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.

℞. Allelúia.

*Vos amici mei estis, si facietis
quæ ego præcipio vobis.*

✠ Lécctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester má-

neat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

22

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

℞. Allelúia. γ. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

*Volo ut ubi ego sum,
et illi sint mecum.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis
qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes
unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et
ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut
sint unum sicut et nos unum sumus.

Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum,
ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos,
sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum,
et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam de-
dísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem
te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et
notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut di-
léctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

ANTIPHONÆ AD INTROITUM AD LIBITUM

in sollemnitatibus et festis

1. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrán-tes sub honóre beáti (beátæ) **N.** (mártyris, pastóris, etc.): de cuius sollemnitáte (festivitáte, passióne) gau-derent Angeli, et colláudant Fílium Dei.
2. Lætémur omnes in Dómino in sollemnitáte sancti **N.**, protectóris nostri, qui hódie ex hoc mundo, fide triúmphans, ad cælum migrávit, in ætérnum cum Chri-sto regnatúrus.
3. Certámen gloriósum Patróni nostri cum gáudio ce-lebrémus, qui, Christum conféssus coram homínibus, honorári a Christo méruit coram Patre qui est in cælis.
4. Sollemnitátem beáti **N.** mártyris cum gáudio cele-brémus, quia pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et hódie in cælis a Christo méruit glorióse coronári.
5. Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti eius et qui tímétis Deum, pusílli et magni; quóniam regnábit Dó-minus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsul-témus, et demus glóriam ei.
6. Hódie beátus **N.** labóris sui prémium recépit; hódie in cælésti convívio cum Sanctis ómnibus gloriósus con-sédit.

MISSÆ RITUALES

**NB. - Textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt
pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.**

I. IN CONFERENDIS SACRAMENTIS INITIATIONIS CHRISTIANÆ

1. PRO ELECTIONE SEU INSCRIPTIONE NOMINIS

Ant. ad introitum

Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quæríte Dóminum et confirmámini,
quæríte fáciem eius semper.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum
grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectiónis auxiliúm
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1226.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ad ætérrnam vitam
in confessióne tui nóminis
baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium et desidéria iúbeas pérfici
et peccáta deléri. Per Christum.

Dicitur præfatio de Tempore.

Ant. ad communionem

Eph 1, 7

In Christo habémus redemptiónem per ságuinem eius,
remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiae eius.

Post communionem

Purificent nos, quæsumus, Dómine,
sacraménta quæ sumpsimus,
et fámulos tuos
ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiæ reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

Sumi potest etiam Missa feriæ sextæ hebdomadæ IV in Quadra-
gesima (cf. volumen II).

2. IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Hæc Missa adhibetur quando scrutinia celebrantur, sive
tempore ipsis proprio, idest in dominicis III, IV et V in Qua-
dragesima, sive aliis temporibus.

Ant. ad introitum

Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris.
Et dabo vobis spíritum novum,
dicit Dóminus.

Collecta

In primo scrutinio:

Da, quæsumus, Dómine, eléctis nostris
digne atque sapiénter
ad confessiónem tuæ laudis accédere,
ut dignitáte prístina,
quam origináli transgressióne perdidérunt,
per tuam glóriam reforméntur.
Per Dóminum.

In secundo scrutinio:

Omnípotens sempitérne Deus,
Ecclésiám tuám spiritali iucunditate multiplicá,
ut, qui sunt generatióne terréni,
fiant regeneratióne cælestes. Per Dóminum.

In tertio scrutinio:

Concéde, Dómine, eléctis nostris,
ut, sanctis edócti mystériis,
et renovéntur fonte baptismatis
et inter Ecclésiæ tuæ membra numeréntur.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1226.

Super oblata**In primo scrutinio:**

Miserátio tua, Deus,
ad hæc percipiéndá mystéria fámulos tuos, quæsumus,
et prævéniat competénter
et devóta conversatióne perdúcat. Per Christum.

In secundo scrutinio:

Remédii sempitérni múnera, Dómine,
lætántes offérimus, suppliciter exorántes,
ut éadem nos et digne venerári
et pro salvándis congruénter exhibére perficias.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos, quos fidei christiánæ primítiis imbuísti,
huius sacrificii tríbuas operatióne mundári.
Per Christum.

**Dicitur præfatio propria de singulis dominicis Quadragesimæ vel,
aliis diebus, de Tempore.**

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit memoria patrinatorum, et dicitur Hanc igitur proprium.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum, qui eléctos tuos susceptúri sunt ad sanctam grátiam baptísmi tui, et recitantur nomina patrinatorum et matrinarum, et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est ...

Hanc igitur oblatiónem, Dómine, ut propítius suscípias, deprecámur, quam tibi offérimus pro fámulis et famulábus tuis, quos ad ætérnam vitam et beátum grátiae tuæ donum numeráre, elégere atque vocáre dignátus es.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Samaritana: Io 4, 13-14

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf Io 9, 11

Dóminus linívit óculos meos: et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum, dicit Dóminus.

Post communionem

In primo scrutinio:

Adésto, Dómine, quæsumus, redemptionis efféctibus, ut, quos sacraméntis æternitátis instítues, eósdem prótegas dignánter aptándo.
Per Christum.

In secundo scrutinio:

Tu semper, quæsumus, Dómine,
tuam attólle benígnus familiam,
tu dispóne corréctam, tu propítius tuére subiéctam,
tu gubérna perpétua bonitáte salvándam.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Concúrrat, Dómine, quæsumus, pópulus tuus
et toto tibi corde subiéctus obtíneat,
ut, ab omni perturbatióne secúrus,
et salvatiónis suæ gáudia promptus exérceat
et pro regenerándis benígnus exóret.
Per Christum.

3. IN CONFERENDO BAPTISMATE

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in collatione Baptismi adultorum, præsertim si in eadem actione liturgica etiam Confirmatio datur.

Dici potest, pro opportunitate, etiam in collatione Baptismi parvulorum.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A**Ant. ad introitum****Eph 4, 24**

Indúite novum hóminem,
qui secúndum Deum créatus est
in iustítia et sanctitáte veritátis.

Collecta

Deus, qui nos facis passiónis et resurrectiόnis Fílii tui
participáre mystérium,
præsta, quæsumus,

ut, adoptiōnis filiōrum Spírítu roboráti,
in novitatē vitæ iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1236-1264, vel, pro parvulis, pp. 1265-1281.

Super oblata

Quos Fílio tuo conformátos
(et chrísmatis signáculo perféctos)
pópulo sacerdotáli propítius aggregásti,
rogámus, Dómine,
ut in acceptábiles hóstias computáre dignéris,
et una cum oblatiōnibus Ecclésiæ tuæ benignus accípias.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit
memoria patrínorū:

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
quí eléctos tuos suscepérunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
et recitantur nomina patrínorū et matrínarū,
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est ...

In Precibus eucharisticis, neophytorum memoria secundum has
formulas inseritur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblatiōnem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spírítu Sancto,
tribuens eis remissiōnem ómnium peccatórum,
ut inveníres eos in Christo Iesu Dómino nostro,
quásumus, Dómine, ut placátus accípias,
et nómina eórum ascribi iúbeas in libro vivéntium.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Preci eucharisticæ II, post verba et univérso clero, additur:

Recordáre quoque, Dómine, neophytórum,
qui hódie per Baptísmum (et Confirmatióem)
familiæ tuæ adiúnci sunt,
ut Christum, Fílium tuum,
corde magno et ánimo volénti sequántur.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Preci eucharisticæ III, post verba adésto propítius, additur:

Confórta, quæsumus, in sancto propósito fámulos tuos,
qui hódie per lavácrum regeneratiónis
(et donatióem Sancti Spíritus)
plebi tuæ aggregáti sunt,
et concéde, ut in novitate vitæ semper procédant.
Omnes fílios tuos ubique dispérsos ...

d) in intercessionibus Preci eucharisticæ IV, mentio neophytorum inseritur hoc modo:

... sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium, et neophytórum,
quos hódie ex aqua et Spíritu Sancto regenerásti,
et cuncti pópuli tui ...

Ant. ad communionem

1 Io 3, 1

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater,
ut filii Dei nominémur et simus.

Post communionem

Præsta, quæsumus, Dómine,
ut, carnis et sánguinis Fílii tui præditi sacraménto,
in communióne Spíritus eius
fratrúmque dilectiúne ita crescámus,
quátenus ad plenam córporis Christi mensúram
caritáte vívida dilatémur.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Tit 3, 5. 7

Salvos nos fecit Deus
per lavácrum regeneratiónis
et renovatiónis Spíritus Sancti,
ut, iustificáti grátia ipsius,
herédes simus secúndum spem vitæ æternæ.

Collecta

Deus, qui nos regéneras verbo vitæ,
da, ut, corde sincéro illud accipiéntes,
veritatém álacres faciámus,
et fraternæ afferámus fructus plúrimos caritátis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1236-1264, vel, pro parvulis, pp. 1265-1281.

Super oblata

Ad parátum panem accedéntibus vinúmque commíxtum
iánuam, Dómine, résera cenæ tuæ,
ut, cæléste cum gáudiis convívium celebrántes,
inter sanctórum cives tuósque domésticos censeámur.
Per Christum.

Intercessionés propriæ, pp. 1216-1217.

Ant. ad communionem

1 Io 3, 2

Caríssimi, nunc filii Dei sumus,
et nondum apparuit quid érimus.

Post communionem

Præclárum, Dómine,
mortis et resurrectiÓnis Fílii tui mystérium,
quod annuntiávimus, celebrándo,
fac, ut, per huius sacraménti virtútem,
étiam vivéndo fateámur.
Per Christum.

4. IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Hæc Missa dicitur, cum colore rubro vel albo, quando in ipsa Missa aut immediate ante vel post ipsam Missam confertur Confirmatio.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

Ant. ad introitum

Ez 36, 25-26

Dicit Dóminus: Effúndam super vos aquam mundam, et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus, ut Spíritus Sanctus advéniens templum nos glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat. Per Dóminum.

Vel:

Promissiónem tuam, quæsumus, Dómine, super nos propitiátus adímple, ut Spíritus Sanctus advéniens nos coram mundo testes effíciat Evangélii Dómini nostri Iesu Christi. Qui tecum vivit.

Aliæ orationes ad libitum, pp. 1222-1223.
Lectiones ut infra, pp. 1282-1301.

Super oblata

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, súscipe vota cleménter, et præsta, ut, Filio tuo perféctius configuráti,

**in testimónium eius indesinenter accréscent,
memoriále participátes redemptiónis eius,
qua Spíritum tuum nobis ipse proméruit.
Qui tecum.**

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium:

**Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quam tibi offérimus pro iis quoque,
quos, Baptísmate regenerátos,
confirmáre dignátus es donatióne Spíritus Sancti,
quásumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propitiátus in eis tuam grátiam custódias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)**

Ant. ad communionem

Cf. Hebr 6, 4

**Quicúmque illumináti estis,
qui gustavístis donum cæléste,
et participes facti estis Spíritus Sancti,
gaudéte omnes in Dómino.**

Post communionem

**Spíritu Sancto, Dómine, perúncos
tuíque Fílii sacraménto nutritos
tua in pósterum benedictióne proséquare,
ut, ómnibus adversitatibus superátis,
Ecclésiám tuam sanctitate lætificent,
eiusque in mundo increménta
suis opéribus et caritate promóveant.
Per Christum.**

Benedictio in fine Missæ

**Loco benedictionis consuetæ, in fine Missæ adhibetur benedictio
quæ sequitur, vel oratio super populum, p. 1221.**

Benedícat vos Deus Pater omnípotens,
 qui vos, ex aqua et Spíritu Sancto renátos,
 filios suæ adoptiónis effécit,
 et dignos sua patérna dilectióne custódiat.

℞. Amen.

Benedícat vos Fílius eius unigénitus,
 qui Spíritum veritátis
 in Ecclésia mansúrum esse promísit,
 et vos in confessióne veræ fidei
 sua virtúte confírmet.

℞. Amen.

Benedícat vos Spíritus Sanctus,
 qui ignem caritátis in córdibus discipulórum accéndit,
 et vos, in unum congregátos,
 ad gáudium regni Dei sine offensióne perdúcat.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
 Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

Oratio super populum

Loco formulæ benedictionis prædictæ, adhiberi potest oratio super populum.

Diaconus vel minister dicere potest invitatorium: Inclínate vos ad benedictiónem, vel aliud.

Deinde Episcopus, manibus super populum extensis, dicit:

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
 et Spíritus Sancti dona
 in córdibus tuórum custódi fidélium,
 ut et Christum crucifíxum
 coram mundo confitéri non erubéscant,
 et mandáta eius devóta caritáte perficiant.
 Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Benedicat vos omnipotens Deus,
Pater, et Filius, ✠ et Spiritus Sanctus.

℞. Amen.

B

Ant. ad introitum

Cf. Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Spíritum Sanctum tuum, quæsumus, Dómine,
super nos dignánte effúnde,
ut omnes, in unitáte fidei ambulánte,
et caritátis eius fortitúdine roboráti,
ad mensúram ætátis plenitúdinis Christi occurrámus.
Per Dóminum.

Aliæ orationes ad libitum, pp. 1219 et 1223.

Lectiones ut infra, pp. 1282-1301.

Super oblata

Hos fámulos tuos, Dómine,
una cum Unigénito tuo benígnus admítte,
ut, qui eius cruce spiritalíque sunt unctióne signáti,
se tibi cum ipso iúgiter offerénte,
largiórem in dies effusiónem tui Spíritus mereántur.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium,
ut in Missa præcedente, p. 1220.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6. 9

Accédite ad Dóminum et illuminámini:
gustáte et vidéte quóniam suávis est.

Post communionem

Quos tui Spíritus, Dómine, cumulásti munéribus,
tuíque auxísti Unigéniti nutríméto,
fac étiam in plenitúdine legis instrúctos,
ut coram mundo tuæ libertátem adoptiónis
iúgiter maniféstent,
et prophéticum tui pópuli munus
sua váleant sanctitáte præbere.
Per Christum.

Benedictio sollemnis vel oratio super populum, pp. 1220-1221.

C

Allæ orationes, pro opportunitate adhibendæ

Collecta

Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procedit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, oblatiónem famíliæ tuæ,
ut, qui donum Spíritus Sancti suscepérunt,
et colláta custódiant, et ad ætérna præmia pervéniant.
Per Christum.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno pane cælésti satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

A

AD CATECHUMENOS FACIENDOS

Lectio prior

*Egredere de terra tua, et veni in terram,
quam monstrabo tibi.*

Lectio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi; et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus.

Benedicám benedicéntibus tibi et maledicám maledicéntibus tibi; atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 12-13. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b vel 22)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

vel: Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

5 Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

- 12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
- 13 De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hóminum. **R.**
- 14 Ecce óculi Dómini
super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
- 19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. **R.**
- 20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
- 22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. **R.**

Alleluia

Io 1, 41 et 17 b

R. Allelúia. **ꝛ.** Invénimus Messíam,
qui est Christus;
grátia et véritas per eum facta est.
R. Allelúia.

Evangelium

Ecce Agnus Dei. Invenimus Messiam.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discíplulis eius duo. Et respíciens Iesum ambulántem, dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípluli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quæritis? »

Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod dícitur interpre-tátum: Magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audierant ab Ioánne et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam (quod est interpretátum Christus) ». Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus dixit: « Tu es Simon fílius Ioánnis: tu vocáberis Cephás (quod interpretátur Petrus) ».

Verbum Dómini.

B

IN DIE ELECTIONIS BAPTIZANDORUM

Si electio fit dominica I in Quadragesima, sumi possunt lectiones cuiuslibet seriei huius dominicæ.

Si fit extra dominicam et lectiones diei non conveniunt, similiter seligantur lectiones inter eas quæ assignantur dominicæ I in Quadragesima (Cf. volumen II), vel aliæ aptæ.

C

IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Ad I Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ III in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus (Cf. volumen II).

Ad II Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ IV in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus (Cf. volumen II).

Ad III Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ V in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus (Cf. volumen II).

D**IN TRADITIONE SYMBOLI****Lectio prima**

Audi, Israel: Diliges Dominum ex toto corde tuo.

Lectio libri Deuteronomii**6, 1-7**

Locutus est Móyses pópulo dicens: « Hæc sunt præcepta et cæremóniæ atque iudícia, quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docerem vos, et faciátis ea in terra ad quam transgredímini possidéndam; ut tíneas Dóminum Deum tuum et custódias ómnia mandáta et præcepta eius, quæ ego præcipio tibi et flliis ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui.

Audi, Israel, et obsérva, ut fácias quæ præcepit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámplius, sicut pollicitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Dlíliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea filiis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itinere, dórmiens atque consúrgens ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ æternæ habes.

- 8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidèle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.
- 9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lícidum, illúminans óculos. R.
- 10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.
- 11 Desiderábilia super aurum
et lápidem pretiósum multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Lectio secunda

1

*Fidei confessio credentis in Deum.*Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

10, 8-13

Fratres:

Quid dicit Scriptúra? « Prope te est verbum in ore tuo et in corde tuo »; hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia, si confiteáris in ore tuo « Dóminum Iesum » et in corde tuo credideris quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salutem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ». Non enim est distíctio Iudæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum: « Omnis enim quicumque invocáverit Nomen Dómini, salvus erit ». — Verbum Dómini.

2

- * *Per Evangelium salvamini, qua ratione evangelizaverim vobis, si tenetis.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-8

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidístis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris, secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-4

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidístis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

✠. Sic Deus diléxit mundum,
 ut Fílium suum Unigénitum daret;
 omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.

Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-18

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi, et interrogábat discipulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptistam, álii autem Eliám, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam ». — Verbum Dómini.

2

Versus ante Evangelium

Io 8, 12 b

✠. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
 qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

*Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me
in tenebris non maneat.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Et si quis audierit verba mea et non custodierit, ego non iú dico eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum. Sermo quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex me ipso non sum locútus; sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætérna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ».

Verbum Dómini.

E

IN TRADITIONE ORATIONIS DOMINICÆ

Lectio prima

Trabam vos in vinculis caritatis.

Lécio libri Osée prophétæ 11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel, et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi
fílium meum.

Et ego, quasi nutricius Ephraim, portábam eos in brácciiis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In funiculis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænitédo mea. Non fáciám furórem iræ meæ, non convértar ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédíar civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

2 in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,

3 ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,

non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus

ipsa me consoláta sunt. R.

5 Parásti in conspéctu meo mensam

advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,

et calix meus redúndat. R.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me

ómnibus diébus vitæ meæ,

et inhabitábo in domo Dómini

in longitúdinem diérum. R.

vel

Ps 102, 1-2. 8 et 10. 11-12. 13 et 18 (R.: 13)

R. Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.

¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.

⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. R.

¹¹ Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;

¹² quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.

¹³ Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se,

¹⁸ in eos qui servant testaméntum eius,
et mémoires sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. R.

Lectio secunda

1

*Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 14-17. 26-27

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.
Non enim accepistis spíritum servitútis íterum in

timórem, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrábilibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

*Misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra,
clamantem: Abba, Pater.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda nostra, clamántem: « Abba, Pater ». Itaque iam non es servus, sed filius. Quod si filius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Rom 8, 15

¶ Non accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Evangelium

Domine, doce nos orare.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Mattháeum 6, 9-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípu­lis suis: « Sic vos orábitis:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur Nomen tuum, advéniat Regnum tuum, fiat volúntas tua sicut in cælo et in terra. Panem nostrum supersubstantiálem da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris, et ne indúcas nos in tentatió­nem, sed líbera nos a Malo ».

Verbum Dómini.

F

AD RITUM « EFFETHA »

Evangelium

Effetha, quod est Adaperire.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 7, 31-37

In illo témpore:

Exiens Iesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galiléæ inter médios fines Decapóleos. Et addú­cunt ei surdum et mutum, et deprecántur eum ut impónat illi manum.

Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas eius, et éxspuens tétigit linguam eius, et suspíciens in cælum ingémuit et ait illi: « Effe­tha », quod est: « Adaperíre ». Et statim apértæ sunt

aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius, et loquebátur recte.

Et præcépit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiébatur, tanto magis plus prædicábant.

Et eo ámplius admirábantur dicétes: « Bene ómnia fecit, et surdos facit audíre et mutos loqui ».

Verbum Dómini.

G

IN CONFERENDO BAPTISMATE ADULTORUM

Lectio prima

1

*Sic erit semen tuum. Semini tuo
dabo terram hanc.*

Léctio libri Génesis

15, 1-6. 18 a

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad Abram per visióne[m] dicens: « Noli timére, Abram, ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis ».

Dixítque Abram: « Dómine Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque líberis, et fílius procuratóris domus meæ iste damáscus Eliézer ». Addidítque Abram: « Mihi autem non dedísti semen; et ecce vernáculus meus heres meus erit ».

Statímque sermo Dómini factus est ad eum dicens: « Non erit hic heres tuus, sed qui egrediétur de útero tuo, ipsum habébis herédem ».

Eduxítque eum foras et ait illi: « Súspice cælum et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit semen tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

In illo die pépigit Dóminus foedus cum Abram dicens: « Sémini tuo dabo terram hanc, a flúvio Ægýpti usque ad flúvium magnum Euphráten ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 3-4. 16-17. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

3 Quóniam dixísti:

« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo ». **R.**

16 Beátus pópulus qui scit iubilatióem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,

17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. **R.**

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. **R.**

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salutis meæ ». **R.**

2

*Statuam pactum meum inter me et te,
et inter semen tuum
post te in generationibus suis, foedere sempiterno.*

Léctio libri Génesis

17, 1-8

Postquam Abram nonagínta et novem annórum esse cóeperat, appáruit ei Dóminus dixítque ad eum: « Ego

Deus omnípotens: ámbula coram me, et esto perféctus. Ponámque fœdus meum inter me et te, et multiplicábo te veheménter nimis ». Cécidit Abram pronus in fáciem.

Dixítque ei Deus: « Ego sum, et pactum meum tecum. Erisque pater multárum géntium, nec ultra vocábitur nomen tuum Abram, sed appelláberis Abraham, quia patrem multárum géntium constitui te. Faciámque te créscere vehementíssime et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatióibus suis, fœdere sempitérno, ut sim Deus tuus et séminis tui post te. Dabóque tibi et sémini tuo terram peregrinatióis tuæ, omnem terram Chánaan in possessióem ætérnam, eróque Deus eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et háculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. *R.*

3

Abicite deos alienos, qui in medio vestri sunt.

Léctio libri Génesis

35, 1-4. 6-7 a

In diébus illis:

Locútus est Deus ad Iacob: « Surge, et ascénde Bethel, et hábita ibi, facque altáre Deo, qui appáruit tibi quando fugiébas Esau fratrem tuum ».

Iacob vero, convocáta omni domo sua, ait: « Abícite deos aliénos, qui in médio vestri sunt, et mundámini ac mutáte vestiménta vestra. Súrgite, et ascendámus in Bethel, ut faciámus ibi altáre Deo, qui exaudivit me in die tribulatiónis meæ, et sócius fuit itíneris mei ». Dedérunt ergo ei omnes deos aliénos, quos habébant, et ináures, quæ erant in áuribus eórum; at ille infódit ea subter terebínthum, quæ est post urbem Sichem.

Venit ígitur Iacob Luzam, quæ est in terra Chánaan, cognométo Bethel, ipse et omnis pópulus cum eo. Ædificavítque ibi altáre, et appellávit nomen loci illíus: Domus Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 1-3 a. 8-9. 16-17 (*R.*: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

Iubiláte Deo, omnis terra,
psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.

Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». *R.*

- 8 **Benedícite, gentes, Deum nostrum,**
 et audítam fácite vocem laudis eius;
 9 **qui pósuit ánimam nostram ad vitam,**
 et non dedit in commotiónem pedes nostros. *R.*
- 16 **Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,**
 quanta fecit ánimæ meæ.
- 17 **Ad ipsum ore meo clamávi,**
 et exaltávi in lingua mea. *R.*

4

Elige vitam, ut et tu vivas et semen tuum.

Léctio libri Deuteronomii

30, 15-20

Locútus est Móyses pópulo dicens: « **Consídera quod hódie proposúerim in conspéctu tuo vitam et bonum, et e contráριο mortem et malum, ut díligas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius, et custódiás mandáta illíus ac cæremónias atque iudícia, et vi-vas; atque multiplicet te benedicátque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidéndam.**

Si autem avérsum fúerit cor tuum et audíre nolúeris, atque erróre decéptus adoráveris deos aliénos et servíeris eis, prædíco tibi hódie quod péreas et parvo tém-pore moriéris in terra, ad quam, Iordáne transmísso, ingrediéris possidéndam.

Testes ínvo-co cælum et terram, quod pro-pósúerim vobis vitam et mortem, benedictiónem et male-dictiónem. Elige ergo vitam, ut et tu vivas et semen tuum; et díligas Dóminum Deum tuum, atque obcé-dias voci eius et illi adhæreas (ipse est enim vita tua et longitúdo diérum tuórum), ut hábites in terra, pro qua iurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac et Iacob, ut daret eam illis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 ab vel Eph 5, 14)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

vel: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis,
et illuminábit te Christus.

Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:
quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? **R.**

Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti eum;
et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius: **R.**

Oves et boves univérſas,
ínsuper et pécora campi,
vólucres cæli et pisces maris,
quacúmque perámbulant sémitas maris. **R.**

5

Serviemus Domino, quia ipse est Deus noster.

Léctio libri Iósue 24, 1-2 a. 15-17. 18 b-25 a

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem, et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdiceſ et magíſtros, steterúntque in conspéctu Dómini, et ad pópulum sic locútus est: « Si malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíre potíssimum debeátis, utrum díis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an díis

Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinquámus Dóminum et serviámus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægýpti, de domo servitútis, fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ».

Dixítque Iósue ad pópulum: « Non potéritis servíre Dómino. Deus enim sanctus et fortis æmulátor est, nec ignóscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritis Dóminum et serviéritis diis aliénis, convértet se et afflíget vos atque subvértet, postquam vobis præstíterit bona ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Nequáquam ita, ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus ».

Et Iósue ad pópulum: « Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei ».

Responderúntque: « Testes ».

« Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestri, et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Dómino Deo nostro serviémus, et obcædiétes érimus præcéptis eius ».

Percússit ergo Iósue in die illo fædus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2-3; 42, 3. 4 (R.: 41, 3 II)

R. Sitívit ánima mea ad Deum vivum.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? **R.**
Emítte lucem tuam et veritátem tuam;
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. **R.**
Et introíbo ad altáre Dei,
ad Deum lætítiæ exsultatiónis meæ.
Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. **R.**

6

*Descendit Naaman et lavit in Iordane septies,
et mundatus est.*

Léctio libri secúndi Regum

5, 9-15 a

In diébus illis:

Venit Náaman princeps militiæ regis Sýriæ cum equis et curribus, et stetit ad óstium domus Eliséi.

Misitque ad eum Eliséus núnium dicens: « Vade et laváre sépties in Iordáne, et recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis ».

Irátus Náaman recedébat dicens: « Putábam quod egrederétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui, et tangeret manu sua locum lepræ et curáret me. Numquid non meliôres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis et munder? »

Cum ergo vertísset se et abíret indignans, accessérunt ad eum servi sui et locúti sunt ei: « Pater, et si rem grandem dixisset tibi prophéta, certe fácere debúeras; quanto magis quia nunc dixit tibi: " Laváre et mundáberis " ».

Descéndit et lavit in Iordáne sépties iuxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro eius sicut caro púeri párvuli, et mundátus est.

Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit et stetit coram eo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

4 Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. **R.**

8 Ecce enim veritátem in corde dilexísti, et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

9 Aspérges me hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor. **R.**

12 Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

13 Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **R.**

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spírítu promptíssimo confírma me.

17 Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. **R.**

7

Effundam spiritum meum super semen tuum

Léctio libri Isaíæ prophétæ

44, 1-3

« Audi, Iacob, serve meus, et Israel, quem elégi. Hæc dicit Dóminus fáciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus:

“ Noli timére, serve meus Iacob et rectíssime, quem elégi. Effúndam enim aquas super sitiéntem, et fluénta

super áridam; effúndam spíritum meum super semen tuum, et benedictiónem meam super stirpem tuam " ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 a (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

Deus, Deus meus es tu, ad te luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, te desiderávit caro mea. R.

In terra desérta et árida et inaquósa,

sic in sancto appáruí tibi,

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. R.

Sic benedícam te in vita mea,

et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,

et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.

Quia fuísti adiútor meus,

et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhæsit ánima mea post te. R.

8

In corde eorum scribam legem meam.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

31, 31-34

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti, pactum quod irritum fecérunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus.

Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus: Dabo legem meam in

viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum, dicens: " Cognósce Dóminum "; omnes enim cognóscent me, a mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitati eórum, et peccáti eórum non memorábor ámplius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 31, 1-2. 5. 11 (R.: 1 a vel 11 a)

R. Beátus cui remíssa est iníquitas.

vel: Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti.

- 1** Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.
- 2** Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spíritu eius dolus. **R.**
- 5** Peccátum meum cógnitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondi.
Dixi: « Confitébor advérsus me
iniquitátem meam Dómino ».
Et tu remisísti impietátem peccáti mei. **R.**
- 11** Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde. **R.**

9

*Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et ef-

fúndam super vos aquam mundam, et mundabímíni ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémíni.

Et habitábítis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: Ez 36, 26)

R. Dabo vobis cor novum et spíritum novum
in médio vestri.

³ Miséré mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me. R.

⁸ Ecce enim veritátem in corde dilexísti,
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

⁹ Aspérges me hyssópo, et mundábor;
lavábis me, et super nivem dealbábor. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

¹³ Ne prócias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.

¹⁷ Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Lectio secunda

1

* *Consepulti cum illo per baptismum,
in novitate vitæ ambulemus.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Romános

6, 3-11

Fratres:

Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus.

Consepulti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut quemadmodum suscitatus est Christus a mortuis per glóriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulémus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, sed et resurrectionis érimus.

Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitatus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

6, 3-4. 8-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 28-32. 35. 37-39

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia coope-rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes

fieri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo, neque profúndum, neque ália quálibet creatúra póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

3

*In uno Spiritu omnes nos in unum corpus
baptizati sumus.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi, sive Græci, sive servi, sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas

3, 26-28

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis; non est Iudæus neque Græcus, non est servus neque liber, non est másculus et fémina; omnes enim vos unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

*Prædestinavit nos
in adoptionem filiorum per Iesum.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

1, 3-10. 13-14

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cælestibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in caritate; qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum, secundum beneplacitum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in Dilécto.

In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum divitias gratiæ eius, qua superabundavit in nobis in omni sapientia et prudentia, notum faciens nobis mysterium voluntatis suæ secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, in dispensationem plenitudinis temporum, recapitulare omnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra, in ipso.

In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, *Evangélium salutis vestræ*, in quo et credéntes signáti estis *Spíritu promissionis Sancto*, qui est *árrabon hereditátis nostræ*, in *redemptiónem acquisitionis*, in *laudem glóriæ ipsíus*. — *Verbum Dómini*.

6

Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut *digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis*, cum *omni humilitate et mansuetúdine*, cum *longanimitate supportántes invicem in caritate*; *sollíciti serváre unitatem spíritus in vínculo pacis*. *Unum corpus et unus Spíritus*, sicut et *vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ*; *unus Dóminus, una fides, unum baptisma*; *unus Deus et Pater ómnium*, qui *super omnes et per ómnia et in ómnibus*.

Verbum Dómini.

7

Induentes novum hominem, sicut dilecti Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Colossénses

3, 9 b-17

Fratres:

Exúite vos véterem hómitem cum áctibus eius, et *indúite novum*, eum qui *renovátur in agnitióem secúndum imáginem eius qui creávit eum*; *ubi non est*

Græcus et Iudæus, circumcisio et præputium, bárbarus, Scytha, servus, liber, sed ómnia et in ómnibus Christus.

Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vículum perfectiónis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágétes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

8

*Salvos nos fecit per lavacrum regenerationis
et renovationis Spiritus Sancti.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Titum

3, 4-7

Caríssime:

Cum benígnitas et humánitas apparuit Salvatóris nostri Dei, non ex opéribus iustitiæ, quæ fécimur nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit super nos abúnde per Iesum Christum Salvatórem nostrum; ut, iustificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

Verbum Dómini.

9

*Aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus
aqua munda.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos

10, 22-25

Fratres:

Accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus aqua munda; teneamus spei confessionem indeclinabilem (fidelis enim est qui repromisit); et consideremus invicem in provocationem caritatis et bonorum operum, non deserentes congregationem nostram, sicut est consuetudinis quibusdam, sed exhortantes et tanto magis quanto videtis appropinquantem diem.

Verbum Domini.

10

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli

2, 4-5. 9-10

Carissimi:

Ad Dominum accedentes, lapidem vivum, ab hominibus quidem reprobatum, coram Deo autem electum, pretiosum, et ipsi tamquam lapides vivi ædificamini domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus in acquisitionem, ut virtutes annuntietis eius, qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum; qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei; qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Col 3, 1

℟. Allelúia. **℣.** Si consurrexístis cum Christo,
quæ sursum sunt quærite,
ubi Christus est in dèxtera Dei sedens.
℟. Allelúia.

*Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si quis vult post me veníre, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatióem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuique secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Eph 4, 5-6

℟. Allelúia. **℣.** Unus Dóminus, una fides, unum baptisma;
unus Deus et Pater. **℟.** Allelúia.

*Docete omnes gentes,
baptizantes eos in Nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti.*

✠ *Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum*

28, 18-20

In illo tēpore:

Accédens Iesus locútus est úndecim discipulis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus, usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 3, 16

℞. *Allelúia.* √. *Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam.* ℞. *Allelúia.*

Baptizatus est in Iordane ab Ioanne.

✠ *Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum* 1, 9-11

In diébus illis venit Iesus a Názareth Galiléæ, et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos, et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus dilectus, in te complácui ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 14, 6

℞. Allelúia. γ. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
℞. Allelúia.

*Quisquis non receperit Regnum Dei velut parvulus,
non intrabit in illud.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tángeret illos; discí-
puli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indígne tulit, et ait illis: « Sínite
párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos; tálium est
enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non re-
céperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in
illud ». Et compléxans eos, benedicébat impónens ma-
nus super illos. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mc 16, 15

℞. Allelúia. γ. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
℞. Allelúia.

Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

16, 15-16. 19-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in
mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni crea-

túræ. Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnábitur ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubique, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. — Verbum Dómini.

6

*Alleluia**2 Tim 1, 10 b*

R. Allelúia. *γ.* Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.

R. Allelúia.

*Scriptum est prædicari in nomine Christi pænitentiam
in remissionem peccatorum in omnes gentes.*

✠ *Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam*

24, 44-53

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ».

Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoad usque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam, et elevátis mánibus suis benedíxit eis.

Et factum est, dum benedíceret illis, recéssit ab eis, et ferebátur in cælum. Et ipsi adoravérunt eum et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno; et erant semper in templo benedicétes Deum.

Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. ⁊. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. ℞. Allelúia.

*Dedit potestatem filios Dei fieri, his qui credunt
in nomine eius.*

✠ Inítium sancti Evangéllii
secúndum Ioánnem

1, 1-5. 9-14. 16-18

In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est.

In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum; et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem, véniens in mundum.

In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt; quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in

nómine eius, qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátia et veritátis.

Et de plenitúdine eius nos omnes accévimus, et grátiam pro grátia. Quia Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

Deum nemo vidit umquam; Unigénitus Deus, qui est in sinu Patris, ipse enarrávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

℟. Allelúia. ℣. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℟. Allelúia.

Ecce Agnus Dei, qui tollit peccatum mundi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 29-34

In illo témpore:

Videt Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: « Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi.

Hic est de quo dixi: “ Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat ”. Et ego nesciébam eum; sed ut manifestétur Israel, proptérea veni ego in aqua baptízans ».

Et testimónium perhíbuit Ioánnes dicens: « Vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum.

Et ego nescíbam eum; sed qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: " Super quem víderis Spíritum descendéntem et manéntem super eum, hic est qui baptízat in Spíritu Sancto ".

Et ego vidi et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

1 Petr 2, 9

℞. Allelúia. √. Vos genus eléctum, regále sacerdotium,
gens sancta;
virtútes annuntiáte eius,
qui de ténebris vos vocávit
in admirábile lumen suum.

℞. Allelúia.

*Nisi quis natus fuerit denuo,
non potest videre Regnum Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisáeis, Nicodémus nómine, princeps Iudæórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, sci-
mus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest
hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico ti-
bi, nisi quis natus fúerit dénuo, non potest vidére Re-
gnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo
nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem ma-
tris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia**Io 3, 16**

R. Allelúia. **V.** Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. **R.** Allelúia.

*Ut omnis qui credit in eum
habeat vitam æternam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **3, 16-21**

In illo témpore:

Dixit Iesus Nicodémo: « Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Qui credit in eum non iudicátur, qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Filii Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilexérunt hómínes magis ténebras quam lucem; erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius.

Qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur eius ópera, quia in Deo sunt facta ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 8, 12 b

℟. Allelúia. Ҁ. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

℟. Allelúia.

Ego lux in mundum veni.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Et si quis audierit verba mea et non custodierit, ego non iú dico eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum. Sermo, quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex meípso non sum locútus; sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætérna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia

Io 14, 6

℟. Allelúia. Ҁ. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.

℟. Allelúia.

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem**

15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locú- tus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in víte, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discipuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ».

Verbum Dómini.

H

IN CONFERENDO BAPTISMATE PARVULORUM

Lectio prima

1

Da nobis aquam, ut bibamus.

Lectio libri Exodi

17, 3-7

In diebus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occíderes nos, et líberos nostros ac iuménta, siti? »

Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb; percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióribus Israel; et vocávit nomen loci illíus « Tentátio », propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicétes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me, ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiae
propter nomen suum. R.

- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. *R.*
- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. *R.*
- 6 Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. *R.*

2

*Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi patribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 6-7. 8-9. 14-15. 16-17 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

- ² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- ³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.
- ⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- ⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.
- ⁸ Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- ⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.
- ¹⁴ Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua ne loquántur dolum.
- ¹⁵ Divérte a malo et fac bonum,
inquíre pacem et perséquare eam. R.
- ¹⁶ Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
- ¹⁷ Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum. R.

3

*Vidi aquam egredientem de templo,
et omnes, ad quos
pervenit aqua ista, salvi facti sunt.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

47, 1-9. 12

In diébus illis:

Convértit me ángelus ad portam domus Dómini, et
ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad orién-

tem; fácies enim domus respiciébat ad oriéntem, aquæ descendébat in latus templi dextrum ad merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad oriéntem, et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

Cum egrederétur vir ad oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos, et tradúxit me per aquam usque ad talos; rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad génuá; et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes; et mensus est mille, torréntem quem non pó-tui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

Et dixit ad me: « Certe vidísti, fili hóminis ». Et edúxit me et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte.

Et ait ad me: « Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli orientális et descéndunt ad plana desértil, intrábunt mare et exíbunt, et sanabúntur aquæ; et omnis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens ».

Et super torréntem oriétur in ripis eius ex utráque parte omne lignum pomíferum; non déffluet fólium ex eo, et non defíciet fructus eius; per síngulos menses áfferet primitíva, quia aquæ eius de sanctuário egrediéntur, et erunt fructus eius in cibum, et fólia eius ad medicínam.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. . . . Ps 26, 1. 4. 8 b-9 abc. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

- 1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.
- 4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. R.
- 8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
- 9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reícias. R.
- 13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
- 14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Lectio secunda

1

*Consepulti cum illo per baptismum,
in novitate vitæ ambulemus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

6, 3-5

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in
morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in
mortem, ut, quemádmódum suscitátus est Christus
a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitate
vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectionis érimus. — Verbum Dómini.

2

Conformes fieri imaginis Filii eius.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 28-32

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia coope-
rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti
sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes
fieri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in
multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vo-
cávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem
iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis
contra nos?

Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus
trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia no-
bis donábit? — Verbum Dómini.

3

*In uno Spiritu omnes nos in unum corpus
baptizati sumus.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa;
ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum
corpus sunt; ita et Christus.

Etenim in uno Spírítu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive líberi; et omnes unum Spírítum potáti sumus.

Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas

3, 26-28

Fratres:

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis.

Non est Iudæus neque Græcus, non est servus neque liber, non est másculus et fémina; omnes enim vos unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

Unus Dominus, una fides, unum baptisma

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritaté; solliciti serváre unitátem spírítus in vínculo pacis. Unum corpus et unus Spírítus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

2, 4-5. 9-10

Caríssimi:

Ad Christum accedentes, lápidem vivum, ab hominibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápidés vivi ædificámini, domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offerre spiritalés hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdotium, gens sancta, pópulus in acquisitionem ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum: qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei; qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 14, 6

℞. Allelúia. γ. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.

℞. Allelúia.

Hoc est magnum et primum mandatum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex pharisæis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait illi Iesus: « " DÍliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua ". Hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: " DÍliges próximum tuum sicut te ipsum ". In his duóbus mandátis univérſa Lex pendet et prophétæ ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Eph 4, 5-6

℞. Allelúia. γ. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma;
unus Deus et Pater. ℞. Allelúia.

*Docete omnes gentes,
baptizantes eos in Nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

28, 18-20

In illo témpore:

Accédens Iesus locútus est úndecim discípulis, dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

℞. Allelúia. γ. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℞. Allelúia.

*Baptizatus est in Iordane ab Ioanne.***✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum 1, 9-11**

In diébus illis venit Iesus a Názareth Galilææ, et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te complácuí ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia**Cf. Mt 11, 25**

℟. Allelúia. **℣.** Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℟. Allelúia.

*Sinite parvulos venire ad me***✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum 10, 13-16**

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tángeret illos; discí-puli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indígne tulit, et ait illis: « Sinite párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 8, 12 b

☩. Alleluia. ☩. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
☩. Alleluia.

* *Audi, Israel: Diliges Dominum Deum tuum
ex toto corde tuo.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

12, 28 b-34

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtúte tua ”.

Secúndum est illud: “ Díliges próximum tuum tamquam te ipsum ”. Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, magíster, in veritate dixísti: “ Unus est, et non est álius præter eum; et díligere eum ex toto corde, et ex toto intelléctu, et ex tota fortitúdine; et díligere próximum tamquam seípsum ” maius est ómnibus holocaustomátibus et sacrificiis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respondísset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ». Et nemo iam audébat eum interrogáre.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

12, 28 b-31

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et díliges Dóminus Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtúte tua ”.

Secúndum est illud: “ Díliges próximum tuum tamquam te ipsum ”. Maius horum áliud mandátum non est ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. γ. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. ℞. Allelúia.

*Nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre
Regnum Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Iudæórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico tibi: nisi quis natus fúerit denuo, non potest vidére Regnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introire et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi: nisi quis natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introire in Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 8, 12 b

℞. Allelúia. √. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

℞. Allelúia.

Fons aquæ salientis in vitam æternam.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 5-14

In illo témpore:

Venit Iesus in civitátem Samaríæ, quæ dicitur Si-char, iuxta prædium quod dedit Iacob Ioseph, filio suo. Erat autem ibi fons Iacob: Iesus ergo, fatigátus ex itinere, sedébat sic super fontem.

Hora erat quasi sexta. Venit múlter de Samaría hauríre aquam.

Dicit ei Iesus: « Da mihi bíbere ». Discípuli enim eius abierant in civitátem, ut cibos émerent.

Dicit ergo ei múlter illa samaritána: « Quómodo tu, Iudæus cum sis, bíbere a me poscis, quæ sum múlter samaritána? » Non enim coutúntur Iudæi Samaritánis.

Respóndit Iesus, et dixit ei: « Si scires donum Dei, et quis est qui dicit tibi: " Da mihi bíbere ", tu fórsitan petísses ab eo, et dedísses tibi aquam vivam ».

Dicit ei mûlier: « Dómine, neque in quo háurias habes, et púteus altus est; unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis púteum, et ipse ex eo bibit et filii eius et pécora eius? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Omnis qui bibit ex aqua hac sítiet íterum, qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; sed aqua, quam dabo ei, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

8

*Alleluia**Io 3, 16*

℟. Allelúia. *℣.* Sic Deus diléxit mundum,
ut Filium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. *℟.* Allelúia.

Qui credit habet vitam æternam✠ *Léctio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 6, 44-47*

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Est scriptum in prophétis: “ Et erunt omnes docíbiles Dei ”. Omnis, qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem.

Amen, amen, dico vobis: qui credit habet vitam ætérnam ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 8, 12 b

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
℞. Allelúia.

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

7, 37 b-39 a

In illo témpore:

Clamávit Iesus dicens: « Si quis sitit véniat ad me
et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina
de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant
credéntes in eum. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 8, 12 b

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
℞. Allelúia.

Abiit et lavit et venit videns.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

9, 1-7

In illo témpore:

Prætériens Iesus vidit hóminem cæcum a nativité.
Et interrogavérunt eum discípuli sui dicéntes: « Rab-
bi, quis peccávit, hic aut paréntes eius, ut cæcus nasceré-
tur? »

Respóndit Iesus: « Neque hic peccávit, neque parén-
tes eius; sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Nos

opórtet operári ópera eius qui misit me, donec dies est; venit nox, quando nemo potest operári: quámdu in mundo sum, lux sum mundi ».

Hæc cum dixisset, éxspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius, et dixit ei: « Vade, lava in natatória Síloæ (quod interpretátur: Missus) ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

R. Allelúia. **V.** Manéte in dilectiône mea, dicit Dóminus; qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum. **R.** Allelúia.

Manete in me et ego in vobis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locú-tus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut pal-mes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est fo-ras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

℞. Allelúia. √. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℞. Allelúia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 31-35

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies illíus sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exivit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. — Verbum Dómini.

I

IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Lectio prima

1

Requiescet super eum Spiritus Domini.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

11, 1-4 a

In die illa: Egrediétur virga de radice Iesse, et flos de radice eius ascéndet, et requiescet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ et intelléctus, Spíritus consílii et fortitúdinis, Spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum Spíritus timóris Dómini.

Non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum audítum áurium árguet, sed iudicábit in iustítia páuperes et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

¹ Bénédic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus,
magnificátus es veheménter.

²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. R.

²⁷ Omnia a te expéctant
ut des illis escam in témpore suo.

- ²⁸ Dante te illis, cölligent,
aperiēte te manum tuam,
implebúntur bonis. **R.**
- ³⁰ Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.
- ³¹ Sit glória Dómini in sáeculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis. **R.**
- ³³ Cantábo Dómino in vita mea,
psallam Deo meo quámdui sum.
- ³⁴ Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. **R.**

2

Dedi Spiritum meum super servum meum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

42, 1-3

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce servus meus, suscipiam eum; eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet.

Non clamábit neque accípiet persónam, nec audietur vox eius foris. Cálamum quassátum non cónteret, et limum fúmigans non exstínguet; in veritaté edúcet iudícium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 8-9. 10-11. 15-16 (**R.:** 1 b)

- R.** Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.
- ² Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáeculum et in sáeculum sáeculi.

- 3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. *℞.*
- 4 Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- 5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirábilia tua enarrábunt. *℞.*
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. *℞.*
- 10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
- 11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. *℞.*
- 15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
- 16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimál in beneplácito. *℞.*

3

*Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a. 6 a. 8 b-9

Spíritus Dómini super me, eo quod únixerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérem contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum plácibilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro, ut con-

solárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mæroris.

Vos autem sacerdótes Dómini vocabímmini, ministri Dei nostri dicétur vobis.

Dabo opus eórum in veritáte, et fœdus perpétuum fériam eis. Et scient in géntibus semen eórum; et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscant illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (R.: 23)

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.

24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, gloriificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. R.

26 Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

27 Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunct eum:
« Vivant corda eórum in sæculum sæculi ». R.

28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ familiæ géntium.

31 Et semen meum sérviet ipsi.

32 Narrábitur de Dómino generatióni ventúráe,
et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». R.

Spiritum novum ponam in medio vestri.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémmini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

*Psalmus responsorius**Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)**R.* Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:² in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit.Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. *R.*⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. *R.*⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. **℞.**

Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. **℞.**

5

*Super servos meos et ancillas
effundam Spiritum meum.*

Léctio libri Ioélis prophétæ **2, 23 a. 26-30 a**

Hæc dicit Dóminus:

« Fílii Sion, exsultáte et lætámmini in Dómino Deo vestro. Comedétis vescétes et saturabímmini; et laudábítis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum, et non confundétur pópulus meus in sempitérnum. Et sciétis quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundétur pópulus meus in ætérnum.

Et erit post hæc, effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri et fíliæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiónes vidébunt; sed et super servos meos et ancillas in diébus illis effúndam spíritum meum. Et dabo prodígia in cælo et in terra ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (℞.: cf. 30)

℞. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

Bénedic, ánima mea, Dómino:

Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

- 24 Quam multiplicata sunt opera tua, Domine:
omnia in sapientia fecisti,
impleta est terra creatura tua. **R.**
- 27 Omnia a te expectant
ut des illis escam in tempore suo.
- 28 Dante te illis, colligent,
aperiente te manum tuam, implebuntur bonis. **R.**
- 30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur,
et renovabis faciem terræ.
- 31 Sit gloria Domini in sæculum;
laetetur Dominus in operibus suis. **R.**
- 33 Cantabo Domino in vita mea,
psallam Deo meo quamdiu sum.
- 34 Iucundum sit ei eloquium meum,
ego vero delectabor in Domino. **R.**

Lectio secunda

1

*Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris
per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Romanos

5, 1-2. 5-9 a

Fratres:

Iustificati ex fide, pacem habemus ad Deum per
Dominum nostrum Iesum Christum, per quem et ac-
cessum habemus fide in gratiam istam, in qua stamus
et gloriamur in spe gloriæ Dei.

Spes autem non confundit, quia caritas Dei diffusa
est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui da-
tus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infirmi
essemus, secundum tempus pro impiis mortuus est.

Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. — Verbum Dómini.

2

*Spiritus testimonium reddit una cum spiritu nostro,
quod sumus filii Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.

Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. — Verbum Dómini.

3

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 26-27

Fratres:

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescimus; sed ipse Spíritus interpéllat gemitibus inenarrábilibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. — Verbum Dómini.

Unus et idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 4-13

Fratres:

Divisiónes gratiárum sunt, idem autem Spíritus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem.

Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ, álii autem sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álii fides in eódem Spíritu, álii donatiónes sanitátum in uno Spíritu, álii operatiónes virtútum, álii prophetátio, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio linguárum. Hæc autem ómnia operátur unus et idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

Si vivimus Spiritu, Spiritu et ambulemus

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Gálatas 5, 16-17. 22-23 a. 24-25

Fratres:

Spíritu ambuláte, et concupiscéntiam carnis non per-

fecéritis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis.

Fructus autem Spíritus est cáritas, gáudium, pax, longanimitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem crucifixerunt cum víitiis et concupiscéntiis.

Si vívimus Spíritu, Spíritu et ambulémus.
Verbum Dómini.

6

Signati estis Spiritu promissionis Sancto.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

1, 3 a. 4 a. 13-19 a

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi: elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem. In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangé-
lium salútis vestræ, in quo et credétes signáti estis Spíritu promissionis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptiÓnem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsíus.

Proptérea et ego áudiens fidem vestram, quæ est in Dómino Iesu, et dilectiÓnem in omnes sanctos, non cesso grátias agens pro vobis, memóriam fáciens in oratiÓnibus meis; ut Deus Dómini nostri Iesu Christi, Pater glóriæ, det vobis Spíritum sapiéntiæ et revelatiÓnis in agnitiÓne eius; illuminátos óculos cordis vestri, ut sciátis quæ sit spes vocatiÓnis eius, quæ divítiæ glóriæ hereditátis eius in sanctis, et quæ sit superéminens magnitúdo virtútis eius in nos qui crédimus.

Verbum Dómini.

Unum corpus et unus Spiritus, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdi-ne, cum longanimitáte supportántes in-vicem in caritaté; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

℟. Allelúia. ✠. Veni, Sancte Spíritus,
 reple tuórum corda fidélium,
 et tui amóris in eis ignem accénde.
 ℟. Allelúia.

Ipsorum est Regnum cælorum.

✠ Léctio sancti Evagélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

℞. Allelúia. 7. Veni, Sancte Spíritus,
et emítte cælitus lucis tuæ rádium.

℞. Allelúia.

*Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum

16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam, qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

R. Allelúia. **V.** Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium,
et tui amóris in eis ignem accénde.

R. Allelúia.

*Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficiscens vocávit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est. Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: “ Dómine, quinque talénta

tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum ”.

Ait illi dominus eius: “ Euge, serve bone et fidelis, super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam; intra in gaudium domini tui ”.

Accessit autem et qui duo talenta acceperat et ait: “ Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum ”.

Ait illi dominus eius: “ Euge, serve bone et fidelis, super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam; intra in gaudium domini tui ”.

Accedens autem et qui unum talentum acceperat ait: “ Domine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminasti et congregas ubi non sparsisti; et timens abii, et abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ”.

Respondens autem dominus eius dixit ei: “ Serve male et piger, sciebas quia meto ubi non seminavi, et congrego ubi non sparsi; oportuit ergo te mittere pecuniam meam nummulariis, et veniens ego recepissem quod meum est cum usura ”.

Tollite itaque ab eo talentum, et date ei qui habet decem talenta; omni enim habenti dabitur, et abundabit; ei autem qui non habet, et quod habet auferetur ab eo.

Et inutilem servum eicite in tenebras exteriores: illic erit fletus et stridor dentium ». — Verbum Domini.

4

Alleluia

Ap 1, 5 a. 6

℞. Allelúia. ʒ. Iesu Christe, testis fidelis,
 primogénite mortuorum,
 fecisti nos regnum et sacerdotes
 Deo et Patri nostro. ℞. Allelúia.

Vidit Spiritum descendentem in ipsum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis, venit Iesus a Názareth Galilææ et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos, et Spíritum tamquam colúmbam descendentem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te complácuí ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 16, 13 a; 14, 26 b

℞. Allelúia. ʒ. Cum vénerit Spíritus veritátis,
 docébit vos omnem veritátem;
 et súggeret vobis ómnia
 quæcúmque díxero vobis. **℞. Allelúia.**

Spiritus Domini super me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 16-22 a

In illo témpore:

Venit Iesus Názareth, ubi erat nutritus; et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre annum Dómini accéptum ».

Et, cum plicuísset librum, réddidit minístro et sedit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Cœpit autem dicere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». Et omnes testimonium illi dabant; et mirábantur in verbis grátiae, quæ procedébant de ore ipsius. — Verbum Dómini.

6

Alleluia

℞. Allelúia. ʒ. Veni, Sancte Spíritus,
et emítte cœlitus lucis tuæ rádium.
℞. Allelúia.

*Qui in bonam terram, hi sunt qui verbum retinent
et fructum afferunt in patientia.*

✠ Lécio sancti Evangelii
secúndum Lucam

8, 4-10 a. 11 b-15

In illo témpore:

Cum turba plúrima conveníret, et de síngulis civitatibus properárent ad Iesum, dixit per similitúdinem: « Exiit qui séminat semináre semen suum. Et, dum séminat ipse, áliud cécidit secus viam et conculcátum est, et vólucres cœli comedérunt illud. Et áliud cécidit super petram et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum ».

Hæc dicens clamábat: « Qui habet aures audiéndi áudiat ».

Interrogábant autem eum discípuli eius, quæ esset hæc parábola.

Quibus ipse dixit: « Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, sunt qui áudiunt, deínde venit diábolus et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Qui autem supra petram, qui cum audie-

rint, cum gáudio suscipiunt verbum, et hi radices non habent, qui ad tempus credunt et in témpore tentatiónis recédunt.

Quod autem in spinis cécidit, hi sunt qui audiérunt, et a sollicitudinibus et divítiis et voluptátibus vitæ eúntes suffocántur, et non réferunt fructum.

Quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent et fructum áfferunt in patiéntia ». — Verbum Dómini.

7

*Alleluia**Io 14, 16*

℞. *Allelúia.* γ. *Pater álium Paráclitum dabit vobis, dicit Dóminus, ut máneat vobiscum in ætérnum.*
℞. *Allelúia.*

Confíteor tibi, Pater, quod revelasti ea parvulis.

✠ *Léctio sancti Evangéllii secúndum Lucam 10, 21-24*

In illo témpore:

Exsultávit Iesus Spíritu Sancto et dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuít ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo. Et nemo scít qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos seórsum dixit: « Beáti óculi qui vident quæ vidétis; dico enim vobis: Multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt, et audíre quæ audítis, et non audiérunt ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 16, 13 a; 14, 26 b

℞. Allelúia. ʒ. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis. ℞. Allelúia.

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

7, 37 b-39

In illo témpore:

Clamábat Iesus, dicens: « Si quis sitit véniat ad me
et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina
de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant
credéntes in eum; nondum enim erat Spíritus, quia Ie-
sus nondum fúerat glorificátus. — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Io 14, 16

℞. Allelúia. ʒ. Pater álium Paráclitum dabit vobis,
dicit Dóminus,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
℞. Allelúia.

Spiritus veritatis apud vos manet.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

14, 15-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplulis suis: « Si dilígitis me, mandáta
mea servábitis.

Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum nec scit: vos cognoscétis eum, quia apud vos manet et in vobis erit ». — Verbum Dómini.

10

*Alleluia**Io 15, 26 b. 27 a*

R. Allelúia. *V.* Spíritus veritátis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus,
et vos testimónium perhibébitis.

R. Allelúia.

Spiritus Sanctus docebit vos omnia.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

14, 23-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed eius, qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súgget vobis ómnia quæ dixi vobis ». — Verbum Dómini.

11

*Alleluia**Io 15, 26 b. 27 a*

R. Allelúia. *V.* Spíritus veritátis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus,
et vos testimónium perhibébitis.

R. Allelúia.

*Spiritus veritatis, qui a Patre procedit,
testimonium perhibebit de me.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 18-21. 26-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio hábit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, propterea odit vos mundus.

Mementote sermónis, quem ego dixi vobis: “ Non est servus maior dómno suo. Si me persecúti sunt, et vos persecúntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt ”. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibétis, quia ab inítio mecum estis ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia

Io 16, 13 a; 14, 26 b

℞. Allelúia. γ. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis. ℞. Allelúia.

Spiritus veritatis ducet vos in omni veritate.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

16, 5 b-7. 12-13 a

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Nunc vado ad eum qui me misit, et nemo ex vobis intérogat me: “ Quo

vadis? ” Sed, quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum.

Sed ego veritatem dico vobis: Expedi vobis ut ego vadam; si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos.

Adhuc multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare modo. Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, ducet vos in omni veritate ». — Verbum Domini.

IN PRIMA COMMUNIONE PARVULORUM

Lectiones sumi possunt sive ex toto sive ex parte vel e Missa diei, vel e Missa In Initiatione christiana (supra pp. 1265-1281), vel e Missa votiva de sanctissima Eucharistia (infra pp. 1735-1753).

II. IN CONFERENDIS SACRIS ORDINIBUS

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates, et festa Apostolorum, Missa in qua sacri Ordines conferuntur hoc modo ordinari potest:

a) ad introitum et ad communionem dicuntur antiphonæ, quæ infra ponuntur;

b) orationes seligantur quæ sunt magis aptæ ex iis quæ infra proponuntur pro Episcopo (p. 1458 vel 1459), pro sacerdotibus (p. 1471), pro ministris Ecclesiæ (p. 1476);

c) lectiones sumantur ex iis quæ pro his celebrationibus indicantur (pp. 1305-1326), cum facultate eas adhibendi, saltem ex parte, etiam diebus, quibus Missa ritualis prohibetur;

d) nisi dicenda sit præfatio magis propria, quando fit Ordinatio sacerdotum sumi potest præfatio quæ habetur in Missa chrismatis, ut infra.

Ant. ad introitum

Io 12, 26

**Qui mihi ministrat me sequatur, dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et míster meus erit.**

Vel (quando fit Ordinatio sacerdotum):

Lc 4, 18

**Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde.**

Præfatio: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

**Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:**

Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancire,
ut únicum eius sacerdotium in Ecclésia servarétur.

Ipsé enim non solum regáli sacerdotio
pópulum acquisitionis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitate,
ut sacri sui ministérii
fiant mánuum impositione partícipes.

Qui sacrificium rénovent, eius nómine,
redemptionis humánæ,
tuis apparántes fíliis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritate præveníant,
verbo nútriant, reficiant sacraméntis.

Qui, vitam pro te fratrumque salute tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constántes tibi fidem amorémque testéntur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sabaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus étiam pro fámulis tuis,
quos ad Diaconátus, **vel** Presbyterátus, **vel** Episcopátus
órdinem promovére dignátus es,
quásumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eis tua dona custódiás,
ut, quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctifica eos in veritate.
Sicut tu me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Lectio prima

1

Pro diaconis

Applica tribum Levi, ut ministrent Aaron sacerdoti.

Lectio libri Númeri

3, 5-10 a

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Applica tribum Levi et fac stare in conspéctu Aaron sacerdotis, ut ministrent ei et excubent, et obsérvent quidquid ad cultum pértinet multitudinis coram tabernáculo testimonií, et custódiant vasa tabernáculi serviéntes in ministério eius. Dabisque dono levítas Aaron et filiis eius, quibus traditi sunt a filiis Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3-4. 5 et 11 (R.: 5 a)

R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

- 1 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.
4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

- ⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- ¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. **R.**

2

Pro presbyteris

*Tradam spiritum tuum ut sustentent tecum
onus populi.*

Léctio libri Númeri 11, 11 b-12. 14-17. 24-25 a

In diébus illis:

Ait Móyses ad Dóminum: « Cur imposuísti pondus univérsti pópuli huius super me? Numquid ego concépi omnem hanc multitudínem vel génui eam, ut dicas mihi: " Porta eos in sinu tuo, sicut portáre solet nutrix infántulum, et defer in terram, pro qua iurásti pátribus eórum? "

Non possum solus sustinére omnem hunc pópulum, quia gravis est mihi. Sin áliter tibi vidétur, óbsecro ut interficias me, et invéniam grátiam in óculis tuis, ne tantis afficiar malis ».

Et dixit Dóminus ad Móysen: « Cóngrega mihi septuagínta viros de sénibus Israel, quos tu nosti quod senes pópuli sint ac magístri, et duces eos ad óstium tabernáculi fœderis, faciésque ibi stare tecum, ut descéndam et loquar tibi, et áuferam de spíritu tuo tradámque eis, ut sustentent tecum onus pópuli, et non tu solus gravéris ».

Venit ígitur Móyses et narrávit pópulo verba Dómini, cóngregans septuagínta viros de sénibus Israel, quos stare fecit circa tabernáculum.

Descendítque Dóminus per nubem et locútus est ad eum, áuferens de spírítu qui erat in Móyse, et dans septuagínta viris. Cumque requievísset in eis spírítus, prophetavérunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: Io 15, 14)

R. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípíto vobis, dicit Dóminus.

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. R.

Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. R.

Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne et generatióne véritas eius. R.

3

Pro episcopis et presbyteris

*Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a

Spírítus Dómini super me, eo quod únxit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medéret contrítis corde, et prædicárem captívís indulgéntiam et

clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ulciónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis coronám pro cinere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spírítu mæróris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

21 « Invéni David servum meum;

óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

27 Ipse invocábit me: “ Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ” ». R.

4

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: “ Puer sum ”; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tíneas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus ».

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 10 (R.: Mt 28, 19)

R. Eúntes in mundum, docéte omnes gentes.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino, omnis terra.
- 2 Cantáte Dómino, benedicíte nómini eius. R.
Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- 3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius, in ómnibus pópulis mirábilia eius. R.
- 10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávít ». Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; iudicábit pópulos in æquitáte. R.

Lectio secunda

1

*Habemus donationes secundum gratiam,
quæ data est nobis, differentes.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

12, 4-8

Fratres:

Sicut in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alteríus membra; habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differentes: sive propheetiam secúndum ratiómem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína; sive qui exhortá-

tur in exhortádo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

Verbum Dómini.

2

Prædicamus Iesum Christum; nos autem servos vestros per Iesum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habéntes administratióem, iuxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus, sed abdicávimus occúlta dedécoris, non ambulátes in astútia, neque adulterátes verbum Dei, sed in manifestatióne veritátis commendátes nosmetípsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum; quóniam Deus, qui dixit: « De ténebris lux splendéscat », ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatióem sciéntiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis.

Verbum Dómini.

3

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimátes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui

sunt; et pro ómnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit. Itaque nos ex hoc néminem nóvumus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvumus.

Si quis ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delicta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo: Reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

4

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes invicem in caritaté; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero

evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instrucciónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi. — Verbum Dómini.

5

Pro diaconis

Habentes mysterium fidei in conscientia pura.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

3, 8-10. 12-13

Opórtet diáconos esse pudícos, non bílingues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes, habéntes mystérium fidei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum et deínde ministrent, nullum crimen habéntes.

Diáconi sint uníus uxóris viri, qui fíliis suis bene præsent et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum sibi bonum acquirént, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

6

Pro episcopis

* *Noli neglegere donationem quæ data est tibi
impositione manuum presbyterii.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

4, 12-16

Caríssime:

Nemo adulescéntiam tuam contémnat; sed exémpulum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectiáni, exhortatiáni, doctrínæ.

Noli negligere donatióem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiám cum impositione mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Atténde tibi et doctrínæ, insta in illis: hoc enim fáciens, et teipsum salvum fácies, et qui te áudiunt. — Verbum Dómini.

vel

4, 12 b-16

Caríssime:

Exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritaté, in fide, in castitaté. Dum vénio, atténde lectióni, exhortatióni, doctrínæ.

Noli negligere donatióem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiám cum impositione mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Atténde tibi et doctrínæ, insta in illis; hoc enim fáciens, et teipsum salvum fácies, et qui te áudiunt. — Verbum Dómini.

7

Pro episcopis

Ut resuscites donationem Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 6-14

Caríssime:

Admóneo te, ut resúscites donatióem Dei, quæ est in te per impositionem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis et dilectiónis et sobrietátis. Noli itaque erubescere testimó-

nium Dómini nostri, neque me vinctum eius; sed col-
labóra Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos sal-
vos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum
ópera nostra, sed secúndum propósitum suum et grá-
tiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante témpora
sæculária.

Manifestáta autem nunc per illustratióem Salva-
tórii nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem,
illuminávit autem vitam et incorruptiόnem per Evan-
gélium: in quo pósito sum ego prædicátor et apósto-
lus et doctor. Ob quam causam étiam hæc pátiōr, sed
non confúndor. Scio enim cui crédidi, et certus sum
quia potens est depósito meum serváre in illum diem.

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audí-
sti, in fide et dilectiόne quæ sunt in Christo Iesu. Bo-
num depósito custódi per Spíritum Sanctum, qui há-
bitat in nobis. — Verbum Dómini.

8

*Christus appellatus est a Deo pontifex
iuxta ordinem Melchisedech.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

5, 1-10

Omnis pón-tifex, ex homínibus assúptus, pro ho-
mínibus constituítur in his, quæ sunt ad Deum, ut
ófferat dona et sacrificía pro peccátis; qui æque con-
dolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse
circúmdatus est infirmitáte; et propter eam debet, quem-
ádmōdum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso of-
féreré pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi illum ho-
nórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut pón-
tifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: « Fílius meus

es tu, ego hódie génui te »; quemádmódum et in álio dicit: « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicatiónesque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obcædiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obcædiéntibus sibi auctor salutis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órđinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

9

Sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 7 b-11

Caríssimi:

Estóte prudéntes et vigiláte in oratió nibus. Ante ómnia autem mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia « cáritas óperit multitudínem peccatórum ».

Hospitáles invicem sine murmuratióne; unusquisque, sicut accépit donatió nem, in altéru trum illam ministrántes, sicut boni dispensató res multifórmis grátiæ Dei.

Si quis lóquitur, quasi sermó nes Dei; si quis mí nistrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus, ut in ómnibus glori ficétur Deus per Iesum Christum, cui est glória et impéri um in sácula sæculórum. Amen.

Verbum Dómini.

10

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Seniôres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ comunicátor: pascite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontánece secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ corónam. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 15, 15 b

℞. Allelúia. ℣. Vos dixi amícos, dicit Dóminus, quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo nota feci vobis. ℞. Allelúia.

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplulis suis: « Vos estis sal terræ: quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam et po-

nunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

℞. Allelúia. ʒ. Eúntes docéte omnes gentes;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi.

℞. Allelúia.

*Rogate Dominum messis, ut mittat operarios
in messem suam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangélium Regni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Videns autem turbas, misértus est eis, quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discíplulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Lc 4, 18 b-19 a

℞. Allelúia. ʒ. Evangelizáre paupéribus
misit me Dóminus,
prædicáre captívís remissionem. ℞. Allelúia.

Elegit Iesus duodecim Apostolos et misit eos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 1-5 a

In illo témpore:

Convocátis Iesus duódecim discíplis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum, ut eícerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt hæc: primus Simon, qui dicitur Petrus, et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedái et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomæus, Thomas et Mattháeus publicánuS, Iacóbus Alpháei et Taddæus, Simon Cananáus et Iudas Iscariótes, qui et trádidit eum.

Hos duódecim misit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meæ. ℞. Allelúia.

Qui voluerit inter vos primus esse erit vester servus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

20, 25-28

In illo témpore:

Ait Iesus discíplis suis: « Scitis quia príncipes gén-tium dominántur eórum, et qui magni sunt potestátem exercent in eos.

Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos magnus fieri, erit vester mínister; et quicúmque volúerit inter vos primus esse, erit vester servus.

Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre et dare ánimam suam redemptionem pro multis ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

℞. Allelúia. ⁊. Eúntes docéte omnes gentes;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sáeculi.

℞. Allelúia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécitio sancti Evangélli secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos; et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo dómimum messis, ut mittat operários in messem suam.

Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: « Pax huic dómui »; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus enim est operárius mercéde sua.

Nolíte transíre de domo in domum; et, in quamcúmque civitátem intravéritis et suscepérint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos, qui in illa sunt, et dícite illis: " Appropinquávit in vos Regnum Dei " ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 15 b

℞. Allelúia. γ. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. ℞. Allelúia.

*Beati servi, quos, cum venerit dominus,
invenerit vigilantes.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núp-tiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apérianit ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se, et faciet illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis. Et, si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constituet dóminus supra famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius, invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constituet illum ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluía. **V.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscó oves meas,
et cognóscunt me meæ. **R.** Alleluía.

*Hoc facite in meam commemorationem. Ego autem
in medio vestrum sum sicut qui ministrat.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam

22, 14-20. 24-30

Cum facta esset hora, discúbuit Iesus et Apóstoli cum eo.

Et ait illis: « Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobiscum ántequam pátiar. Dico enim vobis: Non manducábo illud, donec impleátur in Regno Dei ».

Et, accépto cálice, grátias egit, et dixit: « Accípite hoc et dividíte inter vos. Dico enim vobis: Non bibam ámodo de generatióne vitis, donec Regnum Dei véniat ».

Et, accépto pane, grátias egit et fregit, et dedit eis dicens: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratióem ».

Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: « Hic calix novum testaméntum est in ságuine meo, qui pro vobis fúnditur ».

Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos " benéfici " vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcésor est sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recumbit an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat.

Vos autem estis qui permansistis mecum in tentationibus meis; et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus, Regnum, ut edatis et bibatis super mensam meam in Regno meo, et sedeatis super thronos iudicantes duodecim tribus Israel ». — Verbum Domini.

8

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. ℞. Allelúia.

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriae, videt lupum venientem et dimittit oves et fugit, et lupus rapit eas et dispérgit, quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognosco meas, et cognoscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Domini.

Alleluia

Io 12, 26 a

℞. Allelúia. ⁊. Si quis mihi ministrat, me sequatur,
dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et míster meus erit.
℞. Allelúia.

Si quis mihi ministrat, me sequatur.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témpore:

Respóndit Iesus Andréæ et Philípโป, dicens:
« Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens
in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si au-
tem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam, perdit eam; et qui odit
ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custó-
diét eam.

Si quis mihi ministrat, me sequatur; et, ubi sum ego,
illic et míster meus erit. Si quis mihi ministráverit,
honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 15 b

℞. Allelúia. ⁊. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. ℞. Allelúia.

Non vos me elegistis, sed ego elegeri vos.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta

mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dómínus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómíne meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscó oves meas,
et cognóscunt me meæ. ℞. Allelúia.

*Pro eis sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi
sanctificati in veritate.*

✠ Lécitio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

17, 6. 14-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pa-
ter sancte, manifestávi Nomen tuum homínibus, quos
dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti;
et sermónem tuum servavérunt.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo.

De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

Lc 4, 18 a-19 a

℞. Allelúia. ʒ. Evangelizáre paupéribus
misit me Dóminus,
prædicáre captívis remissionem.

℞. Allelúia.

*Sicut misit me Pater, et ego mitto vos:
Accipite Spiritum Sanctum.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli propter metum Iudæórum, venit Iesus, et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ».

Et, cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discipuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixisset, insufflávít et dicit eis: « Accípíte Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssa sunt eis; quorum retinuéritis, réténta sunt ».

Verbum Dómini.

13

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. √. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas,
et cognóscunt me meæ. ℞. Allelúia.

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et pran-
dísset cum eis, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis,
díligris me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis
me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas
me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis; tu scis quia
amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

III. AD MINISTRANDUM VIATICUM

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ, dici potest vel Missa de Ss.ma Eucharistia (p. 1731) vel, pro opportunitate, Missa pro infirmis (p. 1625), cum orationibus quæ sequuntur.

Lectiones sumuntur ex iis quæ infra (pp. 1627-1635) vel in Ordine Unctionis infirmorum proponuntur, nisi utilitas infirmi et astantium alias lectiones seligere suadeat.

Quando tamen Missa votiva prohibetur, una e lectionibus sumi potest e textibus de quibus supra, nisi occurrat Triduum sacrum, sollemnitas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi vel alia sollemnitas de præcepto servanda.

Collecta

Deus, cuius Fílius nobis est via, véritas et vita,
réspece cleménter fámulum tuum **N.**
et præsta, ut, tuis promissionibus se committens,
et Córporè Fílii tui recreátus,
ad regnum tuum progrediátur in pace. Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificíum nostrum, Pater sancte, intuére benígnus,
ut Agnum tibi paschálem repræséntet,
cuius pássio paradísi iánuas reserávit, et fámulum tuum **N.**
in ætérnum munus per grátiam tuam introducat.
Per Christum.

Post communionem

Dómine, qui es salus ætérna in te credéntium,
præsta, quæsumus, ut fámulus tuus **N.**,
cælésti pane potúque reféctus,
in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat.
Per Christum.

IV. PRO SPONSIS

1. IN CELEBRATIONE MATRIMONII

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, dicitur, cum sacris vestibus coloris albi, Missa « Pro sponsis ». Occurrente tamen dominica vel sollemnitate, dicitur Missa de die, retentis in ea benedictione super sponsam et sponsum atque, pro oportunitate, formula propria benedictionis finalis.

Cum tamen liturgia verbi celebrationi Matrimonii aptata magnam vim habeat in catechesi de ipso Sacramento et de numeribus coniugum tradenda, quando Missa « Pro sponsis » prohibetur (nisi occurrant Triduum sacrum, sollemnitates Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, vel aliæ sollemnitates de præcepto servandæ), una e lectionibus sumi potest e textibus pro celebratione Matrimonii prævisis. In dominicis insuper temporis Nativitatis et « per annum », si Missa in qua celebratur Matrimonium a communitate paræciali non participatur, dici potest etiam integra Missa « Pro sponsis ».

Si Matrimonium celebratur tempore Adventus vel Quadragesimæ aliisque diebus indolem pænitentialem præferentibus, parochus sponso moneat, ut rationem habeant peculiaris naturæ horum temporum liturgicorum.

A

Ant. ad introitum

Ps 19, 3. 5

**Mittat vobis Dóminus auxiliium de sancto,
et de Sion tueátur vos.**

**Tríbuat vobis secúndum cor vestrum,
et omne consílium vestrum confírmet.**

Collecta

**Deus, qui tam excelléti mystério
coniugále vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fódere nuptiárum,**

præsta, quæsumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui, in humáno génerē creádo,
unitátem inter virum et mulierem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugáli copulánda sunt fœdere,
uníus vínculo dilectiónis astríngē,
ut, quos in caritatē fructificáre largírís,
ipsíus caritatís testes esse concédas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1342-1368.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et cuius largítor es óperis,
esto dispósitor. Per Christum.

Præfatio: De dignitate fœderis nuptiarum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui fœdera nuptiárum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum fíliis
sanctórum connubiórum fecúnditas pudíca servíret.

Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffabílibus modis
utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi prodúxit ornátum,
regenerátio ad Ecclésiæ perdúcat augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur **Hanc igitur proprium.**
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum **N. et N.**
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére proficias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto **Pater noster et omisso Libera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.**

In invitatorio, si unus ex sponsis vel ambo non communicant, omitti possunt verba Christi Córporis et Sanguinis sacraménto.

In oratione Deus, qui potestáte, possunt omitti, pro opportunitate, duæ ex tribus paragraphis Deus, qui potestáte; Deus, qui tam excellénti; Deus, per quem múlier; ea tantum retenta paragrapho, quæ respondeat lectioni Missæ.

In ultima paragrapho huius orationis, verba uncis inclusa omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex gr. si sponsi sint superadulti.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Dóminum, fratres caríssimi, suppliciter deprecémur,
ut super hanc fámulam suam,
quæ huic sponso nupsit in Christo,
benedictiónem grátiae suæ cleménter effúndat,
et quos fœdere sancto coniúnxit
(Christi Córporis et Sánguinis sacraménto)
una fáciat caritaté concórdes.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

* Deus, qui potestáte virtútis tuæ
de níhilo cuncta fecísti,
qui, dispósitis universitátis exórdiis
et hómine ad imáginem tuam facto,
inseparábile viro mulieris adiutórium condidísti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuísset institúi
numquam licére disiúngi:

* Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fœdere nuptiárum:

* Deus, per quem múlier iúngitur viro,
et societas, principáliter ordináta,
ea benedictióne donátur,
quæ sola nec per originális peccáti pœnam
nec per dilúvii est abláta senténtiam:

Réspice propítius super hanc fámulam tuam,
quæ, maritali iuncta consórtio,
tua se éxpetit benedictióne muníri:
sit in ea grátia dilectiónis et pacis,
imitatríxque sanctárum permáneat feminárum,
quarum in Scriptúris laudes prædicántur.

Confídat in ea cor viri sui,
 qui, parem sóciam et grátiae vitæ coherédem agnóscens,
 eam honóre débito proseguátur
 eóque díligat semper amóre,
 quo Christus suam diléxit Ecclésiám.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
 ut hi fámuli tui nexi fídei mandátisque permáneant,
 et, uni thoro iuncti,
 morum sint integritáte conspícui;
 Evangélii róbre communiti,
 bonum Christi testimónium ómnibus maniféstent;
 (in sóbole sint fecúndi,
 sint paréntes virtútibus comprobáti;
 vídeant ambo filios filiórum suórum)
 et, optátam demum senectútem adépti,
 ad beatórum vitam et ad cæléstia regna pervéniant.
 Per Christum Dóminum nostrum.

✠. Amen.

Missa deinde proseguitur more solito.

Ant. ad communionem

Cf. Eph 5, 25. 27

Christus diléxit Ecclésiám et seípsum trádidit pro ea,
 ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam.

Post communionem

Huius, Dómine, sacrificii virtúte,
 institúta providéntiæ tuæ
 pio favóre comitáre,
 ut, quos sancta societáte iunxísti
 (et uno pane unóque cálice satiásti)
 una étiam fácias caritáte concórdes.
 Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater ætérnus
 in mútuo vos servet amóre concórdes,
 ut pax Christi hábitet in vobis,
 et in domo vestra iúgiter máneat.

℞. Amen.

Benedictiónem habeátis in filiis,
 ab amícis solácium,
 et veram cum ómnibus pacem.

℞. Amen.

Caritátis Dei testes sitis in mundo,
 ut, quos afflícti et egéni benignos invénerint,
 in ætérna Dei tabernácula
 vos grati aliquándo recípiant.

℞. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
 benedícat omnípotens Deus,
 Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

B**Ant. ad introitum**

Ps 89, 14. 17

Repléti sumus mane, Dómine, misericórdia tua,
 et exsultávimus et delectáti sumus
 ómnibus díebus nostris.
 Sit splendor Dómini super nos
 et super ópera mánuum nostrárum.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatió nibus nostris,
 et super hos fámulos tuos

grátiam tuam benígnus effúnde,
 ut qui apud tua coniungúntur altária
 in mútua caritaté firméntur.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1342-1368.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine,
 lætántes offérimus,
 benígnus assúme,
 et, quos sacraménti fódere coniunxísti,
 patérna pietáté custódi.
 Per Christum.

Præfatio: De magno sacramento Matrimonii.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Quia novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
 ut, quem mortis et resurrectiónis redemísses mystério,
 divínæ in Christo fáceres natúræ consórtem
 eiúsque in cælis glóriæ coherédem.

Cuius piússimam grátia largitátem
 in viri mulierisque significásti connúbio,
 ut ad ineffábile tui amóris consílium
 nos revocáret quod ágitur sacraméntum.

Et ideo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum **N.** et **N.**
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum pervenire tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudere proficias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omissa Libera nos, sacerdos, stans ad
sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In oratione Pater sancte omitti potest, pro opportunitate,
una ex duabus paragraphis Pater sancte; Deus, qui, ad amóris,
ea tantum retenta paragrapho quæ respondeat lectioni Missæ.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Super hos sponsos, qui, matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut (Christi Córporis Sanguinísque partícipes)
mútua semper dilectióne nectántur,
Dóminum deprecémur.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

* Pater sancte,
qui hómínem ad imáginem tuam cónditum
másculum creásti et féminam,
ut vir et múlíer, in carnis et cordis unitáte coniúnti,
munus suum in mundo adimplérent:

* Deus, qui, ad amoris tui consilium revelandum, in mútua dilectione sponsorum fœdus illud adumbrári voluisti, quod ipse cum pópulo tuo iníre dignátus es, ut, sacraménti significatióne compléta, in fidélium tuórum coniugáli consórtio Christi et Ecclesiæ nuptiále patéret mystérium: super hos fámulos tuos (N. et N.) dexteram tuam, quæsumus, propitiátus exténde.

Præsta, Dómine, ut, in huius quod íneunt sacraménti consórtio, inter se amoris tui dona commúnicent, et, præsentíæ tuæ signum ínvicem ostendéntes, cor unum fiant et ánima una.

Da étiam, Dómine, ut domum, quam ædíficant, ópere quoque susténtent, filiósque suos, evangélica disciplína formátos, cælésti famíliæ tuæ præparent cooptándos.

Hanc fámulam tuam N. tuis dignéris benedictionibus cumuláre, ut, uxóris ac matris múnera complens, casta suam domum dilectione refóveat, et grátia décoret affábili.

Hunc étiam fámulum tuum N. cælésti, Dómine, benedictione proséquere, ut maríti fidélis officia digne persólvat et próvidi patris.

Concéde, Pater sancte, ut, qui coram te coniúgio copuláti ad mensam tuam accédere cúpiunt, cæléste aliquándo convívium participáre læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Missa deinde proseguitur more solito.

Ant. ad communionem**Io 13, 34**

Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Mensæ tuæ partícipes effécti,
quæsumus, Dómine,
ut, qui nuptiárum iungúntur sacraménto,
tibi semper adhæreant,
et tuum homínibus nomen annúntient.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater omnípotens gáudium suum vobis concédát
et in fíliis vos benedícat.

R. Amen.

Unigénitus Dei Fílius in próspere et advérsis
vobis miserátus assístat.

R. Amen.

Spíritus Dei Sanctus caritátem suam
in corda vestra semper effúndat.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus,

R. Amen.

C**Ant. ad introitum****Ps 144, 2. 9**

Per síngulos dies benedícám tibi, Dómine,
et laudábo nomen tuum in sæculum sæculi,
quia suávis es univérsis,
et miseratiónes tuæ super ómnia ópera tua.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
 ut hi famuli tui, nuptiarum sacramento iungendi,
 in fide quam profitentur accrescant,
 et sobole fideli tuam ditent Ecclesiam. Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1342-1368.

Super oblata

Propitiare, Domine, supplicationibus nostris,
 et has oblationes, quas tibi pro his famulis tuis
 sancto fœdere copulatis offerimus,
 benigno suscipe vultu,
 ut per hæc mysteria
 in mutua caritate tuoque amore firmentur.
 Per Christum,

Præfatio: De Matrimonio ut signum divinæ caritatis.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habemus ad Dominum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
 Qui hóminem pietátis tuæ dono créatum
 ad tantam voluísti dignitátem extólli,
 ut in viri mulierisque consórtio
 veram relínqueres tui amóris imáginem;
 quem enim ex caritaté creásti,
 eum ad caritátis legem vocáre non désinis,
 ut ætérnæ tuæ caritátis partícipem esse concédas.

Cuius connúbii sancti mystérium
dum tuæ dilectiónis signum exsístit,
amórem sacrat humánum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam exórat maiestátem,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére proficias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad
sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur:

Précibus nostris, fratres caríssimi,
super hos sponsos
Dei benedictiónem súplices invocémus,
ut ipse suo fóveat benígnus auxílio,
quos ditávit connúbii sacraménto.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

Pater sancte, mundi cónditor univérsi,
qui virum atque mulierem
ad imáginem tuam creásti,

eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári,
te pro hac sponsa humíliter deprecámur,
quæ hódie viro suo nuptiárum iúngitur sacraméto.

Super eam, Dómine, eiúsque vitæ consórtem
benedictio tua copiósá descendat,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
famíliam ornent fíliis, ditent Ecclésiám.

Læti te laudent, Dómine, te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gáudeant adesse ut fáveas,
te séntiant in necessitátibus astáre ut lénias;
te in cœtu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti próspérá senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróna,
ad cæléstia regna pervéniant.

Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Missa deinde proseguitur more solito.

Ant. ad communionem

Ps 33, 1. 9

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augméntum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur efféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Dóminus Iesus,
qui núptiis in Cana adesse dignátus est,
vobis et propínquis vestris
benedictiónem suam largiátur.

R. Amen.

Ipse, qui Ecclésiám diléxit in finem,
amórem suum in corda vestra
indesinénter effúndat.

R. Amen.

Det vobis Dóminus,
ut, eius resurrectionis fidem testántes,
beátam spem exspectétis in gáudio.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, **✠** et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Lectio prima

1

Masculum et feminam creavit eos.

Lectio libri Génesis

1, 26-28. 31 a

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit piscibus maris et volatilibus cæli, et béstiis universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et dominámini piscibus maris et volatilibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. R.

²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;

²¹ quía in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. R.

²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódu sperávimus in te. R.

2

Et erunt duo in carne una.

Lectio libri Génesis

2, 18-24

Dixit Dóminus Deus: « Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adiutórium símile sibi ».

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis ipsum est nomen eius. Appellavítque Adam nominibus suis cuncta animántia, et univérsa volatília cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis eius.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam; cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea, et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam.

Dixítque Adam: « Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocábitur " Virágo ", quóniam de viro sumpta est ».

Quámobrem relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 3-4. 9-10. 11-13 (R.: cf. 12 c)

R. Laudáte nomen Dómini.

vel Allelúia.

¹ Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.

² Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

- 3 Laudáte eum, sol et luna,
laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
- 4 Laudáte eum, cæli cælórum,
et aquæ omnes quæ super cælos sunt. **R.**
- 9 Montes et omnes colles,
ligna fructífera et omnes cedri,
- 10 béstiæ et univérssa pécóra,
serpéntes et vólucres pennátæ. **R.**
- 11 Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdicez terræ,
- 12 iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus,
- 13 laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus. **R.**

3

*Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem,
qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.*

Léctio libri Génesis

24, 48-51. 58-67

In diébus illis:

Servus Abraham dixit ad Laban: « Benedíxi Dómino Deo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto ití-
nere, ut súmerem fíliam fratris dómini mei fílio eius. Quámobrem, si fácitis misericórdiam et veritátem cum dómino meo, indicáte mihi; sin autem áliud placet, et hoc dicite mihi, ut vadam ad déxteram sive ad siní-
stram ».

Responderúntque Laban et Báthuel: « A Dómino egréssus est sermo; non póssumus extra plácitum eius quidquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te est; tolle eam et proficiscere, et sit uxor fílii dómini tui, sicut locútus est Dóminus ».

Cumque vocata venisset, sciscitanti sunt: « Vis ire cum homine isto? »

Quæ ait: « Vadam ».

Dimiserunt ergo eam et nutricem illius, servumque Abraham et comites eius, imprecantes prospera sorori suæ atque dicentes: « Soror nostra es, crescas in mille milia, et possideat semen tuum portas inimicorum suorum ». Igitur Rebécca et puellæ illius, ascensis camelis, secutæ sunt virum, qui festinus revertebatur ad domum suum.

Eo autem tempore deambulabat Isaac per viam quæ ducit ad puteum, cuius nomen est « Viventis et Videntis »; habitabat enim in terra australi. Et egressus fuerat ad meditandum in agro, inclinata iam die. Cumque elevasset oculos, vidit camelos venientes procul.

Rebécca quoque, conspecto Isaac, descendit de camelo, et ait ad puerum: « Quis est ille homo, qui venit per agrum in occursum nobis? »

Dixitque ei: « Ipse est dominus meus ». At illa tollens cito pallium operuit se. Servus autem cuncta quæ gesserat narravit Isaac. Qui introduxit eam in tabernaculum Saræ matris suæ, et accepit eam uxorem; et in tantum dilexit eam, ut dolorem, qui ex morte matris eius acciderat, temperaret. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 10 et 15. 17-18 (R.: 9 a)

R. Suavis Dominus universis.

1 Miserator et misericors Dominus,
longanimis et multæ misericordiæ.

2 Suavis Dominus universis,
et miserationes eius super omnia opera eius. R.

10 Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua;
et sancti tui benedicant tibi.

- 15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno. **R.**
- 17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. **R.**

4

*Ipse coniungat vos impleatque benedictionem
suam in vobis*

Léctio libri Tobíæ

7, 9 c-10. 11 c-17

In diébus illis:

Cum hortarétur Ráguel eum discúmbere ad prándium, Tobías dixit: « Hic ego hódie non manducábo neque bibam, nisi prius petitiónem meam confírmes, et promíttas mihi dare Saram fíliam tuam ».

Cum nutáret Ráguel et non daret peténti ullum respónsum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quóniam huic timénti Deum debétur coniux fília tua; proptérea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbito quod Deus preces et lácrimas meas in conspéctu suo admiserit, et credo quóniam ídeo fecit vos veníre ad me, ut ista coniungerétur cognatióni suæ secúndum legem Móysi, et nunc noli dúbium gérere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens dexteram fíliæ, dexteræ Tobíæ trádidit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob vobíscum sit, et ipse coniúngat vos impleátque benedictiónem suam in vobis ».

Et accépta charta, fecérunt conscriptiónem coniúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicéntes Deum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

- 12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
- 18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. R.
- 20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiutor et protéctor noster est;
- 21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. R.
- 22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. R.

5

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum Tobías dixit Saræ: « Fílii sanctórum sumus et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedicant te cæli et terræ, maréque et fontes et flúmina, et omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedistíque ei adiutórium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sácula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, et consenescámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 8 et 13. 17-18 a (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.
- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in filios filiórum;
- 18 in eos qui servant testaméntum eius. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum 2, 8-10. 14. 16 a; 8, 6-7 a

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transliens colles. Símilis est diléctus meus cápree hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respiciens per fenéstas, prospiciens per cancellos.

En diléctus meus loquitur mihi: « Surge, próperea, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Diléctus meus mihi, et ego illi.

Qui dixit mihi: « Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia

fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulá-
tio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem,
nec flúmina óbruent illam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. **R.**

Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. **R.**

Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. **R.**

7

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.*

Léctio libri Sirácidæ 26, 1-4. 16-21

Mulieris bonæ beátus vir; númerus enim annórum
illíus duplex. Múlier fortis oblécet virum suum, et an-
nos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum
dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis
cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulieris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est múlier sensáta et tácita, non est immutátio eruditæ ánimæ. Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulieris bonæ spécies in ornáméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Benedicam Dóminum in omni témpore.

² Benedicam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

⁷ Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius
salvávit eum. R.

⁸ Vallábit ángelus Dómini
in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.

⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

*Feriam domui Israel et domui Iuda
foedus novum.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 31, 31-32 a. 33-34 a

« Ecce dies venient, dicit Dóminus, et feriam dómui Israel et dómui Iuda foedus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti.

Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus; dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: " Cognósce Dóminum "; omnes enim cognóscent me, a mínimo eórum usque ad máximum », ait Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 1)

R. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.

vel Allelúia.

Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.

Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,

6 quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus,
7 ab auditióne mala non timébit. *R.*

8 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. *R.*

9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáeculum sáeculi,
cornu eius exaltábitur in glória. *R.*

Lectio secunda

1

Quis nos separabit a caritate Christi?

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádedit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustíficat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dextéram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque fu-

túra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quáelibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

2

* *Exhibete corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

12, 1-2. 9-18

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis cõrpora vestra hõstiam vivẽtem, sanctam, Deo placẽtem, rationábile obséquium vestrum. Et nolite conformári huic sáculo, sed transformámini renovatiõne mentis, ut probétiis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatiõne, odiẽntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligẽtes, honóre ínvicem præveniẽtes, sollicitúdi-ne non pigri, spírítu fervẽtes, Dómino serviẽtes, spe gaudẽtes, in tribulatiõne paciẽtes, oratiõni instántes, necessitatibus sanctõrum comunicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persequẽtibus, benedícite et nolite maledicere.

Gaudére cum gaudẽtibus, flere cum flẽtibus, idípsum ínvicem sentiẽtes, non alta sapiẽtes sed humílibus consentiẽtes.

Nolite esse prudẽtes apud vosmetípso-s. Nulli malum pro malo reddẽtes, providẽtes bona coram ómnibus homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habẽtes. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

12, 1-2. 9-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis cörpera vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétiis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritaté fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spírítu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne paciéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctórum comunicántes, hospitalitátem sectántes. — Verbum Dómini.

3

Corpus vestrum templum est Spiritus Sancti.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatióni, sed Dómino, et Dóminus cörperi. Deus vero et Dóminum suscitávit, et nos suscitábit per virtútem suam. Nescítiis quóniam cörpera vestra membra sunt Christi?

Qui autem adhæret Dómino, unus spírítus est. Fúgite fornicatióne[m]. Omne peccátum quodcúmque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat.

An nescítis quóniam corpus vestrum templum est Spíritus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis pretio. Glorificáte ergo Deum in corpore vestro.

Verbum Dómini.

4

Si caritatem non habuero, nihil mihi prodest.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 8 a

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellentiorem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens.

Et si habúero prophetiam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas; et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulá-tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósá, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. — Verbum Dómini.

* *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclesia.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

5, 2 a. 21-33

Fratres:

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádídít se ipsum pro nobis.

Subiécti estóte ínvicem in timóre Christi. Mulíeres viris suis sicut Dómino; quóniam vir caput est mulieris, sicut et Christus caput est Ecclésiæ, ipse Salvátor corpóris. Sed ut Ecclésia subiécta est Christo, ita et mulíeres viris in ómnibus.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiám, et se ipsum trádídít pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiám, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem diligit, se ipsum diligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiám: quia membra sumus corpóris eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. Verúmtamen et vos sínguli, unusquisque suam uxórem sicut se ipsum dilígat; uxor autem tímeat virum. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli
ad Ephésios

5, 2 a. 25-32

Fratres:

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádedit se ipsum pro nobis.

Viri, diligite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiám, et se ipsum trádedit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiám, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent diligere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, se ipsum díligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiám; quia membra sumus córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. — Verbum Dómini.

6

Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Colossenses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, paciéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis,

si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

7

*Omnes unanimes, compatientes,
fraternitatis amatores.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 1-9

Caríssimi:

Mulieres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversatióem sine verbo lucrifiant; considerántes castam in timóre conversatióem vestram. Quarum sit non extrínsecus capillatúræ aut circumdatiónis auri aut induménti vestimentórum cultus; sed qui absconditus cordis est homo, in incorruptibilitáte mitis et quiéti spíritus, qui est in conspéctu Dei lócuples.

Sic enim aliquándo et sanctæ mulieres sperántes in Deo ornábant se, subiéctæ própriis viris, sicut Sarra obœdiébat Abrahæ, dómimum eum vocans; cuius estis filiæ benefaciéntes et non timéntes ullam perturbatióem.

Viri simíliter cohabitántes secúndum sciéntiam, qua-

si infirmióri vaso muliebri impertiéntes honórem, tamquam et coherédibus grátiae vitæ, uti ne impediántur oratiónes vestræ.

In fine autem omnes unánimes, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, húmiles; non reddéntes malum pro malo, vel maledíctum pro maledícto, sed e contráριο benedicéntes, quia in hoc vocáti estis, ut benedictiónem hereditáte accipiátis.

Verbum Dómini.

8

Diligamus in opere et veritate.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 18-24

Filioli, non diligámus verbo nec lingua, sed in ópere et veritate. In hoc cognoscémus quóniam ex veritate sumus, et in conspéctu eius placábimus corda nostra. Quóniam, si reprehénderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognóscit ómnia.

Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum; et quodcúmque petiéri-mus accípimus ab eo, quóniam mandáta eius custodí-mus, et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Et hoc est mandátum eius, ut credámus in Nómine Fílii eius Iesu Christi et diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta eius in ipso manet, et ipse in eo; et in hoc cognóscimus quóniam manet in nobis, ex Spíritu, quem nobis dedit.

Verbum Dómini.

9

Deus caritas est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-12

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam cáritas ex Deo

est; et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non diligit non cognóvit Deum, quóniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummáta est. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

℞. Allelúia. ⁊. Deus caritas est;
diligámus nos ínicem, sicut Deus diléxit
nos. ℞. Allelúia.

*Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spírítu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos fuerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

1 Io 4, 12

℞. Allelúia. √. Si diligámus ívicem,
Deus in nobis manet,
et caritas eius in nobis perfécta est.

℞. Allelúia.

Vos estis lux mundi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita, neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona opera, et gloríficent Patrem vestrum qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 16

℞. Allelúia. ⁊. Qui manet in caritatē, in Deo manet,
et Deus in eo. ℞. Allelúia.

* *Ædificavit domum suam supra petram.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 21. 24-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine, Dómine ” intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirábantur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 21. 24-25

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine, Dómine ” intrábit in Regnum cæló-

rum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

1 Io 4, 7 b

℞. Allelúia. ʒ. Omnis qui díligit ex Deo natus est, et cognóscit Deum. ℞. Allelúia.

Quod Deus coniunxit, homo non separet.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

19, 3-6

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómīni dimíttēre uxórem suam, quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio, " másculum et féminam fecit eos, " et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una " ? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

℞. Allelúia. ʒ. Deus cáritas est; diligámus nos ínvicem, sicut Deus diléxit nos. ℞. Allelúia.

*Hoc est magnum et primum mandatum.
Secundum autem simile est huic.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex phariséis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “ DÍliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ”. Hoc est magnum et primum mandátum.

Secúndum autem símile est huic: “ DÍliges próximum tuum sicut te ipsum ”. In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ.

Verbum Dómini.

6

Alleluia

1 Io 4, 7 b

℞. Allelúia. ℣. Omnis qui díligit ex Deo natus est, et cognóscit Deum. ℞. Allelúia.

Non sunt duo, sed una caro.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 6-9

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ab inítio creatúræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit ad uxórem suam, et erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro ”.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ». Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 12

℞. Allelúia. ✠. Si diligámus invicem, Deus in nobis manet,
et caritas eius in nobis perfecta est.
℞. Allelúia.

*Hoc fecit initium signorum Iesus
in Cana Galilææ.*

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus et discipuli eius ad núptias; et, deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlter? Nondum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque dixerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósito secúndum purificatióem Iudæórum, capiéntes singulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et impleverunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclino ». Illi autem tulerunt.

Ut autem gustávit architriclinus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant qui haurierant aquam, vocat sponsum architriclinus et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et, cum inebriáti fuerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit ínítium signórum Iesus in Cana Galilææ; et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

1 Io 4, 16

℞. Allelúia. √. Qui manet in caritaté, in Deo manet, et Deus in eo. ℞. Allelúia.

Manete in dilectione mea.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témpore:

15, 9-12

Dixit Iesus discíplis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

℞. Allelúia. √. Deus caritas est; diligámus nos ínvicem, sicut Deus diléxit nos. ℞. Allelúia.

*Hoc est præceptum meum,
ut diligatis invicem.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témpore:

15, 12-16

Dixit Iesus discíplis suis: « Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem

hac dilectionem nemo habet, ut animam suam quis ponat pro amicis suis. Vos amici mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dñus eius: vos autem dixi amicos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia

1 Io 4, 12

R. Allelúia. V. Si diligámus ínicem, Deus in nobis manet,
et caritas eius in nobis perfécta est.

R. Allelúia.

*

Ut sint consummati in unum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

2. IN ANNIVERSARIIS MATRIMONII

In anniversariis Matrimonii, præsertim vero in XXV et L anniversario, dici potest, quando permittuntur Missæ pro variis necessitatibus, Missa pro gratiis Deo reddendis, p. 1650, cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eædem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria « per annum ».

A. In anniversario

Collecta

Deus, creátor ómnium,
qui virum et féminam in principio condidisti,
ut vínculo constitúerent coniugále,
uniónem famulórum tuórum **N.** et **N.** bénedic et confírma,
ut coniunctiónis Christi cum Ecclésia imáginem
semper perfectiórem exhibeant.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui ex látere Christi
sánguinem et aquam manáre fecisti
ad humanæ regeneratiónis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis **N.** et **N.** dignáre suscipere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque reféctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritaté corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestátis et pacis,
et ómnibus ad consolatiónes páteat caritátis.
Per Christum.

B. In XXV anniversario

Collecta

Dómine, qui hos fámulos tuos **N.** et **N.**
 indissolúbili matrimónii nexu coniunxísti,
 et animórum communióne
 dignátus es inter labóres et gáudia sustentáre,
 eórum, quásumus, auge et purífica caritátem,
 ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne læténtur.
 Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
 pro fámulis **N.** et **N.** dignánte assúme,
 ut exínde pacem et gáudium abundánte exháuriant.
 Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam familiæ tuæ hos cóniuges **N.** et **N.**
 (cum líberis et amícis) propítius admisísti,
 da eis fórtiter et aláriter
 in mútuam communióne sic prógredi,
 ut usque ad cæléste convívium,
 tuo múnere, coniungántur.
 Per Christum.

C. In L anniversario

Collecta

Deus Pater omnípotens,
 hos cóniuges **N.** et **N.** cleménte aspicias,
 (cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
 pro bonis longævæ conversatióne opéribus,
 et eórum fructíferam benedic senectútem,

sicut eórum caritátis primítias
sacraménto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis **N.** et **N.** dignánte assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixérunt,
et ómnia bona unitátis et pacis a tua póstulant largitáte.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges **N.** et **N.** in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admíttas cæléste convívium.
Per Christum.

V. IN BENEDICTIONE ABBATIS ET ABBATISSÆ

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Vel:

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine, fámulo tuo **N.**,
quem huius communitátis **N.** abbátem elegísti,
ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt
fratrum suorum ánimos ínstruat,
quátenus ætérnæ remuneratiónis mercédem
a te, Pastóre piússimo,
una cum ipsis lætus percípiat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1373-1380.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
múnera famulórum tuórum et præsta,
ut, seípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
vera humilitáte, obcædiéntia et pace
iúgiter repleántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Filius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptionem pro multis.

Vel:

Ubi caritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine, respice propítius,
et nos, qui mystérium fidei celebrávimus,
fac per sémitas Evangéllii indesinéter currere,
in ómnibus te glorificántes.
Per Christum.

Lectio prima

1

Inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

Lectio libri Proverbiórum

2, 1-9

Fili mi, si suscepéris sermónes meos, et mandáta
mea absconderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris
tua, inclína cor tuum ad cognoscéndam prudentiam.

Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor
tuum prudentiæ, si quæsieris eam quasi pecúniam, et sic-
ut thesauros effóderis illam, tunc intélleges timórem Dó-
mini, et sciéntiam Dei invénies; quia Dóminus dat sa-
piéntiam, et ex ore eius prudentia et sciéntia.

Custódiét rectórum salútem, et próteget gradiétes

simpliciter, servans sémitas iustítiæ, et vias sanctorum custódiens.

Tunc intélleges iustítiam et iudícium, et æquitátem et omnem sémitam bonam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

2

Viam sapientiæ monstrabo tibi.

Léctio libri Proverbiórum

4, 7-13

Principium sapiéntiæ, pósse sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquiré prudéntiam. Arripe illam, et

exaltábit te, glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus; dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et córona ínclita próteget te.

Audi, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicén-
tur tibi anni vitæ; viam sapiéntiæ monstrábo tibi; du-
cam te per sémitas æquitátis, quas cum ingrèssus fúe-
ris, non artabúntur gressus tui, et currens non habébis
offendículum.

Tene disciplínam, ne dimíttas eam; custódi illam,
quia ipsa est vita tua. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 5-6. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,
annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. R.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua,
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ. R.

Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succrésceat.
Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. R.

Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. R.

Lectio secunda

1

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

3, 12-17

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetúdine, cum longanimitate supportántes ívicem in caritate; solliciti serváre unitatem spiritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

2

Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Colossenses

4, 1-6

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patiéntiam, supportántes ívicem et donántes vobis ípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vinculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágétes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

3

Obcédite præpositis vestris. Orate pro nobis.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

13, 1-2. 7-8. 17-18

Fratres:

Cáritas fraternitátis máneat. Hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángelos.

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Iesus Christus heri et hódie idem, et in sácula.

Obcédite præpósitis vestris et subiacéte eis; ipsi enim pervigilant pro animábus vestris quasi ratióne redditúri; ut cum gáudio hoc fáciant et non gemétes; hoc enim non expédit vobis.

Oráte pro nobis; confídimus quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus bene volétes conversári.

Verbum Dómini.

Formæ facti gregis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Seniôres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiônum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontáneæ secúndum Deum; neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ coronam.

Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

℞. Allelúia. ⁊. Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magíster vester unus est, Christus.

℞. Allelúia.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplulis suis: « Nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fra-

tres estis. Et patrem nolite vocare vobis super terram; unus enim est Pater vester, cælestis. Nec vocemini magistri; quia magister vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit minister vester. Qui autem se exaltaverit humiliabitur, et qui se humiliaverit exaltabitur ». — Verbum Domini.

2

Alleluia

Col 3, 15

℞. Alleluia. ℣. Pax Christi exsultet in cordibus vestris, in qua et vocati estis in uno corpore.

℞. Alleluia.

Constituet eum Dominus super familiam suam.

✠ Læctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes, et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apé-riant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dómimus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciat illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constituet dóminus super familiam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constituet illum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Col 3, 15

℞. Allelúia. √. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore.

℞. Allelúia.

*Ego in medio vestrum sum
sicut qui ministrat.*

✠ Léctio sancti Evangélli secúndum Lucam 22, 24-27

In illo témpore:

Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse maior.

Jesus autem dixit eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos " benéfici " vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcéssor est, sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recúmbit an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui ministrat ». — Verbum Dómini.

VI. IN CONSECRATIONE VIRGINUM

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Ps 104, 4-5

Quærite Dóminum et confirmámini,
quærite fáciem eius semper.
Mementóte mirabílium eius quæ fecit.

Collecta

Da, quæsumus, Dómine,
his famulábus tuis,
quibus virginále infudísti propósitum,
inchoáti óperis consummátum efféctum,
et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem,
inítia sua perdúcere mereántur ad finem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quæsumus, Dómine,
his famulábus tuis
perseverántiam suscépti propósi
benígnus accómmoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lætítia mereántur intráre.
Per Christum.

In Precibus eucharisticis, virginum consecratio secundum has formulas opportune commemoratur:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc igitur proprium:
Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,

quam tibi in die eárum consecrationis offerimus,
 quæsumus, Dómine,
 placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
 ut quæ, te largiénte,
 árcius se hódie Fílio tuo sociárunt,
 eidem in fine témporum glorióse adveniénti
 iucundánte occúrrant.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) **in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:**

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
 quas spiritali unctióne hódie sacrásti;
 ut, caritátis et fidei accénsis lampádibus,
 tibi et pópulo tuo constánter desérvant,
 Christi Sponsi. exspectántes advéntum.
 Meménto etiam ...

c) **in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitionis tuæ additur:**

Confortáre quoque, Dómine,
 in sancto propósito dignéris
 has fámulas tuas,
 quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
 evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
 testimónium præbéntes.
 Votis huius famíliæ ...

d) **in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio virginum sacratarum inseri potest hoc modo:**

... sed et totíus cleri,
 et istárum sorórum,
 quas hódie divíno cúltoi
 et hómínium servítio perpétuo dicásti,
 et offeréntium,
 et circumstántium ...

Ant. ad communionem

Ps 41, 2

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Post communionem

Repléti, Dómine, munéribus sacris,
súpplices deprecámur,
ut famulárum tuárum **N.** et **N.** conversátio
et humanæ societátis proféctui constánter fáveat,
et ad Ecclesiæ increméntum indesinénter proficiat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Omnípotens Pater
beátæ virginitátis propósitum,
quod pectóribus vestris infúdit,
sua protectióne inviolátum custódiat.

R. Amen.

Dóminus Iesus,
qui sacrárum vírginum corda
sponsáli sibi fœdere iungit,
mentes vestras divíni séminis verbo fecúndet.

R. Amen.

Spíritus Sanctus,
quí supervénit in Vírginem
quique corda vestra hódie suo sacrávit illápsu,
ad Dei Ecclesiæque servítium vos veheménter accéndat.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstitis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, **✠** et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

VII. IN PROFESSIONE RELIGIOSA

Hæ Missæ dici possunt, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

1. IN DIE PRIMÆ PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Ant. ad introitum

Ps 39, 8-9

Ecce vénio, Dómine,
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine,
his frátribus nostris,
quibus Christum préssius sectánda
propósitum inspirásti,
incépti itíneris felicem éxítum,
ut perféctum devotiónis munus
tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus,
oblatiónes et preces,
quas tibi offérimus
celebrántes professiόνis religiósæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum primitiæ,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1386.

Ant. ad communionem**Mc 3, 35**

Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater meus et soror mea et mater est.

Post communionem

Lætificent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta ut, eórum virtúte, hi fámuli tui
inchoáta religiónis múnera fidéliter adimpleant
et líberam tibi exhíbeant servitútem. Per Christum.

2. IN DIE PROFESSIONIS PERPETUÆ

A

Ant. ad introitum**Ps 121, 1-2**

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Ierúsalem.

Collecta

Deus, qui in his fámulis tuis baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Fílii tui vestigia préssius sequi conténderent,
concede, ut ipsi,
evangélicam perfectiόνem iúgiter sectántes,
Ecclésiæ sanctitátem adáugeant
eiúsq; apostólicum confirment vigórem. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.**Super oblata**

Servórum tuórum, Dómine,
múnera et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritáte confírma. Per Christum.

**Præfatio: De vita religiosa
ut servitium Dei per Christi imitationem.**

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, de radíce Vírginis flos illibátus egréssus,
mundos corde dixit beátos

suáque conversatióne dócuit castitátis fastígium.

Qui tuis semper beneplácitis optávit hærere,
et, usque ad mortem pro nobis factus obcédiens,
hóstiam se tibi vóluit perféctæ suavitátis offérre.

Qui ómnia propter te relinquéntes in terris
ad servítium tuæ maiestátis dicávit impénsius
et cælórum confirmávit inventúros esse thesáurum.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

In Precibus eucharisticis, professorum vel professorum oblatio secundum has formulas opportune commemoratur:

I. Pro viris

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

**Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum,
quam tibi in die eórum professiόνis offérimus,**

quæsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut qui, te largiénte,
hódie vitam suam tibi dicárunt,
in Filii tui glorióso advéntu
æternæ Paschæ gáudio
mereántur admítteri.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) **in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:**

Recordáre quoque, Dómine, istórum fratrum,
qui hódie se tibi dicárunt perpétuo servítio,
et concéde, ut ad te semper corda mentésque érigant
noménque tuum gloríficent.
Meménto étiam ...

c) **in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitionis tuæ additur:**

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
hos fámulos tuos,
qui hódie sacris religiónis vínculis
perpétuo tibi se devinxérunt,
et fac, ut in Ecclésia tua
novam et æternam vitam maniféstent,
Christi redemptióne comparátam.
Votis huius famíliæ ...

d) **in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:**

... sed et totíus cleri,
et istórum fratrum, qui professione perpétua
hódie tibi árctius consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium ...

II. Pro mulieribus

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famularum tuarum,
quam tibi in die earum professionis offerimus,
quæsumus, Dómine,
placatus accipe et propitiatus sanctifica;
ut quæ, te largiente,
arctius se hódie Fílio tuo sociarunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánte occurrant.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quæ ómnia propter te reliquerunt,
ut te in ómnibus invenírent
et, sui oblítæ, cunctórum prospícerent necessitatibus.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitionis tuæ additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
testimónium præbéntes.
Votis huius famíliæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri
et istárum sorórum, quæ sacro religiónis pínore
hódie tibi perpétuo se consecrárunt,
et offeréntium, et circumstántium ...

Ant. ad communionem

Gal 2, 19-20

Christo confixus sum cruci.
Vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus.

Post communionem

Divinis mystériis veneránte assúptis,
te, Dómine, súpplīces deprecámur,
ut hos fámulos tuos,
sacra tibi oblatióne devíntos,
et Sancti Spíritus igne succénda
et Fílio tuo perénni iungas consórtio.
Qui tecum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, bonárum inspirátor voluntátum,
vestra fóveat consília cordáque róbores,
ut, quæ promisístis, perseveránti servétis fide.

R. Amen.

Ipse concédatur vobis,
ut arctam viam, quam elegístis,
in gáudio Christi percurrátis,
ónera fratrum cum exsultatióne portántes.

R. Amen.

Cáritas Dei ex vobis famíliam effíciat
in nómine Dómini congregátam,
quæ Christi amóris reddat imáginem.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

B**Ant. ad introitum****Ps 65, 13-14**

Introibo in domum tuam in holocaustis,
reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Collecta

Dómine, sancte Pater,
servórum tuórum **N.** et **N.**
propósitum confírma benígnus,
et fac ut baptismatis grátia,
quam novis cúpiunt néxibus roborári,
plenum in eis sumat efféctum,
quo tuæ maiestáti débitum cultum retribuunt,
et Christi regnum apostólico dilátent ardóre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.**Super oblata**

Oblatiónes famulórum tuórum,
Dómine, cleménter assúme,
eásque in sacraméntum redemptiόνis convérte,
et, quos ad Fílium tuum préssius imitándum
patérna voluísti dispensatióne vocáre,
Sancti Spíritus reple munéribus.
Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriæ, pp. 1386-1388.**Ant. ad communionem****Ps 33, 9**

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Lætificet nos, Dómine,
confirmáti propóstiti hodiérna sollémnitas

ac divíni sacraménti veneránda percéptio,
et concéde propítius,
ut gemínatum devotiónis munus
famulórum tuórum péctora
in Ecclésiæ hominúmque servítium
veheménti caritáte compéllat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, sancti consílii inspirátor et efféctor,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut vestræ vocatiónis múnera
fidéli ánimo persolvátis.

℞. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes gentes testimónium et signum.

℞. Amen.

Et víncula, quibus Christo
vos néxuit in terris,
in cælis benígnus perénnet.

℞. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

3. IN DIE RENOVATIONIS VOTORUM

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1384-1390.

Collecta

Deus, rerum ordinátor hominúmque rector,
 réspice super hos fílios tuos,
 qui oblatiónem sui cúpiunt confirmáre,
 et præsta, ut, in dies,
 Ecclésiæ mystério árcetius coniungántur,
 et humanæ familiæ bono devoveántur impénsius.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Pópuli tui, quæsumus, Dómine,
 múnera propítius intuére,
 quæ hi fratres nostri
 castitátis, paupertátis, obœdiéntiæ
 renováta augent oblatióne,
 et temporália dona in sacraméntum æternitátis convérte,
 et offeréntium mentes ad Fílii tui confórma imáginem.
 Per Christum.

Præfatio propria, p. 1386.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
 súpplices te rogámus, ut hi fámuli tui,
 qui, supérna grátia tantum confísi,
 árdua renovárunt propósita,
 Christi virtúte roboréntur
 et Sancti Spíritus muniántur præsidio.
 Per Christum.

4. IN XXV VEL L ANNIVERSARIO PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro
opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1384-1390.

Collecta

Dómine, Deus fidélis,
da nobis, quæsumus, grátias tibi reférre
pro tua erga fratrem nostrum **N.** benignitáte,
qui accéptum a te donum hódie renováre conténdit;
róbora in eo spíritum perféctæ caritátis,
ut glóriæ tuæ et óperi salutis
in dies váleat fervéntius inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1394-1425.

Super oblata

Súscipe, Dómine, una cum munéribus oblatiónem sui,
quam hódie frater noster **N.** confirmáre desíderat,
et per virtútem Sancti Spíritus
imáginí dilécti Fílii tui
ámplius eum conformáre dignéris. Qui vivit.

Præfatio propria, p. 1386.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, Corpus et Sánguinem Fílii tui,
quæ in iucúnda celebratióne
huius anniversárii contulísti;
concéde, quæsumus, ut frater noster **N.**,
cælésti pane potúque reféctus,
incépti itíneris ad te ducéntis
felícem progréssum obtíneat. Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua et de cognatione tua,
et veni.*

Lectio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedicám benedicéntibus tibi, et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
⁹ fácere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

- 10** Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna; ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. **Ps.**
- 12** Tu autem, Dómine, ne prohibeas miseratiónes tuas a me; misericórdia tua et véritas tua semper suscípant me. **Ps.**

2

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Léctio libri primi Samuélis

3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat visio manifésta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec póterat vidére. Lucérna Dei ántequam exstingerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego, vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélem.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio, qui consurgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi, et, si deinceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ».

Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea. R.

3 In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. R.

5 Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.

6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.

8 Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

9 Adhæsít ánima mea post te,
me suscepít délixtera tua. R.

3

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primí Regum

19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam uníus diéi.

Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum,
petívit ánimæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi,

Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecitque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexisset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdone cibi illíus quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Cumque venisset illuc, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum, et ait ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit.

Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum, commótió; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne, ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem, síbilus auræ ténuis.

Quod cum audisset Elías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncae; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum fílii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (ꝛ.: cf. 6)

ꝛ. Hæc est generatio quærentium faciẽm tuam, Dómine.

- 1 Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
- 2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. ꝛ.
- 3 Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. ꝛ.
- 5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatióem a Deo salutári suo.
- 6 Hæc est generatio quærentium eum,
quærentium faciẽm Dei Iacob. ꝛ.

4

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Eliám: « Eliséum, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus ergo inde Eliás réperit Eliséum, filium Saphat, arántem in duódecim iugis boum, et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venisset Eliás ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relictis bobus, cucúrrit post Eliám et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixitque ei. « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secúsus est Eliám, et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.

- 2 Exspéctans exspéctávi Dóminum,
et inténdit mihi.
- 4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- 7 Sacrificium et oblatiónem noluisti,
aures autem fodisti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. R.
In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.
- 10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.
- 12 Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípant me. R.

5

Surge, amica mea, et veni.

Léctio Cántici canticórum

2, 8-14

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transliens colles. Símilis est diléctus meus cápree

hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenéstras, prospiciens per cancellos.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra, ficus prótulit grossos suos, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: cf. Mt 25, 6)

R. Ecce Sponsus venit: exíte óbviám Christo Dómino.

11 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;

12 et concupíscet rex spéciem tuam.

Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.

14 Gloriósa nimis fília regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.

15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. R.

16 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.

17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Lectio Cántici canticórum

8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciat eam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 8 a. 11. 12 (R.: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!

1 Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

8 Ibunt de virtúte in virtútem. R.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

12 Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
grátiam et glóriam dabit Dóminus;
non privábit bonis eos
qui ámbulant in innocéntia. R.

Gaudens gaudebo in Domino.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 9-11

Scient in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscant illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudebo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 c)

R. Introíte in conspéctu Dómini in exsultatióne.

- 2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.
- 3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. R.
- 4 Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. R.
- 5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne et generatióne
véritas eius. R.

8

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Lectio libri Osée prophétæ

2, 14. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdinem; et loquar ad cor eius.

Et sponsábo te mihi in sempiternum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia et in miseratióibus; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini
et vísitem templum eius. R.

3 Quóniam occultábit me in tentório suo, in die malórum. Abscóndet me in abscondito tabernáculi sui, in petra exaltábit me. R.

4 Fáciem tuam, Dómine, requíram.

5 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. R.

Adiútor meus es tu, ne me reicias,
neque derelínquas me, Deus salutis meæ.

6 Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dirige me in sémitam rectam
propter inimicos meos. R.

Lectio secunda

1

In novitate vitæ ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

6, 3-11

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

*Exhibete corpora vestra hostiam viventem,
sanctam, Deo placentem.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

12, 1-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo

placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuique sicut Deus divisit mensúram fídei.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alteríus membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetíam secúndum ratióne fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spírítu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne paciéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctórum comunicántes, hospitalitátem sectántes.

Verbum Dómini.

3

*Verbum crucis pereuntibus stultitia est;
nobis Dei virtus est.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 22-31

Fratres:

Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudæis

quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.

Vidéte enim vocatióem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infirma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátió et redéptio, ut, quemádmódu scriptum est, « qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

4

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútu es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt huiúsmódi; ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: tempus breviatum est; reliquum est ut et qui habent uxores tamquam non habentes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudentes, et qui emunt tamquam non possidentes, et qui utuntur hoc mundo tamquam non abutentes; praeterit enim figura huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, et divisus est.

Et mulier innupta et virgo cogitat quæ Domini sunt, ut sit sancta et corpore et spiritu; quæ autem nupta est cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro.

Porro hoc ad utilitatem vestram dico, non ut laqueum vobis iniciam, sed ad honestum, et ad adherendum Domino sine distractione.

Verbum Domini.

5

*Elegit nos Deus in Christo, ut essemus
sancti et immaculati in caritate.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in caelestibus in Christo; sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in caritate; qui predestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum, secundum beneplacitum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in Dilcto.

In quo habémus redemptionem per sánguinem eius, remissionem peccatórum secúndum divítias grátiae eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra: in ipso.

In quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo; in quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salutis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spírиту promissionis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsíus.

Verbum Dómini.

6

Idem sapite, eandem caritatem habentes, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénes

2, 1-4

Fratres:

Si qua consolátio in Christo, si quod solácium caritátis, si qua commúnio spírítus, si quæ víscera et miseratiónes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiónem neque per inánem glóriam, sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrántes, non quæ sua sunt sínguli considerántes, sed et ea quæ aliórum. — Verbum Dómini.

7

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitor ut stércora, ut Christum lucri fáciam, et invéniam in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est, sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem Resurrectiónis eius et communiómem passiónum illius, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitor comprehéndisse. Unum autem: quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

8

Quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossenses

3, 1-4

Fratres:

Si conresurrexístis Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

Mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.

Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in glória. — Verbum Dómini.

9

Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ívicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vinculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu Christi, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

10

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses 4, 1-3 a. 7-12

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu ut, quemádmódu accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sicut et ambulá-tis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta de-dérimus vobis per Dóminum Iesum.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra.

Non enim vocávit nos Deus in immundítia, sed in sanctificatióne. Itaque qui spernit, non hómíne spernit, sed Deum, qui étiam dat Spíritum suum Sanctum in vos.

De caritaté autem fraternitatís non necesse habétis ut vobis scribam; ipsi enim vos a Deo edócti estis ut diligátis ínvicem. Etenim fáctis illud in omnes fratres in univérsa Macedónia.

Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis, ut honéste ambulétis ad eos qui foris sunt, et nullíus áliquid desiderétis. — Verbum Dómini.

11

Iesum Christum, cum non videritis, diligitis.

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri-sti, qui secúndum magnam misericórdiam suam rege-nerávit nos in spem vivam, per resurrectiÓNem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem et

incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis, propter vos, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salutem parátam revelári in tẽpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus; ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi: quem, cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salutem animárum.

Verbum Dómini.

12

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi, diligámus invicem, quóniam caritas ex Deo est; et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non diligit non cognóvit Deum, quóniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est caritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummáta est.

In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vidimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi.

Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritáte in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Lc 11, 28

℟. Allelúia. ҆. Beáti qui áudiunt verbum Dei,
et custódiunt illud. ℟. Allelúia.

Beati estis ... gaudete et exsultate.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli eius. Et apériens os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spírиту, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti

vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis ».

Verbum Domini.

2

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℟. Alleluia. 7. Benedictus es, Pater, Domine caeli et terrae,
quia mysteria Regni parvulis revelasti.
℟. Alleluia.

*Abscondisti haec a sapientibus,
et revelasti ea parvulis.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

11, 25-30

In illo tempore:

Respondens Iesus dixit: « Confiteor tibi, Pater, Domine caeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Ita, Pater, quoniam sic fuit placitum ante te.

Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. Et nemo novit Filium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare.

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et humilis corde; et inveniatis requiem animabus vestris; iugum enim meum suave et onus meum leve est ».

Verbum Domini.

3

Alleluia

2 Cor 8, 9

℞. Allelúia. ⁊. Iesus Christus egénus factus est,
 cum esset dives,
 ut illíus inópia vos dívites essétis.
 ℞. Allelúia.

*Qui perdiderit animam suam propter me,
 inveniet eam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Si quis vult post me
 veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et
 sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam
 fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam
 propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum
 lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur?

Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima
 sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris
 sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum
 opus eius ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ⁊. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et
 terræ,
 quia mystéria Regni párvulis revelásti.
 ℞. Allelúia.

Propter Regnum cælorum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

19, 3-12

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttre uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio “ másculum et féminam fecit eos ” et dixit: “ Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una ”? Itaque iam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdiij et dimíttre? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttre uxóres vestras! ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælorum. Qui potest cápere cápíat ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

Phil 3, 8-9

℟. Allelúia. 7. Omnia detriméntum feci
et árbitor ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéníar in illo.
℟. Allelúia.

*Si vis perfectus esse, vende quæ habes
et sequere me.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 16-26

In illo témpore:

Ecce unus accédens ad Iesum ait illi: « Magíster, quid boni fáciam ut hábeam vitam ætérnam? »

Qui dixit ei: « Quid me intérogas de bono? Unus est bonus. Si autem vis ad vitam ingredi, conserva mandata ».

Dicit illi: « Quæ? »

Iesus autem dixit: « “ Non homicídium fácies, non adulterábis, non fácies furtum, non falsum testimónium dices, honóra patrem et matrem ”, et “ díliges próximum tuum sicut te ipsum ” ».

Dicit illi aduléscens: « Omnia hæc custodívi: quid adhuc mihi deest? »

Ait illi Iesus: « Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me ».

Cum audísset autem aduléscens verbum, ábiit tristis: erat enim habens multas possessiões.

Iesus autem dixit discíplis suis: « Amen dico vobis: Dives difícilé intrábit in Regnum cælórum. Et íterum dico vobis: Fácilius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Audítis autem his, discípluli mirabántur valde dicétes: « Quis ergo póterit salvus esse? »

Aspiciens autem Iesus dixit illis: « Apud hómines hoc impossíbile est; apud Deum autem ómnia possibília sunt ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 5

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: « Sí-
mile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ ac-
cipiéntes lámpades suas exiérunt óbviám sponso. Quin-
que autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes.
Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt
óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in
vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt om-
nes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: “ Ecce spon-
sus, exíte óbviám ei ”. Tunc surrexérunt omnes vírgi-
nes illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixerunt: “ Date nobis de
óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ”.

Respondérunt prudéntes dicéntes: “ Ne forte non
sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite
vobis ”.

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ pa-
rátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa
est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines di-

céntes: " Dómine, dómine, áperi nobis ". At ille respóndens ait: " Amen dico vobis, néscio vos ".

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ».
 Verbum Dómini.

7

Alleluia

Gal 6, 14

℞. Allelúia. √. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℞. Allelúia.

Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Marcum

3, 31-35

In illo témpore:

Venit mater Iesu et fratres eius et foris stantes misérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunt te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? »

Et circumspíciens eos qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

2 Cor 8, 9

℞. Allelúia. √. Iesus Christus egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis. ℞. Allelúia.

*Ecce nos dimisimus omnia,
et secuti sumus te.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum

10, 24 b-30

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Fílii, quam difícilis est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur, dicétes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ».

Cœpit Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut fílios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et fílios et agros cum persecutióne, et in sœculo futúro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 3, 8-9

℞. Allelúia. ʒ. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciám et invéniam in illo.
℞. Allelúia.

*Nemo mittens manum suam in aratrum
et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesus et discíplis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

10

Alleluia

Gal 6, 14

℟. Alleluía. ʒ. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifixus est,
et ego mundo. ℟. Alleluía.

Martha excepit illum.

Maria optimam partem elegit.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam

10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror

nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illius.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuuet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima.

Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 15, 5

℞. Allelúia. γ. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

*Beati qui audiunt verbum Dei
et custodiunt.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Extóllens vocem quædam múluer de turba dixit Iesu: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ súxisti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

Gal 6, 14

℞. Allelúia. γ. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est,
et ego mundo. ℞. Allelúia.

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam, perdit eam; et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiét eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

13

Alleluia

Io 15, 5

℞. Allelúia. 7. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánsarit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánsarit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánsarint, quodcúmque voluérítis pétíte, et fiet vobis. In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

14

Alleluia

Io 13, 34

℞. Allelúia. ⁊. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ívicem sicut diléxi vos.
℞. Allelúia.

*Vos amici mei estis, si facietis
quæ ego præcipio vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavérítis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audivi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

15

Alleluia

Ps 132, 1

℟. Allelúia. 7. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum. ℞. Allelúia.

Volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiónem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut dilectio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

VIII. IN DIE DEDICATIONIS

1. IN DEDICATIONE ECCLESIAE

Ant. ad introitum

Ps 67, 6. 7. 36

Deus in loco sancto suo,
Deus, qui inhabitare facit unánimes in domo:
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae.

Vel:

Ps 121, 1

In domum Dómini lætantes íbimus, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxilií tui munus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómnium fidélium corda confirmet. Per Dóminum.

Lectio prima

*Legerunt in libro legis, et intellexerunt
cum legeretur.*

Léctio libri Nehemíæ

8, 2-4 a. 5-6. 8-10

In diébus illis:

Attulit Esdras sacérdos legem coram multítudine virórum et mulierum, cunctisque qui póterant intellégere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quæ erat ante portam Aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum et mulierum et sapiéntium; et aures omnis pópuli erant erectæ ad librum.

Stetit autem Esdras scriba super gradum ligneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruit Esdras librum

coram omni pópulo (super univérsum quippe pópulum eminébat), et cum aperuisset eum, stetit omnis pópulus. Et benedixit Esdras Dómino Deo magno, et respóndit omnis pópulus: « Amen. Amen », élevans manus suas. Et incurvátí sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

Et legérunt in libro legis Dei distincte et apérte ad intellegéndum; et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemias (ipse est Athérsatha) et Esdras, sacerdos et scriba, et levítæ interpretántes univérso pópulo: « Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro: nolíte lugére et nolíte flere ». Flebat enim omnis pópulus, cum audíret verba legis.

Et dixit eis: « Ite, comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his qui non præparavérunt sibi; quia sanctus dies Dómini est. Et nolíte contristári: gáudium étenim Dómini est fortitúdo nostra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118. 129. 130. 133. 135. 144 (R.: 105 a)

R. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine.

¹²⁹ Mirabilia testimónia tua,
ideo servávit ea ánima mea. R.

¹³⁰ Declarátio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. R.

¹³³ Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iníquitas. R.

¹³⁵ Fáciem tuam illúmina super servum tuum,
et doce me iustificatiónes tuas. R.

¹⁴⁴ Iustítia testimoniórum tuórum in ætérnum;
intelléctum da mihi, et vivam. R.

Lectio secunda et Evangelium ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, pp. 989-995.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, múnera lætántis Ecclésiæ,
 ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens,
 per hæc mystéria salútem perpétuam consequátur.
 Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ri-
 tui dedicationis ecclesiæ inhæret:

Præfatio: De mysterio templi Dei.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere.
 Qui templum glóriæ tuæ univérsum mundum fecísti,
 ut nomen tuum ubíque clarificarétur,
 sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári:
 hanc ergo oratiónis domum, humáno exstrúctam labóre,
 maiestáti tuæ exsultántes dicámus.

Hic veri Templi adumbrátur mystérium
 et cæléstis Ierúsalem prænotátur imágo:
 corpus enim Fílii tui, ex alma Vírgine natum,
 templum effecísti tibi sacrátum,
 in quo inhabitáret plenitúdo divinitátis.

Ecclésiám autem sanctam constituísti civitátem,
 super fundaméntum Apostolorum ædificátam,
 summo angulári lápide ipso Christo Iesu;
 sed eléctis construéndam lapídibus,
 Spírítu vivificátis, coagmentátis caritáte,

ubi tu per infinita saecula omnia omnibus eris
et Christi lumen fulgebit perenne.

Per quem nos, Domine, cum Angelis et Sanctis universis
tibi confitemur, in exultatione dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth ...

Quando iam de more sacra celebrantur in ecclesia, et si adhibetur
Prex eucharistica I, II vel III, dicitur haec

Præfatio: De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habemus ad Dominum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visibili, quam nobis exstruere concessisti,
ubi familiæ in hoc loco ad te peregrinánti
favere non desinis,

mystérium tuæ nobiscum communiónis
mire figúras et operáris:

hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædificas,
et Ecclesiám per orbem diffúsam

in domínici compágem córporis facis augéri,

in pacis visióne compléndam, cælésti civitáte Ierúsalem.

Et ídeo, cum multítudine órduum beatórum,

in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,

benedícimus et magnificámus, dicentes: Sanctus ...

In Precibus eucharisticis, dedicatio ecclesiæ secundum has formulas commemoratur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famulorum tuorum
qui hanc ecclesiam (in honorem N.)
fideli tibi obtulerunt animo
vel indefesso ædificaverunt labore,
quesumus, Domine, ut placatus accipias.
(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba populo acquisitionis tuæ dicitur:

Votis huius familiæ, quæ hanc tibi dicat ecclesiam,
adesto propitius:
sit ei domus salutis et aula cælestium sacramentorum;
hic resonet evangelium pacis
et sacra mysteria celebrantur,
quibus fideles tui, verbo vitæ ac divina gratia instructi,
per temporalem civitatem peregrinantes
ad æternam Ierusalem pervenire mereantur,
in qua omnes filios tuos ubique dispersos
tibi, clemens Pater, miseratus coniungas.
Fratres nostros defunctos ...

Ant. ad communionem Mt 21, 13; Lc 11, 10

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus:
in ea omnis qui petit accipit,
et qui querit invenit, et pulsanti aperiatur.

Vel: Cf. Ps 127, 3

Sicut novellæ olivarum,
Ecclesiæ filii sint in circuitu mensæ Domini, allelúia.

Post communionem

Multiplica, Dómine, quæsumus,
 per hæc sancta quæ sumpsimus,
 veritatem tuam in mentibus nostris,
 ut te in templo sancto iúgiter adorémus,
 et in conspéctu tuo cum ómnibus Sanctis gloriémur.
 Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
 qui vos hódie
 ad huius domus dedicatióem adunávit,
 ipse vos cælesti benedictiône fáciat abundáre.

R. Amen.

Concedátque vos fieri templum suum
 et habitáculum Spíritus Sancti,
 qui omnes filios dispérsos
 vóluit in Fílio suo congregári.

R. Amen.

Quátenus feliciter emundáti,
 habitatórem Deum
 in vobismetípsis possitis habére,
 et æternæ beatitúdinis hereditátem
 cum ómnibus Sanctis possidére.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
 Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

**Missæ in anniversario dedicationis in Communibus ponuntur
 pp. 981-983.**

2. IN DEDICATIONE ALTARIS

Ant. ad introitum**Ps 83, 10-11**

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui;
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Vel:**Ps 42, 4**

Introíbo ad altáre Dei, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad Fílium tuum in ara crucis exaltátum
ómnia attráhere voluísti,
cælésti grátia perfúnde fidéles tuos
hanc tibi dicántes altáris mensam,
ad quam eos, in unum congregátos, próvide nútries
Spíritúque effúso, in dies constitues
plebem tibi sacrátam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1435-1443.

Super oblata

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre,
qui et dona pópuli tui sanctíficet,
et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum.

*Dicitur Præfatio eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ri-
tui dedicationis altaris inhæret:*

Præfatio: Altare ipse est Christus.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui verus sacérdos veráque efféctus hóstia,
sacrificií, quod ipse in ara crucis tibi óbtulit,
memoriále nobis præcépit in perpétuum celebráre.
Ideo pópulus tuus hoc eréxit altáre,
quod tibi, Dómine, exsultántes dicámus.

Hic est vere locus excélsus,
ubi Christi sacrificium in mystério iúgiter offértur,
tibi perfécta tribúitur laus
nostráque exséritur redémptio.

Hic domínica mensa parátur,
ad quam filii tui, Christi córpore refécti,
in unam sanctámque congregántur Ecclésiám.

Hic fidéles Spíritum tuum háuriunt
de flumínibus a Christo, spiritáli petra, manántibus,
per quem et ipsi fiunt oblátio sancta, vivum altáre.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sæculum sæculi laudábunt te.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

Da nobis, Dómine, tuis semper altáribus inhærére,
ubi sacrificii sacraméntum celebrátur,
ut, fide et caritaté coniúcti, dum Christo reficimur
in Christum transformémur. Qui vivit et regnat.

Benedictio in fine Missæ

Deus, qui vos exórnat regáli sacerdotio,
tribuat ut, munus vestrum sancte perficiétes,
Christi sacrificium valeátis digne participáre.

℞. Amen.

Et qui ad unam mensam vos cóngregat
unóque reficit pane,
ex vobis fáciat cor unum et ánimam unam.

℞. Amen.

Ut eos, quibus Christum annuntiátis,
ad Christum trahátis exémplo vestræ dilectiónis.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

Lectio prima

1

*Surgens Iacob tulit lapidem et erexit in titulum,
fundens oleum desuper.*

Léctio libri Génesis

28, 11-18

In diébus illis:

Cum venisset Iacob ad quendam locum, et vellet
in eo requiescere post solis occúbitum, tulit de lapídibus

qui iacébant, et supponens cápiti suo dormívit in eódem loco.

Vidítque in somnis scalam stantem super terram, et cacúmen illíus tangens cælum, ángelos quoque Dei ascendéntes et descendéntes per eam, et Dóminum inníxum scalæ dicéntem sibi:

« Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac: terram, in qua dormis, tibi dabo et sémini tuo, erítque semen tuum quasi pulvis terræ; dilatáberis ad occidentem et oriéntem et septentríonem et merídiem, et benedicéntur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quocúmque perréxeris, et redúcam te in terram hanc; nec dimíttam nisi complévero univérsa quæ dixi ».

Cumque evigilásset Iacob de somno, ait: « Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam ».

Pavénsque, « Quam terríbilis est » inquit, « locus iste! non est hic áliud nisi domus Dei et porta cæli ». Surgens ergo Iacob mane tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundens óleum désuper. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 94, 1-2. 3-5. 6-7

R. Acredámus in conspéctum Dómini cum láudibus.

- 1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
- 2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. **R.**
- 3 Quóniam Deus magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes deos.
- 4 Quia in manu eius sunt profúnda terræ,
et altitúdines móntium ipsíus sunt.
- 5 Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud,
et siccam manus eius formavérunt. **R.**

Veníte, adorémus et procidámus,
et gēnua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. **R.**

2

Ædificavit Iosue altare Domino.

Léctio libri Iósue

8, 30-35

In diébus illis:

Ædificávit Iósue altáre Dómino Deo Israel in monte Hebal, sicut præcéperat Móyses fámulus Dómini fíliis Israel, et scriptum est in volúmine legis Móysi: altáre vero de lapídibus impolítis quos ferrum non tétigit. Et óbtulit super eo holocáusta Dómino, immolavítque pacíficas víctimas. Et scripsit super lápides deuteronomium legis Móysi, quod ille digésserat coram fíliis Israel.

Omnis autem pópulus et maióres natu, ducésque ac iúdicés stabant ex utráque parte arcæ, in conspéctu sacerdotum qui portábant arcam fœderis Dómini, ut ádvena ita et indígena. Média pars eórum iuxta montem Garízim, et média iuxta montem Hebal, sicut præcéperat Móyses fámulus Dómini.

Et primum quidem benedíxit pópulo Israel; post hæc legit ómnia verba benedictiónis et maledictiónis, et cuncta quæ scripta erant in legis volúmine. Nihil ex his quæ Móyses iússerat relíquit intáctum, sed univérsa replicávit coram omni multítudine Israel, muliéribus ac párvulis et ádvenis qui inter eos morabántur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta altária tua, Dómine.

3 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea
exsultavérunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

10 Protéctor noster, aspice, Deus,
et respice in fáciem Christi tui. R.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

3

*Fecerunt dedicationem altaris, et facta est
lætitia in populo magna valde.*

Léctio libri primi Machabæórum

4, 52-59

Ante matutinum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Cásleu) centésimi quadragésimi octávi anni, et obtulérunt sacrificium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis et cítharis et cínyris et in cýmbalis.

Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt

et benedixerunt in cælum eum qui prosperavit eis; et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, et obtulerunt holocausta cum lætitia, et sacrificium salutaris et laudis; et ornavérunt facièm templi coronis aureis et scútulis, et dedicaverunt portas et pastophória, et imposuerunt eis iánuas. Et facta est lætitia in pópulo magna valde, et aversum est opprobrium géntium.

Et státuit Iudas et fratres eius et univérsa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum, per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Cásleu, cum lætitia et gáudio.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 121, 1-2. 3-4. 8-9 (R.: cf. 1)

R. In domum Dómini lætántes íbimus.

Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:

« In domum Dómini íbimus ».

Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. **R.**

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas
sibi compácta in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini. **R.**

Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »

Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. **R.**

Lectio secunda

*Non potestis mensæ Domini participes esse
et mensæ dæmoniorum.*

1

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

10, 16-21

Fratres:

Calix benedictiōnis, cui benedícimus, nonne comunicatio sánguinis Christi est? et panis quem frángimus, nonne comunicatio córporis Christi est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur.

Vidéte Israel secúndum carnem: nonne qui edunt hóstias comunicántes sunt altári? Quid ergo dico? quod idolóthyum sit áliquid? aut quod idólum sit áliquid? Sed quæ ímmolant, dæmóniis ímmolant et non Deo; nolo autem vos comunicántes fieri dæmóniis: non potéstis cálicem Dómini bíbere et cálicem dæmoniórum; non potéstis mensæ Dómini participes esse et mensæ dæmoniórum. — Verbum Dómini.

2

*Habemus altare, de quo edere non habent potestatem
qui tabernaculo deserviunt.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos

13, 8-15

Iesus Christus heri et hódie idem, et in sácula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci; óptimum enim est grátia stabilíri cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis.

Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra.

Propter quod et Iesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium eius portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquirimus.

Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiórurn confiténtium Nómíni eius. — Verbum Dómini.

Vel etiam 1 Petr 2, 4-9, ut supra in anniversario dedicationis ecclesiae, p. 991.

Evangelium

1

Alleluia

Ez 37, 27

℞. Allelúia. γ. Erit tabernáculum meum in eis, dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

*Vade, reconciliare fratri tuo,
et tunc offer munus tuum.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

5, 23-24

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Si offeres munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fueris quia frater tuus habet áliquíd advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Io 4, 24

℞. Allelúia. ʒ. Pater veros adorátóres quærit,
qui adórent eum in spírítu et veritáte.

℞. Allelúia.

*Veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu
et veritate.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 19-24

In illo témpore:

Múlier Samaritána dicit Iesu:

« Dómine, vídeo quia prophéta es tu. Patres nostri
in monte hoc adoravérunt, et vos dicitis quia Hierosó-
lymis est locus ubi adoráre opórtet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, múlier, quia venit
hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosóly-
mis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis, nos
adorámus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed
venit hora et nunc est, quando veri adorátóres adorá-
bunt Patrem in spírítu et veritáte. Nam et Pater tales
quærit qui adórent eum. Spírítus est Deus, et eos, qui
adoránt eum, in spírítu et veritáte opórtet adoráre ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Hebr 13, 8

℞. Allelúia. ʒ. Christus heri et hódie,
ipse et in sácula. ℞. Allelúia.

*Si exaltatus fuero a terra, omnes traham
ad meipsum*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad meípsum ». Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege quia Christus manet in ætérnum, et quómo do tu dicis: “ Opórtet exaltári Fílium hóminis ”? Quis est iste Fílius hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lumen in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non ténebræ vos comprehéndant; et qui ámbulat in ténebris nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis fiátis ». — Verbum Dómini.

**MISSÆ ET ORATIONES
PRO VARIIS NECESSITATIBUS**

Post communionem

Deus, qui tuis Ecclésiám
iúgiter pascis et róboras sacraméntis,
concede nobis mensa cælésti reféctis,
ut, caritátis tuæ documéntis obsequéndo,
ferméntum vivíficans et salútis instruméntum
humáno efficiámur consórtio.
Per Christum.

B**Ant. ad introitum****Ap 7, 9**

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat,
ex ómnibus géntibus et tríbutus et pópulis et linguis,
allelúia.

Collecta

Deus, qui in Christi tui testaméto
ex ómnibus géntibus
pópulum tibi congregáre non désinis,
in Spíritu ad unitátem coalescéntem,
concede, ut Ecclésia tua, missióni sibi créditoe fidélis,
cum hóminum família iúgiter incédát,
et tamquam ferméntum
et véluti ánima societátis humanæ
in Christo renovándæ et in famíliam Dei transformándæ
semper exsístat. Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus, Dómine,
súscipe benígnus, et præsta, ut Ecclésia tua,
de látere Christi in cruce dormiéntis exórta,
ex huius participatióne mystérii

suam iúgiter háuriant sanctitátem,
 qua semper vivat suóque digne respóndeat auctóri.
 Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem

Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
 et contínuo exívit sanguis et aqua.

Vel:

Ap 7, 12

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio,
 honor et virtus et fortitúdo Deo nostro
 in sæcula sæculórum. Amen.

Post communionem

Sacraménto Fílii tui recreáti, te, Dómine, deprecámur.
 ut Ecclésiæ tuæ operatióne fecúndes,
 qua salutáris mystérii plenitúdinem
 paupéribus contínuo revélas,
 quos ad tui regni præcípuam vocásti portióne.
 Per Christum.

C

Ant. ad introitum

Mt 18, 19-20

Dico vobis:

Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo,
 ibi sum in médio eórum, dicit Dóminus.

Vel:

Rom 12, 5

Multi unum corpus sumus in Christo,
 singuli autem alter alterius membra.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus,
 ut Ecclésiá tuá semper ea plebs sancta permáneat

de unitate Patris et Filii et Spiritus Sancti adunata,
 quae tuae sanctitatis et unitatis sacramentum
 mundo manifestet,
 et ipsum ad perfectionem tuae conducat caritatis.
 Per Dominum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Immensae Filii tui caritatis memoriale celebrantes,
 te, Domine, suppliciter exoramus,
 ut eiusdem salutaris operis fructus,
 per Ecclesiae tuae ministerium,
 ad totius mundi proficiat salutem.
 Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1504.

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis, unum corpus multi sumus,
 omnes qui de uno pane et de uno calice participamus.

Post communionem

Deus, qui mirabili sacramento
 Ecclesiae fortitudinem tribuis et solamen,
 da populo tuo per hæc sancta Christo adhærere,
 ut, temporalibus munèribus quæ gerit,
 tuum in libertate regnum ædificet ætèrnum.
 Per Christum.

D

Ant. ad introitum

Cf. Io 17, 20-21

Rogo, Pater, pro eis qui credituri sunt in me,
 ut ipsi in nobis unum sint,
 ut credat mundus quia tu me misisti.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti,
custódi ópera miséricordiæ tuæ,
ut Ecclésia sancta, toto orbe diffúsa,
stábili fide in confessióne tui nóminis perseveret.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Deus, qui eódem sacrificio
Ecclésiám tuam iúgiter sanctíficas,
quo eam mundásti,
da, ut, cápiti suo Christo uníta, cum eo se tibi ófferat,
et pura tibi voluntáte concórdet.
Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem**Io 15, 5**

Qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum,
quia sine me nihil potéstis fácere, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectióne sancta enutrítam,
gubérna, quæsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiám,
ut, poténti moderatióne dirécta,
et increménta libertátis accípiat,
et in religiónis integritáte persístat.
Per Christum.

E

Pro Ecclesia locali

Ant. ad introitum

Ap 1, 5-6

Iesu Christo, qui diléxit nos,
 et lavit nos a peccátiis nostris in ságuine suo,
 et fecit nos regnum et sacerdotés Deo et Patri suo:
 ipsi glória et impérium in sœcula sœculórum. Amen.

Collecta

Deus, qui in síngulis Ecclésiis per orbem peregrínis
 unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
 maniféstat Ecclésiám,
 plebi tuæ concéde benígnus ita pastóri suo adunári
 atque per Evangélium et Eucharístiam
 congregári in Spírítu Sancto,
 ut universitátem pópuli tui digne váleat repræsentáre,
 et signum fiat
 atque præsentíæ Christi in mundo instruméntum.
 Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur pp. 1453-1455.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrántes,
 te, Dómine, suppliciter exorámus,
 ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
 per Ecclésiæ tuæ ministérium,
 ad totíus mundi proficiat salútem.
 Per Christum.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 759.

Ant. ad communionem

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus;
 si quis audierit vocem meam

et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Vigeat in hac Ecclésia tua, Dómine,
et usque in finem perseveret
fidei intégritas, morum sánctitas,
fratérna cáritas et munda relígio,
et, quam Fílii tui córpore
et verbo tuo páscere non désinis,
eam quoque tuis non cesses gubernáre præsídiis.
Per Christum.

Orationes super oblata et post communionem adhiberi possunt etiam eæ quæ in schematibus præcedentibus inveniuntur.

Lectiones:

1. **Is 56, 1. 6-7:** « Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis ».
Hæc dicit Dóminus: « Custodíte ... », p. 1529.
2. **Is 60, 1-6:** « Omnes isti congregati sunt, venerunt tibi ».
Surge, illumináre, Ierúsalem ..., p. 1530.
3. **Ez 34, 11-16:** « Congregabo oves meas de terris ».
Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego requíram oves meas ... », p. 1782.
4. **Os 2, 14 b. 15 b. 19-20:** « Sponsabo te mihi in sempiternum ».
Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ducam eam ... », p. 1403.
5. **1 Cor 3, 9 b-11. 16-17:** « Dei ædificatio estis ».
Fratres: Dei ædificatio estis ..., p. 989.
6. **1 Cor 12, 3 b-7. 12-13:** « Divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus ».
Fratres: Nemo potest dícere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto ..., p. 1808.
7. **Eph 1, 3-14:** « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriæ ipsius ».
Fratres: Benedictus Deus et Pater ..., p. 1407.

8. **Eph 2, 19-22:** « Superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum ».
Fratres: Iam, in Christo Iesu, non estis extránei ..., p. 1514.
9. **1 Pt 2, 4-9:** « Ipsi tamquam lapides vivi ædificamini ».
Caríssimi: Accédite ad Dóminum Iesum, lápidem vivum ..., p. 991.
10. **Ap 7, 2-4. 9-14:** « Ecce turba magna, quam dinumerare nemo poterat ».
Ego, Ioánnes, vidi álterum Angelum ..., p. 1845.

Psalmi responsorii:

1. **Ps 18, 2-3. 4-5.**
v. (5 a): In omnem terram exívit sonus eórum, p. 1533.
2. **Ps 24, 4-5 a b. 6-7. 8-9. 10 et 14.**
v. (6 a) Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, p. 1776.
3. **Ps 66, 2-3. 5. 7-8.**
v. (4): Confíteántur tibi pópuli, Deus, confíteántur tibi pópuli omnes, p. 1532.
4. **Ps 97, 1. 2-3 a b. 3 c-4. 5-6.**
v. (2 b): In conspéctu géntium revelávit Dóminus iustítiam suam, p. 1531.
5. **Ps 116, 1. 2.**
v. (Mc 16, 15): Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium, p. 1084.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. **Mt 16, 18:** Tu es Petrus, et super hanc petram ..., p. 992.
Mt 16, 13-19: « Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam ».
In illo témpore: Venit Iesus in partes ..., p. 992.
2. **Ps 132, 1:** Ecce quam bonum ..., p. 1468.
Mt 18, 15-20: « Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum ».
In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: « Si peccáverit in te ... », p. 1468.
3. **Mt 28, 19 a. 20 b:** Eúntes, docéte omnes gentes ..., p. 1536.
Mt 28, 16-20: « Euntes, docete omnes gentes ».
In illo témpore: Undecim discipuli ..., p. 1537.
4. **Io 15, 5:** Ego sum vitis, vos pálmities ..., p. 1423.
Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».

In illo témpore: Dixit Iesus disc pulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1423.

5. Io 10, 11: Ego sum pastor bonus ..., p. 1464.

Io 17, 11 b. 17-23: « Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum ».

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in c elum ..., p. 1465.

6. Io 10, 14: Ego sum pastor bonus ..., p. 1326.

Io 21, 15-17: « Pasce agnos meos, pasce oves meas ».

Cum manifestásset se Iesus disc pulis suis et pr ndisset cum eis, dicit Simóni Petro ..., p. 1326.

Cf. etiam textus aptiores qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum et pro evangelizatione populorum, pp. 1508-1524 et 1528-1540.

2. PRO PAPA

præsertim in anniversario electionis

A

H c Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Pap e, ubi peculiare habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesim e et Pasch e, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomad e sanct e.

Ant. ad introitum

Mt 16, 18-19

Tu es Petrus,
et super hanc petram  dific bo Ecclésiam meam,
et port e inferi non prævalébunt advérsus eam,
et tibi dabo claves regni cælorum.

Collecta

Deus, qui providéntiæ tu  consilio
super beátum Petrum, c teris Apóstolis pr p situm,
Ecclésiam tuam  dific ri voluisti,
réspice propitius ad Papam nostrum N., et concéde,
ut, quem Petri constituisti success rem,

pópulo tuo visíbile sit unitátis fídei et communiónis
príncipium et fundaméntum.

Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum **N.**, quem pastórem
Ecclésiæ tuæ præesse voluísti, propítius réspice;
da ei, quæsumus, verbo et exémplo,
quibus præest proficere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.

Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.

Super oblata

Oblátis, quæsumus, Dómine, placáre munéribus,
et Ecclésiám tuam sanctam,
una cum Papa nostro **N.**,
quem ipsi constituísti pastórem,
assídua protectióne gubérna.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 21, 15. 17

Dixit Iesus Petro:

Simon Ioánnis, díligis me plus his?

Petrus autem respóndit:

Dómine, tu ómnia nosti; tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Mensæ cæléstis partícipes effécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius virtúte mystérii,

Ecclésiám tuam in unitáte et caritáte confírmes,
et fámulum tuum **N.**,
cui pastorále munus tradidísti,
una cum commísso sibi grege
salves semper et múnias.
Per Christum.

B**Alia oratio pro Papa****Collecta**

Deus, qui in apóstoli Petri successióne
fámulum tuum **N.** elegísti totíus gregis esse pastórem,
supplicántem pópulum intuére propítius, et præsta,
ut, qui Christi vices gerit in terris, fratres confírmet,
et omnis Ecclésia cum ipso commúnicet
in vínculo unitátis, amóris et pacis,
quátenus in te, animárum pastóre,
omnes veritátem et vitam assequántur ætérnam.
Per Dóminum.

3. PRO EPISCOPO**præsertim in anniversario ordinationis****A**

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in anniversario electionis Episcopi, ubi peculiare habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitatis, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum**Ez 34, 11. 23. 24**

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas;
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Deus, pastor ætérne fidélium,
 qui Ecclésiæ tuæ múltiplici dispensatióne præes
 et amóre domináris,
 da, quæsumus, fámulo tuo **N.**,
 quem plebi tuæ præfecísti,
 ut gregi, cuius est pastor, Christi vice præsideat,
 et fidélis sit doctrínæ magíster,
 sacri cultus sacérdos et gubernatiónis mínister.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
 fámulum tuum **N.**,
 quem pastórem Ecclésiæ **N.** præesse voluísti,
 propítius respice;
 da ei, quæsumus, verbo et exémplo,
 quibus præest profícere,
 ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
 pervéniat sempitérnam.
 Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, pro fámulo tuo **N.** deláta
 sit tibi munus accéptum,
 et, quem sacerdotem magnum
 in tuo pópulo suscitásti,
 apostolicárum virtútum munéribus,
 ad gregis proféctum, exórna.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministráři, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptionem pro multis.

Post communionem

Huius, Dómine, virtúte mystérii,
in fámulo tuo **N.** epíscopo nostro
grátiae tuae dona multíplica,
ut et tibi digne persólvat pastorále ministérium,
et fidélis dispensatiónis aetérna prámia consequátur.
Per Christum.

B

Alla oratio pro Episcopo

Collecta

Da, quáesumus, Dómine, fámulo tuo **N.**,
quem pascéndo gregi tuo
in Apostolórum successióne praefecísti,
spíritum consílii et fortitudínis,
spíritum sciéntiae et pietátis,
ut, pópulum sibi créditum fidéliter gubérnans,
Ecclesiáe aedíficet in mundo sacraméntum.
Per Dóminum.

4. PRO ELIGENDO PAPA VEL EPISCOPO

Ant. ad introitum

1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdotem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciat;
et aedificábo ei domum fidélem,
et ambulábit coram me cunctis diébus.

Collecta

Deus, qui, pastor ætérnus,
gregem tuum assídúa custódía gubérnas,
eum imménsa tua pietáte concédas Ecclésiæ pastórem,
qui tibi sanctitáte pláceat,
et vígili nobis sollicitúdine prosit.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1461-1465.

Super oblata

Tuæ nobis, Dómine, abundántia pietátis indúlgeat,
ut, per sacra múnera quæ tibi reverénter offérimus,
gratum maiestáti tuæ pastórem
Ecclésiæ sanctæ præesse gaudeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 15, 16**

Ego elégi vos et pósui vos, ut fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Post communionem

Reféctos, Dómine, Córporis et Sánguini Unigéniti tui
salubérrimo sacraméto,
nos mirífica tuæ maiestátis grátia
de illíus pastóris concessióne lætíficet,
qui et plebem tuam virtútibus ínstruat,
et fidélium mentes evangélica veritáte perfúndat.
Per Christum.

Lectio prima

*Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus
misit me.*

Lectio libri Isaiaë prophetae

61, 1-3 a

Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me; ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, et predicarem captivis indulgentiam et clausis apertionem; ut predicarem annum placabilem Domino et diem ultionis Deo nostro; ut consolarer omnes lugentes, ut ponerem lugentibus Sion et darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium pro spiritu mæroris. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericordias tuas, Domine, in æternum cantabo.

vel Allelúia.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

5 Usque in æternum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióne et generatióne
sedem tuam. R.

21 Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

27 Ipse invocábit me: " Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ " ». R.

Lectio secunda

1

*Augmentum corporis facit in ædificationem sui
in caritate.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Ephésios

Fratres:

4, 11-16

Dedit Christus quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, alios vero evangelistas, alios autem pastóres et doctóres: ad instructiōnem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiōem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiōnis Filii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Ut iam non simus párvuli, fluctuántes et circumácti omni vento doctrínæ, in fallácia hóminum, in astútia ad circumventiōnem erroris; veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illum per ómnia, qui est caput Christus; ex quo totum corpus compáctum et conéxum per omnem iunctúram subministratiōnis, secúndum operatiōnem in mensúra uniuscuiúsque partis, augméntum córporis facit in ædificatiōnem sui in caritáte.

Verbum Dómini.

2

*Christus appellatus est a Deo pontifex
iuxta ordinem Melchisedech.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos

5, 1-10

Omnis pón tifex, ex homínibus assúptus, pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut óffe-

rat dona et sacrificia pro peccátis; qui æque condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circumdatus est infirmitáte; et propter eam debet, quemádmodum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offerre pro peccátis.

Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut pón-tifex fieret, sed qui locútus est ad eum:

« Fílius meus es tu, ego hódie génui te »; quemádmodum et in álío dicit:

« Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obcédientiam; et consummátus factus est ómnibus obcédientibus sibi auctor salutis ætérnæ, appellátus a Deo pón-tifex iuxta órđinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 15, 9

℟. Allelúia. ʒ. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.
Manéte in dilectióne mea,
dicit Dóminus.

℟. Allelúia.

*Ego elegi vos et posui vos, ut fructum
afferatis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amicis suis.

Vos amici mei estis, si faciétis quæ ego præcípío vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audivi a Patre meo, nota feci vobis.

Nos vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómíne meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 10, 11

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
bonus pastor ánimam suam dat
pro óvibus suis.

℞. Allelúia.

*Sicut me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum.*

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem**
17, 11 b. 17-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, serva eos in Nómine tuo, quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Sanctífica eos in veritaté. Sermo tuus véritas est.

Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritaté.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

5. PRO CONCILIO VEL SYNODO

Ant. ad introitum

Col 3, 14-15

Super ómnia caritatém habéte,
quod est vínculum perfectiónis:
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, Dómine, rector et custos,
infúnde, quæsumus, fámulis tuis

spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
 ut, quæ tibi plácita sunt, toto corde cognóscant
 et, ágnota, tota virtúte secténtur.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis
 et amóre domináris,
 da spíritum sapiéntiæ quibus dedísti régimen disciplínæ,
 ut plebs tua ad veritátis agnitiónem pleniórem
 et sanctitátis tibi accéptum ducátur augméntum.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1467-1470.

Super oblata

Réspice, clementíssime Deus, múnera servórum tuórum,
 et grátiam tui lúminis illis impénde,
 ut quæ recta sunt in óculis tuis veráciter intéllegant,
 et fiduciáliter exsequántur.
 Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1799.

Ant. ad communionem

Ubi caritas est vera, Deus ibi est.
 Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da, quæsumus, miséricors Deus,
 ut sancta quæ súmpsimus
 fámulos tuos in veritáte confírment,
 et honórem tui nóminis illos fáciant exquirere.
 Per Christum.

Pro conventu spiritali vel pastorali, Missa ut infra n. 16, p. 1554.

Lectio prima

Iuxta te est sermo, ut facias illum.

Lectio libri Deuteronomii

30, 10-14

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Audies vocem Dómini Dei tui, et custódies præcépta eius et cæremónias, quæ in hac lege conscripta sunt, et revertéris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua.

Mandátum hoc, quod ego præcipio tibi hódie, non supra te est neque procul pósito, nec in cælo situm, ut possis dícere: “ Quis nostrum valet ad cælum ascéndere, ut déferat illud ad nos, et audiámus atque ópere compleámus? ” Neque trans mare pósito, ut causéris et dicas: “ Quis ex nobis póterit transfretáre mare et illud ad nos usque deférre, ut possimus audíre et fácere quod præcéptum est? ”

Sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde tuo, ut fácias illum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ æternæ habes.

vel Allelúia.

- ¹ Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.
- ⁹ Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.
- ¹⁰ Timor Dómini mundus, pérmanens in sáeculum sáeculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

- II Desiderabilia super aurum
et lapidem pretiosum multum,
et dulciora super mel et favum stillantem. *R.*

Lectio secunda

*Idem sapite, eandem caritatem habentes,
unanimis.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Philippenses

2, 1-4

Fratres:

Si qua consolatio in Christo, si quod solacium caritatis, si qua communitio spiritus, si quæ viscera et miserationes, implète gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem caritatem habentes, unanimis, idipsum sapientes; nihil per contentionem neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantes, non quæ sua sunt singuli considerantes, sed et ea quæ aliorum. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 132, 1

R. Alleluia. *γ.* Ecce quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum. *R.* Alleluia.

*Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo,
ibi sum in medio eorum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

18, 15-20

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si peccaverit in te frater tuus, vade, corripue eum inter te et ipsum solum.

Si te audierit, lucrátus es fratrem tuum; si autem non audierit, ádhibe tecum adhuc unum vel duos, ut " in ore duórum téstium vel trium stet omne verbum "; quod si nolúerit audire eos, dic ecclésiæ; si autem et ecclésiám nolúerit audire, sit tibi sicut éthnicus et publicánus.

Amen dico vobis: Quæcúmque alligavéritis super terram erunt ligáta in cælo; et quæcúmque solvéritis super terram erunt solúta in cælo.

Iterum dico vobis: Si duo ex vobis consénsierint super terram de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est.

Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Ps 132, 1

℞. Allelúia. ʒ. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum. ℞. Allelúia.

Venite seorsum, et requiescite pusillum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

6, 30-34

In illo témpore:

Conveniéntes Apóstoli ad Iesum, renuntiavérunt illi ómnia quæ égerant et docúerant.

Et ait illis: « Veníte vos ipsi seórsum in désertum locum, et requiésceite pusillum ». Erant enim qui veniébant et redíbant multi, et nec manducánda spátium habébant.

Et abiérunt in navi in désertum locum seórsum. Et vidérunt eos abeúntes, et cognovérunt multi; et pe-

déstre de ómnibus civitatibus concurrérunt illuc, et prævenérunt eos.

Et éxiens vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem »: et cœpit docére illos multa.

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 16, 33 a; 14, 26 b

℞. Alleluía. γ. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súgget vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis. ℞. Alleluía.

Paraclitus vos docebit omnia.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

14, 23-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis, non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia et súgget vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligerétis me gauderétis, quia vado ad Pa-

trem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsqvam fiat, ut, cum factum fúerit, credátis ».

Verbum Dómini.

6. PRO SACERDOTIBUS

Ant. ad introitum

Lc 4, 18. 19

Spiritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde, dimíttere confráctos in remissionem.

Collecta

**Deus, qui Unigénitum tuum
summum æternúmque constituísti sacerdótem,
præsta, ut, quos minístros
tuorúmque mysteriórum dispensatóres elégit,
in accépto ministério adimpléndo fidéles inveniántur.
Per Dóminum.**

Vel:

**Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tribue illis perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleant in Christo glóriam procuráre.
Per Dóminum.**

**Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.**

Super oblata

**Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrificii virtútem concéde propítius,**

ut eórum servítium tibi iúgiter pláceat,
 et fructum qui semper máneat
 in Ecclésia tua váleat afférre.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte:
 sermo tuus véritas est.
 Sicut tu me misísti in mundum,
 et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacerdótes tuos, Dómine, et omnes fámulos tuos
 vivíficet divína, quam obtúlimus et sumpsimus, hóstia,
 ut, perpétua tibi caritáte coniúnci,
 digne famulári tuæ mereántur maiestáti.
 Per Christum.

7. PRO SEIPSO SACERDOTE

A

præsertim pro sacerdote curam animarum gerente

Ant. ad introitum

Cf. Col 1, 25. 28

Ecclésiæ factus sum ego mínister,
 secúndum dispensatióem Dei
 quæ data est mihi in vos:
 Christum nos annuntiámus, ut exhibeámus
 omnem hóminem perféctum in Christo Iesu.

Collecta

Deus, qui non propriis suffragantibus méritis,
 sed sola ineffábilis grátiae tuæ largitate,
 me familiæ tuæ præesse voluisti,
 tribue me tibi digne persólvere
 ministérium sacerdotális officii,
 plebémque commissam, te in ómnibus gubernánte,
 dirigere concéde.
 Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.

Super oblata

Deus, diérum temporúmque
 potens et benígne moderátor,
 collátis in me per grátiam tuam propitiáre munéribus,
 et, præsentis oblatiónis virtúte,
 in hunc afféctum dirige cor plebis et sacerdotís,
 ut nec pastóri obœdiéntia gregis,
 nec gregi desit cura pastóris.
 Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 15, 9**

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
 manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
 orígo cunctárum perfectióque virtútum,
 da mihi, quæsumus, huius participatióne mystérii,
 et exercére quæ recta sunt et prædicáre quæ vera,
 ut instructiódinem grátiae tuæ
 fidélibus et agéndo præbeam et docéndo.
 Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Ps 15, 2. 5

Dixi Dómino: Dóminus meus es tu,
 bonum mihi non est sine te.
 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
 tu es qui détines sortem meam.

Collecta

Aures tuæ pietátis, clementíssime Deus,
 inclína précibus meis,
 et grátia Sancti Spíritus illúmina cor meum,
 ut tuis mystériis digne ministráre,
 Ecclésiæ tuæ fidéliter servíre,
 teque mérear ætéRNA caritáte dilígere.
 Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.*

Super oblata

Súscipe, Deus omnípotens, hæc múnera,
 quæ tibi offérimus veneránte,
 et respiciens Christum tuum,
 sacerdotem simul et hóstiám,
 da, ut, eius sacerdotii párticeps efféctus,
 oblatiónem spiritálem
 me tibi semper exhíbeam placéntem.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 22, 28-30

Dixit Iesus illis qui permansérunt in tentatióibus suis:
 Ego dispóno vobis regnum,
 ut edátis et bibátis super mensam meam.

Post communionem

Pane cælésti confirmátum
et novi testaménti cálice congaudentem,
fac me, Pater sancte, tibi servíre fidéliter,
et in salútem hóminum
vitam fórtiter devotéque consúmere.
Per Christum.

C**in anniversario propriæ ordinationis****Ant. ad introitum****Io 15, 16**

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte, qui me
ad communiónem cum ætérno Christi tui sacerdotío
et ad Ecclésiæ tuæ ministérium
nullis meis méritis elegísti, præsta,
ut Evangélii strénuus ac mitis prædicátor exsístam,
et mysteriórum tuórum fidélis dispensátor invéníar.
Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex his qui proponuntur
in Communi pastorum, ut supra pp. 1075-1105.*

Super oblata

Pro nostræ servitútis augménto
sacrificium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis cui benedícimus,
 comunicátio ságuinis Christi est;
 et panis quem frángimus,
 participátio córporis Dómini est.

Post communionem

Ad glóriam, Dómine, tui nóminis
 ánnua festa répetens sacerdotális exórdii,
 mystérium fidei lætánter celebrávi,
 ut in veritáte hoc sim,
 quod in sacrificio mýstice tractávi.
 Per Christum.

8. PRO MINISTRIS ECCLESIAE**Ant. ad introitum**

1 Cor 12, 4-6

Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus;
 et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus;
 et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus,
 qui operátur ómnia in ómnibus.

Collecta

Deus, qui ministros Ecclésiæ tuæ docuísti
 non ministrári velle, sed frátribus ministráre,
 illis, quæsumus, concéde et in actiône sollértiam,
 et cum mansuetúdi-ne ministérii in oratióne constántiam.
 Per Dóminum.

*Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Communi pastorum, pp. 1075-1105, vel indicantur in Missa
 pro laicis, pp. 1501-1502.*

Super oblata

Pater sancte,
 cuius Fílius discipulórum vóluit laváre pedes,

ut nobis præberet exéplum,
súscipe, quæsumus, nostræ múnera servitútis, et præsta,
ut, nosmetípsos in spirítalem hóstiam offeréntes,
spíritu humilitátis et diligéntiæ repleámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Lc 12, 37

Beáti servi illi,
quos, cum vénerit dóninus, invénerit vigilántes.
Fáciat illos discumbere,
et tránsiens ministrábit illis.

Post communionem

Concéde fámulis tuis, Dómine,
cælésti cibo potúque replétis,
ut, ad glóriam tuam et salútem credéntium procurándam,
fidéles inveniántur
Evangélii, sacramentórum caritátisque minístri.
Per Christum.

9. PRO VOCATIONIBUS AD SACROS ORDINES

Ant. ad introitum

Mt 9, 38

Rogáte Dóminum messis,
ut mittat operários in messem suam,
dicit Iesus discípulis suis.

Collecta

Deus, qui pastóres pópulo tuo providére voluísti,
effúnde in Ecclésia tua Spíritum pietátis et fortitúdinis,
qui dignos altáribus tuis éxcitet minístros,
et Evangélii tui strénuos ac mites assertóres effíciat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1478-1497.

Super oblata

Plebis tuæ, quæsumus, Dómine,
preces et múnera benígnus inténde,
ut dispensatóres mysteriórum tuórum multiplicéntur,
et in amóre tuo iúgiter perseverént.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit,
et nos debémus pro frátribus ánnimas pónere.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut, per hoc sacraméntum caritátis,
illa sémina maturéscant,
quæ magna in agrum Ecclésiæ tuæ largitáte dispérgis,
quátenus multi sorte sibi éligant
tibi in frátribus ministráre.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua et de cognatione tua,
et veni.*

Léctio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: «Egrédere de terra tua
et de cognatióne tua et de domo patris tui, et veni in
terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem
magnam, et benedicám tibi et magnificábo nomen tuum,

erisque benedictus. Benedicam benedicentibus tibi et maledicam maledicentibus tibi, atque in te benedicentur univérse cognationes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (p.: 8 a. 9 a)

℞. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. ℞.

7 Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. ℞.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». ℞.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℞.

12 Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscipiant me. ℞.

2

Ego ero tecum.

Léctio libri Exodi

3, 1-6. 9-12

In diébus illis:

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdotís Má dian; cumque minásset gregem ad interióra desérti,

venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur.

Dixit ergo Móyses: « Vadam et vidébo visiónem hanc magnam; quare non comburátur rubus ».

Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi et ait: « Móyses, Móyses ».

Qui respóndit: « Adsum ».

At ille: « Ne apprópies, inquit, huc; solve calceamentum de pédibus tuis; locus enim, in quo stas, terra sancta est ».

Et ait: « Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob ». Abscóndit Móyses fáciem suam; non enim audébat aspícere contra Deum.

Ait Dóminus: « Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel de Ægýpto ».

Dixítque Móyses ad Deum: « Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægýpto? »

Qui dixit ei: « Ego ero tecum, et hoc habébis signum, quod míserim te: cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁴ Unum pétii a Dómino, hoc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ,

ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. **R.**

5 Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.

Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. **R.**

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. **R.**

Adiútor meus es tu, ne me reícias,
neque derelínquas me, Deus salútis meæ.

11 Osténde mihi, Dómine, viam tuam,
et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos. **R.**

3

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Léctio libri primi Samuélis

3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat visio manifésta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec póterat vidére. Lucérna Dei ántequam exstinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego; vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursus vocáre Samuélem.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus et vocávit adhuc Samuélem tér-
tio, qui consúrgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego,
quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púe-
rum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi et, si deín-
ceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit
servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in lo-
co suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáve-
rat secúndo: « Sámuel, Sámuel ». Et ait Sámuel: « Ló-
quere, Dómine, quia audit servus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspéctávi Dóminum, et inténdit mihi.

4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

7 Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui, et lex tua in præcórdiis meis ». R.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

12 Tu autem, Dómine, ne prohibeas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípant me. R.

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Lectio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Eliám: « Eliséum, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus ergo inde Eliás réperit Eliséum, filium Saphat, arántem in duódecim iugis boum, et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venisset Eliás ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relictis bobus, cucúrrit post Eliám et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secútus est Eliám et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 83, 3-4. 5 et 8 a. 11 (R.: 5 a)

R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

³ Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

⁴ Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

⁸ Ibunt de virtúte in virtútem. R.

¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Lectio libri Isaíæ prophétæ

6, 1. 6-8

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsus et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ». Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? et quis ibit nobis? » Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspéctávi Dóminum,
et inténdit mihi.

4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

7 Sacrífícium et oblatiónem nolúisti,
aures autem fodísti mihi.

8 Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.

9 In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scísti. R.

12 Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me. R.

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce nescio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dicere: " Puer sum "; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæcúmque mandávero tibi loqueris. Ne tíneas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.

⁵ Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam ». R.

⁷ Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum; ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.

⁸ Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

¹¹ Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

Factus est in corde meo quasi ignis exæstuans.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

20, 7-9

Seduxisti me, Dómine, et sedúctus sum; fórtior me fuisti et invaluísti, factus sum in derísium tota die, omnes subsánnant me. Quia iam olim loquor vocíferans, iniquitátem et vastitátem clámito; et factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium et in derísium tota die.

Et dixi: « Non recordábor eius, neque loquar ultra in nómine illíus »; et factus est in corde meo quasi ignis exástuans clausúsque in óssibus meis: et deféci, ferre non sústinens. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁴ Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. R.

⁵ Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. R.

⁸ Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo. R.

Adiutor meus es tu, ne me reicias,
neque derelinquas me, Deus salutis meae.

|| Ostende mihi, Domine, viam tuam,
et dirige me in semitam rectam
propter inimicos meos. R.

Lectio secunda

1

Deus dedit nobis ministerium reconciliationis.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; aestimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt, et pro omnibus mortuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit. Itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem; et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non novimus.

Si qua ergo in Christo nova creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt nova; omnia autem ex Deo, qui reconciliavit nos sibi per Christum, et dedit nobis ministerium reconciliationis. Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis verbum reconciliationis.

Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo: reconciliamini Deo. — Verbum Domini.

2

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénes

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei; propter quem ómnia detriméntum feci et árbitor ut stércora, ut Christum lucri fáciam, et invéniam in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est, sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectionis eius et communionem passiónum illius, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectionem, quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitor comprehénsisse. Unum autem, quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravium supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

3

Christus appellatus est a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

5, 1-10

Omnis pón tifex, ex homínibus assúptus, pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccátis; qui æque condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam de-

bet, quemádmódum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis.

Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut pón-tifex fieret; sed qui locútus est ad eum:

« Fílius meus es tu, ego hódie génui te », quemádmódum et in álio dicit:

« Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salutis ætérnæ, appellátus a Deo pón-tifex iuxta órđinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 15, 16

℞. Allelúia. √. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécio sancti Evángelii secúndum Mattháeum

9, 35-38

In illo témpore:

Circumſbat Iesus civitátes omnes et castélla, do-cens in synagógis eórum, et prædicans Evángelium Re-

gni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Videns autem turbas misértus est eis, quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discíplulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci, rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Phil 3, 8-9

℞. Allelúia. γ. Omnia detriméntum feci
et árbitror ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniam in illo.
℞. Allelúia.

Quæcumque habes vende, et sequere me.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum

10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætéram percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. Præcépta nosti: “ Ne occidas, ne adúlteres, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ” ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende, et da paupéribus et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ». Qui contristátus in hoc verbo ábiit mærens; erat enim habens possessionés multas.

Et circumspiciens Iesus ait discipulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introibunt! » Discipuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Filii, quam difficile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur, dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossibile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 15, 5

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum vitis, vos pálmites,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℞. Allelúia.

*Accipietis centies tantum in tempore hoc,
cum persecutionibus, et in sæculo futuro vitam æternam.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum

10, 28-30

In illo témpore:

Cœpit Petrus dícere ad Iesum: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est, qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangéllium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et filios et agros, cum persecutió nibus, et in sæculo futúro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 19

℞. Allelúia. ⁊. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fieri piscatóres hóminum.
℞. Allelúia.

Ex hoc iam homines eris capiens.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 5, 1-11

In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum, et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatóres autem descéndérant de illis et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusillum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ». Et, cum hoc fecissent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt, et implevé-runt ambas navículas, ita ut pæne mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad gé-nua Iesu, dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine ». Stupor enim circumdéderat eum et omnes qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant; simíliter autem et Iacóbum et Ioánnem, filios Zebedæi, qui erant sócii Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris cápiens ».

Et, subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt illum. — Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 3, 8-9

℞. Allelúia. γ. Omnia detriméntum feci
et árbitor ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniam in illo.
℞. Allelúia.

*Nemo mittens manum suam in aratrum
et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discípulis suis in via, dixit
quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et vólucres
caeli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi
caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum
ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos
suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum per-
mítte mihi renuntiáre his quæ domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam
in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 3, 8-9

℞. Allelúia. γ. Omnia detriméntum feci
et árbitor ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniam in illo.
℞. Allelúia.

*Qui non baiulat crucem suam et venit post me,
non potest esse meus discipulus.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 14, 25-33

In illo témpore:

Ibant turbæ multæ cum Iesu, et convérsus dixit ad illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum et matrem et uxórem et fílios et fratres et soróres, adhuc et ánimam suam, non potest esse meus discipulus; et qui non báiuulat crucem suam et venit post me, non potest esse meus discipulus.

Quis enim ex vobis, volens turrem ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, si habet ad perficiéndum? ne, posteáquam posúerit fundaméntum et non potúerit perfícere, omnes qui vident incípiant illúdere ei, dicéntes: “ Hic homo cœpit ædificáre et non pótuit consummáre ”.

Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat si possit cum decem mílibus occúrrere ei, qui cum vigínti mílibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatióne mittens rogat ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúnciat ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discipulus ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 19

℞. Allelúia. ⁊. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

℞. Allelúia.

*

Sequere me.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-51**

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audierunt eum duo discipuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quáeritis? »

Qui dixerunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus, qui audierant ab Ioáñne et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, fílius Ioánnis, tu vocáberis Cephas » (quod interpretátur Petrus).

In crástinum vóluit exíre in Galiléam; et invénit Philíppum.

Et dicit ei Iesus: « Séquere me ». Erat autem Philíppus a Bethsáida, civitaté Andréæ et Petri.

Invénit Philíppus Nathánael, et dicit ei: « Quem scripsit Móyses in Lege et prophétæ, invénimus, Iesum, fílium Ioseph a Názareth ».

Et dixit ei Nathánael: « A Názareth potest áliiquid boni esse? »

Dicit ei Philíppus: « Veni et vide ».

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsqvam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: " Vidi te sub ficu ", credis? maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen, amen, dico vobis, vidébitis cælum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendentés supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discíplulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audierunt eum duo discípluli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quéritis? »

Qui dixerunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpretátum magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus, qui audierant ab Ioáinne et secúti fúerant eum.

Invenit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam » (quod est interpretátum Christus). Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus, dixit: « Tu es Simon, fílius Ioánnis, tu vocáberis Cephas » (quod interpretátur Petrus). — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 15, 16

℞. Alleluía. γ. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat,
dicit Dóminus. ℞. Alleluía.

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcípio vobis. Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

10. PRO RELIGIOSIS

Ant. ad introitum

Ps 36, 3-4

Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Collecta

Deus, omnis boni propósi inspirátor atque perféctor,
dirige fámulos tuos in viam salútis æternæ,
et, quos, relictis ómnibus, tibi se totos devovérunt,
fac, Christum sequéntes et ea quæ sunt sáculi abnegántes,
in spíritu paupertátis et cordis humilitáte
tibi et frátribus suis fidéliter deservíre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa in professione religiosa, pp. 1394-1425.

Super oblata

Sanctifica, quæsumus, Dómine,
per hæc sancta quæ tibi offérimus,
fámulos tuos, quos in nómine tuo congregásti,
ut, fidéliter vota sua tibi reddéntes,
maiestáti tuæ sincéro corde deserviant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Reg 19, 7

Angelus Dómini dixit Eliæ:
Surge, cómede; grandis enim tibi restat via.

Vel:

Ap 22, 17 a. 20

Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

Post communionem

Servos tuos, Dómine, in amóre tuo congregátos
et de uno pane participántes,
da unánimes consideráre invicem
in provocatióem caritátis et bonórum óperum,
ut eórum sancta conversatióne
Christi testes veri ubíque exhibeántur.
Per Christum.

11. PRO VOCATIONIBUS AD VITAM RELIGIOSAM**Ant. ad introitum****Mt 19, 21**

Si vis perféctus esse,
vade, vende quæ habes et da paupéribus,
et veni, séquere me, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte,
qui, licet fidéles omnes ad perfectiόem caritátis invítas,
multos tamen excitáre non désinis,
qui Fílii tui vestígia préssius sequántur,
concede, ut, quos tibi in sortem peculiárem elégeris,
conversatióne sua váleant regni tui signum osténdere
Ecclésiæ mundóque perspícuum.
Per Dóminum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, propítius réspice
et nova prole semper amplífica,
ut et fílios suos
ad propósitam caritátis perfectiόem addúcere,
et ad hóminum salutem effícaciter váleat laboráre.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis in professione religiosa, pp. 1394-1425, vel pro vocationibus ad sacros Ordines, pp. 1478-1497.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus,
 Pater sancte, súscipe miserátus,
 et ómnibus, qui Fílium tuum per arctam viam imitári
 læta sibi mente propónunt,
 communióem concéde fratérnam
 et spiritálem libertátem.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Mt 19, 27. 28. 29

Amen dico vobis, quod vos qui reliquistis ómnia,
 et secúti estis me, céntuplum accipiétis
 et vitam ætérnam possidébitis, dicit Dóminus.

Post communionem

Fámulos tuos, Dómine, spiritáli cibo potúque confírma,
 ut, evangélicæ semper vocatióni fidéles,
 vivam ubique Fílii tui imáginem repræséntent.
 Per Christum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Huius, Dómine, virtúte sacraménti, da nobis, quæsumus,
 perseverántem in tua voluntáte famulátum,
 ut tuam caritátem mundo testári
 et bona quæ sola non amittúntur
 valeámus fórtiter inquirere.
 Per Christum.

12. PRO LAICIS

Ant. ad introitum

Mt 13, 33

Símile est regnum cælórum fermento,
quod accéptum múlier abscondit in farínæ satis tribus,
donec fermentátum est totum.

Collecta

Deus, qui Evangélii virtútem
véluti fermentum in mundum misísti,
concéde fidélibus tuis,
quos in médio mundi negotiorúmque sæculárium
vitam ágere vocásti,
ut, spírítu christiáno fervéntes,
per temporália quæ gerunt múnera,
regnum tuum iúgiter instáurent.
Per Dóminum.

Lectiones:

1. **Ioel 2, 28-32:** « Super servos meos et ancillas meas effundam spiritum meum ».
Hæc dicit Dóminus: « Effúndam spírítum meum ... », p. 1805.
2. **Act 2, 1-11:** « Repleti sunt omnes Spiritu Sancto et cœperunt loqui ».
Cum compleréntur dies Pentecóstes ..., p. 1806.
3. **1 Cor 12, 3 b-7. 12-13:** « Divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus ».
Fratres: Nemo potest dicere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spírítu Sancto ..., p. 1808.
4. **Eph 1, 3-14:** « Recapitulare omnia in Christo ... in laudem gloriæ ipsius ».
Fratres: Benedíctus Deus et Pater ..., p. 1407.

Psalmi responsorii:

1. **Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8.**
p. (8): Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis, p. 1641.

2. **Ps 99, 2. 3. 4. 5.**
 ꝑ. (3 c): Nos pópulus eius et oves páscuae eius, p. 1513.
3. **Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12.**
 ꝑ. (8 a): Miserátor et miséricors Dóminus, p. 1670.
4. **Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8.**
 ꝑ. (2): Sit nomen Dómini benedíctum in sáecula, p. 1656.

Alleluia, Versus ante Evangelium et Evangelia:

1. **Mt 5, 9:** Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur, p. 1566.
Mt 5, 1-12 a: « Beati pacífici ».
 In illo témpore: Videns Iesus turbas ..., p. 1566.
2. **Mt 11, 28:** Veníte ad me, omnes qui laborátis ..., p. 1589.
Mt 25, 14-30: « Super pauca fuisti fidelis, intra in gaudium domini tui ».
 In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis parábolam hanc:
 « Homo péregré proficiscens ... », p. 1589.
3. **Semen est verbum Dei, sator autem Christus ..., p. 1121.**
Mc 4, 1-9: « Exiit seminans ad seminandum ».
 In illo témpore: Iterum cœpít Iesus docére ad mare ..., p. 1122.
4. **Io 15, 5:** Ego sum vitis, vos pálmities ..., p. 1423.
Io 15, 1-8: « Manete in me, et ego in vobis ».
 In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis: « Ego sum vitis vera ... », p. 1423.

Super oblata

Deus, qui Fílii tui sacrificío
 cunctum voluísti mundum salváre,
 per huius oblatiónis virtútem concéde,
 ut fámuli tui, quos étiam in statu laicáli
 ad apostolátum vocáre non désinis,
 et mundum spírítu ímbuant Christi,
 et eius sint sanctificatiónis ferméntum.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 99, 2

Iubiláte Dómino, omnis terra,
 servíte Dómino in lætítia;
 introíte in conspéctu eius in exsultatióne, allelúia.

Vel:

Io 15, 8

In hoc clarificátus est Pater meus,
ut fructum plúrimum afferátis
et efficiámini mei discípuli, dicit Dóminus.

Post communionem

De plenitúdine grátiae tuæ suméntes, quæsumus, Dómine,
ut, eucharístici convívii fortitúdine roboráti,
fidéles tui, quos rebus sæcularibus déditos esse voluísti,
strénui sint evangélicæ testes veritátis,
et Ecclésiám tuam in rebus temporálibus
præséntem iúgiter reddant et actuósam.
Per Christum.

13. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando
peculiares celebrationes pro unitate christianorum habentur.

A

Ant. ad introitum

Io 10, 14-15

Ego sum pastor bonus, et cognóscó oves meas,
et cognóscunt me meæ, dicit Dóminus.
Sicut novit me Pater, et ego agnóscó Patrem;
et ánimam meam pono pro óvibus meis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílii tui placátus inténde,
ut, quos unum sacrávit baptísma,
eos et fidei iungat intégritas,
et vínculum sóciet caritátis.
Per Dóminum.

Vel:

Súpplīces te rogámus, amátor hóminum, Dómine:
 pleniórem Spíritus tui grátiam
 super nos effúnde benígus, et præsta,
 ut, digne qua nos vocásti vocatióne ambulátes,
 testimónium veritátis exhibeámus homínibus,
 et ómnium credéntium unitátem
 in vínculo pacis fidéntes inquirámus.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1508-1524.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
 adoptiόνis tibi pópulum acquisísti,
 unitátis et pacis in Ecclésia tua
 propítius nobis dona concédas.
 Per Christum.

Præfatio: De unitate Corporis Christi, quod est Ecclesia

Ꝛ. Dóminus vobíscum.

Ꝟ. Et cum spírītu tuo.

Ꝛ. Sursum corda.

Ꝟ. Habémus ad Dóminum.

Ꝛ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ꝟ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Per ipsum enim nos adduxísti
 ad agnitiónem tuæ veritátis,
 ut uníus fidei et baptísmi vínculo
 Corpus eius efficerémur;

per ipsum in cunctis géntibus
 largítus es Spíritum Sanctum tuum,
 qui, in diversitaté donórum mirábilis operátor
 et unitátis efféctor,
 fílios adoptiónis inhábitat
 totámque replet et regit Ecclésiám.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
 te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
 omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúio,
 sicut fidélium in te uniónem præsignat,
 sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
 Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
 et cógrega nos de natió nibus,
 ut confiteámur nómini sancto tuo,
 et gloriémur in laude tua.

Collecta

Deus, qui diversitatém géntium
 in confessióne tui nóminis adunásti,
 da nobis et velle et posse quæ præcipis,
 ut pópulo ad regnum tuum vocáto
 una sit fides méntium et píetas actiónum.
 Per Dóminum.

Vel:

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, placátus inténde,
 et præsta, ut fidélium corda
 in tua laude et commúni pæniténtia iungántur,
 quátenus, christianórum divisióne subláta,
 in perfécta Ecclésiæ communióne
 ad ætérnum tuum regnum properémus lætántes.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1508-1524.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
 cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
 ut hoc sacraméntum pietátis
 fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
 Per Christum.

Præfatio propria, p. 1504.

Ant. ad communionem

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
 quod est vínculum perfectiónis;
 et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
 in qua et vocáti estis in uno córpore.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
 ut, huius sacrificii virtúte,
 una fácias in te credéntes pietáte concórdes.
 Per Christum.

C**Ant. ad introitum**

Eph 4, 4-6

Unum corpus et unus spíritus,
 sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ;

unus Dóminus, una fides, unum baptísma;
unus Deus et Pater ómnium,
qui est super omnes et per ómnia et in ómnibus nobis.

Collecta

Pópulum tuum, quásumus, Dómine, propítius réspice,
et Spíritus tui super ipsum dona cleménte effúnde,
ut in veritátis iúgite amóre succrésca,
et perféctam christianórum unitátem
stúdio perquírat et ópere. Per Dóminum.

Vel:

Ubertátem misericordiárum tuárum, Dómine,
revéla super nos et, in virtúte Spíritus tui,
christianórum divisiónes rémove,
ut Ecclésia tua signum inter nátiónes elevátum
clárius appáreat,
et mundus, tuo Spíritu illustrátus,
in Christum credat quem misísti.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1508-1524.

Super oblata

Quam tibi, Dómine, offérimus hóstia
et purificatióne cónferat,
et omnes uno baptísmate coniúctos
eorúdem mysteriórum tandem partícipes efficiat.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1504.

Ant. ad communionem

Io 17, 21. 23

Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me, et ego in te,
ut et ipsi in nobis unum sint:
ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum.

Post communionem

Sacraménta Christi tui suméntes,
 quæsumus, Dómine,
 ut in Ecclésia tua
 sanctificatiónis grátiam rénoves quam dedísti,
 et omnes qui christiáno gloriántur nómine
 in unitáte fidei tibi servíre mereántur.
 Per Christum.

Lectio prima

1

*Rursum congregabit te Dominus de cunctis populis,
 in quos te ante dispersit.*

Léctio libri Deuteronomii

30, 1-4

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Cum vénerint super te omnes sermónes isti, benedíctio sive maledíctio, quam propósui in conspéctu tuo, et ductus pænitúdi-ne cordis tui in univérsis géntibus, in quas dispérsit te Dóminus Deus tuus, et revérsus fúeris ad eum et obœdíeris eius impériis, sicut ego hódie præcípio tibi, cum fíliis tuis in toto corde tuo et in tota ánima tua; redúcet Dóminus Deus tuus captivitátem tuam ac miserébitur tui, et rursum congregábit te de cunctis pópulis, in quos te ante dispérsit.

Si ad cárdines cæli fúeris dissipátus, inde te rétrahet Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 cd-14 (R.: cf. 10 c)

R. Cóngraga, Dómine, pópulum tuum dispérsu.

vel Allelúia.

- ¹⁰ Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:
« Qui dispérsit Israel congregábit eum,
et custódiét eum sicut pastor gregem suum ». R.
- ¹¹ Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris,
- ¹² et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. R.
- ¹³ « Et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo;
- ¹⁴ et inebriábo ánimam sacerdotum pinguédine,
et pópulus meus bonis meis adimplébitur ». R.

2

*Congregabo vos de universis terris.
Et dabo vobis cor novum.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tollam vos de géntibus,
et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos
in terram vestram, et effúndam super vos aquam mun-
dam, et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam
in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra
et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam
in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambu-
létis et iudícia mea custodiátis et operémmini. Et habi-

tábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

vel Allelúia.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

2 in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,

3 ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

5 Parásti in conspéctu meo mensam

advérsus eos qui trébulant me;

impinguásti in óleo caput meum,

et calix meus redúndat. R.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me

óm nibus diébus vitæ meæ,

et inhabitábo in domo Dómini

in longitúdinem diérum. R.

3

Et non erunt ultra duæ gentes.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

In diébus illis: 37, 15-19. 21 b-22. 26-28

Factus est sermo Dómini ad me, dicens: « Et tu, fili hóm inis, sume tibi lignum unum et scribe super illud:

“ Iudæ et filiórum Israel sociórum eius ”; et tolle lignum álterum et scribe super illud: “ Ioseph ligno Ephraim, et cunctæ dómui Israel sociorúmque eius ”; et adiúnge illa unum ad álterum tibi in lignum unum, et erunt in uniónem in manu tua.

Cum autem díxerint ad te filii pópuli tui loquéntes: “ Nonne índicas nobis quid in his tibi velis? ” loqueris ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego assúmam lignum Ioseph, quod est in manu Ephraim, et tribus Israel, quæ sunt ei adiúntæ, et dabo eas páriter cum ligno Iuda et fáciam eas in lignum unum, et erunt unum in manu eius ”.

Ecce ego assúmam filios Israel de médio natiónum, ad quas abiérunt, et congregábo eos úndique, et addúcam eos ad humum suam.

Et fáciam eos in gentem unam in terra, in món-tibus Israel, et rex unus erit ómnibus ímperans, et non erunt ultra duæ gentes nec dividéntur ámplius in duo regna.

Et percútiam illis foedus pacis, pactum sempitérnium erit eis, et fundábo eos et multiplicábo; et dabo sanctificatiónem meam in médio eórum in perpétuum, et erit tabernáculum meum in eis, et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi pópulus, et scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israel, cum fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: Is 66, 10)

R. Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea.

vel Allelúia.

Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi:

« In domum Dómini íbimus ».

Stantes iam sunt pedes nostri

in portis tuis, Ierúsalem. R.

- 4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.
- 5 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. *R.*
- 6 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligétes te.
- 7 Fiat pax in muris tuis,
et secúritas in túrribus tuis. *R.*
- 8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
- 9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. *R.*

4

In tempore illo congregabo vos.

Léctio libri Sophoníæ prophétæ

3, 16-20

« Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit; gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude. Nugas, qui a lege recésse-
rant, congregábo, quia ex te erant; ut non ultra há-
beas super eis oppróbrium.

Ecce ego interficiam omnes qui afflixérunt te in témpore illo; et salvábo claudicántem, et eam quæ eiécta fúerat congregábo, et ponam eos in laudem et in nomen in omni terra confusiónis eórum, in témpore illo quo addúcam vos, et in témpore quo congregábo vos.

Dabo enim vos in nomen et in laudem ómnibus pó-
pulis terræ, cum convértero captivitátem vestram co-
ram óculis vestris », dicit Dóminus. — Verbum Dómini

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 3 c)

R. Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. **R.**

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. **R.**

Intróite portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. **R.**

Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne
et generatióne véritas eius. **R.**

Lectio secunda

1

Non sint in vobis schismata. Divisus est Christus?

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 10-13

Obsecro vos, fratres, per Nomen Dómini nostri Iesu Christi, ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata; sitis autem perfécti in eódem sensu et in eadém senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab his qui sunt Chloes, quia contentiónes inter vos sunt.

Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicit:
« Ego quidem sum Pauli, ego autem Apóllo, ego vero Cephæ, ego autem Christi ».

Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?
Verbum Dómini.

2

*Superædificati super fundamentum Apostolorum,
ipso summo angulari lapide Christo Iesu.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolorum et prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu, in quo omnis ædificátió compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.
Verbum Dómini.

3

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdi-ne, cum longanimitáte supportántes invicem in caritáte; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus. — Verbum Dómini.

4

Donantes invicem, sicut et Deus in Christo donavit vobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptionis. Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphemía tollátur a vobis, cum omni malítia.

Estóte autem invicem benígni, misericórdes, donántes invicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit se ipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo, in odórem suavitátis. — Verbum Dómini.

5

Idem sapite, unanimes.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

2, 1-13

Fratres:

Si qua consolátio in Christo, si quod solárium caritátis, si qua societas spíritus, si quæ víscera et miseratiónes, impléte gáudium meum, ut idem sapiátis, eándem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sapiéntes; nihil per contentiónem neque per inánem glóriam, sed in humilitáte superióres sibi invicem arbitrántes, non quæ sua sunt sínguli considerántes, sed et quæ aliórum.

Hoc sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum fac-

tus; et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetípsum factus obcédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glória Dei Patris.

Itaque, caríssimi mei, sicut semper obcædistis, non ut in præsentia mei tantum, sed multo magis nunc in abséntia mea, cum metu et tremóre vestram salútem operámini. Deus est enim qui operátur in vobis et velle et perficere pro suo beneplácito. — Verbum Dómini.

6

Vocati estis in uno corpore.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

Fratres:

3, 9 b-17

Exúite vos véterem hómínem cum áctibus eius, et indúite novum, eum qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem eius qui creávit eum; ubi non est Græcus et Iudæus, circumcisio et præpútium, Bárbarus, Scytha, servus, liber, sed ómnia et in ómnibus Christus

Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vín-culum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágétes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

7

*Unus mediator Dei et hominum,
homo Christus Iesus.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 5-8

Caríssime:

Unus Deus, unus et mediátor Dei et hóminum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptionem semetípsum pro ómnibus, testimónium temporibus suis; in quod pósito sum ego prædicátor et apóstolus (veritatem dico, non méntior), doctor géntium in fide et veritáte.

Volo ergo viros oráre in omni loco, levántes puras manus sine ira et disceptatióne. — Verbum Dómini.

8

*Si sic Deus dilexit nos, et nos debemus
alterutrum diligere.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 9-15

Caríssimi:

In hoc appáruit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est caritas, non quasi nos dilexé-

rimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus alterútrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisque conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

℞. Allelúia. ☩. Ecclésia Dómini unum lumen est,
quod ubíque diffúnditur,
nec únitás córporis separátur.

℞. Allelúia.

*Ubi sunt duo vel tres congregati in Nomine meo,
ibi sum in medio eorum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthéum

In illo témpore:

18, 19-22

Dixit Iesus discipulis suis: « Si duo ex vobis consenserint super terram de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo qui in cælis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ».

Tunc accédens Petrus, dixit ei: « Dómine, quótiens peccábit in me frater meus et dimíttam ei? usque sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Col 3, 15

℞. Allelúia. ʒ. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua vocáti estis in uno córpore.

℞. Allelúia.

Qui non est adversus vos, pro vobis est.

✠ Léctio sancti Evangélli secúndum Lucam 9, 49-55

In illo témpore:

Dixit Ioánnes ad Iesum: « Præcéptor, vídimus quen- dam in nómine tuo eiciéntem dæmónia, et prohibúimus eum, quia non séquitur nobíscum ».

Et ait ad illum Iesus: « Nolíte prohibére; qui enim non est advérsus vos, pro vobis est ».

Factum est autem, dum compleréntur dies assump- tiónis eius, et ipse fáciem suam firmávit ut iret in Ie- rúsalem, et misit núntios ante conspéctum suum. Et eúntes intravérunt in castéllum Samaritanórum, ut pa- rárent illi. Et non recepérunt eum, quia fácies eius erat eúntis Ierúsalem.

Cum vidíssent autem discípuli Iacóbus et Ioánnes, dixérunt: « Dómine, vis dicámus ut ignis descéndat de cælo et consúmat illos? »

Et convérsus increpávit illos. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Eph 4, 5

℞. Allelúia. ʒ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma, unus Deus et Pater. ℞. Allelúia.

Fient unus grex, unus pastor.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témpore:

10, 11-16

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriae, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit, et lupus rapit eas et dispérgit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognóscó meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnóscó Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli; et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

℞. Allelúia. ⁊. Colligátur Ecclésia tua, Dómine,
a fínibus terræ in Regnum tuum,
quóniam tua est glória et virtus
per Iesum Christum in sæcula.

℞. Allelúia.

*Ut filios Dei, qui erant dispersi,
congregaret in unum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témpore:

11, 45-52

Multi ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et Martham, soróres Lázari, et viderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abiérunt ad pharisæos, et dixerunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et phariséi concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ipsis, Cáíaphas, cum esset pónlífex anni illíus, dixit eis: « Vos nescítis quidquam, nec cogítátis quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit; sed, cum esset pónlífex anni illíus, prophetávit quia Iesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut filios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.

Verbum Dómini.

5

Alleluia

℞. Allelúia. ʒ. Colligátur Ecclésia tua, Dómine, a fínibus terræ in Regnum tuum, quóniam tua est glória et virtus per Iesum Christum in sáecula.

℞. Allelúia.

Exemplum dedi vobis, ut, quemadmodum ego feci vobis, et vos faciatis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexíset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum diábolus iam misíset in corde, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia óm-

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua, et cum accepisset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvím, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum.

Dicit ei Petrus: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lavábis mihi pedes in ætérnum ».

Respóndit Iesus ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesus: « Qui lotus est non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubuisset íterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me " Magíster " et " Dómine "; et bene dícitis: sum étenim. Si ergo lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter alterius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódu ego feci vobis, et vos faciátis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Eph 4, 5

℟. Allelúia. ℣. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. ℟. Allelúia.

*Tui erant, et mihi eos dedisti,
et sermonem tuum servaverunt.*

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 1-11**

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, dixit: « Pater, venit hora, glorífica Fílium tuum, ut Fílius tuus glorificet te; sicut dedísti ei potestátem omnis carnis; ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam.

Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum verum Deum et quem misísti, Iesum Christum. Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam. Et nunc glorífica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam, priúsqvam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti, et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt. Et mea ómnia tua sunt, et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, conserva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 17, 21

℞. Allelúia. **℣.** Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.

℞. Allelúia.

nia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua, et cum accepisset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpít laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum.

Dicit ei Petrus: « Dómine, tu mihi lavas pedes? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ».

Dicit ei Petrus: « Non lavábis mihi pedes in ætérnum ».

Respóndit Iesus ei: « Si non lávero te, non habes partem mecum ».

Dicit ei Simon Petrus: « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput ».

Dicit ei Iesus: « Qui lotus est non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit: « Non estis mundi omnes ».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubúisset íterum, dixit eis: « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me " Magíster " et " Dómine "; et bene dícitis: sum étenim. Si ergo lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter alteríus laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódu[m] ego feci vobis, et vos faciátis ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia

Eph 4, 5

℞. Allelúia. ʒ. Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma,
unus Deus et Pater. ℞. Allelúia.

*Tui erant, et mihi eos dedisti,
et sermonem tuum servaverunt.*

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 1-11**

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis suis in cælum, dixit: « Pater, venit hora, glorífica Fílium tuum, ut Fílius tuus gloríficet te; sicut dedísti ei potestátem omnis carnis; ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam.

Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum verum Deum et quem misísti, Iesum Christum. Ego te glorificávi super terram, opus consummávi quod dedísti mihi ut fáciam. Et nunc glorífica me tu, Pater, apud temetípsum glória quam habébam, priúsqvam mundus esset, apud te.

Manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti, et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis, et ipsi accepérunt et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti.

Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt. Et mea ómnia tua sunt, et tua mea; et glorificátus sum in eis. Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, conserva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 17, 21

R. Allelúia. **V.** Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.
R. Allelúia.

Sint unum sicut nos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témpore:

17, 11 b-19

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditionis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio; et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 17, 21

℞. Allelúia. ʒ. Ut omnes unum sint,
sicut tu, Pater, in me et ego in te,
ut credat mundus quia tu me misísti.
℞. Allelúia.

Sint consummati in unum

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et

pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, et cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutióem mundi. Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

14. PRO EVANGELIZATIONE POPULORUM

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis « per annum », quando peculiare celebrationes pro opere missionum habentur, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitatis.

A

Ant. ad introitum

Ps 66, 2-3

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos et misereátur nostri;
ut cognoscámus in terra viam tuam,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Collecta

Deus, qui omnes hómines vis salvos fieri
et ad agnitióem veritátis veníre,
réspice messem tuam multam

et operários in eam mitte dignánte,
ut omni creatúræ Evangélium prædicétur,
et plebs tua, verbo vitæ congregáta
et sacramentórum virtúte suffúlta,
in via salútis et caritátis procédát.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Fílium tuum lumen verum in mundum misísti,
effúnde Spíritum promissionis,
qui veritátis sémina in córdibus hóminum
iúgiter diffúndat et fidei súscitet obséquium,
ut omnes, per baptismum ad novam vitam generáti,
unum pópulum tuum íngredi mereántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1528-1540.

Super oblata

Réspice, Dómine, in fáciem Christi tui,
qui pro ómnibus redemptionem trádidit semetípsum,
ut per eum ab ortu solis usque ad occásum
nomen tuum magnificétur in géntibus,
et una ubíque maiestáti tuæ exhibeátur oblátio.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Docéte omnes gentes serváre quæcúmque mandávi vobis,
dicit Dóminus. Ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi.

Post communionem

Redemptionis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine, ut, hoc perpétuæ salútis auxílio,
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius:
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiám tuam
sacraméntum salútis cunctis géntibus esse voluísti,
ut Christi salutíferum opus
usque in fines sæculórum perseveret,
éxcita tuórum corda fidélium, et præsta,
ut ad omnem creatúram salvándam
urgéntius vocári se séntiant,
quátenus ex ómnibus pópulis
una família unúsque tibi pópulus exsúrgat et crescat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1528-1540.

Super oblata

Múnera supplicántis Ecclésiæ
in conspéctum maiestátis tuæ ascéndant accépta,
cui pro totíus mundi salúte
grata éxstitit Fílii tui pássio gloriósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli;
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Vel:

Mc 16, 15

Eúntes in mundum univérsam,
prædicáte Evangélium omni creatúre, dicit Dóminus.

Post communionem

Sanctíficet nos, quæsumus, Dómine,
 mensæ tuæ participatio, et præsta,
 ut, quam Unigénitus tuus in cruce operátus est salutem,
 omnes gentes per Ecclesiæ tuæ sacraméntum
 gratánte accípiant.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Fluent ad montem Domini omnes gentes.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

2, 1-5

Verbum quod vidit Isaías fílius Amos super Iuda
 et Ierúsalem.

Et erat in novíssimis diébus præparátus mons do-
 mus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super
 colles, et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi et dicent: « Veníte, et ascen-
 dámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob, et
 docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis eius,
 quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit gentes et árguet pópulos multos; et
 confíabunt gládios suos in vómeres et lanceas suas in
 falces. Non levábit gens contra gentem gládium, nec
 exercebúntur ultra ad próelium.

Domus Iacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dó-
 mini ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvávit sibi délixtera eius
et bráccium sanctum eius. **R.**

Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. **R.**

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. **R.**

Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. **R.**

2

*Domus mea
domus orationis vocabitur cunctis populis.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudícium et fácite iustítiam, quia iuxta
est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut revelétur.

Et fílios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant
eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos, omnem
custodiéntem sábbatum ne pólluat illud, et tenéntem
fœdus meum, addúcam eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: cf. 3)

R. Cognoscátur in ómnibus géntibus salutáre tuum.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;

8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

3

Ambulabunt gentes in lumine tuo

Léctio libri Isaíæ prophétæ

60, 1-6

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et caligo pópulos; super te autem oriétur Dóminus, et glória eius in te vidébitur.

Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos et vide: omnes isti congregáti sunt, vénérunt tibi; filii tui de longe vénient, et filíæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidébis et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénierit tibi, inundátio camelórum

opériet te, dromedárii Má dian et Epha; omnes de Saba vénient aurum et tus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 3 c)

R. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvávit sibi délixtera eius
et brácchium sanctum eius. **R.**

Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. **R.**

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. **R.**

Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. **R.**

4

Et ego non parcam Ninive?

Léctio libri Ionæ prophétæ 3, 10 — 4, 11

Vidit Deus ópera Ninivitárum, quia convérsi sunt de via sua mala; et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Et afflíctus est Ionas afflictióné magna, et irátus est; et orávit ad Dóminum, et dixit: « Obsecro: numquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea?

Propter hoc præoccupávi ut fúgerem in Tharsis; scio enim quia tu Deus clemens et miséricors es, pátiens et multæ miseratiónis, et ignóscens super malítia. Et nunc, Dómine, tolle, quæso, ánimam meam a me, quia mélior est mihi mors quam vita ».

Et dixit Dóminus: « Putásne bene irásceris tu? »

Et egréssus est Ionas de civitaté, et sedit contra oriéntem civitátis, et fecit síbimet umbráculum ibi, et sedébat subter illud in umbra, donec vidéret quid accíderet civitatí. Et præparávit Dóminus Deus héderam, et ascéndit super caput Ionæ, ut esset umbra super caput eius et protégeret eum; laboráverat enim. Et lætátus est Ionas super hédera lætítia magna.

Et parávit Deus vermem ascénsu dilúculi in crástinum, et percússit héderam, et exáruit. Et, cum ortus fuísset sol, præcépit Dóminus vento cálido et urénti, et percússit sol super caput Ionæ, et æstuábat.

Et petívit ánimæ suæ ut morerétur, et dixit: « Mélius est mihi mori quam vívere ».

Et dixit Dóminus ad Ionam: « Putásne bene irásceris tu super hédera? »

Et dixit: « Bene iráscor ego usque ad mortem ».

Et dixit Dóminus: « Tu doles super héderam, in qua non laborásti neque fecísti ut crésceret, quæ sub una nocte nata est et sub una nocte périit, et ego non parcam Nínive, civitatí magnæ, in qua sunt plus quam centum vigínti mília hóminum, qui nésciunt quid sit inter dexteram et sinístram suam, et iuménta multa? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confíteántur tibi pópuli, Deus,
confíteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. **R.**

Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. **R.**

Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. **R.**

5

*Venient populi multi ad quærendum Dominum
in Ierusalem.*

Léctio libri Zachariæ prophétæ **8, 20-23**

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « Usquequo vé-
niant pópuli et hábitent in civitatibus multis, et vadant
habitatóres unus ad álterum, dicéntes: “ Eámus et de-
precémur fáciem Dómini et quærámus Dóminum exer-
cítuum; vadam étiam ego ”. Et vénient pópuli multi et
gentes robústæ ad quæréndum Dóminum exercítuum
in Ierúsalem et deprecándam fáciem Dómini ».

Hæc dicit Dóminus exercítuum: « In diébus illis,
in quibus apprehéndent decem hómines ex ómnibus
linguis géntium, et apprehéndent fímbriam viri Iudæi
dicéntes: “ Ibimus vobíscum, audívimus enim quóniam
Deus vobíscum est ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. **R.**

- 4 Non sunt loquélæ neque sermónes,
 quorum non intellegántur voces.
 5 In omnem terram exívit sonus eórum,
 et in fines orbis terræ verba eórum. **¶**

Lectio secunda

1

*Quomodo autem audient sine prædicante?
 Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur?*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

10, 9-18

Si confiteáris in ore tuo: « Dóminum Iesum », et in corde tuo credíderis quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ». Non enim est dístíctio Iudæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

« Omnis enim quicúmque invocáverit Nomen Dómini salvus erit ».

Quómodo ergo invocábunt in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei quem non audierunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur?

Sicut scriptum est: « Quam speciósi pedes evangelizántium bona! »

Sed non omnes obcædiérunt Evangélio.

Isaías enim dicit: « Dómine, quis crédidit auditui nostro? » Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi.

Sed dico: « Numquid non audierunt? » Quin immo:
« In omnem terram éxiit sonus eórum, et in fines orbis
terræ verba eórum ».

Verbum Dómini.

2

*Mysterium Christi nunc revelatum est:
esse gentes coheredes promissionis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 2-12

Fratres:

Audístis dispensatióem grátiae Dei, quæ data est mihi pro vobis; quóniam secúndum revelatióem notum mihi factum est mystérium, sicut supra scripsi in brevi; prout potéstis legéntes intelligere prudéntiam meam in mystério Christi, quod áliis generatióibus non inótuit fíliis hóminum, sicut nunc revelátum est sanctis Apóstolis eius et prophétis in Spíritu: esse gentes coherédes et concorporáles et compartícipes promissionis in Christo Iesu per Evangélium, cuius factus sum mínister secúndum donum grátiae Dei, quæ data est mihi secúndum operatióem virtútis eius.

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii absconditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit; ut inotéscat nunc principátibus et potestátibus in cælestibus per Ecclésiám multifórmis sapiéntia Dei; secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

3

Deus omnes homines vult salvos fieri.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 1-8

Caríssime:

Obsecro primo ómnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro ómnibus homínibus: pro régibus et ómnibus qui in sublimitate sunt, ut quiétam et tranquillam vitam agamus in omni pietate et castitate.

Hoc bonum est et acceptum coram Salvatøre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire.

Unus enim Deus, unus et mediátor Dei et hóminum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptionem semetipsum pro ómnibus, testimónium temporibus suis; in quod pòsitus sum ego prædicátor et apóstolus (veritatem dico, non méntior), doctor géntium in fide et veritate.

Volo ergo viros orare in omni loco, levántes puras manus sine ira et disceptatione. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 28, 19 a-20 b

℟. Alleluia. ℣. Eúntes, docéte omnes gentes,
dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi.
℟. Alleluia.

Euntes, docete omnes gentes.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galiléam, in montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis, dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra; eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mc 16, 15

℞. Allelúia. ʒ. Eúntes in mundum univérsum,
dicit Dóminus,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
℞. Allelúia.

*Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis,

serpentes tollent, et, si mortiferum quid biberint, non eos nocēbit, super ægrōtos manus impōnent, et bene habēbunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profecti prædicaverunt ubique, Dómino cooperante et sermōnem confirmante, sequētibz signis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. ⁊. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
· habet vitam ætérnam. ℞. Allelúia.

*Sic scriptum est, prædicari in nomine eius pænitentiam
in remissionem peccatorum in omnes gentes.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam 24, 44-53

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discipulos suos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitaté, quoadúsque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam; et elevátis má nibus suis benedíxit eis.

Et factum est, dum benedíceret illis, recéssit ab eis et ferebátur in cælum.

Et ipsi adoravérunt eum et regréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno; et erant semper in templo, benedicéntes Deum. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mc 16, 15

℞. Allelúia. ⁊. Eúntes in mundum univérsum,
dicit Dóminus,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.

℞. Allelúia.

*Ut filios Dei, qui erant dispersi,
congregaret in unum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 45-52

In illo témpore:

Multi ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et Martham, soróres Lázari, et víderant quæ fecit Iesus, credidérunt in eum. Quidam autem ex ipsis abiérunt ad pharisæos, et dixerunt eis quæ fecit Iesus.

Collegérunt ergo pontífices et pharisæi concílium, et dicébant: « Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum, et vénient Románi et tollent nostrum et locum et gentem ».

Unus autem ex ipsis, Cáriaphas, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis: « Vos nescítis quidquam; nec cogitátis quia expedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat ».

Hoc autem a semetípso non dixit; sed, cum esset póntifex anni illíus, prophetávit quia Iesus moritúrus

erat pro gente, et non tantum pro gente, sed et ut filios Dei, qui erant dispersi, congregáret in unum.

Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. ⁊. Sic Deus diléxit mundum,
 ut Filium suum unigénitum daret;
 omnis qui credit in eum
 habet vitam ætérnam. ℞. Allelúia.

*Sicut me misisti in mundum,
 et ego misi eos in mundum*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témpore:

17, 11 b. 17-23

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
 « Pater sancte, conserva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos.

Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus veritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.

Non pro his autem rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum, sicut nos unum sumus. Ego in eis et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ».

Verbum Dómini.

15. PRO CHRISTIANIS PERSECUTIONE VEXATIS

Ant. ad introitum

Cf. Ps 73, 19-22

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem;
exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Vel:

Act 12, 5

Petrus servabátur in cárcere;
orátio autem fiébat sine intermissióne
ab Ecclésia ad Deum pro eo.

Collecta

Deus, qui inscrutábili providéntia
passiónibus Fílii tui vis Ecclésiám sociári,
præsta fidélibus tuis,
in tribulatióne propter nomen tuum versántibus,
spíritum paciéntiæ et caritátis,
ut promissiónum tuárum
fidi inveniántur testes atque veráces.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1543-1553.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
humilitátis nostræ preces et hóstias, et præsta,
ut, qui, tibi fidéliter serviétes,
hóminum persecutiónes patiúntur,
gáudeant se Christi Fílii tui sacrificio sociári,
et sua séntiant inter electórum nómina
scripta esse in cælis.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 5, 11-12**

Beáti estis, cum maledíxerint vobis
et persecúti vos fúerint propter me, dicit Dóminus;
gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Vel:**Mt 10, 32**

Omnis qui confitébitur me coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo,
qui in cælis est, dicit Dóminus.

Post communionem

Per huius sacraménti virtútem
fámulos tuos, Dómine, in veritáte confírma,
et fidélibus tuis in tribulatióne pósito concéde,
ut, crucem sibi post Fílium tuum baiulántes,
christiáno nómine iúgiter váleant inter advérsa gloriári.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Miserere populi tui,
quia volunt hereditatem tuam delere.*

Lectio libri Esther

13, 8-11. 15-17

In diébus illis:

Mardochæus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine rex omnípotens, in dicióné enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resistere voluntáti, si decreveris salváre Israel. Tu fecísti cælum et terram et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resistat maiestáti tuæ.

Et nunc, Dómine rex, Deus Abraham, miserére populi tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere et hereditátem tuam delére. Ne despicias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (ꝛ.: 7 a)

ꝛ. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómnes in nos.

Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. ꝛ.

- 4 Fórsitan aqua absorbuísset nos;
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. *R.*
- 7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
- 8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. *R.*

2

Omnes qui sperant in Deum non infirmantur.

Léctio libri primi Machabæórum 2, 49-52. 57-64

Appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit filiis suis: « Nunc confortáta est supérbia et castigátió, et tempus eversiónis et ira indignatiónis. Nunc ergo, o filii, æmulatóres estóte legis; et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatió nibus suis, et accipiétis glóriam magnam et nomen ætérnum.

Abraham, nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et "reputátum est ei ad iustítiam"? David, in sua misericórdia, consecútus est sedem regni in sæcula; Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cælum; Ananías et Azariás et Misael credéntes liberáti sunt de flamma; Dániel, in sua simplicitáte, liberátus est de ore leónum.

Et ita cogitáte, per generatió nem et generatió nem, quia omnes qui sperant in eum non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis, quia glória eius stercus et vermis est: hódie extóllitur et cras non inveniétur, quia convérsus est in terram suam, et cogitátió eius périit.

Vos ergo, filii, confortámini et viriliter ágite in lege, quia in ipsa gloriósi éritis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 1-3. 4-6. 10-11 (R.: 13 b)

R. Beáti omnes qui confidunt in Dómino.

- 1 Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
- 2 Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in unum,
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:
- 3 « Dirumpámus víncula eórum,
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! » R.
- 4 Qui hábitat in cælis irridébit eos,
Dóminus subsannábit eos.
- 5 Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos:
- 6 « Ego autem constitúti regem meum
super Sion, montem sanctum meum! » R.
- 10 Et nunc, reges, intelligite,
erudímini, qui iudicátis terram.
- 11 Servíte Dómino in timóre,
et exsultáte ei cum tremóre. R.

3

Servus meus es tu, elegi te et non abieci te.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 41, 8-10. 13-14

Hæc dicit Dóminus Deus: « Tu, Israel, serve meus, Iacob, quem elégi, semen Abraham amíci mei; in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis eius vocávi te; et dixi tibi: " Servus meus es tu, elégi te et non abiéci te. Ne tíneas, quia ego tecum sum; ne declínes, quia ego Deus tuus; confortávi te et auxiliátus sum tibi, et suscepit te délixtera iusti mei " .

Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam dicénsque tibi: " Ne tíneas, ego adiúvi te " .

Noli timére, vermis Iacob, qui mórtui estis ex Israel; ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus et redéptor tuus sanctus Israel ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (R.: 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

¹ Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

² Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

4

*Ne tradas nos in perpetuum,
propter nomen tuum.*

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azariás orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne dissipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli, et sicut arénam quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsta terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrificium neque oblátio neque incénsum neque locus primitiárum coram te, ut possimus inveníre misericórdiam tuam.

Sed in ánimo contríto et spírítu humilitátis suscipiámur; sicut in holocáusto arietum et taurórum et sicut in milibus agnórum pínguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsió confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quáerimus faciém tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum multitudínem misericórdiæ tuæ, et érué nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1. 2 (R.: 3 a)

R. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. **R.**

Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancíllæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. **R.**

Lectio secunda

1

*Vobis hoc donatum est pro Christo,
ut etiam pro illo patiamini.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénes

Fratres:

1, 27-30

Tantum digne Evangélio Christi conversámini, ut, sive cum vénero et vídero vos, sive absens áudiam de vobis, quia státis in uno Spírítu, unánimes concertántes fide Evangélii; et in nullo pertérriti ab adversáriis, quod est illis indíciúm perditiónis, vobis autem salútis,

et hoc a Deo; quia vobis hoc donatum est pro Christo, non solum ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini, idem certamen habentes, quale et vidistis in me et nunc auditis in me. — Verbum Domini.

2

Quis filius, quem non corripit pater?

Lectio Epistolæ ad Hebræos

12, 2-13

Fratres:

Aspicite in auctorem fidei et consummatorem Iesum, qui, pro gaudio sibi proposito sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera throni Dei sedet. Recogitate enim eum qui talem sustinuit a peccatoribus adversum semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini animis vestris deficientes.

Nondum usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes, et obliti estis exhortationis, quæ vobis tamquam filiis loquitur: « Fili mi, noli negligere disciplinam Domini, neque deficias dum ab eo argueris. Quem enim diligit Dominus castigat, flagellat autem omnem filium quem recipit ».

Ad disciplinam suffertis. Tamquam filios vos tractat Deus. Quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes, ergo adulterini et non filii estis.

Deinde patres quidem carnis nostræ habebamus eruditores et reverebamur; non multo magis obtemperabimus Patri spirituum et vivemus? Et illi quidem ad tempus paucorum dierum, secundum quod videbatur illis castigabant; hic autem ad id quod utile est ad participandam sanctitatem eius. Omnis autem disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudii, sed mœroris; postea autem fructum pacificum exercitatis per eam reddit iustitiæ.

Propter quod remissas manus et solúta gēnua erigite, et gressus rectos fácite pēdibus vestris, ut quod claudum est non extorqueátur, magis autem sanétur.

Verbum Dómini.

3

Exsultatis, modicum nunc si oportet contristari.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis propter vos, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus; ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro, quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi: quem, cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc non vidéntes, credéntes autem exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ salútem animárum.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 10

R. Allelúia. **Y.** Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

R. Allelúia.

*Beati estis, cum maledixerint vobis
et persecuti vos fuerint.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo tēpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spírиту, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledixerint vobis, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

1 Petr 4, 14

℟. Allelúia. ℣. Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spírítus Dei super vos requiéscit.
℟. Allelúia.

Eritis odio omnibus propter nomen meum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 17-22

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Cavéte ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ad præsides et ad reges ducémini propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolíte cogitare quómo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquámini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.

Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium, et insúrgent filii in paréntes et morte eos affícient.

Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Iac 1, 12

℞. Allelúia. ʒ. Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. ℞. Allelúia.

Nolite timere eos qui occidunt corpus

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 26-33

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Ne timuérítis eos. Nihil enim est opértum quod non revelábitur, et ocúltum quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris,

dícite in lúmíne, et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occidere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus melióres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℟. Allelúia. ҃. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. ℟. Allelúia.

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 18-21. 26 — 16, 4

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptér-ea odit vos mundus. Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: “ Non est servus maior dómíno suo ”. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem

meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibétis, quia ab inítio mecum estis.

Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos. Sed venit hora, ut omnis qui interfícit vos arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient quia non novérunt Patrem neque me. Sed hæc locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini eórum quia ego dixi vobis ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

1 Petr 4, 14

℞. Allelúia. ⁊. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis, quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
℞. Allelúia.

Mundus odio eos habuit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, conserva eos in Nómine tuo quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo quod dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur.

Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctifica eos in veritaté. Sermo tuus véritas est. Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctifico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritaté ». — Verbum Dómini.

16. PRO CONVENTU SPIRITALI VEL PASTORALI

Ant. ad introitum

Mt 18, 19. 20

Dicit Dóminus:

Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo,
ibi sum in médio eórum.

Vel:

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.

Collecta

Infúnde in nobis, quásumus, Dómine,
spíritum intellegéntiæ, veritatís et pacis,
ut quæ tibi sunt plácita toto corde noscámus,
et, quæ novérimus,
unánimi voluntátum consensióne sectémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Fílius ómnibus in nómine suo congregátis
promisit seípsum in médio eórum affutúrum,
præsta, quásumus,

ut illum præsentem nobiscum sentiámus,
et abundáre in córdibus nostris
grátiam, misericórdiam et pacem
in veritaté et caritaté experiámur.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa pro Concilio vel Synodo, pp. 1467-1470.

Super oblata

Respiciat, quæsumus, cleméntia tua, Dómine,
tuórum múnera famulórum,
ut, quæ sunt in óculis tuis salutária atque recta,
et veráciter intéllegant, et fiduciáliter eloquántur.
Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto, p. 1799.

Ant. ad communionem

Ubi caritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da nobis, miséricors Deus, ut sancta quæ sumpsimus
et nos in tua voluntáte confirmet,
et testes ubique veritátis efficiant.
Per Christum.

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. PRO PATRIA VEL CIVITATE

Collecta

Deus, qui mirábili consílio univérſa dispónis,
súscipe benígnus
quas pro pátria nostra tibi fúndimus preces,
ut sapiéntia moderatórum et honestáte cívium
concórdia et iustítia firméntur
atque fiat cum pace prospéritas perpétua.
Per Dóminum.

18. PRO REMPUBLICAM MODERANTIBUS

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum populórum prospéritas,
paciſ securitas et religiónis libértas,
te largiénte, consistant.
Per Dóminum.

19. PRO CÆTU MODERATORUM NATIONUM

Collecta

Deus, qui miro órđine univérſa dispónis
et ineffábiliter gubérnas,
réspice propítius in congregátos moderatóres natiónum,
eísque Spíritum tuæ sapiéntiæ cleménter infúnde,
ut in commúnem salútem et pacem ómnia dispónant
atque a voluntáte tua numquam discédant.
Per Dóminum.

20. PRO SUPREMO NATIONIS MODERATORE

Collecta

Deus, cui potestates humanæ deserviunt,
da famulo tuo (regi nostro) N.
prosperum suæ dignitatis effectum,
in qua, te semper timens tibi que placere contendens,
populo sibi credito liberam ordinis tranquillitatem
iugiter procuret et servet.
Per Dominum.

21. PRO POPULORUM PROGRESSIONE

Ant. ad introitum

1 Io 3, 17

Qui habuerit substantiam huius mundi,
et viderit fratrem suum necessitatem habere,
et clauserit viscera sua ab eo,
quomodo caritas Dei manet in eo?

Collecta

Deus, qui unam dedisti cunctis gentibus originem,
et unam ex eis in te voluisti familiam congregare,
tuæ caritatis ardore omnium corda perfunde
et fratrum suorum desiderio iustæ progressionis accende,
ut, per bona quæ cunctis affluenter largiris,
humana singulorum perficiatur persona,
et æquitas atque iustitia, quavis divisione sublata,
in hominum societate firmantur.
Per Dominum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missa pro pace et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Preces ad te clamantium, Domine, propitiatus exaudi,
et, Ecclesiæ tuæ oblatione suscepta, præsta,

ut omnes hómines spíritu filiórum Dei repleántur,
 quátenus, inæqualitátibus in caritaté superátis,
 una fiat in tua pace populórum famíliá.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
 ut edúcas panem de terra,
 et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel:

Lc 11, 9

Pétite, et dábitur vobis; quærite, et inveniétis;
 pulsáte, et aperiétur vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Uno pane refécti,
 quo humánam famíliam iúgiter instáuras,
 quæsumus, Dómine,
 ut, ex unitátis participatióne sacraménti,
 válidum et purum hauriámus amórem
 ad progrediéntes pópulos iuvándos,
 et ad opus iustítiæ, inspiránte caritaté, perficiéndum.
 Per Christum.

22. PRO PACE ET IUSTITIA SERVANDA

A

Ant. ad introitum

Cf. Sir 36, 18-19

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
 et exáudi oratiónes servórum tuórum,
 et dirige nos in viam iustítiæ.

Collecta

Deus, qui pacíficos revelásti filios tuos esse vocándos,
 præsta, quæsumus,

ut illam instaurémus sine intermissiōne iustítiam,
quæ sola firmam pacem spóndeat et verácem.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui patérnam curam ómnium geris,
concéde propítius,
ut hómīnes, quibus unam orígīnem dedísti,
et unam in pace familiam constítuant,
et fratérno semper ánimo uniántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1560-1569.

Super oblata

Fílii tui, pacífici Regis, sacrificium salutáre,
his sacramentórum signis oblátum,
quibus pax et únitas designántur, quæsumus, Dómine,
ad concórdiam proficiat
inter omnes fílios tuos confirmándam.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 9

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Vel:

Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Largíre nobis, quæsumus, Dómine, spíritum caritátis,
ut, Córpoře et Sanguine Unigéniti tui vegetáti,
pacem inter omnes, quam ipse relíquit,
efficáciter nutriámus.
Per Christum.

B

Aliæ orationes pro pace

Collecta

Deus, cónditor mundi,
 sub cuius arbítrio ómnium sæculórum ordo decúrrit,
 adésto propítius invocatióibus nostris
 et tranquillitátem pacis præsentibus concéde temporibus,
 ut in láudibus misericórdiæ tuæ
 incessábili exsultatióne lætémur.
 Per Dóminum.

Vel:

Collecta

Deus pacis, immo pax ipsa,
 quem discórdans ánimus non capit,
 quem mens cruénta non récipit, præsta,
 ut, qui concórdes sunt, boni perseverántiam téneant,
 qui discórdes sunt, mali obliuóne sanéntur.
 Per Dóminum.

Cf. etiam n. 42: Pro concordia fovenda, p. 1681.

Lectio prima

1

*Multiplicabitur eius imperium,
 et pacis non erit finis.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

9, 2-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti lætí-

tiam. Lætábúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum enim óneris eius et vírgam úmeri eius et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Má dian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mixtum sánguine erit in combustiónem et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super úmerum eius, et vocábitur nomen eius admirábilis, consiliárius, Deus fortis, pater futúri sáeculi, princeps pacis.

Multiplícábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólium David et super regnum eius sedébit, ut confirmet illud et corróboret in iudício et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciat hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.

Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciat fílios ínopis. R.

Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.

Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciat. R.

- 17 Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. *R.*

2

Erit opus iustitiæ pax.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

32, 15-18

In diébus illis:

Effundétur super nos spíritus de excélsio. Et erit desértum in Carmel, et Carmel in saltum reputábitur, et habitábit in solitúdine iudícium, et iustítia in Carmel sedébit, et erit opus iustítiae pax, et cultus iustítiae siléntium, et securítas usque in sempitérnum.

Et sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis et in tabernáculis fidúciæ et in réquie opulénta.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (*R.*: cf. 9)

R. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.

- 9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem
ad plebem suam et sanctos suos.
- 10 Verúmtamen prope tíméntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. *R.*
- 11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.
- 12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. *R.*
- 13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- 14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. *R.*

*Pacem ei qui longe est
et qui prope creavi.*

Lectio libri Isaïæ prophætæ 57, 15-19

Hæc dicit Excelsus et Sublimis, habitans æternitatem, et sanctum nomen eius, in excelso et in sancto habitans, et cum contrito et humili spiritu, ut vivificet spiritum humilium et vivificet cor contritorum: « Non enim in sempiternum litigabo, neque usque ad finem irascar, quia spiritus a facie mea egrediatur, et flatus ego faciam.

Propter iniquitatem avaritiæ eius iratus sum et percussi eum, abscondi a te faciem meam et indignatus sum; et abiit vagus in via cordis sui. Vias eius vidi et sanavi eum, et reduxi eum, et reddidi consolationes ipsi et lugentibus eius.

Creavi fructum labiorum pacem: pacem ei qui longe est et qui prope, dixit Dominus; et sanavi eum ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: Sir 36, 18)

R. Da pacem, Domine, sustinentibus te.

Lætatus sum in eo quod dixerunt mihi:

« In domum Domini ibimus ».

Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierusalem. R.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini,
testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes ad iudicium,
sedes domus David. R.

- 6 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.
- 7 Fiat pax in muris tuis
et secúritas in túrribus tuis. *R.*
- 8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »
- 9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. *R.*

Lectio secunda

1

*Pax Dei custodiet corda vestra
et intellegentias vestras.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

4, 6-9

Fratres:

Nihil solliciti sitis; sed in ómnibus oratióne et obsecratióne cum gratiárum actiόne, petitiόnes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intellegentias vestras in Christo Iesu.

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque iusta, quæcúmque casta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte. Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite, et Deus pacis erit vobíscum.

Verbum Dómini.

2

Pax Christi dominetur in cordibus vestris.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Colossenses

3, 12-15

Fratres:

Induite vos sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patientiam, supportantes invicem et donantes vobis ipsis, si quis adversus aliquem habet querelam; sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos.

Super omnia autem hæc caritatem, quod est vinculum perfectionis, et pax Christi dominetur in cordibus vestris, ad quam et vocati estis in uno corpore; et grati estote. — Verbum Domini.

3

*Fructus iustitiæ in pace seminatur,
facientibus pacem.*

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli

3, 13-18

Carissimi:

Quis sapiens et disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ. Quod si zelum amarum habetis, et contentiones in cordibus vestris, nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatem.

Non est ista sapientia desursum descendens, sed terræna, animalis, diabólica. Ubi enim zelus et contentio, ibi inconstantia et omne opus pravum. Quæ autem desursum est sapientia primum quidem pudica est,

deinde pacífica, modésta, suadíbilis, plena misericórdia et frúctibus bonis, non iúdicans, sine simulatióne.

Fructus autem iustitiæ in pace seminátur, faciéntibus pacem. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 9

℟. Allelúia. Ҁ. Beáti pacífici,
quóniam filii Dei vocabúntur. ℟. Allelúia.

*Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam
Beati pacifici.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos, dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéuntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos fuerint et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósá est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 5, 9

℞. Allelúia. ⁊. Beáti pacífici,
quóniam filii Dei vocabúntur. ℞. Allelúia.

Ego dico vobis: Non resistere malo.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 38-48

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Audístis quia dictum est: “ Oculum pro óculo et dentem pro dente ”.

Ego autem dico vobis: Non resistere malo; sed, si quis te percússerit in dextera maxílla tua, præbe illi et álteram; et ei, qui vult tecum iudício conténdere et tunicam tuam tollere, remítte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei; et volénti mutuári a te, ne avertáris.

Audístis quia dictum est: “ Díliges próximum tuum ” et ódio habébis inimicum tuum.

Ego autem dico vobis: Dilígite inimicos vestros, et oráte pro persecúentibus vos, ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos, et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos dilígunt, quam mercédem habéitis? nonne et publicáni hoc faciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fáctis? nonne et éthnici hoc faciunt?

Estóte ergo vos perfécti, sicut Pater vester cæléstis perféctus est ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 27

R. Allelúia. **V.** Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus,
pacem meam do vobis. **R.** Allelúia.

Pacem meam do vobis.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

14, 23-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus.

Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed eius qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Audístis quia ego dixi vobis: " Vado et vénio ad vos ". Si diligerétis me, gauderétis, quia vado ad Patrem, quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat, ut, cum factum fúerit, credátis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 27

R. Allelúia. **V.** Pacem relínquo vobis, dicit Dóminus,
pacem meam do vobis. **R.** Allelúia.

Pax vobis.

✠ **Léctio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem**
20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli propter metum Iudæorum, venit Iesus et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ». Et cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discipuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis; sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípíte Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remíssa sunt eis; quorum retinuéritis, reténta sunt ».

Verbum Dómini.

22 bis. PRO RECONCILIATIONE

Quæ in hac Missa inter parentheses inscribuntur, occasione peculiaris temporis pænitentialis dicuntur.

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.

De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus cleméntiæ et reconciliatiónis,
 qui præcípuos dies salutis homínibus præbes
 ad te ómnium Creatórem et Patrem agnoscéndum,
 (per hoc acceptábile tempus) propítius nos ádiuva,
 ut, libénter verbum pacis a te accipiéntes,
 ómnia in Christo instaurándi
 tuæ deserviámus voluntáti.

Per Dóminum.

Vel, præsertim tempore paschali:

Deus, veræ libertátis auctor,
 qui omnes hómines unum vis efformáre pópulum
 a servitúte solútum,
 (quique grátia et benedictiónis tempus nobis præbes,) **concede, quæsumus,**
 ut, incrementa libertátis accípiens,
 universále salutis sacraméntum
 in mundum Ecclésia tua vivídus appáreat
 atque in hómines
 caritátis maniféstet et operétur mystérium.
 Per Dóminum.

Lectio prima

Quærite Dominum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

55, 1-3 c. 6-9

Hæc dicit Dóminus:

« Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite; veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac.

Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, et vivet ánima vestra; et fériam vobíscum pactum sempitérnum.

Quærite Dóminum dum inveníri potest, invocáte eum dum prope est.

Derelinquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur

eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

Non enim cogitatíones meæ cogitatíones vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus.

Quia, sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatíones meæ a cogitatíonibus vestris ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 12-13. 14-15 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratíonum tuárum dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínnova in viscéríbus meis.

¹³ Ne prócias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spíritu promptíssimo confírma me.

¹⁵ Docébo iníquos vias tuas, et ímpíi ad te converténtur. R.

Lectio secunda

Reconciliamini Deo.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

5, 17-21 — 6, 1-2

Fratres:

Si quis est in Christo, nova creatúra; vétera transié-
runt, ecce, facta sunt nova.

Omnia autem ex Deo qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso.

Adiuvántes autem, et exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis: ait enim: « Témptore accépto exaudivi te et in die salútis adiúvi te ». Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 9

℞. Allelúia. ⁊. Beáti pacífici,
quóniam filii Dei vocabúntur. ℞. Allelúia.

Evangelium

Prædicare annum Domini acceptum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 14-21

In illo témpore:

Regréssus est Iesus in virtúte Spíritus in Galiléam. Et fama éxiit per univérsam regiónem de illo. Et ipse docébat in synagógis eórum, et magnificabátur ab ómnibus.

Et venit Názareth, ubi erat nutritus; et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaíæ.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit

me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre annum Dómini accéptum.

Et, cum plicuisset librum, réddidit ministro et sedit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendentes in eum.

Cœpit autem dicere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». — Verbum Dómini.

Vel: Mt 5, 1-12 a: « Gaudete et exsultate », p. 1549.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum,
qui est pax et reconciliátio nostra,
mundi peccátum suo sángine delevísse,
et múnera Ecclésiæ tuæ propítius aspiciens,
da ut, (grátiam huius témporis cum lætítia celebrántes,)
libertátem Christi ad omnes possimus exténdere.
Qui vivit.

Præfatio I de dominicis per annum, p. 752, vel præfatio communis I, p. 773.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Vel:

Io 16, 24

Pétite et accipiétis,
ut gáudium vestrum sit plenum, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraméntum Fílii tui, quod sumpsimus,
quæsumus, Dómine, vires nostras adáugeat,
ut, ex hoc unitátis mystério,
válidum hauriámus amórem
et ubique tuæ pacis operatóres efficiámur.
Per Christum.

23. TEMPORE BELLI VEL EVERSIONIS

Ant. ad introitum

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:

Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
 invocábitis me, et ego exáudiam vos,
 et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Vel:

Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis,
 dolóres inférni circumdedérunt me;
 et in tribulatióne mea invocávi Dóminum,
 et exaudivit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Deus miséricors et fortis,
 qui bella cónteris deprimisque supérbos,
 immanitátes a nobis et lácrimas
 dignáre festinánte arcére,
 ut omnes in veritáte tui nominári fílii mereámur.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, auctor pacis et amátor,
 quem nosse vívere, cui servíre regnáre est,
 prótege ab ómnibus impugnationibus súpplices tuos,
 ut, qui in defensióne tua confídimus,
 nullíus hostilitátis arma timeámus.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1575-1582.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum, qui est ipse pax,
 ódia nostra suo Sáanguine peremísse,

et, mala nostra propitiátus aspiciens,
da, ut homínibus quos díligis
pacem hæc hóstia cum tranquillitáte restituat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis,
dicit Dóminus;
non quómo do mundus dat, ego do vobis.
Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Post communionem

Uno pane, qui cor hómínis confirmat, suáriter satiátis,
da nobis, Dómine, et belli furóres superáre feliciter,
et tuam amóris ac iustítiæ legem fírmiter custodíre.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel,
et interfecit eum.*

Léctio libri Génesis

4, 3-10

In diébus illis:

Factum est ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino; Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui et de adípibus eórum. Et respéxit Dóminus ad Abel et ad múnera eius; ad Cain vero et ad múnera illíus non respéxit; iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus eius.

Dixítque Dóminus ad eum: « Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne, si bene égeris, recípies; sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus eius, et tu domináberis illíus ».

Dixitque Cain ad Abel fratrem suum: « Egrediamur foras ». Cumque essent in agro, consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel, et interfecit eum.

Et ait Dominus ad Cain: « Ubi est Abel, frater tuus? »

Qui respondit: « Nescio: num custos fratris mei sum ego? »

Dixitque ad eum: « Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

2 Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.

3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

4 Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos faciet filios ínopis. R.

7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.

12 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.

13 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas faciet. R.

17 Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. R.

2

*Non discent ultra belligerare.*Lectio libri Michææ prophætæ 4, 1-4

In novíssimo diérum erit mons domus Dómini præparátus in vértice móntium, et sublímis super colles; et fluent ad eum pópuli.

Et properábunt gentes multæ et dicent: « Veníte, ascendámus ad montem Dómini et ad domum Dei Iacob, et docébit nos de viis suis, et íbimus in sémitis eius; quia de Sion egrediétur lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

Et iudicábit inter pópulos multos, et corripiet gentes fortes usque in longínquum, et concident gládios suos in vómeres et hastas suas in ligónes; non sumet gens advérsus gentem gládium et non discent ultra belligeráre.

Et sedébit vir subtus vitem suam et subtus ficum suam, et non erit qui detérreat, quia os Dómini exercítuum locútum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 2. 3-4 ab. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis.

Iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. **R.**

Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciat filios ínopis. **R.**

Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

- 8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. **℞.**
- 12 Quia liberábit ínopem clamántem
et páuperem cui non erat adiútor.
- 13 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciat. **℞.**
- 17 Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. **℞.**

3

Dissipabitur arcus belli.

Léctio libri Zachariæ prophétæ 9, 9-10

Hæc dicit Dóminus: « Exsúlta satis, filia Sion, iúbi-
la, filia Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi iustus et
salvátor; ipse pauper, et ascéndens super ásinam et
super pullum filium ásinæ.

Et dispérdam quadrígam ex Ephraim et equum de
Ierúsalem; et dissipábitur arcus belli, et loquétur pacem
géntibus, et potéstas eius a mari usque ad mare, et a
flumínibus usque ad fines terræ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (℞.: cf. 9)

℞. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.

- 9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
- 10 Verúntamen prope tíméntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. **℞.**

- 11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.
- 12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. *R.*
- 13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- 14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. *R.*

Lectio secunda

1

*Opera carnis sunt inimicitæ,
irá, rixæ, dissensiones.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

5, 17-26

Fratres:

Caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis. Quod si Spíritu ducímíni, non estis sub Lege.

Manifésta autem sunt ópera carnis, quæ sunt fornicatio, immundítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicitíæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensionés, sectæ, invídiæ, ebrietátes, comessatiónes et his simília. Quæ prædíco vobis, sicut prædíxi, quóniam qui tália agunt Regnum Dei non consequéntur.

Fructus autem Spíritus est caritas, gáudium, pax, longanimitas, benignitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia. Advérsus huiúsmodi non est Lex. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem suam crucifixerunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Si vivimus Spíritu, Spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. — Verbum Dómini.

2

Omnis amaritudo et ira et indignatio tollatur a vobis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 30 — 5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptionis.

Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphemía tollátur a vobis cum omni malítia. Estóte autem ínvicem benígni, misericórdes, donántes ínvicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam in odórem suavitátis. — Verbum Dómini.

3

Litigatis et belligeratis.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstolí

4, 1-10

Caríssimi:

Unde bella et unde lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris, quæ militánt in membris vestris? Concupiscitis et non habétis, occíditis et zelátis et non potéstis adipísci, litigátis et belligerátis. Non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis et non accípitis, eo

quod male pétitis, ut in concupiscéntiis vestris insu-
m tis.

Ad lteri, nesc tis quia amic tia huius mundi ini-
mica est Dei? Quicumque ergo voluerit amicus esse
s culi huius, inimicus Dei constituitur.

Aut putátis quia in niter Scriptura dicat: « Ad in-
vidiam concupiscit S ritus, qui inhabitat in nobis? »

Maiorem autem dat gratiam; propter quod dicit:
« Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam ».

Subicimini igitur Deo; resistite autem diabolo, et
fugiet a vobis; appropriate Deo, et appropinquabit vobis.
Emundate manus, peccatores; et purificate corda, d -
plices ánimo. Miseri estote et lugete et plorate; risus
vester in luctum convertatur, et gaudium in m rorem.

Humiliamini in conspectu Domini, et exaltabit vos.
Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 9

℞. Allel ia.  . Beati pacifici,
quoniam filii Dei vocabuntur. ℞. Allel ia.

*Omnis, qui irascitur fratri suo,
reus erit iudicio.*

✠ Léctio sancti Evangelii secundum Matth um

5, 20-24

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Dico vobis: Nisi
abundaverit iustitia vestra plus quam scribarum et pha-
ris orum, non intrabitis in Regnum cælorum.

Audistis quia dictum est antiquis: " Non occides ";
qui autem occiderit, reus erit iudicio.

Ego autem dico vobis: Omnis, qui iráscitur fratri suo, reus erit iudício; qui autem díxerit fratri suo: " Racha ", reus erit concílio; qui autem díxerit: " Fá-tue ", reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordá-tus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, re-conciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 13, 34

℞. Allelúia. ⁊. Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus:
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
℞. Allelúia.

Ut diligatis invicem sicut dilexi vos.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 15, 9-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discípu-lis suis: « Sicut diléxit me Pa-ter, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præ-cépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locú-tus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sic-ut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

III. IN VARIIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. Initio anni civilis, cf. I volumen, pp. 1529-1534.

25. PRO HUMANO LABORE SANCTIFICANDO

A

Ant. ad introitum

Gen 1, 1. 27. 31

In principio creávit Deus cælum et terram.
Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam.
Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona.

Vel:

Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Rerum cónditor Deus,
qui hóminem iussísti labóris officia sustinére,
da, ut opus quod incípimus
huius vitæ prosit increméntis,
et regno Christi dilatándo tua benignitáte proficiat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui humáno labóre imménsum creatiónis opus
iúgiter pérficis atque gubérnas,
exáudi preces pópuli supplicántis, et præsta,
ut omnes hómines digno potiántur labóre,
quo, suam condiciónem honestántes,
árctius coniúcti frátribus suis váleant inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1585-1589.

Super oblata

Deus, qui humánum genus præsentíum múnus
et aliménto végetas et rénovas sacraménto,

tribue, quæsumus, ut eorum et corporibus nostris subsidium non desit et mentibus. Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem

Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Iesu Christi, grátias ágentes Deo et Patri per ipsum.

Post communionem

Unitátis et caritátis mensæ partícipes effécti, rogámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, per ópera quæ nobis implénda commisísti, et vitam sustentémus terrénam, et regnum tuum ædificémus fidéntes. Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui naturárium rerum virtútes hóminum labóri súbdere voluísti, concéde propítius, ut, opéribus nostris christiáno spírítu inténti, sincéram caritátem cum frátribus exercére, et creatióni divínæ perficiéndæ sóciam óperam præstáre mereámur. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ, et præsta, ut, per humánum quem tibi offérimus labórem, óperi Christi redemptóris consociári mereámur. Per Christum.

Post communionem

Gubérna, quæsumus, Dómine, temporálibus adiuméntis quos dignáris ætéris recreáre mystériis. Per Christum.

Lectio prima

1

Replete terram et subicite eam.

Lectio libri Génesis

1, 26 — 2, 3

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit pískibus maris et volatílibus cæli, et béstiis universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus, et ait: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam, et dominámini pískibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérſa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ, omníque vólucris cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ».

Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévít die séptimo ab univérſo ópere quod patrát. Et benedixít diéi séptimo et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

R. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.

- 2 Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáeculo et usque in sáeculum tu es Deus. R.
- 3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímíni, fílii hóminum ».
- 4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætérit,
et custódia in nocte. R.
- 12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- 13 Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.
- 14 Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
- 16 Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus fíliis eórum. R.

2

*Posuit Dominus hominem in paradiso,
ut operaretur.*

Léctio libri Génesis

2, 4 b-9. 15

In die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram,
et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, om-
némque herbam regiónis priúsqvam germináret; non
enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo
non erat, qui operarétur terram; sed fons ascendébat
e terra irrígans univérsam superfícíem terræ.

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo

terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem.

Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium voluptátis a princípío, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxitque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali.

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur et custodíret illum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 126, 1. 2. (R.: cf. 1)

R. Dóminus ædíficet nobis domum et custódiat civitátem.

Nisi Dóminus ædificáverit domum,
in vanum labórant qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem,
frustra vígilat qui custódit eam. **R.**

Vanum est vobis ante lucem súrgere,
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris.
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia. **R.**

Lectio secunda

Si quis non vult operari, nec manducet.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 3, 6-12. 16

Præcípimus vobis, fratres, in Nómine Dómini nostri Iesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulánte inordináte, et non secúndum traditiónem, quam accepérunt a nobis.

Ipsi enim scitis quemádmódu opórteat imitári nos, quóniam non inordináti fúimus inter vos, neque gratis

panem manducávimus ab áliquo sed in labóre et fatigatióne nocte et die operántes, ne quem vestrum gravaré-
mus. Non quasi non habuérimus potestátem, sed ut nosmetípsos formam darémus vobis ad imitándum nos.

Nam et cum essémus apud vos, hoc præcipiebámus vobis: si quis non vult operári, nec mandúcet. Audí-
mus enim inter vos quosdam ambuláre inordináte, nihil operántes, sed curióse agéntes.

His autem, qui eiúsmodi sunt, præcipimus et ob-
secrámus in Dómino Iesu Christo, ut cum quiéte ope-
rántes suum panem mandúcent.

Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sem-
pitérnam in omni modo. Dóminus cum ómnibus vo-
bis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 67, 20

℞. Allelúia. ⁊. Benedíctus Dóminus die cotidie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
℞. Allelúia.

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

6, 31-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Nolíte sollíciti esse,
dicéntes: " Quid manducábimus? aut: Quid bibémus?
aut: Quo operiémur? " Hæc enim ómnia gentes inquí-
runt; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus
indigétis.

Quærite autem primum Regnum Dei et iustitiam eius, et hæc omnia adiciéntur vobis.

Nolite ergo esse solliciti in crástinum; crástinus enim dies sollicitus erit sibi ipse; súfficit diéi malítia sua ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 11, 28

℞. Allelúia. ʸ. Veníte ad me,
omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

℞. Allelúia.

*Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum

25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficiscens vocávit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est.

Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pecúniam dómni sui.

Post multum vero témporis, venit dóminus servórum illórum et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, obtulit ália quinque talénta, dicens: « Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ».

Ait illi dñus eius: « Euge, serve bone et fidelis, super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: intra in gaudium dñi tui ».

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: « Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ».

Ait illi dñus eius: « Euge, serve bone et fidelis, super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: intra in gaudium dñi tui ».

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: « Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti, et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii, et abscondi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ».

Respóndens autem dñus eius dixit ei: « Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi, et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te mittere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite itaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

26. IN CONSERENDIS AGRIS

A

Ant. ad introitum

Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos,
et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Deus, quo iuvánte,
sémína terræ mandámus, tua multiplicánda virtúte,
concéde, ut, quæ nostris scimus deesse labóribus,
per te, qui das solus incrementum, suppleántur abúnde.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1592-1595.

Super oblata

Deus, qui verus es corporálium auctor frúctuum
et spiritalium summus agricola,
da, quæsumus, labórum proféctus nostrórum,
ut fructus terræ abundánter capiámus,
et, quæ ab una providéntia sumunt princípium,
ad tuam glóriam semper cooperéntur. Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem**Ps 84, 13**

Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Qui tuis nos, Dómine, réficis sacraméntis,
mánuum nostrárum adésto labóribus,
ut, qui in te vivimus, movémur et sumus,
terræ semínibus benedictióne concéssa
de segétibus multiplicátis nutriámur. Per Christum.

B**Aliæ orationes****Collecta**

Benedictiónem tuam, Dómine Deus,
super pópulum tuum propitiátus infúnde,

quátenus, dante te benignitátem,
 terra nostra próferat fructus suos,
 quibus ad honórem sancti tui nóminis
 grata semper mente fruámur.
 Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, adésto munéribus,
 ut, qui de granis fruménti
 deférimus tibi panem in tui Corpus Fílii transmutándum,
 sémini terræ committéndo
 per te concéssa benedictióne lætémur.
 Per Christum.

Post communionem

Concéde fidélibus tuis, omnípotens Deus,
 cóngruam terræ frúctuum largitátem,
 quibus temporáliter enutríti,
 spiritalibus quoque proficiant incrementis,
 ut, quorum in hoc sacraménto pignus accepérunt,
 bona consequántur æténa. Per Christum.

Lectio prima

*Protulit terra herbam virentem et facientem semen
 iuxta genus suum.*

Léctio libri Génesis

1, 11-12

Ait Deus: « Gérminet terra herbam viréntem et
 faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum
 iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super
 terram ». Et factum est ita.

Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem
 semen iuxta genus suum, lignúmque fáciens fructum,

et habens unumquódque seméntem, secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 14-15. 24. 27-28 (R.: 24 c)

R. Impléta est terra creatúra tua, Dómine.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheméner.
Confessióem et decórem induísti,
2 amíctus lúmine sicut vestiméto. R.
- 14 Prodúcis fenum iuméntis,
et herbam serviéntibus hómíni.
Edúcens panem de terra,
15 et vinum quod lætíficat cor hómínis.
Exhílarans fáciem in óleo,
panis autem cor hómínis confirmat. R.
- 24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. R.
- 27 Omnia a te expéctant
ut des illis escam in témpore suo.
28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. R.

Lectio secunda

Deus panem ad manducandum præstabit.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

9, 8-11

Fratres:

Potens est Deus omnem grátiam abundáre fácere in

vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius manet in ætérnum ».

Qui autem administrat semen seminánti, et panem ad manducándum præstábit et multiplicábit semen vestrum et augébit increméta frugum iustítiæ vestræ. In ómnibus locupletáti in omnem simplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 125, 5

℞. Alleluía. ⁊. Qui sémant in lácrimis
in exsultatióne metent. ℞. Alleluía.

Exiit qui seminat seminare.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 1-9

In illo die, éxiens Iesus de domo sedébat secus mare. Et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in lítore.

Et locútus est eis multa in parábolis, dicens: « Ecce exiit qui séminat seminare. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres et comedérunt ea. Alia autem cecidérunt in petrósa, ubi non habébant terram multam, et contínuo exórta sunt, quia non habébant altitúdinem terræ; sole autem orto, æstuvérunt et, quia non habébant radicem, aruérunt. Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et sufocavérunt ea.

Alia vero ceciderunt in terram bonam, et dabant fructum: aliud centésimum, aliud sexagésimum, aliud trigésimum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 9, 6

℞. Allelúia. γ. Qui parce séminat, parce et metet;
et qui séminat in benedictiónibus,
de benedictiónibus et metet. ℞. Allelúia.

*Homo iacit sementem et dormit, et semen increscit,
dum nescit ille.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 26-29

In illo témpore:

Dicébat Iesus turbis: « Sic est Regnum Dei, quemádmódum si homo iáciat seméntem in terram et dórmiat et exsúrgat nocte ac die, et semen gérminet et incrésceat, dum nescit ille. Ultro terra fructíficat: primum herbam, deínde spicam, deínde plenum fruméntum in spica.

Et, cum se prodúxerit fructus, statim “ mittit falcem, quóniam adest messis ” ». — Verbum Dómini.

27. POST COLLECTOS FRUCTUS TERRÆ

Ant. ad introitum

Ps 66, 7-8

Terra dedit fructum suum:
benedícat nos Deus, Deus noster.

Collecta

Dómine, Pater bone,
qui terram hómini próvidus tradidísti,

concede, ut fructibus ex ea colléctis
vitam sustentare possimus,
iisdémque ita semper utámur,
ut laudi tuæ et ómnium utilitati,
te opitulánte, proficiant. Per Dóminum.

Vel:

Grátias tibi reférimus, Dómine,
pro fructibus, quos in salutem hóminum terra produxit,
quátenus, sicut illos
summæ tuæ temperaméntum providéntiæ comparávit,
ita de terra cordis nostri
germen iustítiæ et fructus caritátis fácias exoriri.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1597-1601.

Super oblata

Sanctífica, Dómine, múnera,
quæ tibi de terra fructificánte
cum gratiárum actióne deférimus,
et, qui nobis terrenárum frugum tribuis ubertátem,
fac mentes nostras cælésti fertilitáte fecúndas.
Per Christum.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 756.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.

Post communionem

Da, quæsumus, Dómine, ut de percéptis terræ fructibus
hoc salutári mystério tibi grátias exhibéntes,
eódem operánte in nobis,
bona potióra cónsequi mereámur. Per Christum.

Lectio prima

1

*Recorderis Domini Dei tui,
quod ipse vires tibi præbuerit.*

Lectio libri Deuteronomii

8, 7-18

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Dóminus Deus tuus introducet te in terram bonam, terram rivórum aquarúmque et fóntium, in cuius campis et món-tibus erúmpunt fluviórum abýssi, terram fruménti, hór-dei, ac vineárum, in qua ficus et malogranáta et olivéta nascúntur, terram ólei ac mellis, ubi absque ulla penúria cómedes panem tuum et rerum ómnium abundántia perfruéris; cuius lápides ferrum sunt et de món-tibus eius æris metálla fodiúntur; ut, cum coméderis et satiátus fúeris, benedícas Dómino Deo tuo pro terra óptima, quam dedit tibi.

Obsérva et cave nequándo obliviscáris Dómini Dei tui et néglegas mandáta eius atque iudícia et cæremónias, quas ego præcípío tibi hódie.

Ne, postquam coméderis et satiátus fúeris, domos pulchras ædificáveris et habitáveris in eis, habuerisque arménta boum et óvium greges, argénti et auri cunctarúmque rerum cópiam, elevétur cor tuum, et non reminiscáris Dómini Dei tui, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servitútis, et ductor tuus fuit in solitúdine magna atque terríbili, in qua erat serpens flatu adúrens et scórpio ac dipsas, et nullæ omníno aquæ, qui edúxit rivos de petra duríssima et cibávit te manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui.

Et postquam afflíxit ac probávit, ad extrémum misértus est tui, ne díceres in corde tuo: " Fortitúdo mea

et robur manus meæ hæc mihi ómnia præstitérunt ”; sed recordéris Dómini Dei tui, quod ipse vires tibi præbúerit, ut impléret pactum suum, super quo iurávit pátribus tuis, sicut præsens índicat dies ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 7)

R. Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster.

2 Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra vía tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

2

Implebuntur aræ frumento.

Léctio libri Ioélis prophétæ

2, 21-24. 26-27

Noli timére, terra; exsúlta et lætáre, quóniam magnificávit Dóminus ut fáceret. Nolíte timére, animália regiónis, quia germinavérunt speciósa deséрти, quia lignum áttulit fructum suum, ficus et vínea dedérunt virtútem suam.

Et, filii Sion, exsultáte et lætámini in Dómino Deo vestro, quia dedit vobis doctórem iustítiæ, et descéndere

fáciat ad vos imbrem matutínium et serótinum, sicut in princípio.

Et implebúntur áreæ fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedétis vescéntes et saturabímmini; et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum, et non confundétur pópulus meus in sempitérnum.

Et sciétis quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundétur pópulus meus in ætérnum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

Deus misereátur nostri et benedícat nobis,
illúminet vultum suum super nos.

Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Lectio secunda

Divitibus præcipe non sperare in incerto divitiarum.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 6, 6-11. 17-19

Caríssime:

Est quæstus magnus píetas cum sufficiéntia; nihil

enim intúlimus in mundum, quia nec auférre quid pòsumus; habéntes autem aliménta et quibus tegámur, his contéti érimus.

Nam qui volunt dívites fieri incidunt in tentatióem et láqueum et desidéria multa stulta et nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum et perditioném. Radix enim ómnium malórum est cupiditas; quam quidam appeténtes erravérunt a fide, et inseruérunt se dolóribus multis.

Tu autem, o homo Dei, hæc fuge; sectáre vero iustítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem.

Divítibus huius sáculi præcipe non supérbe sápere neque speráre in incérto divitiárum, sed in Deo qui præstat nobis ómnia abúnde ad fruéndum: bene ágere, dívites fieri in opéribus bonis, fácite tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundaméntum bonum in futúrum, ut apprehéndant veram vitam.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 125, 5

R. Allelúia. **Y.** Qui séminant in lácrimis
in exsultatióne metent. **R.** Allelúia.

*Si cui res abundant, vita eius non est
ex his quæ possidet.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 15-21

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Vidéte et cavéte ab omni avarítia; quia si cui res abúndant, vita eius non est **ex** his quæ pòssidet ».

Dixit autem similitudinem ad illos dicens: « Hominis cuiusdam divitis uberes fructus ager attulit, et cogitabat intra se dicens: " Quid faciam, quod non habeo quo congregem fructus meos? "

Et dixit: " Hoc faciam: destruem horrea mea et maiora edificabo, et illuc congregabo omne triticum et bona mea ". Et dicam animæ meæ: " Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare ".

Dixit autem illi Deus: " Stulte, hac nocte animam tuam repetunt a te; quæ autem parasti, cuius erunt? "

Sic est qui sibi thesaurizat, et non fit in Deum dives ». — Verbum Domini.

2

Alleluia

Cf. Ps 64, 14

℞. Alleluia. √. Coronasti annum benignitate tua, Deus: valles abundabunt frumento; clamabunt, etenim hymnum dicent.

℞. Alleluia.

*Cecidit in faciem ante pedes eius
gratias agens ei.*

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam 17, 11-19

In illo tempore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierusalem, et ipse transibat per mediam Samariam et Galileam.

Et, cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes: « Iesu præceptor, miserere nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, ostendite vos sacerdotibus ». Et factum est, dum irent, mundati sunt.

Unus autem ex illis, ut vidit quia sanátus est, regressus est cum magna voce, magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes eius grátias agens ei. Et hic erat Samarítanus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui redírent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit ». — Verbum Dómini.

Sumi possunt etiam lectiones de Missa Pro gratiis Deo reddendis, ut infra pp. 1652-1665.

28. TEMPORE FAMIS VEL PRO FAME LABORANTIBUS

A

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Collecta

Deus, qui bonus et omnípotens
ómni-bus próvides creatúris,
efficácem da nobis dilectiónem
erga fratres cibórum inópiam patiéntes,
ut, fame depúl-sa,
líbero ac secu-ro corde tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1604-1615.

Super oblata

Réspice, Dómine, oblatiónem,
quam tibi de tuis datis óptimis exhibémus,

ut, quæ divínæ abundántiam vitæ
et unitátem in caritaté significat,
ad æquam nos partitióem
mutuúmque impéllat fraternitátis officium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Deus, Pater omnipotens,
súpplícites te rogámus,
ut panis vivus, qui de cælo descéndit,
ad fratres ínopes nos róboret sublevándos.
Per Christum.

B

Allæ orationes, ab ipsis esurientibus dicendæ

Collecta

Deus, qui mortem non fecísti,
et escam præbes omni carni,
tuórum famem famulórum miserátus expélle,
ut lætius corda nostra et expeditius
tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tibi, Dómine, de nostra egestáte
hæc múnera libénter offérimus,
a tua benignitáte suppliciter exorántes,
ut tuæ sint nobis largitiónis primitiæ salutáris.
Per Christum.

Post communionem

Qui cibum cæléstem, Dómine,
a tua largitáte suscepimus, quæsumus,
ut spem nobis et robur sic cónferat ad labórem,
ut effícaciter nostris fratrúmque necessitatibus
subveníre possimus. Per Christum.

Lectio prima

1

*Advenam et pupillum et viduam
auferre manipulum relictum patieris.*

Lectio libri Deuteronomii

24, 17-22

In diébus illis:

Locúsus est Móyses pópulo, dicens: « Non pervértes iudícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pignoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servieris in Ægýpto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcirco præcípio tibi ut fácias hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus manípulum reliqueris, non revertéris ut tollas illum; sed ádvenam et pupillum et víduam auférre patieris, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánserit in arbóribus non revertéris ut cólligas; sed relínques ádvenæ, pupillo ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli ac víduæ.

Meménto quod et tu servieris in Ægýpto, et idcirco præcípio tibi ut fácias hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (R.: 27 a)

R. Edent páuperes, et saturabúntur.

23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.

24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, gloriificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. R.

26 Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

27 Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunnt eum:
« Vivant corda eórum in sáeculum sáeculi ». R.

28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.

31 Et semen meum sérviet ipsi.

32 Narrábitur de Dómino generatióni ventúráe,
et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». R.

2

*Si comedi buccellam meam solus,
et non comedit pupillus ex ea.*

Léctio libri Iob

31, 16-20. 24-25. 31-32

Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos ví-
duæ exspectáre feci, si comédi buccéllam meam solus,
et non comédit pupíllus ex ea (quia ab infántia mea
crevit mecum miserátio et de útero matris meæ egrés-
sa est mecum).

Si despéxi pereúntem, eo quod non habúerit indu-

méntum, et absque operiménto páuperem; si non benedixerunt mihi látera eius, et de velléribus óvium meárum calefactus est.

Si putávi aurum robur meum, et obrizo dixi: « Fidéncia mea »; si lætátus sum super multis divítiis meis, et quia plúrima répperit manus mea.

Si non dixerunt viri tabernáculi mei: « Quis det de cárnibus eius, ut saturémur? » Foris non mansit peregrínus; óstium meum viatóri pátuít. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (r.: cf. 1 a. 9 a)

R. Beátus vir qui donat paupéribus.
vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
- 3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
quía in ætérnum non commovébitur.
- 7 In memória ætérna erit iustus. R.
Ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

Frangere esurienti panem tuum.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

58, 6-11

Hæc dicit Dóminus: « Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos et omne onus dirúmpe.

Frangere esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et antefíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te; tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: " Ecce adsum ". Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum et loqui quod non prodest; cum effúderis esurienti ánimam tuam et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua et ténebræ tuæ erunt sicut merídiés.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 1 a. 9 a)

R. Beátus vir qui donat paupéribus.

vel Allelúia.

Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. **R.**

- 3 Glória et divitiæ in domo eius,
et iustitia eius manet in sæculum sæculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. **R.**
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
- 6 quia in ætérnum non commovébitur.
- 7 In memória ætérna erit iustus. **R.**
- Ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despiciat inimícos suos. **R.**
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustitia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. **R.**

4

*Discípuli, prout quis habebat,
proposuerunt singuli eorum in ministerium
mittere habitantibus in Iudæa fratribus.*

Lectio Actuum Apostolorum

11, 27-30

In his diébus supervenérunt ab Hierosólymis prophétæ Antiochiam; et surgens unus ex eis nómine Agabus, significávit per Spíritum famem magnam futúram in univérso orbe terrárum, quæ facta est sub Cláudio.

Discípuli autem, prout quis habébat, proposuerunt singuli eórum in ministérium mittere habitantibus in Iudæa fratribus. Quod et fecerunt, mitténtes ad presbýteros per manum Bárnabæ et Sauli. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sæculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 2 Dicant qui redépti sunt a Dómino,
quos redémit de manu adversárii,
3 et de regiõibus congregávit eos,
a solis ortu et occásu,
ab aquilóne et mari. R.
- 4 Erravérunt in solitúdine, in inaquóso,
viam civitátis habitatiõnis non invenérunt.
5 Esuriéntes et sitiéntes,
ánima eórum in ipsis defécit. R.
- 6 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum erípuit eos.
7 Et dedúxit eos in viam rectam,
ut irent in civitátem habitatiõnis. R.
- 8 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius
et mirabília eius in filios hóminum;
9 quia satiávit ánimam sitiéntem,
et ánimam esuriéntem replévit bonis. R.

Lectio secunda

1

Vestra abundantia illorum inopiam suppleat.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 8, 1-5. 9-15

Notam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ
data est in Ecclésiis Macedóniæ, quod in multo expe-

riménto tribulatiónis abundántia gáudii ipsórum, et altíssima paupértas eórum abundávit in divítias simplicitátis eórum; quia secúndum virtútem testimónium reddo, et supra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obsecrantes nos grátiam et communicatiónem ministérii, quod fit in sanctos. Et non sicut sperávimus, sed semetípsos dedérunt primum Dómino, deínde nobis per voluntátem Dei.

Scitis enim grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cum esset dives; ut illíus inópia vos dívites essétis. Et consílium in hoc do; hoc enim vobis útile est, qui non solum fácere, sed et velle cœpístis ab anno prióre; nunc verò et facto perfícite, ut, quemádmódu[m] promptus est ánimus velle, ita sit et perfícere ex eo quod habétis.

Sí enim volúntas prompta est, secúndum id quod habet, accépta est; non secúndum quod non habet; non enim ut áliis sit remíssio, vobis autem tribulátio; sed ex æqualitáte.

In præsénti témpore vestra abundántia illórum inópiam súppléat, ut et illórum abundántia vestram inópiam súppléat, ut fiat æqualitas, sicut scriptum est: « Qui multum non abundávit, et qui módicum non minorávit ». — Verbum Dómini.

2

*Unusquisque prout destinavit corde suo,
non ex tristitia aut ex necessitate.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

9, 6-15

Fratres:

Qui parce séminat, parce et metet; et qui séminat

in benedictionibus, in benedictionibus et metet. Unusquisque prout destinavit corde suo, non ex tristitia aut ex necessitate; hilarem enim datorem diligit Deus.

Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, ut, in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est: « Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in aeternum ».

Qui autem administrat semen seminanti, et panem ad manducandum praestabit et multiplicabit semen vestrum et auget incrementa frugum iustitiae vestrae; ut in omnibus locupletati in omnem simplicitatem, quae operatur per nos gratiarum actionem Deo.

Quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea quae desunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum actiones Deo, per probationem ministerii huius glorificantes Deum in obedientia confessionis vestrae in Evangelium Christi, et simplicitate communionis in illos et in omnes, et ipsorum obsecratione pro vobis, desiderantium vos propter eminentem gratiam Dei in vobis. Gratas Deo super inenarrabili dono eius. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 25, 34

℞. Alleluia. √. Venite, benedicti Patris mei, dicit Dominus; possidete paratum vobis Regnum a constitutione mundi. ℞. Alleluia.

Esurivi, et dedistis mihi manducare

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ, et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: “ Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infirmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ”.

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: “ Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperuístis? quando autem te vídimus infirmum aut in cárcere et vénimus ad te? ”

Et respóndens Rex dicet illis: “ Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ”.

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: “ Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infirmus et in cárcere, et non visitástis me ”.

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: “ Dómine,

quando te vidimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infirmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? ”

Tunc respondébit illis dicens: “ Amen dico vobis, quámdiu non fecistis uni de mínimis his, nec mihi fecistis ”.

Et ibunt hi in supplicium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 8, 9

℞. Alleluía. ʒ. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.

℞. Alleluía.

Date illis vos manducare.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 34-44

In illo témpore:

Vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos, quia erant « sicut oves non habéntes pastórem », et coepit docére illos multa.

Et, cum iam hora multa facta esset, accessérunt discípuli eius dicéntes: « Desértus est locus hic, et hora iam est multa; dimítte illos, ut, eúntes in villas et vicos in circúitu, emant sibi quod mandúcent ».

Respondens autem ait illis: « Date illis vos manducáre ».

Et dicunt ei: « Eúntes emámus denáriis ducéntis panes, et dábitus eis manducáre ».

Et dicit eis: « Quot panes habétis? Ite, vidéte ».

Et, cum cognovíssent, dicunt: « Quinque, et duos pisces ».

Et præcepit illis ut accumbere facerent omnes secundum contubernia super viride fenum. Et discubuerunt secundum áreas per centenos et per quinquagenos.

Et, acceptis quinque panibus et duobus piscibus, intuens in cælum benedixit et fregit panes, et dabat discipulis suis, ut ponerent ante eos, et duos pisces divisit omnibus.

Et manducaverunt omnes et saturati sunt. Et sustulerunt fragmenta duodecim cophinos plenos, et de piscibus. Et erant qui manducaverunt panes quinque milia virorum. — Verbum Domini.

3

Alleluia

2 Cor 8, 9

℞. Alleluia. γ. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illius inópia vos dívites essétis.

℞. Alleluia.

Cum facis convivium, voca pauperes.

✠ Lécio sancti Evangélii secundum Lucam

14, 12-14

In illo témpore:

Dicébat Iesus príncipi pharisæorum qui se invitaverat: « Cum facis prándium aut cenam, noli vocáre amícos tuos neque fratres tuos neque cognátos neque vicínos dívites, ne forte et ipsi te reinvítent, et fiat tibi retribútio.

Sed, cum facis convivium, voca páuperes, débiles, claudos, cæcos. Et beátus eris, quia non habent retribuere tibi; retribuétur enim tibi in resurrectione iustórum ». — Verbum Domini.

Alleluia

Mt 25, 34

℞. Allelúia. √. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. ℞. Allelúia.

*Quidam pauper, nomine Lazarus,
iacebat ad ianuam divitis.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 16, 19-31

In illo témpore:

Dixit Iesus pharisæis: « Homo quidam erat dives, et induebátur púrpura et bysso, et epulabátur cotidie spléndide. Quidam autem pauper, nómine Lázarus, iacébat ad iánuam eius ulcéribus plenus, et cúpiens saturári de his quæ cadébant de mensa dívitis; sed et canes veniébant et lingébant úlcera eius.

Factum est autem ut morerétur pauper, et porta-rétur ab ángelis in sinum Abrahæ; mórtuus est autem et dives, et sepúltus est.

Et in inférno élevans óculos suos, cum esset in tor-méntis, vidébat Abraham a longe, et Lázarus in sinu eius; et ipse clamans dixit: " Pater Abraham, miserere mei et mitte Lázarus, ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam, ut refrígeret linguam meam, quia crucíor in hac flamma ".

At dixit Abraham: " Fili, recordáre quia recepísti bona tua in vita tua, et Lázarus simíliter mala; nunc autem hic consolátur, tu vero cruciáris. Et in his óm-nibus inter nos et vos chaos magnum firmátum est, ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde ad nos transmeáre ".

Et ait: "Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei (hábeo enim quinque fratres), ut testétur illis, ne et ipsi véniant in locum hunc tormentórum".

Ait autem Abraham: "Habent Móysem et prophétas: áudiant illos".

At ille dixit: "Non, pater Abraham; sed, si quis ex mórtuis íerit ad eos, pæniténtiam agent".

Ait autem illi: "Si Móysem et prophétas non áudiunt, neque, si quis ex mórtuis resurréxerit, credent". — Verbum Dómini.

29. PRO PROFUGIS ET EXSULIBUS

Ant. ad introitum

Ps 90, 11

Angelis suis Deus mandávit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Vel:

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:

Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis;
invocabitis me, et ego exáudiam vos,
et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta

Dómine, cui nullus est aliénus,
nemo ab opitulatióne longínquus,
prófugos et éxsules, segregátos hómines
puerósque dispérsos propítius intuére,
ut illis réditus in pátriam,
nobis erga egénium et ádvenam a te benígnitas tribuátur
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1617-1622.

Super oblata

Dómine, qui tuum voluísti Fílium pónere ánimam suam,
ut in unum tuos dispérsos fílios congregáret,
præsta, ut hæc pacífica oblátio
communióne obtíneat animórum,
et caritátem fraternitátis adáugeat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 90, 2

Refúgium meum et fortitúdo mea,
Deus meus, sperábo in eum.

Post communionem

Dómine, qui nos uno pane et uno cálice refecísti,
da nobis humanitátem in ádvenas ac derelíctos
sincéro corde sectári,
ut omnes in terra vivéntium
congregári déniq; mereámur. Per Christum.

Lectio prima**1**

*Amat Deus peregrinum et dat ei
victum atque vestitum.*

Léctio libri Deuteronomii

10. 17-19

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Dóminus Deus
vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium,
Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non
accípit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ,
amat peregrínum et dat ei victum atque vestítum. Et

vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægýpti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 33-34. 35-36. 41-42 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 33 Pósuit flúmina in desértum,
et éxitus aquárum in sitim,
34 terram fructíferam in salsuginem,
a malítia inhabitántium in ea. **R.**
- 35 Pósuit desértum in stagna aquárum,
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
36 Et collocávit illic esuriétes,
et constituérunt civitátem habitatiónis. **R.**
- 41 Et suscepit páuperem de inópia,
et pósuit sicut oves famílias.
42 Vidébunt recti et lætabúntur,
et omnis iníquitas oppilábit os suum. **R.**

2

Advenam auferre manipulum relictum patieris.

Léctio libri Deuteronomii

24, 17-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Non pervértes iudícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pignoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servieris in Ægýpto, et erúerit te Dóminus Deus tuus inde; idcirco præcípio tibi ut fácias hanc rem.

Quando messúeris ségetem in agro tuo et oblítus manípulum reliqueris, non revertéris ut tollas illum; sed ádvenam et pupíllum et víduam auferre patiéris, ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuárum.

Si fruges collégeris olivárum, quidquid remánserit in arbóribus non revertéris ut cólligas; sed relínques ádvenæ, pupílló ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli ac víduæ.

Meménto quod et tu servíeris in Ægýpto, et idcírco præcípio tibi ut fácias hanc rem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 120, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram.

Levábó óculos meos in montes:
unde véniet auxílium mihi?

Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram. **R.**

Non dabit in commotiónem pedem tuum,
neque dormitábit qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israel. **R.**

Dóminus custódit te,
Dóminus umbráculum tuum,
ad manum dexteram tuam.

Per diem sol non percútiet te,
neque luna per noctem. **R.**

Dóminus custódiét te ab omni malo;
custódiét ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiét intróitum tuum et éxitum tuum,
ex hoc nunc et usque in sáculum. **R.**

Lectio secunda

1

Hospitalitatem sectantes

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romános

12, 9-16 b

Fratres:

Dilèctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritatè fraternitatís ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spírítu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctorum comunicántes, hospitalitatem sectántes.

Benedícite persecuéntibus; benedícite et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. — Verbum Dómini.

2

Significant se patriam inquirere

Lectio Epistolæ ad Hebræos

11, 13-16

Iuxta fidem defúnci sunt omnes patriárchæ, non accéptis promissionibus, sed a longe eas aspiciéntes et salutántes, et confiténtes, quia peregríni et hóspites sunt supra terram.

Qui enim hæc dicunt significant se pátriam inquírere. Et, si quidem illíus meminissent de qua exierant, habébant útique tempus reverténdi. Nunc autem meliorem appetunt, id est cæléstem.

Ideo non confúnditur Deus vocári Deus eórum; parávit enim illis civitatem. — Verbum Dómini.

3

Hospitalitatem nolite oblivisci.

Lectio Epistolæ ad Hebræos 13, 1-3. 14-16

Fratres:

Cáritas fraternitátis máneat in vobis, et hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángelos. Mementóte vinctórum tamquam simul vincti, laborántium tamquam et ipsi in córpore morántes.

Non habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. Per Iesum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiórum confiténtium Nómini eius. Beneficéntiæ autem et communiónis nolíte oblivísci; tálibus enim hóstiis oblectátur Deus.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia Hebr 13, 14

℞. Allelúia. ʒ. Non habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. ℞. Allelúia.

*Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum 2, 13-15. 19-23

Cum recessíssent magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph, dicens: « Surge, et áccipe púerum et matrem eius, et fuge in Ægýptum; et esto ibi usque

dum dicam tibi: futúrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte, et recessit in Ægýptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægýpto vocávi filium meum ».

Defúncto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægýpto, dicens: « Surge, et áccipe púerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri ».

Qui surgens accépit púerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quia Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire; et, admónitus in somnis, secéssit in partes Galiléæ. Et véniens habitávit in civitaté quæ vocátur Náza-reth, ut adimplerétur quod dictum est per prophétas: « Nazaræus vocábitur ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. γ. Benedictus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. ℞. Allelúia.

Quis est meus proximus?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 25-37

In illo témpore:

Ecce quidam legisperitus surréxit tentans Iesum, dicens: « Magíster, quid faciéndum vitam ætérnam possidébo? »

At ille dixit ad eum: « In Lege quid scriptum est? quómodo legis? »

Ille autem respóndens dixit: « “ DÍliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua ” et “ próximum tuum sicut teípsum ” ».

Dixítque illi: « Recte respondísti; hoc fac et vives ».

Ille autem volens iustificáre seípsum dixit ad Iesum: « Et quis est meus próximus? »

Suscípiens autem Iesus dixit: « Homo quidam descendébat ab Ierúsalem in Iéricho, et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, et, plagis impóstitis, abiérunt semivívo relícto. Accidit autem ut sacerdos quidam descénderet eádém via, et, viso illo, præterívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum et vidéret eum, pertránsiit.

Samaritánus autem quidam iter fáciens venit secus eum, et videns eum misericórdia motus est. Et apprópians alligávit vúlnera eius, infúndens óleum et vinum; et impónens illum in iumentum suum, duxit in stábulum et curam eius egít.

Et áltera die prótulit duos denários et dedit stabulário, et ait: “ Curam illíus habe, et, quodcúmque supererogáveris, ego, cum rediero, reddam tibi ”.

Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi qui incidit in latrónes? »

At ille dixit: « Qui fecit misericórdiam in illum ».

Et ait illi Iesus: « Vade, et tu fac simíliter ».

Verbum Dómini.

30. PRO CAPTIVITATE DETENTIS

Ant. ad introitum

Ps 87, 2-3

Dómine, Deus salutis meæ,
 in die clamávi et nocte coram te.
 Intret in conspéctu tuo orátio mea,
 inclína aurem tuam ad precem meam.

Collecta

Deus, cuius Fílius,
 ad rediméndum génus humánum a captivitate peccáti,
 formam servi accíperere dignátus est,
 da fámulis tuis in vínculis constitútis,
 ut illa libertate potiántur,
 qua omnes hómínes, fílios tuos, voluísti donári.
 Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
 in Missis in quacumque necessitate, pp. 1641-1649, vel pro christi-
 anis persecutione vexatis, pp. 1543-1553.

Super oblata

Per humanæ redemptionis salutáre sacraméntum,
 quod tibi, Dómine, offérimus, præsta,
 ut fámuli tui a captivitate solvántur,
 et animæ perpétua gáudeant libertate.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 68, 31. 34

Laudábo nomen Dei cum cántico,
 et magnificábo eum in laude.
 Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
 et vinctos suos non despéxit.

Post communionem

Nostræ libertátis pretium recoléntes,
 tuam, Dómine, pro frátribus nostris

implorámus cleméntiam,
 ut a vínculis solvántur,
 et servi fiant iustítiæ tuæ.
 Per Christum.

31. PRO DETENTIS IN CARCERE

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
 cui soli patent córdium secréta,
 qui iustum agnóscis et ímpium iustificáre vales,
 exáudi preces nostras
 pro fámulis tuis in cárcere deténtis, et præsta,
 ut per paciéntiam et spem in afflictióne sublevéntur,
 et cítius váleant sine offensióne ad própria revérsti.
 Per Dóminum.

Vel, pro detentis in carcere propter Evangelium, orationes ut
 supra, n. 15, p. 1541.

32. PRO INFIRMIS

Ant. ad introitum

Ps 6, 3-4

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum;
 sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,
 et ánima mea turbáta est valde.

Vel:

Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
 et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Deus, qui languóres nostros
 voluísti ab unigénito Fílio tuo portári,
 ut infirmitátis et paciéntiæ virtútem osténderes humanæ,
 preces nostras pro frátribus in ægritúdine pósitois

benígnus exáudi, et præsta,
 ut, qui dolóribus, ærúmnis aliísve morbis premúntur,
 et inter eos qui beáti prædicántur se séntiant eléctos,
 et Christo pro mundi salúte patiénti se sciant unítos.
 Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
 salus æténa credéntium,
 exáudi nos pro fámulis tuis infírmiss,
 pro quibus misericórdiæ tuæ implorámus auxiliúm,
 ut, réddita sibi sanitáte,
 gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiões.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1627-1635.

Super oblata

Deus, cuius nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt,
 súscipe preces et hóstias,
 quibus tuam pro frátribus ægrotántibus
 misericórdiam implorámus,
 ut, de quorum perículo metúimus,
 de eórum salúte lætémur.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
 pro córpore eius, quod est Ecclésia.

Post communionem

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsidium,
 auxilií tui super infírmos fámulos tuos osténde virtútem,
 ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
 Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumes repræsentári mereántur.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Vidi lacrimas tuas, et ecce sanavi te.

Lectio libri secúndi Regum 20, 1-6

In diébus illis ægrotávit Ezechías rex usque ad mortem; et venit ad eum Isaías, fílius Amos, prophéta, dixítque ei: « Hæc dicit Dóminus Deus: Prácipe dómni tuæ, moriéris enim tu et non vives ».

Qui convértit fáciem suam ad parietem, et orávit Dóminum dicens: « Obsecro, Dómine: meménto, quæso, quómo ambuléverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te fécerim ». Flevit itaque Ezechías fletu magno.

Et ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: « Revértere et dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratióne[m] tuam et vidi lácrimas tuas, et ecce sanávi te: die tértio ascénde[m] templum Dómini.

Et addam diébus tuis quíndecim annos; sed et de manu regis Assyriórum liberábo te et civitátem hanc, et prótegam urbem istam propter me et propter David servum meum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19-21 (R.: 2)

R. Dómine, exáudi oratióne[m] meam,
et clamor meus ad te véniat.

Non abscóndas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulor,
incli[n]a ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. **R.**

- 24 Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit dies meos.
Dicam: « Deus meus,
- 25 ne áuferas me in dimídio diérum meórum;
in generatióem et generatióem sunt anni tui ». R̄.
- 19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.
- 20 Quia prospéxit de excélsio sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
- 21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R̄.

2

Vere languores nostros ipse tulit.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

53, 1-5. 10-11

Quis crédidit auditui nostro? et bráccium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi absconditus vultus eius et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Et Dóminus volúit contérrere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius dirigétur.

Pro eo quod laborávit ánima eius, vidébit et saturábitur. In sciéntia sua iustificábit ipse iustus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 38, 10. 11. 12 abcd. 16 (p.: 17 b)

℞. Tu, Dómine, eruísti ánimam meam, ut non períret.

Ego dixi: « In dimídio diérum meórum
vadám ad portas ínferi:
quæsívi resíduum annórum meórum ». ℞.

Dixi: « Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium;
non aspíciam hóminem ultra
et habitatórem quiétis. ℞.

Generátio mea abláta est et convolúta est a me
quasi tabernáculum pastórum;
præcísá est velut a texénte vita mea;
dum adhuc ordírer, succídít me. ℞.

Dómine, si sic vívitur,
et in tálibus vita spíritus mei,
corrípíes me et vivificábis me ». ℞.

3

*Ceteri qui in insula habebant infirmitates
accedebant ad Paulum et curabantur.*

Léctio Actuum Apostolórum

28, 7-10

In diébus illis:

In illis locis erant prædia príncipis ínsulæ Mélitæ,
nómíne Públii, qui nos suscípíens trídúo benígne hospí-

tio recépit. Cántigit autem patrem Públii fébribus et dysentéria vexátum iacére. Ad quem Paulus intrávit, et, cum orásset et imposuísset ei manus, sanávit eum.

Quo facto et céteri qui in ínsulá habébant infirmitates accedébant et curabántur. Qui étiam multis honoribus nos honoravérunt, et navigántibus imposuérunt quæ necessária erant.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 101, 3. 24-25. 19-21 (R.: 2)

R. Dómine, exáudi oratióem meam,
et clamor meus ad te véniat.

3 Non abscondas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tribulor,
inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me. **R.**

24 Humiliávit in via virtútem meam,
abbreviávit díes meos.
Dicam: « Deus meus,

25 ne áuferas me in dimídio diérum meórum;
in generatióem et generatióem sunt anni tui ». **R.**

19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.

20 Quia prospéxit de excélsó sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;

21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. **R.**

Lectio secunda

1

In mortem tradimur propter Iesum.

Lectio Epistolæ secundæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 4, 10-18

Fratres:

Semper mortificatiónem Iesu in córpore circumferétes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem tradimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis.

Habéntes autem eúndem Spíritum fidei, sicut scriptum est: « Crédidi, propter quod locútus sum »; et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum, et nos cum Iesu suscitábit, et constituet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia abúndans per multos, gratiárum actiόnem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt, quæ autem non vidéntur æténa sunt.

Verbum Dómini.

2

*Sufficit tibi gratia mea, nam virtus
in infirmitate perficitur.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

12, 7 b-10

Fratres:

Datus est mihi stímulus carni, ángelus Sátanæ, ut me colaphízet, ne extóllar.

Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me, et dixit mihi: « Súfficit tibi grátia mea, nam virtus in infirmitáte perficitur ». Libentíssime ígitur pótius gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus, in contuméliis, in necessitatibus, in persecutió nibus et in angúst iis pro Christo: cum enim infirmor, tunc potens sum. — Verbum Dómini.

3

Oratio fidei salvabit infirmum.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

5, 13-16

Caríssimi:

Tristátur áliquis vestrum? Oret. Æquo ánimo est? Psallat.

Infirμάtur quis in vobis? Advocet presbýteros Ecclésiæ et orent super eum, unguéntes eum óleo in Nómine Dómini; et orátio fidei salvábit infirmum, et allevábit eum Dóminus, et, si peccáta operátus fúerit, dimitténtur ei.

Confitémini ergo alterutrum peccáta et oráte pro invicem, ut sanémini. Multum enim valet deprecátio iusti óperans. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 8, 17

℞. Allelúia. √. Ipse infirmitátes nostras accépit,
et ægrotatiónes nostras portávit.
℞. Allelúia.

Ipse infirmitates nostras accepit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

8, 14-17

In illo témpore:

Cum venisset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacéntem et febricitántem. Et tétigit manum eius, et dimísit eam febris, et surrélixit et ministrábat ei.

Véspere autem facto, obtulérunt ei multos dæmónia habéntes, et eiciébat spíritus verbo, et omnes male habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per Isaíam prophétam dicéntem: « Ipse infirmitátes nostras accépit, et ægrotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. √. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totiús consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. ℞. Allelúia.

Super ægrotos manus imponent, et bene habebunt.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum

16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Mt 8, 17

℞. Allelúia. ʒ. Ipse infirmitátes nostras accépit, et ægrotatiónes nostras portávit. ℞. Allelúia.

Pater, non mea voluntas, sed tua fiat.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 39-43

In illo témpore:

Egréssus Iesus e cenáculo, ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discipuli.

Et, cum pervénisset ad locum, dixit illis: « Oráte, ne intrétis in tentatiónem ».

Et ipse avulsus est ab eis quantum iactus est lapidis; et, pòsitis génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, transfer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum. Et factus in agonía prolíxius orábat. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Col 1, 24 b

R. Allelúia. γ. Adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea pro córpore eius, quod est Ecclésia.
R. Allelúia.

*Omnem palmitem, qui fert fructum, purgat eum,
ut fructum plus afferat.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est.

Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere.

Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos, et in ignem mittunt, et ardent. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluérítis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

33. PRO MORIENTIBUS

Ant. ad introitum

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

Vel:

Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui humano géneri, per ipsum mortis institútum,
ætérnæ vitæ áditum misericórditer reserásti,
réspice propítius fámulum tuum
extrémo agóne laborántem,
ut, consociátus Fílii tui passióni
et eius sángine signátus,
tibi váleat immaculátus præsentári. Per Dóminum.

Vel, pro hodie morituris:

Omnípotens et miséricors Deus,
qui amórem tuum creatúris ómnibus ubíque maniféscas,
audi benígne preces
quas pro hódie moritúris effúndimus,
ut, pretiósó sángine Fílii tui redépti,
absque peccáti mácula de hoc mundo váleant exíre
atque in sinu misericórdiæ tuæ perénniter requiescere.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro infirmis, pp. 1627-1635, vel ad postulandam gratiam bene moriendi, pp. 1687-1692.

Super oblata

Súscipe, Deus, hóstiã, quam tibi pro fámulo tuo in extrémõ vitæ constitúto fidénter offérimus, et da per eam univérã illíus delícta purgári, ut, qui tuæ dispositiónis ærúmniã in hac vita præmitur, in futúra réquiem consequátur ætérmã. Per Christum.

Ant. ad communionem

Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea, pro corpore eius, quod est Ecclésia.

Vel:

Io 6, 54

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem, habet vitam ætérmã, dicit Dóminus, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Per huius, Dómine, sacraméti virtútem, fámulum tuum dignáre cleménter tua grátia sustinére, ut in hora mortis contra se inimícum prævalére non vídeat, sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam. Per Christum.

34. TEMPORE TERRÆMOTUS

Collecta

Deus, qui fundásti terram super stabilitátem suam, parce metuéntibus, propitiáre supplicibus, ut, treméntis terræ perículis pénitus amótiã, cleméntiam tuam iúgiter sentiámus, et, tua protectione secúri, tibi serviámus gratánter. Per Dóminum.

35. AD PETENDAM PLUVIAM

Collecta

Deus, in quo vivimus, movemur et sumus,
pluviam nobis tribue congruentem,
ut, presentibus subsidiis sufficienter adiuti,
sempiterna fiducialius appetamus.
Per Dominum.

36. AD POSTULANDAM SERENITATEM

Collecta

Omnipotens sempiternae Deus,
qui nos et castigando sanas
et ignoscendo conservas,
praesta supplicibus tuis,
ut optata aeris serenitate laetemur,
et pietatis tuae donis
ad gloriam nominis tui salutemque nostram
semper utamur.
Per Dominum.

37. AD REPELLENDAS TEMPESTATES

Collecta

Deus, cuius nutu universa obediunt elementa,
te supplices exoramus,
ut, sedatis terrerentibus procellis,
in materiam transeat laudis comminatio potestatis.
Per Dominum.

38. IN QUACUMQUE NECESSITATE

A

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus:
de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, refúgium nostrum in labóribus,
virtus in languóribus, solámen in flétibus,
parce pópulo tuo, ut, dignis flagellatióibus castigátus,
in tua miseratióne dénique respíret.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1641-1649.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, preces et oblatiões nostras,
ut, qui peccatórum nostrórum flagéllis percútimur,
miseratiónis tuæ grátia liberémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 11, 28**

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tribulatióne nostram,
quásumus, Dómine, propítius respice,
et iram tuæ indignatiónis,
quam pro peccátis nostris iuste merémur,
per passióne Filii tui, propitiátus avérte.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Ps 43, 24-27

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine?
 Exsúrge, et ne repéllas in finem.
 Quare fáciem tuam avértis,
 oblivísceris tribulatióem nostram?
 Adhæsít in terra venter noster:
 exsúrge, Dómine, ádiuva nos
 et rédime nos propter misericórdiam tuam.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
 afflictiónem nostram propitiátus inténde,
 et ita filiórum tuórum onus áleva fidémque confírma,
 ut in patérna. semper providéntia tua
 sine dubitatióne confídant. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1641-1649.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi fidénter offérimus,
 et, quam mæroris amaritúdinem sustinémus,
 fac ut in suavítatis sacrificium convertátur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 16, 23-24

Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis.
 Pétite et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum,
 dicit Dóminus.

Post communionem

Te súplices, Dómine, exorámus,
 ut, dápius recreáti munitíque divínis,
 et futúros labóres fórtiter ágredi valeámus,
 et fratres in pressúra pósito impénsius confirmémus.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Converte luctum nostrum in gaudium.

Lectio libri Esther

13, 8-11. 16-17

In diébus illis:

Mardochæus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: «Dómine, Dómine, rex omnípotens, in dicióné enim tua cuncta sunt pósita; et non est qui possit tuæ resistere voluntáti, si decreveris salváre Israel. Tu fecisti cælum et terram, et quidquid cæli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resistat maiestáti tuæ.

Ne despicias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exáudi deprecationém meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et converté luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 84, 2-4. 5-6. 7-8 (R.: 8)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis.

Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua,
convertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ,
operuísti ómnia peccáta eórum.

Contraxísti omnem iram tuam,
revertísti a furóre indignatiónis tuæ. R.

Converté nos, Deus, salutáris noster,
et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis,
aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne? R.

- 7 Nonne tu convérsus vivificábis nos,
et plebs tua lætábitur in te?
- 8 Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis. *℞.*

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum

3, 17-26

Repúlsa est a pace ánima mea, oblítus sum bonórum, et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertátis et transgressiónis meæ, absínthii et fellis; memória memor ero et tabéscet in me ánima mea: hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúpti, quia non defecérunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærenti illum; bonum est præstolari cum siléntio salutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2 ac et 3 b. 5-7 (*℞.*: 4 b)

℞. Illústra fáciem tuam, Dómine, et salvi érimus.

- 2 Qui pascis Israel, inténde,
qui sedes super chérubim, effúlge,
3 éxcita poténtiam tuam, et veni. *℞.*

- 5 Dómine Deus virtútum,
quousque irascéris super oratiónem pópuli tui?

Cibásti nos pane lacrimárum,
et potum dedísti nobis in lácrimis copióse.
Posuísti nos in contradicciónem vicínis nostris,
et inimíci nostri subsannavérunt nos. **R.**

3

Erue nos in mirabilibus tuis.

Léctio libri Daniélis prophétæ 3, 25. 34-43

In diébus illis:

Stans Azarías orávit sic, aperiénsque os suum in médio ignis ait: « Ne, quásumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum, quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cæli et sicut arénam, quæ est in lítore maris.

Quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra, et non est in témpore hoc princeps et dux et prophéta, neque holocáustum neque sacrificium neque oblátio neque incensum neque locus primitiárum coram te, ut possimus inveníre misericórdiam tuam; sed in ánimo contríto et spírítu humilitátis suscipiámur.

Sicut in holocáusto aríetum et taurórum, et sicut in mílibus agnórum pínguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, quóniam non est confúsió confidéntibus in te.

Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quárimus fáciem tuam. Ne confúndas nos, sed fac nobíscum iuxta mansuetúdinem tuam et secúndum mul-

titúdinem misericórdiæ tuæ, et érue nos in mirábilibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1. 2 (R.: 3 a)

R. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

4

*Neque luctus, neque clamor, neque dolor
erit ultra.*

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 1-5 a. 6 b-7

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam Ierúsalem novam vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno, dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra: quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova

fácio ómnia. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. Qui vícerit hereditábit hæc, et ero illi Deus et ille erit mihi filius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1. 2 (R.: cf. 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis. R.

Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum,
sicut óculi ancillæ ad manus dóminæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

Lectio secunda

1

Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 18-30

Fratres:

Existimo quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam quæ revelánda est in nobis. Nam exspectátio creatúre revelatióem filiórum Dei exspectat. Vanitáti enim creatúra subiécta est, non volens, sed propter eum qui subiécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congemíscit et compárturit usque adhuc. Non solum autem, sed et

nos ipsi primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémmus adoptiónem filiórnm exspectántes, redemptiónem córporis nostri.

Spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ videtur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrábilibus. Qui autem scrutátur corda scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit cóformes fieri imáginis Filii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus.

Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

*Neque mors neque vita poterit nos separare
a caritate Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Filio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat; quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui

mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sicut scriptum est: « Propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus ut oves occisiónis ».

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quælibet creatúra póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro. — Verbum Dómini.

3

Beatus vir, qui suffert tentationem.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatióibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum hábeat, ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia Ps 32, 22

℟. Allelúia. ʒ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmódum sperávimus in te. ℟. Allelúia.

Omnis qui petit accipit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

7, 7-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Pétite, et dábitur vobis; quárite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis.

Omnis enim qui petit áccipit, et qui quárit invenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si piscem petierit, numquid serpéntem pórriget ei?

Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare filiis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. ʒ. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne
nostra. ℞. Allelúia.

Quis est iste, quia et ventus et mare obcædiunt ei?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 35-40

In illa die, cum sero esset factum, ait Iesus discipulis suis: « Transeámus contra ». Et dimitténtes turbam, assúmnt eum ut erat in navi, et áliæ naves erant cum illo.

Et exóritur procélla magna venti, et fluctus mitébant in navem ita ut iam implerétur navis.

Et erat ipse in puppi supra cervícal dórmiens; et

excitant eum et dicunt ei: « Magister, non ad te pertinet quia perimus? »

Et exurgens comminatus est vento, et dixit mari: « Tace, obmutesce ». Et cessavit ventus, et facta est tranquillitas magna.

Et ait illis: « Quid timidi estis? necdum habetis fidem? » Et timuerunt magno timore, et dicebant ad alterutrum: « Quis, putas, est iste, quia et ventus et mare obediunt ei? » — Verbum Domini.

3

Alleluia

Iac 1, 12

℞. Alleluia. ⁊. Beatus vir, qui suffert tentationem, quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae. ℞. Alleluia.

Deus faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam 18, 1-8

In illo tempore:

Dicebat Iesus discipulis suis parabolam, quoniam oportet semper orare et non deficere, dicens: « Iudex quidam erat in quadam civitate, qui Deum non timebat et hominem non reverebatur.

Vidua autem erat in civitate illa; et veniebat ad eum dicens: " Vindica me de adversario meo ". Et nolebat per multum tempus.

Post hac autem dixit intra se: " Etsi Deum non timeo nec hominem reveo, tamen, quia molestus est mihi hac vidua, vindicabo illam, ne in novissimo veniens suggillet me " ».

Ait autem Dominus: « Audite quid iudex iniquitatis dicit. Deus autem non faciet vindictam electorum

Post communionem

Deus, qui nobis in cibum spiritálem reddidísti
 Fílii tui sacraméntum salutáre,
 quod tibi in actiónem obtúlimus gratiárum,
 da nobis ita virtútis et gáudii munéribus confirmári,
 ut tibi servíre devótius
 et nova benefícia cónsequi mereámur.
 Per Christum.

Lectio prima

1

*Benedictus Dominus, qui dedit requiem
 populo suo*

Léctio libri primi Regum

8, 55-61

In diébus illis:

Stetit Sálomon rex et benedíxit omni ecclésiæ Israel voce magna, dicens: « Benedictus Dóminus, qui dedit réquiem pópulo suo Israel, iuxta ómnia quæ locútus est; non cécidit ne unus quidem sermo ex ómnibus bonis, quæ locútus est per Móysen servum suum.

Sit Dóminus Deus noster nobíscum, sicut fuit cum pátribus nostris, non derelínquens nos neque próiciens; sed inclínet corda nostra ad se, ut ambulémus in univérsis viis eius, et custodiámus mandáta eius et cæremónias eius et iudícia, quæcúmque mandávit pátribus nostris.

Et sint sermónes mei isti, quibus deprecátus sum coram Dómino, appropinquánte Dómino Deo nostro die ac nocte, ut fáciat iudícium servo suo et pópulo suo

Israel per singulos dies, ut sciant omnes populi terræ quia Dóminus ipse est Deus et non est ultra absque eo.

Sit quoque cor nostrum perfectum cum Dómino Deo nostro, ut ambulémus in decretis eius, et custodiámus mandáta eius sicut et hódie ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Chr 29, 10 bc. 11. 12 (R.: 13 b)

R. Laudámus nomen tuum ínclitum, Dómine.

vel Allelúia.

Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri,
ab ætérno in ætérnum. R.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia
et glória atque victória,
et tibi laus;

cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt.
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncipes. R.

Tuæ divítiæ et tua est glória;
tu domináris ómnium,
in manu tua virtus et poténtia,
in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. R.

2

Deus magna fecit in omni terra.

Léctio libri Sirácidæ

50, 24-26

Oráte Deum ómnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies nostros a ventre matris nostræ, et fecit nobíscum secúndum suam misericórdiam.

Det nobis iucunditátem cordis, et fieri pacem in diébus nostris in Israel per dies sempitérnos; crédere

Israel nobiscum esse Dei misericórdiam, ut líberet nos in diébus suis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 4-5 (p.: 2 bc)

℞. Confitébor nómini tuo, Dómine,
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

1 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

2 In conspéctu angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. ℞.

Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

3 In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. ℞.

4 Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.

5 Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. ℞.

3

*Recordabor laudem Domini super multitudinem
bonorum domui Israel.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

63, 7-9

Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, et super multitudínem bonórum dómui Israel, quæ largítus est eis secúndum indulgéntiam suam et secúndum multitudínem misericordiárum suárum.

Et dixit: « Verúmtamen pópulus meus est, filii non negántes »; et factus est eis salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, et ángelus faciéi eius salvávit eos. In dilectiÓne sua et in indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos et elevávit eos cunctis diébus sáeculi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 1 b)

R. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

- 2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáeculum et in sáeculum sáeculi.
- 3 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. R.
- 4 Generátio generatiÓni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- 5 Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirábília tua enarrábunt. R.
- 6 Et virtútem terribílium tuórum dicent,
et magnitúdinem tuam narrábunt.
- 7 Memóriam abundántiæ suavitatís tuæ eructábunt,
et iustítia tua exsultábunt. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Suávis Dóminus univérssis,
et miseratiÓnes eius super ómnia ópera eius. R.
- 10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
- 11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.

Rex Israel Dominus in medio tui

Léctio libri Sophoniæ prophétæ

3, 14-15

Lauda, filia Sion; iúbila, Israel; lætáre et exsúlta in omni corde, filia Ierúsalem: ábstulit Dóminus iudícium tuum, avértit inimícos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sácula.

vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.

2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáculum. R.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.

4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Lectio secunda

1

Gratias ago Deo meo semper pro vobis.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 3-9

Fratres:

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Grátias ago Deo meo semper pro vobis, in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu; quia in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia, sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis.

Ita ut nihil vobis desit in ulla donatióne, exspectántibus revelatióne Dómini nostri Iesu Christi; qui et confirmábit vos usque ad finem sine crimine, in die Dómini nostri Iesu Christi.

Fidélis Deus, per quem vocáti estis in communióne Fílii eius Iesu Christi Dómini nostri.

Verbum Dómini.

2

In laudem gloriæ gratiæ suæ.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Ephésios 1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essémus sancti et immaculáti

in conspéctu eius in caritaté; qui prædestinávit nos in adoptionem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secundum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptionem per sánguinem eius, remissionem peccatórum, secundum divítias grátiae eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudentia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secundum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensationem plenitúdinis téporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra.

In ipso, in quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secundum propósitum eius, qui ómnia operátur secundum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo; in quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salutis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissionis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsius. — Verbum Dómini.

3

Gratias agentes Deo Patri per Christum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritaté, quod est vinculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdi-

bus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis et cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agétes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ps 137, 1 bc

℞. Allelúia. ʒ. Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

℞. Allelúia.

Omnis qui petit accipit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

7, 7-11

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Pétite, et dábitur vobis; quárite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit fílius suus panem, numquid lápidem pórriget ei? aut si piscem petierit, numquid serpéntem pórriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis dona bona dare fíliis vestris, quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona peténtibus se ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. **V.** Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

*Abscondisti hæc a sapientibus
et revelasti ea parvulis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Cf. Ps 65, 16

R. Allelúia. **V.** Veníte, audíte, et narrábo vobis
quanta fecit Dóminus ánimæ meæ.
R. Allelúia.

Annuntia quanta tibi Dominus fecerit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 5, 18-20

In illo témpore:

Cum ascénderet Iesus navem, qui dæmónio vexátus fúerat deprecabátur eum ut esset cum illo.

Et non admísit eum, sed ait illi: « Vade in domum tuam ad tuos, et annúntia illis quanta tibi Dóminus fécerit, et misértus sit tui ».

Et ábiit et cœpit prædicáre in Decápoli quanta sibi fecisset Iesus, et omnes mirabántur. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Lc 1, 49

℞. Allelúia. ⁊. Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius. ℞. Allelúia.

Magnificat anima mea Dominum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-55

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zachariæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatiónem Mariæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit:

« Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María:

« Magnificat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráccio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui, depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sácula ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ʒ. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.

Gaudete quod nomina vestra scripta sunt in cælis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 17-24

In illo témpore:

Revérsi sunt ad Iesum septuagínta duo cum gáudio dicéntes: « Dómine, étiam dæmónia subiciúntur nobis in Nómine tuo ».

Et ait illis: « Vidébam Sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcánda supra serpéntes et scorpíones, et supra omnem virtútem ini-

míci; et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére quia spíritus vobis subiciúntur; gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis ».

In ipsa hora exsultávit Spíritu Sancto et dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuít ante te. Omnia mihi tráditá sunt a Patre meo. Et nemo scit qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos seórsum dixit: « Beátí óculi qui vident quæ vidétis. Dico vobis: Multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt; et audíre quæ audítis, et non audíerunt ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia

1 Th 5, 18

℟. Allelúia. **℣.** In ómnibus grátias ágite:
hæc est enim volúntas Dei in Christo Iesu
in ómnibus vobis. **℟.** Allelúia.

*Cecidit in faciem ante pedes eius,
gratias agens ei.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam 17, 11-19

In illo témpore:

Factum est, dum iret Iesus in Ierúsalem, transibat per médiám Samaríam et Galiléam.

Et, cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrerunt ei decem viri leprósi, qui steterunt a longe et levaverunt vocem dicétes: « Iesu præcéptor, miserére nostri ».

Quos ut vidit, dixit: « Ite, osténdite vos sacerdotibus ». Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

Unus autem ex illis, ut vidit quia sanátus est, regressus est cum magna voce, magnificans Deum, et cecidit in fáciem ante pedes eius, grátias agens ei. Et hic erat Samaritánus.

Respóndens autem Iesus dixit: « Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non sunt invénti qui redírent ut darent glóriam Deo, nisi hic alienígena? »

Et ait illi: « Surge, vade: fides tua te salvum fecit ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 15, 11

℞. Allelúia. ⁊. Hæc locútus sum vobis, dicit Dóminus, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

℞. Allelúia.

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci meí estis, si faciétis quæ ego præcipio

vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóninus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

8

Alleluia

℞. Allelúia. ʒ. Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur:
te per orbem terrárum
sancta confitétur Ecclésia. ℞. Allelúia.

Gaudium vestrum nemo tollit a vobis.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

16, 20-22

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Amen, amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Vos contristabímíni, sed tristítia vestra vertétur in gáudium.

Múlíer, cum parit, tristítiam habet, quia venit hora eius; cum autem pepérerit púerum, iam non méminit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum.

Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis; íte- rum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis ».

Verbum Dómini.

IV. PRO QUIBUSDAM NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

40. PRO REMISSIONE PECCATORUM

Ant. ad introitum

Cf. Sap. 11, 24. 25. 27

Miseréris ómnium, Dómine,
et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissimulans peccáta hóminum propter pæniténtiam,
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Collecta

Súpplícum preces, quæsumus, Dómine,
propitiátus exáudi,
et confiténtium tibi parce peccátis,
ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.
Per Dóminum.

Vel:

Propitiáre, Dómine, pópulo tuo,
et ab ómnibus absólve peccátis,
ut, quod nostris offénsiónibus promerémur,
tua indulgéntia repellátur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1667-1680.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
placatiónis et laudis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Præfatio IV de dominicis per annum, p. 755.

Ant. ad communionem

Lc 15, 10

Gáudium erit coram Angelis Dei
super uno peccatóre pæniténtiam agénte.

Post communionem

Præsta nobis, miséricors Deus,
ut, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
illa deinceps vitæ tua grátia valeámus,
et tibi sincéro corde servíre.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Revertatur ad Dominum, quoniam multus est
ad ignoscendum.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

55, 6-9

Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte
eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam,
et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dómi-
num et miserébitur eius; et ad Deum nostrum, quó-
niam multus est ad ignoscéndum.

Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ,
neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut
exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis
vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónebus vestris.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (Ps.: 10 a)

R. Non secúndum peccáta nostra Dóminus fecit nobíscum.

- 1** Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2** Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. **R.**
- 3** Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4** qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. **R.**
- 8** Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9** Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. **R.**
- 11** Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
- 12** quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. **R.**

2

*Convertimini et agite pænitentiam ab omnibus
iniquitatibus vestris.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 18, 21-23. 30-32

Hæc dicit Dóminus:

« Si ímpius égerit pæniténtiam ab ómnibus peccá-
tis suis, quæ operátus est, et custodíerit ómnia præcépta
mea et fécerit iudícium et iustítiam, vita vivet et non
moriétur; ómnium iniquitátum eius, quas operátus est,
non recordábor; in iustítia sua, quam operátus est, vivet.

Numquid voluntátis meæ est mors ímpii? dicit Dóminus Deus, et non ut convertátur a viis suis et vivat?

Idcirco unumquémque iuxta vias suas iudicábo, domus Israel, ait Dóminus Deus.

Convertímini et ágite pæniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, et non erit vobis in ruínam iniquitas; proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricáti estis, et fácite vobis cor novum et spíritum novum; et quare moriémini, domus Israel?

Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus Deus, revertímini et vívite ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 12-13. 14 et 17 (R.: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.

⁵ Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, et peccátum meum contra me est semper.

⁶ Tibi, tibi soli peccávi, et malum coram te feci. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

¹³ Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spíritu promptíssimo confírma me.

¹⁷ Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra.

Lectio libri Ioélis prophætæ

2, 12-18

Nunc dicit Dóminus: « Convertimini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et in fletu et in planctu, et scindite corda vestra et non vestimenta vestra, et convertimini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus et misericors est, pátiens et multæ misericórdiæ et præstabilis super malítia. Quis scit, si convertátur et ignóscat et relínquat post se benedictiónem, sacrificium et libámen Dómino Deo vestro?

Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieiúnum, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte párvulos et sugéntes úbera; egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo.

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes ministri Dómini, et dicent: " Parce, Dómine, parce pópulo tuo et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? " »

Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et misericors Dóminus.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.

- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. *R.*
- 6 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. *R.*
- 11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
- 12 quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. *R.*

4

Conversi sunt Ninivitæ de via sua mala.

Léctio libri Ionæ prophétæ

3, 1-10

Factum est verbum Dómini ad Ionam secúndo, dicens: « Surge, et vade in Níniven civitátem magnam; et prædica in ea prædicatióem, quam ego loquor ad te ».

Et surréxit Ionas et ábiit in Níniven iuxta verbum Dómini; et Nínive erat cívitas magna itinere trium diérum.

Et cœpit Ionas introíre in civitátem itinere diéi uníus, et clamávit et dixit: « Adhuc quadraginta dies, et Nínive subvertétur ».

Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum; et prædicavérunt ieiúnum, et vestíti sunt saccis a maióre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive, et surréxit de sólio suo, et abiécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco et sedit in cinere.

Et clamávit et dixit in Nínive, ex ore regis et prin-

cipum eius, dicens: « Hómines et iuménta et boves et pécora non gustent quidquam nec pascántur, et aquam non bibant; et operiántur saccis hómines et iuménta et clament ad Dóminum in fortitúdone, et convertátur vir a via sua mala et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur et ignóscat Deus et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? »

Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala, et misértus est Deus super malítiam, quam locútus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-6 a. 6 b-7. 8 (R.: 3)

R. Si iniquitátes observáveris, Dómine, quis sustinébit?

1 De profúndis clamávi ad te, Dómine;

2 Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes
in vocem deprecationis meæ. R.

3 Si iniquitátes observáveris, Dómine,

Dómine, quis sustinébit?

4 Quia apud te propitiátio est,

et timébimus te. R.

5 Sustínui te, Dómine;

sustínuit ánima mea in verbo eius,

6 sperávit ánima mea in Dómino. R.

Magis quam custódes auróram,

7 speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéptio. R.

8 Et ipse rédimet Israel

ex ómnibus iniquitátibus eius. R.

Lectio secunda

1

*Existimate vos mortuos quidem peccato,
videntes autem Deo.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

6, 2-4. 12-14

Fratres:

Qui mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus?

Consepulti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quemadmodum suscitatus est Christus a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus.

Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis eius. Neque exhibeatis membra vestra arma iniustitiæ peccato; sed exhibete vos Deo tamquam ex mortuis viventes, et membra vestra arma iustitiæ Deo.

Peccatum enim vobis non dominabitur; non enim sub Lege estis, sed sub gratia. — Verbum Domini.

2

Sanguis Iesu mundat nos ab omni peccato.

Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli

1, 5 — 2, 2

Carissimi:

Hæc est annuntiatio, quam audivimus a Iesu Christo et annuntiamus vobis, quoniam Deus lux est, et tenebræ

in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam communió-
nem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, men-
tímur et non fácimus veritátem; si autem in luce am-
bulémus, sicut ipse est in luce, communió-
nem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu, Fílii eius, mundat nos ab
omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non
habémus, ipsi nos sedú-
cimus, et véritas in nobis non est.

Si confíteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus,
ut remíttet nobis peccáta et emúndet nos ab omni iniu-
stítia. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendá-
cem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

Fílioli mei, hęc scribo vobis ut non peccétis; sed si
quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Iesum
Christum iustum, et ipse est propitiátio pro peccátis
nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro
totíus mundi. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

℞. Allelúia. ⁊. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos et lavísti peccáta nostra
in ságuine tuo.

℞. Allelúia.

*Glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem
talem hominibus.*

✠ Léc-
tío sancti Evangé-
líi secúndum Mat-
tháeum

9, 1-8

In illo témpore:

Ascéndens Iesus in navículam transfretávit, et ve-

nit in civitatem suam. Et ecce offerébant ei paralyticum iacentem in lecto.

Et videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico: « Confide, fili, remittuntur peccata tua ».

Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: « Hic blasphemat ».

Et, cum vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit: « Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid enim est facilius dicere: " Dimittuntur peccata tua ", aut dicere: " Surge et ambula? " Ut sciatis autem quoniam Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, tunc ait paralytico: " Surge, tolle lectum tuum et vade in domum tuam " ».

Et surrexit et abiit in domum suam.

Videntes autem turbæ, timuerunt et glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

Verbum Domini.

2

Alleluia

Mc 1, 15

℞. Alleluia. ʒ. Appropinquavit Regnum Dei; pœnitèmini et credite Evangelio. ℞. Alleluia.

Pœnitèmini et credite Evangelio.

✠ Inítium sancti Evangelii secundum Marcum

1, 1-8. 14-15

Inítium Evangelii Iesu Christi Filii Dei.

Sicut scriptum est in Isaia propheta: « Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ». Vox clamantis in deserto: « Parate viam Domini, rectas facite semitas eius ».

Fuit Ioannes in deserto baptizans, et prædicans

baptísmum pænitentiæ in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad illum omnis Iudææ régio, et Hierosolymítæ univérsi, et baptizabantur ab illo in Iordáne flúmine confitentes peccáta sua.

Et erat Ioánnes vestítus pilis caméli, et zona pellicea circa lumbos eius, et locústas et mel silvéstre edébat; et prædicábat dicens: « Venit fórtior me post me, cuius non sum dignus procúbens sólvete corrigiam calceamentórum eius. Ego baptizávi vos aqua, ille vero baptizábit vos in Spíritu Sancto ».

Postquam autem tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galiléam prædicans Evangélium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et créдите Evangélio ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

℞. Allelúia. √. Iesu Christe, testis es fidéls,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos et lavísti peccáta nostra
in ságuine tuo. ℞. Allelúia.

*Remissa sunt peccata eius multa,
quoniam dilexit multum*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 36-50

In illo témpore:

Rogábat Iesum quidam de pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingressus domum pharisæi discúbuit.

Et ecce múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quod accúbuit in domo pharisæi, áttulit alabástrum unguénti; et stans retro secus pedes eius flens, lácrimis cœpit rigáre pedes eius, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes eius et unguénto ungébat.

Videns autem pharisæus, qui vocáverat eum, ait intra se dicens: « Hic, si esset prophéta, sciret úti- que quæ et qualis múlier quæ tangit eum, quia peccá- trix est ».

Et respóndens Iesus dixit ad illum: « Simon, hábeo tibi áliquíd dícere ».

At ille ait: « Magíster, dic ».

« Duo debitóres erant cuídám fœneratóri: unus de- bébat denários quingéntos et álius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent, donávit utrísque. Quis ergo eórum plus díliget eum? »

Respóndens Simon dixit: « Æstimo quia is cui plus donávit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicásti ».

Et convérsus ad múlièrem, dixit Simóni: « Vides hanc múlièrem? Intrávi in domum tuam, aquam pédi- bus meis non dedísti; hæc autem lácrimis rigávit pedes meos, et capíllis suis tersit. Osculum mihi non dedísti; hæc autem, ex quo intrávi, non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxisti; hæc autem un- guénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Re- míssa sunt peccáta eius multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minus díligit ».

Dixit autem ad illam: « Remíssa sunt peccáta tua ».

Et cœpérunt qui simul accumbébant dícere intra se: « Quis est hic, qui étiam peccáta dimíttit? »

Dixit autem ad múlièrem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ». — Verbum Dómini.

*Gaudere oportebat, quia frater tuus hic
mortuus erat et revixit.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam

15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquántes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisæi et scribæ dicéntes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis ».

Et ait ad illos parábolam istam dicens: « Homo quidam habébat duos fílios, et dixit adulescéntior ex illis patri: " Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit ". Et divisit illis substántiam.

Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam; et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummáset, facta est fames válda in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit et adhæsit uni civium regiónis illius, et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat saturári de síliquis, quas porci manducábant; et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: " Quanti mercenárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis ".

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est; et accúrrens cécidit supra collum eius, et osculátus est illum.

Dixitque ei fílius: " Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári fílius tuus ".

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius et calceaménta in pedes; et addúcite vítulum saginátum, occídite et manducémus et epulémur; quia hic fílius meus mórtuus erat et revíxit, perierat et invéntus est ". Et cœpérunt epulári.

Erat autem fílius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit ". Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illíus egréssus cœpít rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amícis meis epulárer; sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum ".

At ipse dixit illi: " Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat et revíxit, perierat et invéntus est " ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mc 1, 15

℞. Allelúia. √. Appropinquávit Regnum Dei;
pænitémini et créдите Evangélio.

℞. Allelúia.

*Mittit Iesus apostolos prædicare pænitentiam
in remissionem peccatorum*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 46-48

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sic scriptum est, Christum pati et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

41. AD POSTULANDAM CARITATEM

Ant. ad introitum

Ez 36, 26. 27. 28

Dicit Dóminus:

Auferam cor lapídeum de carne vestra,
et dabo vobis cor cárneum,
et spíritum meum ponam in médio vestri:
et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum.

Collecta

Corda nostra, quæsumus, Dómine,
tuæ Spíritu caritátis inflámma,
ut tuæ digna semper ac plácita maiestáti cogitare
et te in frátribus sincére diligere valeámus.

Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missis pro unitate christianorum, pp. 1508-1524, vel pro pace et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscepta, concéde,
ut caritátem tuam ad omnes possímus exténdere.

Per Christum.

Ant. ad communionem**1 Cor 13, 13**

Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc:
maior autem horum est caritas.

Post communionem

Quos uno pane cælesti satiasti,
quæsumus, Dómine,
ut Sancti Spíritus grátia perfúndas,
et abundánter reficias perféctæ dulcédine caritátis.
Per Christum.

42. PRO CONCORDIA FOVENDA

Ant. ad introitum**Act 4, 32. 33**

Multitúdinis credéntium erat cor unum et ánima una.
Et virtúte magna reddébant Apóstoli
testimónium resurrectionis Iesu Christi Dómini nostri;
et grátia magna erat in ómnibus illis, allelúia.

Collecta

Deus, summa únitas et vera caritas,
da fidélibus tuis cor unum et ánimam unam,
ut Ecclesiæ tuæ corpus concórdia vígeat,
et, quæ veritátis confessione nítitur,
stábili unitáte firmétur.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in *Missis pro unitate christianorum*, pp. 1508-1524, vel pro pace
et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Deus, qui nos ad imáginem tuam
sacraméntis rénovas et præcéptis,
gressus nostros in sémitis tuis pérface miserátus,

1682 Pro quibusdam necessitatibus particularibus

ut caritátis donum, quod a nobis sperári fecísti,
per hæc quæ offérimus sacrificia tríbuas apprehéndi.
Per Christum.

Præfatio de unitate, p. 1504.

Ant. ad communionem

Io 17, 20. 21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, sacraméntum unitátis;
præsta nobis, quæsumus,
sancta unanimítate in domo tua vivéntibus,
pacem habére quam trádimus,
pacem serváre quam súmimus.
Per Christum.

43. PRO FAMILIA

Ant. ad introitum

Eph 6, 2-3

Honóra patrem tuum et matrem tuam,
quod est mandátum primum in promissióne,
ut bene sit tibi et sis longævus super terram.

Collecta

Deus, cuius in ordinatióne
societas familiáris firmum suum habet fundaméntum,
réspice famulórum tuórum preces miserátus, et præsta,
ut, exépla sanctæ Familiæ Unigéniti tui
domésticis virtútibus caritátisque obséquio sectántes,
in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Missa pro sponis, pp. 1342-1368.

Super oblata

Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine,
supplíciter deprecántes,
ut famílias nostras
in tua grátia fírmiter et pace constítuas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Is 49, 15

Numquid oblivísci potest múlier infántem suum?
Et si illa oblíta fúerit,
ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus.

Post communionem

Quos cæléstibus réficis sacraméntis,
fac, clementíssime Pater,
sanctæ Famíliæ Unigéniti tui exémpa iúgiter imitári,
ut, post ærúmna sæculi,
eius consórtium consequántur ætérnum.
Per Christum.

44. PRO FAMILIARIBUS ET AMICIS

Ant. ad introitum

Cf. Ps 121, 6. 8

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
et abundántia diligéntibus te.
Propter fratres meos et próximos meos
loquébar pacem de te.

Collecta

Deus, qui caritátis dona,
per grátiam Sancti Spíritus,

1684 Pro quibusdam necessitatibus particularibus

tuórum fidélium córdibus infudísti,
da fámulis tuis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
salútem mentis et córporis,
ut te tota virtúte d́ligant,
et, quæ tibi sunt plácita, tota dilectióne perficiant.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis pro unitate christianorum, pp. 1508-1524, vel pro pace
et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Miserére, Dómine, fámulis tuis,
pro quibus hoc laudis sacrificium
tuæ offérimus maiestáti,
ut, per hæc sancta,
supérnæ benedictiónis grátiam obtíneant,
et glóriam ætérnæ beatitúdinis acquirant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei,
qui in cælis est,
ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Te quæsumus, Dómine, suméntes divína mystéria,
ut fámulis tuis, quibus dedísti in nos caritátem,
indulgéntiam tríbuas peccatórum,
consolationem vitæ gubernationémque perpétuam,
quátenus nos omnes, tibi unánimes serviéntes,
ante fáciem tuam congaudéntes pervenire mereámur.
Per Christum.

45. PRO AFFLIGENTIBUS NOS

Ant. ad introitum

Lc 6, 27. 28

Diligite inimicos vestros, dicit Dóminus;
benefacite his qui odérunt vos;
benedícite maledicéntibus vobis,
et oráte pro calumniántibus vos.

Collecta

Deus, qui caritátis tuæ præcépto voluísti,
ut nos affligéntibus amórem impendámus sincérum,
da nobis ita novæ legis sequi mandáta,
ut bona pro malis réddere
et álii aliórum ónera portáre studeámus.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur
in Missis pro unitate christianorum, pp. 1508-1524, vel pro pace
et iustitia servanda, pp. 1560-1569.

Super oblata

Pacem cum ómnibus habére cupiéntes,
tibi, Dómine, pro his qui nobis adversántur
hoc sacrificium offérimus,
et Fílii tui mortem commemorámus,
per quam, cum inimíci essémus, tibi reconciliáti sumus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Per hæc pacis nostræ mystéria,
da nos, Deus, cum ómnibus esse pacíficos,

et eos qui nobis adversántur
tibi gratos effícere, nobisque placátos.
Per Christum.

46. AD POSTULANDAM
GRATIAM BENE MORIENDI

Ant. ad introitum

Ps 22, 4

Si ambulávero in médio umbræ mortis,
non timébo mala,
quóniam tu mecum es, Dómine, Deus meus.
Virga tua et báculo tuus ipsa me consoláta sunt.

Collecta

Deus, qui nos ad imáginem tuam creásti,
et pro nobis Fílium tuum mortem subíre voluísti,
concéde supplicibus tuis
ita vigiláre omni témpore orántes,
ut absque peccáti mácula de hoc mundo exíre,
et in sinu misericórdiæ tuæ
cum exultatióne requiéscere mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1687-1692.

Super oblata

Sicut mortem nostram occidísti, Dómine,
morte Unigéniti tui,
ita eiúsdem sacraménti virtúte præsta,
ut, voluntáti tuæ obœdiéntes usque ad mortem,
cum pace et fidúcia de hoc sáculo exíre,
et ipsíus resurrectiόνis
partícipes éffici tuo múnere valeámus.
Per Christum.

Præfatio communis V, p. 777, vel VI, p. 778.

Ant. ad communionem

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

Vel:

Lc 21, 36

Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis.

Post communionem

Immortalitátis pínora, Dómine,
per hæc mystéria consecúti,
pro nostræ mortis éxitu
pietátis tuæ auxiliúm súpplices implorámus,
ut, inimíci superátis insidiis,
in sinu glóriæ tuæ reficiámur ætérnæ.
Per Christum.

Lectio prima

Præcipitabit mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

25, 6-10 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínquum, convívium vindémíæ, pínquum medullatórum, vindémíæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes

pópulos, et telam quam ordítus est super omnes nátiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérſa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum, exsultábimus et lætábimur in salutári eius. Quia requiescet manus Dómini in monte isto ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 8 bc-9. 15-16. 17 et 25 (R.: Lc 23, 46)

R. Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

- 2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua libera me.
- 6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis. R.
- 8 Quóniam respexísti humilitátem meam,
agnovísti necessitátes ánimæ meæ,
9 nec conclusísti me in mánibus inimíci,
statuísti in loco spatióso pedes meos. R.
- 15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
in mánibus tuis sortes meæ ».
- 16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persecúentibus me. R.
- 17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
- 25 Viriliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. R.

Lectio secunda

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romános

14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus; sive mórimur, Dómino mórimur: sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Omnes stábimus ante tribúnal Dei. Scriptum est enim: « Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu, et omnis lingua confitébitur Deo ». Itaque unusquisque nostrum pro se ratióem reddet Deo.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 24, 42 a. 44

ꝛ. Allelúia. ʒ. Vigiláte et estóte paráti,
quia qua nescítis hora

Fílius hóminis ventúrus est. ꝛ. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lectio sancti Evangelíi secúndum Mattháeum

25, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis parábolam hanc:

« Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso.

Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes. Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciente sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte, clamor factus est: " Ecce sponsus, exíte óbviám ei ". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: " Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ".

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis ".

Dum autem irent émere, venit sponsus; et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: " Dómine, Dómine, áperi nobis ". At ille respóndens ait: " Amen dico vobis, nésccio vos ".

Vigiláte itaque, quia nescitis diem neque horam ». Verbum Dómini.

2

Alleluia

Lc 21, 36

Ⲡ. Allelúia. Ⲛ. Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare
ante Fílium hóminis. Ⲡ Allelúia.

Qua hora non putatis, Filius hominis venit.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes;

et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis quod præcinget se et fáciat illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ap 2, 10 c

℞. Allelúia. ʒ. Esto fidélis usque ad mortem,
dicit Dóminus,
et dabo tibi corónam vitæ. ℞. Allelúia.

Vigilate, omni tempore orantes.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 21, 34-36

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis:

« Atténdite vobis, ne forte gravéntur corda vestra in crápula et ebrietáte et curis huius vitæ, et supervéniat in vos repentiná dies illa; tamquam láqueus enim supervéniet in omnes qui sedent super fáciem omnis terræ.

Vigiláte itaque, omni témpore orántes, ut possítis fúgere ista ómnia quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 13, 1

R. Alleluía. **V.** Sciens Iesus quia venit hora eius,
ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem,
cum dilexisset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos. **R.** Alleluía.

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 23, 39-46

In illo témpore:

Unus de his qui pendébant latrónibus blasphemábat Iesum dicens: « Nonne tu es Christus? Salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter, increpábat illum dicens: « Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípiamus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei, cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíso ».

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ».

Et hæc dicens, exspirávit. — Verbum Dómini.

MISSÆ VOTIVÆ

1. DE SANCTISSIMA TRINITATE

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate ut infra:

Ant. ad introitum

Benedíctus sit Deus Pater,
unigenítusque Dei Fílius,
Sanctus quoque Spíritus,
quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritátis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirábile mystérium tuum homínibus declarásti,
da nobis, in confessióne veræ fidei,
æternæ glóriam Trinitátis agnóscere,
et Unitátem adoráre in poténtia maiestátis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1697-1703.

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio sanctissimæ Trinitatis.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:

Qui cum unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto
 unus es Deus, unus es Dóminus:
 non in unius singularitáte persónæ,
 sed in unius Trinitáte substántiæ.

Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus,
 hoc de Fílio tuo,
 hoc de Spíritu Sancto,
 sine discretiónē sentímus.

Ut, in confessiónē veræ sempiternæque Deitátis,
 et in persónis proprietas,
 et in esséntia únitás,
 et in maiestáte adorétur æquálitás.

Quem laudant Angeli atque Archángeli,
 Chérubim quoque ac Séraphim,
 qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Gal 4, 6

Quóniam autem estis fílii,
 misit Deus Spíritum Fílii sui
 in corda vestra clamántem:
 Abba, Pater.

Post communionem

Proficiat nobis ad salutem córporis et ánimæ,
 Dómine Deus noster, huius sacraménti susceptio,
 et sempiternæ sanctæ Trinitátis
 eiusdémque individúæ Unitátis conféssio.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Lectio libri Exodi

34, 4 b-6. 8-9

In diébus illis:

De nocte consurgens Móyses ascendit in montem Sínai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum tábulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo invocans nomen Dómini. Quo transéunte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, misericors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac verax ».

Festinúsque Móyses curvátus est pronus in terram et adorans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possideas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56.

Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum,
et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum.

℟. Et laudábile et superexaltátum in ómnibus sáculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ.

℟. Et superlaudábilis et supergloriósus in sácula.

Benedíctus es in throno regni tui.

℟. Et superlaudábilis et superexaltátus in sácula.

Benedíctus es, qui intuéris abýssos
et sedes super chérubim.

℟. Et laudábilis et superexaltátus in sácula.

Benedíctus es in firmaménto cæli.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sácula.

2

*Dominus ipse est Deus in cælo sursum
et in terra deorsum, et non est alius.*

Lectio libri Deuteronomii

4, 32-34. 39-40

Locutus est Móyses pópulo dicens:

« Intérroga de diébus antiqúis, qui fuérunt ante te ex die, quo creávit Deus hóminem super terram, a summo cælo usque ad summum eius, si facta est aliquándo huiuscémodi res, aut unquam cógnitum est, ut audíret pópulus vocem Dei loquéntis de médio ignis, sicut tu audísti, et vixísti; si fecit Deus ut ingrederétur et tólleret sibi gentem de médio natiónum per tentatiónes, signa atque porténta, per pugnam et robústam manum exténtumque bráccium et horríbiles visiónes, iuxta ómnia quæ fecit pro vobis Dóminus Deus vester in Ægýpto, vidéntibus óculis tuis.

Scito ergo hódie et cogitáto in corde tuo, quod Dóminus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deórsus, et non sit álius. Custódi præcépta eius atque mandáta, quæ ego præcípio tibi, ut bene sit tibi et filiis tuis post te et permáneas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 6 et 9. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt. **R.**

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. **R.**

Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. **R.**

3

Antequam terra fieret, Sapientia iam concepta erat.

Léctio libri Proverbiórum

8, 22-31

Hæc lóquitur Sapiéntia Dei:

«Dóminus possédit me in inítio viárum suárum,
ántequam quidquam fáceret a princípío.

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam
terra fieret.

Nondum erant abyssi, et ego iam concépta eram,
necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes
graví mole constíterant, ante colles ego parturiébar:
adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdines orbis
terræ.

Quando præparábat cælos, áderam; quando certa
lege et gyro vallábat abyssos; quando æthéra firmábat
sursum, et librábat fontes aquárum; quando circúm-
dábat mari términum suum et legem ponébat aquis, ne
transírent fines suos; quando appendébat fundaménta
terræ, cum eo eram cuncta compónens et delectábar per

singulos dies ludens coram eo omni tēpore, ludens in orbe terrarum, et deliciae meae esse cum filiis hominum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitorum tuorum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:

5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hóminis, quóniam visitas eum? R.

6 Minuísti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronásti eum:

7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius. R.

8 Oves et boves univérſas, insuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. R.

Lectio secunda

1

*Gratia Iesu Christi et caritas Dei et communicatio
Sancti Spiritus.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 13, 11-13

Fratres:

Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini invicem, idem sápite, pacem habéte, et Deus dilectiónis et pacis erit vobíscum.

Salutáte invicem in ósculo sancto.

Salútant vos sancti omnes.

Grátia Dómini Iesu Christi et caritas Dei et comunicatio Sancti Spíritus cum omnibus vobis.

Verbum Dómini.

2

*Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater!*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

8, 14-17

Fratres:

Quicumque Spíritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt. Non enim accepistis spíritum servitútis iterum in timóre, sed accepistis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater! » Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro quod sumus filii Dei. Si autem filii, et heredes; heredes quidem Dei, coheredes autem Christi, si tamen compátimur ut et conglorificémur. — Verbum Dómini.

3

*Ad Deum per Christum in caritate
diffusa per Spiritum.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

5, 1-5

Fratres:

Iustificáti igitur ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accessum habémus fide in grátiam istam in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatióibus, sciéntes quod tribu-

lácio paciéntiam operátur, paciéntia autem probatió-
nem, probatio vero spem; spes autem non confúndit,
quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spí-
ritum Sanctum qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Ap 1, 8

℞. Allelúia. ☩. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto,
Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
℞. Allelúia.

Misit Deus Filium, ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

3, 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Sic diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Uni-
génitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat
sed hábeat vitam ætérrnam. Non enim misit Deus Fí-
lium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur
mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicátur:
qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit
in Nómine Unigéniti Fílii Dei ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Ap 1, 8

℞. Allelúia. ☩. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto,
Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
℞. Allelúia.

*Baptizantes eos in Nomine Patris et Filii
et Spiritus Sancti.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

In illo témpore:

28, 16-20

Undecim discípuli abiérunt in Galiléam, in Montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis: et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ap 1, 8

℞. Allelúia. γ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
℞. Allelúia.

*Quæcumque habet Pater, mea sunt;
Spiritus de meo accipiet et annuntiabit vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritáte: non enim loquétur a semetípso, sed quæcúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Ille me glorificábit, quia de meo accípiet et annuntiábit vobis. Omnia quæcúmque habet Pater, mea sunt; proptérea dixi quia de meo accípiet et annuntiábit vobis ». — Verbum Dómini.

2. DE MYSTERIO SANCTÆ CRUCIS

Dicitur, cum colore rubro, Missa de festo Exaltationis sanctæ Crucis, die 14 septembris, ut infra:

Ant. ad introitum

Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári oportet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurrectio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum crucem subíre voluísti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quæsumus,
ut, cuius mystérium in terra cognóvimus,
eius redemptionis præmia in cælo cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1706-1730.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, quæsumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totius mundi tulit offénsam.
Per Christum.

Præfatio: De victoria crucis gloriosæ.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda.

✠. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

✠. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens, ætérne Deus:

Qui salutem humáni géneris
in ligno crucis constituísti,
ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;
et, qui in ligno vincébat,
in ligno quoque vincerétur:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas,
deprecámur, súplici confessiόne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Dici potest etiam præfatio I de Passione Domini, p. 751.

Ant. ad communionem

Io 12, 32

Ego si exaltátus fúero a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectiόne tua sancta enutríti,
Dómine Iesu Christe, súplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivificæ redemísti,
ad resurrectiόnis glóriam perdúcas.
Qui vivis.

Lectio prima

1

Præcepta de cena paschali.

Léctio libri Exodi

12, 1-8. 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: « Mensis iste vobis princípium ménsium primus erit in ménsibus anni.

Loquímini ad univérsum coetum filiórum Israel, et dicite eis: “ Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínus suus, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni, Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus; iuxta quem ritum tollétis et hædum.

Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolábitque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de ságuine eius, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenétes báculos in mánibus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percutiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia: Ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus éritis; et vidébo sángu-

nem, et transibo vos; nec erit in vobis plaga disperdens, quando percussero terram Ægypti.

Habebitis autem hunc diem in monumentum; et celebrabitis eam sollempnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno » ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 16 ab-18. 19-21. 22-23 (R.: 1)

R. Confitemini Domino,
quoniam in sæculum misericordia eius.

vel Alleluia.

Dextera Domini fecit virtutem,
dextera Domini exaltavit me;

non moriar, sed vivam,
et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus,
et morti non tradidit me. R.

Aperite mihi portas iustitiæ,
ingressus in eas confitebor Domino;
hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me,
et factus es mihi in salutem. R.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes,
hic factus est in caput anguli;
a Domino factum est istud,
et est mirabile in oculis nostris. R.

2

Morte turpissima condemnemus eum.

Lectio libri Sapientiæ

2, 1 a. 12-22

Dixerunt impii cogitantes apud se non recte: « Cir-

cumveniámus iustum, quóniam inútilis est nobis, et contrárius est opéribus nostris, et impróperat nobis peccáta legis, et diffámat in nos peccáta disciplínæ nostræ.

Promíttit se sciéntiam Dei habére et fílium Dei se nóminat; factus est nobis in traductiónem cogitátionum nostrárum; gravis est nobis étiam ad vidéndum; quóniam dissímilis est áliis vita illíus et immutátæ sunt viæ eius.

Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis; et præfert novíssima iustórum, et gloriátur patrem se habére Deum.

Videámus ergo si sermónes illíus veri sint, et tentémus quæ ventúra sunt illi, et sciémus quæ erunt novíssima illíus. Si enim est verus fílius Dei, suscipiet illum et liberábit eum de mánibus contrariórum.

Contumélia et torménto interrogémus eum, ut sciámus reveréntiam eius et probémus patiéntiam illíus.

Morte turpíssima condemnémus eum; erit enim ei respéctus ex sermónibus illíus ».

Hæc cogitavérunt et erravérunt; excæcávit enim illos malítia eórum. Et nesciérunt sacraménta Dei, neque mercédem speravérunt iustítiæ, nec iudicavérunt honórem animárum sanctárum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 8-9. 17-18 a. 19-20. 23-24 (R.: Mt 26, 42)

R. Pater mi, fiat volúntas tua.

8 Omnes vidéntes me derisérunt me;

torquéntes lábia movérunt caput:

9 « Sperávit in Dómino, erípiat eum;

salvum fáciat eum, quóniam vult eum ».

R.

- 17 Quóniam circumdedérunt me canes multi,
concílium malignántium obsédit me.
Foderunt manus meas et pedes meos,
18 et dinumerávi ómnia ossa mea. **R.**
- 19 Diviserunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam miserunt sortem.
20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris,
fortitúdo mea, ad adiuvándum me festína. **R.**
- 23 Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. **R.**

3

Faciem meam non averti ab increpantibus.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

50, 4-9 a

Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est verbo. Erigit mane, mane érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco; retrórsus non ábii.

Corpus meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus; fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. Iuxta est qui iustificat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? accédát ad me.

Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus, quis est qui condémnet me? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2 et 6. 12-13. 15-16. 17 et 25 (R.: Lc 23, 46)

R. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

- 2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.
- 6 In manus tuas commendo spírítum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis. R.
- 12 Apud omnes inimícos meos factus sum oppróbrium,
et vicínis meis valde, et timor notis meis:
qui vidébant me foras, fugiébant a me.
- 13 Oblivióni a corde datus sum tamquam mórtuus;
factus sum tamquam vas pérditum. R.
- 15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,
in mánibus tuis sortes meæ ».
- 16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persecúentibus me. R.
- 17 Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.
- 25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. R.

4

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

52, 13 — 53, 12

Ecce intélleget servus meus, exaltábitur et elevábitur et sublímis erit valde. Sicut obstupuérum super te multi, sic inglórius erit inter viros aspéctus eius, et forma eius inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum, quia

quibus non est narratum de eo viderunt, et qui non audierunt contemplati sunt.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti.

Non est species ei neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum; despectum et novissimum virorum, virum dolorum et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus eius et despectus, unde nec reputavimus eum.

Vere languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo et humiliatum.

Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostræ super eum, et livore eius sanati sumus. Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum; sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum.

De angustia et de iudicio sublatus est. Generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium; propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laboravit anima eius, videbit et saturabitur. In scientia sua iustificabit ipse iustus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spó-
lia, pro eo quod trádedit in mortem ánimam suam, et
cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum
tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 8-10. 15-16. 17-19 (R.: 14 c)

R. In multítudine misericórdiæ tuæ,
exáudi me, Dómine.

8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opérui confúsió fáciem meam;

9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fíliis matris meæ.

10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi
cecidérunt super me. R.

15 Eripe me de luto, ut non infígar,
erípiar ab iis qui odérunt me,
et de profúndis aquárum.

16 Non me demérgat fluctus aquárum,
neque absórbeat me profúndum;
neque úrgeat super me púteus os suum. R.

17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multítudinem miseratiónum tuárum
réspice in me.

18 Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo,
quóniam tríbulo, velóciter exáudi me.

19 Accéde ad ánimam meam, víndica eam,
propter inimícos meos rédime me. R.

Videbunt in quem transfixerunt.

Lectio libri Zachariæ prophætæ 12, 10-11; 13, 6-7

Hæc dicit Dóminus: « Effúdam super domum David et super habitatóres Ierúsalem spíritum grátiae et precum, et aspicient ad me quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolé- bunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Ierúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon.

Et dicétur ei: "Quid sunt plagæ istæ in médio má- num tuárum?" Et dicet: "His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me".

Frámea, suscitáre super pastórem meum et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et dispergéntur oves, et convértam manum meam ad párvulos ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 20-21. 22 et 27. 31 et 33-34 (R.: cf. 21 cd)

R. Exspectávi commiserántem, sed non fuit,
et consolántes, sed non invéni.

Tu scis oppróbrium meum
et confusióne meam et reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me;
oppróbrium contrívit cor meum, et elángui.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit,
et qui consolarétur, et non invéni. R.

Et dedérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt me acéto.
Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt,
et super dolórem eius, quem vulnerásti, addidérunt. R.

- 31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
- 33 Vídeant húmiles et læténtur;
quærite Deum, et vivet cor vestrum.
- 34 Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. *R.*

Lectio secunda

1

Nos prædicamus Christum crucifixum

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudentiam prudentium reprobábo ». Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credétes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærent; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

2

*Ipse est pax nostra,
qui solvit inimicitiam in carne sua.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

2, 13-18

Fratres:

Nunc in Christo Iesu vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. Ipse est enim pax nostra, qui fecit utraque unum et medium parietem maceræ solvit, inimicitiam, in carne sua, Legem mandatorum in decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem, et reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitiam in semetipso.

Et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fuistis, et pacem his qui prope; quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem.

Verbum Domini.

3

*Humiliavit semetipsum:
propter quod et Deus illum exaltavit.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Philippenses

2, 6-11

Fratres:

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus: et habitu inventus ut homo, humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur « Dóminus Iesus Christus! », in glóriam Dei Patris.

Verbum Dómini.

4

*Ad cognoscendum Christum
et virtutem resurrectionis eius
et communionem passionum illius.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénes

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminentiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitor ut stércora, ut Christum lucrifáciám, et invéniam in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectiónis eius et communionem passiónum illius, confórmans me morti eius, si quo modo occúrram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitor comprehénsisse. Unum autem: quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

5

*Didicit obœdientiam et factus est auctor
salutis æternæ.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos 5, 7-9

Christus in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, didicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salutis æternæ.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

℞. Allelúia. γ. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℞. Allelúia.

Oportet Filium hominis multa pati.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 31-34

In illo témpore:

Cœpit Iesus docére discipulos suos: « Opórtet Fílium hóminis multa pati et reprobári a senióribus et a summis sacerdotíbus et scribis, et occídi, et post tres dies resúrgere ». Et palam verbum loquebátur.

Et apprehéndens eum Petrus cœpit increpáre eum.
Qui convérsus, et videns discipulos suos, commi-

nátus est Petro et dicit: « Vade retro me, Sátana, quóniam non sapis quæ Dei sunt, sed quæ sunt hóminum ».

Et, convocáta turba cum discipulis suis, dixit eis: « Si quis vult post me sequi, déneget se ipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Phil 2, 8-9

℞. Allelúia. ⁊. Christus factus est pro nobis obódiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℞. Allelúia.

Apprehendentes filium dilectum occiderunt et eiecerunt extra vineam.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 1-12

In illo témpore:

Cœpit Iesus summis sacerdotibus et scribis et senióribus in parábolis loqui: « Vínēam pastinávit homo, et circúmdedit sæpem, et fodit lacum, et ædificávit turrim, et locávit eam agricolis, et pégre proféctus est.

Et misit ad agrícolas in témpore servum, ut ab agricolis accíperet de fructu vínēæ. Qui apprehénsu eum cæcidérunt et dimisérunt vácuum. Et íterum misit ad illos álium servum, et illum in cápite vulneravérunt et contuméliis affecérunt. Et álium misit, et illum occidérunt, et plures álios, quosdam cædentes, álios vero occidéntes.

Adhuc unum habébat, fílium diléctum: misit illum

ad eos novissimum, dicens: "Reverebúntur fílium meum".

Colóni autem illi dixerunt ad invicem: "Hic est heres: veníte, occidámus eum, et nostra erit heréditas". Et apprehendéntes eum occidérunt et eiecérunt extra víneam.

Quid ergo fáciét dóminus víneæ? Véniet et perdet colónos et dabit víneam áliis. Nec Scriptúram hanc legístis: "Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli; a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris"? »

Et quærébant eum tenére, et timuérunt turbam; cognovérunt enim, quóniam ad eos parábolam hanc díxerit. Et, relicto eo, abiérunt. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

℞. Allelúia. γ. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
℞. Allelúia.

Videte manus meas et pedes meos.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 24, 35-48

In illo témpore:

Narrábant discípuli quæ gesta erant in via, et quómo cognovérunt eum in fractióne panis.

Dum hæc autem loquúntur, stetit Iesus in médio eórum et dicit eis: « Pax vobis ». Conturbáti vero et contérriti existimábant se spíritum vidére.

Et dixit eis: « Quid turbáti estis, et quare cogitátiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas et pedes meos, quia ipse ego sum; palpáte me et vidéte,

quia spírítus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére ».

Et, cum hoc dixisset, osténdit eis manus et pedes.

Adhuc autem illis non credéntibus præ gáudio et mirántibus, dixit eis: « Habétis hic áliquíd quod manducétur? » At illi obtulérunt ei partem piscis assi. Et sumens coram eis manducávit.

Et dixit ad eos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necesse est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móy-sis et prophétis et psalmis de me ». Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nómine eius pæniténtiam in remissionem peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem.

Vos estis testes horum ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Phil 2, 8-9

℞. Allelúia. √. Christus factus est pro nobis obóediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℞. Allelúia.

Si exaltatus fuero a terra, omnes traham ad meipsum.

✠ Lécio sancti Evangélij secúndum Ioánnem

12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fúero a terra, omnes traham ad meípsum ». Hoc autem dicébat significans qua morte esset moritúrus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege quia Christus manet in ætérnum, et quómo do tu dicis: " Opórtet exaltári Fílium hóminis? " Quis est iste Fílius hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lumen in vobis est. Ambuláte dum lucem habetis, ut non ténebræ vos comprehéndant; et qui ámbulat in ténebris nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis fiátis ». — Verbum Dómini.

Lectiones de Passione Domini

1

Alleluia

Phil 2, 8-9

℞. Allelúia. ʒ. Christus factus est pro nobis obcédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℞. Allelúia.

Tristis est anima mea usque ad mortem.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum

14, 32-41

In illo témpore:

Venit Iesus cum Duódecim in prædium, cui nomen Gethsémani, et ait discípulis suis: « Sedéte hic, donec orem ». Et assúmit Petrum et Iacóbum et Ioánnem secum, et cœpit pavére et tædére.

Et ait illis: « Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinéte hic et vigiláte ».

Et, cum processisset páululum, procidébat super terram; et orábat ut, si fieri posset, transiret ab eo hora, et dicébat: « Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt: transfer cálicem hunc a me; sed non quod ego volo, sed quod Tu ». Et venit et invénit eos dormiéntes.

Et ait Petro: « Simon dormis? Non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatióem: spíritus quidem promptus, caro vero infirma ».

Et iterum ábiens orávit eúndem sermónem dicens.

Et véniens dénuo invénit eos dormiéntes; erant enim óculi illórum ingraváti, et ignorábant quid responderént ei.

Et venit tértio, et ait illis: « Dormíte iam et requiéscite? Súfficit: venit hora: ecce tráditur Fílius hóminis in manus peccatórum ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

℞. Allelúia. √. Adóramus te, Christe, et benedícimus tibi,

quia per crucem tuam redemísti mundum.

℞. Allelúia.

*Tamquam ad latronem existis cum gladiis
et fustibus comprehendere me?*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

26, 47-56

Loquente Iesu ad discipulos suos, ecce Iudas, unus de Duódecim, venit; et cum eo turba multa cum gládiis

et fústibus, missi a princípibus sacerdotum et senióri-
bus pópuli.

Qui autem trádidit eum dedit illis signum dicens:
« Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum ».

Et conféstim accédens ad Iesum dixit: « Ave, Rab-
bi ». Et osculátus est eum.

Iesus autem dixit illi: « Amíce, ad quod venísti! »

Tunc accessérunt et manus iniecérunt in Iesum et
tenuérunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum
Iesu, exténdens manum exémit gládium suum; et per-
cútiens servum princípis sacerdotum, amputávit aurícu-
lam eius.

Tunc ait illi Iesus: « Convérte gládium tuum in lo-
cum suum; omnes enim qui accéperint gládium, gládio
peribunt. An putas quia non possum rogáre Patrem
meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim
legiónes angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scrip-
túræ, quia sic opórtet fieri? »

In illa hora dixit Iesus turbis: « Tamquam ad la-
trónem existis cum gládiis et fústibus comprehéndere
me? Cotídie sedébam docens in templo, et non me te-
nuístis. Hoc autem totum factum est, ut impleréntur
Scriptúræ prophetárum ».

Tunc discípuli omnes, relicto eo, fugérunt.

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Phil 2, 8-9

℞. Allelúia. γ. Christus factus est pro nobis obédiens
usque ad mortem, mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum,
et dedit illi nomen, quod est super omne
nomen. ℞. Allelúia.

Omnes condemnaverunt eum esse reum mortis.

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum**

14, 55-65

In illo tempore:

Summi sacerdotes et omne concilium quærebant adversus Iesum testimonium, ut eum morte afficerent, nec inveniabant. Multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum, et convenientia testimonia non erant.

Et quidam surgentes falsum testimonium ferebant adversus eum, dicentes: « Nos audivimus eum dicentem: " Ego dissolvam templum hoc manu factum, et intra triduum aliud non manu factum ædificabo " ». Et ne ita quidem conveniens erat testimonium illorum.

Et exurgens summus sacerdos in medium interrogavit Iesum, dicens: « Non respondes quidquam ad ea quæ isti testantur adversum te? »

Ille autem tacebat et nihil respondit.

Rursum summus sacerdos interrogabat eum, et dicit ei: « Tu es Christus, Filius Benedicti? »

Iesus autem dixit: « Ego sum; et videbitis Filium hominis a dextris sedentem Virtutis, et venientem cum nubibus cæli ».

Summus autem sacerdos, scindens vestimenta sua, ait: « Quid adhuc necessarii sunt nobis testes? Audistis blasphemiam; quid vobis videtur? »

Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis.

Et cœperunt quidam conspuere eum, et velare faciem eius, et colaphis eum cedere, et dicere ei: « Prophetiza ». Et ministri alapis eum cædebant.

Verbum Domini.

Alleluia

**℞. Alleluia. ⁊. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberati sumus;
fructus arboris seduxit nos,
Filius Dei redemit nos. ℞. Alleluia.**

Quid vultis faciam regi Iudæorum? Crucifige eum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 1-15

In illo témpore:

Conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes cum senióribus et scribis, id est univérsum concílium, vinciéntes Iesum duxérunt et tradidérunt Piláto.

Et interrogávit eum Pilátus: « Tu es rex Iudæorum? »

At ille respóndens ait illi: « Tu dicis ». Et accusábant eum summi sacerdótes in multis.

Pilátus autem rursum interrogábat eum dicens: « Non respóndes quidquam? Vide in quantis te accusant ».

Iesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut miraréur Pilátus.

Per diem autem festum dimíttere solébat illis unum ex vinctis, quem péterent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, vinctus cum seditiósibus, qui in seditiósione fécerant homicídium. Et, cum ascendisset turba, cœpit rogáre, sicut faciébat illis.

Pilátus autem respóndit eis et dixit: « Vultis dimíttam vobis regem Iudæorum? » Sciébat enim quod per invídiam tradidissent eum summi sacerdótes.

Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis.

Pilátus autem iterum respondens aiébat illis: « Quid ergo vultis fáciam regi Iudæórum? »

At illi iterum clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus vero dicébat eis: « Quid enim mali fecit? »

At illi magis clamavérunt: « Crucifíge eum ».

Pilátus autem, volens pópulo satisfácere, dimisit illis Barábbam, et trádedit Iesum flagéllis cæsum ut crucifigerétur. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

℞. Allelúia. √. Adorámus te, Christe, et benedicimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
℞. Allelúia.

*Induunt eum purpuram et imponunt ei
plectentes spineam coronam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Míletes duxérunt Iesum intro in átrium, quod est prætóríum, et cónvocant totam cohórtem. Et induunt eum purpuram et impónunt ei plecténtes spineam coronam.

Et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum ». Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génuá adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcunt illum ut crucifígerent eum. — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Allelúia. **V.** Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi,
quia per crucem tuam redemísti mundum.
R. Allelúia.

*Iesus, iterum clamans voce magna,
emisit spiritum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
27, 33-50

In illo témpore:

Venérunt mílites in locum qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriæ Locus. Et dedérunt Iesu vinum bíbere cum felle mixtum, et, cum gustásset, nóluit bíbere.

Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta eius sortem mitténtes. Et sedéntes servábant eum ibi.

Et imposuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: « Hic est Iesus, rex Iudæórum ». Tunc crucifigúntur cum eo duo latrónes, unus a dextris et unus a sinístris.

Prætereúntes autem blasphemábant eum movéntes cápita sua, et dicéntes: « Qui déstruis templum et in trídno illud reedíficas! salva temetípsum: si Fílius Dei es, descénde de cruce ». Simíliter et príncipes sacerdotum, illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: « Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et credémus in eum. Confidit in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: " Dei Fílius sum " ». Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei.

A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam.

Et circa horam nonam clamávit Iesus voce magna dicens: « Eli, Eli, lema sabactháni? » hoc est: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Quidam autem ex illic stántibus audiéntes dicébant: « Eliám vocat iste ». Et contínuo currens unus ex eis accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere.

Céteri vero dicébant: « Sine, videámus an véniat Eliás liberans eum ».

Iesus autem, íterum clamans voce magna, emísit spíritum. — Verbum Dómini.

7

Alleluia

℞. Allelúia. ⁊. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℞. Allelúia.

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam

23, 33-34. 39-46

In illo témpore:

Postquam venérunt mílites in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixerunt Iesum et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris.

Iesus autem dicébat: « Pater, dimítte illis; non enim sciunt quid faciunt ».

Dividéntes vero vestiménta eius misérunt sortes.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum, dicens: « Nonne tu es Christus? Sal-
vum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum dicens:

« Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípiamus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei, cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi: « Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíso ».

Et erat iam fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ».

Et hæc dicens expirávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

℞. Allelúia. ⁊. Per lignum servi facti sumus,
et per sanctam crucem liberáti sumus;
fructus árboris sedúxit nos,
Fílius Dei redémit nos. ℞. Allelúia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 28-37

In illo témpore:

Sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sitio ».

Vas pósitum erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius.

Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ». Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Iudæi ergo, quóniam Parascéve erat, ut non re-

manérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies illíus sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura; sed unus mílitum láncea latus eius aperúit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

9

Alleluia

Phil 2, 8-9

℞. Allelúia. √. Christus factus est pro nobis obcédians usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. ℞. Allelúia.

Iesum quæritis Nazarenum crucifixum: surrexit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

15, 33-39; 16, 1-6

Facta hora sexta, ténebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam.

Et hora nona exclamávit Iesus voce magna: « Heloi, Heloi, lema sabactháni? » quod est interpretátum: « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? »

Et quidam de circumstantibus audiētes dicēbant: « Ecce Eliam vocat ».

Currens autem unus et implens spōngiam acēto, circumponēnsque cālamo, potum dabat ei, dicens: « Sinite, videāmus si veniat Elías ad deponēdum eum ».

Iesus autem, emissa voce magna, expirāvit.

Et velum templi scissum est in duo, a sursum usque deorsum.

Videns autem centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset ait: « Vere homo hic Fílius Dei erat ».

Et, cum transisset sabbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniētes úngerent eum. Et valde mane prima sabbatorum veniunt ad monumētum, orto iam sole.

Et dicēbant ad ívicem: « Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? » Et respiciētes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeūntes in monumētum, vidérunt iúvenem sedēntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupérunt.

Qui dicit illis: « Nolite expavescere. Iesum quæritis Nazarénum crucifíxum: surréxit, non est hic. Ecce locus ubi posuerunt eum ». — Verbum Dómini.

3. DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, ut infra:

Ant. ad introitum

Ps 80, 17

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquisti,
tribue, quæsumus,
ita nos Córporis et Sánguini tui sacra mystéria venerári,
ut redemptionis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 1735-1753.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine,
unitátis et pacis propítius dona concéde,
quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, quæsumus, Dómine,
divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri,
quam pretiósí Córporis et Sánguini tui
temporális percéptio præfigúrat.
Qui vivis.

Vel, prouti sequitur:

A

Ant. ad introitum

Ps 77, 23-25

Iánuas cæli apéruit Dóminus,
et pluit illis manna ad manducándum,

et panem cæli dedit eis:
panem angelórum manducávit homo.

Collecta

Deus, qui humánæ redemptionis opus
per Unigéniti tui paschále mystérium implevísti,
concéde propítius,
ut, qui Christi mortem et resurrectionem
in sacramentórum signis annuntiámus fidénter,
salvationis tuæ contínuum experiámur augméntum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1735-1753.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrátes,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi,
dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Post communionem

Sanctificet nos, quæsumus, Dómine,
mensæ cælestis participátio,
ut, per Corpus et Ságuinem Christi,
fratérnitas cuncta copulétur.
Per Christum.

B

Hæc Missa dicitur etiam tamquam Missa votiva de D. N. Iesu Christo summo et æterno sacerdote.

Ant. ad introitum

Ps 109, 4

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech.

Collecta

Deus, qui ad glóriam tuam et géneris humáni salútem
Christum voluísti
summum æternúmque constitúere sacerdotem,
præsta, ut pópulus, quem sángine suo tibi acquisívit,
ex eius memoriális participatióne,
virtútem crucis ipsíus cápiat et resurrectiόνis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1735-1753.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátió celebrátur,
opus nostræ redemptiόνis exercétur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, pp. 760-761.

Ant. ad communionem

1 Cor 11, 24-25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur;
hic calix novi testaménti est in meo Sángine,
dicit Dóminus.
Hoc fácite, quotiescúmque súmitis,
in meam commemoratióne.

Post communionem

Quæsumus, Dómine, ut, huius participatióne sacrificii
quod in sui commemoratióne
Fílius tuus præcépít offerri,
nosmetípsos cum illo oblatiόnem fácias tibi sempitérnam.
Per Christum.

Lectio prima

1

Panem et vinum obtulit.

Léctio libri Génesis

14, 18-20

In diébus illis:

Melchisedech rex Salem, próferens panem et vinum
(erat enim sacérdos Dei altíssimi), benedíxit Abram
et ait: « Benedíctus Abram Deo excélsó, qui creávit
cælum et terram, et benedíctus Deus excélsus, quo
protegénte, hostes in mánibus tuis sunt ». Et dedit ei
décimas ex ómnibus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4. (R. 4 bc)

R. Tu es sacérdos in ætérum,
secúndum órđinem Melchisedech.

Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos
scabéllum pedum tuórum ». R.

Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. R.

Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génuí te. R.

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
 « Tu es sacerdos in ætérnum
 secúndum órđinem Melchisedech ». R.

2

Ego pluam vobis panes de cælo.

Léctio libri Exodi

16, 2-4. 12-15

In diébus illis:

Murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine; dixerúntque filii Israel ad eos: « Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárniū, et comedebámus panem in saturitáte. Cur eduxistis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multítudinem fame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam vobis panes de cælo: egrediátur pópulus, et cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies, ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea an non.

Audívi murmuratiónes filiórum Israel; lóquere ad eos: " Véspere comedétis carnes, et mane saturabímmini pánibus, scietisque quod ego sum Dóminus Deus vester " ».

Factum est ergo véspere, et ascéndens cotúrnix coopéruit castra; mane quoque ros iácuit per circúitum castrórum. Cumque operuísset superficiem terræ, appáruit in solitúdine minútum, et quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram.

Quod cum vidíssent filii Israel, dixerunt ad ínicem: « Manhu? » quod significat: « Quid est hoc? » Ignorábant enim quid esset.

Quibus ait Móyses: « Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (R.: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
non occultábimus a fíliis eórum,
ut ponant in Deo spem suam,
et non obliviscántur óperum Dei. R.

Mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruit;
et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. R.

Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit déxtera eius. R.

3

*Hic est sanguis fœderis,
quod pepigit Dominus vobiscum.*

Léctio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: «Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus».

Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, ædificávit altáre ad radices montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel;

misitque iúvenes de fíliis Israel, et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit itaque Móyses dimídiam partem sánguinis, et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen föderis legit, audiénte pópulo; qui dixerunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obcædiétes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum, et ait: « Hic est sanguis föderis, quod pépigít Dóminus vobíscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15 et 16 bc. 17-18 (R.: 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictiónis
communicátio sánguinis Christi est.

vel Allelúia.

- 12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuít mihi?
- 13 Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. R.
- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: R.
- 17 tibi sacrificábo hóstiám laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

*Dedit tibi cibum, quod ignorabas
tu et patres tui.*

Lectio libri Deuteronomii

8, 2-3. 14 b-16 a

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Recordáberis cuncti itineris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadragínta annis per désertum, ut afflígeret te atque tentáret; et nota fierent quæ in tuo ánimo versabántur, utrum custodíres mandáta illíus an non.

Afflíxit te penúria et dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu et patres tui, ut osténderet tibi quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo, quod egréditur de ore Dei.

Et reminiscéris Dómini Dei tui, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servitútis, et ductor tuus fuit in solitúdine magna atque terríbili, in qua erat serpens flatu adúrens et scórpio ac dipsas, et nullæ omníno aquæ; qui edúxit rivos de petra duríssima, et cibávit te manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 15-16. 17-18 (R.: cf. 16)

R. Aperis tu manum tuam, Dómine, et sátiás nos.

¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicánt tibi.

¹¹ Glóriam regni tui dicant et poténtiam tuam loquántur. R.

¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore oportúno.

- 16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimál in beneplácito. **R.**
- 17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritaté. **R.**

5

*Ambulavit in fortitudine cibi illius
usque ad montem Dei.*

Léctio libri primi Regum

19, 4-8

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi.

Cumque venisset et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur, et ait: « Súfficit mihi, Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ».

Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit, et rursus obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ».

Qui, cum surrexisset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdi-ne cibi illius quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3-4 a et 7 ab. 23-24. 25 et 54 (R.: 24 b)

R. Panem cæli dedit eis Dóminus.

Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
non occultábimus a fíliis eórum,
ut ponant in Deo spem suam,
et non obliviscántur óperum Dei. **R.**

Mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruit;
et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis. **R.**

Panem angelórum manducávit homo,
cibária misit eis ad abundántiam.
Et indúxit eos in fines sanctificatiónis suæ,
in montem quem acquisívit déxtera eius. **R.**

6

*Comedite panem meum et bibite vinum,
quod miscui vobis.*

Léctio libri Proverbiórum

9, 1-6

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit columbas septem, immolávit víctimas suas, miscuit vinum et propósuit mensam suam.

Misit ancillas suas ut vocárent ad arcem et ad móenia civitátis: « Si quis est párvulus, véniat ad me ».

Et insipiéntibus locúta est: « Veníte, comedite panem meum et bíbite vinum quod miscui vobis, relínquite infántiam et vívite, et ambuláte per vias prudéntiæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: Io 6, 59 b)

R. Qui manducat hunc panem, vivet in ætérnum.

vel Allelúia.

12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.

13 Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit fíliis tuis in te. R.

14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.

15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.

19 Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.

20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Lectio secunda

1

*Unus panis, unum corpus multi sumus.*Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

10, 16-17

Fratres:

Calix benedictiõnis cui benedícimus, nonne comunicátiõ sánguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne comunicátiõ córporis Christi est?

Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur.

Verbum Dómini.

2

*Quotiescumque manducabitis panem hunc
et calicem bibetis,
mortem Domini annuntiatis.*

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios 11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit et dixit: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis est: hoc fácite in meam commemoratióem ».

Simíliter et calicem, postquam cenátum est, dicens: « Hic calix novum Testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem ».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et calicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis, donec véniat. — Verbum Dómini.

3

Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram.

Lectio Epistolæ ad Hebræos 9, 11-15

Christus, cum advénit pón tifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non huius creati ónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redempti óne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundati ónem car-

nis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

Et ídeo Novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióre Testaménto, repromissionem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 6, 57

℞. Allelúia. ⁊. Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.
℞. Allelúia.

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis homo lagénam aquæ báiulans: sequímini eum et, quocúmque introíerit, dícite dómíno domus: Magíster dicit: " Ubi est reféctio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? " Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum: et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discipuli et venérunt in civitátem et in-
venérunt sicut díxerat illis, et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et be-
nedícens fregit, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est
corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit
eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti,
qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non
bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum il-
lud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum.
Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 6, 51-52

℞. Allelúia. √. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descénderi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. ℞. Allelúia.

Manducaverunt et saturati sunt omnes.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

9, 11 b-17

In illo témpore:

Loquebátur Iesus turbis de Regno Dei, et eos qui
cura indigébant sanábat.

Dies autem cœperat declináre, et accedéntes Duó-
decim dixérunt illi: « Dimítte turbam, ut eúntes in
castélla villásque, quæ circa sunt, devértant et invéniant
escas; quia hic in loco desérto sumus ».

Ait autem ad illos: « Vos date illis manducáre ».

At illi dixérunt: « Non sunt nobis plus quam quin-
que panes et duo pisces; nisi forte nos eámus et emá-

mus in omnem hanc turbam escas ». Erant enim fere viri quinque mília.

Ait autem ad discipulos suos: « Fácite illos discumbere per convívia ad quinquagénos ». Et ita fecérunt, et discumbere fecérunt omnes.

Accéptis autem quinque pánibus et duóbus píscibus, respéxit in cælum et benedíxit illis, et fregit, et dabat discipulis suis, ut pónerent ante turbam.

Et manducavérunt et saturáti sunt omnes. Et sublátum est quod supérduit illis, fragmentórum cóphini duódecim. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 6, 57

℞. Allelúia. ⁊. Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

℞. Allelúia.

Cognoverunt eum in fractione panis.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebantur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant.

Et factum est, dum fabularéntur et secum quérerent, et ipse Iesus appropínquans íbat cum illis: óculi autem illórum tenebantur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes? » Et stetérunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognóvisti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixerunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in opere et sermone coram Deo et omni populo; et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes et principes nostri in damnationem mortis et crucifixerunt eum.

Nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israël; at nunc super hæc omnia tertia dies hodie quod hæc facta sunt. Sed et mulieres quædam ex nostris teruerunt nos; quæ ante lucem fuerunt ad monumentum et, non invento corpore eius, venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum et ita inveniunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non viderunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credendum in omnibus quæ locuti sunt prophætæ! Nonne hæc oportuit pati Christum, et intrare in gloriam suam? » Et incipiens a Mōyse et omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant.

Et appropinquaverunt castello quo ibant, et ipse se finxit longius ire, et coegerunt illum dicentes: « Mane nobiscum, quoniam advesperascit, et inclinata est iam dies ». Et intravit ut maneret cum illis.

Et factum est, dum recumberet cum illis, accepit panem, et benedixit ac fregit, et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt eum; et ipse evanuit ab eis.

Et dixerunt ad invicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur nobis in via, et aperiret nobis Scripturas? »

Et surgentes eadem hora regressi sunt in Ierusalem; et inveniunt congregatos Undecim et eos qui cum ipsis

erant, dicentes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ». Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómodo cognóverunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 6, 58

℞. Allelúia. √. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Distribuit discumbentibus quantum volebant.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 1-15

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galiléæ, quod est Tiberiádis, et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur. Súbiit autem in montem Iesus et ibi sedébat cum discíplis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum.

Cum sublevásset ergo óculos Iesus, et vidisset quia multitúdo magna venit ad eum, dicit ad Philíppum: « Unde emémus panes, ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat ».

Dicit ei unus ex discíplis eius, Andréas, frater Simónis Petri: « Est puer híc qui habet quinque panes hordeáceos et duos pisces; sed hæc quid sunt inter tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómínes discumbere ». Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque mília.

Accépit ergo panes Iesus et, cum grátias egisset, distribuit discumbéntibus, simíliter et ex píscibus, quantum volébant.

Ut autem impléti sunt, dixit discíplis suis: « Colígite quæ superavérunt fragménta, ne quid péreat ». Collegérunt ergo et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his qui manducavérunt.

Illi ergo hómínes cum vidíssent quod Iesus fécerat signum, dicébant: « Hic est vere prophéta, qui venit in mundum ».

Iesus ergo, cum cognovíssent quia ventúri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, secéssit íterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 6, 51-52

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus; si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. ℞. Allelúia.

Qui venit ad me non esuriet, et qui credit in me non sitiet.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

6, 24-35

In illo témpore:

Cum vidíssent turba quia Iesus non esset ibi, neque discípluli eius, ascendérunt ipsi navículas et venérunt Caphárnaum quæréntes Iesum.

Et, cum invenissent eum trans mare, dixerunt ei: « Rabbi, quando huc venisti? »

Respondit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico vobis, quæritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus et saturati estis. Operamini non cibum qui perit, sed cibum qui permanet in vitam æternam, quem Filius hominis vobis dabit: hunc enim Pater signavit Deus ».

Dixerunt ergo ad eum: « Quid faciemus ut operemur opera Dei? »

Respondit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei, ut credatis in eum, quem misit ille ».

Dixerunt ergo ei: « Quod ergo tu facis signum, ut videamus et credamus tibi? Quid operaris? Patres nostri manna manducaverunt in deserto, sicut scriptum est: " Panem de cælo dedit eis manducare " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis, non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Panis enim Dei est qui descendit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixerunt ergo ad eum: « Domine, semper da nobis panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esuriet, et qui credit in me non sitiet unquam ». — Verbum Domini.

6

Alleluia

Io 6, 51-52

℞. Alleluia. ⁊. Ego sum panis vivus, qui de cælo
descendi, dicit Dominus;
si quis manducaverit ex hoc pane,
vivet in æternum. ℞. Alleluia.

Ego sum panis qui de cælo descendi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 41-52 a

In illo témpore:

Murmurábant Iudæi de Iesu, quia dixisset: « Ego sum panis qui de cælo descéndi ». Et dicébant: « Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cuius nos nóvimus patrem et matrem? Quómodo dicit nunc: “ De cælo descéndi? ” »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Nolíte murmuráre in ínvicem. Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum; et ego resuscitábo eum in novísimo die. Est scriptum in prophétis: “ Et erunt omnes docíbiles Dei ”. Omnis, qui audívit a Patre et dídidit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit habet vitam ætérnam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt in desérto manna et mórtui sunt. Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso manducáverit, non móriátur. Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 6, 57

℞. Allelúia. √. Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

℞. Allelúia.

*Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis Iudæórum:

« Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudæi ad ínvicem dicétes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis, nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habéitis vitam in vobismetípsis. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet, et ego in illo.

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 6, 58

℞. Allelúia. √. Sicut misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem;
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Iesus accipit panem et dat eis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 1-14

In illo témpore:

Manifestávit se íterum Iesus discipulis ad mare Tiberiádis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus et Thomas, qui dicitur Dídymus, et Nathánael, qui erat a Cana Galilææ, et filii Zebedæi et álíi ex discipulis eius duo.

Dicit eis Simon Petrus: « Vado piscári ».

Dicunt ei: « Venímus et nos tecum ». Exiérunt, et ascendérunt in navem; et illa nocte nihil prendidérunt.

Mane autem iam facto, stetit Iesus in lítore; non tamen sciébant discipuli quia Iesus est.

Dicit ergo eis Iesus: « Púeri, numquid pulmentárium habétis? »

Respondérunt ei: « Non ». Ille autem dixit eis: « Míttite in dexteram navígii rete, et inveniétis ». Misérunt ergo; et iam non valébant illud tráhere a multítudine píscium.

Dicit ergo discipulus ille, quem diligébat Iesus, Petro: « Dóminus est ».

Simon ergo Petrus, cum audísset quia Dóminus est, tunicam succínxit se (erat enim nudus) et misit se in mare. Alii autem discipuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducéntis) trahéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vident prunas pósitas et piscem superpósitum et panem.

Dicit eis Iesus: « Afférte de píscibus quos prendístis nunc ». Ascéndit ergo Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, centum quinquagínta tribus. Et, cum tanti essent, non est scissum rete.

Dicit eis Iesus: « Veníte, prandéte ».

Nemo autem audébat discipulórum interrogáre eum:
« Tu quis es? », sciéntes quia Dóminus est.

Venit Iesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem
simíliter. Hoc iam tértio manifestátus est Iesus discí-
pulis cum resurrexisset a mórtuis. — Verbum Dómini.

4. DE SANCTISSIMO NOMINE IESU

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur,
cæléstium, terréstrium et infernórum;
et omnis lingua confíteátur
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Sanctíssimum Iesu nomen venerántibus,
nobis, Dómine, concéde propítius,
ut, eius in hac vita dulcédine perfruéntes,
sempitérno gáudio in pátria repleámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1755-1761.

Super oblata

In eius nómine, Pater omnípotens,
múnera nostra dignáre suscípere,
in quo quidquid petiérimus
nos certe consecutúros esse confídimus,
ipso Fílio tuo benigníssime pollicénte.
Qui vivit.

Ant. ad communionem

Act 4, 12

Non est aliud nomen sub cælo datum homínibus,
in quo opórteat nos salvos fieri.

Post communionem

Tua nobis, quæsumus, Dómine, miseratióne concéde,
ut in his sacris mystériis
Dóminum Iesum dignis obséquiis venerémur,
in cuius nómine voluísti omne genu flecti,
omnésque hómines inveníre salutem. Per Christum.

Lectio prima

1

*Ego sum qui sum. Hoc nomen mihi
in æternum.*

Léctio libri Exodi

3, 13-15

In diébus illis:

Audiens Móyses vocem Dómini de médio rubi, dixit ad eum: « Ecce ego vadam ad fílios Israel, et dicam eis: " Deus patrum vestrórum misit me ad vos ". Si díxerint mihi: " Quod est nomen eius? " quid dicam eis? »

Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ». Ait: « Sic dices fíliis Israel: " Qui est " misit me ad vos ».

Dixitque íterum Deus ad Móysen: « Hæc dices fíliis Israel: " Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Iacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sæculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
- 6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

2

Laudabo nomen tuum assidue.

Léctio libri Sirácidæ

51, 11-17

Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ quæ a sæculo sunt, quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

Invocávi Dóminum, patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório.

Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti

me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo;
propterea confitebor et laudem dicam tibi et benedicam
nomini Domini. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 4 b)

R. Confitemini Domino et invocate nomen eius.

Ecce Deus salvator meus,
fiducialiter agam et non timebo,
quia fortitudo mea et laus mea Dominus,
et factus est mihi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio
de fontibus salvatoris. **R.**

Confitemini Domino et invocate nomen eius,
notas facite in populis adventiones eius;
mementote quoniam excelsum est nomen eius. **R.**

Cantate Domino, quoniam magnifice fecit,
annuntiate hoc in universa terra.
Exulta et lauda, habitatio Sion,
quia magnus in medio tui Sanctus Israel. **R.**

Lectio secunda

1

*Cum omnibus qui invocant Nomen
Domini nostri Iesu Christi.*

Initium Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

1, 1-3

Paulus, vocatus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei, et Sosthenes frater, Ecclesiae Dei, quae est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, vocatis sanctis,

cum ómnibus qui invocant Nomen Dómini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Verbum Dómini.

2

Donavit illi Nomen, quod est super omne nomen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénes

2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confíteátur: « Dóminus Iesus Christus », in glóriam Dei Patris. — Verbum Dómini.

3

Omnia facite in Nomine Domini Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénes

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes invicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est v́nculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno cörpero; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agétes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Dan 3, 52 b

℞. Allelúia. √. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile et superexaltátum in sácula.
℞. Allelúia.

Vocabis nomen eius Iesum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

1, 18-25

Iesu Christi generátio sic erat: Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimítere eam.

Hæc autem eo cogitánte, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timére accípere Mariám cóniugem tuam, quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciét pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet filium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nóbiscum-Deus ».

Exsúrgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcépit ei ángelus Dómini, et accépit cóniugem suam; et non cognoscébat eam donec péperit filium: et vocávit nomen eius Iesum. — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Dan 3, 52 b

℞. Allelúia. √. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile et superexaltátum in sácula.
℞. Allelúia.

Vocatum est nomen eius Iesus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 16-21

In illo témpore:

Venérunt pastóres festinántes usque Béthlehem et invenérunt Mariám et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

Mariá autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Et revérsi sunt pastóres glorificántes et laudántes Deum, in ómnibus quæ audierant et viderant, sicut dictum est ad illos.

Et postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur, vocátum est nomen eius Iesus, quod vocátum est ab Angelo priúsqvam in útero conciperétur.

Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 95, 2

R. Allelúia. **Ÿ.** Cantáte Dómino
et benedicite nómini eius,
annuntiáte de die in diem salutáre eius.
R. Allelúia.

*Si quid petieritis me in Nomine meo,
ego faciam.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

14, 6-14

In illo témpore:

Dicit Iesus ad Thomam: « Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis: et ámodo cognóscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? Qui vidit me vidit Patrem.

Quómodo tu dicis: " Osténde nobis Patrem? " Non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater autem in me manens facit ópera sua. Créдите mihi quia ego in Patre et Pater in me est. Alióquin propter ópera ipsa créдите.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciat; et maióra horum fáciat, quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiérítis in Nómine meo hoc fáciam, ut glorificétur Pater in Filio. Si quid petiérítis me in Nómine meo, ego fáciam ».

Verbum Dómini.

5. DE PRETIOSISSIMO SANGUINE D. N. IESU CHRISTI

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in Sanguine tuo,
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum.

Collecta

Deus, qui pretiósso Unigéniti tui Sanguine
univérsos hómines redemísti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut, nostræ salutis mystérium iúgiter recoléntes,
eiúsdem fructum cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1763-1771.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
oblatiόνis nostræ múnera proferéntes,
ad noví testaménti Mediatórem Iesum
his mystériis accedámus,
eiúsqe aspersionem Sanguinis salutíferam innovémus.
Qui vivit.

Præfatio I de Passione Domini, p. 751.

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiόνis, cui benedícimus,
communicátió Sanguinis Christi est;
et panis, quem frángimus,
participátió Córporis Dómini est.

Post communionem

Cibo refécti, Dómine, potúque salútis,
Salvatóris nostri, quæsumus,
semper Ságuine perfundámur,
qui fons aquæ nobis fiat
in vitam saliéntis ætérrnam.
Per Christum.

Vel:

Refécti cibo potúque cælésti,
quæsumus, omnípotens Deus,
ut ab hóstiũ deféndas formídine,
quos pretiósó Fílii tui Ságuine redemísti.
Qui vivit.

Lectio prima

1

*Cum viderit Dominus sanguinem in superliminari
et in utroque poste, transcendet ostium domus.*

Léctio libri Exodi

12, 21-27

In diébus illis:

Vocávit Móyses omnes senióres filiórum Israel, et dixit ad eos: « Ite, tollétes ánimã per famílias vestras, et immoláte Phase. Fasciculúmque hyssópi tín-gite in ságuine qui est in límine, et aspérgite ex eo superlimináre et utrúmque postem.

Nullus vestrum egrediátur óstium domus suæ usque mane; transíbit enim Dóminus percútiens Ægýptios; cumque víderit ságuinem in superliminári et in utró-

que poste, transcendet ostium domus, et non sinet percussorem ingredi domos vestras et lædere.

Custodi verbum istud legitimum tibi et filiis tuis, usque in æternum. Cumque introieritis terram, quam Dominus daturus est vobis, ut pollicitus est, observabitis cæremónias istas.

Et, cum dixerint vobis filii vestri: " Quæ est ista religio? ", dicetis eis: " Víctima tránsitus Dómini est, quando transívit super domos filiórum Israel in Ægýpto, percútiens Ægýptios, et domos nostras líberans " ».

Incurvatúsque pópulus adorávit.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (R.: 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictiónis
communicátio sánguinis Christi est.

vel Allelúia.

- 12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
- 13 Cálicem salutáris accípíam,
et nomen Dómini invocábo. R.
- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ,
dirupísti víncula mea. R.
- 17 Tibi sacrificábo hóstiám laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

*Hic est sanguis fœderis, quod pepigit
Dominus vobiscum.*

Lectio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scrípfit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens, ædificávit altáre ad radices montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israel; misítque iúvenes de fíliis Israel, et obtulérunt holo-cáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, ví-tulos.

Tulit itaque Móyses dimídiam partem sánguinis, et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit super altáre.

Assuménsque volúmen fœderis legit, audiénte pópulo; qui dixerunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obcædiétes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum, et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobiscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a. 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

Exspéctans exspéctávi Dóminum,
et inténdit mihi.

- 4 Et immisit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. *R.*
- 7 Sacrificium et oblatiónem noluisti,
aures autem fodisti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
8 tunc dixi: « Ecce vénio. *R.*
- 9 In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». *R.*
- 10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. *R.*

Lectio secunda

1

Per proprium sanguinem introivit semel in Sancta.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

9, 11-15

Christus, cum advénit pón-tifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non huius creatiónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum, sed per próprium sánguinem introivit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum æténum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti?

Et ideo novi Testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum,

quæ erant sub prióre Testaménto, repromissionem accípiant qui vocáti sunt æternæ hereditátis.

Verbum Dómini.

2

*Accessistis ad sanguinem aspersionis,
melius loquentem quam Abel*

Léctio Epístolæ ad Hebræos 12, 18-19. 22-24

Fratres:

Non accessistis ad tractábilem et ardéntem ignem et túrbinem et caliginem et procéllam et tubæ sonum et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt ne ultra eis fieret verbum.

Sed accessistis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et multa mília angelórum, frequéntiam, et Ecclésiám primogenitórum, qui conscripti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti novi mediatórem Iesum, et ságuinem aspersionis, mélius loquentem quam Abel. — Verbum Dómini.

3

*Redempti estis pretioso sanguine quasi Agni
immaculati Christi.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 17-21

Caríssimi:

Si patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum iúdicat secúndum uniuscuiúsque opus, in ti-

móre incolátus vestri témpore conversámini, sciéntes quod non corruptibílibus argénto vel auro redépti estis de vana vestra conversatióne a pátribus trá dita, sed pretiósó ságuine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi, præcóg niti quidem ante constitutió nem mundi, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deum, qui susci távit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum.

Verbum Dómini.

4

*Tres sunt qui testificantur:
Spiritus et aqua et sanguis.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

5, 4-7 a. 8 b

Caríssimi:

Omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei?

Hic est qui venit per aquam et ságuinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in ságuine. Et Spíritus est qui testificátur, quóniam Spíritus est véritas.

Quia tres sunt qui testificántur: Spíritus et aqua et sanguis, et hi tres in unum sunt.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

℞. Allelúia. ⁊. Iesu Christe, testis es fidélis,
primogénitus mortuórum;
dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra
in ságuine tuo. ℞. Allelúia.

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Lécitio sancti Evagélii secúndum Marcum

14, 12-16. 22-26

Primo die azymórum, quando pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis domo lagénam aquæ báíulans: sequímini eum et, quocúmque introíerit, dícite dómino domus: “ Magíster dicit: Ubi est refécitio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? ” Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díxerat illis et paravérunt pascha.

Et, manducántibus illis, accépit Iesus panem et benedícens fregit, et dedit eis, et ait: « Súmite: hoc est corpus meum ». Et, accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes.

Et ait illis: « Híc est sanguis meus novi testaméti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bibam de genímine vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in Regno Dei ».

Et, hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum.
Verbum Dómini.

2

Alleluia

Cf. Ap 1, 5 ab

℟. Allelúia. ℣. Iesu Christe, testis es fidélis,
 primogénitus mortuórum;
 dilexísti nos, et lavísti peccáta nostra
 in ságuine tuo.

℟. Allelúia.

*Induunt eum purpuram et imponunt ei
 plectentes spineam coronam.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 15, 16-20

In illo témpore:

Mílites duxérunt Iesum in átrium quod est prætórium, et cónvocant totam cohórtem. Et índuunt eum púrpuram et impónunt ei plecténtes spíneam corónam.

Et cœpérunt salutáre eum: « Ave, rex Iudæórum ». Et percutiébant caput eius arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génuá adorábant eum.

Et, postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpuram et induérunt eum vestiméntis suis; et edúcunt illum ut crucifigerent eum. — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Ap 5, 9

℟. Allelúia. ℣. Dignus es, Dómine, accípere librum
 et aperíre signácula eius,
 quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
 in ságuine tuo.

℟. Allelúia.

*Factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis
decurrentis in terram.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 39-44

In illo témpore:

Ibat Iesus secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli.

Et, cum pervénisset ad locum, dixit illis: « Oráte, ne intrétis in tentatiónem ».

Et ipse avúlsus est ab eis quantum iactus est lápidis et, pósitis génibus, orábat dicens: « Pater, si vis, transfer cálicem istum a me; verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat ».

Appáruit autem illi ángelus de cælo confórtans eum. Et, factus in agonía, prolíxius orábat.

Et factus est sudor eius sicut guttæ sánguinis decur-
réntis in terram. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Ap 5, 9

℞. Allelúia. γ. Dignus es, Dómine, accípere librum
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es, et redemísti nos Deo
in ságuine tuo. ℞. Allelúia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
19, 31-37

Iudái, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi

quidem fregérunt crura et alterius qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum venissent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum lancea latus eius apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ». — Verbum Dómini.

6. DE SACRATISSIMO CORDE IESU

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate, ut infra:

Ant. ad introitum

Ps 32, 11. 19

Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatióne,
ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut qui, dilécti Fílii tui Corde gloriántes,
eius præcípua in nos benefícia recólimus caritátis,
de illo donórum fonte cælésti
supereffluéntem grátiam mereámur accípere.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui nobis in Corde Fílii tui,
nostris vulneráto peccátis,
infínitos dilectiόνis thesáuros
misericórditer largíri dignáris,

concede, quæsumus,
 ut, illi devotum pietatis nostræ præstantes obséquium,
 dignæ quoque satisfactiõnis exhibeamus officium.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1775-1796.

Super oblata

Réspice, quæsumus, Dómine,
 ad ineffabilem Cordis dilécti Filii tui caritatem,
 ut quod offerimus sit tibi munus accéptum
 et nostrórum expiatio delictórum. Per Christum.

Præfatio: De immensa caritate Christi.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce,
 pro nobis trádidit semetípsum,
 atque de transfíxo látere sánguinem fudit et aquam,
 ex quo manárent Ecclésiæ sacraméta,
 ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
 iúgiter haurírent e fóntibus salutis in gáudio.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
 te collaudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:**Si quis sitit, véniat ad me et bibat.****Qui credit in me,****flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.****Vel:**

Io 19, 34

**Unus mílitum lancea latus eius aperuit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.****Post communionem****Sacraméntum caritátis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectióne fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ípsum in frátribus agnóscere discámus.
Per Christum:****Vel prouti sequitur:****Ant. ad introitum**

Ps 32, 11. 19

**Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatióne,
ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.****Collecta****Fac nos, Dómine Deus, Cordis Fílii tui virtútibus indui
et afféctibus inflammári,
ut, eius imáginí confórmes effécti,
æternæ redemptiόνis mereámur esse partícipes.
Per Dóminum.****Lectiones ut infra, pp. 1775-1796.****Super oblata****Deus, Pater misericordiárum,
qui propter nímiám caritátem, qua dilexísti nos,
Unigénitum tuum nobis ineffábili bonitáte donásti,**

præsta, quæsumus, ut, cum ipso in unum consummâti,
dignum tibi offerâmus obséquium.

Per Christum.

Præfatio de Ss.mo Corde Iesu, p. 1773.

Ant. ad communionem

Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:

Si quis sitit, véniat ad me et bibat.

Qui credit in me,

flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel:

Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apérui,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Tui sacraménti caritátis partícipes effécti,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter implorâmus,
ut Christo conformémur in terris,
et eius glóriæ consórtes fieri mereámur in cælis.

Per Christum.

Lectio prima

1

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Lectio libri Exodi

34, 4 b-7 a. 8-9

In diébus illis:

De nocte consúrgens Móyses ascéndit in montem Sí-
nai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum tábulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo ínvocans nomen Dómini.

Quo transeúnte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, miséricors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac verax, qui custódis misericórdiam in mília, qui auferis iniquitátem et scélera atque peccáta ».

Festinúsque Móyses curvátus est pronus in terram, et adórans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (R.: 6 a)

R. Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine.

- 4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
- 5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.
- 6 Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáeculo sunt.
- 7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.
- 8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
- 9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mítes vias suas. R.
- 10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
- 14 Familiáriter ageť Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

2

Dilexit vos Dominus et elegit vos.

Lectio libri Deuteronomii

7, 6-11

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Pópulus sanctus es Dómino Deo tuo. Te elégit Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiáris de cunctis pópulis qui sunt super terram.

Non quia cunctas gentes número vincebátis, vobis iunctus est Dóminus et elégit vos, cum ómnibus sitis pópulis paucióres; sed quia diléxit vos Dóminus et custodívit iuraméntum, quod iurávit pátribus vestris, eduxítque vos in manu forti et redémit de domo servitútis, de manu Pharaónis regis Ægýpti.

Et scies quia Dóminus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcépta eius in mille generatiónes; et reddens odiéntibus se statim, ita ut dispérdat eos et ultra non dífferat, prótinus eis restítuens quod meréntur.

Custódi ergo præcépta et cæremónias atque iudícia, quæ ego mando tibi hódie ut fácias ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1-2. 4-5. 11-12. 18-19. 20-21 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. R.

- 4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- 5 DÍligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. **R.**
- 11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.
- 12 Beáta gens cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. **R.**
- 18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
- 19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. **R.**
- 20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
- 21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. **R.**

3

Amavit eos elegitque semen eorum post eos.

Léctio libri Deuteronomíi

10, 12-22

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo, dicens: « Et nunc, Israel, quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut tí-meas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius et díligas eum; ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota ánima tua, custodiásque mandáta Dómini et cæremónias eius, quas ego hódie præcípio tibi, ut bene sit tibi?

En Dómini Dei tui cælum est et cælum cæli, terra et ómnia quæ in ea sunt; et tamen pátribus tuis con-glutinátus est Dóminus et amávit eos elegitque semen

eórum post eos, id est vos de cunctis géntibus, sicut hódie comprobátur.

Circumcídite igitur præpútium cordis vestri, et cervicem vestram ne indurétiis ámplius, quia Dóminus Deus vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ, amat peregrínum et dat ei victum atque vestítum. Et vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægýpti.

Dóminum Deum tuum timébis et ei soli sérvies, ipsi adhærébis iurabísque in nómine illíus. Ipse est laus tua et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália et terríbilía, quæ vidérunt óculi tui.

In septuagínta animábus descendérunt patres tui in Ægýptum; et ecce nunc multiplicávit te Dóminus Deus tuus sicut astra cæli ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 8-9. 10 et 14 (R.: 6 a)

R. Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a século sunt.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.

Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. R.

- ¹⁰ Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
¹⁴ Familiáriter agét Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. **℞.**

4

*Si mulier infanтем suum oblita fuerit,
ego tamen non obliviscar tui.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

49, 13-15

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra; iubiláte, montes,
laudem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum
et páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: « Derelíquit me Dóminus, et Dóminus
oblítus est mei ». « Numquid oblivísci potest múlier
infanтем suum, ut non misereátur filio úteri sui? Et
si illa oblíta fúerit, ego tamen non obliviscar tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (℞.: 9 a)

℞. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

- ² Benedicam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. **℞.**
⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **℞.**
⁶ Respícite ad eum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. **℞.**

In caritate perpetua dilexi te.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

31, 1-4

« In tēpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérſis cognatióibus Israel, et ipsi erunt mihi in pópulum ».

Hæc dicit Dóminus: « Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israel. Longe Dóminus apparuit mihi. Et in caritatē perpétua dilexi te; ideo attráxi te míserans, rursúmque ædificábo te, et ædificáberis, virgo Israel: adhuc ornáberis týmpanis tuis, et egrediéris in choro ludéntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 3)

R. Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris.

Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris. R.

Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiões eius,
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérſa terra.
Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

*Ego pascam oves meas et ego eas
accubare faciam.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

34, 11-16

Hæc dicit Dóminus Deus: « Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas: sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calíginiis.

Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Ísrael, in rivis et in cunctis sédibus terræ.

In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Ísrael erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Ísrael.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod perierat requíram, et quod abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat alligábo, et quod infírmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custódiám, et pascam illas in iudício ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

℟. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,
- 2 super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiaë
propter nomen suum. **℞.**

Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. **℞.**

Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tribulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. **℞.**

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómniibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in dómo Dómini
in longitudinem diérum. **℞.**

7

Conversum est in me cor meum.

Léctio libri Osée prophétæ

11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus: « Puer Israel et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi filium meum. Et ego, quasi nutrícius Ephraim, portábam eos in brácciis meis, et nesciérunt quod curárem eos.

In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænítúdo mea. Non fáciám furórem iræ meæ, non convértar ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédíar civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 10 (R.: 17)

R. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 6 Fáciens iustítias Dóminus,
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
- 7 Notas fecit vias suas Móysi,
fíliis Israel adinventiões suas. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. R.

Lectio secunda

1

Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 5-11

Fratres:

Spes non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Adhuc enim Christus, cum adhuc infirmí essémus,

secúndum tempus pro ímpíis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Comméndat autem suam caritatém Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. Multo ígitur magis iustificáti nunc in ságuine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Filii eius, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépmus.

Verbum Dómini.

2

*Secundum divitiæ eius,
qua superabundavit in nobis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-10

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté; qui prædestinávit nos in adoptióne filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptióne per ságuinem eius, remissióne peccatórum secúndum divítias grátiae eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia; notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo in

dispensatióem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Verbum Dómini.

3

*Gentibus evangelizare investigabiles
divitias Christi.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 8-12

Fratres:

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii absconditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit; ut innotéscat nunc principátibus et potestátibus in cælestibus per Ecclésiám multifórmis sapiéntia Dei, secúndum propósitum sæculórum, quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius. — Verbum Dómini.

4

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 14-19

Fratres:

Flecto génuá mea ad Patrem Dómini nostri Iesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nomináitur; ut det vobis, secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum eius in interiorem hómínem; habitáre Christum per fidem in córdibus vestris; in caritaté radicáti et fundáti, ut valeátis com-

prehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublimitas et profúndum; scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

5

In visceribus Christi Iesu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses 1, 8-11

Fratres:

Testis mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Christi Iesu. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia et omni sensu, ut probétis potióra, ut sitis sincéri et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu iustítiae, qui est per Iesum Christum in glóriam et laudem Dei. — Verbum Dómini.

6

Dilexit nos.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-16

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam caritas ex Deo est; et omnis qui diligit, ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non diligit non cognóvit Deum, quóniam Deus caritas est. In hoc appáruit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si dili-

gámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis.

Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo.

Et nos cognóvimus et credídimus caritatí quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est, et qui manet in caritaté in Deo manet, et Deus in eo manet.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ⁊. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.

Mitis sum et humilis corde.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et húmilis corde; et “ inveniétis réquiem animábus vestris ”; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 11, 29 ab

℞. Allelúia. √. Tóllite iugum meum super vos,
dicit Dóminus,
et discite a me, quia mitis sum
et húmilis corde. ℞. Allelúia.

*Gaudium erit in cælo super uno peccatore
pænitentiam agente.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 15, 1-10

In illo témpore:

Erant appropinquánte Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audirent illum.

Et murmurábant pharisæi et scribæ dicénte: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis! »

Et ait ad illos parábolam istam, dicénte: « Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et, si perdiderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintánovem in desérto, et vadit ad illam quæ perierat, donec invéniat illam?

Et, cum invénerit eam, impónit in úmeros suos gaudens, et véniens domum cónvocat amícos et vicínos, dicénte illis: “ Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ perierat ”.

Dico vobis: Ita gáudium erit in cælo super uno peccatóre pæniténtiam agente, quam super nonagintánovem iustis, qui non índigent pæniténtia.

Aut quæ mulier habens drachmas decem; si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam et evêrit domum, et quærit diligenter, donec invéniat?

Et, cum invenerit, convocat amicas et vicinas, dicens: " Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram ".

Ita, dico vobis, gaudium fit coram angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Mt 11, 28

℞. Allelúia. √. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
℞. Allelúia.

*Gaudere oportebat, quia frater tuus hic
mortuus erat et revixit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

15, 1-3. 11-32

In illo témpore:

Erant appropinquantes Iesu omnes publicáni et peccatóres, ut audírent illum.

Et murmurábant pharisæi et scribæ dicentes: « Hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis! »

Et ait ad illos parábolam istam, dicens: « Homo quidam habébat duos filios, et dixit adulescéntior ex illis patri: " Pater, da mihi porciónem substántiæ, quæ me contíngit ". Et divisit illis substántiam.

Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adulescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam; et ibi dissipávit substántiam suam vivéndo luxurióse.

Et, postquam ómnia consummáset, facta est fames válda in regiõne illa, et ipse cœpit egere. Et ábiit et adhæsít uni civium regiõnis illius, et misít illum in vilam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébát saturári de síliquis, quas porci manducábant; et nemo illi dabat.

In se autem revérsus dixit: " Quanti mercenárii patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi: Pater, peccávi in cælum et coram te: et iam non sum dignus vocári filius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis " .

Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est; et accúrrens cécidit super collum eius, et osculátus est illum.

Dixítque ei filius: " Pater, peccávi in cælum et coram te: iam non sum dignus vocári filius tuus " .

Dixit autem pater ad servos suos: " Cito proférte stolam primam et indúite illum, et date ánulum in manum eius, et calceaménta in pedes, et addúcite vítulum saginátum, occídite, et manducémus et epulémur; quia hic filius meus mórtuus erat, et revíxit: perierat, et invéntus est " . Et cœpérunt epulári.

Erat autem filius eius sénior in agro, et cum veníret et appropinquáret dómui, audívit symphóniam et choros; et vocávit unum de servis, et interrogávit quæ hæc essent.

Isque dixit illi: " Frater tuus venit, et occídit pater tuus vítulum saginátum, quia salvum illum recépit " . Indignátus est autem et nolébat introíre; pater ergo illius egréssus cœpit rogáre illum.

At ille respóndens dixit patri suo: " Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum prætérii, et numquam dedísti mihi hædum, ut cum amícis meis

epulärer; sed postquam fílius tuus hic, qui devorávit substántiam tuam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vítulum saginátum ”.

At ipse dixit illi: “ Fíli, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt. Epulári autem et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mórtuus erat, et revíxit; perierat, et invéntus est ” ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. γ. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
et cognóscó oves meas,
et cognóscunt me meæ. ℞. Allelúia.

*Bonus pastor animam suam ponit
pro ovibus.*

✠ Léctio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

10, 11-18

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit — et lupus rapit eas et dispérgit, — quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus et cognóscó meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnóscó Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fient unus grex, unus pastor.

Proptérea me Pater diligit, quia ego pono ánimam meam, ut íterum sumam eam. Nemo tollit eam a me,

sed ego pono eam a meípso. Potestátem hábeo ponéndi eam, et potestátem hábeo íterum suméndi eam: hoc mandátum accépi a Patre meo ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 15, 9

℞. Allelúia. ʸ. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos; manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus.
℞. Allelúia.

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluérítis pétite, et fiet vobis. In hoc glori ficátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípluli ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 9

℞. Allelúia. ⁊. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus
℞. Allelúia.

*Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem,
sicut dilexi vos.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómíne meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus,
et cognóscō oves meas,
et cognóscunt me meæ. ℞. Allelúia.

Dilexisti eos, sicut me dilexisti.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis
qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes
unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi
in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis ut sint
unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me,
ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia
tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo, ut, ubi ego sum, et
illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti
mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi. Pa-
ter iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te
cognóvi, et hi cognóverunt quia tu me misísti.

Et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut
dilécitio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 10 b

℞. Allelúia. ʒ. Deus prior diléxit nos,
et misit Fílium suum
propitiatióem pro peccátis nostris.
℞. Allelúia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem**

19, 31-37

Iudæi, quóniam Parascève erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius ». Et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

7. DE SPIRITU SANCTO

In hac Missa adhibetur color ruber.

A

Ant. ad introitum

Rom 5, 5; 8, 11

**Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris,
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.**

Collecta

**Deus, qui corda fidélium
Sancti Spíritus illustratióne docuísti,**

da nobis in eódem Spíritu recta sápere,
et de eius semper consolatióne gaudére.
Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1801-1809 vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1282-1301.

Super oblata

Múnera, quésumus, Dómine, obláta sanctífica,
et corda nostra
Sancti Spíritus illustratióne emúnda.
Per Christum.

Præfatio I de Spiritu Sancto: De missione Spiritus a Domino in Ecclesiam.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, ascéndens super omnes cælos
sedénsque ad dexteram tuam,
promíssum Spíritum Sanctum
in filios adoptiόνis effúdit.

Quaprópter nunc et usque in sáeculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 67, 29

**Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem.**

Post communionem

**Sancti Spíritus, Dómine,
corda nostra mundet infúsió,
et sui roris íntima aspersione fecúndet.
Per Christum.**

B**Ant. ad introitum**

Cf. Io 14, 26; 15, 26

**Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus.**

Collecta

**Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procedit illúminet,
et indúcat in omnem,
sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.**

Vel:

**Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur,
et quem nullum latet secrétum,
purífica per infusiónem Spíritus Sancti
cogitatiónes cordis nostri,
ut te perfécte diligere
et digne laudáre mereámur.
Per Dóminum.**

**Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1801-1809 vel
in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1282-1301.**

Super oblata

Inténde, quæsumus, Dómine, spiritálem hóstiam altáribus tuis piæ devotiónis stúdio propósitam, et da fámulis tuis spíritum rectum, ut fides eórum hæc dona tibi concíliet, et comméndet humílitas. Per Christum.

Præfatio II de Spiritu Sancto: De actione Spiritus in Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui síngulis quibúsq; tempóribus aptánda dispénsas, mirísque modis Ecclesiæ tuæ gubernácula moderáris.

Virtúte enim Spíritus Sancti

ita eam adiuváre non désinis,

ut súbdito tibi semper afféctu

nec in tribulatióne supplicáre deficiat,

nec inter gáudia grátias reférre desístat,

per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,

te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Io 15, 26; 16, 14

Spíritus qui a Patre procedít,
ille me clarificábit, dicit Dóminus.

Post communionem

Dómine Deus noster,
 qui nos vegetáre dignátus es cæléstibus aliméntis,
 suavitatẽ Spíritus tui
 penetrálibus nostri cordis infúnde,
 ut, quæ temporáli devotiõne percépimus,
 sempitérno múnere capiámus.
 Per Christum.

C

Ant. ad introitum

Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me,
 evangelizáre paupéribus misit me, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui univérsam Ecclésiã tuã
 in omni gente et natiõne sanctíficas,
 in totã mundi latitudinẽ Spíritus tui dona defúnde,
 ut, quod in ipsis evangélicæ prædicatiõnis exórdiis
 tua est operáta dignátio,
 nunc quoque per credéntium corda diffúndat.
 Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Spíritu régimur,
 cuius protectiõne servámur,
 prætẽde nobis misericórdiam tuã,
 et exorábilis tuis esto supplícibus,
 ut in te credéntium fides
 tuis semper beneficiis adiuvétur.
 Per Dóminum.

Lectiones de dominica Pentecostes, ut infra, pp. 1801-1809 vel
 in conferenda Confirmatione, ut supra, pp. 1282-1301.

Super oblata

Sacrificia, Dómine, tuis oblata conspéctibus,
ignis Spíritus sanctíficet,
qui discipulórum Fílii tui corda succéndit.
Per Christum.

Præfatio de Spiritu Sancto I, p. 1797, vel II, p. 1799.

Ant. ad communionem**Ps 103, 30**

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta proficiant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.
Per Christum.

Lectio prima**1**

*Vocatum est Babel,
quia ibi confusum est labium universæ terræ.*

Léctio libri Génesis**11, 1-9**

Erat terra lábii uníus et sermónum eorúndem. Cum-
que proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in
terra Sénnaar, et habitavérunt in eo.

Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciá-
mus láteres, et coquámus eos igni ». Habuerúntque
láteres pro saxis, et bitúmen pro cæméto. Et dixé-
runt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim,
cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen
nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam; et dixit: « Ecce unus est pópulus et unum lábium ómnibus: cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatióibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte igitur, descendámus et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui ».

Atque ita divisit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras; et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcirco vocátum est nomen eius Babel, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1805.

2

*Descendit Dominus coram omni plebe
super montem Sinai.*

Léctio libri Exodi

19, 3-8 a. 16-20 b

In diébus illis:

Móyses ascéndit ad Deum, vocavítque eum Dóminus de monte, et ait: « Hæc dices dómui Iacob, et annuntiábis fíliis Israel:

“ Vos ipsi vidístis quæ fécerim Ægýptiis, quómodo portáverim vos super alas aquilárum et assúmpserim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum sacerdotále et gens sancta ”. Hæc sunt verba quæ loquéris ad fílios Israel ».

Venit Móyses et, convocátis maióribus natu pópuli,

expósuit omnes sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque omnis pópulus simul: « Cuncta, quæ locútus est Dóminus, faciémus ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce coépérunt audíri tonítrua ac micáre fúlgura, et nubes densíssima operíre montem, clangórque búcinæ vehementius perstrepébat; et tímuit pópulus qui erat in castris. Cumque eduxisset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descen-dísset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis. Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius, et pro-líxius tendebátur. Móyses loquebátur, et Deus respon-débat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínai in ipso montis vértice, et vocávit Móysen in cacúmen eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius ut infra, p. 1805.

3

Ossa arida, intromittam in vos spiritum, et vivetis.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spírítu Dómini, et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus; et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, siccáque vehementer.

Et dixit ad me: « Fili hómínis, putásne vivent ossa ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticináre de óssibus istis, et dices eis: " Ossa árida, audite verbum Dómini ". Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: " Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis: et dabo super vos nervos, et succrésce fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem, et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótió, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spíritum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: " Hæc dicit Dóminus Deus: A quáttuor ventis veni, spíritus, et insúfla super interféctos istos, et revivíscant " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingrèssus est in ea spíritus, et vixérunt, steterúntque super pedes suos, exercítus grandis nimis valde.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: " Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus ". Proptérea vaticináre et dices ad eos: " Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel; et sciétis quia ego Dóminus, cum apériéro sepúlcrá vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiescere vos fáciam super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus: locútus sum et feci ", ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

*Super servos meos et ancillas
effundam Spiritum meum.*

Léctio libri Ioélis prophétæ

2, 28-32

Hæc dicit Dóminus:

« Effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt filii vestri et filiaë vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiões vidébunt; sed et super servos meos et ancillas in diébus illis effúndam spíritum meum.

Et dabo prodígia in cælo et in terra, sánguinem et ignem et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat Dies Dómini magnus et horríbilis.

Et erit: omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit, quia in monte Sion et in Ierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus, et in residuis quos Dóminus vocáverit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 24 et 35 c. 27-28. 29 bc-30 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiõnem et decórem induísti,
amíctus lúmine sicut vestiménto. R.

Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.
Bénedic, ánima mea, Dómino. R.

- 27 Omnia a te expéctant,
ut des illis escam in témpore suo.
- 28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. *R.*
- 29 Revocabís spíritum eórum, et deficient,
et in púlverem suum reverténtur.
- 30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. *R.*

5

*Repleti sunt omnes Spiritu Sancto
et cœperunt loqui.*

Léctio Actuum Apostolórum

2, 1-11

Cum compleréntur dies Pentecóstes erant omnes páriter in eódem loco. Et factus est repénite de cælo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis et replévit totam domum ubi erant sedéntes: et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eórum, et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui áliis linguis prout Spíritus dabat éloqui illis.

Erant autem in Ierúsalem habitántes Iudæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cælo est; facta autem hac voce, convénit multitúdo et confúsa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem et mirabántur dicéntes:

« Nonne ecce omnes isti qui loquúntur Galiléi sunt? Et quómodo nos audímus unusquisque própria lingua nostra in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Iudéam quocumque et Cappadóciam, Pontum et Asiam, Phrýgiam quocumque et Pamphýliam, Ægýptum et partes Líbyæ quæ

est circa Cyrénem, et ádvenæ Románi, Iudæi quoque et prosélyti, Cretes et Arabes, audimus loquéntes eos nostris linguis magnália Dei ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24 ac. 29 bc-30. 31 et 34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

vel Allelúia.

Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
impléta est terra creatúra tua. R.

Revocábis spíritum eórum, et deficiént,
et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. R.

Sit glória Dómini in séculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis.
Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. R.

Lectio secunda

1

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 22-27

Fratres:

Scimus quod omnis creatúra congemíscit et compár-
turit usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi

primítias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos géimus adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus; spes autem quæ vidétur non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Simíliter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescímus, sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrábilibus; qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

*In uno Spiritu omnes nos in unum corpus
baptizati sumus.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 3 b-7. 12-13

Fratres:

Nemo potest dícere: « Dóminus Iesus! » nisi in Spíritu Sancto.

Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus; et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, ómnia autem membra córporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: étenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

℟. Allelúia. ʒ. Veni, Sancte Spíritus,
 reple tuórum corda fidélium;
 et tui amóris in eis ignem accénde.
 ℟. Allelúia.

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
 7, 37-39

In novíssimo die magno festivitátis stabat Iesus et clamávit dicens:

« Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu quem acceptúri erant credéntes in eum: nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glori ficátus. — Verbum Dómini.

2

Alleluia

℟. Allelúia. ʒ. Veni, Sancte Spíritus,
 reple tuórum corda fidélium;
 et tui amóris in eis ignem accénde.
 ℟. Allelúia.

*Sicut misit me Pater, ego mitto vos:
 accipite Spiritum Sanctum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
 20, 19-23

Cum esset sero die illo prima sabbatórum, et fores

essent clausæ ubi erant discipuli propter metum Iudæorum, venit Iesus et stetit in médio et dicit eis: « Pax vobis ». Et hoc cum dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discipuli viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ». Et cum hoc dixisset, insufflávít et dicit eis: « Accípíte Spíritum Sanctum: quorum remisérítis peccáta, remíssa sunt eis, quorum retinuérítis, rétenta sunt ». — Verbum Dómini.

8. DE BEATA MARIA VIRGINE

A

Sumitur Missa de Comuni B. Mariæ Virginis, p. 996, iuxta diversa anni tempora. Lectiones sumuntur de eodem Comuni, pp. 1001-1029.

B

DE BEATA MARIA ECCLESIAE MATRE

Ant. ad introitum

Cf. Act 1, 14

Erant discipuli perseverántes unánímiter
in oratióne cum María, matre Iesu.

Collecta

Deus, misericordiárum Pater,
cuius Unigénitus, cruci affíxus,
beátam Mariám Vírginem, Genetrícem suam,
Matrem quoque nostram constitúit,
concéde, quæsumus,
ut, eius cooperánte caritáte, Ecclésia tua
in dies fecúndior prolis sanctitáte exsúltet
et in grémium suum
cunctas attrahat famílias populórum.
Per Dóminum.

Pro lectionibus sumuntur textus aptiores ex iis qui proponuntur in Communi B. Mariæ Virginis, pp. 1001-1029.

Super oblata

Súscipe, Dómine, oblatiões nostras
et in mystérium salutis convérte,
cuius virtúte
et caritate Vírginis Mariæ, Ecclésiæ Matris, inflammémur
et óperi redemptionis cum ea árctius sociári mereámur.
Per Christum.

Præfatio: De Maria, forma et matre Ecclesiæ.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
Et te in celebratióne beátæ Mariæ Vírginis
débitis magnificáre præconiis.

Quæ Verbum tuum immaculáto corde suscipiens
virgíneo mérui sinu concípere
atque, páriens Conditórem, Ecclésiæ fovit exórdia.

Quæ iuxta crucem testaméntum divínæ caritátis accípiens
univérsos hómines in filios assúmpsit,
Christi morte ad supérnam vitam generátos.

Quæ, cum Apóstoli Promíssum exspectárent tuum,
supplicatióne suam discipulórum précibus iungens,
exémplar éxstitit orántis Ecclésiæ.

Ad glóriam autem evécta cælórum,
 Ecclésiám peregrinántem matérno proséquitur amóre
 eiúsq; gressus ad pátriam tuétur benígna,
 donec dies Dómini gloriósus advéniat.

Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
 te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Cf. Io 2, 1. 11

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ,
 et erat mater Iesu ibi;
 tunc fecit inítium signórum Iesus
 et manifestávit glóriam suam,
 et credidérunt in eum discípuli eius.

Vel:

Cf. Io 19, 26-27

Ex cruce pendens
 dixit Iesus discípulo, quem diligébat:
 Ecce mater tua.

Post communionem

Sumpto, Dómine, pignore redemptionis et vitæ,
 súpplícés adprecámur,
 ut Ecclésiá tua, matérna Vírginis ope,
 et Evangélii præcónio univérsas gentes erúdiat
 et Spíritus effusióne orbem terrárum adímpleat.
 Per Christum.

C

DE SS.MO NOMINE MARIÆ

Sumitur Missa de Comuni B. Mariæ Virginis, p. 996, iuxta
 diversa anni tempora, cum sequenti collecta:

Collecta

Deus, cuius Fílius in ara crucis expírans
beatíssimam Vírginem Mariám
Matrem vóluit esse nostram, quam suam elégerat,
concéde propítius,
ut, qui sub eius præsidium secúre confúgimus,
matérno invocáto nómine confortémur. Per Dóminum.

Lectiones aptiores sumuntur de eodem Communi, pp. 1001-1029.

9. DE SANCTIS ANGELIS**A**

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius;
poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius,
ad audiéndam vocem sermónum eius.

Collecta

Deus, qui miro órđine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Lectiones de festo Ss. Archangelorum, die 29 septembris, ut
infra, pp. 1817-1819; vel Ss. Angelorum Custodum, die 2 octobris,
ut infra, pp. 1815-1816.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,

angélico ministério in conspéctum tuæ maiestátis delátas,
 et placátus accípias,
 et ad salútem nostram proveníre concédas.
 Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 764.

Ant. ad communionem

Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Pane cælésti refécti, súpplíces te, Dómine, deprecámur,
 ut, eius fortitúdíne roboráti,
 sub Angelórum fidéli custódia,
 fortes, salútis progrediámur in via.
 Per Christum.

B

Dici potest etiam Missa de Ss. Angelis Custodibus, ut die 2 octobris, ut infra:

Ant. ad introitum

Dan 3, 58

Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dóminum,
 hymnum dícite, et superexaltáte eum in sæcula.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia
 sanctos Angelos tuos
 ad nostram custódiam mittere dignáris,
 largíre supplicibus tuis,
 et eórum semper protectióne deféndi,
 et ætéRNA societáte gaudére.
 Per Dóminum.

Lectio prior

Præcedet te angelus meus.

Lectio libri Exodi

23, 20-23 a

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego mittam ángelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem eius, nec contemnéndum putes, quia non dimittet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem eius et féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Præcedétque te ángelus meus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 3-4. 5-6. 10-11 (R.: 11)

R. Angelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.

Dicet Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.

Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium
et a verbo maligno.

Alis suis obumbrábit tibi,
et sub pennas eius confúgies. R.

Scutum et loríca véritas eius;
non timébis a timóre noctúrno,
a sagítta volánte in die,
a peste perambulánte in ténebris,
ab exterminio vastánte in merídie. R.

- ¹⁰ Non accédet ad te malum,
et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.
- ¹¹ Quóniam ángelis suis mandábit de te,
ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *R.*

Alleluia

Ps 102, 21

R. Alleluia. *Ÿ.* Benedícite Dómino, omnes virtútes eius,
minístri eius, qui fáctis voluntátem eius.
R. Alleluia.

Evangelium

*Angeli eorum semper vident faciem Patris mei
qui in cælis est.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

18, 1-5. 10

In illa hora accessérunt discipuli ad Iesum dicén-
tes: « Quis, putas, maior est in Regno cælórum? »

Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum
et dixit: « Amen dico vobis: Nisi convérsi fuéritis et
efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cæ-
lórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus
iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscepit
unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit.

Vidéte ne contemnátis unum ex his pusíllis; dico
enim vobis, quia ángeli eórum in cælis semper vident
faciem Patris mei qui in cælis est ». — Verbum Dómini

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera,
quæ pro sanctórum Angelórum tuórum
veneratióne deférimus,
et concéde propítius,

ut, perpétuis eórum præsídiis,
a præsentibus periculis liberémur,
et ad vitam felíciter perveniámus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 764.

Ant. ad communionem

Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Quos tantis, Dómine, in vitam ætérnam
dignáris páscere sacraméntis,
angélico ministério dírige in viam salútis et pacis.
Per Christum.

Lectio prior *

Milia milium ministrabant ei.

Léctio libri Daniélis prophétæ

7, 9-10. 13-14

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit. Vestiméntum eius cándidum quasi nix, et capílli cápitis eius quasi lana munda, thronus eius flammæ ignis, rotæ eius ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie eius, mília mílium ministrábant ei, et decies mílies centéna mília assistébant ei. Iudícium sedit, et libri apérti sunt.

Aspiciébam ergo in visióne noctis, et ecce cum nú-bibus cæli quasi fílius hómínis veniébat, et usque ad antíquum diérum pervénit. Et in conspéctu eius obtulé-runt eum, et dedit ei potestátem et honórem et re-

gnum, et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient; potéstas eius, potéstas ætéRNA, quæ non auferétur, et regnum eius, quod non corrumpétur.

Verbum Dómini.

Vel

Michael et angeli eius præliabantur cum dracone.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

12, 7-12 a

Factum est prælium in cælo: Michael et ángeli eius ut præliaréntur cum dracóne, et draco pugnávit et ángeli eius; et non váluit, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo. Et proiéctus est draco ille magnus, serpens antiqúus, qui vocátur Diábolus et Sátanas, qui sedúcit univérsum orbem, proiéctus est in terram, et ángeli eius cum illo proiécti sunt.

Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei nostri et potéstas Christi eius, quia proiéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte; et ipsi vicérunt illum propter sánguinem Agni et propter verbum testimónii sui; et non dilexérunt ánimam suam usque ad mortem. Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 b-3. 4-5 (R.: 1 c)

R. In conspéctu angelórum psallam tibi, Dómine.

¹ Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. **℞.**

Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam,
quóniam magnificásti super omne nomen elóquium tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. **℞.**

Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.
Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. **℞.**

Alleluia

Ps 102, 21

℞. Allelúia. **℣.** Benedícite Dómino, omnes virtútes eius,
minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Videbitis angelos Dei ascendentes et descendentes
supra Filium hominis.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **1, 47-51**

In illo témpore:

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsqvam te Phi-
líppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei,
tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: “ Vidi te sub ficu ”, credis? maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen, amen dico vobis: Vidébitis cælum apértum, et ángelos Dei ascendéntes et descendentés supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

10. DE S. IOSEPH

In hac Missa adhibetur color albus.

A

Ant. ad introitum

Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus super familiam suam.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph
sanctíssimæ Genetrícis Fílii tui sponsum
elígere dignátus es,
præsta, quæsumus,
ut, quem protectórem venerámur in terris,
intercessórem habére mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Lectiones de sollemnitate S. Ioseph, die 19 martii, ut infra, pp. 1821-1824, vel de memoria S. Ioseph Opificis, die 1 maii, ut infra, pp. 1826-1828.

Super oblata

Laudis hóstiam immolatúri, Pater sancte,
supplíciter postulámus,
ut in ministério nostro beáti Ioseph précibus foveámur,
cui dedísti Unigénitum tuum
vice in terris custodíre patérna. Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 765.

Ant. ad communionem

Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

His recreáti, Dómine, vivíficis sacraméntis,
in iustítia tibi semper et sanctitáte vivámus,
beáti Ioseph exémplo et intercessióne,
qui magnis tuis perficiéndis mystériis
vir iustus et obcédens ministrávit. Per Christum.

B

Dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de sollemnitate,
ut die 19 martii, ut infra:

Ant. ad introitum

Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus super familiam suam.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut humanæ salutis mystéria,
cuius primórdia beáti Ioseph fidéli custódiæ commisísti,
Ecclésia tua, ipso intercedente, iúgiter servet implénda.
Per Dóminum.

Lectio prima

Dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius.

Léctio libri secúndi Samuélis

7, 4-5 a. 12-14 a. 16

In diébus illis:

Ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et

lóquere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus: " Cum compléti fuerint dies tui, et dormieris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, et firmábo regnum eius. Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabíliam thronum regni eius usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in fílium.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 27 et 29 (R.: 37)

R. Semen eius in ætérum manébit.

2 Misericórdias Dómini in ætérum cantábo, in generatióem et generatióem annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixisti:

« In ætérum misericórdia ædificábitur », in cælis firmábitur véritas tua. R.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo, iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérum confirmábo semen tuum, et ædificábo in generatióem et generatióem sedem tuam ». R.

27 « Ipse invocábit me: " Pater meus es tu, Deus meus et refúgium salutis meæ " »

29 In ætérum servábo illi misericórdiam meam, et testaméntum meum fidéle ipsi ». R.

Lectio secunda

Contra spem in spe credidit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

4, 13. 16-18. 22

Fratres:

Non per Legem promissio Abrahæ aut sémini eius, ut heres esset mundi, sed per iustítiam fidei.

Ideo ex fide, ut secúndum grátiam, ut firma sit promissio omni sémini, non ei qui ex Lege est solum, sed et ei qui ex fide est Abrahæ, (qui est pater ómnium nostrum, sicut scriptum est: « Patrem multárum géntium pósui te »), ante Deum cui crédidit, qui vivificat mórtuos et vocat ea quæ non sunt quasi sint. Qui contra spem in spe crédidit, ut fieret pater multárum géntium, secúndum quod dictum est: « Sic erit semen tuum ».

Ideo et reputátum est illi ad iustítiam.

Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 83, 5

℞. Allelúia. ☩. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæcula sæculórum laudábunt te.

℞. Allelúia.

Evangelium *

Ioseph fecit sicut præcepit ei angelus Domini.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

1, 16. 18-21. 24 a

Iacob genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generatio sic erat: Cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Pariet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum ».

Exsurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini. — Verbum Domini.

Vel

Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

2, 41-51 a

Ibant parentes Iesu per omnes annos in Ierusalem, in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, et non cognoverunt parentes eius. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos et notos.

Et non inveniētes, regressi sunt in Ierusalem requirentes eum.

Et factum est, post triduum invenērunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos et interrogantem eos. Stupēbant autem omnes, qui eum

audiébant, super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descéndit cum eis et venit Názareth; et erat súbditus illis. — Verbum Dómini.

Super oblata

Quæsumus, Dómine, ut, sicut beátus Ioseph
Unigénito tuo, nato de María Vírgine,
pia devotióne desérviit,
ita et nos mundo corde
tuis altáribus mereámur ministráre.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 765.

Ant. ad communionem

Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis:
intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
quam de beáti Ioseph sollemnitáte lætántem
ex huius altáris alimónia satiásti,
perpétua protectióne defénde,
et tua in ea propitiátus dona custódi.
Per Christum.

C

Vel dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de S. Ioseph Opifice, ut die 1 maii, ut infra:

Ant. ad introitum

Ps 127, 1-2

Beátus omnis, qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit.

Collecta

Rerum cónditor, Deus,
qui legem labóris humáno géneri statuísti,
concéde propítius,
ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio,
ópera perficiámus quæ præcipis,
et præmia consequámur quæ promíttis. Per Dóminum.

Lectio prior *

Replete terram et subicite eam.

Léctio libri Génesis

1, 26 — 2, 3

Ait Deus:

« Faciámus hómínem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit piscibus maris et volatilibus cæli et béstiis universæque terræ omnique réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hómínem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam, et dominámini piscibus maris et volatilibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixitque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna, quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam et cunctis animantibus terræ omnique volucris cæli, et universis quæ moventur in terra et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum ».

Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfecti sunt cæli et terra et omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere quod patrat. Et benedixit diei septimo et sanctificavit illum, quia in ipso cessaverat ab omni opere suo, quod creavit Deus ut faceret. — Verbum Domini.

Vel

*Quodcumque facitis, ex animo operamini,
sicut Domino et non hominibus.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Colossenses

3, 14-15. 17. 23-24

Fratres:

Super omnia hæc caritatem, quod est vinculum perfectionis, et pax Christi dominetur in cordibus vestris, ad quam et vocati estis in uno corpore, et grati estote.

Omne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in Nominе Domini Iesu, gratias agentes Deo Patri per ipsum.

Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino et non hominibus; scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo servite. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

R. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.
vel Allelúia.

- ² Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáculo et usque in sáculum tu es Deus. R.
- ³ Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, fílii hóminum ».
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ præteriit,
et custódia in nocte. R.
- ¹² Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- ¹³ Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.
- ¹⁴ Reple nos mane misericórdia tua,
et exultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
- ¹⁶ Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eórum. R.

Alleluia

Ps 67, 20

R. Allelúia. *γ.* Benedíctus Dóminus die cotidie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
R. Allelúia.

Evangelium

Nonne hic est fabri filius?

✠ Léctio sancti Evagélii secúndum Mattháeum

In illo témpore:

13, 54-58

Véniens Iesus in pátriam suam, docébat eos in syna-

góga eórum, ita ut miraréntur et dicerent: « Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater eius dicitur María, et fratres eius Iacóbus et Ioseph et Simon et Iudas? Et soróres eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? » Et scandalizabántur in eo.

Iesus autem dixit eis: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria et in domo sua ».

Et non fecit ibi virtútes multas propter incredulitátem illórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Fons totíus misericórdiæ, Deus,
 réspice ad múnera nostra,
 quæ in commemoratióne beáti Ioseph
 maiestáti tuæ deférimus,
 et concéde propítius,
 ut obláta dona fiant præsidia supplicántium.
 Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in veneratióne), p. 765.

Ant. ad communionem

Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
 ómnia in nómine Dómini, grátias ágéntes Deo.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
 súpplíces te rogámus,
 ut, exémplo beáti Ioseph,
 caritátis tuæ in córdibus nostris testimónia geréntes,
 perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
 Per Christum.

11. DE OMNIBUS SANCTIS APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Beatórum Apostolórum honóre continuo
Ecclésia tua, Dómine, semper exsúltet,
ut his præsulibus gubernétur,
quorum doctrína gaudet et méritis. Per Dóminum.

Lectiones de festo Ss. Simonis et Iudæ, die 28 octobris, ut infra:

Lectio prior

Superædificati super fundamentum Apostolorum.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu; in quo omnis ædificátio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

² Cæli enarrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. **℞.**

Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. **℞.**

Alleluia

℞. Allelúia. **℣.** Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur;
te gloriósus Apostolórum chorus laudat,
Dómine. **℞.** Allelúia.

Evangelium

*Elegit duodecim ex ipsis,
quos et Apostolos nominavit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 6, 12-19

Factum est in illis diébus éxiit Iesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

Et cum dies factus esset, vocávit discipulos suos, et elégit duódecim ex ipsis, quos et Apóstolos nominávit: Simónem, quem et cognominávit Petrum, et Andréam fratrem eius, et Iacóbum et Ioánnem, et Philíppum et Bartholomæum, et Matthæum et Thomam, et Iacóbum Alphæi et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Iudam Iacóbi et Iudam Iscarioth, qui fuit próditor.

Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba multa discipulórum eius, et multitúdo copiósa plebis ab omni Iudæa et Ierúsalem et marítima Tyri et Sidónis, qui venérunt ut audírent eum et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus im-múndis curabántur.

Et omnis turba quærebant eum tângere, quia virtus de illo exibat et sanabat omnes. — Verbum Dómini.

Super oblata

Effúnde in nos, Dómine,
quem in Apóstolos effudísti abúnde,
Spíritum Sanctum tuum,
ut cognoscámus ea, quæ per eos nobis donásti,
et sacrificium laudis ad glóriam tuam rite offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 766-767.

Ant. ad communionem

Mt 19, 28

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes,
iudicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, Deus, cum exsultatióne et simplicitáte cordis
perseveráre in doctrína Apostolorum,
in fractiÓne panis comunicántes et oratiÓnibus.
Per Christum.

12. DE SS. PETRO ET PAULO, APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber. Dicitur Missa ut in Vigilia sollempnitatis eorundem apostolorum, ut infra:

Ant. ad introitum

Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium,
ipsi nos docuerunt legem tuam, Dómine.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolorum Petri et Pauli
intercessiÓnibus sublevári,
ut per quos Ecclésiæ tuæ
supérni múnemis rudiménta donásti,

per eos subsidia perpétuæ salutis impendas.
Per Dóminum.

Lectiones de memoria dedicationis basilicarum eorundem Apostolorum, die 18 novembris, ut infra:

Lectio prior

Sic venimus Romam.

Lectio Actuum Apostolorum 28, 11-16. 30-31

Post menses tres, navigávimus in nave alexandrína, quæ in insula Mélita hiemáverat, cui erat insigne Cástorum. Et, cum venissémus Syracúsam, mánsimus ibi tríduo. Inde solvéntes devénimus Rhégium, et post unum diem, superveniénte austro, secúnda die vénimus Putéolos; ubi, invéntis frátribus, rogáti sumus manére apud eos dies septem, et sic vénimus Romam.

Et inde, cum audissent de nobis fratres, occurrerunt nobis usque ad Appii Forum et Tres Tabérnas; quos cum vidisset Paulus, grátias agens Deo, accépit fidúciam.

Cum pervenissémus autem Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite.

Mansit autem biénnio toto in suo condúcto; et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicans Regnum Dei et docens quæ sunt de Dómino Iesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus
iustítiam suam.

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvavit sibi dextera eius,
et brachium sanctum eius. **R.**

2 Notum fecit Dominus salutare suum,
in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

3 Recordatus est misericordiae suae
et veritatis suae domui Israel. **R.**

Viderunt omnes termini terrae
salutare Dei nostri.

4 Iubilate Deo, omnis terra,
erumpite, exultate et psallite. **R.**

5 Psallite Domino in cithara,
in cithara et voce psalmi;

6 in tubis ductilibus et voce tubae corneae,
iubilate in conspectu regis Domini. **R.**

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Te Deum laudamus,
te Dominum confitemur;
te gloriosus Apostolorum chorus laudat,
Domine. **R.** Alleluia.

Evangelium

Iube me venire ad te super aquas.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

14, 22-33

Postquam saturata est turba, statim iussit Iesus discipulos ascendere in naviculam, et praecedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. Et, dimissis turbis, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto, solus erat ibi.

Navicula autem iam multis stadiis a terra distabat, fluctibus iactata; erat enim contrarius ventus.

Quarta autem vigília noctis, venit ad eos ámbulans supra mare.

Discípuli autem, vidéntes eum supra mare ambulántem, turbáti sunt dicéntes: « Phantásma est »; et præ timóre clamavérunt.

Statímque Iesus locútus est eis, dicens: « Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére ».

Respóndens autem ei Petrus, dixit: « Dómine, si tu es, iube me veníre ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ». Et descéndens Petrus de navícula, ambulávit super aquas et venit ad Iesum.

Videns vero ventum válidum tímuit, et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: « Dómine, salvum me fac ».

Continuo autem Iesus, exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: « Módicæ fidei, quare dubitásti? » Et, cum ascendísset in navículam, cessávit ventus.

Qui autem in navícula erant, adoravérunt eum, dicéntes: « Vere Fílius Dei es ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera, Dómine, tuis altáribus adhibémus,
de beatórum apostolórum Petri et Pauli
sollemnitátibus gloriántes,
ut quantum sumus de nostro mérito formidántes,
tantum de tua benignitáte gloriémur salvandí.
Per Christum.

Præfatio: De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Sursum corda.

Ŕ. Habémus ad Dóminum.

Ÿ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ŕ. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
 Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
 tua dispositiône lætíficant:
 hic princeps fidei confitendæ,
 ille intellegendæ clarus assértor;
 hic reliquiis Israel instítuens Ecclésiám primitívam,
 ille magíster et doctor géntium vocandárum.
 Sic dívérso consílio unam Christi famíliam congregántes,
 par mundo venerábile, una coróna sociávit.
 Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
 te collaudámus, sine fine dicéntes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Vel præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Io 21, 15. 17

Simon Ioánnis, díligis me plus his?
 Dómine, tu ómnia nosti, tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Cæléstibus sacraméntis, quæsumus, Dómine,
 fidéles tuos corróbora,
 quos Apostolórum doctrína illuminásti.
 Per Christum.

13. DE S. PETRO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro:
 Ego rogávi pro te, ut non deficiat fides tua,
 et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos.

Collecta

Deus, qui beáto Petro apóstolo tuo,
collátis clávisibus regni cælestis,
ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti,
concede, ut, intercessiónis eius auxilió,
a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.
Per Dóminum.

Lectiones de festo Cathedræ S. Petri, die 22 februarii, ut indicantur infra:

Lectio prior, p. 1094, n. 13.

Psalmus responsorius, p. 1085.

Evangelium, p. 992, n. 1.

Super oblata

Oblatióem pópuli tui, quæsumus, Dómine,
súscipe propítius in commemoratióne beáti Petri apóstoli,
quem ad confiténdum te Deum vivum tuúmque Fílium
secréta revelatióne docuísti,
et gloriósa fecísti passióne
Magístro suo testimónium perhibére. Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Post communionem

Ad convívium, Dómine, salútis admissi,
beáti Petri apóstoli memóriam venerántes,
gratánter expóscimus,
ut Fílio tuo, qui solus verba vitæ habet,
iúgiter hæreámus,
quátenus oves gregis tui fidéles
ad páscua feliciter deducámur æténa. Per Christum.

14. DE S. PAULO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum

2 Tim 1, 12; 4, 8

Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est
depósitum meum serváre in illum diem iustus iudex.

Collecta

Dómine Deus,
qui beátum Paulum apóstolum
ad prædicándum Evagélium mirábiliter designásti,
da fide mundum univérsum ímbui,
quam ipse coram régibus gentibúsq; portávit,
ut iúgiter Ecclésia tua cápiat augméntum. Per Dóminum.

Lectiones de festo Conversionis S. Pauli, die 25 ianuarii, ut infra:

Lectio prior*

*Exurgens baptizare, et ablue peccata tua,
invocato Nomine Iesu.*

Léctio Actuum Apostolórum

22, 3-16

In diébus illis: Dixit Paulus ad pópulum:

« Ego sum vir Iudæus, natus in Tarso Cilíciæ, enu-
tritus autem in ista civitaté, secus pedes Gamáliel, erudí-
tus iuxta veritatém patrénæ Legis, æmulátor Dei, sicut
et vos omnes estis hódie; qui hanc viam persecútus sum
usque ad mortem, álligans et tradens in custódias viros
ac mulieres, sicut et princeps sacerdotum testimónium
mihi reddit et omne concílium; a quibus et epístolas
accípiens ad fratres, Damáscum pergébam, ut addú-
cerem et eos qui ibi essent, vinctos in Ierúsalem, uti
puniréntur.

Factum est autem, eunte me et appropinquante Damasco, circa mediam diem subito de caelo circumfulsit me lux copiosa, et decidi in terram et audivi vocem dicentem mihi: "Saul, Saul, quid me persequeris?"

Ego autem respondi: "Quis es, Domine?"

Dixitque ad me: "Ego sum Iesus Nazarenus, quem tu persequeris".

Et qui mecum erant lumen quidem viderunt, vocem autem non audierunt eius qui loquebatur mecum.

Et dixi: "Quid faciam, Domine?"

Dominus autem dixit ad me: "Surgens vade Damascum, et ibi tibi dicetur de omnibus quae statutum est tibi ut faceres".

Et, cum non viderem praeclearitate luminis illius, ad manum deductus a comitibus veni Damascum.

Ananias autem quidam, vir religiosus secundum Legem, testimonium habens ab omnibus habitantibus Iudaeis, veniens ad me et astans dixit mihi: "Saul frater, respice". Et ego eadem hora respexi in eum.

At ille dixit: "Deus patrum nostrorum praedestinavit te, ut cognosceres voluntatem eius, et videres Iustum, et audires vocem ex ore eius; quia eris testis illi ad omnes homines eorum quae vidisti et audisti. Et nunc quid moraris? Exurgens baptizare, et ablue peccata tua, invocato Nomine ipsius" ». — Verbum Domini.

Vel

Ego sum Iesus, quem tu persequeris.

Lectio Actuum Apostolorum

9, 1-22

In diebus illis:

Saulus, adhuc spirans minarum et caedis in discipulos Domini, accessit ad principem sacerdotum, et petit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas, ut, si quos

invenisset huius viæ, viros ac mulieres, vinctos perdúceret in Ierúsalem.

Et, cum iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damáscó; et súbito circumfúlsit eum lux de cælo, et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi: « Saul, Saul, quid me perséqueris? »

Qui dixit: « Quis es, Dómine? »

Et ille: « Ego sum Iesus, quem tu perséqueris: sed surge et ingrédere civitátem, et dicétur tibi quid te opórteat fácere ».

Viri autem illi qui comitabántur cum eo stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra; apertisque óculis, nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum; et erat tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

Erat autem quidam discípus Damásci nómine Ananías; et dixit ad illum in visu Dóminus: « Ananía! »

At ille ait: « Ecce ego, Dómine ».

Et Dóminus ad illum: « Surgens vade in vicum qui vocátur Rectus, et quære in domo Iudæ Saulum nómine Tarsénsem; ecce enim orat ». (Et vidit virum Ananíam nómine introeúntem et imponéntem sibi manus ut visum recipiat.)

Respóndit autem Ananías: « Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala sanctis tuis fécerit in Ierúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdotum alligándi omnes qui ínvocant Nomen tuum ».

Dixit autem ad eum Dóminus: « Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet Nomen meum coram géntibus et régibus et filiis Israel; ego enim osténdam illi, quanta opórteat eum pro Nómine meo pati ».

Et ábiit Ananías, et introívit in domum, et impónens ei manus dixit: « Saul frater, Dóminus misit me, Iesus

qui apparuit tibi in via qua veniebas, ut videas et implearis Spiritu Sancto ». Et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamæ, et visum recepit, et surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum confortatus est.

Fuit autem cum discipulis, qui erant Damasci, per dies aliquot. Et continuo in synagoga predicabat Iesum, quoniam hic est Filius Dei.

Stupabant autem omnes qui audiebant, et dicebant: « Nonne hic est qui expugnabat in Ierusalem eos qui invocabant nomen istud, et huc ad hoc venerat ut vinctos illos duceret ad principes sacerdotum? » Saulus autem magis convalescebat et confundebat Iudeos, qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius **Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)**

R. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli, **R.**

quoniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. **R.**

Alleluia

Io 15, 16

R. Allelúia. **V.** Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

*Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.*

✠ Læctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-18

In illo témpore: Appárens Iesus Undecim, dixit eis:

« Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui crediderit et baptizátus fuerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui crediderint hæc sequéntur: in Nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid bíberint, non eos nocébit; super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Illo nos, quæsumus, Dómine, divína tractántes,
fidei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad glóriæ tuæ propagatióem collustrávit.
Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 766.

Ant. ad communionem

Gal 2, 20

In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Post communionem

Córpore et Sánguine Fílii tui, Dómine,
communióne reféctis,
concéde, ut ipse Christus sit nobis vívere,

nihilque ab eius nos séparet caritáte,
 et, beáto monénte Apóstolo,
 in dilectióne cum frátribus ambulémus.
 Per Christum.

15. DE UNO SANCTO APOSTOLO

Dicitur Missa ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apostolo celebratur, et textus Missæ minus concordant cum ipso, dicitur, cum colore rubro, Missa quæ sequitur.

Ant. ad introitum

Ps 95, 2-3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei,
 annuntiáte inter gentes glóriam eius.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
 qua Fílio tuo beátus N. apóstolus sincéro ánimo adhæsit,
 et præsta, ut, ipso deprecánte,
 Ecclésia tua
 cunctis géntibus salutis fiat sacraméntum.
 Per Dóminum.

Sumuntur lectiones ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apostolo celebratur, et textus lectionum Missæ minus concordant cum ipso, lectiones sumuntur de Missa Ss. Simonis et Iudæ, die 28 octobris, ut supra, pp. 1830-1831.

Super oblata

Beáti N. apóstoli commemoratióne
 tibi múnera deferéntes,
 quæsumus, Dómine,
 ut, eius exémplo, digne Evangélio Christi conversántes,
 fidei evangélicæ collaborémus.
 Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 767.

Ant. ad communionem

Lc 22, 29-30

Ego dispóno vobis,
sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, pignus salutis æternæ,
memóriam beáti N. apóstoli celebrátes,
quod sit nobis, quæsumus,
vitæ præsentis auxiliúm páriter et futúrá.
Per Christum.

.16. DE OMNIBUS SANCTIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti:
ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Deus, omnis fons sanctitátis,
fac nos in nostra unumquémque vocatióne
digne ambuláre,
intercedéntibus Sanctis tuis,
quibus divisiónes gratiárum in terra
et unam in cælo mercédem gloriósam contulísti.
Per Dóminum.

Lectiones de sollemnitate Omnium Sanctorum, die 1 novembris, ut infra:

Lectio prima

Vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis.

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 2-4. 9-14

Ego Ioánnes vidi álterum ángelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem sigillum Dei vivi; et clamávit voce magna quáttuor ángelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: « Nolíte nocére terræ neque mari neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum ». Et audívi númerum signatórum: centum quadragínta quáttuor mília signáti, ex omni tribu filiórum Israel.

Post hæc vidi: et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tribubus et pópulis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum, et clamant voce magna dicétes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et seniórum et quáttuor animálium; et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum dicétes: « Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiárum áctio et honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sácula sæculórum. Amen ».

Et respóndit unus de senióribus dicens mihi: « Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in ságuine Agni ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: 6)

R. Hæc est generatio quærentium faciem tuam, Dómine.

- 1 Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
- 2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. R.
- 3 Quis ascéndet in montem Domini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. R.
- 5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatióem a Deo salutári suo.
- 6 Hæc est generatio quærentium eum,
quærentium faciem Dei Iacob. R.

Lectio secunda

Videbimus Deum sicuti est.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-3

Caríssimi:

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognóscit nos, quia non cognóvit eum.

Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestátum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est.

Et omnis qui habet spem hanc in eo, castíficat se, sicut ille castus est.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 11, 28

℞. Allelúia. ⁊. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum
sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens
os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Re-
gnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam
ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam conse-
quéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos
fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, men-
tiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam
merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde,
ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secuéros,
sentiámus de nostra salute sollicitos.
Per Christum.

Præfatio de Sanctis, pp. 768-769.

Ant. ad communionem**Mt 5, 8-10**

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Deus, qui nos uno pane réfícis et una spe susténtas,
tua nos páriter grátia corróbora, ut omnes,
cum Sanctis tuis unum in Christo corpus et unus spíritus,
ad glóriam cum ipso resurgámus.
Per Christum.

MISSÆ DEFUNCTORUM

Quamvis integræ Missæ, cum suis antiphonis et orationibus, commoditatis causa, proponantur, omnes textus cum aliis commutari possunt, præsertim ad orationes quod attinet, mutatis tamen genere aut numero, pro cuiusvis circumstantiæ opportunitate.

Item in orationibus, quæ pro exsequiis aut pro anniversario proponuntur, si in aliis circumstantiis adhibentur, omittantur verba, quæ minus apta evadant.

I. IN EXSEQUIIS

A

Ant. ad introitum

Cf. 4 Esd 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
cuius Fílium mórtuum fuisse et resurrexísse
fides nostra fatétur,
concéde propítius,
ut hoc mystério fámulus tuus **N.**, qui in illo dormívit,
per illum resúrgeret lætétur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere,
te súpplīces exorámus pro fámulo tuo **N.**,
quem (hódie) ad te migráre iussísti,
ut, quia in te sperávit et crédidit,
concédas eum ad veram pátriam perdúci,
et gáudiis pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Pro fámuli tui **N.** salute
hóstias tibi, Dómine, suppliciter offérimus
tuam cleméntiam deprecántes,
ut, qui Fílium tuum pium Salvatórem esse non dubitávit,
misericórdem Iúdicem invéniat.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. 4 Esd 2, 35. 34

Lux ætérna lúceat eis, Dómine,
 cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.
 Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
 et lux perpétua lúceat eis,
 cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

Post communionem

Dómine Deus, cuius Fílius in sacraménto Córporis sui
 viaticum nobis reliquit,
 concéde propítius, ut per hoc frater noster **N.**
 ad ipsam Christi pervéniat mensam ætérnam.
 Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
 ut ad illam pátriam revertátur,
 ubi mors non est, ubi ætérnum gáudium persevérat.

Collecta

Deus, misericórdia peccatórum
 et tuórum beatitúdo Sanctórum,
 da, quæsumus, fámulo tuo **N.**,
 cuius depositiónis (hódie)
 officia humanitátis persólvimus,
 cum eléctis tuis beáti múnere portiónem,
 ut eum, a mortalitátis néxibus absolutum,
 in die resurrectiónis ante fáciem tuam
 præsentári concédas.
 Per Dóminum.

Super oblata

Adesto, Dómine, quæsumus,
 pro fámulo tuo **N.**,
 cuius in die depositiónis
 hoc sacrificium tibi placatiónis offerimus,
 ut, si qua ei peccáti mácula inhæsit
 aut vítium humanum infécit,
 dono tuæ pietátis indúlgeas et abstérgeas.
 Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem expectámus
 Dóminum nostrum Iesum Christum,
 qui reformábit corpus humilitátis nostræ
 configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
 ut fámulus tuus **N.**,
 qui (hódie) de hoc sáculo migrávit,
 his sacrificiis purgátus et a peccátis expeditus,
 resurrectiósus suscípiat gáudia sempitérna.
 Per Christum.

C. Aliæ orationes pro Missa exsequiali**Collecta**

Deus, cui soli cómpetit vitam post mortem præstáre,
 libera fámulum tuum **N.** ab ómnibus peccátis,
 ut, qui Christi tui resurrectiósus credidit,
 témpore resurrectiósus gloriósus tibi iungátur.
 Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
 his sacrificiis áblue, quæsumus, fámulum tuum **N.**
 a peccátis suis in ságuine Christi,
 ut, quem mundásti aqua baptismatis,
 indesinéter purífaces indulgéntia pietátis.
 Per Christum.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
 qui pro nobis immolátus resurrexit in glória,
 te, Dómine, suppliciter exorámus pro fámulo tuo **N.**
 ut, paschálibus mystériis mundátus,
 futúræ resurrectionis múnere gloriétur.
 Per Christum.

II. IN ANNIVERSARIO

A

Ant. ad introitum

Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum,
 et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor,
 neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
 cuius Fílii morte et resurrectione redémpti sumus,
 propitiáre fámulo tuo **N.**,
 ut, qui resurrectionis nostræ mystérium agnóvit,
 æternæ beatitúdinis gáudia percípere mereátur.
 Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
 quæ tibi pro fámulo tuo **N.** offérimus,
 placátus inténde,
 ut, remédiis purgátus cæléstibus,
 in tua glória semper vivus sit et beátus.
 Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Io 11, 25; 3, 36; 5, 24

Ego sum resurréctio et vita,
 dicit Dóminus.
 Qui credit in me,
 habet vitam ætérmam,
 et in iudícium non venit,
 sed tránsiet de morte ad vitam.

Post communionem

Sacris reparáti mystériis,
 te, Dómine, suppliciter exorámus,
 ut fámulus **N.**, a delíctis ómnibus emundátus,
 æténo resurrectiónis múnere ditári mereátur.
 Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Dómine Iesu, concéde réquiem ætérmam eis,
 pro quibus tuum pretiósium effudísti Sanguinem.

Collecta

Quæsumus, Dómine, ut fámulo tuo **N.**,
 cuius depositiónis diem commemorámus,

rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas,
et Sanctórum tuórum largíri dignéris consórtium.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Adesto, Dómine, supplicatióibus nostris
pro fámulo tuo **N.**,
cuius hódie ánnua dies ágitur,
ut, per hoc sacrificium propitiatiónis et laudis,
eum Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Qui es, Dómine, réquies post labórem,
qui es vita post mortem,
tu dona eis réquiem sempitérnam.

Post communionem

Précibus nostris et sacrificiis, Dómine,
pro fámulo tuo **N.** benígne suscéptis,
te súplices deprecámur,
ut, si quæ ei máculæ peccáti adhæsérunt,
remissiónis tuæ misericórdia deleántur.
Per Christum.

C. Allæ orationes in anniversario

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine,
per beátam Fílii tui passiónem,
fámulo tuo **N.** remissiónem,

quam semper optávit, peccatórum,
ut, te in veritáte cognóscens,
visiónē tuā iúgiter pérfrui mereátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificium tibi, Dómine, pro fámulo tuo **N.**
suppliciter offérimus,
ut, qui te iam dono tuæ illuminatiónis agnóvit,
tibi adhærere perpétuo lætétur.
Per Christum.

Post communionem

Repléti alimónia reparatiónis et vitæ, quæsumus, Dómine,
ut per eam frater noster **N.**,
ab ómnibus peccátis emundátus,
ad cæléste váleat transíre consórtium.
Per Christum.

D. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Deus indulgentiárum, da fámulo tuo **N.**,
cuius anniversárium depositiόνis diem celebrámus,
refrigérii sedem, quiétis beatitudinem
et lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Super oblata

Supplicatio tibi nostra, Dómine,
et grata páriter exsístat oblátio,
ut fámulo tuo **N.**, pro cuius salúte defértur,
plenitúdinem tuæ redemptiόνis acquirat.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
 ut famulus tuus **N.**,
 pro quo hoc sacrificium tuæ obtulimus maiestati,
 per huius virtutem sacramenti
 a peccatis omnibus expiatus,
 lucis perpetuæ, te miserante, recipiat beatitudinem.
 Per Christum.

III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS

A. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam,
 ut ad illam pátriam revertátur,
 ubi mors non est, ubi gáudium ætérnum perseverat.

Collecta

Deus, Pater omnipotens,
 qui nos crucis mystério confirmásti
 et Fílii tui resurrectionis sacraménto signásti,
 concéde propítius famulo tuo **N.**,
 ut, mortalitátis nexibus expeditus,
 electórum tuórum aggregétur consórtio.
 Per Dóminum.

Vel:

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras,
 quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur,
 ut famulum tuum **N.**,
 quem in hoc sáculo tuo pópulo misericórditer aggregásti,

in pacis ac lucis regi3ne constituas,
et Sanctorum tuorum concedas esse consortem.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Propitiare, quæsumus, Domine, famulo tuo **N.**,
pro quo hostiam tibi laudis immolamus,
te suppliciter deprecantes,
ut, per hæc piæ placationis officia,
resurgere mereatur ad vitam.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Io 6, 37

Omne quod dat mihi Pater, ad me veniet, dicit Dominus,
et eum qui venit ad me, non eiciam foras.

Post communionem

Vitalibus refecti sacramentis, quæsumus, Domine,
ut frater noster **N.**,
quem testamenti tui participem effecisti,
huius mysterii purificatus virtute,
in pace Christi sine fine lætetur.
Per Christum.

B. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum

Iob 19, 25. 26

Scio quod Redemptor meus vivit,
et in novissimo die de terra surrecturus sum,
et in carne mea videbo Deum meum.

Collecta

Absólve, quæsumus, Dómine, fámulum tuum **N.**
 ab omni vínculo delictórum,
 ut, qui in hoc sáculo Christo méruit conformári,
 in resurrectiónis glória
 inter Sanctos tuos resuscitátus respíret.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Annué nobis, quæsumus, Dómine,
 ut fámulo tuo **N.** hæc prosit oblátio,
 quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
 Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. Io 6, 50

Hic est panis de cælo descéndens, dicit Dóminus;
 si quis ex ipso manducáverit, non moriétur in ætérnum.

Post communionem

Prosit, quæsumus, Dómine, fámulo tuo **N.**
 sacrificium Ecclésiæ tuæ,
 ut, cum Sanctis, Christi consórtium invéniat,
 cuius misericórdiæ consecúsus est sacraméntum.
 Per Christum.

C. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis**Ant. ad introitum**

Dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam
 et imple splendóribus ánimas eórum.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cæléstia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis (N. et N.),
ut, huius vitæ mortalitáte devícta,
te conditórem et redemptórem
possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.

Vel:

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor,
fámulis tuis remissionem cunctórum tríbue peccatórum,
ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,
piis supplicatióibus consequántur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Hóstias, quæsumus, Dómine,
quas tibi pro fámulis tuis offérimus,
propitiátus inténde,
ut, quibus fidei christiánæ méritum contulísti,
dones et prémium.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem**1 Io 4, 9**

Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Múltiplica, Dómine, his sacrificiis suscéptis,
super fámulos tuos defúctos misericórdiam tuam,

et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.

Vel:

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine,
orátio proficiat supplicántium,
ut eos, his sacrificiis, et a peccátis ómnibus éxuas,
et æternæ salvatiónis fácias esse partícipes.
Per Christum.

D. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
ut omnis qui credit in ipsum non péreat,
sed hábeat vitam æternam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
vita mortálium et exsultátio Sanctórum,
te súpplīces exorámus pro fámulis tuis (N. et N.),
ut, mortalitátis néxibus expediti,
regnum tuum in glória possídeant sempitérna.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui vivórum domináris simul et defunctórum,
omniúmque miseréris,
te suppliciter exorámus,
ut, pro quibus effúndimus preces,
pietátis tuæ cleméntia

delictórum suórum véniam consequántur,
et de te beáti congáudeant ac te sine fine colláudent.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Pro fámulis tuis **N.** et **N.**
et ómnibus in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrificium singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérnam.
Per Christum.

Prefatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem expectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Divína participántes mystéria,
quæsumus, omnipotens Deus,
ut hæc éadem nobis proficiant ad salútem,
et fámulis tuis defúntis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
prosint ad indulgéntiam.
Per Christum.

E. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Ap 14, 13

Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Amodo requiéscant a labóribus suis:
ópera enim illórum sequúntur illos.

Collecta

Deus, cuius miseratióne fidéles requiéscunt,
fámulis tuis **N. et N.** et ómnibus in Christo quiescéntibus
da propítius véniam peccatórum,
ut, a cunctis reátibus absolúti,
Christi tui resurrectioni sociéntur.
Qui tecum vivit.

Vel:

Quáesumus, Dómine,
fámulis tuis defúnctis misericórdiam concéde perpétuam,
ut eis proficiat in ætérnum
quod in te speravérunt et credidérunt.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1880-1918.

Super oblata

Múnera, Dómine, quáesumus,
quæ pro tuórum réquie famulórum offérimus,
placátus inténde,
ut, per hæc salutis humanæ subsidiá,
tuórum número redemptórum sorte perpétua censeántur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Pro quorum memória Corpus et Sanguis Christi súmitur,
dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam.

Post communionem

Súpsimus, Dómine, redemptionis sacraménta,
tuam cleméntiam obsecrántes,
ut, te miseránte, nobis vivéntibus tutelám obtíneant,
et defúnctis nostris véniam sempitérnam.
Per Christum.

Vel:

Invéniant, quæsumus, Dómine, fámuli tui,
omnésque in Christo quiescéntes,
lucis ætérnæ consórtium,
qui, in hac luce pósito, tuum consecúti sunt sacraméntum.
Per Christum.

IV. ORATIONES PRO DEFUNCTIS

1. PRO PAPA

A

Collecta

Deus, fidélis remunerátor animárum,
præsta, ut fámulus tuus Papa noster **N.**,
quem Petri constituísti vicárium
et Ecclésiæ tuæ pastórem,
grátia et miseratiónis tuæ mystériis,
quæ fidénter dispensávit in terris,
lætánter apud te perpétuo fruátur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Quæsumus, Dómine, ut, per hæc piæ placatiónis officia,
fámulum tuum Papam nostrum **N.**
beáta retribútio comitétur,
et misericórdia tua nobis grátia dona concíliet.
Per Christum.

Post communionem

Divínæ tuæ communiónis refécti sacraméntis,
quæsumus, Dómine,
ut fámulus tuus Papa noster **N.**

quem Ecclésiæ tuæ
visibile voluisti fundaméntum unitátis in terris,
beatitudíni gregis tui feliciter aggregétur.
Per Christum.

B**Collecta**

Deus, qui Ecclésiæ tuæ fámulum tuum Papam nostrum **N.**
ineffábili tua dispositióne præesse voluisti,
præsta, quæsumus, ut, qui Fílii tui vices gerébat in terris,
ab ipso in glória recipiátur æténa.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicántis Ecclésiæ réspice propítius,
et, huius sacrificii virtúte, concéde,
ut fámulus tuus Papa noster **N.**,
quem sacerdotem magnum tuo gregi præfecisti,
in electórum tuórum número constitúas sacerdotum.
Per Christum.

Post communionem

Caritátis tuæ, Dómine, suméntes sacra subsidia,
quæsumus, ut fámulus tuus Papa noster **N.**
misericórdiam tuam in Sanctórum glória
perpétuo colláudet, qui fidélis éxstitit
mysteriórum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C**Collecta**

Deus, immortalis pastor animárum,
réspice pópulum supplicántem, et præsta,
ut fámulus tuus Papa noster **N.**

qui Ecclesiæ tuæ in caritate præfuit,
fidélis dispensatóris remuneratiónem
cum grege sibi crédito misericórditer consequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem pacíficam pópuli tui, quæsumus, Dómine,
propítius intuére,
qua fámulum tuum Papam nostrum **N.**
tuæ misericórdiæ fidénter committimus, et præsta,
ut, qui tuæ caritátis et pacis
in humána familia fuit instruméntum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo lætári mereáur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam æténi accedéntes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo Papa nostro **N.**
suppliciter implorámus,
ut veritátis possessióne tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fidénter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO

A. Pro Episcopo diocæsano

Collecta

Da, quæsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus **N.** episcopus noster,
cui familiæ tuæ curam tradidísti,
cum múltiplici labóris fructu
gáudia Dómini sui ingrediátur æténa.
Per Dóminum.

quem Ecclésiæ tuæ
visibile voluisti fundaméntum unitátis in terris,
beatitúdini gregis tui feliciter aggregétur.
Per Christum.

B**Collecta**

Deus, qui Ecclésiæ tuæ fámulum tuum Papam nostrum **N.**
ineffábili tua dispositióne præesse voluisti,
præsta, quæsumus, ut, qui Fílii tui vices gerébat in terris,
ab ipso in glória recipiátur æténa.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicántis Ecclésiæ réspice propítius,
et, huius sacrificii virtúte, concéde,
ut fámulus tuus Papa noster **N.**,
quem sacerdotem magnum tuo gregi præfecisti,
in electórum tuórum número constitúas sacerdotum.
Per Christum.

Post communionem

Caritátis tuæ, Dómine, suméntes sacra subsidia,
quæsumus, ut fámulus tuus Papa noster **N.**
misericórdiam tuam in Sanctórum glória
perpétuo colláudet, qui fidélis éxstitit
mysteriórum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C**Collecta**

Deus, immortalis pastor animárum,
réspice pópulum supplicántem, et præsta,
ut fámulus tuus Papa noster **N.**

qui Ecclesiæ tuæ in caritate præfuit,
fidélis dispensatóris remuneratiónem
cum grege sibi crédito misericórditer consequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem pacificam pópuli tui, quæsumus, Dómine,
propítius intuére,
qua fámulum tuum Papam nostrum **N.**
tuæ misericórdiæ fidénter commítimus, et præsta,
ut, qui tuæ caritátis et pacis
in humana familia fuit instruméntum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo lætári mereáur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam æterni accedéntes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo Papa nostro **N.**
suppliciter implorámus,
ut veritátis possessióne tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fidénter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO

A. Pro Episcopo diœcesano

Collecta

Da, quæsumus, omnipotens Deus,
ut fámulus tuus **N.** episcopus noster,
cui familiæ tuæ curam tradidísti,
cum múltiplici labóris fructu
gáudia Dómini sui ingrediátur æterna.
Per Dóminum.

Super oblata

Imménsam cleméntiam tuam, Dómine,
 suppliciter implorámus,
 ut hoc sacrificium,
 quod fámulus tuus **N.** epíscopus noster,
 dum esset in córpore,
 maiestáti tuæ pro salúte fidélium óbtulit,
 ipsi nunc prosit ad véniam.
 Per Christum.

Post communionem

Prosit, quæsumus, Dómine,
 fámulo tuo **N.** epíscopo nostro
 misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia,
 ut Christi, in quo sperávit et quem prædicávit,
 ætérnum cápíat, his sacrificiis, consórtium.
 Per Christum.

B. Pro alio Episcopo**Collecta**

Deus, qui inter apostólicos sacerdotés
 fámulum tuum **N.** epíscopum (**vel** cardinálem)
 pontificáli fecísti dignitáte vigére,
 præsta, quæsumus,
 ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.
 Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus,
 pro fámulo tuo **N.** epíscopo (**vel** cardináli)
 quas tibi offérimus hóstias,
 ut, cui in hoc século pontificále donásti méritum,
 in cælésti regno
 Sanctórum tuórum iúbeas iungi consórtio.
 Per Christum.

Post communionem

Quæsumus, omnipotens et miséricors Deus,
ut fámulum tuum **N.** episcopum (vel cardinále),
quem in terris pro Christo legatióne fungi tribuísti,
his emundátum sacrificiis,
consedére fácias in cæléstibus cum ipso.
Per Christum.

3. PRO SACERDOTE**A****Collecta**

Præsta, quæsumus, Dómine,
ut fámulus tuus **N.** sacérdos,
quem in hoc sæculo commorántem
sacris munéribus decorásti,
in cælésti sede gloriósus semper exsúltet.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus,
ut fámulus tuus **N.** sacérdos,
per hæc sancta mystéria,
conspéctu semper claro conspíciat
quæ hic fidéliter ministrávit.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis salutáribus sacraméntis,
implorámus, Deus, cleméntiam tuam,
ut fámulum tuum **N.** sacerdotem,
quem fecísti mysteriórum tuórum dispensatórem in terris,
eórum fácias in cælis apérta veritate nutriri.
Per Christum.

B**Collecta**

Preces nostras, quæsumus, Dómine,
quas pro fámuli tui **N.** sacerdotís salute
suppliciter deférimus,
propitiátus exáudi,
ut, qui nómini tuo ministérium fidéle depéndit,
perpétua Sanctórum tuórum societáte lætétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut hoc sacrificium servitútis nostræ,
pro fámulo tuo **N.** sacerdote oblátum,
ipsi nunc prosit ad véniam,
qui illud in Ecclésia devóta tibi mente exhibuit.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ cælestis alimónia refécti,
te, Dómine, suppliciter exorámus,
ut, huius virtúte sacrificii,
fámulus tuus **N.** sacerdos
ante conspéctum tuum semper exsúltet,
qui in Ecclésia tua fidéliter ministrávit.
Per Christum.

4. PRO DIACONO**Collecta**

Concéde, quæsumus, miséricors Deus,
fámulo tuo **N.** diácono felicitátis æternæ consórtium,
cui donásti in Ecclésia tua cónsequi ministérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiâre, Dómine, fámulo tuo **N.** diácono,
pro cuius salúte hoc tibi sacrificium offérimus,
ut, sicut Christo Fílio tuo ministrávit in carne,
cum fidélibus servis exsúrgat in glóriam sempitérnam.
Per Christum.

Post communionem

Munéribus sacris repléti,
te, Dómine, humíliter deprecámur,
ut per hoc sacrificium fámulum tuum **N.** diáconum,
quem inter servos Ecclésiæ tuæ vocásti,
a mortis vínculis absolútum,
cum iis qui bene ministravérunt partem recíperere
et in gáudium tuum intráre benígne concédas.
Per Christum.

5. PRO RELIGIOSO**Collecta**

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut fámulus tuus **N.**,
qui pro Christi amóre perféctæ caritátis viam percúrrit,
in advéntu glóriæ tuæ lætétur,
et cum frátribus suis
de regni tui beatitúdine gáudeat sempitérna.
Per Dóminum.

6. PRO UNO DEFUNCTO**A****Collecta**

Deus, apud quem mórtui vivunt
et in quo Sancti tui plena felicitáte lætántur,
præsta supplicántibus nobis,

ut fámulus tuus **N.**,
 qui nunc temporáli huius mundi lúmine caret,
 ætérnæ tuæ lucis solátio perfruátur.
 Per Dóminum.

Super oblata

Pláceat tibi, Dómine, sacrificii præsentis oblátio,
 ut fámulus tuus **N.**,
 peccatórum véniam, quam quæsívit,
 te miseránte invéniens,
 cum Sanctis tuis semper exsúltet,
 et glóriam tuam in ætérnum colláudet.
 Per Christum.

Post communionem

Suméntes dona cæléstia, grátias tibi, Dómine, reférimus,
 humíliter deprecántes, ut fámulus tuus **N.**,
 per Fílii tui passiónem a peccatórum vínculis absolútus,
 feliciter váleat ad te perveníre.
 Per Christum.

B

Collecta

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ,
 et fámulum tuum **N.** gáudia ætérna suscípiant,
 ut, quem ad imáginem tuam creáre dignátus es
 et adoptiónis participem fecísti,
 iúbeas hereditátis tuæ esse consórtem.
 Per Dóminum.

Super oblata

Oblatióem nostram, quæsumus, Dómine,
 quam pro fámulo tuo **N.** fidénter exhibémus,
 placátus accípias.

ut ei per hoc sacrificium,
quod cunctis esse remédium singuláre voluísti,
salútem tribuas sempitérnam. Per Christum.

Post communionem

Recreáti sacri múnere alimónia, quáesumus, Dómine,
ut frater noster **N.**, mortis vínculis absolútus,
resurrectiónis Fílii tui participatióne lætétur.
Per Christum.

C

Collecta

Inclína, Dómine, précibus nostris aures tuæ pietátis,
et fámulo tuo **N.**
remissióne omnium tribue peccatórum,
ut in resurrectiónis die vivat,
et in lucis amœnitáte requiêscat.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Fílius panem vitæ nobis præbuit semetípsum,
et Sánguinem suum in póculum salutis effúdit,
miserére fámuli tui **N.**,
ut, quod tibi offérimus, sit illi causa salutis.
Per Christum.

Post communionem

Æternæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus pro fámulo tuo **N.**,
ut, mortálibus nexibus expeditus,
redemptórum possit adunári consórtio.
Per Christum.

7. PRO IUVENE DEFUNCTO

Collecta

Deus, qui ómnium hóminum vitam moderáris et témpora,
 hunc fámulum tuum **N.**,
 quem consummátum in brevi deflémus,
 tibi humíliter commendámus,
 ut in beatitúdine domus tuæ
 perénni fácias iuventúte vigére.
 Per Dóminum.

8. PRO DEFUNCTO
 QUI IN SERVITIO EVANGELII LABORAVIT

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine,
 pro fámulo tuo **N.** súpplīces deprecámur,
 ut, qui pro Evangélio dilatádo allaborávit assíduus,
 ad præmia regni mereátur intráre secúrus.
 Per Dóminum.

9. PRO DEFUNCTO
 POST LONGAM INFIRMITATEM CONSUMPTO

Collecta

Deus, qui fámulo tuo **N.** dedisti
 in ærúmnis tibi et infirmitáte servíre,
 concéde, quæsumus,
 ut, qui Fílii tui secúsus est paciéntiæ documéntum,
 eiúsdem glóriæ consequátur et præmíum.
 Per Dóminum.

10. PRO DEFUNCTO
REPENTINA MORTE SUBLATO

Collecta

Imménsam, Dómine, tuæ bonitátis osténde virtútem,
ut, qui fratrem nostrum **N.**
repentína flemus morte sublátum,
ad tuum confidámus transísse consórtium.
Per Dóminum.

11. PRO PLURIBUS DEFUNCTIS

A

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis **N.** et **N.**,
ut, quos regeneratiónis fonte mundásti,
ad cælestis vitæ beatitúdinem fácias pervenire.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámulis tuis **N.** et **N.**, Dómine,
tibi sacrificium offerétes,
súplices exorámus,
ut ad tuam misericórdiam illis conferéndam perpétuam
dignánte vota nostra perfícias.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cælestibus sacraméntis,
tuam cleméntiam humíliter deprecámur,
ut fámuli tui,
percipiétes hoc múnere véniam peccatórum,
regnum tuum introíre,
teque in ætérnum mereántur collaudáre.
Per Christum.

B**Collecta**

Tibi, Dómine, commendámus fámulos tuos **N.** et **N.**,
ut defúnti sáeculo tibi vivant,
et quæ, per fragilitátem carnis, peccáta
in mundi conversatióne commiserunt,
tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, quæsumus, Dómine,
fámulis tuis **N.** et **N.**,
pro quibus tibi hóstias placatiónis offérimus,
et quia in hac vita tibi mansérunt fidéles,
apud te pia illis retribútio donétur.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut fámulos tuos, per huius sacraménti virtútem,
in congregatióne iustórum
ætérnæ beatitúdinis iúbeas esse consórtes.
Per Christum.

C**Collecta**

Omnípotens sempitérne Deus,
cui numquam sine spe misericórdiæ supplicátur,
propitiáre fámulis tuis **N.** et **N.**,
ut, qui de hac vita in tui nóminis confessiône discessérunt,
Sanctorum tuórum número fácias aggregári.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus, cuius Fílius
se tibi óbtulit hóstiã vivã,
áccipe, quæsumus, Ecclésiæ tuæ sacrificiũ,
ut fámuli tui **N.** et **N.**, a peccátis ómnibus absolúti,
ad præmiũ immortalitátis mereántur pertíngere.
Per Christum.

Post communionem

Puríficent nos, quæsumus,
omnípotens et miséricors Deus,
sacraménta quæ sumpsimus, et præsta,
ut hoc sacrificiũ sit nobis intercèssio ad véniam,
sit fragíliũ fortitúdo,
sit in ómnibus firmaméntum,
sit vivis atque defúnctis remíssio ómnium peccatórum,
et pignus redemptiónis æternæ.
Per Christum.

12. PRO CONIUGIBUS DEFUNCTIS**Collecta**

Fámulos tuos **N.** et **N.**,
quæsumus, Dómine, miserátus absólve,
ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
in æternã, tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
Per Dóminum.

Vel (pro uno tantum coniuge defuncto):

Fámulum tuum (Fámulam tuam) **N.**,
quæsumus, Dómine,
miserátus absólve,
et fámulam tuam (fámulum tuum) **N.**

contínua pietáte custódi,
ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
in ætérna, tuæ caritátis plenitúdo coniúgat.
Per Dóminum.

13. PRO PARENTIBUS

Collecta

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti,
miserére cleménter patri et matri meæ
(paréntibus nostris),
eorúmque peccáta dimítte,
meque (nosque) eos in ætérnæ claritátis gáudio
fac vidére.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe sacrificium, Dómine,
quod tibi pro patre et matre mea
(paréntibus nostris) offérimus,
eisque gáudium sempitérnum
in regióne vivórum concéde,
meque (nosque) cum illis
felicitatí Sanctórum coniúnge.
Per Christum.

Post communionem

Cæléstis participátio sacraménti,
quæsumus, Dómine,
patri et matri meæ (paréntibus nostris)
réquiem et lucem obtíneat perpétuam,
meque (nosque) cum illis glória tua sátiet sempitérna.
Per Christum.

14. PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, PROPINQUIS ET BENEFECTORIBUS

Collecta

Deus, vénia largítor et humánæ salútis amátor,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut nostræ congregatiónis fratres,
propínquos et benefactóres,
qui ex hoc sáculo transiérunt,
beáta María semper Vírgine intercedénte
cum ómnibus Sanctis tuis,
ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, cuius misericórdiæ non est númerus,
súscipe propítius preces humilitátis nostræ,
et animábus fratrum,
propinquórum et benefactórum nostrórum,
per hæc sacraménta salútis nostræ,
cunctórum remissionem tríbe peccatórum.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut ánimæ fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum,
pro quibus hoc sacrificium laudis
tuæ obtúlimus maiestáti,
per huius virtútem sacraménti
a peccátis ómnibus expiátæ,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem.
Per Christum.

Lectio prima

1

Scio quod Redemptor meus vivit

Lectio libri Iob

19, 1. 23-27 a

Respondens Iob dixit: « Quis mihi tribuat ut scribântur sermões mei? Quis mihi det ut exarëntur in libro stilo férreo, et plumbi lámína vel celte sculpântur in sílice?

Scio enim quod redemptor meus vivit, et in novísimo die de terra surrectúrus sum. Et rursum circúmdabor pelle mea et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 7 et 8 b et 9 a. 13-14 (R.: 13)

R. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

- 1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.
- 4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
óm nibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini et vísitem templum eius. R.
- 7 Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.
- 8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.
- 9 Ne avértas fáciem tuam a me. R.
- 13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
- 14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

2

* *Quasi holocausti hostiam accepit illos.*

Lectio libri Sapiéntiæ 3, 1-9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflictio éxitus illórum, et quod a nobis est iter, exterminium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respectus illórum.

Fulgébunt iusti et tamquam scintillæ in arundinétio discúrrent; iudicábunt nátiónes et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiescent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio libri Sapiéntiæ 3, 1-6. 9

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflictio éxitus illórum, et quod a nobis est iter, exterminium; illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Qui confídunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiescent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 114, 5 et 6; 115, 10-11. 15-16 ac (R.: Ps 114, 9)

R. Ambulábo coram Dómino in regione vivéntium.

vel Allelúia.

- 5 Miséricors Dóminus et iustus,
et Deus noster miserétur.
- 6 Custódiens párvulos Dóminus;
humiliátus sum, et salvum me fáciat. R.
- 10 Crédidi, étiam cum locútus sum:
« Ego humiliátus sum nimis ».
- 11 Ego dixi in trepidatióne mea:
« Omnis homo mendax ». R.
- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 O Dómine, ego servus tuus.
Dirupísti víncula mea. R.

3

Ætas senectutis vita immaculata

Léctio libri Sapiéntiæ

4, 7-15

Iustus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigerio erit; senéctus enim venerábilis est non diutúrna neque annórum número computáta; caní autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta.

Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est: raptus est, ne malítia mutáret intelléctum eius, aut ne fictio decíperet ánimam illius; fascinátio enim nugacitátis obsúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia.

Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illius, propter hoc prope rávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Pópuli autem vidéntes et non intellegéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália, quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos eius et respéctus in eléctos illius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (ꝛ.: 4 a b)

ꝛ. Si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum **ꝛ.**

Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. **ꝛ.**

Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. **ꝛ.**

Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. **ꝛ.**

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínquium.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi coligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérſa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum: exsultábimus et lætábimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. **℞.**

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
óm̄nibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. **℞.**

5

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum

3, 17-26

Repúlsa est a pace ánima mea, oblítus sum bonórum,
et dixi: « Périit finis meus, et spes mea a Dómino ».

Recordáre paupertátis et transgressiόνis meæ, ab-
sínthii et fellis; memória memor ero et tabéscet in me
ánima mea: hæc récolens in corde meo, ídeo sperábo.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúpti,
quia non defecerunt miseratiónes eius. Novi dilúculo,
multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; propterea
exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ
quærénti illum; bonum est præstolari cum siléntio sa-
lutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 6-7 bc. 17-18. 20-21 (℞.: 3 b)

℞. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a século sunt.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. **℞.**

- 17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitatibus meis érué me.
- 18 Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte univérsa delícta mea. **R.**
- 20 Custódi ánimam meam, et érué me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
- 21 Innocéntia et æquitas custódiant me,
quia sustinuí te. **R.**

6

Qui dormiunt in terræ pulvere evigilabunt.

Léctio libri Daniélis prophétæ

12, 1-3

In diébus illis, ego Dániel lugébam, et audívi hoc verbum Dómini: « In témpore illo consúrget Míchael princeps magnus, qui stat pro filiis pópuli tui; et véniét tempus quale non fuit ab eo ex quo gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud.

Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit scriptus in libro.

Et multi de his qui dórmiunt in terræ púlvere evigilábunt: álíi in vitam ætérnam, et álíi in oppróbrium, ut vídeant semper.

Qui autem docti fúerint fulgébunt quasi splendor firmaménti, et qui ad iustítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2. 3. 5 bcd (**R.**: 3 a)

R. Sitívit ánima mea ad Deum vivum.

- 2 Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus. **R.**

Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum:
quando véniam et apparebo ante fáciem Dei? **R.**

Quóniam transibam in locum tabernáculi admirábilis
usque ad domum Dei,
in voce exsultatiónis et confessiόνis. **R.**

7

Bene et religiose de resurrectione cogitans.

Léctio libri secúndi Machabæórum **12, 43-46**

In diébus illis:

Facta collatióne, duódecim mília drachmas argénti
misit Iudas, princeps Israel, Ierosólyman offérri pro
peccátis mortuórum sacrificium, bene et religiose de
resurrectiÓne cógitans (nisi enim eos, qui ceciderant,
resurrectúros speráret, supérfluum viderétur et vanum
oráre pro mórtuis), et quia considerábat quod hi, qui
cum pietáte dormitiÓnem accéperant, óptimam habérent
repósitam grátiam.

Sancta ergo et salúbris est cogitatio pro defúntis
exoráre, ut a peccátis solvántur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 8 et 10. 13-14. 15-16. 17-18 (R.: Ps 36, 39 a)

R. Salus iustórum a Dómino.

Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. **R.**

Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.

- 14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. *R.*
- 15 Homo sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorebit.
- 16 Spirat ventus in illum, et non subsístet,
et non cognóscet eum ámplius locus eius. *R.*
- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in fílios filiórum;
- 18 in eos qui servant testaméntum eius,
et mémoires sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. *R.*

Lectio secunda

1

*Iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus
ab ira per ipsum.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

5, 5-11

Spes non confúndit, quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est. Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et aúdeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est.

Multo ígitur magis iustificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii eius, multo magis reconciliáti salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur

in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliatióem accépiimus.

Verbum Dómini.

2

Ubi abundavit peccatum, superabundavit gratia.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 17-21

Fratres:

Si unius delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiae et donatiónis iustítiae accipiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per unius delíctum in omnes hómínes in condemnatióem, sic et per unius iustítiam in omnes hómínes in iustificatióem vitæ.

Sicut enim per inobædiéntiam unius hómínis, peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obæditiónem iusti constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delíctum.

Ubi autem abundávit peccátum, superabundávit grátia; ut, sicut regnávit peccátum in morte, ita et grátia regnet per iustítiam in vitam ætérnam, per Iesum Christum Dóminum nostrum. — Verbum Dómini.

3

*

In novitate vitæ ambulemus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 6, 3-9

Fratres:

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepúlta ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quem-

ádmóduꝃ suscítátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdiꝃi mortis eius, sed et resurrectióꝃis érimus. Hoc sciéꝃtes quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéꝃtes quod Christus suscítátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

6, 3-4. 8-9

Fratres:

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quem ádmóduꝃ suscítátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéꝃtes quod Christus suscítátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

4

Exspectantes redemptionem corporis nostri.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 14-23

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi fílii Dei sunt.

Non enim accepistis spírítum servitútis iterum in timórem, sed accepistis Spírítum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ». Ipse Spírítus testimónium reddit una cum spírítu nostro, quod sumus filii Dei.

Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur.

Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelánda est in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspectat.

Vanitati enim creatúra subiécta est, non volens sed propter eum qui subiécit, in spe; quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiόνis in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congemiscit et compárturít usque adhuc. Non solum autem, sed et nos ipsi primitias Spírítus habéntes, et ipsi intra nos gemimus adoptiόνem filiórum exspectántes, redemptiόνem córporis nostri.

Verbum Dómini.

5

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádídít illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad d́xteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládus?

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quáelibet creatúra póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro. — Verbum Dómini.

6

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

14, 7-9. 10 b-12

Fratres:

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. *Sive enim vívimus, Dómino vívimus; sive mórimur, Dómino mórimur: sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.* In hoc enim Christus et mórtuus est *et vixit*, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Omnes stábitus ante tribúnal Dei. Scriptum est enim: « Vivo ego, dicit Dóminus, mihi flectétur omne genu, et omnis lingua confitébitur Deo ».

Itaque unusquisque nostrum pro se ratióne reddet Deo. — Verbum Dómini.

*

In Christo omnes vivificabuntur.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 20-24 a. 25-28

Fratres:

Nunc Christus resurrexit a mórtuis, primitiæ dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquisque autem in suo órdine: primitiæ Christus, deínde hi qui sunt Christi in advéntu eius. Deínde finis, cum tradiderit Regnum Deo et Patri.

Opórtet autem illum regnáre, « donec ponat omnes inimícos sub pédibus eius ». Novíssima autem inimica destruétur mors; « ómnia enim subiécit sub pédibus eius ».

Cum autem dicat: « Omnia subiécta sunt », sine dúbio præter eum qui subiécit ei ómnia. Cum autem subiécta fúerint illi ómnia, tunc ipse Fílius subiéctus erit illi, qui sibi subiécit ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 20-23

Fratres:

Nunc Christus resurrexit a mórtuis, primitiæ dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquisque autem in

suo ordine: primitiæ Christus, deinde hi qui sunt Christi in advéntu eius. — Verbum Dómini.

8

Absorpta est mors in victoria.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 51-57

Fratres:

Ecce mystérium vobis dico: Non omnes quidem dormiémus, sed omnes immutábimur.

In mométo, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim, et mórtui suscitabúntur incorrúpti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptibile hoc indúere incorruptélam, et mortále indúere immortalitátem.

Cum autem corruptibile hoc indúerit incorruptélam, et mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: « Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? »

Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti Lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Verbum Dómini.

9

*Quæ videntur, temporalia sunt;
quæ autem non videntur, æterna sunt.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 14 — 5, 1

Fratres:

Scimus quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum,

et nos cum Iesu suscitábit, et constituet vobíscum. Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus; sed, licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsentí est leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt quæ autem non vidéntur ætérna sunt.

Scimus enim quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cælis. — Verbum Dómini.

10

Habemus domum æternam in cælis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 1. 6-10

Fratres:

Scimus quóniam, si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cælis.

Audéntes igitur semper, et sciéntes quóniam, dum præsentés sumus in corpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus et non per spéciem), audémus autem et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a corpore et præsentés esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, sive præsentés sive abséntes, placére illi.

Omnes enim nos manifestári oportet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque pro eis quæ per corpus gessit, sive bonum sive malum. — Verbum Dómini.

11

*Transfigurabit corpus humilitatis nostræ,
conforme fieri corpori gloriæ suæ.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénes

3, 20-21

Fratres:

Noster municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitátis nostræ, conforme fieri córpori glóriæ suæ, secúndum operatiónem, qua possit étiam subícere sibi ómnia. — Verbum Dómini.

12

Semper cum Domino erimus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénes

4, 13-14. 17 b-18

Nólumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Iesus mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo.

Et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Verbum Dómini.

13

Si commortui sumus, et convivemus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 2, 8-13

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitátum esse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Iesu, cum glória æténa.

Fidélis sermo; nam, si commórtui sumus, et convivémus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábitur, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Verbum Dómini.

14

Videbimus eum sicuti est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-2

Caríssimi:

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognóscit nos, quia non cognóvit eum.

Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est. — Verbum Dómini.

15

*Transivimus de morte in vitam,
quoniam diligimus fratres.*

Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli 3, 14-16

Carissimi:

Nos scimus quoniam transivimus de morte in vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicida est, et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in se manentem.

In hoc novimus caritatem: quoniam ille pro nobis animam suam posuit, et nos debemus pro fratribus animas ponere. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 25, 34

℞. Alleluia. √. Venite, benedicti Patris mei,
dicit Dominus;
possidete paratum vobis Regnum
a constitutione mundi. ℞. Alleluia.

*Gaudete et exultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
5, 1-12 a

In illo tempore:

Videns Iesus turbas ascendit in montem, et, cum

sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, et apertis os suum docebat eos dicens:

« Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.

Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum caelorum.

Beati estis, cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis ».

Verbum Domini.

2

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Alleluia. ʒ. Benedictus es, Pater,
Domine caeli et terrae,
quia mysteria Regni parvulis revelasti.

℞. Alleluia.

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

11, 25-30

In illo tempore, respondens Iesus dixit: « Confiteor tibi, Pater, Domine caeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Phil 3, 20

R. Allelúia. *℣*. Conversátio nostra in cælis est,
unde étiam Salvatórem exspectámus,
Dóminum nostrum Iesum Christum.
R. Allelúia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis parábolam hanc: « Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso. Quínque autem ex eis erant fátuæ et quínque prudéntes; fátuæ enim accéptis lampádibus suis non sumpserunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: "Ecce sponsus, exíte óbviám ei". Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixerunt: "Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur".

Respondérunt prudéntes dicéntes: "Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite vobis".

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines dicéntes: "Dómine, Dómine, áperi nobis". At ille respóndens ait: "Amen dico vobis, nescio vos".

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ». Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mt 25, 34

℞. Allelúia. ʒ. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. ℞. Allelúia.

Venite, benedicti Patris mei.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Matthæum

25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ. Et congregabúntur ante eum omnes gentes; et separábit eos ab ívicem,

sicut pastor ségregat oves ab hædis, et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infirmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicétes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperuímus? quando autem te vídimus infirmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infirmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicétes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infirmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quámdiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ".

Et ibunt hi in supplicium ætérnum, iusti autem in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 11, 25 a

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum resurrectio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me,
non moriétur in ætérnum.
℞. Allelúia.

Adulescens, tibi dico: surge

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 11-17

In illo témpore:

Abiit Iesus in civitátem, quæ vocátur Naim, et ibant cum illo discípuli eius et turba copiósa.

Cum autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúctus efferebátur filius únicus matris suæ; et hæc vídua erat, et turba civitátis multa cum illa.

Quam cum vidisset Dóminus, misericórdia motus super ea, dixit illi: « Noli flere ».

Et accessit et tétigit lóculum. Hi autem qui portábant stetérunt.

Et ait: « Aduléscent, tibi dico: surge ». Et resédit qui erat mórtuus; et cœpit loqui, et dedit illum matri suæ.

Accépit autem omnes timor, et magnificábant Deum dicéntes: « Prophéta magnus surréxit in nobis » et « Deus visitávit plebem suam ». Et éxiit hic sermo in univérsam Iudæam de eo, et omnem circa regiónem.

Verbum Dómini.

6

Alleluia

Phil 3, 20

℞. Allelúia. ʒ. Conversátio nostra in cælis est,
unde étiam Salvatórem exspectámus,
Dóminum nostrum Iesum Christum.
℞. Allelúia.

Et vos estote parati.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apé-riant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciat illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi. Hoc autem scitóte quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis Fílius hóminis venit ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Ap 14, 13

℞. Allelúia. ʒ. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur:
requiéscent a labóribus suis;
ópera enim illórum sequúntur illos.
℞. Allelúia.

Hodie mecum eris in paradiso.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam

23, 33. 39-43

Postquam venérunt mílites in locum qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixerunt Iesum et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris.

Unus autem de his qui pendébant latrónibus blasphemábat eum dicens: « Nonne tu es Christus? salvum fac temetípsum et nos ».

Respóndens autem alter increpábat illum, dicens: « Nequē tu times Deum, quod in eádem damnatióne es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recípimus; hic vero nihil mali gessit ».

Et dicébat: « Iesu, meménto mei cum véneris in Regnum tuum ».

Et dixit illi Iesus: « Amen dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Ap 1, 5-6

℞. Allelúia. √. Iesus Christus
est primogénitus mortuórum;
ipsi glória et impérium
in sácula sæculórum. Amen.
℞. Allelúia.

* *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam

23, 44-46. 50. 52-53; 24, 1-6 a

Erat fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in uni-

vérſa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens exspirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir bonus et iustus, accéssit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu; et depósitum invólvit síndone et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Prima autem sabbatórum, valde dilúculo, venérunt mulíeres ad monuméntum, portántes quæ paráverant arómata, et invenérunt lápidem revolútum a monuménto. Et ingressæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti.

Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: « Quid quæritis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

23, 44-46. 50. 52-53

Erat fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérſa terra usque in horam nonam. Et obscurátus est sol, et velum templi scissum est médium.

Et clamans voce magna Iesus ait: « Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum ». Et hæc dicens exspirávit.

Et ecce vir, nómine Ioseph, qui erat decúrio, vir

bonus et iustus, accessit ad Pilátum et pétiit corpus Iesu; et depósitum invólvit síndone et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat. — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. γ. Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam.

℞. Allelúia.

*

*Nonne hæc oportuit pati Christum,
et intrare in gloriam suam?*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 24, 13-35

Ecce duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et ait ad illos: « Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínicem ambulántes? » Et steterunt tristes.

Et respóndens unus, cui nomen Cléopas, dixit ei: « Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? »

Quibus ille dixit: « Quæ? »

Et illi dixerunt ei: « De Iesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, et quómo do eum tradiderunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatió nem mortis, et crucifixerunt eum.

Nos autem sperabá mus quia ipse esset redemptúrus Israel; at nunc super hæc ómnia tértia dies hódie quod hæc facta sunt.

Sed et mulieres quædam ex nostris terruerunt nos; quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum et, non invénto córpore eius, venérunt dicétes se étiam visió nem angelórum vidisse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum, et ita invenérunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non vidérunt ».

Et ipse dixit ad eos: « O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt prophætæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? »

Et incípiens a Móyse et ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant.

Et appropinquavérunt casté llo quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegerunt illum dicétes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recumberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixerunt ad ínvicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgétes eádem hora regressi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicétes: « Surréxit Dóminus vere et apparuit Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómo modo cognóverunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

24, 13-16. 28-35

Ecce duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die prima sábbati in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent, et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent.

Et appropinquavérunt castélló quo ibant, et ipse se finxit lóngius ire. Et coegerunt illum dicétes: « Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est iam dies ». Et intrávit ut manéret cum illis.

Et factum est, dum recumberet cum illis, accépit panem, et benedíxit ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognóverunt eum; et ipse evánuit ab eis.

Et dixerunt ad ínicem: « Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loquerétur in via et aperíret nobis Scriptúras? » Et surgétes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem; et invenérunt congregátos Undecim et eos qui cum ipsis erant, dicétes: « Surréxit Dóminus vere et appáruit Simóni ».

Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via, et quómo modo cognóverunt eum in fractióne panis.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 25, 34

℞. Allelúia. γ. Veníte, benedícti Patris mei,
dicit Dóminus;
possidéte parátum vobis Regnum
a constitutióne mundi. ℞. Allelúia.

*Qui verbum meum audit et credit,
... transiit a morte in vitam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 5, 24-29

In illo témpore:

Respóndit Iesus Iudæis: « Amen, amen dico vobis: Qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, habet vitam ætérnam, et in iudícium non venit, sed tránsiit a morte in vitam.

Amen, amen dico vobis: Venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei, et qui audierint vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Fílio vitam habére in semetípso, et potestátem dedit ei iudícium fácere, quia Fílius hóminis est.

Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes qui in monuméntis sunt, áudient vocem eius; et procédent qui bona fecérunt in resurrectiόνem vitæ, qui vero mala egerunt in resurrectiόνem iudícii ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 39

℞. Allelúia. γ. Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resúscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

*Qui credit in Filium habet vitam æternam,
et resuscitabo eum in novissimo die.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 37-40

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eíciam foras. Quia descénderi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me. Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne quod dedit mihi non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Hæc est enim volúntas Patris mei, ut omnis qui videt Fílium et credit in eum, hábeat vitam ætérrnam; et resuscitábo ego eum in novíssimo die ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia

Io 6, 51-52

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum panis vivus,
qui de cælo descénderi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérrnum. ℞. Allelúia.

*Qui manducat hunc panem habet vitam æternam,
et ego resuscitabo eum in novissimo die.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Ego sum panis vivus, qui de cælo descénderi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérrnum, panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudæi ad ínvicem dicétes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis et bibéritis eius ságuinem, non habéitis vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem habet vitam ætérrnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt.

Qui mandúcat hunc panem vivet in ætérrnum ». Verbum Dómini.

13

Alleluia

Io 11, 25 a. 26

℞. Allelúia. ʒ. Ego sum resurréctio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in ætérrnum.
℞. Allelúia.

*

Ego sum resurrectio et vita.

✠ Lécctio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

11, 17-27

In illo témpore:

Venit Iesus Bethániam, et invénit Lázarum quáttor dies iam in monuménto habéntem. Erat autem Be-

thánia iuxta Hierosólymam quasi stádiis quíndecim. Multi autem ex Iudáeis vénerant ad Martham et Maríam, ut consolaréntur eas de fratre.

Martha ergo, ut audívit quia Iesus venit, occúrrit illi; Maríam autem domi sedébat.

Dixit ergo Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quaecúmque popósceris a Deo dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrectione, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in ætérnum. Cre-dis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

11, 21-27

In illo témpore:

Dixit Martha ad Iesum: « Dómine, si fuísses hic, frater meus non esset mórtuus; sed et nunc scio quia quaecúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus ».

Dicit illi Iesus: « Resúrget frater tuus ».

Dicit ei Martha: « Scio quia resúrget in resurrectione, in novíssimo die ».

Dixit ei Iesus: « Ego sum resurréctio et vita; qui credit in me, et si mórtuus fúerit, vivet, et omnis qui vivit et credit in me non moriétur in ætérnum. Cre-dis hoc? »

Ait illi: « Utique, Dómine; ego crédidi quia tu es
Christus Fílius Dei, qui in mundum venísti ».
Verbum Dómini.

14

Alleluia

Io 3, 16

℞. Allelúia. γ. Sic Deus diléxit mundum
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum
habet vitam ætérnam. ℞. Allelúia.

Lazare, veni foras

✠ Léctio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

11, 32-45

In illo témpore:

Cum venísset María, soror Lázari, ubi erat Iesus, vi-
dens eum cécidit ad pedes eius, dicens ei: « Dómine, si
fuísses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo, ut vidit eam plorántem et Iudæos, qui
vénerant cum ea, plorántes, fréruit spírítu et turbávit
seípsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est
Iesus.

Dicébant ergo Iudæi: « Ecce quómo do amábat
eum! »

Quidam autem dixerunt ex ipsis: « Non póterat hic,
qui apéruit óculos cæci, fácere ut et hic non moreré-
tur? »

Iesus ergo rursus fremens in semetípso venit ad
monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósi-
tus erat ei.

Ait Iesus: « Tóllite lápidem ». Dicit ei Martha, so-

ror eius qui mórtuus fúerat: « Dómine, iam fetet, quadriduánus enim est ».

Dicit ei Iesus: « Nonne dixi tibi quóniam, si crederis, vidébis glóriam Dei? »

Tulérunt ergo lápidem; Iesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: « Pater, grátias ago tibi quóniam audísti me. Ego autem sciébam quia semper me audis; sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi, ut credant quia tu me misísti ».

Et hæc cum dixisset, voce magna clamávit: « Lázarè, veni foras ». Pródiit qui fúerat mórtuus ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta.

Dicit Iesus eis: « Sólvite eum et sínite eum abire ».

Multi ergo ex Iudæis, qui vénerant ad Mariám et viderant quæ fecit, credidérunt in eum.

Verbum Dómini.

15

Alleluia

Ap 14, 13

℞. Allelúia. ʒ. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur: requiéscant a labóribus suis; ópera enim illórum sequúntur illos.

℞. Allelúia.

* *Si granum frumenti mortuum fuerit, multum fructum affert.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Ioánnem

12, 23-28

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplulis suis: « Venit hora ut glori-

ficétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiet eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hora hac? Sed proptérea veni in horam hanc. Pater, glorífica tuum Nomen ».

Venit ergo vox de cælo: « Et glorificávi, et íterum glorificábo ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 23-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Venit hora ut glorificétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiet eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater.

Verbum Dómini.

16

Alleluia

Io 6, 40

℞. Allelúia. ⁊. Hæc est volúntas Patris mei,
 ut omnis qui credit in me
 hábeat vitam ætérnam,
 et ego resuscitábo eum in novíssimo die,
 dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

In domo Patris mei mansiones multæ sunt.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem 14, 1-6

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me créдите. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Si quo minus dixísem vobis, quia vado paráre vobis locum?

Et, si abíero et præparávero vobis locum, íterum vénio et accípiam vos ad meípsum, ut, ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado, scitis viam ».

Dicit ei Thomas: « Dómine, nescímus quo vadis, et quómodo póssumus viam scire? »

Dicit ei Iesus: « Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me ». — Verbum Dómini.

17

Alleluia

Io 6, 39

℞. Allelúia. ⁊. Hæc est volúntas Patris mei,
 ut omne, quod dedit mihi,
 non perdam ex eo,
 sed resúscitem illud in novíssimo die,
 dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

Volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 24-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitútionem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum et notum fáciam, ut dilécio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

18

Alleluia

Io 11, 25 a. 26

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum resurrectio et vita,
dicit Dóminus;
qui credit in me, non moriétur in ætérnum.
℞. Allelúia.

Inclinato capite, tradidit spiritum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 17-18. 25-30

In illo témpore:

Báiulans sibi crucem, exívit Iesus in eum qui dicitur Calváriæ locum, quod hebráice dicitur Gólgotha, ubi eum crucifixerunt; et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Iesum.

Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne.

Cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem quem diligebat, dicit matri: « Mulier, ecce filius tuus »; deinde dicit discipulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua.

Postea sciens Iesus quia iam omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dicit: « Sitio ». Vas positum erat aceto plenum; spongiam ergo plenam aceto hyssopo circumponentes obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: « Consummatum est ».

Et, inclinato capite, tradidit spiritum.
Verbum Domini.

V. IN EXSEQUIIS PARVULORUM

A. In exsequiis parvuli baptizati

1

Ant. ad introitum

Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
percípíte regnum, quod vobis parátum est
ab origine mundi.

Collecta

Clementíssime Deus, qui sapiéntiæ tuæ consíliis
hunc párvulum, in ipso vitæ límine, ad te vocásti,
preces nostras benígnus exáudi, et præsta,
ut cum ipso,
quem baptísmatis grátia adoptiόνis tibi fílium effecísti,
et in regno tuo iam crédimus commorári,
nos étiam ætérnæ vitæ tribuas esse aliquándo consórtes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1922-1929.

Super oblata

Hæc múnera, tibi, Dómine, obláta sanctífica,
ut, quem paréntes a te donátum tibi reddunt infántem,
ipsum læti in regno tuo mereántur amplécti.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Cf. Rom 6, 4. 8

Consepúlta cum Christo per baptísmum in mortem,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

Post communionem

Córpóris, Dómine,
et Sánguini Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutrírre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæroríbus confortári.
Per Christum.

2. Aliæ orationes**Collecta**

Deus, qui mæroré scis corda nostra cómpri
propter huius infántis excéssum,
præsta, ut, quem iam hac vita defúntum,
te disponénte, deflémus,
ætérnam in cælo sedem credámus adéptum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis
submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Post communionem

Divíno múnere satiáti, te, Dómine, deprecámur,
ut, qui hunc infántem
ad mensam tríbuis regni cæléstis accúbere,
eándem et nos participáre concédas.
Per Christum.

Lectio prima

1

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

25, 6 a. 7-9

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium píngruum.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérſa terra, quia Dóminus locútus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus eum; exsultábimus et lætábimur in salutári eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. **R.**

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. **R.**

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. **R.**

2

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Léctio libri Lamentatiónum

3, 22-26

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúpti,
quia non defecerunt miseratiónes eius. Novi dilúculo,
multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; proptérea
expectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ
quærénti illum; bonum est præstolari cum siléntio sa-
lutáre Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 20-21 (**R.**: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

5 Dirige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salutis meæ. **R.**

- 6 Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáeculo sunt.
- 7 Secundum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. **R.**
- 20 Custódi ánimam meam, et érue me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
- 21 Innocéntia et æquitas custódiant me,
quia sustínui te. **R.**

Lectio secunda

1

Credimus quia simul vivemus cum Christo.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

6, 3-4. 8-9

Ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. — Verbum Dómini.

2

Sive vivimus sive morimur, Domini sumus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

14, 7-9

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus; sive mórimur, Dó-

míno mórimur: sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

In hoc enim Christus et mórtuus est et vixit, ut et mortuórum et vivórum dominétur.

Verbum Dómini.

3

In Christo omnes vivificabuntur.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

15, 20-23

Fratres:

Nunc Christus resurréxit a mórtuis, primítiae dormiéntium; quóniam enim per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.

Sicut enim in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unusquisque autem in suo órdine: primítiae Christus, deínde hi qui sunt Christi in advéntu eius. — Verbum Dómini.

4

*Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem,
ut essemus sancti.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 1, 3-5

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cælestibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essemus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritate; qui prædestinávit nos in adoptióne filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ.

Verbum Dómini.

5

Semper cum Domino erimus.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses 4, 13-14. 17 b-18

Nolumus vos ignorare, fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Iesus mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo.

Et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

℞. Allelúia. ʒ. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
℞. Allelúia.

Venite ad me, ... et ego reficiam vos.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum
11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium,

nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 6, 39

℞. Allelúia. ʒ. Hæc est volúntas Patris mei,
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo,
sed resúscitem illud in novíssimo die,
dicit Dóminus. ℞. Allelúia.

* *Hæc est voluntas Patris mei
ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo.*

✠ Léctio sancti Evangelii secúndum Ioánnem 6, 37-40

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eiciam foras. Quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Hæc est autem volúntas Patris mei, ut omnis qui videt Fílium et credit in eum hábeat vitam ætérnam; et resuscitábo ego eum in novíssimo die ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioannem

. 6, 37-39

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum, qui venit ad me, non eiciam foras. Quia descénderi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem eius qui misit me.

Hæc est autem volúntas eius, qui misit me, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die.

Verbum Dómini.

3

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. ʒ. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne no-
stra. ℞. Allelúia.

Si credideris, videbis gloriam Dei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

11, 32-38. 40

In illo témpore:

Cum venisset María, soror Lázari, ubi erat Iesus, videns eum cécidit ad pedes eius dicens ei: « Dómine, si fuisses hic, non esset mórtuus frater meus ».

Iesus ergo, ut vidit eam plorántem et Iudæos, qui vénerant cum ea, plorántes, frémit spírítu et turbávit se ipsum, et dixit: « Ubi posuístis eum? »

Dicunt ei: « Dómine, veni et vide ». Lacrimátus est Iesus.

Dicébant ergo Iudæi: « Ecce quómodo amábat eum! »

Quidam autem dixerunt ex ipsis: « Non póterat hic, qui apéruit óculos cæci, fácere ut et hic non moreretur? » Iesus ergo rursus fremens in semetípso venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei.

Dicit Iesus Marthæ: « Nonne dixi tibi quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? »

Verbum Dómini.

4

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

℞. Allelúia. γ. Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne no-
stra. ℞. Allelúia.

Ecce mater tua.

✠ Lécitio sancti Evangéllii secúndum Ioánnem

19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce filius tuus »; deín-
de dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósito erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádedit spíritum.

Verbum Dómini.

B. In exsequiis parvuli nondum baptizati

Si quis parvulus, quem parentes baptizari volebant, ante baptismum mortuus fuerit, Ordinarius loci, adiunctis pastoralibus consideratis, permittere potest ut eius exsequiæ celebrentur in ipsa domo defuncti, aut etiam iuxta illum typum exsequiarum, qui de more pro ceteris in regione adhibetur.

In huiusmodi exsequiis habeatur de more liturgia verbi, prouti in Rituali describitur. Si tamen opportuna aliquando iudicatur Missæ celebratio, adhibeantur textus qui sequuntur.

In catechesi autem advigilandum est, ne doctrina de necessitate baptismi in mentibus fidelium obscuretur.

Ant. ad introitum

Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum,
et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor,
neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Fidélium tuórum, Dómine, súscipe vota,
ut, quos permíttis infántis sibi erépti desidério déprimi,
eósdem concédas
in tuæ spem miseratiónis fidénter attólli.
Per Dóminum.

Vel:

Scrutátor córdium, Deus, et piíssime consolátor,
qui horum paréntum fidem novísti,
præsta, ut infántem suum,
quem plorant hac vita defúntum,
tuæ séntiant divínæ pietáti commíssum.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1932-1935.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 779-783.

Ant. ad communionem

Is 25, 8

Præcipitábit Dóminus mortem in sempitérnum,
et áuferet Deus lácrimam ab omni fácie.

Post communionem

Córporis, Dómine,
et Sánguinis Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutrírre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæroribus confortári.
Per Christum.

Lectio prior

1

Præcipitabit Dominus mortem in sempiternum.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

25, 6 a. 7-8 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguim.

Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (ꝛ.: 3 b)

ꝛ. Qui sústinent te, Dómine, non confundéntur.

- 4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
- 5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. ꝛ.
- 6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a século sunt.
- 7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. ꝛ.
- 17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitátibus meis érué me.
- 20 Custódi ánimam meam, et érué me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. ꝛ.

Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

Lectio libri Lamentationum

3, 22-26

Misericordiæ Dómini, quia non sumus consúpti, quia non defecerunt miseratiónes eius. Novi dilúculo, multa est fides tua.

« Pars mea Dóminus », dixit ánima mea; propterea exspectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum; bonum est præstolari cum siléntio salutare Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6 et 7 bc. 17 et 20 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.

6 Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a século sunt.

7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.

17 Diláta angústias cordis mei,
et de necessitátibus meis érué me.

20 Custódi ánimam meam, et érué me;
non erubéscam, quóniam sperávi in te. R.

Evangelium

1

Alleluia

Ap 1, 5-6

R. Allelúia. **Ÿ.** Iesus Christus
est primogénitus mortuórum;
ipsi glória et impérium
in sácula sæculórum. Amen.

R. Allelúia.

*Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis,
et ego reficiam vos.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

11, 27-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Omnia mihi trá dita sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos. Tóllite iugum meum super vos et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde; et invenietis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Allelúia. **Ÿ.** Benedíctus Pater misericordiárum
et Deus totíus consolatiónis,
quí consolátur nos in omni tribulatióne no-
stra. **R.** Allelúia.

Ecce mater tua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 25-30

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror matris eius María Cléopæ, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce filius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua.

Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dicit: « Sítio ». Vas pósito erat acéto plenum; spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes obtulérunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit: « Consummátum est ».

Et, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Verbum Dómini.

ORDO AD FACIENDAM ET ASPERGENDAM AQUAM BENEDICTAM

1. Ritus benedictionis et aspersionis aquæ benedictæ fieri potest in omnibus Missis dominicæ, iis etiam quæ horis vespertinis sabbati anticipantur, in omnibus ecclesiis et oratoriis.

Huiusmodi ritus locum tenet actus pænitentialis initio Missæ peragendi.

2. Post salutationem, sacerdos, stans ad sedem, ad populum conversus, habens ante se vas cum aqua benedicenda, populum ad orandum invitat his vel similibus verbis:

Dóminum Deum nostrum,
fratres caríssimi, suppliciter deprecémur,
ut hanc creatúram aquæ benedicere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos adiuváre dignétur,
ut fidéles Spirítui, quem accépmus, maneámus.

Et post brevem pausam silentii prosequitur, manibus iunctis:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui voluísti ut per aquam,
fontem vitæ ac purificatiónis princípium,
étiam ánimæ mundaréntur
æternæque vitæ munus excíperent,
dignáre, quæsumus, hanc aquam ✠ benedicere,
qua vólumus hac die tua, Dómine, communíri.
Fontem vivum in nobis tuæ grátie renovári
et ab omni malo spíritus et córporis
per ipsam nos deféndi concédas,
ut mundis tibi córdibus propinquáre
tuámque digne salútem valeámus accíperere.
Per Christum Dóminum nostrum.

✠. Amen.

Vel:

Dómine Deus omnípotens,
 qui es totíus vitæ córporis et ánimæ fons et origo,
 hanc aquam, te quæsumus, ✠ benedícas,
 qua fidénter útimur
 ad nostrórum implorándam véniam peccatórum
 et advérsus omnes morbos inimicique insídias
 tuæ defensióem grátiae consequéndam.
 Præsta, Dómine, ut, misericórdia tua interveniénte,
 aquæ vivæ semper nobis sáliant in salútem,
 ut mundo tibi corde appropinquáre possimus,
 et omnis córporis animæque perícula devitémus.
 Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

3. Ubi locorum condicio aut populi traditio suadet ut salis commixtio in benedictione aquæ servetur, sacerdos sal benedicit, dicens:

Súplices te rogámus, omnípotens Deus,
 ut hanc creatúram salis
 benedícere ✠ tua pietáte dignéris,
 qui per Eliséum prophétam in aquam mitti eam iussísti,
 ut sanarétur sterílitas aquæ.
 Præsta, Dómine, quæsumus,
 ut, ubicúmque hæc salis et aquæ commíxtio
 fúerit aspérsa,
 omni impugnatiónem inimíci depúlta,
 præsentia Sancti tui Spíritus
 nos iúgiter custódiat.
 Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deinde sal immittit in aquam, nihil dicens.

4. Postea, accepto aspersorio, sacerdos aspergit se et ministros, deinde clerum et populum, pro opportunitate transeundo per ecclesiam.

Interim peragitur unus e cantibus qui sequuntur, vel alius cantus aptus.

Ant. 1 Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor (Ps 50, 9).

Ant. 2 Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et dabo vobis cor novum, dicit Dóminus (Ez 36, 25-26).

Hymnus. Benedíctus Deus
et Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui secúndum misericórdiam suam magnam
regenerávit nos in spem vivam,
per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis,
in hereditátem incorruptíblem,
in cælis conservátam nobis
in salútem témpore novíssimo revelándam!
(cf. 1 Petr 1, 3-5).

5. Ad sedem reversus, et cantu expleto, sacerdos, stans versus ad populum, manibus iunctis, dicit:

Deus omnipotens nos a peccátis puríficet,
et per huius Eucharístiæ celebratióem
dignos nos reddat,
qui mensæ regni sui partícipes efficiámur.
R. Amen.

6. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus Glória in excélsis Deo.

SPECIMINA FORMULARUM PRO ORATIONE UNIVERSALI

1. FORMULA GENERALIS, I

A - Admonitio prævia

Ad Deum Patrem omnipoténtem,
qui vult omnes hómines salvos fieri
et ad agnitiónem veritátis venire,
tota mentis nostræ, fratres caríssimi, dirigátur orátio.

B - 1ª series intentionum

Pro Ecclésia sancta Dei;
ut eam Dóminus custodíre et fovére dignétur,
Dóminum deprecémur.

Participatio populi: **℞. Præsta, ætérne omnípotens Deus.**

C - 2ª series intentionum

Pro totíus orbis pópulis;
ut inter eos Dóminus concórdiam serváre dignétur,
Dóminum deprecémur.

℞. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

D - 3ª series intentionum

Pro ómnibus qui váriis premúntur necessitátibus;
ut omnes Dóminus subleváre dignétur,
Dóminum deprecémur.

℞. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

E - 4ª series intentionum

Pro nobismetípsis ac pro nostra communitáte;
ut nos omnes Dóminus hóstiam sibi acceptábilem
admíttre dignétur,
Dóminum deprecémur.

℞. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

- **Oratio sacerdotalis conclusiva**

Deus, refúgium nostrum et virtus,
adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus,
auctor ipse pietátis, et præsta,
ut, quod fidéliter pétimus,
efficácter consequámur.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

2. FORMULA GENERALIS, II

Fratres, in hac pública et commúni oratióne
quam nunc incípimus,
non quisquis pro se, nec tantum pro necessariis suis,
sed omnes pro toto pópulo orémus Christum Dóminum.

1. Pro cuncto pópulo christiáno,
divinæ bonitátis abundántiam deprecémur.
R. Christe, audi nos *vel* Exáudi, Christe.
2. Pro ómnibus nondum credéntibus,
largitórem spiritalium múnere implorémus.
R. Christe, audi nos.

1. Pro rei públicæ moderatóribus,
Dómini poténtiam implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro áëris tempéris ac frúctuum ubertáte,
rectórem mundi Dóminum implorémus.
R. Christe, audi nos.

1. Pro frátribus nostris,
qui huic sacro cœtui interésse non possunt,
inspectórem ómnium implorémus.
R. Christe, audi nos.
2. Pro refrigerio fidélium animárum,
univérsæ carnis iúdicem implorémus.
R. Christe, audi nos.

E

1. Pro nobis ómnibus plena fide supplicántibus
et Dómini misericórdiam poscéntibus,
Salvatóris cleméntiam implorémus.

℞. Christe, audi nos.

2. Pro nobis et necessariis nostris
bonitátem Dómini exspectántibus,
Christi Dómini misericórdiam implorémus.

℞. Christe, audi nos.

F

Précibus nostris, quæsumus, Dómine,
aures tuæ pietátis accómmoda,
et oratiónes súpplicum benígnus exáudi.
Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

9. TEMPORE « PER ANNUM », I

A

In unum congregáti, fratres caríssimi,
ad Dei nostri benefícia recolénda,
rogémus eum, ut ipse nobis vota subíciat,
quæ digne possit audíre.

B

Pro Pontífice nostro **N.**, et Antístite nostro **N.**, et omni clero
cum pópulo ipsórum gubernáculis commendáto,
Dóminum deprecémur.

C

Pro moderatóribus rerum publicárum eorúmque mínistris
bonum commúne curántibus,
Dóminum deprecémur.

D

Pro navigántibus, iter agéntibus,
et captívis vel in carcéribus deténtis,
Dóminum deprecémur.

E

Pro nobis ómnibus,
fide, devotióne et Dei dilectiÓne ac timóre
in hac aula sacratíssima congregátis,
Dóminum deprecémur.

F

Fiant, Dómine, tuo grata conspéctui vota
supplicántis Ecclésiæ,
ut tua nobis misericórdia conferátur
quod nostrórum non habet fidúcia meritórum.
Per Christum.

10. TEMPORE « PER ANNUM », II

A

Omnes huc convénimus, fratres caríssimi,
ad RedemptiÓnis nostræ recolénda mystéria;
rogémus ergo Deum omnipoténtem,
ut mundus univérsus
his totíus benedictiÓnis et vitæ fÓntibus irrigétur.

B

Pro ómnibus qui seípsos Deo voverunt,
ut, illo adiuvánte, propósitum suum in fidelitate custódiant,
Dóminum exorémus.

C

Pro pace géntium,
ut, omni perturbatiÓne remóta,
líberis ipsi méntibus pópuli servíre mereántur,
Dóminum exorémus.

D

Pro sénibus, qui solitudíne vel infirmitate labórant,
ut fratérna nostra caritate firméntur,
Dóminum exorémus.

E

Pro nobis hic congregáti,
 ut sic sciámus bonis uti præsentibus,
 quibus nos Deus fovére non désinit,
 ut iam possimus inhærére perpétuis,
 Dóminum exorémus.

F

Adsit, Dómine, quæsumus, propitiátio tua pópulo supplicánti,
 ut, quod te inspiránte fidéliter éxpetit,
 tua céleri largitáte percípiat. Per Christum.

Tempore « per annum » adhiberi possunt etiam formularia
 generalia supra proposita, nn. 1-2.

11. IN MISSIS DEFUNCTORUM

A

Deum Patrem omnipoténtem,
 qui Christum Fílium suum suscitávit a mórtuis,
 pro salúte vivórum atque mortuórum fidéliter invocémus.

B

Ut pópulum cristiánum in fide et unitáte stabíliat,
 Dóminum deprecémur.

C

Ut ab omni bellórum nequítia orbem éruat univérsum,
 Dóminum deprecémur.

D

Ut frátribus qui carent ópere, victu vel tecto,
 se patrem dignétur osténdere,
 Dóminum deprecémur.

E

1. Ut huic defúncto **N.**,
 qui olim per Baptísmum æternæ vitæ semen accépit,
 perpétuam velit societátem donáre Sanctórum,
 Dóminum deprecémur.

2. Ut eum, qui manducávit Corpus Christi,
panem vitæ æternæ,
resúscitet in novíssimo die,
Dóminum deprecémur.

(Vel pro presbytero):

Ut eum, qui in Ecclesiá sacerdotií munus exércuit,
fáciat cælestis participem liturgiæ,
Dóminum deprecémur.

3. Ut animábus fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum
mercedem labóris attríbuat,
Dóminum deprecémur.
4. Ut omnes, qui dormiérunt in spe resurrectiόνis,
in lúmine sui vultus accípiat,
Dóminum deprecémur.
5. Ut fratres nostros, qui in afflictióné versántur,
ádiuvet et propítius consolétur,
Dóminum deprecémur.
6. Ut omnes, qui huc in fide et devotióne convenérunt,
in gloriósum suum regnum congregáre dignétur,
Dóminum deprecémur.

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum
famularúmque tuárum
orátio proficiat supplicántium,
ut eas et a peccátis ómnibus éxuas,
et tuæ redemptiόνis fácias esse partícipes.
Qui vivis.

RITUS AD DEPUTANDUM MINISTRUM S. COMMUNIONIS AD ACTUM DISTRIBUENDÆ

1. Ordinarii locorum facultate fruuntur permittendi singulis sacerdotibus sacra munera exercentibus ut deputare valeant personam idoneam, quæ in casibus veræ necessitatis, ad actum, S. Communionem distribuatur.

2. Personam quæ, iis in casibus, ad S. Communionem distribuendam ad actum deputatur, mandatum accipere expedit iuxta ritum qui sequitur.

3. Dum fractio panis et immixtio peraguntur, qui S. Communionem distribuere debet ad altare accedit et coram celebrante sistit. Expleta invocatione **Agnus Dei**, sacerdos eum benedicit his verbis:

Benedicat ✠ te **Dóminus**
ad Corpus Christi frátribus tuis nunc ministrándum.

Et ipse respondet:

Amen.

4. Postquam vero sacerdos de more Sacramentum sumpsit, S. Communionis ministrum, si hic SS. Eucharistiam suscepturus sit, communicat; ac deinde pyxidem vel vas cum hostiis ei porrigit, et una cum eodem ad S. Communionem fidelibus ministrandam accedit.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Oratio S. Ambrosii

Ad mensam dulcissimi convívii tui, pie **Dómine Iesu Christe**, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco.

Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam.

Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas, ego miser, inter angústias deprehensus,

ad te fontem misericordiæ recûrro,
ad te festino sanândus,
sub tuam protectionem fûgio;
et, quem Iúdicem sustinére néqueo,
Salvatórem habére suspíro.

Tibi, Dómine, plagas meas osténdo,
tibi verecúndiam meam détego.

Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo:
spero in misericórdias tuas, quarum non est número.

Réspice ergo in me óculis misericordiæ tuæ,
Dómine Iesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo,
crucifixus propter hóminem.

Exáudi me sperántem in te:

miserére mei pleni misériis et peccátis,
tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis.

Salve, salutáris víctima,

pro me et omni humano génere in patíbulo Crucis obláta.

Salve, nóbilis et pretióse Sanguis,
de vulneribus crucifixi Dómini mei Iesu Christi prófluens,
et peccáta totíus mundi ábluens.

Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ,
quam tuo Ságuine redemísti.

Pénitet me peccásse,
cúpio emendáre quod feci.

Aufer ergo a me, clementíssime Pater,
omnes iniquitátes et peccáta mea,
ut, purificátus mente et córpore,
digne degustáre mérear Sancta sanctorum.

Et concéde,

ut hæc sancta prælibátio Córpore et Ságuinis tui,
quam ego indígnus súmere inténdo,

sit peccatórum meórum remíssio,

sit delictórum perfécta purgátio,

sit túrpium cogitatiónum effugátio

ac bonórum sénsuum regenerátio,

operúmque tibi placéntium salúbris efficácia,

ánimæ quoque et córpore

contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuitio.

Amen.

Oratio S. Thomæ de Aquino

Omnípotens sempitérne Deus,
 ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui,
 Dómini nostri Iesu Christi:
 accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ,
 immúndus ad fontem misericórdiæ,
 cæcus ad lumen claritátis ætérnæ,
 pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ.
 Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam,
 quátenus meam curáre dignéris infirmitátem,
 laváre foeditátem, illumináre cæcitaté,
 ditáre paupertátem, vestíre nuditaté,
 ut panem Angelórum, Regem regum
 et Dóminum dominántium,
 tanta suscipiam reveréntia et humilitáte,
 tanta contritióne et devotióne, tanta puritaté et fide,
 tali propósito et intentiόne, sicut expedit salutí animæ meæ.
 Da mihi, quæso, domínici Córporis et Sánguinis
 non solum suscipere sacraméntum,
 sed étiam rem et virtútem sacraménti.
 O mitíssime Deus,
 da mihi Corpus unigéniti Fílii tui,
 Dómini nostri Iesu Christi,
 quod traxit de Vírgine María, sic suscipere,
 ut cópори suo mýstico mérear incorporári
 et inter eius membra connumerári.
 O amantíssime Pater,
 concéde mihi diléctum Fílium tuum,
 quem nunc velátum in via suscipere propóno,
 reveláta tandem fácie perpétuo contemplári:
 Qui tecum vivit et regnat
 in sácula sæculórum.
 Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María,
 ego miser et indígnus peccátor
 ad te confúgio toto corde et afféctu,

et precor pietátem tuam,
ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitisti,
ita et mihi, misero peccatóri, et sacerdotibus ómnibus,
hic et in tota sancta Ecclesiá hódie offeréntibus,
cleménter assistere dignéris,
ut, tua grátia adiúti,
dignam et acceptábilem hóstiam
in conspéctu summæ et individúæ Trinitátis offerre valeámus.
Amen.

Formula intentionis

Ego volo celebráre Missam,
et conficere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Iesu Christi,
iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclesiæ,
ad laudem omnipoténtis Dei totiúsq; Cúriæ triumphántis,
ad utilitátem meam totiúsq; Cúriæ militántis,
pro ómnibus qui se commendavérunt oratióibus meis
in génere et in spécie,
et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclesiæ.
Amen.

Gáudium cum pace,
emendatióem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ,
grátiam et consolatióem Sancti Spíritus,
perseverántiam in bonis opéribus,
tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.
Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Oratio S. Thomæ de Aquino

Grátias tibi ago,
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus,
qui me peccatórem, indignum fámulum tuum,
nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ
satiáre dignátus es pretióso Córpoze et Sángvine Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Et precor, ut hæc sancta commúnio
 non sit mihi reátus ad pœnam,
 sed intercésio salutáris ad véniam.
 Sit mihi armatúra fidei, et scutum bonæ voluntátis.
 Sit vitiórum meórum evacuátio,
 concupiscéntiæ et libídinis exterminátio,
 caritátis et paciéntiæ, humilitátis et obædiéntiæ,
 omniúmque virtútum augmentátio:
 contra insídias inimicórum ómnium,
 tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio:
 mótuum meórum, tam carnálium quam spiritálium,
 perfécta quietátio:
 in te uno ac vero Deo firma adhésio,
 atque finis mei felix consummátio.
 Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium
 me peccatórem perdúcere dignéris,
 ubi tu, cum Filio tuo et Spíritu Sancto,
 Sanctis tuis es lux vera, satietas plena,
 gáudium sempitérnum, iucúnditas consummáta
 et felicitas perfécta.
 Per Christum Dóminum nostrum.
 Amen.

Aspiraciones ad Ss.mum Redemptorem

Anima Christi, sanctífica me.
 Corpus Christi, salva me.
 Sanguis Christi, inébria me.
 Aqua láteris Christi, lava me.
 Pássio Christi, confórta me.
 O bone Iesu, exáudi me.
 Intra tua vúlnera absconde me.
 Ne permittas me separári a te.
 Ab hoste maligno defénde me.
 In hora mortis meæ voca me.
 Et iube me veníre ad te,
 ut cum Sanctis tuis laudem te
 in sæcula sæculórum.
 Amen.

Oblatio sui

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem.
Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem.
Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es:
id tibi totum restituo,
ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum.
Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones,
et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Iesum Christum Crucifixum

En ego, o bone et dulcíssime Iesu,
ante conspéctum tuum génibus me provólvo,
ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor,
ut meum in cor vívidos fidei, spei et caritátis sensus,
atque veram peccatórum meórum pæniténtiam,
eáque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprimere;
dum magno ánimi afféctu et dolóre
tua quinque vúlnera mecum ipse consídero
ac mente contéplor,
illud præ óculis habens,
quod iam in ore ponébat tuo David prophéta de te,
o bone Iesu:
Foderunt manus meas et pedes meos:
dineraverunt ómnia ossa mea (Ps. 21, 17).

**Oratio universalis
sub nomine Clementis Pp. XI vulgata**

Credo, Dómine, sed credam fírmius;
spero, sed sperem secúrius;
amo, sed amem ardéntius;
dóleo, sed dóleam veheméntius.
Adóro te ut primum princípium;
desídero ut finem últimum;
laudo ut benefactórem perpétuum;
ínvoco ut defensórem propítium.

Tua me sapiéntia dírige,
iustítia cóntine, cleméntia soláre,
poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te;
dicénda, ut sint de te;
faciénda, ut sint secúndum te;
ferénda, ut sint propter te.

Volo quidquid vis, volo quia vis,
volo quómodo vis,
volo quámdiu vis.

Oro, Dómine: intelléctum illúmines,
voluntátem inflámmes,
cor emúndes, ánimam sanctífices.

Défleam prætéritas iniquitátes, repéllam futúras tentatiónes,
córrigam vitiósas propensiónes,
éxcolam idóneas virtútes.

Tríbe mihi, boné Deus, amórem tui, ódium mei,
zelum próximi, contéptum mundi.

Stúdeam superióribus obœdíre,
inferióribus subveníre,
amícis consúlere, inimícis párcere.

Vincam voluptátem austeritáte,
avarítiam largitáte, iracúndiam lenitáte,
tepiditátem fervóre.

Redde me prudéntem in consíliis,
constántem in perículis, patiéntem in advérsis,
húmilem in próspéris.

Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus,
in épulis sóbrius,
in múnere sédulus, in propósito firmus.

Curem habére innocéntiam interiórem,
modéstiam exteriórem, conversatiónem exemplárem,
vitam regulárem.

Assidue invigilem naturæ domandæ,
gratiæ fovendæ, legi servandæ,
saluti promerendæ.

Discam a te quam tenue quod terrenum,
quam grande quod divinum,
quam breve quod temporaneum,
quam durabile quod æternum.

Da, ut mortem præveniam,
iudicium pertineam,
infèrnum effugiam, paradisum obtineam.
Per Christum Dòminum nostrum. Amen.

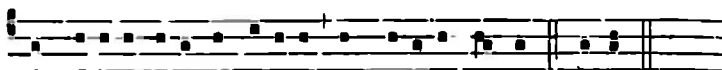
Oratio ad B. Mariam Virginem

O María, Virgo et Mater sanctíssima,
ecce suscepí dilectíssimum Fílium tuum,
quem immaculáto útero tuo concepísti,
genuísti, lactásti atque suavíssimis ampléxibus strinxísti.
Ecce, cuius aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris,
illum ipsum tibi humíliter et amánte repræsénto et óffero,
tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum,
sanctíssimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum,
pro tui ipsíus honóre et glória
et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum.
Rogo ergo te, piússima Mater,
ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum,
uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius serviéndo,
ac dénique grátiam finálem,
ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum.
Amen.

CANTUS IN ORDINE MISSÆ

I. AD RITUS INITIALES

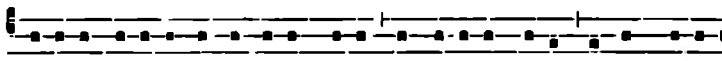
Ad signum crucis

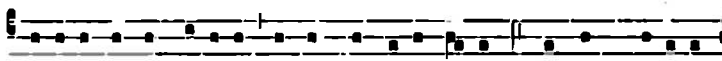
In nómine Patris, et Fi-li-i, et Spí-ri-tus Sancti. **R.** Amen.

Ad salutationem

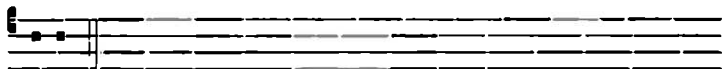
1

Grá-ti-a Dómini nostri Iesu Christi, et cá-ri-tas De-i, et communi-

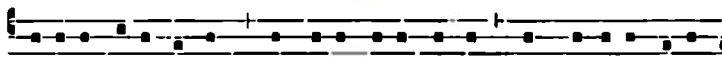

cá-ti-o Sancti Spí-ri-tus sit cum ómnibus vo-bis. **R.** Et cum spí-ri-tu

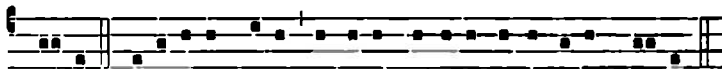

tu-o.

2

Grá-ti-a vo-bis et pax a De-o Patre nostro et Dómi-no Iesu

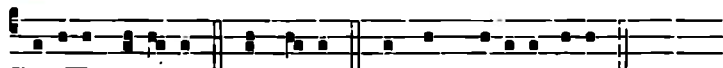
Chri-sto. **R.** Bene-díctus De-us et Pater Dómi-ni nostri Iesu Chri-sti.

3

Dóminus vobiscum. [Pax vobis.] **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

Vel

Dóminus vobis-cum. [Pax vo-bis.] R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

II. PRO ORATIONIBUS

A

Post collectam

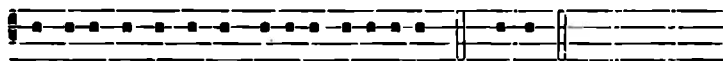
... per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R. Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

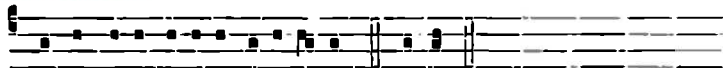
Vel

Qui vi- vit et regnat in sæcu- la sæcu- ló- rum. R. Amen.

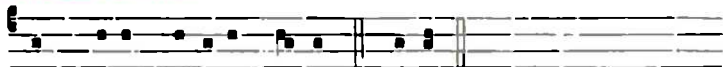
B

Post collectam

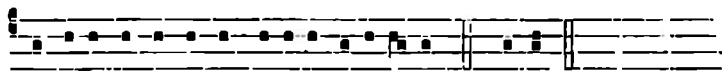
... per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. R. Amen.

Post alias orationes

Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Vel

Qui vi-vit et regnat in sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hic tonus B aptius convenit cum oratione super oblata, ad inducendam salutationem Dóminus vobiscum ante præfationem.

III. AD LITURGIAM VERBI

Post lectionem I

Verbum Dómi-ni. R. De-o grá-ti-as.

Post lectionem II vel unicam ante Evangelium

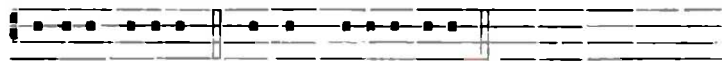
Verbum Dómi-ni. R. De-o grá-ti-as.

Hæc lectio potest etiam cantari in tono præcedenti (lectionis I).

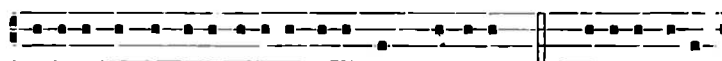
Ad Evangelium

A

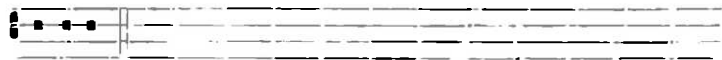
Ante Evangelium

Dóminus vobiscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

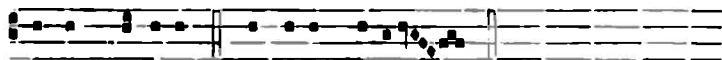

Lécti-o sancti Evangé-li-i se-cúndum Mattæ-um. R. Gló-ri-a ti-bi,

Dómi-ne.

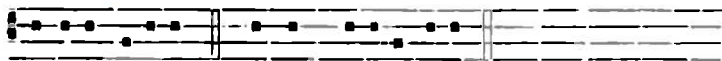
Post Evangelium

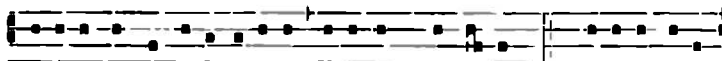
Verbum Dómi-ni. **R.** Laus tibi, Christe.

B

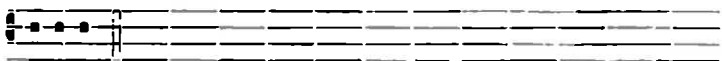
Ante Evangelium

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu- o.

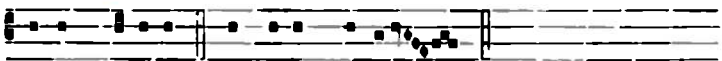

Lécti- o sancti Evangé- li- i secúndum Mattæ- um. **R.** Glóri- a ti- bi,

Dómi-ne.

Post Evangelium

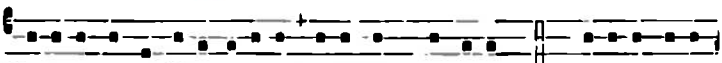
Verbum Dómini. **R.** Laus tibi, Christe.

C

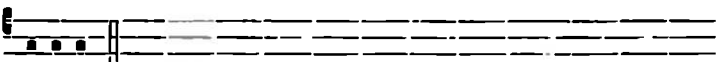
Ante Evangelium

Dóminus vobis-cum **R.** Et cum spí-ri-tu tu- o.

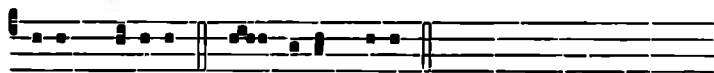

Lécti- o sancti Evangé- li- i secúndum Mattæ- um. **R.** Glóri- a tibi,

Dómine.

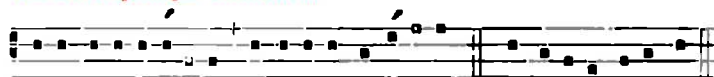
Post Evangelium

Verbum Dómi-ni. *R.* Laus tibi, Christe.

Ad orationem universalem

Post unamquamque intencionem

... † exaudi-re digné- ris. *R.* Te rogámus audi nos.

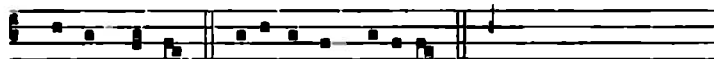
IV. AD PRECEM EUCHARISTICAM

Toni præfationum

A. Tonus simplex

Dóminus vo-bíscum. *ly.* Et cum spí-ri-tu tu-o.

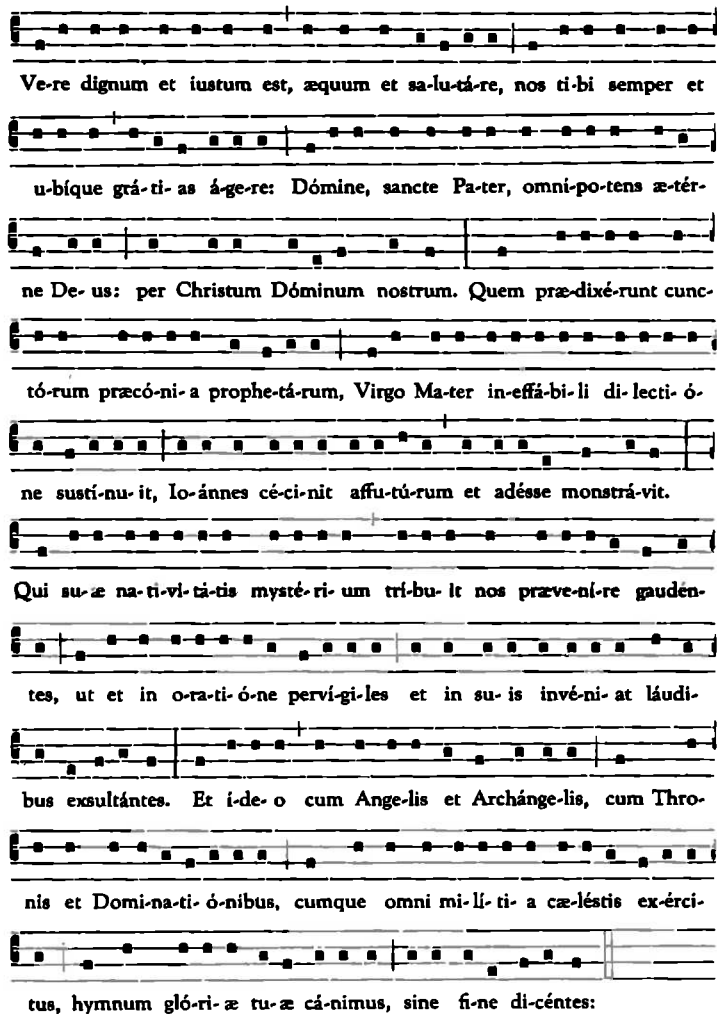
V. Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum.

V. Grá-ti-as a-gámus Dómino De-o nostro. *R.* Dignum et iustum est.

Cum, ob auctum numerum præfationum, difficile sit pro unaquaque earum integrum textum melodiis ornatum præbere, hic exhibetur tantummodo exemplar unius præfationis in tono simplici et in tono sollempni, super quo melodix aliarum extrui possunt.

PRÆFATIO II DE ADVENTU

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et

u-bíque grá-ti-as á-ge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omni-po-tens æ-tér-

ne De-us: per Christum Dóminum nostrum. Quem præ-dixé-runt cunc-

tó-rum præcó-ni-a prophe-tá-rum, Virgo Ma-ter in-effá-bi-li di-lecti-ó-

ne sustí-nu-it, Io-ánnes cé-ci-nit affu-tú-rum et adesse monstrá-vit.

Qui su-æ na-ti-vi-tá-tis mysté-ri-um trí-bu-it nos præ-ve-ni-re gaudén-

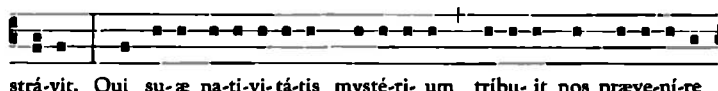
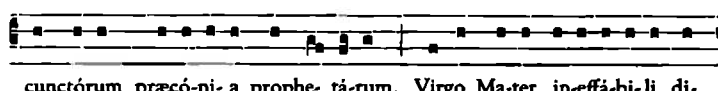
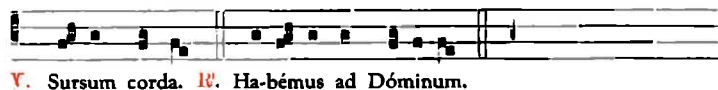
tes, ut et in o-ra-ti-ó-ne pervi-gi-les et in su-is invé-ni-at láudi-

bis exsultá-tes. Et í-de-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum Thro-

nis et Domi-na-ti-ó-nibus, cumque omni mi-lí-ti-a cæ-léstis ex-érci-

tus, hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus, sine fi-ne di-cé-tes:

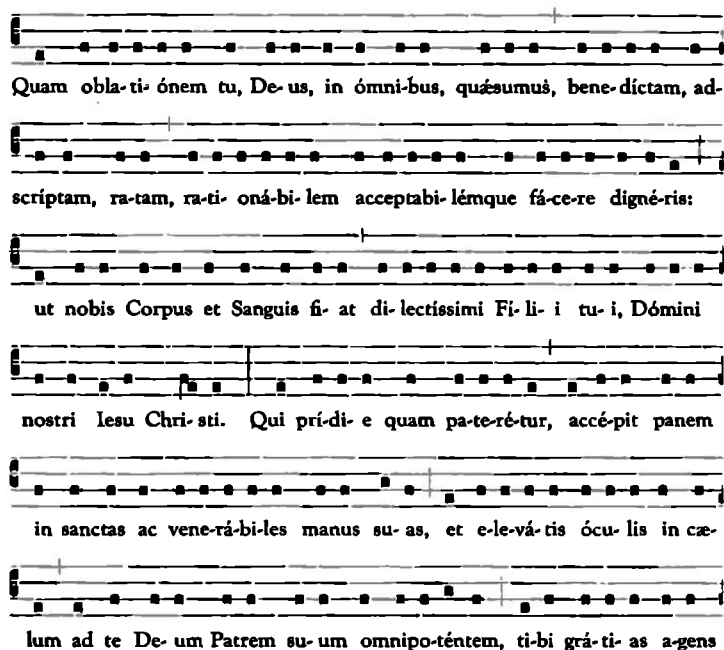
B. Tonus sollemnis

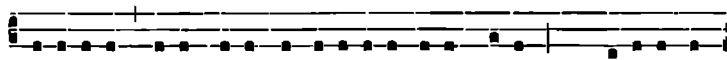

láudi-bus exsultátes. Et i-de-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum
Thro-nis et Domí-na-ti-ó-nibus, cumque omni mí-lí-ti-a cæ-léstis ex-
ér-ci-tus, hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus, si-ne fi-ne di-cétes:

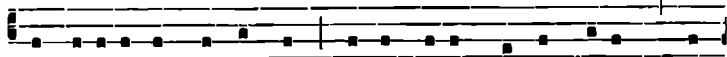
PREX EUCHARISTICA I

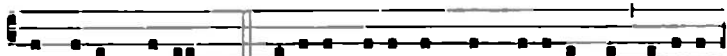
Quam obla-ti-ó-nem tu, De-us, in ó-mni-bus, quæsumus, bene-díctam, ad-
scríptam, ra-tam, ra-ti-oná-bi-lem acceptabi-lémque fá-ce-re digné-ris:
ut nobis Corpus et Sanguis fi-at di-lectíssimi Fi-li-i tu-i, Dómini
nostri Iesu Chri-sti. Qui prí-di-e quam pa-te-ré-tur, accé-pit panem
in sanctas ac vene-rá-bi-les manus su-as, et e-le-vá-tis ó-cu-lis in cæ-
lum ad te De-um Patrem su-um omnipo-téntem, tí-bi grá-ti-as a-gens

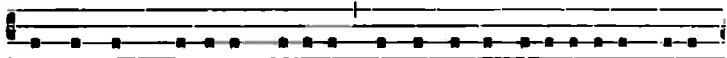
bene-dí-xit, fre-git deditque discípu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET

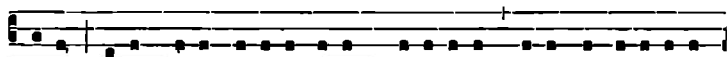
MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD

PRO VOBIS TRADE-TUR. Simi-li modo, postquam cená-tum est, acci-pi-

ens et hunc præclá-rum cá-li-cem in sanctas ac vene-rá-bi-les manus

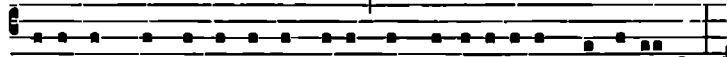
su-as, i-tem ti-bi grá-ti-as a-gens bene-dí-xit deditque discí-pu-lis

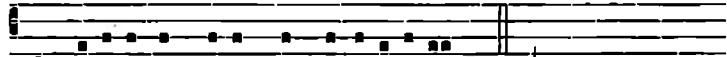
su-is, di-cens: ACCI-PI-TE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST E-

NIM CA-LIX SANGUI-NIS ME-I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO

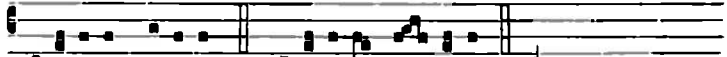

VO-BIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM.

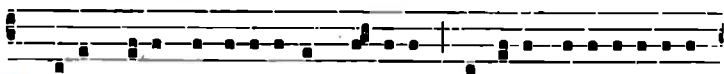
HOC FA-CITE IN ME-AM COMMEMORA-TI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

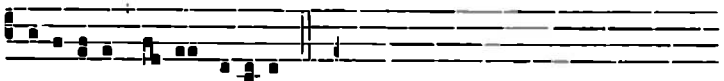

Mysté-ri-um fi-de-i: **vel** Mysté-ri-um fi-de-i:

Et populus prosequitur, acclamans:

R. Mortem tu-am annunti-ámus, Dómi-ne, et tu-am resurrecti-ónem

confi-témur do-nec véni- as.

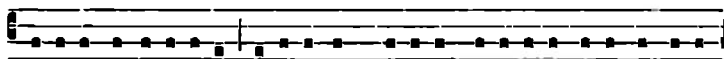
Unde et mémo-res, Dómine, nos servi tu-i, sed et plebs tu-a sanc-

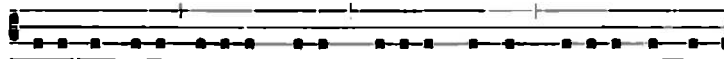
ta, e-iúsdem Christi Fi-li-i tu-i, Dómi-ni nostri, tam be-á-tæ pas-

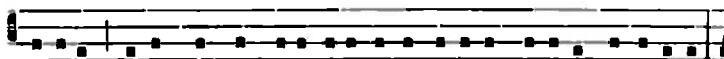
si-ónis, necnon et ab infé-ris resurrecti-ónis, sed et in cælos glo-

ri-ó-sæ ascensi-ónis: offé-rimus præcláræ ma-iestá-ti tu-æ de tu-is

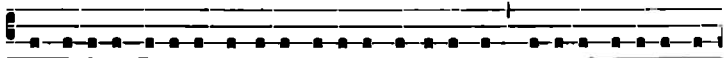
donis ac da-tis hósti-am pu-ram, hósti-am sanctam, hósti-am imma-

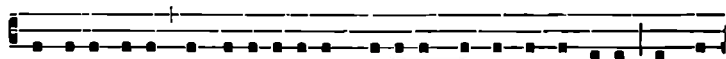
cu-lá-tam, Panem sanctum vitæ ætérnæ et Cá-li-cem sa-lú-tis perpé-tu-æ.

Supra quæ pro-pí-ti-o ac se-réno vultu respi-ce-re digné-ris: et accép-

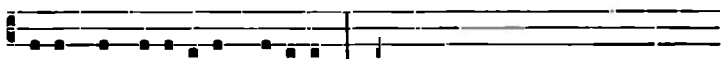
ta habé-re, sic-u-ti accépta habé-re digná-tus es mú-ne-ra pú-e-ri tu-

i iusti Abel, et sacri-fi-ci-um Patri-archæ nostri Abrahæ, et quod

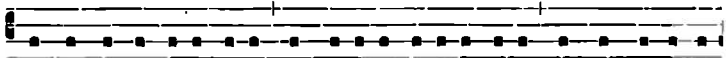
ti-bi óbtu-lit summus sa-cérdos tu-us Melchí-sedech, sanctum sacri-fi-

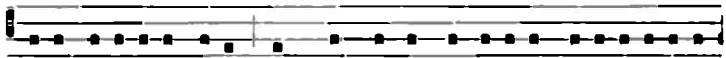
ci-um, imma-cu-lá-tam hósti-am.

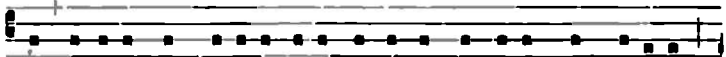
Súppli-ces te rogámus, omnípo-tens De-us: iube hæc perférri per ma-

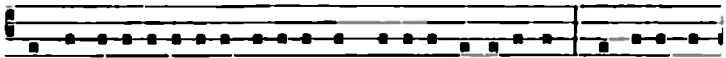
nus sancti Ange-li tu-i in sublime altá-re tu-um, in conspéctu di-

vinæ ma-iestá-tis tu-æ; ut, quotquot ex hac altá-ris parti-ci-pa-ti-ó-

ne sacro-sánctum Fí-li-i tu-i Corpus et Sánguinem sumpsé-rimus,

omni bene-dicti-óne cæ-lésti et grá-ti-a reple-ámur. [Per e-úndem

Christum Dóminum nostrum. Amen.]

PREX EUCHARISTICA II

Qui cum passi- óni vo-luntá-ri- e trade-ré-tur, accépit panem et grá-ti-

as a-gens fre-git, dedítque discípu- lis su- is, di-cens: ACCI-PI-TE ET

MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD

PRO VOBIS TRADE-TUR. Sími- li modo, postquam cená-tum est, accí-

pi- ens et cá-li-cem, i- te-rum grá- ti- as a-gens de-dit disci-pu- lis su- is,

di-cens: ACCI-PITE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST ENIM CA-

LIX SANGUINIS ME- I NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO VO-BIS

ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO- RUM. HOC

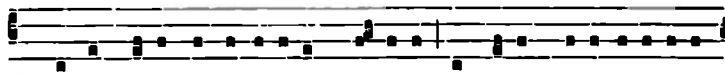
FACI-TE IN ME- AM COMMEMORATI- O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Mysté-ri-um fi-de-i: **vel** Mysté-ri-um fi- de- i:

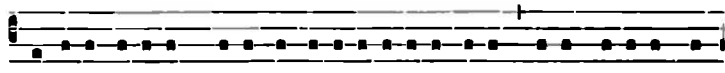
Et populus prosequitur, acclamans:

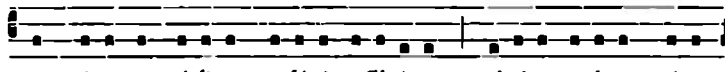
R. Mor-tem tu-am annunti-ámus, Dó-mi-ne, et tu-am re-surrecti-ónem

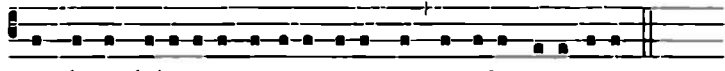
confi-témur, do-nec vé-ni-as.

Mémo-res i-gi-tur mortis et resurrecti-ónis e-ius, tibi, Dómine, pa-

nem vi-tæ et cá-li-cem sa-lú-tis offé-rimus, grá-ti-as agéntes qui a

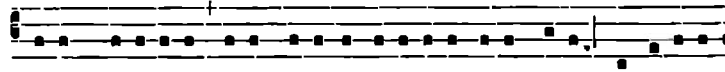

nos dignos habu-isti astá-re co-ram te et ti-bi mi-nistrá-re.

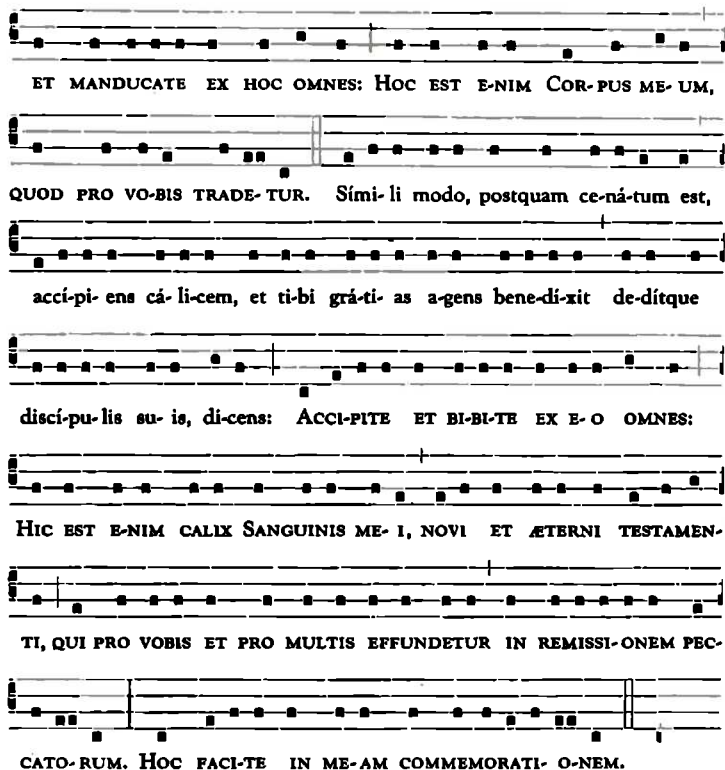
PREX EUCHARISTICA III

Ipse enim in qua nocte trade-bá-tur accé-pit panem, et ti-bi grá-ti-as

a-gens bene-dí-xit, fregit deditque discipu-lis su-is, di-cens: ACCI-PI-TE

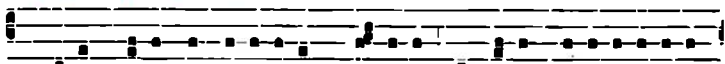
ET MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST E-NIM COR-PUS ME-UM,
 QUOD PRO VO-BIS TRADE-TUR. Sîmi-li modo, postquam ce-ná-tum est,
 acci-pi-ens cá-li-cem, et ti-bi grá-ti-as a-gens bene-dí-xit de-dítque
 disci-pu-lis su-is, di-cens: ACCI-PITE ET BI-BI-TE EX E-O OMNES:
 HIC EST E-NIM CALIX SANGUINIS ME-I, NOVI ET ÆTERNI TESTAMEN-
 TI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI-ONEM PEC-
 CATORUM. HOC FACI-TE IN ME-AM COMMEMORATI- O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

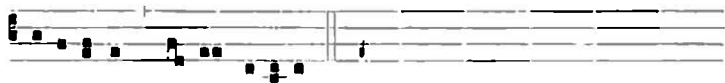

Mysté-ri-um fi-de-i: *vel* Mysté-ri-um fi- de- i:

Et populus prosequitur, acclamans:

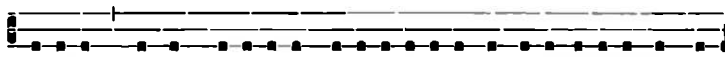
R. Mortem tu- am annunti- ámus, Dómine, et tu- am resurrecti- ónem

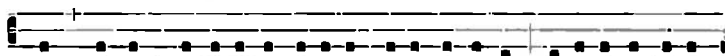
confi- témur, do- nec vé- ni- as.

Mémo- res í- gi- tur, Dómine, e- iúsdem Fi- li- i tu- i sa- lu- tí- feræ pas-

si- ó- nis necnon mi- rá- bi- lis re- surrecti- ó- nis et ascensi- ó- nis in cæ-

lum, sed et præsto- lán- tes álte- rum e- ius advé- tum, offé- rimus ti- bi,

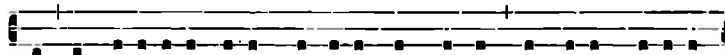

grá- ti- as re- fe- réntes, hoc sacri- fi- ci- um vivum et sanctum.

PREX EUCHARISTICA IV

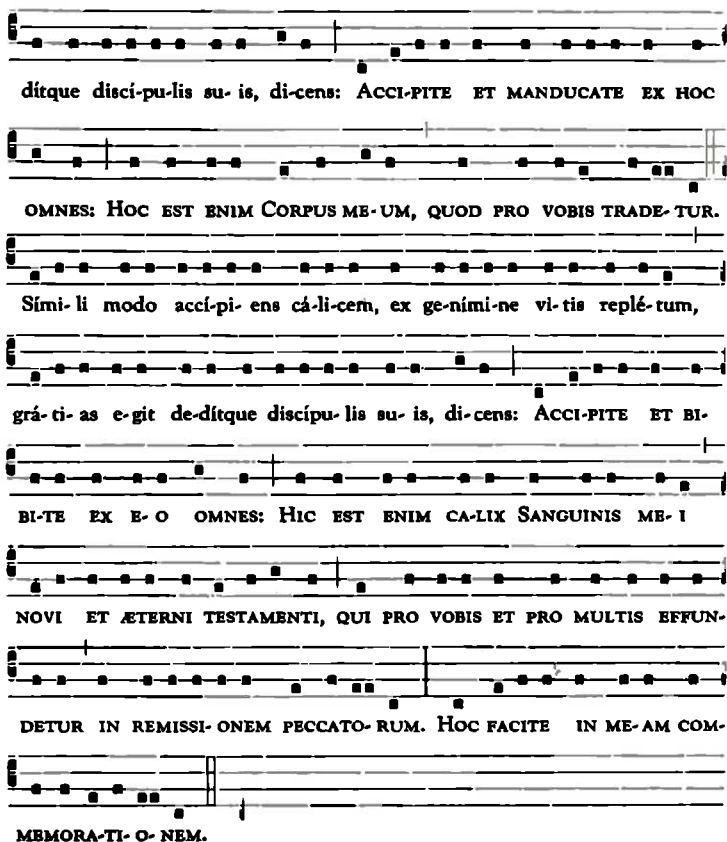
Ipse e- nim, cum ho- ra ve- nisset ut glo- ri- fi- ca- ré- tur a te, Pa- ter sanc-

te, ac di- le- xisset su- os qui e- rant in mundo, in fi- nem di- lé- xit

e- os: et cenántibus il- lis accépit panem, bene- dí- xit ac fre- git de-

ditque disci-pu-lis su- is, di-cens: ACCI-PITE ET MANDUCATE EX HOC

OMNES: HOC EST ENIM CORPUS ME-UM, QUOD PRO VOBIS TRADE-TUR.

Sími-li modo acci-pi-ens cá-li-cem, ex ge-ní-mi-ne vi-tis replé-tum,

grá-ti-as e-git de-ditque disci-pu-lis su- is, di-cens: ACCI-PITE ET BI-

BI-TE EX E-O OMNES: HIC EST ENIM CA-LIX SANGUINIS ME-I

NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUN-

DETUR IN REMISSI-ONEM PECCATO-RUM. HOC FACITE IN ME-AM COM-

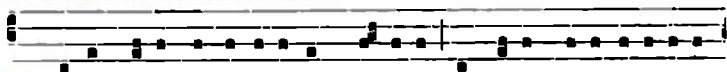
MEMORA-TI-O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

Mysté-ri-um fide-i: *vel* Mysté-ri-um fi- de-i:

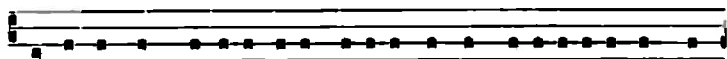
Et populus prosequitur, acclamans:

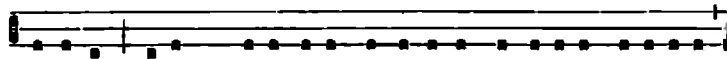
R. Mortem tu-am annunti-ámus, Dómi-ne, et tu-am re-surrecti-ónem

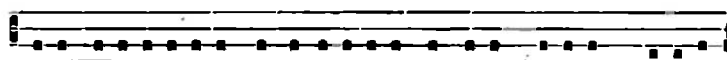
confi-témur, do-nec vé-ni-as.

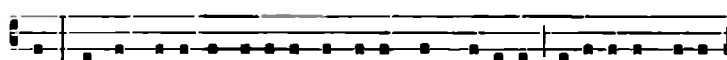
Unde et nos, Dómi-ne, redempti-ónis nostræ memo-ri-á-le nunc ce-

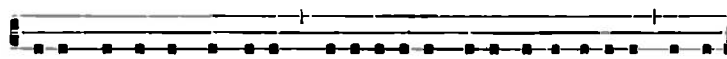
lebrántes, mortem Christi e-iúsque descénsus ad infe-ros recó-limus,

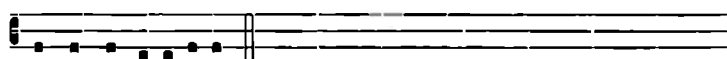
e-ius re-surrecti-ónem et ascensi-ónem ad tu-am dexte-ram pro-fi-té-

mur, et, exspectántes ipsí-us advéntum in gló-ri-a, offé-rimus ti-bi

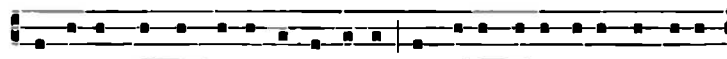
e-ius Corpus et Sánguinem, sacri-fi-ci-um ti-bi acceptá-bi-le et to-

ti mundo sa-lu-tá-re.

Toni doxologiæ Precis eucharisticæ

A. Tonus simplex

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De-o Patri omnipo-

ténti, in u-ni-tá-te Spi-ri-tus Sancti, omnis honor et gló-ri-a per

ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̄. Amen.

B. Tonus sollemnis

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De-o Patri omnipo-

ténti, in u-ni-tá-te Spi-ri-tus Sancti, omnis ho-nor et gló-ri-a per

ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̄. Amen.

V. AD RITUS COMMUNIONIS

Toni orationis dominicæ

A

Præcéptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni-ti, et di-vi-na insti-tu-ti-ó-ne formá-ti,

audémus dí-ce-re:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur no-men tu-um: Advé-

ni- at regnum tu-um: Fi- at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
 terra. Panem nostrum co-ti-di-ánum da no-bis hódi- e: Et dimít-te
 nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris.

Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.
 Libera nos, *ut infra p.* 1976.

B

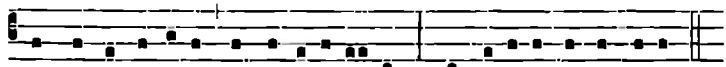

Præcèptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-ví-na insti-tu-ti-ó-ne formá-ti,
 audémus di-ce-re:

Pa-ter noster, qui es in cæ- lis: sancti- fí-cé-tur nomen tu- um: Ad-
 vé-ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in
 ter-ra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da no-bis hódi- e: Et dimítte

nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ribus nostris.

Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Líbera nos, *ut infra* p. 1976.

C

Præcéptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-vi-na insti-tu-ti-ó-ne formá-ti,

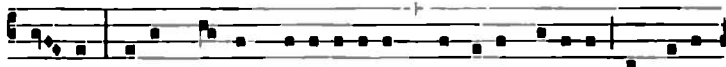
audémus dí-ce-re:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur no-men tu-um: Ad-

vé-ni-at regnum tu-um: Fi-at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cælo, et in

ter-ra. Panem nostrum co-ti-di-á-num da nobis hó-di-e: Et dimít-

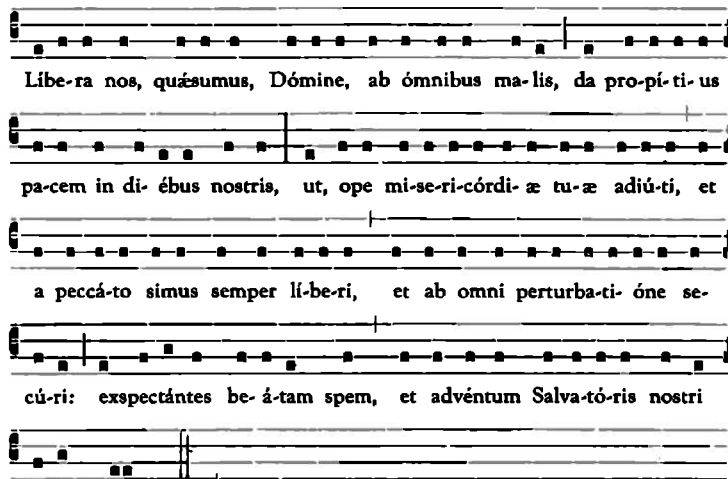

te no-bis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ribus no-

stris. Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ónem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Ad embolismum

Libe-ra nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus ma-lis, da pro-pí-ti-us
 pa-cem in di-ébus nostris, ut, ope mi-se-ri-córdi-æ tu-æ adiú-ti, et
 a peccá-to simus semper lí-be-ri, et ab omni perturba-ti-óne se-
 cú-ri: exspectántes be-á-tam spem, et advéntum Salva-tó-ris nostri
 Iesu Chri-sti.

IV. Qui a tu-um est regnum, et po-téstas, et gló-ri-a in sæcu-la.

Ad pacem

Post orationem

... Qui vi-vis et regnas in sæcu-la sæcu-ló-rum. *R.* Amen.

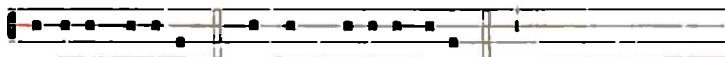
Pax Dómi-ni sit semper vobis-cum. *IV.* Et cum spí-ri-tu tu-o.

Offérte vobis pa-cem.

VI. AD RITUS CONCLUSIONIS

Ad benedictionem simplicem

A

Dóminus vobiscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

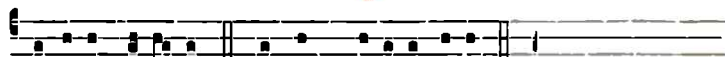

Bene-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

Sanctus. R. Amen.

B

Dóminus vobis-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

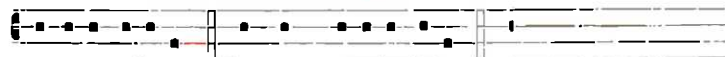
Bene-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

Sanctus. R. Amen.

Ad benedictionem sollemnem et orationes super populum

A

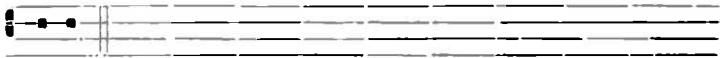

Dóminus vobiscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

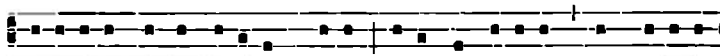

Incliná-te vos ad benedi-cti-ónem.

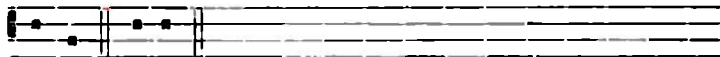
Post unamquamque invocationem

R. Amen.

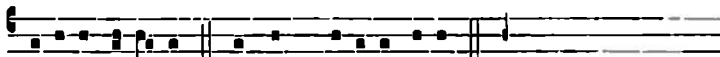

Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

Sanctus. R. Amen.

B

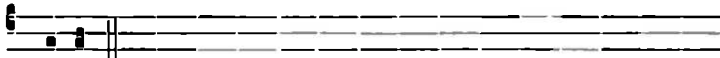

Dóminus vobiscum. R. Et cum spi-ri-tu tu-o.

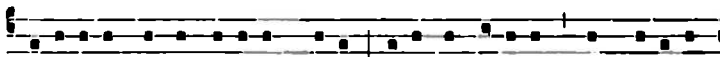

Incliná-te vos ad bene-dicti-ónem.

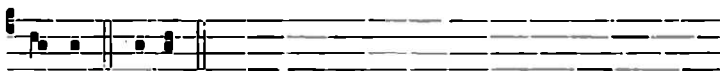
Post unamquamque invocationem

R. Amen.

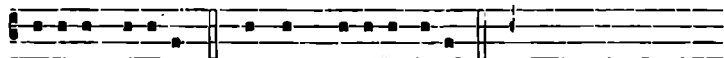
Bene-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

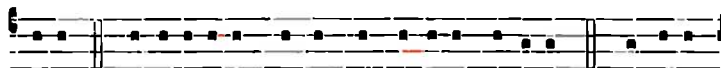

Sanctus. R. Amen.

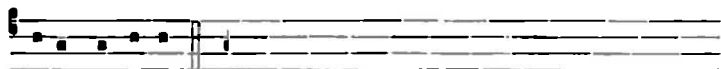
Ad benedictionem episcopalem

A

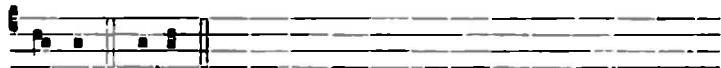
cu-lum **V.** Adiutó-ri- um nostrum in nó-mi-ne Dó-mi-ni. **R.** Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Bene-dí-cat vos om-ní-potens De-us, Pa-ter, et Fi-li-us, et Spi-ri-tus

Sanctus. **R.** Amen.

Ad dimittendum populum

I-te, mis-sa est.

R. De-o grá-ti-as.

INDICES

INDEX ALPHABETICUS CELEBRATIONUM

Achilleus et Nereus, martyres, 12 maii	847
Alfonsus Maria de' Liguori, episc. et Eccl. doctor, 1 aug.	928
Aloisius Gonzaga, religiosus, 21 iunii	871
Angeli Custodes, 2 octobris (votiva)	1814
Anna et Ioachim, parentes B.M.V., 26 iulii	920
Antonius de Padova, presb. et Eccl. doctor, 13 iunii	870
Antonius Maria Zaccaria, presbyter, 5 iulii	905
Augustinus, episc. et Eccl. doctor, 28 augusti	971
Augustinus Cantuariensis, episcopus, 27 maii	856
Barnabas, apostolus, 11 iunii	866
Bartholomæus, apostolus, 24 augusti	964
Beda Venerabilis, presb. et Eccl. doctor, 25 maii	853
Benedictus, abbas, 11 iulii	907
Bernardinus Senensis, presbyter, 20 maii	852
Bernardus, abbas et Eccl. doctor, 20 augusti	956
Birgitta, religiosa, 23 iulii	916
Bonaventura, episc. et Eccl. doctor, 15 iulii	910
Bonifatius, episcopus et martyr, 5 iunii	865
Caietanus, presbyter, 7 augusti	940
Camillus de Lellis, presbyter, 14 iulii	910
Carolus Lwanga et socii, martyres, 3 iunii	864
Clara, virgo, 11 augusti	944
Cyrillus Alexandrinus, episc. et Eccl. doctor, 27 iunii	884
Dominicus, presbyter, 8 augusti	940
Elisabeth Lusitaniæ, 4 iulii	905
Ephræm, diaconus et Eccl. doctor, 9 iunii	866
Eusebius Vercellensis, episcopus, 2 augusti	930
Gregorius VII, papa, 25 maii	854
Henricus, 13 iulii	909
Hippolytus, presb., et Pontianus, papa, martyres, 13 augusti	945

Iacobus Maior, apostolus, 25 iulii	916
Iesus Christus D.N.:	
— Cor sacratissimum (et votiva)	728, 1772
— Corpus et Sanguis sacratissimum (et votiva)	716, 1731
— Crucis sanctæ exaltatio, 14 septembris (votiva)	1704
— Nomen sanctissimum (votiva)	1754
— Sanguis pretiosissimus (votiva)	1762
— Summus et æternus Sacerdos (votiva)	1734
— Transfiguratio, 6 augusti	933
Ignatius de Loyola, presbyter, 31 iulii	925
Ioachim et Anna, parentes B.M.V., 26 iulii	920
Ioannes I, papa et martyr, 18 maii	851
Ioannes Baptista:	
— Nativitas, 24 iunii	875
— Passio, 29 augusti	974
Ioannes Eudes, presbyter, 19 augusti	955
Ioannes Fisher, episc., et Thomas More, martyres, 22 iunii	874
Ioannes Maria Vianney, presbyter, 4 augusti	930
Iosep, Sponsus B.M.V.:	
— Opifex, 1 maii (votiva)	1826
— Sollemnitatis, 19 martii (votiva)	1821
Iosep de Calasanz, presbyter, 25 augusti	968
Irenæus, episcopus et martyr, 28 iunii	884
Iustinus, martyr, 1 iunii	861
Laurentius, diaconus et martyr, 10 augusti	941
Laurentius de Brindisi, presb. et Eccl. doctor, 21 iulii	911
Ludovicus, 25 augusti	967
Marcellinus et Petrus, martyres, 2 iunii	863
Maria, Beata Virgo:	
— Assumptio, 15 augusti	946
— Cor immaculatum	899
— Regina, 22 augusti	960
— Visitatio, 31 maii	856
— de Monte Carmelo, 16 iulii	911
— Dedicatio basilicæ sanctæ Mariæ, 5 augusti	932
— Mater Ecclesiæ (votiva)	1810
— Nomen sanctissimum (votiva)	1812
Maria Goretti, virgo et martyr, 6 iulii	906
Maria Magdalena, 22 iulii	912
Maria Magdalena de' Pazzi, virgo, 25 maii	854
Martha, 29 iulii	922

Matthias, apostolus, 14 maii	848
Monica, 27 augusti	968
Nereus et Achilleus, martyres, 12 maii	847
Norbertus, episcopus, 6 iunii	865
Omnes Sancti (votiva)	1844
Pancratius, martyr, 12 maii	847
Paulinus Nolanus, episcopus, 22 iunii	872
Paulus, apostolus: Sollemnitas, 29 iunii (et votiva)	887, 1838
Petrus, apostolus: Sollemnitas, 29 iunii (et votiva)	887, 1836
Petrus et Marcellinus, martyres, 2 iunii	863
Petrus Chrysologus, episc. et Eccl. doctor, 30 iulii	925
Philippus Neri, presbyter, 26 maii	855
Pius X, papa, 21 augusti	957
Pontianus, papa, et Hippolytus, presb., martyres, 13 augusti	945
Protomartyres sanctæ Romanæ Ecclesiæ, 30 iunii	896
Romualdus, abbas, 19 iunii	870
Rosa de Lima, virgo, 23 augusti	963
Spiritus Sanctus (votiva)	1796
Stephanus Hungariæ, 16 augusti	954
Thomas, apostolus, 3 iulii	902
Thomas More et Ioannes Fisher, episc., martyres, 22 iunii	874
Trinitas sanctissima (et votiva)	706, 1695
Xystus II, papa, et socii, martyres, 7 augusti	939

INDEX LECTIONUM

GENESIS

1	11-12	1592
	26-28. 31a	1342
	26 — 2, 3	1585, 1826
2	4b-9. 15	1586
	18-24	1343
3	9-15	179
	9-15. 20	1001
4	1-15. 25	36
	3-10	1575
6	5-8; 7, 1-5. 10	41
8	6-13. 20-22	45
9	1-13	50
11	1-9	55, 1801
12	1-4a	1148, 1224, 1394, 1478
	1-7	1002
	1-9	266
13	2. 5-18	271
14	18-20	724, 1735
15	1-6. 18a	1236
	1-12. 17-18	277
16	1-12. 15-16	282
	6b-12. 15-16	283
17	1-8	1237
	1. 9-10. 15-22	289
18	1-10a	434
	1-15	294
	16-33	311
	20-32	477
19	15-29	317
21	5. 8-20	321
22	1-19	326
23	1-4. 19; 24, 1-8. 62-67	332
24	48-51, 58-67	1344
27	1-5. 15-29	337
28	10-22a	353
	11-18	1435

Index lectionum

1987

32	22-32	358
35	1-4. 6-7a	1239
41	55-57; 42, 5-7a. 17-24a	363
44	18-21; 23b-29; 45, 1-5	368
46	1-7. 28-30	373
49	29-32; 50, 15-24	379

EXODUS

1	8-14. 22	396
2	1-15a	401
3	1-6. 9-12	407, 1479
	13-15	1755
	13-20	412
11	10 — 12, 14	417
12	1-8. 11-14	1706
	21-27	1763
	37-42	422
14	5-18	438
	21 — 15, 1	444
16	1-5, 9-15	449
	2-4. 12-15	517, 1736
17	3-7	1265
19	1-2. 9-11. 16-20b	454
	2-6a	214
	3-8a. 16-20b	1802
20	1-17	459
23	20-23a	1815
24	3-8	464, 721, 1737, 1765
32	7-14	1075
	15-24, 30-34	482
33	7-11; 34, 5b-9. 28	488
34	4b-6. 8-9	706, 1697, 1775
	29-35	493
40	14-19, 32-36	498

LEVITICUS

19	1-2. 17-18	64, 1149
23	1. 4-11. 15-16. 27. 34b-37	503
25	1. 8-17	508

NUMERI

3	5-10a	1305
11	4b-15	524
	11b-12, 14-17, 24-25a	1306
12	1-13	530
13	2-3a. 26 — 14, 1. 26-30. 34-35	536
20	1-13	542

DEUTERONOMIUM

4	32-34. 39-40	709, 1698
	32-40	547
5	12-15	139
6	1-7	1127
	3-9	1150
	4-13	552
7	6-11	729, 1777
8	2-3. 14b-16a	716, 1739
	7-18	1597
10	8-9	1076, 1151
	12-22	569, 1778
	17-19	1617
11	18. 26-28	136
24	17-22	1604, 1618
30	1-4	1508
	10-14	392, 1467
	15-20	1240
31	1-8	578
34	1-12	579

IOSUE

3	7-10a. 11. 13-17	584
8	30-35	1437
24	1-13	590
	1-2a. 15-17. 18b	648
	1-2a. 15-17. 18 b-25a	1241
	14-29	597

IUDICES

2	11-19	612
6	11-24a	617
9	6-15	623
11	29-39a	629

RUTH

1	1. 3-6. 14b-16. 22	634
2	1-3. 8-11; 4, 13-17	640

1 SAMUELIS

3	1-10	1395, 1481
16	1b. 6-13a	1077
26	2. 7-9. 12-13. 22-23	69

2 SAMUELIS

7	1-5. 8b-11. 16	1004
	4-5a. 12-14a. 16	1821
12	7-10. 13	219

1 REGUM

3	5-12	470
	11-14	1108
8	22-23. 27-30	985
	41-43	142
	55-61	1652
17	1-6	187
	7-16	192
	17-24	182
18	20-39	196
	41-46	202
19	4-8	560, 1740
	4-9a. 11-15a	1152, 1396
	9a. 11-13a	557
	9a. 11-16	206
	16b. 19-21	307, 1154, 1398, 1483
	19-21	211
21	1-16	227
	17-29	232

2 REGUM

2	1. 6-14	237
4	8-11. 14-16	300
	42-44	474

[2 REGUM]

5	9-15a	1243
11	1-4. 9-18. 20	247
17	5-8. 13-15a. 18	268
19	9b-11. 14-21. 31-35a 36	273
20	1-6	1627
22	8-13; 23, 1-3	279
24	8-17	285
25	1-12	290

1 CHRONICORUM

15	3-4. 15-16; 16, 1-2	947, 1005
----	-------------------------------	-----------

2 CHRONICORUM

5	6-8. 9b. 13 — 6, 2	986
24	17-25	253
	18-22	1040

NEHEMIAS

8	2-4a. 5-6. 8-10	1427
---	---------------------------	------

TOBIAS

1	1a. 2; 2, 1-9	146
2	10-23	150
3	1-11. 24-25	155
6	10-11a; 7, 1. 9-17; 8, 4-10	161
7	9c-10. 11c-17	1346
8	5-10	1155, 1347
11	5-17	166
12	1. 5-15. 20	171
	6-13	1156

IUDITH

8	2-8	1158
---	---------------	------

ESTHER

8	2-8	1158
13	8-11. 15-17	1543
	8-11. 16-17	1641
	8-14. 17	1159

1 MACHABÆORUM

2	49-52. 57-64	1544
4	52-59	1438

2 MACHABÆORUM

6	18. 21. 24-31	1041
7	1-2. 9-14	1043
	1. 20-23. 27b-29	1044
12	43-46	1887

IOB

19	1. 23-27a	1880
31	16-20. 24-25, 31-32.	1605
38	1. 8-11	260

PROVERBIA

2	1-9	908, 1373
4	7-13	1374
8	22-31	712, 1007, 1699
9	1-6	605, 1741
31	10-13. 19-20. 30-31	1160

CANTICUM CANTICORUM

2	8-14	1399
	8-10. 14. 16a; 8, 6-7a	1348
3	1-4a	912
8	6-7	1128, 1401

SAPIENTIA

1	13-15; 2, 23-25	303
2	1a. 12-22	1707
3	1-9	1046, 1881
	1-6. 9	1881

[SAPIENTIA]

4	7-15	1882
7	7-10, 15-16	1109
12	13, 16-19	427
18	6-9	563

SIRACIDES

1	1-10	73
2	1-13	78
	7-13	1161
3	19-26	1163
4	12-22	83
5	1-10	87
6	5-17	91
15	1-6	1110
17	1-13	96
	20-28	108
24	1-2, 5-7, 12-16, 26-30	1108
26	1-4, 16-21	969, 1164, 1349
27	5-8	105
35	1-15	113
36	1-2a, 5-6, 13-19	117
39	8-14	1111
42	15-26	122
44	1, 9-12	127
	1, 10-15	920
48	1-15	242
50	24-26	1653
51	1-12	1047
	11-17	1756
	17-27	131

QOHELET

1	2; 2, 21-23	520
---	-------------	-----

ISAIAS

1	11-17	398
2	1-5	1528
6	1, 6-8	1484
	1-8	381, 1079

Index lectionum

1993

7	1-9		403
	10-14; 8, 10		1009
9	2-7		1560
	2-4. 6-7	960,	1011
10	5-7. 13-16		408
11	1-4a		1282
22	19-23		645
25	6a. 7-8a		1932
	6a. 7-9	1884,	1922
	6-10a		1687
26	7-9. 12. 16-19		413
32	15-18		1562
38	1-6. 21-22. 7-8		419
41	8-10. 13-14		1545
42	1-3		1283
43	18-19. 21-22. 24b-25		67
44	1-3		1244
49	1-6		879
	13-15		1780
	14-15		100
50	4-9a		1709
52	7-10		1080
	13 — 53, 12		1710
53	1-5. 10-11		1628
55	1-3c. 6-9		1570
	6-9		1667
	10-11		384
56	1. 6-7	602, 987,	1529
57	15-19		1563
58	6-11	1165,	1607
60	1-6		1530
61	1-3a	1081, 1307,	1461
	1-3a. 6a. 8b-9		1284
	9-11	1012,	1402
63	7-9		1654
66	10-14c		348
	18-21		651

IEREMIAS

1	1. 4-10		451, 875
	4-9	1082, 1308,	1485
	17-19		975

[IEREMIAS]

2	1-3. 7-8. 12-13	456
3	14-17	461
7	1-11	466
13	1-11	484
14	17-22	490
15	10. 16-21	494
18	1-6	499
20	7-9	1166, 1486
	10-13	257
23	1-6	431
26	1-9	505
	11-16. 24	510
28	1-17	525
30	1-2. 12-15. 18-22	532
31	1-4	1781
	1-7	539
	31-34	544, 1245
38	4-6. 8-10	608

LAMENTATIONES

2	2. 10-14. 18-19	296
3	17-26	1642, 1885
	22-26	1923, 1933

EZECHIEL

1	2-5. 24 — 2, 1a	570
2	2-5	346
	8 — 3, 4	575
3	16-21	931, 1083
9	1-7; 10, 18-22	580
12	1-12	586
16	1-15. 60. 63	592
	59-63	594
17	22-24	217
18	1-10. 13b. 30-32	599
	21-23. 30-32	1668
24	15-24	613
28	1-10	619
34	1-11	624
	11-16	734, 1084, 1782

Index lectionum

1995

36	23-28	630, 1246, 1266, 1286, 1509
37	1-14	636, 1803
	15-19. 21b-22. 26-28	1510
43	1-2. 4-7a	988
	1-7a	641
47	1-9. 12	1267

DANIEL

3	25. 34-43	1546, 1643
7	9-10. 13-14	934, 1817
12	1-3	1886

OSEE

2	14. 19-20	1403
	14b. 15b. 19-20	103, 1129
	14. 15b-16. 19-20	355
6	3b-6	176
8	4-7. 11-13	360
10	1-3. 7-8. 12	365
11	1b. 3-4. 8c-9	370, 732, 1231, 1783
14	2-10	375

IOEL

2	12-18	1670
	21-24. 26-27	1598
	23a. 26-30a	1287
	28-32	1805

IONAS

3	1-10	1671
	10 — 4, 11	1531

AMOS

2	6-10. 13-16	313
3	1-8; 4, 11-12	318
5	14-15. 21-24	323

[Amos]

7	10-17	329
	12-15	388
8	4-6, 9-12	334
9	11-15	339

MICHÆAS

2	1-5	424
4	1-4	1577
5	2-5a	1013
6	1-4, 6-8	440
	6-8	1167
7	14-15, 18-20	446

NAHUM

1	15; 2, 2; 3, 1-3, 6-7	549
---	-----------------------	-----

HABACUC

1	12 — 2, 4	553
---	-----------	-----

SOPHONIAS

2	3; 3, 12-13	1168
3	14-15	1656
	14-18	857
	16-20	1512

ZACHARIAS

2	10-13	1014
8	20-23	1533
9	9-10	343, 1578
12	10-11	263
	10-11; 13, 6-7	1713

MATTHÆUS

1	1-16, 18-23	1018
	16, 18-21, 24a	1823
	18-23	1019
	18-25	1759
2	13-15, 19-23	1020, 1621

5	1-12a	189, 1182, 1292, 1360, 1413, 1550, 1566, 1847, 1898
	13-16 193, 1183, 1316, 1361
	13-19 1117
	17-19 199
	20-24 1581
	20-26 203
	23-24 1441
	27-32 208
	33-37 212
	38-42 229
	38-48 66, 1567
	43-48 234
6	1-6. 16-18 239
	7-15 244
	9-13 1235
	19-23 250
	24-34 102, 255
	31-34 1588
7	1-5 269
	6. 12-14 175
	7-11 1648, 1659
	15-20 281
	21. 24-25 1362
	21-27 138, 1184
	21. 24-29 1362
	21-29 287, 1118
8	1-4 292
	5-17 298
	14-17 1633
	18-22 315
	23-27 320
	28-34 325
9	1-8 330, 1674
	9-13 178, 335
	14-17 341
	18-26 356
	32-38 361
	35-38 1095, 1317, 1489
	35 — 10, 1 932
	36 — 10, 8 216
10	1-5 1318
	1-7 366
	7-15 371

Index lectionum

1999

17	1-9		935
	14-19		555
	22-26		572
18	1-5		1187
	1-5. 10		1816
	1-5. 10. 12-14		577
	15-20	582,	1468
	19-22		1518
	21 — 19, 1		588
19	3-6		1363
	3-12	595, 1132, 1187,	1416
	13-15		601
	16-22		615
	16-26		1417
	23-30		621
	27-29		1188
20	1-16a		626
	20-28		918
	25-28		1318
22	1-14		632
	34-40	638, 1189, 1272,	1364
23	1-12		643
	8-13	973, 1097, 1120,	1378
	13-22		657
	23-26		662
	27-32		666
24	4-13		898
	42-51		670
25	1-13	675, 1133, 1190, 1418, 1689,	1900
	14-23		1192
	14-30	679, 1191, 1294,	1589
	31-40		1195
	31-46	1193, 1612,	1901
26	47-56		1722
27	33-50		1727
28	16-20	711, 1097, 1537,	1703
	18-20		1256, 1273

MARCUS

1	1-8. 14-15		1675
	9-11	1256, 1274,	1296
	14-20		1122

[MARCUS]

2	1-12	68
	18-22	104
	23-28	142
	23 — 3, 6	141
3	20-35	181
	31-35	1196, 1419
4	1-9	1122
	1-10, 13-20	1121
	26-29	1595
	26-34	219
	35-40	262, 1648
5	18-20	1661
	21-24, 35b-43	306
	21-43	305
6	1-6	347
	7-13	391
	17-29	976
	30-34	433, 1469
	34-44	1613
7	31-37	1235
8	11-13	40
	14-21	44
	22-26	48
	27-33	53
	31-34	1717
	34-39	58
9	2-10	936
	2-12	62
	14-28	76
	30-36	81
	34-36	1196
	38-39	86
	41-49	90
10	1-12	94
	6-9	1364
	7-13	868
	13-16	98, 1197, 1257, 1274
	17-27	111, 1199, 1490
	17-30	1198
	24b-30	1420
	28-30	1491
	28-31	116

[LUCAS]

8	4-10a. 11b-15	1297
9	11b-17	725, 1745
	18-24	264
	23-26	1057
	28b-36	937
	49-55	1519
	51-62	309
	57-62	1201, 1421, 1493
10	1-9	351, 1101, 1319
	1-12. 7-20	350
	17-24	1662
	21-24	1298
	25-37	394, 1622
	38-42	436, 924, 1134, 1202, 1421
11	1-13	480
	27-28	948, 1027, 1422
12	13-21	522
	15-21	1600
	32-34	1203
	32-48	566
	35-40	567, 1203, 1690, 1904
	35-44	1320, 1379
	49-53	610
13	22-30	653
14	12-14	1614
	25-33	1204, 1494
15	1-10	1789
	1-3. 11-32	1678, 1790
	3-7	737
16	19-31	1615
17	11-19	1601, 1663
18	1-8	1649
19	1-10	993
21	34-36	1691
22	14-20. 24-30	1321
	24-27	1380
	24-30	1102
	39-43	1634, 1779
23	33, 39-43	1905
	33-34. 39-43	1728
	39-46	1692

	44-46. 50. 52-53	1906
	44-46. 50. 52-53; 24, 1-6a	1905
24	13-16. 28-35	1909
	13-35	1746, 1907
	35-48	1719
	44-53	1258, 1538
	46-48	1680

IOANNES

1	1-5. 9-14. 16-18	1259
	29-34	1260
	35-42	1225, 1496
	35-51	1495
	45-51	966
	47-51	1819
2	1-11	1028, 1365
	13-22	994
3	1-6	1261, 1276
	16-18	708, 1702
	16-21	1262
4	5-14	1277
	19-24	1442
5	24-29	1910
6	1-15	476, 1748
	24-35	519, 1749
	37-39	1928
	37-40	1911, 1927
	41-52	562, 1751
	44-47	1278
	51-59	607, 720, 1752, 1911
	60-70	650
7	37-39	1809
	37b-39a	1279, 1299
9	1-7	1279
10	11-16	1103, 1322, 1520
	11-18	1792
	22-30	995
11	17-27	1912
	19-27	923
	21-27	1913
	32-38. 40	1928

ACTUS APOSTOLORUM

1	15-17. 20-26	848
2	1-11	1806
3	1-10	887
4	8-12	852
9	1-22	1839
11	21b-26; 13, 1-3	867
	27-30	1608
12	1-11	892
13	22-26	881
22	3-16	1838
28	7-10	1629
	11-16. 30-31	1833

AD ROMANOS

3	21-25a. 28	137
4	13. 16-18. 22	1823
	18-25	177
5	1-5	713, 1049, 1701
	1-2. 5-9a	1288
	5b-11	736, 1784, 1888
	12-15	259
	12. 17-19	1016
	17-21	1889
6	2-4. 12-14	1673
	3-4, 8-9	1890, 1924
	3-5	1269
	3-9	1889
	3-11	1248, 1404
	3-4. 8-11	301, 1249
8	1-4	928
	9. 11-13	344
	14-17	710, 1289, 1701
	14-17. 26-27	1233
	14-23	1890
	18-23	385
	18-30	1645
	22-27	1807
	26-27	1829
	26-30	1170
	28-30	472, 1016
	28-32	1270

[AD ROMANOS]

8	28-32. 35. 37-39	1249
	31b-35. 37-39	1352, 1891
	31b-39	896, 1049, 1646
	35. 37-39	515
9	1-5	558
10	8-13	1228
	9-18	1534
11	13-15. 29-32	603
	33-36	646
12	1-13	1404
	1-2. 9-13	1354
	1-2. 9-18	1533
	3-13	1086
	4-8	1309
	9-16b	857, 1620
14	7-9	1924
	7-9. 10b-12	1689, 1892

I AD CORINTHIOS

1	1-3	1757
	1-9	669
	3-9	1657
	10-13	1513
	17-25	673
	18-23	861, 1087, 1112
	18-25	1714
	22-31	1405
	26-31	678, 1170
2	1-10a	1113
	10b-16	1114
3	9b-11. 16-17	989
	16-23	65
4	1-5	101, 1088
6	13c-15a. 17-20	906, 1354
7	25-35	1130, 1406
9	16-19. 22-23	1088
10	16-17	718, 1742
	16-21	1440
	31 — 11, 1	926
11	23-26	725, 1743
12	3b-7. 12-13	1808

12	4-13	1290
	12-13	1250, 1270
	31 — 13, 8a	1355
	31 — 13, 13	1171
13	4-13	1172
15	1-4	1229
	1-8	1229
	20-23	1893, 1925
	20-26	951
	20-24a. 25-28	1893
	45-49	71
	51-57	1894
	54-58	106, 948

2 AD CORINTHIOS

1	1-7	186
	18-22	68, 191
3	1b-6	104, 1089
	4-11	195
	15 — 4, 1. 3-6	201
4	1-2. 5-7	1089, 1310
	6-11	140
	7-15	205, 917, 1050
	10-18	1631
	13 — 5, 1	180, 1894
5	1. 6-10	1895
	6-10	218
	14-17	261, 913
	14-20	1487
	14-21	210, 1090, 1310
	17-21 — 6, 1-2	1571
6	1-10	226
	4-10	1051
8	1-9	231
	1-5. 9-15	1609
	7. 9. 13-15	304
	9-15	872
9	6-11	236, 942
	6-15	1610
	8-11	1593
10	17 — 11, 2	1131, 1171
11	1-11	241
	18. 21b-30	246

[2 AD CORINTHIOS]

12	1-10	251
	7b-10	347, 1632
13	11-13	708, 1700

AD GALATAS

1	1-2. 6-10	143
	11-19	183, 889
2	16. 19-21	221
	19-21	1173
3	26-28	1251, 1270
	26-29	264
4	4-7	1017, 1234
5	1. 13-18	308
	16-17. 22-23a. 24-25	1290
	17-26	1579
6	14-16	1174
	14-18	349

AD EPHESIOS

1	3-5	1925
	3-10	390, 1785
	3-6. 11-12	1017
	3-14	389, 1407, 1657
	3-10. 13-14	1251
	3a. 4a. 13-19a	1291
2	13-18	433, 1715
	19-22	902, 990, 1514, 1830
3	2-12	1535
	8-12	1115, 1786
	8-12. 14-19	733
	12-17	1376
	14-19	955, 1174, 1786
4	1-6	475, 1252, 1270, 1292, 1514
	1-7. 11-13	1091, 1115, 1311
	11-16	1462
	17. 20-24	518
	30 — 5, 2	561, 1515, 1580
5	2a. 25-32	1357
	2a. 21-33	1356
	15-20	606
	21-32	649
6	10-13. 18	1175

1 AD TIMOTHEUM

2	1-8	1536
	5-8	1517
3	8-10. 12-13	1312
4	12-16	1312
	12b-16	1313
5	3-10	1177
6	6-11. 17-19	1599

2 AD TIMOTHEUM

1	1-3. 6-12	157
	6-14	1313
	13-14; 2, 1-3	1093, 1116
2	8-13	1897
	8-15	163
	8-13; 3, 10-12	1051
	22b-26	885
3	10-17	168
4	1-5	1094, 1117
	1-8	173
	6-8. 17-18	893

AD TITUM

3	4-7	1253
---	---------------	------

AD HEBRÆOS

5	1-10	1314, 1462, 1488
	7-9	1717
9	11-15	722, 1743, 1766
10	22-25	1254
	32-36	1052
11	1-7	59
	1-2. 8-12	565
	1-2. 8-19	564
	13-16	1620
12	1-4	609
	2-13	1548
	5-7. 11-13	652
	18-19, 22-24	990, 1767
13	1-2. 7-8, 17-18	1377
	1-3. 14-16	1621
	8-15	1440

[1 IOANNIS]

3	14-16	1898
	14-18	1180
	18-24	1359
4	7-12	1359
	7-16	730, 971, 1180, 1412, 1787
	9-15	1517
5	1-5	1054, 1181
	4-7a. 8b	1768

IUDAS

17.	20-25	132
-----	-----------------	-----

APOCALYPSIS

7	2-4. 9-14	1845
11	19a; 12, 1. 3-6a. 10ab	950
12	7-12a	1818
21	1-5a. 6b-7	1644
	9b-14	964

INDEX LECTIONUM
 QUÆ MAGIS CONVENIUNT
 ALIQUIBUS MISSIS SANCTORUM

1. PRO PAPA

Mt 16	13-19	1096
Io 21	15-17	1105

2. PRO MISSIONARIIS

1 Cor 1	18-25	1087
Mt 28	16-20	1097
Mc 16	15-20	1099
Lc 5	1-11	1100

3. PRO RELIGIOSIS

Deut 10	8-9	1151
1 Reg 19	4-9a 11-15a	1152
	16b. 19-21	1154
Mt 19	3-12	1187
	27-29	1188
Mc 10	17-27	1199
	17-30	1198
Lc 9	57-62	1201
12	32-34	1203
14	25-33	1204

4. PRO EDUCATORIBUS

Mt 18	1-5	1187
Mc 9	34-36	1196
10	13-16	1197

5. PRO IIS QUI OPERA MISERICORDIÆ EXERCUERUNT

Tob 12	6-13	1156
Is 58	6-11	1165
1 Io 3	14-18	1180
Mt 25	31-40	1195
	31-46	1193

6. PRO VIDUIS

Iudt 8	2-8	1158
1 Tim 5	3-10	1177

INDEX PSALMORUM ET CANTICORUM

Ps 1	88, 1168, 1374
Ps 2	1545
Ps 3	456
Ps 4	193
Ps 5	229, 319
Ps 8	712, 1241, 1700
Ps 9	554
Ps 10	424
Ps 11	61
Ps 14	48, 272, 435, 1150, 1153
Ps 15	. . 198, 212, 308, 598, 1077, 1149, 1152, 1167, 1485	
Ps 16	359
Ps 17	553
Ps 18	75, 132, 329, 461, 701, 888, 1110, 1228, 1467, 1533, 1830	
Ps 20	624
Ps 21	1285, 1605, 1708
Ps 22	432, 625, 735, 1085, 1232, 1238, 1265, 1286, 1510, 1782, 1883, 1884, 1922	
Ps 23	1398, 1846
Ps 24	. . . 156, 164, 1776, 1779, 1885, 1923, 1932, 1933	
Ps 25	318
Ps 26 207, 701, 1269, 1403, 1480, 1486, 1880	
Ps 28	42
Ps 29	183, 303
Ps 30 137, 238, 907, 1041, 1045, 1688, 1710	
Ps 31	109, 220, 1246
Ps 32	56, 123, 267, 364, 563, 674, 678, 710, 1224, 1342, 1347, 1698, 1777	
Ps 33	52, 187, 247, 252, 322, 561, 605, 648, 701, 862, 893, 908, 926, 1042, 1160, 1169, 1267, 1352, 1780	
Ps 36	79, 374, 885, 1109, 1112
Ps 39	609, 630, 853, 873, 1080, 1394, 1399, 1479, 1484, 1765	
Ps 40	67
Ps 41	1242, 1886
Ps 44	951, 1007, 1009, 1130, 1400
Ps 47	274, 404
Ps 48	85, 89

Ps 49	37, 114, 177, 314, 324, 398, 441, 465
Ps 50	233, 376, 531, 544, 600, 631, 1244, 1247, 1571, 1669
Ps 54	80
Ps 58	495
Ps 59	269
Ps 61	100
Ps 62	133, 263, 702, 913, 1245, 1396
Ps 64	203, 385
Ps 65	349, 580, 1239
Ps 66	509, 603, 1530, 1532, 1598, 1599
Ps 68	258, 392, 403, 506, 1712, 1713
Ps 70	173, 451, 786, 975
Ps 71	1561, 1576, 1577
Ps 73	297
Ps 76	548
Ps 77	450, 518, 587, 1737, 1741
Ps 78	118, 286, 490
Ps 79	371, 1642
Ps 80	139, 504, 525
Ps 83	467, 499, 985, 988, 1305, 1401, 1438, 1483
Ps 84	201, 340, 389, 446, 558, 618, 642, 1562, 1578, 1641
Ps 85	428
Ps 88	254, 301, 958, 972, 1078, 1082, 1237, 1308, 1461, 1822
Ps 89	152, 668, 1586, 1828
Ps 90	148, 354, 1815
Ps 91	105, 217, 1375
Ps 92	74, 381
Ps 93	43, 409
Ps 94	520, 543, 703, 1436
Ps 95	128, 657, 661, 1081, 1083, 1309
Ps 96	243, 673, 934
Ps 97	115, 226, 677, 867, 1529, 1531, 1883
Ps 98	196, 494
Ps 99	124, 215, 703, 1307, 1402, 1513
Ps 101	51, 414, 533, 1627, 1630
Ps 102	64, 70, 93, 97, 103, 210, 313, 408, 489, 704, 729, 1157, 1233, 1348, 1668, 1670, 1784, 1887
Ps 103	1282, 1287, 1593, 1805, 1807
Ps 104	278, 366, 370, 380, 413
Ps 105	284, 333, 483, 538, 613, 1076
Ps 106	261, 637, 1609, 1618
Ps 109	724, 1735
Ps 110	110, 242

Ps 111	57, 147, 151, 236, 942, 1151, 1162, 1166, 1351, 1606, 1607	
Ps 112	. . . 582, 849, 961, 1006, 1011, 1014, 1656, 1756	
Ps 113	361, 585
Ps 114	328, 1882
Ps 115 46, 206, 418, 721, 1738, 1764	
Ps 116 143, 652, 903, 931, 1084, 1841	
Ps 117	1707
Ps 118	39, 84, 92, 169, 191, 280, 335, 471, 527, 576, 929, 1111, 1428	
Ps 120	188, 1619
Ps 121	1439, 1511, 1563
Ps 122 158, 346, 1546, 1547, 1644, 1645	
Ps 123 397, 897, 1044, 1048, 1543	
Ps 125	917, 1047
Ps 126	1587
Ps 127 162, 290, 641, 665, 1156, 1164, 1349	
Ps 129	179, 1672
Ps 130 956, 969, 1158, 1161, 1163	
Ps 131	249, 921, 947
Ps 134	339
Ps 135	423, 591
Ps 136	291
Ps 137 478, 646, 1654, 1818	
Ps 138	660, 664, 880
Ps 140	98
Ps 144	60, 344, 355, 474, 515, 669, 704, 965, 1283, 1345, 1655, 1739	
Ps 145	167, 232, 500, 635
Ps 147	119, 570, 717, 1742
Ps 148	571, 1129, 1343
Ps 149	127, 655

CANTICA VETERIS TESTAMENTI

Ex 15	1-6	440
	8-17	445
Deut 32	3-12	575
	18-21	485, 614
	26-36	620
	35-41	549
1 Sam 2	1-8	1005, 1010, 1012
1 Chr 29	10-12	987, 989, 1653

Index psalmorem et canticorum

2017

Tob 13	2-8	172
Iudt 13	23-25	1002
Is 12	2-6	594, 732, 858, 1757, 1781
Is 38	10-16	420, 1629
Ier 31	10-14	462, 539, 1509
Dan 3	52-56	455, 707, 1697

CANTICA NOVI TESTAMENTI

Lc 1	46-55	295, 1003, 1015
-------------	-----------------	-----------------

ALLELUIA

1 Sam 3	9;	Io 6, 69b			309, 695
2 Chr 7	16				994
Ps 18	9				695
Ps 24	4c. 5a			199, 638,	695
Ps 26	11				695
Ps 32	22				1647
Ps 64	14				1601
Ps 65	16				1660
Ps 67	20			1588,	1828
Ps 83	5				1823
Ps 94	8ab		315, 405, 442, 632,		695
Ps 95	2				1761
Ps 102	21			1816,	1819
Ps 110	8ab				695
Ps 118	18				695
	27				695
	34			164,	696
	36a. 29b			212,	696
	88				696
	105			229,	696
	135			587,	696
Ps 125	5			1594,	1600
Ps 129	5		320, 559,		696
Ps 132	1		1425, 1468,		1469
Ps 137	1bc				1659
Ps 144	13cd				696
Ps 147	12a. 15a				696
Ez 33	11				1677
Ez 37	47				1441
Dan 3	52b			1759,	1760
Mt 4	3				604
	4b		516, 519, 527,		696
	19			1492,	1494
Mt 5	3	174, 249, 522, 615, 1182, 1188, 1197,		1203,	1204
	6				1186
	8				1190
	9		1566, 1567, 1572,		1581

Alleluia

2019

Mt 5	10	399, 511, 550, 898, 976, 1055, 1056, 1549
	12a	189
	16	193, 1117
Mt 7	8	993
Mt 8	17	292, 297, 1633, 1634
Mt 11	25	98, 115, 345, 410, 429, 457, 472, 601, 697, 1184, 1196, 1197, 1275, 1414, 1415, 1660, 1662, 1788, 1899, 1926
	28	335, 415, 1589, 1790, 1847
	29ab	577, 731, 733, 737, 1789
Mt 16	18	545, 647, 894, 992
Mt 17	5c	935
Mt 23	9a. 10b	643, 973, 1096, 1120, 1378
	11. 12b	1186
Mt 24	42a. 44	566, 670, 1689
Mt 25	34	1611, 1615, 1898, 1901, 1910
Mt 28	19a. 20b	868, 1097, 1099, 1317, 1319, 1536
Mc 1	15	216, 366, 371, 1675, 1679
	17	1095, 1098, 1100
Mc 9	6	62
Mc 10	45	120
Mc 16	15	1257, 1537, 1539
Lc 1	28	961, 1022
	45	858, 1020, 1023, 1028
	49	1661
	76	881
Lc 2	19	899, 1025, 1026, 1029
	25c	921
Lc 4	18	347
	18b-19a	68, 178, 932, 1101, 1317, 1325
Lc 7	16	184, 262, 475, 540
Lc 8	15	436, 462, 697
Lc 11	28	948, 1021, 1027, 1413
Lc 21	36	675, 1203, 1690
Io 1	7; Lc 1, 17	877
	41. 47b	1225
	49b	533, 965
Io 3	16	144, 1256, 1276, 1538, 1540, 1907, 1914
Io 4	24	1442
Io 6	39	1910, 1917, 1927
	40	1917
	51	562, 720, 723, 725, 1745, 1749, 1750

Io 6	51-52	1911
	56	606
	57	1744, 1746, 1751
	58	1748, 1752
	63b. 68b	394, 650
Io 8	64b. 69b	53, 697, 1118
	12	125, 275, 697, 923, 943
Io 10	12b	970, 1183, 1201, 1230, 1263, 1277, 1279
	31b-32	1187
	11	1464
Io 11	14	361, 736, 1095, 1103, 1104, 1318, 1321, 1322, 1324, 1326, 1792, 1795
	27	264, 340, 420, 433, 610, 657, 697
	25a	1903
Io 12	25a. 26	1912, 1918
	25a. 26b	158
Io 13	26a	1323
	31b-32	181
Io 14	1	1692
	34	71, 203, 234, 679, 1189, 1193, 1200, 1206, 1424, 1582
Io 15	6	39, 85, 652, 697, 1257, 1263, 1272
	16	1298, 1299
	23	43, 169, 238, 286, 697, 1134, 1183, 1191, 1202
Io 16	27	1568
	4. 5b	280
	5	138, 1123, 1418, 1422, 1423, 1491
	5b	1102, 1103
	9	1463, 1793, 1794
	9b. 5b	1185, 1205, 1207, 1282
	11	1664
	15b	57, 496, 698, 1316, 1320, 1323
16	129, 850, 918, 1489, 1497, 1841	
Io 17	26b. 27a	259, 1300
	13a; 14, 26b	376, 1296, 1299, 1301, 1470
Io 20	17b. a	94, 140, 698
	21	1523, 1524
Io 21	29	903
	17d	889
Act 16	14b	500, 698, 1119
Rom 8	15	244, 479, 1234

Alleluia

2021

2 Cor 1	3b-4a	1059, 1552, 1622, 1633, 1648, 1928, 1929, 1934
2 Cor 5	19a.c	330, 425, 582, 698
2 Cor 8	9	111, 254, 620, 1415, 1419, 1613, 1614
2 Cor 9	6	1595
Gal 6	14	81, 1419, 1421, 1422
Eph 1	17-18	48, 153, 391, 698
Eph 4	5	1519, 1522
	5-6	1255, 1273
Phil 2	8-9	1718, 1720, 1721, 1723, 1730
	15-16	106, 208, 698
Phil 3	8-9	1416, 1420, 1490, 1493
	20	1900, 1904
Col 1	24b	1635
Col 3	1	1255
	15	1379, 1380, 1519
	15a. 16a	350
	16a. 17c	133, 698
1 Th 2	13	89, 595, 698
1 Th 5	18	1663
2 Th 2	14	572, 699
2 Tim 1	10b	76, 304, 356, 554, 699, 1258, 1260, 1273, 1281
Hebr 4	12	101, 269, 626, 661, 699
Hebr 13	8	1442
	14	1621
Iac 1	12	1056, 1058, 1551, 1649
	18	104, 324, 486, 699
	21	467, 699
1 Petr 1	25	506, 699
1 Petr 2	9	302, 1261
1 Petr 4	14	382, 1057, 1550, 1553
1 Io 2	5	66, 665, 699
1 Io 4	7b	1363, 1364
	8b. 11	1360, 1363, 1366
	10b	221, 733, 1795
	12	1361, 1365, 1367
	16	1362, 1366
Ap 1	5ab	148, 1674, 1676, 1769, 1770
	5a. 6	1295
	5-6	1905, 1934
	8	708, 711, 713, 1702, 1703
Ap 2	10c	1691

Ap 5	9	1770, 1771
Ap 14	13	1904, 1915
Ap 21	3	995
Adoramus te, Christe			1719, 1722, 1726, 1727
Assumpta est Maria			652
Colligatur Ecclesia			1520, 1521
Dic nobis, Maria			914
Ecclesia Domini			1518
Felix es, sacra Virgo			1018, 1023, 1025
Hæc est virgo sapiens			1133
Per lignum servi			1717, 1725, 1728, 1729
Semen est verbum Dei			218, 386, 452, 491, 1121
Si manseritis			1195
Te Deum ... te gloriosus			1831, 1834
Te Deum ... te martyrum			1059
Te Deum ... te per orbem			1665
Veni, Sancte Spiritus, et emitte			1293, 1297
Veni, Sancte Spiritus, reple			1292, 1293, 1809
Veni, sponsa Christi			1132

INDEX PRÆFATIONUM

A. DE TEMPORE

1. De Passione Domini: I. De virtute Crucis (votiva) . . . 751
2. De dominicis « per annum »:
 - I. De mysterio paschali et de populo Dei 752
 - II. De mysterio salutis 753
 - III. De salvatione hominis per hominem 754
 - IV. De historia salutis 755
 - V. De creatione 756
 - VI. De pignore æterni Paschatis 757
 - VII. De salute per obœdientiam Christi 758
 - VIII. De Ecclesia adunata ex unitate Trinitatis 759
3. Præfationes communes:
 - I. De universali restauratione in Christo 773
 - II. De salute per Christum 774
 - III. Laudes Deo pro creatione et reformatione hominis 775
 - IV. De laude, dono Dei 776
 - V. Proclamatio mysterii Christi 777
 - VI. De mysterio salutis in Christo (Præx euch. II) 778, 795
 - VII. Laus Deo creatori (Præx euch. IV) 805

B. IN FESTIS ET MYSTERIIS DOMINI

1. De Ss.ma Trinitate (et votiva) 714, 1695
2. De sacratissimo Corde Iesu (et votiva) 738, 1773
3. De victoria Crucis gloriosæ (votiva) 1704
4. De Ss.ma Eucharistia:
 - I. De sacrificio et de sacramento Christi (et votiva) 760
 - II. De fructibus sanctissimæ Eucharistiæ (et votiva) 761
5. De mysterio Transfigurationis (6 augusti) 938

6. De dedicatione ecclesiæ:
 I. De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia . . . 981
 II. De mysterio Ecclesiæ, quæ est sponsa Christi templumque Spiritus 983
7. De Spiritu Sancto:
 I. De missione Spiritus a Domino in Ecclesiam (votiva) 1797
 II. De actione Spiritus in Ecclesia (votiva) 1799

C. IN FESTIS SANCTORUM

1. De B. Maria Virgine:
 I. De maternitate B. Mariæ V. (communis) 762
 II. Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit (communis) 763
 III. De gloria Mariæ assumptæ (15 augusti) 953
 IV. De Mariâ, forma et matre Ecclesiæ (votiva) . . . 1811
2. De Angelis: De gloria Dei per Angelos 764
3. De missione Præcursoris (24 iunii, 29 augusti) . . . 882, 977
4. De missione S. Ioseph 765
5. De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia (29 iunii et votiva) 895, 1835
6. De Apostolis:
 I. De Apostolis pastoribus populi Dei 766
 II. De apostolico fundamento et testimonio 767
7. De Sanctis:
 I. De gloria Sanctorum 768
 II. De actione Sanctorum 769
8. De sanctis Martyribus: De signo et exemplo martyrii . . 770
9. De sanctis Pastoribus: De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia 771
10. De sanctis Virginitibus et Religiosis: De signo vitæ Deo consecratæ 772

D. IN MISSIS RITUALIBUS

1. In dedicatione altaris: Altare ipse est Christus . . . 1433
2. In dedicatione ecclesiæ:
 - I. De mysterio templi Dei 1429
 - II. De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei 1430
3. In professione religiosa: De vita religiosa ut servitium Dei per Christi imitationem 1386
4. Pro sponsis:
 - I. De dignitate fœderis nuptiarum 1329
 - II. De magno sacramento Matrimonii 1334
 - III. De Matrimonio ut signum divinæ caritatis . . . 1338

E. IN VARIIS CELEBRATIONIBUS

1. In conferendis sacris Ordinibus: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum 1303
2. Pro defunctis:
 - I. De spe resurrectionis in Christo 779
 - II. Christus mortuus est pro vita nostra 780
 - III. Christus, salus et vita 781
 - IV. De vita terrena ad gloriam cælestem 782
 - V. De resurrectione nostra per victoriam Christi . . 783
3. Pro unitate Christianorum: De unitate corporis Christi, quod est Ecclesia 1504

INDEX GENERALIS

Calendarium Romanum generale	5
Tabula omnium dominicarum necnon sollempnitatum et festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997	18
Ordinatio secundæ lectionis in dominicis « per annum »	22
Ordinatio prioris lectionis in feriis « per annum »	23
Index siglorum	24

PROPRIUM DE TEMPORE

Tempus « per annum »	29
Alleluia cum versu ante Evangelium ad libitum	695
Textus communes pro cantu psalmi responsorii	700

ORDO MISSÆ

Ordo Missæ cum populo	741
Præfationes	750
Prex eucharistica I seu Canon Romanus	787
Prex eucharistica II	795
Prex eucharistica III	800
Prex eucharistica IV	805
Ordo Missæ sine populo	819
Appendix: Introductiones et conclusiones breves pro præfationibus	829
— Benedictiones sollempnes	832
— Orationes super populum	838

PROPRIUM DE SANCTIS

Maius	847
Iunius	861
Iulius	902
Augustus	928

COMMUNIA

Commune dedicationis ecclesiae	981
Commune beatæ Mariæ Virginis	996
Commune Martyrum	1030
Commune Pastorum	1061
Commune Doctorum Ecclesiae	1106
Commune Virginum	1124
Commune Sanctorum et Sanctarum	1135

MISSÆ RITUALES

I.	In conferendis sacramentis Initiationis christianæ:	
	1. Pro electione seu inscriptione nominis	1211
	2. In scrutiniis peragendis	1212
	3. In conferendo Baptismate	1215
	4. In conferenda Confirmatione	1219
	Lectiones: A Ad catechumenos faciendos	1224
	— B In die electionis baptizandorum	1226
	— C In scrutiniis peragendis	1226
	— D In traditione symboli	1227
	— E In traditione orationis dominicæ	1231
	— F Ad ritum « Effetha »	1235
	— G In conferendo Baptismate adultorum	1236
	— H In conferendo Baptismate parvulorum	1265
	— I In conferenda Confirmatione	1282
	— In prima Communionem parvulorum	1302
II.	In conferendis sacris Ordinibus	1303
III.	Ad ministrandum Viaticum	1327
IV.	Pro sponsis:	
	1. In celebratione Matrimonii	1328
	2. In anniversariis Matrimonii	1369
V.	In benedictione Abbatissæ et Abbatis	1372
VI.	In consecratione virginum	1381
VII.	In professione religiosa:	
	1. In die primæ professionis religiosæ	1384
	2. In die professionis perpetuæ	1385
	3. In die renovationis votorum	1392
	4. In anniversariis professionis religiosæ	1393

VIII. In die dedicationis:

1. In dedicatione ecclesiae	1427
2. In dedicatione altaris	1433

MISSÆ ET ORATIONES
PRO VARIIS NECESSITATIBUS

I. PRO SANCTA ECCLESIA

1. Pro Ecclesia	1447
2. Pro Papa, præsertim in anniversario electionis	1455
3. Pro Episcopo, præsertim in anniversario ordinationis	1457
4. Pro eligendo Papa vel Episcopo	1459
5. Pro Concilio vel Synodo	1465
6. Pro sacerdotibus	1471
7. Pro seipso sacerdote	1472
8. Pro ministris Ecclesiæ	1476
9. Pro vocationibus ad sacros Ordines	1477
10. Pro religiosis	1498
11. Pro vocationibus ad vitam religiosam	1499
12. Pro laicis	1501
13. Pro unitate Christianorum	1503
14. Pro evangelizatione populorum	1525
15. Pro christianis persecutione vexatis	1541
16. Pro conventu spiritali vel pastorali	1554

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. Pro patria vel civitate	1556
18. Pro rempublicam moderantibus	1556
19. Pro cœtu moderatorum nationum	1556
20. Pro rege vel supremo nationis moderatore	1557
21. Pro populorum progressionem	1557
22. Pro pace et iustitia servanda	1558
22bis. Pro reconciliatione	1569
23. Tempore belli vel eversionis	1574

III. IN VARIIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. Initio anni civilis	1583
25. Pro humano labore sanctificando	1583
26. In conserendis agris	1590
27. Post collectos fructus terræ	1595

28. Tempore famis vel pro fame laborantibus	1602
29. Pro profugis et exulibus	1616
30. Pro captivitate detentis	1624
31. Pro detentis in carcere	1625
32. Pro infirmis	1625
33. Pro morientibus	1636
34. Tempore terræmotus	1637
35. Ad petendam pluviam	1638
36. Ad postulandam serenitatem	1638
37. Ad repellendas tempestates	1638
38. In quacumque necessitate	1639
39. Pro gratiis Deo reddendis	1650

IV. PRO QUIBUSDAM NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

40. Pro remissione peccatorum	1666
41. Ad postulandam caritatem	1680
42. Pro concordia fovenda	1681
43. Pro familia	1682
44. Pro familiaribus et amicis	1683
45. Pro affligentibus nos	1685
46. Ad postulandam gratiam bene moriendi	1686

MISSÆ VOTIVÆ

1. De Ss.ma Trinitate	1695
2. De mysterio sanctæ Crucis	1704
3. De Ss.ma Eucharistia	1731
4. De Ss.mo Nomine Iesu	1754
5. De pretiosissimo Sanguine D.N.I.C.	1762
6. De sacratissimo Corde Iesu	1772
7. De Spiritu Sancto	1796
8. De B. Maria Virgine	1810
— de B. Maria, Ecclesiæ Matre	1810
— de Ss.mo Nomine Mariæ	1812
9. De sanctis Angelis	1813
10. De S. Ioseph	1820
11. De omnibus sanctis Apostolis	1830
12. De Ss. Petro et Paulo, apostolis	1832
13. De S. Petro, apostolo	1836
14. De S. Paulo, apostolo	1838
15. De uno sancto Apostolo	1843
16. De Omnibus Sanctis	1844

MISSÆ DEFUNCTORUM

I. IN EXSEQUIIS	1851
II. IN ANNIVERSARIO	1854
III. IN VARIIS COMMEMORATIONIBUS	
Pro uno defuncto	1858
Pro pluribus aut pro omnibus defunctis	1860
IV. ORATIONES PRO DEFUNCTIS	
1. Pro Papa	1865
2. Pro Episcopo	1867
3. Pro sacerdote	1869
4. Pro diacono	1870
5. Pro religioso	1871
6. Pro uno defuncto	1871
7. Pro iuvene defuncto	1874
8. Pro defuncto qui in servitio Evangelii laboravit	1874
9. Pro defuncto post longam infirmitatem consumpto	1874
10. Pro defuncto repentina morte sublato	1875
11. Pro pluribus defunctis	1875
12. Pro coniugibus defunctis	1877
13. Pro parentibus	1878
14. Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus	1879
V. IN EXSEQUIIS PARVULORUM	
In exsequiis parvuli baptizati	1920
In exsequiis parvuli nondum baptizati	1930

APPENDIX

Ordo ad faciendam et aspergendam aquam benedictam	1939
Specimina formularum pro oratione universali	1942
Ritus ad deputandum ministrum sacrae Communionis ad actum distribuendæ	1948
Præparatio ad Missam	1948
Gratiarum actio post Missam	1951
Cantus in Ordine Missæ	
I. Ad ritus initiales	1956
II. Pro orationibus	1957

Indices

2031

III. Ad liturgiam verbi	1958
IV. Ad Precem eucharisticam	1960
Prex eucharistica I	1963
Prex eucharistica II	1967
Prex eucharistica III	1968
Prex eucharistica IV	1970
V. Ad ritus communionis	1973
VI. Ad ritus conclusionis	1977

INDICES

Index alphabeticus celebrationum	1983
Index lectionum	1986
Index lectionum quæ magis conveniunt aliquibus Missis Sanctorum	2013
Index psalmorum et canticorum	2014
Alleluia	2018
Index præfationum	2023
Index generalis	2026